

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

—

1

Vertical line on the right side of the page.

1. W. 4

**BIBLIOTHECA
RIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA.**

**LUCIANI
MOSATENSIS OPERA.**

EX RECOGNITIONE
CAROLI IACOBITZ.

VOL. II. PARS I.

INSUNT LIBRI HI:
DO HISTORIA CONSCRIBENDA SIT. VERAE HISTORIAE LIBER PRIMUS.
AE HISTORIAE LIBER SECUNDUS. TYRANNICIDA. ABDICATUS.
ARIS PRIOR. PHALARIS ALTER. ALEXANDER s. PSEUDOMANTIS.
SALTATIONE. LEXIPHANES. EUNUCHUS. DE ASTROLOGIA.
DEMONACTIS VITA.

LIBRARY OF

H. R. FAIRCLOUGH

No 304. Date

LIBRARY OF
H. R. FAIRCLOUGH

rausgegeben von:
BEKKER (2) — C. ED. BENE
(5) — G. BERNHARDY (6) — G.
LL (9) — C. DAEMBERG (10) —
W. DINDORF (13) — C. T. DI
— A. FLECKEISEN (15) — H. E. FOSS (16) — FR. FR
R. GRIER (18) — FR. HAASE (19) — C. A. HAECKERM
K. HALM (21) — R. HERCHER (22) — K. F. HERMANN (23)
(24) — C. JACOBITZ (25) — J. C. JAHN (26) — L. V. JAN (2
(28) — H. KEIL (29) — R. KLOTZ (30) — H. KÖCHLY (31) —
(32) — R. MERKEL (33) — A. NAUCK (34) — K. NIPPERD
OEHLER (36) — G. QUECK (37) — FR. RITSCHL (38) — G.
— A. ROSSBACH (40) — C. L. ROTH (41) — C. SCHEIBE
SCHMID (43) — F. W. SCHNEIDEWIN (44) — J. H. C. SCH
C. SINTENIS (46) — L. SPENGLER (47) — L. URLICHS (48)
SENBORN (49) — FR. WIMMER (50) — E. WÖLFFLIN (51) —
(52) — G. F. SCHOEMANN (53) — A. KIRCHHOFF (54) — E.
— A. BAUMEISTER (56) — G. THEILO (57) — K. SCHENKL (58) —
(59) — G. STEINHART (60) — B. DOMBART (61) — C. WAC
— A. V. GUTSCHMID (63) — FR. HULTSCH (64) — B. DI
A. KRIESSLING (66) — H. EYSSENHARDT (67) — H. PETER

Erschienen sind bis jetzt (Juni 1866):

A. Griechische Autoren.

(Die jedem einzelnen Autor beigegefügte Zahl bezieht sich auf de
welcher darnach aus dem obenstehenden Verzeichnisse ersich
Die Ausgaben auf feinerem Papier sind verhältnismässi

Aeliani opera (22), 2 voll.	3	Luciani opera (25), 3 vol	
Aeschinis orationes (17)	7½	(Auch in 6 einz. Abth	
Aeschyli tragoediae (13)	10	Lycurgus (42)	
— Jedes Stück einzeln	3	Lydus de ostentis (62)	
Aesopicae fabulae (21)	7½	Lysiae orationes (42)	
Apollodorus (2)	9	Manetho (31)	
Apollonii Rhodii Argonaut. (33)	9	Metrologici scriptores (64)	
Appiani hist. Romana (2), 2 voll.	24	Nonnus (31), 2 voll.	
Aristophanis comoediae (4), 2 voll.	27	Onosander (31)	
— Auch jedes Stück einzeln, à	5	Pausanias (45), 2 voll.	
Arriani expeditio Alex. (18)	9	Pindari carmina (44)	
— — mit Karte	13½	Platonis dialogi (23), 6 v	
— — scripta minora (22)	10	(Auch in 15 klein. Abt	
Athenaeus (32), vol. I—III.	3	Plotinus (54), 2 voll.	
Babrii fabulae (44)	6	Plutarehi vitae (46), 5 vc	
Bucolicis Graeci (1)	5	(Auch in 14 einz. Abtl	
Demosthenis orationes (13), 3 voll.	7½	Polyaenus (51)	
(Auch in 6 einz. Abtheilgn.)		Polybius (12), vol. I.	
Dio Cassius (12), 5 voll.	4	Porphyrius (34)	
Dio Chrysostomus (12), 2 voll.	18	Quintus Smyrnaeus (31)	
Diodorus Siculus (2), 4 voll.	27	Rhetores Graeci (47), 3 v	
Dionysius Halic. (66), vol. I, II.	18	Sophoclis tragoediae (13	
Erotici scriptores (22), 2 voll.	22	— Jedes Stück einzeln	
Euripides (34), 2 voll.	27	Stobaei florilegium (32),	
Heliodorus (2)	22½	— eclogae (33), 2 vol	
Herodotus (2)	12	Strabo (32), 3 voll.	
Herodoti historiae (11), 2 voll.	22½	Themistii paraphrases (4)	
Homeri Ilias (13), 2 voll.	12½	Theophrastus Eresius (50	
— mit Einleit. v. Sengebusch	18	Theophrasti characteres	
— Odyssea (13), 2 voll.	12½	Thucydides (7), 2 voll.	
— mit Einleit. v. Sengebusch	18	Xenophonis expeditio C	
Hymni Homerici (56)	7½	— — historia gr	
Iliadis carmina XVI (31)	1	— — institutio	
Josephus, Flavius (2), 6 voll.	38	— — comment	
Isaeus (41)	12	— — scripta	

Luciani Opera

LUCIANI SOSATENSIS OPERA.

EX RECOGNITIONE
CAROLI IACOBITZ.

VOL. II. PARS I.

INSUNT LIBRI HI:

OMODO HISTORIA CONSCRIBENDA SIT. VERAE
E LIBER PRIMUS. VERAE HISTORIAE LIBER SECUNDUS.
CIDA. ABDICATUS. PHALARIS PRIOR. PHALARIS AL-
ALEXANDER s. PSEUDOMANTIS. DE SALTATIONE.
EXIPHANES. EUNUCHUS. DE ASTROLOGIA.
DEMONACTIS VITA.

LIPSIÆ
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXVI.

128
87
1260
v. 2. pt. 1

1. Ἐβδηρίταις φασὶ Ἀνσιμάχου ἤδη βασιλεύοντος 1
 ἰεῖν τι νόσημα, ᾧ καλὸν Φίλων, τοιοῦτο· πυρέττειν
 καὶ τὰ πρῶτα πανδημεῖ ἅπαντας ἀπὸ τῆς πρώτης
 ; ἐρρωμένως καὶ λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ, περὶ δὲ τὴν
 ἡν τοῖς μὲν αἷμα πολὺ ἐκ φινῶν ἔνεν, τοῖς δ' ἰδρῶς 2
 νόμενος, πολὺς καὶ οὗτος, ἔλυσε τὸν πυρετόν. ἐς
 οὐν δέ τι πάθος περιστάτας γνώμας αὐτῶν· ἅπαν-
 τες ἐς τραγωδίαν παρεκίνουν καὶ λαμβεῖα ἐφθέργον-
 ται μέγα ἐβόων, μάλιστα δὲ τὴν Εὐριπίδου Ἀνδρο-
 κίμωνα καὶ τὴν τοῦ Περσέως φῆσιν ἐν μέρει
 ἔσαν, καὶ μεστὴ ἦν ἡ πόλις ἀχρῶν ἀπάντων καὶ
 ἦν τῶν ἐβδομαίων ἐκείνων τραγωδῶν,

σὺ δ' ὅθεν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως,
 ἀλλὰ μεγάλη τῇ φωνῇ ἀναβοώντων καὶ τοῦτο
 κλύ, ἄχρι δὴ χειμῶν καὶ κρύος δὲ μέγα γενόμενον
 ἵε ληροῦντας αὐτούς. αἰτίαν δέ μοι δοκεῖ τοῦ τοι-
 παρασχεῖν Ἀρχέλαος ὁ τραγωδός, εὐδοκιμῶν τότε, 3
 ἦτος θέρους ἐν πολλῷ τῷ φλογμῷ τραγωδήσας αὐ-
 τὸν Ἀνδρομέδαν. ὡς πυροῖται τε ἀπὸ τοῦ θεάτρου

μένων περιελήλυθεν, οὐχ ὥστε τραγωδεῖν — ἔλ
 γὰρ ἂν τοῦτο παρέπαιον ἀλλοτρίοις λαμβείοις, οὐ
 4 λους κατεσχημένοι — ἀλλ' ἀφ' οὗ δὴ τὰ ἐν ποσὶ
 κελίνηται, ὁ πόλεμος ὁ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ
 Ἀρμενίᾳ τραῦμα καὶ αἱ συνεχεῖς νίκαι, οὐδεὶς ὅστι
 ἱστορίαν συγγράφει, μᾶλλον δὲ Θουκυδίδαι καὶ Ἡ
 τοι καὶ Ξενοφῶντες ἡμῖν ἄπαντες, καὶ ὡς ἔοικεν,
 θὲς ἄρ' ἦν ἐκεῖνο τό „Πόλεμος ἀπάντων πατήρ“,
 καὶ συγγραφέας τοσοῦτους ἀνέφυσεν ὑπὸ μιᾷ τῇ
 3. ταῦτα τοίνυν, ᾧ φιλότης, ὀρῶντα καὶ ἀκούοντά
 τοῦ Σινωπέως ἐκεῖνο εἰσήλθεν· ὁπότε γὰρ ὁ Φίλ
 ἔλέγετο ἤδη ἐπελαύνειν, οἱ Κορίνθιοι πάντες ἔταρά
 το καὶ ἐν ἔργῳ ἦσαν, ὁ μὲν ὄπλα ἐπισκευάζων, ὁ
 θους παραφέρων, ὁ δὲ ὑποικοδομῶν τοῦ τείχους,
 ἐπαλξιν ὑποστηρίζων, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι τῶν χρη
 ὑπουργῶν. ὁ δὴ Διογένης ὀρῶν ταῦτα, ἐπεὶ μηδὲν
 5 ὅ τι καὶ πράττοι — οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ ἐς οὐδὲν ἐχρή
 διαζωσάμενος τὸ τριβώνιον σπουδῇ μάλα καὶ αὐτὸς
 λιε τὸν πίδακον, ἐν ᾧ ἐτύγγανεν οἰκῶν, ἄνω καὶ κάτω
 Κρανείου· καὶ τινος τῶν συνήθων ἐρομένου, Τί τι
 ποιεῖς, ᾧ Διογένης; Κυλίω, ἔφη, καὶ γὰρ τὸν πίδακον, ὁ
 μόνος ἀργεῖν δοκοῖην ἐν τοσοῦτοις ἐργαζομένοις. 4.
 τὸς οὖν, ᾧ Φίλων, ὡς μὴ μόνος ἄφρονος εἶην ἐν
 πολυφώνῳ τῷ καιρῷ μηδ' ὥσπερ κωμικὸν δορυφό
 κεχηγῶς σιωπῇ παραφεροίμην, καλῶς ἔχειν ὑπέλαβ
 δυνατὸν μοι κυλίσαι τὸν πίδακον, οὐχ ὡς ἱστορίαν
 γράφειν οὐδὲ πράξεις αὐτὰς διεξιέναι· οὐχ οὕτω
 λότολμος ἐγώ, μηδὲ τοῦτο δεύσης περὶ ἐμοῦ· οἶδα
 ἡλικίος ὁ κίνδυνος, εἰ κατὰ τῶν πετρῶν κυλίοι τις
 6 μάλιστα οἶον τοῦμὸν τοῦτο πιθάκνιον οὐδὲ πάνυ κ
 ρῶς κεκεραμευμένον· δεήσει γὰρ ἀντίκα μάλα πρὸ
 κρόν τι λιθίδιον προσπταίσαντα συλλέγειν τὰ ὅστι

οὐν ἔγνωσται μοι καὶ πῶς ἀσφαλῶς μεθέξω τοῦ πο-
μου, αὐτὸς ἔξω βέλους ἐστῶς, ἐγὼ σοι φράσω. „τού-
ν μὲν καπνοῦ καὶ κύματος“ καὶ φροντίδων, ὅσαι τῷ
γγραφεὶ ἐνεῖσιν, ἀνέξω ἑμαυτὸν εὖ ποιῶν, παραινέσειν
τινα μικρὰν καὶ ὑποθήκας ταύτας ὀλίγας ὑποθήσομαι
ἐς συγγράφουσιν, ὡς κοινωνήσομαι αὐτοῖς τῆς οἰκοδο-
μας, εἰ καὶ μὴ τῆς ἐπιγραφῆς, ἄκρω γε τῷ δακτύλῳ τοῦ
βλοῦ προσαφάμενος. 5. καίτοι οὐδὲ παραινέσεως οἱ πολ-
οὶ δεῖν οἴονται σφίσι ἐπὶ τὸ πρᾶγμα, οὐ μᾶλλον ἢ τέχ-
ς τινὸς ἐπὶ τὸ βαδίζειν ἢ βλέπειν ἢ ἐσθίειν, ἀλλὰ πάν-
στον καὶ πρόχειρον καὶ ἅπαντος εἶναι ἱστορίαν συγ-
τάειν, ἣν τις ἐρμηνεῦσαι τὸ ἐπελθὸν δύνηται· τὸ δὲ
εὐθὺς καὶ αὐτός, ὡς ἑταῖρε, ὡς οὐ τῶν εὐμεταχειρί-
ων οὐδὲ φραθῦμωσιν συντεθῆναι δυναμένων τοῦτ' ἐστίν, 7
λά, εἰ τι ἐν λόγοις καὶ ἄλλο, πολλῆς τῆς φροντίδος
ἔμενον, ἣν τις, ὡς ὁ Θουκυδίδης φησὶν, ἐς αἰὲν κτήμα-
τι κτεθῆ. οἶδα μὲν οὐν οὐ πάνυ πολλοὺς αὐτῶν ἐπι-
ρέψαν, ἐνίοις δὲ καὶ πάνυ ἐπαχθῆς δόξων, καὶ μάλιστα
τοῖς ἀποτετέλεσται ἤδη καὶ ἐν τῷ κοινῷ δεδεικται ἡ
τορία. εἰ δὲ καὶ ἐπήνηται ὑπὸ τῶν τότε ἀκροασαμένων,
πᾶσι ἢ γε ἐλπίς, ὡς οἱ τοιοῦτοι μεταποιήσουσιν ἢ μετεγ-
ήσουσιν τι τῶν ἅπαξ κεκυρωμένων καὶ ὥσπερ ἐς τὰς
πλείους ἀλλὰ ἀποκειμένων. ὅμως δὲ οὐ χεῖρον καὶ
ἐς αὐτοὺς ἐκείνους εἰρησθαι, ἵν', εἰ ποτε πόλεμος ἄλ-
ευσταίη, ἢ Κελτοῖς πρὸς Γέτας ἢ Ἰνδοῖς πρὸς Βακ-
ουσις — οὐ γὰρ πρὸς ἡμᾶς γε τολμήσειεν ἄν τις, ἀπάν-
ηδη κεχειρωμένων — ἔχωσιν ἄμεινον συντιθέναι
καὶ κανόνα τοῦτον προσάγοντες, ἥνπερ γε δόξη αὐτοῖς
πρὸς εἶναι· εἰ δὲ μή, αὐτοὶ μὲν καὶ τότε τῷ αὐτῷ πῆχει
εἶπερ καὶ νῦν μετρούντων τὸ πρᾶγμα· ὁ ἱατρὸς δὲ οὐ 8
ἀνιάσεται, ἣν πάντες Ἀβδηρίται ἐκόντες Ἀνδρο-
πῶν τραγῳδῶσι.

6. Διττου δὲ ὄντος τοῦ τῆς συμβουλῆς ἔργου, ἵ μὲν γὰρ αἰρεῖσθαι, τὰ δὲ φεύγειν διδάσκει, φέρε πρῶτι εἰπωμεν ἅτινα φευκτέον τῷ ἱστορίαν συγγράφοντι καὶ ὧν μάλιστα καθαρνεύτεον, ἔπειτα οἷς χρώμενος οὐκ ἂν ἀμάρτοι τῆς ὀρθῆς καὶ ἐπ' εὐθὺ ἀγούσης, ἀρχὴν τε οἷα αὐτῷ ἀρκτέον καὶ τάξιν ἦντινα τοῖς ἔργοις ἐφαρμοστέον καὶ μέτρον ἐκάστου καὶ ἄστωπῆτέον καὶ οἷς ἐνδιατριπτέον καὶ ὅσα παραδραμεῖν ἄμεινον καὶ ὅπως ἐρμηνεύσει αὐτὰ καὶ συναρμόσαι. ταῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα ὕστατον· νῦν δὲ τὰς κακίας ἤδη εἰπωμεν, ὅποσαι τοῖς φασί λως συγγράφουσι παρακολουθοῦσιν. ἂ μὲν οὖν κοινῶν πάντων λόγων ἐστὶν ἀμαρτήματα ἐν τε φωνῇ καὶ ἁρμονίᾳ καὶ διανοίᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ ἀτεχνία, μακρόν τε ἂν ἐπέλεθειν καὶ τῆς παρουσίας ὑποθέσεως οὐκ ἰδιον· κοινῶν γάρ, ὡς ἔφην, ἀπάντων λόγων ἐστὶν ἀμαρτήματα [ἐν τε φωνῇ καὶ ἁρμονίᾳ]. 7. ἂ δ' ἐν ἱστορίᾳ διαμαρτάνουσι τὰ τοιαῦτα ἂν εὖροις ἐπιτηρῶν, οἷα κάμοι πολλάκις ἀφωμένῳ ἔδοξε, καὶ μάλιστα ἦν ἅπασιν αὐτοῖς ἀναπετάσθαι τὰ ὅσα. οὐκ ἄκαιρον δὲ μεταξὺ καὶ ἀπομνημονεῦσαι ἐπὶ 9 παραδείγματος ἔνεκα τῶν ἤδη οὕτω συγγεγραμμένων καὶ πρῶτόν γε ἐκεῖνο, ἠλίκων ἀμαρτάνουσιν, ἐπισκοπῶμεν· ἀμελήσαντες γὰρ οἱ πολλοὶ αὐτῶν τοῦ ἱστορῆσαι τὰ γεγενημένα τοῖς ἐπαίνοις ἀρχόντων καὶ στρατηγῶν ἐνδιατρίβουσι, τοὺς μὲν οἰκείους εἰς ὕψος ἐπαίρουσι, τοὺς πολεμίους δὲ πέρα τοῦ μετρίου καταρρίπτουσι ἀγνοοῦντες ὡς οὐ στενῶ τῷ ἰσθμῷ διώρισται καὶ διατελείσθαι ἡ ἱστορία πρὸς τὸ ἐγκώμιον, ἀλλὰ τι μέγα τὸ χος ἐν μέσῳ ἐστὶν αὐτῶν καὶ τὸ τῶν μουσικῶν δὴ τοῦ διδῆς διὰ πασῶν ἐστὶ πρὸς ἄλληλα, εἴ γε τῷ μὲν ἐγκωμίζονται μόνου ἐνὸς μέλει, ὅπως οὖν ἐπαινεῖσαι καὶ εὐφραναι τὸν ἐπαινούμενον, καὶ εἰ ψευσαμένῳ ὑπάρχει τῆς τοῦ τέλους, ὀλίγον ἂν φροντίσειεν· ἡ δὲ οὐκ ἂν τι ψευ

ος ἐμπροσθεν ἢ ἱστορία, οὐδὲ ἀκαριαῖον ἀνάσχοιτο, οὐ
 ἄλλον ἢ τὴν ἀρτηρίαν λατρῶν παιδῆς φασὶ τὴν τραχείαν
 παραδέξασθαι ἂν τι ἐς αὐτὴν καταποθέν. 8. ἔτι ἀγνοεῖν
 ἵκασιν οἱ τοιοῦτοι ὡς ποιητικῆς μὲν καὶ ποιημάτων ἄλ-
 λι ὑποσχέσεις καὶ κανόνες ἴδιοι, ἱστορίας δὲ ἄλλοι· ἐκεῖ
 γὰρ ἀκρατῆς ἢ ἐλευθερία καὶ νόμος εἰς, τὸ δόξαν τῷ
 βιητῇ· ἐνθεος γὰρ καὶ κάτοχος ἐκ Μουσῶν, κἂν ἴππων
 κοπτόρων ἄρμα ζεύξασθαι ἐθέλη, κἂν ἐφ' ὕδατος ἄλ- 10
 λος ἢ ἐπ' ἀνθερῶν ἄκρων θευσομένουσ ἀναβιβάση-
 ται, φθόνος οὐδεὶς, οὐδὲ ὀπόταν ὁ Ζεὺς αὐτῶν ἀπὸ μιᾶς
 κρᾶς ἀνασπάσας αἰωρῇ ὁμοῦ γῆν καὶ θάλατταν, δεδίασι
 ἀπορραγείσης ἐκελεῖης συντριβῇ τὰ πάντα κατενεχθέν-
 ται· ἀλλὰ κἂν Ἀγαμέμνονα ἐπαινέσαι θέλωσιν, οὐδεὶς ὁ
 κλυτῶν Διὶ μὲν αὐτὸν ὁμοιον εἶναι τὴν κεφαλὴν καὶ
 ὄμματα, τὸ στέρονον δὲ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τῷ Ποσει-
 δῶνι, τὴν δὲ ζώνην τῷ Ἄρει, καὶ ὅλως σύνθετον ἐκ πάν-
 των θεῶν γενέσθαι δεῖ τὸν Ἀτρεΰς καὶ Ἀερόπης· οὐ
 γὰρ ἱκανὸς ὁ Ζεὺς οὐδὲ ὁ Ποσειδῶν οὐδὲ ὁ Ἄρης μόνος
 ἴστος ἀναπληρῶσαι τὸ κάλλος αὐτοῦ. ἢ ἱστορία δὲ ἦν
 καὶ κολακείαν τοιαύτην προσλάβη, τί ἄλλο ἢ περὶ τις
 ποιητικὴ γίγνεται, τῆς μεγαλοφωνίας μὲν ἐκείνης ἐστε-
 ρένη, τὴν λοιπὴν δὲ τερατείαν γυμνὴν τῶν μέτρων
 δι' αὐτὸ ἐπισημοτέραν ἐκφαίνουσα; μέγα τοίνυν, 11
 ἄλλον δὲ ὑπέρομεγα τοῦτο κακόν, εἰ μὴ εἰδείη τις χωρί-
 ον τὰ ἱστορίας καὶ τὰ ποιητικῆς, ἀλλ' ἐπεισάγει τῇ ἱστο-
 ρίᾳ τὰ τῆς ἐτέρας κομμῶματα, τὸν μῦθον καὶ τὸ ἐγκώμιον
 καὶ τὰς ἐν τούτοις ὑπερβολάς, ὥσπερ ἂν εἰ τις ἀθλητὴν
 ἢ καρτερῶν τούτων καὶ κομιδῇ πρινίων ἀλουργίσι
 κινεῖται καὶ τῷ ἄλλῳ κόσμῳ τῷ ἑταιρικῷ καὶ φνικίον
 κίβητοι καὶ ψιμύθιον τῷ προσώπῳ, Ἡράκλεις ὡς κατα-
 σπαστον αὐτὸν ἀπεργάσασαιτο αἰσχύνας τῷ κόσμῳ ἐκεῖνῳ.
 καὶ οὐ τοῦτό φημι, ὡς οὐχὶ καὶ ἐπαινετέον ἐν ἱστορίᾳ

- ένιότε· ἀλλ' ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι ἐπαινετέον καὶ μέτρον ἐπακτέον τῷ πράγματι, τὸ μὴ ἐπαχθῆς τοῖς ὕστερο ἀναγνωσομένοις αὐτά, καὶ ὅπως πρὸς τὰ ἔπειτα κανονί
- 12 στέον τὰ τοιαῦτα, ἅπερ μικρὸν ὕστερον ἐπιδείξομεν. *ε* δὲ οἴονται καλῶς διαιρεῖν ἐς δύο τὴν ἱστορίαν, εἰς τ τερπνὸν καὶ χρήσιμον, καὶ διὰ τοῦτο εἰσποιοῦσι καὶ τ ἐγκώμιον ἐς αὐτὴν ὡς τερπνὸν καὶ εὐφραῖνον τοὺς ἐν τυγχάνοντας, ὁρᾷς ὅσον τ' ἀληθοῦς ἡμαρτήκασι; πρῶτο μὲν κιβδήλω τῇ διαιρέσει χρώμενοι· ἐν γὰρ ἔργον ἱστορίας καὶ τέλος, τὸ χρήσιμον, ὅπερ ἐκ τοῦ ἀληθοῦς μόνον συνάγεται. τὸ τερπνὸν δὲ ἄμεινον μὲν εἰ καὶ αὐτὸ παρακολουθήσειεν, ὥσπερ καὶ κάλλος ἀθλητῆ, εἰ δὲ μή, οὐδὲν κωλύσει ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι καὶ Νικόστρατο
- 13 Ἰσίδότου, γεννάδαν ὄντα καὶ τῶν ἀνταγωνιστῶν ἑκατέρων ἀλκιμώτερον, εἰ αὐτὸς μὲν ἀλσχιστος ὀφθῆναι εἴη τὴν ὄψιν, Ἀλκαῖος δὲ ὁ καλὸς ὁ Μιλήσιος ἀνταγωνίζοιτο αὐτῷ, καὶ ἐρώμενος, ὡς φασι, τοῦ Νικοστράτου ὦν. κα τοίνυν ἢ ἱστορία, εἰ μὲν ἄλλως τὸ τερπνὸν παρεμπορεύσαιτο, πολλοὺς ἂν τοὺς ἐραστὰς ἐπισπάσαιτο, ἄχρ δ' ἂν καὶ μόνον ἐχῆ τὸ ἴδιον ἐντελές, λέγω δὲ τὴν τῆ ἀληθείας δῆλωσιν, ὀλίγον τοῦ κάλλους φροντιεῖ. 10. *ε* κακεῖνο εἰπεῖν ἄξιον, ὅτι οὐδὲ τερπνὸν ἐν αὐτῇ τὸ κο
- 14 μιδῆ μινθῶδες καὶ τὸ τῶν ἐπαίνων μάλιστα πρόσαντα παρ' ἑκάτερον τοῖς ἀκούουσιν, ἦν μὴ τὸν συρφετὸν καὶ τὸν πολὺν δῆμον ἐπινοῆς, ἀλλὰ τοὺς δικαστικῶς καὶ τῆ Δία συκοφαντικῶς προσέτι γε ἀκροασομένους, οὓς οὐδ' ἂν τι λάθοι παραδραμόν, ὀξύτερον μὲν τοῦ Ἄργου ὁρᾷν τας καὶ πανταχόθεν τοῦ σώματος, ἀργυραμοιβικῶς δ τῶν λεγομένων ἕκαστα ἐξετάζοντας, ὡς τὰ μὲν παρακακομμένα εὐθύς ἀπορρίπτειν, παραδέχεσθαι δὲ τὰ δόκιμα καὶ ἐννομα καὶ ἀκριβῆ τὸν τύπον, πρὸς οὓς ἀποβλέποντα χρῆ συγγράφειν, τῶν δὲ ἄλλων ὀλίγον φροντίζειν

ἐν διαρραγῶσιν ἐπαινοῦντες. ἦν δὲ ἀμελήσας ἐκείνων
 ἰσχύος πέρα τοῦ μετρίου τὴν ἱστορίαν μύθοις καὶ ἐπαί-
 νος καὶ τῇ ἄλλῃ θωπείᾳ, τάχιςτ' ἂν ὁμοίαν αὐτὴν ἐξερ- 15
 ἴσαιο τῷ ἐν Λυδία Ἡρακλεῖ· ἐωρακέναι γάρ σε που εἰ-
 ρς γεγραμμένον, τῇ Ὀμφάλῃ δουλεύοντα, πάνυ ἀλ-
 ληκοτον σκευὴν ἐσκευασμένον, ἐκείνην μὲν τὸν λέοντα
 ἰτοῦ περιβεβλημένην καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσαν,
 ς Ἡρακλέα δῆθεν οὖσαν, αὐτὸν δὲ ἐν κροκωτῷ καὶ πορ-
 υρῖδι ἔρια ξαίνοντα καὶ παιόμενον ὑπὸ τῆς Ὀμφάλῃς
 ῤσανδαλίῳ· καὶ τὸ θέαμα αἰσχιστον, ἀφροστῶσα ἢ ἐσθῆς
 ῤσώματος καὶ μὴ προσιζάνουσα καὶ τοῦ θεοῦ τὸ ἀν-
 ῤσῶδες ἀσχημόνως καταθηλυνόμενον. 11. καὶ οἱ μὲν πολ-
 ῤσῶς καὶ ταῦτά σου ἐπαινέδονται, οἱ ὀλίγοι δὲ ἐκείνοι,
 ῤσὺ καταφρονεῖς, μάλα ἠδὺ καὶ ἐς κόρον γελάδονται,
 ῤσῶντες τὸ ἀσύμφυλον καὶ ἀνάρμοστον καὶ δυσκόλλη- 16
 ῤσὸν τοῦ πράγματος. ἐκάστου γὰρ δὴ ἰδίον τι καλόν ἐστιν·
 ῤσὲ τοῦτο ἐναλλάξειας, ἀκαλλῆς τὸ αὐτὸ παρὰ τὴν χρῆ-
 ῤσῶ γίγνεται. ἐῷ λέγειν ὅτι οἱ ἐπαινοὶ ἐνὶ μὲν ἰσῶς τερ-
 ῤσῶ, τῷ ἐπαινουμένῳ, τοῖς δ' ἄλλοις ἐπαχθεῖς, καὶ μά-
 ῤσῶστα ἦν ὑπερφρεῖς τὰς ὑπερβολὰς ἔχωσιν, οἷους αὐτοὺς
 ῤσῶπολλοὶ ἀπεργάζονται, τὴν εὔνοιαν τὴν παρὰ τῶν ἐπαι-
 ῤσῶμένων θηρώμενοι καὶ ἐνδιατρίβοντες ἄχρι τοῦ πᾶσι
 ῤσῶφανῆ τὴν κολακείαν ἐξεργάσασθαι· οὐδὲ γὰρ κατὰ
 ῤσῶτην αὐτὸ δρᾶν ἰσῶσιν οὐδ' ἐπισκιάξουσι τὴν θωπείαν,
 ῤσῶἢ ἐμπροσόντες ἀθρόα πάντα καὶ ἀπίθανα καὶ γυμνὰ
 ῤσῶεῖασιν. 12. ὥστ' οὐδὲ τυγχάνουσιν οὐ μάλιστα ἐφίεν-
 ῤσῶ· οἱ γὰρ ἐπαινούμενοι πρὸς αὐτῶν μισοῦσι μᾶλλον
 ῤσῶἀποστρέφονται ὡς κόλακας, εὐ ποιοῦντες, καὶ μάλι-
 ῤσῶἢ ἦν ἀνδρωδεις τὰς γνώμας ὥσιν· ὥσπερ Ἀριστόβου-
 ῤσῶμονομαχίαν γράψας Ἀλεξάνδρου καὶ Πύρου, καὶ
 ῤσῶπυγνόντος αὐτῷ τοῦτο μάλιστα τὸ χωρίον τῆς γραφῆς 17
 ῤσῶἢ ἦτο γὰρ χαριεῖσθαι τὰ μέγιστα τῷ βασιλεῖ ἐπιψευ-

- δομενος ἀριστείας τινὰς αὐτῷ καὶ ἀναπλάττων ἔργα μὲν τῆς ἀληθείας — λαβὼν ἐκεῖνος τὸ βιβλίον — πλείοντες ἐτύγχανον ἐν τῷ ποταμῷ τῷ Ἰθάσπῃ — ἐρριψεν ἐπὶ τὴν φαλὴν ἐς τὸ ὕδωρ ἐπειπὼν, Καὶ σὲ δὲ οὕτως ἐχρῆν, Ἀριστόβουλε, τοιαῦτα ὑπὲρ ἐμοῦ μονομαχοῦντα καὶ ἐφραντας ἐνὶ ἀκοντίῳ φονεύοντα. καὶ ἔμελλέ γε οὐτ' ἀγανακτήσειν ὁ Ἀλέξανδρος, ὅς γε οὐδὲ τὴν τοῦ ἀρτέκτονος τόλμαν ἠνέσχετο, ὑποσχομένου τὸν Ἄθω εἰκόποιήσειν αὐτοῦ καὶ μετακοσμήσειν τὸ ὄρος εἰς ὁμοίότη τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ κόλακα εὐθύς ἐπιγνοὺς τὸν ἄνθρωπον οὐκέτ' οὐδ' ἐς τὰ ἄλλα ὁμοίως ἐχρῆτο. 13. ποῦ τινος τὸ τερπνὸν ἐν τούτοις, ἐκτὸς εἰ μὴ τις κομιδῆ ἀνέτος εἴη, ὡς χαίρειν τὰ τοιαῦτα ἐπαινούμενος, ὧν πα
- 18 πόδας οἱ ἔλεγχοι; ὥσπερ οἱ ἄμορφοι τῶν ἀνθρώπων, ἡ μάλιστα γὰρ τὰ γύναια τοῖς γραφεῦσι παρακελευόμενα καλλίστας αὐτὰς γράφειν· οἴονται γὰρ ἄμεινον ἔξειν τῶ ὄψιν, ἣν ὁ γραφεὺς αὐταῖς ἐρύθημά τε πλείον ἐπανθί καὶ τὸ λευκὸν ἐγκαταμίξῃ πολὺ τῷ φαρμάκῳ. τοιοῦτῶν συγγραφόντων οἱ πολλοὶ εἰσι τὸ τήμερον καὶ τὸ ἰδί καὶ τὸ χρεῖῳδες, ὅ τι ἂν ἐκ τῆς ἱστορίας ἐλπίσωσι, θεαπεύοντες, οὓς μισεῖσθαι καλῶς εἶχεν, ἐς μὲν τὸ παγκόλακας προδήλους καὶ ἀτέχνους ὄντας, ἐς τοῦπιὸν ὑποπτον ταῖς ὑπερβολαῖς τὴν ὅλην πραγματείαν ἀποφροντας. εἰ δὲ τις πάντως τὸ τερπνὸν ἠγρεῖται κατα
- 19 μῆχθαι δεῖν τῇ ἱστορίᾳ πάσῃ, ἀλλὰ ἂ σὺν ἀληθείᾳ τερπνόν ἐστίν ἐν τοῖς ἄλλοις κάλλεσι τοῦ λόγου, ὧν ἀμελήσαντες οἱ πολλοὶ τὰ μηδὲν προσήκοντα ἐπεισκυκλοῦσιν.

14. Ἐγὼ δ' οὖν καὶ διηγήσομαι ὁπόσα μέμνηται ἔναγχος ἐν Ἰωνίᾳ συγγραφέων τινῶν, καὶ νῆ Δία Ἀχαῖα πρῶην ἀκούσας τὸν αὐτὸν τοῦτον πόλεμον διγομένων· καὶ πρὸς Χαρίτων μηδεῖς ἀπιστήσῃ τε λεχθησομένοις· ὅτι γὰρ ἀληθῆ ἐστι καὶ ἐπωμοσάμην,

στεῖον ἢ ὄρκον ἐντιθέναι συγγραμμάτι. εἰς μὲν τις ὑπὸν ἀπὸ Μουσῶν εὐθύς ἤρξατο παρακαλῶν τὰς θεὰς υνεφάφασθαι τοῦ συγγραμματος. ὀρᾶς ὡς ἐμμελῆς ἢ ρχή καὶ περὶ πόδα τῇ ἱστορίᾳ καὶ τῷ τοιοῦτῳ εἶδει τῶν 20 ἰγῶν πρόπευσα; εἶτα μικρὸν ὑποβάς Ἀχιλλεῖ μὲν τὸν μέτερον ἄρχοντα εἰκάξε, Θερσίτη δὲ τὸν τῶν Περσῶν πσιλέα, οὐκ εἰδὼς ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ἀμείνων ἦν αὐτῷ, εἰ λατορα μᾶλλον ἢ Θερσίτην καθήρει, καὶ εἰ πρόσθεν μὲν πευγεν ἐσθλός τις,

ἐδίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων.

ἔ' ἐπήγην ὑπὲρ αὐτοῦ τι ἐγκώμιον, καὶ ὡς ἄξιος εἴη γγράψαι τὰς πράξεις οὕτω λαμπρὰς οὕσας. ἦδη δὲ πτιῶν ἐπήγει καὶ τὴν πατρίδα τὴν Μίλητον, προστιθεὶς ε ἀμεινον ποιοῖ τοῦτο τοῦ Ὀμήρου μηδὲν μνησθέντος ἦς πατρίδος. εἰ' ἐπὶ τέλει τοῦ φροϊμίου ὑπισχνεῖτο διαρ- ἦδην καὶ σαφῶς, ἐπὶ μεῖζον μὲν αἰρεῖν τὰ ἡμέτερα, τοὺς 21 ἡρβάρους δὲ καταπολεμήσειν καὶ αὐτός, ὡς ἂν δύνη- αι· καὶ ἤρξατό με τῆς ἱστορίας οὕτως, αἰτία ἅμα τῆς τοῦ πλέμον ἀρχῆς διεξιῶν· „Ὁ γὰρ μιαρῳάτατος καὶ κάκιστα κολούμενος Οὐολόγεσος ἤρξατο πολεμεῖν δι' αἰτίαν κάνδε.“ 15. οὗτος μὲν τοιαῦτα. ἕτερος δὲ Θουκυδίδου μωτῆς ἄκρος, οἷος εὖ μάλα τῷ ἀρχετύπῳ εἰκασμένος, μὲ τὴν ἀρχὴν ὡς ἐκεῖνος σὺν τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι ἤρξατο, ριεστάτην ἀρχῶν ἀπασῶν καὶ θύμου τοῦ Ἀττικοῦ ἀπο- βόουσαν. ὄρα γάρ· „Κρεπέρηος Καλπουρνιατὸς Πομ- κτουπολίτης συνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Παρθυαίων κ' Ῥωμαίων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους, ἀρξάμενος 22 ἰθύς ξυυσισταμένου.“ ὥστε μετὰ γε τοιαύτην ἀρχὴν τί σοι τὰ λοιπὰ λέγομι, ὅποια ἐν Ἀρμενίᾳ ἐδημηγόρησε κερκυρατοῦ αὐτὸν ῥήτορα παραστησάμενος, ἢ οἷον κισιβηνοῖς λοιμὸν τοῖς μὴ τὰ Ῥωμαίων αἰρουμένοις ἐπή- γει παρὰ Θουκυδίδου χρησάμενος ὄλον ἄρδην πλὴν μό-

νου τοῦ Πελασγικοῦ καὶ τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν, ἐν
 οἷ τότε λοιμώξαντες ῥῆκσαν; τὰ δ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Αἰθι-
 πίας ἤρξατο, ὥστε καὶ ἐς Αἴγυπτον κατέβη καὶ ἐς τ-
 βασιλέως γῆν τὴν πολλήν, καὶ ἐν ἐκείνῃ γε ἔμεινε
 ποιῶν. ἐγὼ γοῦν θάπτουτα ἔτι αὐτὸν καταλιπὼν το
 23 ἄθλιους Ἀθηναίους ἐν Νισίβι ἀπῆλθον ἀκριβῶς εἰδὼς κ
 ὅσα ἀπελθόντος ἐρεῖν ἔμελλε. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τοῦτο ἐπ
 εἰκῶς πολὺ νῦν ἐστὶ, τὸ οἰεσθαι τοῦτ' εἶναι τοῖς Θουκ
 δίδου εἰκότα λέγειν, εἰ ὀλίγον ἐντρέψας τὰ αὐτοῦ ἐκ
 νου λέγοι τις, μικρὰ θάκια, ὅπως καὶ αὐτὸς ἂν φαί
 οὐ δι' αὐτήν. νῆ Δία κάκεινο ὀλίγου δεῖν παρῆλιπον·
 γὰρ αὐτὸς οὗτος συγγραφεὺς πολλὰ καὶ τῶν ὄπλων κ
 τῶν μηχανημάτων, ὡς Ῥωμαῖοι αὐτὰ ὀνομάζουσιν, ο
 τως ἀνέγραψε, καὶ τάφρον ὡς ἐκεῖνοι καὶ γέφυραν κ
 τὰ τοιαῦτα. καὶ μοι ἐννόησον ἡλίκον τὸ ἀξίωμα τῆς Ἰστ
 ρίας καὶ ὡς Θουκυδίδη πρόπον, μεταξὺ τῶν Ἀττικῶ
 ὀνομάτων τὰ Ἰταλιτικὰ ταῦτα ἐγκείσθαι, ὥσπερ τι
 πορφύραν ἐπικοσμῶντα καὶ ἐμπρόποντα καὶ πάντι
 24 συνάδοντα. 16. ἄλλος δέ τις αὐτῶν ὑπόμνημα τῶν γεγ
 γότων γυμνὸν συναγαγὼν ἐν γραφῇ κομιδῇ πεξὸν κ
 χαμαιπετές, οἶον καὶ στρατιώτης ἂν τις τὰ καθ' ἡμέρι
 ἀπογραφόμενος συνέδηκεν ἢ τέκτων ἢ κάπηλός τις συ
 περινοστῶν τῇ στρατιᾷ. πλὴν ἀλλὰ μετριώτερός γε
 ἰδιώτης οὗτος ἦν, αὐτὸς μὲν αὐτίκα δῆλος ὢν οἶος ἢ
 ἄλλω δέ τιμι χαρίεντι καὶ δυνησομένω ἱστορίαν μεταχε
 ρίσασθαι προπεπονηκώς. τοῦτο μόνον ἠτσιασάμην αὐτο
 ὅτι οὕτως ἐπέγραψε τὰ βιβλία τραγικώτερον ἢ κατὰ τι
 τῶν συγγραμμάτων τύχην. „Καλλιμόρφον ἱατροῦ τι
 τῶν κοντοφόρων ἕκτης ἱστοριῶν Παρθικῶν“ καὶ ὑπ
 25 γέγραπτο ἐκάστη ὁ ἀριθμὸς. καὶ νῆ Δία καὶ τὸ προοίμι
 ὑπέρφυχρον ἐποίησεν οὕτως συναγαγὼν· οἰκείον εἶν
 ἱατρῶ ἱστορίαν συγγράφειν, εἴ γε ὁ Ἀσκληπιὸς μὲν Ἀπό

ωνος υἱός, Ἀπόλλων δὲ Μουσηγέτης καὶ πάσης παι-
είας ἄρχων· καὶ ὅτι ἀρξάμενος ἐν τῇ Ἰάδι γράφειν οὐκ
ἴθα ὅ τι δόξαν αὐτίκα μάλα ἐπὶ τὴν κοινὴν μετήλθεν,
ῥαίην μὲν λέγων καὶ κείρην καὶ ὀκόσα καὶ νοῦσοι, τὰ
ἄλλα ὁμοδαίαιτα τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ πλεῖστα οἷα ἐκ
ριόδου.

17. Εἰ δέ με δεῖ καὶ σοφοῦ ἀνδρὸς μνησθῆναι, τὸ
ἐν ὄνομα ἐν ἀφανεί κείσθω, τὴν γνώμην δὲ ἐρῶ καὶ τὰ
ῥήην ἐν Κορίνθῳ συγγράμματα, κρείττω πάσης ἐλπί-
ος· ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ εὐθύς ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ φροίμιου 26
αἰριόδῳ συνηρώτησε τοὺς ἀναγινώσκοντας λόγον πάνσο-
ιον δεῖξαι σπεύδων, ὡς μόνῳ ἂν τῷ σοφῷ πρέποι ἱστο-
ίαν συγγράφειν. εἶτα μετὰ μικρὸν ἄλλος συλλογισμὸς,
κα ἄλλος· καὶ ὅλως ἐν ἅπαντι σχήματι συνηρώτητο αὐ-
φ τὸ προοίμιον. τὸ τῆς κολακείας ἐς κόρον, καὶ τὰ ἐγκώ-
ια φορτικὰ καὶ κομιδῇ βωμολοχικά, οὐκ ἀσυλλόγιστα
κάντοι, ἀλλὰ συνηρωτημένα κάκεῖνα. καὶ μὴν κάκεῖνο
πορτικὸν ἔδοξέ μοι καὶ ἥκιστα σοφῷ ἀνδρὶ καὶ πάγωνι
ολιῷ καὶ βαθεῖ πρέπον, τὸ ἐν τῷ προοιμίῳ εἰπεῖν, ὡς
ξαίρετον τοῦτο ἔξει ὁ ἡμέτερος ἄρχων, οὐ γὰρ τὰς πράξεις
κα φιλόσοφοι ἤδη συγγράφειν ἀξιοῦσι· τὸ γὰρ τοιοῦ-
ον, εἴπερ ἄρα, ἡμῖν ἔδει καταλιπεῖν λογίζεσθαι ἢ αὐτὸν
κεῖν. 18. καὶ μὴν οὐδ' ἐκείνου ὅσιον ἀμνημονῆσαι, ὃς
κάνδε ἀρχὴν ἤρξατο. „Ἐρχομαι ἐρέων περὶ Ῥωμαίων
κα Περσέων,“ καὶ μικρὸν ὕστερον. „ἔδεε γὰρ Πέρσησι
πνέσθαι κακῶς“, καὶ πάλιν. „ἦν Ὀσρόης, τὸν οἱ Ἕλλη-
ος Ὀξυρόην ὀνυμέουσι“, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα. ὀρᾶς; 27
μοις αὐτὸς ἐκείνῳ, παρ' ὅσον ὁ μὲν Θουκυδίδη, οὗτος
Ἡροδότῳ εὐ μάλα ἐρίκει. 19. ἄλλος τις αἰοιδίμος ἐπὶ
ῥων δυνάμει Θουκυδίδη καὶ αὐτὸς ὅμοιος ἢ ὀλίγῳ ἀμεί-
ων αὐτοῦ, πάσας πόλεις καὶ πάντα ὄρη καὶ πεδία καὶ
ταμοὺς ἐρμηνεύσας πρὸς τὸ σαφέστατον καὶ ἰσχυρό-

τατον, ὡς ᾤετο· τὸ δὲ ἐς ἐχθρῶν κεφαλὰς ὁ ἀλεξίκανος
 τρέψειε· τοσαύτη ψυχρότης ἐνήν ὑπὲρ τὴν Κασπίαν χιό,
 να καὶ τὸν κρύσταλλον τὸν Κελτικόν. ἡ γοῦν ἄσπις ἡ
 τοῦ αὐτοκράτορος ὄλω βιβλίῳ μόγις ἐξηρμηνεύθη αὐτῷ,
 καὶ Γοργῶν ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἐκ
 κυανοῦ καὶ λευκοῦ καὶ μέλανος καὶ ζώνη ἰριοειδῆς καὶ
 δράκοντες ἐλικηδὸν καὶ βοστρυχηδόν. ἡ μὲν γὰρ Οὐλο-
 γέσου ἀναξυρὶς ἡ ὁ χαλινὸς τοῦ ἵππου, Ἡράκλεις, ὅσαι
 μυριάδες ἐπῶν ἕκαστον τούτων, καὶ οἶα ἦν ἡ Ὀσρούου
 κόμη, διανέοντος τὸν Τίγρητα, καὶ ἐς οἶον ἄντρον κατέ-
 φυγε, κίττου καὶ μυρρίνης καὶ δάφνης ἐς ταῦτό συμπε-
 φυκότων καὶ σύσκιον ἀκριβῶς ποιοῦντων αὐτό. σκόπει
 28 ὡς ἀναγκαῖα τῇ ἱστορίᾳ ταῦτα, καὶ ὧν ἄνευ οὐκ ἂν ἤδει-
 μέν τι τῶν ἐκεῖ πραχθέντων. 20. ὑπὸ γὰρ ἀσθενείας τῆς
 ἐν τοῖς χρησίμοις ἡ ἀγνοίας τῶν λεκτέων ἐπὶ τὰς τοιαύ-
 τας τῶν χωρίων καὶ ἄντρον ἐκφράσεις τρέπονται, καὶ
 ὁπόταν ἐς πολλὰ καὶ μεγάλα πράγματα ἐμπέσωσιν, εἰοίκα-
 σιν οἰκίτη νεοπλοῦτῳ, ἄρτι κληρονομήσαντι τοῦ δεσπό-
 του, ὃς οὔτε τὴν ἐσθῆτα οἶδεν ὡς χρὴ περιβαλέσθαι οὔτε
 δειπνῆσαι κατὰ νόμον, ἀλλ' ἐμπηθήσας, πολλάκις ὀρ-
 νίδων καὶ συείων καὶ λαγῶν προκειμένων, ὑπερμ-
 πίπλαται ἔττους τινὸς ἢ ταρίχου, ἔστ' ἂν διαρραγῇ
 ἐσθίῳν. οὗτος δ' οὖν, ὃν προεῖπον, καὶ τραύματα συνέ-
 γραψε πάνυ ἀπίθανα καὶ θανάτους ἀλλοκότους, ὡς εἰς
 δάκτυλον τοῦ ποδὸς τὸν μέγαν τρωθεὶς τις αὐτίκα ἐτε-
 λεύτησε, καὶ ὡς ἐμβοήσαντος μόνον Πρίσκου τοῦ στρα-
 τηγοῦ ἐπτά καὶ εἰκοσι τῶν πολεμίων ἐξέθανον. ἔτι δὲ καὶ
 ἐν τῷ τῶν νεκρῶν ἀριθμῷ, τοῦτο μὲν καὶ παρὰ τὰ γε-
 29 γραμμένα ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων ἐπιστολαῖς ἐψεύσατο·
 ἐπὶ γὰρ Εὐρώπῳ τῶν μὲν πολεμίων ἀποθανεῖν μυριά-
 δας ἐπτά καὶ τριάκοντα καὶ ἕξ πρὸς τοῖς διακοσίοις, Ῥω-
 μαίων δὲ μόνους δύο, καὶ τραυματίας γενέσθαι ἑννέα.

ἴτα οὐκ οἶδα εἴ τις ἂν εὖ φρονῶν ἀνάσχοιτο. 21. καὶ ἦν κάκεινο λεκτέον, οὐ μικρὸν ὄν· ὑπὸ γὰρ τοῦ κομιδῆ ἱπτικὸς εἶναι καὶ ἀποκεκαθάρθαι τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκριέστατον ἤξλωσεν οὗτος καὶ τὰ ὀνόματα μεταποιῆσαι τὰ ὠμαίων καὶ μετεγγράψαι ἐς τὸ Ἑλληνικόν, ὡς Κρόνιον ἐν Σατουρνῖνον λέγειν, Φρόντιν δὲ τὸν Φρόνωνα, Τίνιον δὲ τὸν Τιτιανὸν καὶ ἄλλα πολλῶ γελιοτέρα. ἔτι αὐτὸς οὗτος περὶ τῆς Σενηριανοῦ τελευτῆς ἔγραψεν ὅτι μὲν ἄλλοι ἅπαντες ἐξηπάτηται οἰόμενοι ξίφει τε νᾶναι αὐτόν, ἀποθάνοι δὲ ὁ ἀνὴρ σιτίων ἀποσχόμενος· ἦτον γὰρ αὐτῷ ἀλυπότατον δόξα τὸν θάνατον· οὐκ ἔδως ὅτι τὸ μὲν πάθος ἐκεῖνο πᾶν τριῶν οἶμαι ἡμερῶν 30 ἔνετο, ἀπόσιτοι δὲ καὶ ἐς ἑβδόμην διαρκουσίην οἱ πολλοί, ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦθ' ὑπολάβοι τις, ὡς Ὀσρόης τις εἰρήκει περιμένων, ἔστ' ἂν Σενηριανὸς λιμῶ ἀπόληται, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπῆγε διὰ τῆς ἑβδόμης.

22. Τοὺς δὲ καὶ ποιητικοῖς ὀνόμασιν, ὧ καλὲ Φίλων, ἱστορίᾳ χρωμένους ποῦ δ' ἂν τις θείη, τοὺς λέγοντας, ἐλέλιξε μὲν ἡ μηχανή, τὸ τεῖχος δὲ πεσοῦν μεγάλως ἐδούησε, καὶ πάλιν ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς καλῆς ἱστορίας· Ἔδεσσα μὲν δὴ οὕτω τοῖς ὄπλοις περιεσμαραγείτο καὶ τοβος ἦν καὶ κόναβος ἅπαντα ἐκεῖνα, καὶ „ὁ στρατηδὸς ἐμερμήριζεν ὧ τρόπῳ μάλιστα προσαγάγοι πρὸς τὸ πχος.“ εἶτα μεταξὺ οὕτως εὐτελεῖ ὀνόματα καὶ δημοτικὰ καὶ πτωχικὰ πολλὰ παρενεβέβυστο, τὸ „ἐπέστειλεν ὁ στρατοπεδάρχης τῷ κυρίῳ,“ καὶ „οἱ στρατιῶται ἠγόρασαν τὰ ἐγγρηζόντα,“ καὶ „ἦδη λελουμένοι περὶ αὐτοὺς γήνοντο,“ καὶ τὰ τοιαῦτα· ὥστε τὸ πρᾶγμα εἰκότως εἰ- 31
 ται τραγωδῶ τὸν ἕτερον μὲν πόδα ἐπ' ἐμβάτου ὑψηλοῦ
 φηκότι, θάτερον δὲ σανδάλῳ ὑποδεδεμένῳ. 23. καὶ μὴν
 ἄλλους ἰδοὺς ἂν τὰ μὲν προοίμια λαμπρὰ καὶ τραγικὰ
 εἰς ὑπερβολὴν μακρὰ συγγράφοντας, ὡς ἐλπῖσαι θαν-

μαστὰ ἡλίκᾳ τὰ μετὰ ταῦτα πάντως ἀκούσεσθαι, τὸ δὲ αὐτὸ τὸ τῆς ἱστορίας μικρὸν τι καὶ ἀγεννὲς ἐπαγί-
 τας, ὡς καὶ τοῦτο εἰκέναι παιδίῳ, εἴ που Ἐρωτα
 παίζοντα, προσωπεῖον Ἡρακλέους πάμμεγα ἢ Τι-
 περικείμενον· εὐθύς γοῦν οἱ ἀκούσαντες ἐπιφθέργγ
 αὐτοῖς τό, Ὡδινεν ὄρος. χρῆ δὲ οἶμαι μὴ οὕτως,
 ὅμοια τὰ πάντα καὶ ὁμόχροα εἶναι καὶ συνᾶδον τῇ κε-
 τὸ ἄλλο σῶμα, ὡς μὴ χρυσοῦν μὲν τὸ κράνος εἶη, θ
 δὲ πᾶν γελῶς ἐκ φακῶν ποθεν ἢ ἐκ δερμάτων σα
 συγκεκαττυμένους καὶ ἢ ἀσπίς οἰσύντη καὶ χοιρίνη
 32 ταῖς κνήμαις. ἴδοις γὰρ ἂν ἀφθόνοους τοιοῦτους συ-
 φέας, τοῦ Ῥοδίου κολοσσοῦ τὴν κεφαλὴν ναννώδε
 ματι ἐπιτιθέντας· ἄλλους αὖ ἔμπαλιν ἀκέφαλα τὰ σ
 τα εἰσάγοντας, ἀπροοιμίαστα καὶ εὐθύς ἐπὶ τῶν προ-
 τῶν, οἳ καὶ προσεταιρίζονται τὸν Ξενοφῶντα οὕτω
 ξάμενον· „Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος παῖδες γίνν
 δύο“, καὶ ἄλλους τῶν παλαιῶν, οὐκ εἰδότες ὡς δυ-
 τινὰ προοιμίᾳ ἐστὶ ληληθότα τοὺς πολλοὺς, ὡς ἐν ᾧ
 δειξομεν.

24. Καίτοι ταῦτα πάντα φορητὰ ἔτι, ὅσα ἢ ἐ
 νείας ἢ τῆς ἄλλης διατάξεως ἀμαρτηματὰ ἐστὶ, τὸ ἐ
 περὶ τοὺς τόπους αὐτοὺς ψεύδεσθαι, οὐ παρασάγγα
 νον, ἀλλὰ καὶ σταθμοὺς ὅλους, τίνι τῶν καλῶν ἔο
 εἶς γοῦν οὕτω ῥαθύμως συνήγαγε τὰ πράγματα,
 Σύρω τιμὴ ἐντυχῶν οὔτε τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο τὰ
 33 κουρεῖον τὰ τοιαῦτα μυθολογούντων ἀκούσας, ὥστι
 Εὐρώπου λέγων οὕτως ἔφη· „Ἡ δὲ Εὐρώπος κεῖτα
 ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ σταθμοὺς δύο τοῦ Εὐφράτου
 χουσα, ἀπώκισαν δὲ αὐτὴν Ἐδεσσαῖοι“. καὶ οὐδὲ ἰ
 ἀπέχρησεν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμὴν πατρίδα τὰ Σ
 σατα ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἀράμενος ὁ γεν
 αὐτῇ ἀκροπόλει καὶ τείχεσι μετέθηκεν εἰς τὴν Μεσ

λαν, ὡς περιφρεῖσθαι αὐτὴν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν πο-
 ῶν, ἑκατέρωθεν ἐν χρῶ παραμειβομένων καὶ μονου-
 λι τοῦ τείχους ψαύοντων. τὸ δὲ καὶ γελοῖον, εἰ σοι νῦν,
 θίλων, ἀπολογοίμην, ὡς οὐ Παρθυαίων οὐδὲ Μεσο-
 αμίτης σοι ἐγώ, οἷ με φέρων ὁ θαυμαστός συγγρα-
 ῖς ἀπώκισε. 25. νῆ Δία κάκεινο κομιδῆ πιθανὸν περὶ
 Σεηριανοῦ ὁ αὐτὸς οὗτος εἶπεν ἐπομοσάμενος, ἧ
 ἀκούσαι τινος τῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαφυγόν-
 οὔτε γὰρ ξίφει ἐθελῆσαι αὐτὸν ἀποθανεῖν οὔτε 34
 μάκου πιεῖν οὔτε βρόχου ἄψασθαι, ἀλλὰ τινα θάνα-
 ἐπινοῆσαι τραγικὸν καὶ τῇ τόλμῃ ξενίζοντα· τυχεῖν
 γὰρ αὐτὸν ἔχοντα παμμεγέθη ἐκπώματα ὑάλινα τῆς
 λίστης ὑάλου· ἐπεὶ δὲ πάντως ἀποθανεῖν ἔγνωστο,
 ἀξάντα τὸν μέγιστον τῶν σκύφων ἐνὶ τῶν θραυσμά-
 χρησασθαι εἰς τὴν σφαγὴν ἐντεμόντα τῇ ὑάλῳ τὸν
 μόν. οὕτως οὐ ξιφίδιον, οὐ λογχάριον εὔρεν, ὡς ἀν-
 τὸς γε αὐτῷ καὶ ἠρωϊκὸς ὁ θάνατος γένοιτο. 26. εἴτ'
 ἰδὴ Θουκυδίδης ἐπιτάφιόν τινα εἶπε τοῖς πρώτοις τοῦ
 ἔμου ἐκείνου νεκροῖς, καὶ αὐτὸς ἠγγήσατο χρῆναι ἐπει-
 ν τῷ Σεηριανῷ· ἅπασι γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸν οὐδέν
 ον τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ κακῶν, τὸν Θουκυδίδην, ἧ ἄμιλλα.
 βασ οὖν τὸν Σεηριανὸν μεγαλοπρεπῶς ἀναβιβάζεται
 τὸν τάφον Ἀφράνιον τινα Σίλινα ἑκατόνταρχον,
 αγωνιστὴν Περικλέους, ὃς τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπερ-
 ὄρευσεν αὐτῷ, ὥστε με νῆ τὰς Χάριτας πολλὰ πάνυ
 ρῦσαι ὑπὸ τοῦ γέλωτος, καὶ μάλιστα ὁπότε ὁ ῥήτωρ
 Ἀφράνιος ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου δακρῦων ἅμα σὺν οἰμωγῇ
 ἠκαθεῖ ἐμέμνητο τῶν πολυτελῶν ἐκείνων δειπνων καὶ
 πόσεων, εἶτα ἐπέθηκεν Αἰάντειόν τινα τὴν κορωνίδα·
 πῶς γὰρ τὸ ξίφος, εὐγενῶς πάνυ καὶ ὡς Ἀφρά- 35
 ρεϊκὸς ἦν, πάντων ὀρώντων ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν ἐπὶ
 ῥάφῳ, οὐκ ἀνάξιος ὢν μὰ τὸν Ἐννάλιον πρὸ πολλοῦ

ἀποθανεῖν ἢ τοιαῦτα ἐρηγόρευε. καὶ τοῦτο ἔφη ἰδόντας τοὺς παρόντας ἅπαντας θαυμάσαι καὶ ὑπερεπαινεῖσαι τὸν Ἀφράνιον. ἐγὼ δὲ καὶ τὰ ἄλλα μὲν αὐτοῦ κατεγίνωσκον, μονονουχὶ ζωμῶν καὶ λοπάδων μεμνημένου καὶ ἐπιδακρύουτος τῇ τῶν πλακούντων μνήμῃ, τοῦτο δὲ μάλιστα ἠτιασάμην, ὅτι μὴ τὸν συγγραφέα καὶ διδάσκαλον τοῦ δράματος προαποσφάξας ἀπέθανε.

27. Πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ὁμοίους τούτοις ἔχων σοὶ, ὦ ἑταῖρε, καταριθμῆσασθαι, ὀλίγων ὅμως ἐπιμνησθεῖς ἐπὶ τὴν ἑτέραν ὑπόσχεσιν ἤδη μετελεύσομαι, τὴν συμβουλὴν ὅπως ἂν ἄμεινον συγγράφοι τις· εἰσὶ γάρ τινες οἱ τὰ μεγάλα μὲν τῶν πεπραγμένων καὶ ἀξιωμαγιμόνευτα παραλείπουσιν ἢ παραθέουσιν, ὑπὸ δὲ ἰδιωτείας καὶ ἀπειροκαλίας καὶ ἀγνοίας τῶν λεκτέων ἢ σιωπητέων τὰ μικρότατα πάνυ λιπαρῶς καὶ φιλοπόνως ἐρμηνεύουσιν ἐμβραδύνοντες, ὥσπερ ἂν εἴ τις τοῦ Διὸς τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸ μὲν ὅλον κάλλος τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον ὃν μὴ βλέπει μὴδὲ ἐπαινοίῃ μὴδὲ τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐξηγοῖτο, τοῦ ὑποποδίου δὲ τό τε εὐθνεργές καὶ τὸ εὔξεστον θαυμάζοι καὶ 36 τῆς κρηπίδος τὸ εὐρυθμον, καὶ ταῦτα πάνυ μετὰ πολλῆς φροντίδος διεξιῶν. 28. ἐγὼ γοῦν ἤκουσά τινος τὴν μὲν ἐπ' Εὐρώπῳ μάχην ἐν οὐδ' ὅλοις ἑπτὰ ἔπεσι παραδραμόντος, εἴκοσι δὲ μέτρα ἢ ἑτι πλείω ὕδατος ἀναλωκότου ἐς ψυχρὰν καὶ οὐδὲν ἡμῖν προσήκουσαν διήγησιν, ὡς Μαυρόσ τις ἱππεὺς Μανυσάκας τοῦνομα ὑπὸ δίψους πλανώμενος ἀνὰ τὰ ὄρη καταλάβοι Σύρους τινὰς τῶν ἀγροίκων, ἄριστον παρατιθεμένους, καὶ ὅτι τὰ μὲν πρῶτα ἐκεῖνοι φοβηθεῖεν αὐτόν, εἶτα μέντοι μαθόντες ὡς τῶν φίλων εἴη κατεδέξαντο καὶ εἰστίασαν· καὶ γὰρ τινα τυχὲν αὐτῶν ἀποδεδημηκότα καὶ αὐτὸν ἐς τὴν τῶν Μαυρῶν, ἀδελφοῦ αὐτῶ ἐν τῇ γῆ στρατευομένου. μῦθοι τὸ μετὰ τοῦτο μακροὶ καὶ διηγήσεις, ὡς θηράσειεν αὐτὸς ἐ

Μαυρουσία καὶ ὡς ἴδοι τοὺς ἐλέφαντας πολλοὺς ἐν τῷ 37
 ῶ συννευομένους καὶ ὡς ὑπὸ λέοντος ὀλίγου δεῖν κα-
 ῖρωθῆη, καὶ ἠλίκοις ἰχθύς ἐπρίατο ἐν Καισαρείᾳ· καὶ
 ἀνμαστός συγγραφεὺς ἀφείδ τὰς ἐν Εὐρώπῳ γιγνο-
 τας σφαγὰς τοσαύτας καὶ ἐπελάσεις καὶ σπονδὰς ἀναγ-
 ας καὶ φυλακὰς καὶ ἀντιφυλακὰς ἄχρι βαθείας ἐσπέ-
 : ἐφειστήκει ὁρῶν Μαλχίωνα τὸν Σύρον ἐν Καισαρείᾳ
 ἴρους παμμεγέθεις ἀξίους ἀνούμενον· εἰ δὲ μὴ νύξ
 : ἔλαβε, τάχ' ἂν καὶ συνεθεῖπνε μετ' αὐτοῦ ἤδη τῶν
 ἴρων ἐσκευασμένων. ἄπερ εἰ μὴ ἐνεγέγραπτο ἐπιμε-
 : τῇ ἱστορίᾳ, μεγάλα ἂν ἡμεῖς ἠγνοηκότες ἦμεν, καὶ ἡ
 ἡμα Ῥωμαίους ἀφόρητος, εἰ Μανυσάκας ὁ Μαῦρος διψῶν
 εὔρε πιεῖν, ἀλλ' ἄδειπνος ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸ στρατό-
 ῖον. καίτοι πόσα ἄλλα μακροῦ ἀναγκαιότερα ἐκῶν ἐγὼ 38
 ν παρήμι; ὡς καὶ ἀύλητρίς ἦκεν ἐκ τῆς πλησίον κώ-
 ς αὐτοῖς καὶ ὡς δῶρα ἀλλήλοις ἀντέδωσαν, ὁ Μαῦρος
 ν τῷ Μαλχίωνι λόγῃην, ὁ δὲ τῷ Μανυσάκᾳ πόρπην,
 ἢ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα τῆς ἐπ' Εὐρώπῳ μάχης αὐτὰ δὴ
 κεφάλαια. τοιγάρτοι εἰκότως ἂν τις εἴποι τοὺς τοιού-
 ς τὸ μὲν ῥόδον αὐτὸ μὴ βλέπειν, τὰς ἀκάνθας δὲ αὐ-
 ῖ τὰς παρὰ τὴν ῥίζαν ἀκριβῶς ἐπισκοπεῖν. 29. ἄλλος,
 ῖλων, μάλα καὶ οὗτος γελοῖος, οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα
 Κορίνθου πώποτε προβεβηκὼς οὐδ' ἄχρι Κερχρεῶν
 ῖσημῆσας, οὔτι γε Συρίαν ἢ Ἀρμενίαν ἰδῶν, ὧδε ἦρ-
 ο — μέμνημαι γάρ — „Ὡτα ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα. 39
 ῖρω τοίνυν ἂ εἶδον, οὐχ ἂ ἤκουσα.“ καὶ οὕτως ἀκρι-
 ς ἄπαντα ἐωράκει, ὥστε τοὺς δράκοντας ἔφη τῶν
 ῖθναίων — σημεῖον δὲ πλήθους τοῦτο αὐτοῖς· χιλίους
 ῖομαι ὁ δράκων ἄγει — ζῶντας δράκοντας παμμεγέ-
 ς εἶναι γεννωμένους ἐν τῇ Περσίδι μικρὸν ὑπὲρ τὴν
 ῖριαν, τούτους δὲ τέως μὲν ἐπὶ κοντῶν μεγάλων ἐκ-
 ῖμένους ὑψηλοὺς αἰωρεῖσθαι καὶ πόρρωθεν ἐπελαυ-
 LUCIAN. II.

νόντων δέος ἐμποιεῖν, ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἔργῳ ἐπει
 ἴωσι, λύσαντες αὐτοὺς ἐπαφιαῖσι τοῖς πολεμίοι
 πολλοὺς τῶν ἡμετέρων οὕτω καταποθῆναι κα
 περισπειραθέντων αὐτοῖς, ἀποπνιγῆναι καὶ συ
 40 ναι· ταῦτα δὲ ἐφεστῶς ὄραν αὐτός, ἐν ἀσφα
 ἀπὸ δένδρου ὑψηλοῦ ποιούμενος τὴν σκοπήν.
 ἐποίησε μὴ ὁμόσε χωρήσας τοῖς θηρίοις, ἐπεὶ οὐ·
 οὕτω θαυμαστὸν συγγραφέα νῦν εἶχομεν καὶ ἂ
 αὐτὸν μεγάλα καὶ λαμπρά ἐν τῷ πολέμῳ τοῦτι
 μενον· καὶ γὰρ ἐκινδύνευσε πολλὰ καὶ ἐτρώθη
 ραν, ἀπὸ τοῦ Κρανείου δῆλον ὅτι βαδίζων ἐπὶ
 ἦαν. καὶ ταῦτα Κορινθίων ἀκουόντων ἀνεγίγ
 ἀκριβῶς εἰδότες, ὅτι μὴδὲ κατὰ τοῖχου γεγραμ
 λεμον ἐωράκει. ἀλλ' οὐδὲ ὄπλα ἐκεῖνός γε ἤδει
 χανήματα οἷά ἐστιν οὐδὲ τάξεων ἢ καταλοχισ
 ματα· πάνν γοῦν ἔμελεν αὐτῷ πλαγίαν μὲν τὴν
 41 ἐπὶ κέρως δὲ λέγειν τὸ ἐπὶ μετώπου ἄγειν. 30.
 βέλτιστος ἅπαντα ἐξ ἀρχῆς ἐς τέλος τὰ πεπραγ
 ἐν Ἀρμενίᾳ, ὅσα ἐν Συρίᾳ, ὅσα ἐν Μεσοποταμ
 τῷ Τύρῳ, τὰ ἐν Μηδίᾳ, πεντακοσίους οὐδ' ὁ
 περιλαβὼν συνέτριψε καὶ τοῦτο ποιήσας ἱστορί
 γραφέναι φησί. τὴν μὲντοι ἐπιγραφὴν ὀλίγοι
 κροτέραν τοῦ βιβλίου ἐπέγραψεν, „Ἀντιοχι
 Ἀπόλλωνος ἱερονίκου“ — δόλιχον γὰρ πον οἶμι
 νενίκηκε — „τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ Μεσοποταμ
 Μηδίᾳ νῦν Ῥωμαίοις πραχθέντων ἀφήγησις“.
 ἐγὼ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφότος ἦκ
 τὴν λῆψιν τὴν Οὐολογέσου καὶ τὴν Ὀσρούου ση
 παραβληθήσεται τῷ λέοντι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸν
 42 τον ἡμῖν θρίαμβον. οὕτω μαντικῶς ἅμα ἔχων
 ἤδη πρὸς τὸ τέλος τῆς γραφῆς. ἀλλὰ καὶ πόλιν
 Μεσοποταμίᾳ ᾤκισε μερέθει τε μεγίστην καὶ κ

την· ἔτι μέντοι ἐπισκοπεῖ καὶ διαβουλεύεται εἴτε Νί-
 ιαν αὐτὴν ἀπὸ τῆς νίκης χρη̄ ὀνομαῖζεσθαι εἴτε Ὀμό-
 ιαν εἴτε Εἰρηνίαν. καὶ τοῦτο μὲν ἔτι ἄκριτον καὶ ἀνώ-
 μοσ ἡμῖν ἢ καλὴ πόλις ἐκεῖνη; λήρου πολλοῦ καὶ
 νόξης συγγραφικῆς γέμουσα· τὰ δ' ἐν Ἰνδοῖς πραχθη-
 ρενα ὑπέσχετο ἤδη γράψειν καὶ τὸν περιπλοῦν τῆς ἔξω
 λάττης, καὶ οὐχ ὑπόσχεσις ταῦτα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ
 ροίμιον τῆς Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται, καὶ τὸ τρίτον
 ἕκαστα καὶ οἱ Κελτοὶ καὶ Μαύρων μοῖρα ὀλίγη σὺν Κασ-
 πίοις πάντες οὗτοι ἐπεραιώθησαν τὸν Ἰνδὸν ποταμόν· ὁ
 δὲ καὶ πράξουσιν ἢ πῶς δέξονται τὴν τῶν ἐλεφάντων
 ἱασιμ, οὐκ εἰς μακρὰν ἡμῖν ὁ θαυμαστός συγγραφεὺς 43
 ὁ Μουζίριδος ἢ ἀπ' Ὀξυδρακῶν ἐπιστελεῖ. 32. τοιαῦτα
 ἀλλὰ ὑπὸ ἀπαιδευσίας ληροῦσι, τὰ μὲν ἀξιόρατα οὔτε
 πάντες οὔτ', εἰ βλέποιν, κατ' ἀξίαν εἰπεῖν δυνάμενοι,
 ἠσοῦντες δὲ καὶ ἀναπλάττοντες, ὅ τι κεν ἐπ' ἀκαιρί-
 ῳ γλῶσσαν, φασίν, ἔλθῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ἀριθμῷ τῶν βί-
 βων ἔτι σεμνυνόμενοι, καὶ μάλιστα ἐπὶ ταῖς ἐπιγρά-
 ραις· καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ αὐταὶ παγγέλοιοι· τοῦ δεινὸς Παρ-
 θίων νικῶν τοςάδε· καὶ αὐτὸ Παρθίδος πρῶτον, δευτέ-
 ρον, ὡς Ἀτθίδος δῆλον ὅτι. ἄλλος ἀστειότερον παρὰ
 αὐτὸν — ἀνέγνω γάρ — Δημητρίου Σαγαλασσέως Παρ-
 θινικῆ· οὐδ' ὡς ἐν γέλῳ ποιήσασθαι καὶ ἐπισκῶψαι
 τὴν ἱστορίαν οὕτω καλὰς οὔσας, ἀλλὰ τοῦ χρησίμου ἐνε-
 ρῆ· ὡς ὅστις ἂν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα φεύγῃ, πολὺ μέρος
 τῆς ἔξω τὸ ῥηθῆς συγγράφειν οὗτος προείληφε, μᾶλλον 44
 ὀλίγων ἔτι προσδεῖται, εἰ γε ἀληθῆς ἐκεῖνό φησιν ἢ
 πλεκτικῆ, ὡς τῶν ἀμέσων ἢ θατέρου ἄρσις τὸ ἕτερον
 ἕκαστος ἀντεισάγει. 33. καὶ δὴ τὸ χωρίον σοι, φαίη τις
 ἄκριβῶς ἀνακεκάθαρται καὶ αἶ τε ἄκανθαι, ὀπόσαι
 ἕκαστα, καὶ βᾶτοι ἐκκεκομμένα εἰσί, τὰ δὲ τῶν ἄλλων
 ἕκαστα ἤδη ἐκπεφόρηται, καὶ εἰ τι τραχὺ, ἤδη καὶ τοῦτο

- λεῖόν ἐστιν. ὥστε οἰκοδόμει τι ἤδη καὶ αὐτός, ὡς δεῖξῃς οὐκ ἀνατρέφαι μόνον τὸ τῶν ἄλλων γεννάδας ὦν, ἀλλὰ τι καὶ αὐτὸς ἐπινοῆσαι δεξιὸν καὶ ὁ οὐδεὶς ἄν, ἀλλ' οὐδ' ὁ Μῶμος μωμήσασθαι δύναίτο. 34. φημι τοίνυν τὸν ἄρι-
- 45 στα ἱστορίαν συγγράφοντα δύο μὲν ταῦτα κορυφαῖότατα οἰκοθεν ἔχοντα ἤκειν, σύνεσίν τε πολιτικὴν καὶ δύναμιν ἐρμηνευτικὴν, τὴν μὲν ἀδίδακτόν τι τῆς φύσεως δῶρον, ἢ δύναμις δὲ πολλῇ τῇ ἀσκήσει καὶ συνεχεῖ τῷ πόνῳ καὶ ξήλῳ τῶν ἀρχαίων προσγεγεννημένη ἔστω. ταῦτα μὲν οὐκ ἄτεχνα καὶ οὐδὲν ἐμοῦ συμβούλου δεόμενα· οὐ γὰρ συνετοὺς καὶ ὀξεῖς ἀποφαίνειν τοὺς μὴ παρὰ τῆς φύσεως τοιούτους φησὶ τοῦτο ἡμῖν τὸ βιβλίον· ἐπεὶ πολλοῦ [ἄν], μᾶλλον δὲ τοῦ παντός ἦν ἄξιον, εἰ μεταπλάσαι καὶ μετακοσμήσαι τὰ τηλικαῦτα ἠδύνατο ἢ ἐκ μολύβδου χρυσὸν ἀποφῆναι ἢ ἄργυρον ἐκ κασσιτέρου ἢ ἀπὸ Κόνωνος Τίτορον ἢ ἀπὸ Λεωτροφίδου Μίλωνα ἐξεργάσασθαι.
- 46 35. Ἀλλὰ ποῦ τὸ τῆς τέχνης καὶ τὸ τῆς συμβουλῆς χρήσιμον; οὐκ ἐς ποιήσιν τῶν προσόντων, ἀλλ' ἐς χρήσιν αὐτῶν τὴν προσήκουσαν· οἷόν τι ἀμέλει καὶ Ἴκκος καὶ Ἡρόδικος καὶ Θεῶν καὶ εἰ τις ἄλλος γυμναστής, οὐχ ὑπό-
- 47 σχοινοτοῦν ἄν σοὶ πού τὸν Περδικκάν παραλαβόντες — εἰ δὲ οὗτός ἐστιν ὁ τῆς μητρυνῆς ἐραστὴς καὶ διὰ ταῦτα κατεσκληκώς, ἀλλὰ μὴ Ἀντίοχος ὁ τοῦ Σελεύκου [Στρατοῦ κης ἐκείνης] — ἀποφαίνειν Ὀλυμπιονίκην καὶ Θεαγένει-
- 48 τῷ Θεσίῳ ἢ Πολυδάμαντι τῷ Σκοτουσσαίῳ ἀντίπαλον ἀλλὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπόθεσιν εὐφυῶς πρὸς ὑποδοχὴν τῆς γυμναστικῆς παρὰ πολὺ ἀμείνω ἀποφαίνειν μετὰ τῆς τέχνης. ὥστε ἀπέστω καὶ ἡμῶν τὸ ἐπίφθονον τοῦτο τῆς ὑποσχέσεως, εἰ τέχνην φαμέν ἐφ' οὗτω μεγάλῳ καὶ γέλεπῳ τῷ πράγματι εὐρηκέναι· οὐ γὰρ ὄντινούν παραλαβόντες ἀποφαίνειν συγγραφεῖα φαμέν, ἀλλὰ τῷ φύσει συνετῷ καὶ ἄριστα πρὸς λόγους ἠσκημένῳ ὑποδείξει-

δούς τινας ὀρθάς, εἰ δὴ τοιαῦται φαίνονται, αἷς χρώ-
 νος θάττον ἂν καὶ εὐμαρέστερον τελέσειεν ἄχρι πρὸς
 ὃν σκοπόν. 36. καίτοι οὐ γὰρ ἂν φαίης ἀπροσδεῆ τὸν
 πνετὸν εἶναι τῆς τέχνης καὶ διδασκαλίας ὧν ἀγνοεῖ· ἐπεὶ
 ἂν ἐκιδάριξε μὴ μαθῶν καὶ ἠὔλει καὶ πάντα ἂν ἠπί-
 κητο. νῦν δὲ μὴ μαθῶν οὐκ ἂν τι αὐτῶν χειρουργή-
 μεν, ὑποδείξαντος δέ τινος ῥᾶστα τε ἂν μάθοι καὶ εὖ 49
 παχειρίσαιο ἐφ' αὐτοῦ.

37. Καὶ τοίνυν καὶ ἡμῖν τοιοῦτός τις ὁ μαθητῆς νῦν
 παραδεδόςθω, συνεῖναι τε καὶ εἰπεῖν οὐκ ἀγεννῆς, ἀλλ'
 εὖ δεδορκώς, οἷος καὶ πράγμασι χρῆσασθαι ἂν, εἰ ἐπι-
 ρακείη, καὶ γνώμην στρατιωτικὴν, ἀλλὰ μετὰ τῆς πολι-
 τικῆς καὶ ἐμπειρίαν στρατηγικὴν ἔχειν, καὶ νῆ Δία καὶ ἐν
 στρατοπέδῳ γενουῶς ποτε καὶ γυμναζομένους ἢ ταττομέ-
 ους στρατιώτας ἑωρακῶς καὶ ὄπλα εἰδῶς καὶ μηχανή-
 ρα, ἔτι δὲ καὶ τί ἐπὶ κέρως καὶ τί ἐπὶ μετώπου, πῶς οἱ
 ἔχοι, πῶς οἱ ἵπποι καὶ πόθεν καὶ τί ἐξελαύνειν ἢ πε-
 ιλαύνειν, καὶ ὅλως, οὐ τῶν κατοικιδίων τις οὐδ' οἷος
 ἰστεύειν μόνον τοῖς ἀπαγγέλλουσι. 38. μάλιστα δὲ καὶ
 εὖ τῶν πάντων ἐλεύθερος ἔστω τὴν γνώμην καὶ μήτε
 ὑβείσθω μηδένα μήτε ἐλπίζετω μηδέν, ἐπεὶ ὁμοῖος ἔσται 50
 ὡς φαύλοις δικασταῖς πρὸς χάριν ἢ πρὸς ἀπέχθειαν ἐπὶ
 ἑσθῶ δικάζουσιν. ἀλλὰ μὴ μελέτω αὐτῶ μήτε Φίλιππος
 πεκομμένος τὸν ὀφθαλμὸν ὑπὸ Ἀστέρος τοῦ Ἀμφιπο-
 που τοῦ τοξότου ἐν Ὀλύμπῳ, ἀλλὰ τοιοῦτος οἷος ἦν
 κηθήσεται· μήτ' εἰ Ἀλέξανδρος ἀνιάσεται ἐπὶ τῇ Κλεί-
 ου σφαγῇ ὡμῶς ἐν τῷ συμποσίῳ γενομένη, εἰ σαφῶς
 πεγράφοιτο· οὐδὲ Κλέων αὐτὸν φοβήσει μέγα ἐν τῇ ἐκ-
 ησίᾳ δυνάμενος καὶ κατέχων τὸ βῆμα, ὡς μὴ εἰπεῖν
 ὁλέθριος καὶ μανικὸς ἄνθρωπος οὗτος ἦν· οὐδὲ ἢ
 πασσα πόλις τῶν Ἀθηναίων, ἣν τὰ ἐν Σικελίᾳ κακὰ
 πορῆ καὶ τὴν Δημοσθένους λῆψιν καὶ τὴν Νικίου τε- 51

λευτήν. καὶ ὡς ἐδίψων καὶ οἶον τὸ ὕδωρ ἐπινον καὶ ὡς ἐφρονέοντο πίνοντες οἱ πολλοί. ἡγήσεται γὰρ — ὅπερ δικαιοτάτον — ὑπ' οὐδενὸς τῶν νοῦν ἔχόντων αὐτὸς ἔξειν τὴν αἰτίαν, ἣν τὰ δυστυχοῦς ἢ ἀνοήτως γεγενημένα ὡς ἐπράχθη διηγῆται· οὐ γὰρ ποιητὴς αὐτῶν, ἀλλὰ μηνυτὴς ἦν. ὥστε κἂν καταναυμαχῶνται τότε, οὐκ ἐκεῖνος ὁ καταδύων ἐστί, κἂν φεύγωσιν, οὐκ ἐκεῖνος ὁ διώκων, ἐκτὸς εἰ μὴ, εὐξασθαι δέον, παφέλειπεν· ἐπεὶ τοί γε ἐσιωπήσας αὐτὰ ἢ πρὸς τὸναντίον εἰπὼν ἐπανορθώσασθαι ἐδύνατο, ῥᾶστον ἦν ἐνὶ καλάμῳ λεπτῷ τὸν Θουκυδίδην ἀνατρέψαι μὲν τὸ ἐν ταῖς Ἐπιπολαῖς παρατείχισμα, καταδῦσαι δὲ τὴν Ἐρμοκράτους τριήρη καὶ τὸν κατάρατον Γύλιππον διαπεῖραι μεταξὺ ἀποτειχίζοντα καὶ ἀποταφρεύοντα τὰς ὁδοὺς, καὶ τέλος Συρακουσίους μὲν ἐς τὰς λιθοτομίας ἐμβαλεῖν, τοὺς δὲ Ἀθηναίους περιπλεῖν Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν μετὰ τῶν πρώτων τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐλπίδων. ἀλλ', οἶμαι, τὰ μὲν πραχθέντα οὐδὲ Κλωθῶ ἂν ἐτι ἀνακλώσειεν οὐδὲ Ἄτροπος μετατρέψει. 39. τοῦ δὴ συγγραφέως ἔργον ἔν, ὡς ἐπράχθη, εἶπεῖν. τοῦτο δ' οὐκ ἂν δύναίτο, ἄχρι ἂν ἡ φοβῆται Ἄρτοξέρεξην ἰατρὸς αὐτοῦ ὦν, ἢ ἐλπίξῃ κίνδυνον πορφυροῦν καὶ στρεπτόν χρυσοῦν καὶ ἵππων τῶν Νισαίων λήψεσθαι μισθὸν τῶν ἐν τῇ γραφῇ ἐπαίνων. ἀλλ' οὐ Ξενοφῶν αὐτὸ ποιήσει, δι-

53 καιος συγγραφεύς, οὐδὲ Θουκυδίδης. ἀλλὰ κἂν ἰδίᾳ μισθότινας, πολὺ ἀναγκαιότερον ἡγήσεται τὸ κοινὸν καὶ τῇ ἀληθείᾳ περὶ πλείονος ποιήσεται τῆς ἐχθρας, κἂν φιλήσῃ ὅμως οὐκ ἀφέξεται ἀμαρτάνοντος· ἐν γὰρ, ὡς ἐφη τοῦτο ἴδιον ἱστορίας, καὶ μόνῃ θυτέον τῇ ἀληθείᾳ, εἰ τις ἱστορίαν γράψων ἴη, τῶν δὲ ἄλλων ἀπάντων ἀμελητέον αὐτῷ, καὶ ὅλως πῆχυν εἰς καὶ μέτρον ἀκριβές, ἀποβλέπειν μὴ εἰς τοὺς νῦν ἀκούοντας, ἀλλ' εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα συννεσομένους τοῖς συγγράμμασιν. 40. εἰ δὲ τὸ παραντίκα

πεύοι, τῆς τῶν κολακευόντων μερίδος εικότως
 ιδείη, οὐς πάλαι ἡ ἱστορία καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐθύς
 πτο, οὐ μείον ἢ κομμωτικὴν ἢ γυμναστικὴν. Ἄλε-
 γουὺν καὶ τοῦτο ἀπομνημονεύουσιν, ὅς, Ἡδέως 54
 , πρὸς ὀλίγον ἀνεβίουν, ὧ Ὀνησίκριτε, ἀποθα-
 κάθοιμι ὅπως ταῦτα οἱ ἄνθρωποι τότε ἀναγιγνω-
 εἰ δὲ νῦν αὐτὰ ἐπαινοῦσι καὶ ἀσπάζονται, μῆ
 ρς· οἴονται γὰρ οὐ μικρῶ τινι τῷ δελέατι τούτῳ
 εἰν ἕκαστος τὴν παρ' ἡμῶν εὐνοίαν. Ὀμήρω
 ἴτοι πρὸς τὸ μυθῶδες τὰ πλείεστα συγγεγραφότι
 ἰ Ἀχιλλέως, ἣδη καὶ πιστεύειν τινὲς ὑπάγονται,
 νῦτο εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας μέγα τεκμήριον
 ν, ὅτι μὴ περὶ ζῶντος ἔγραφεν· οὐ γὰρ εὐρίσκου-
 νος ἔνεκα ἐψεύδεται ἄν.

Τοιοῦτος οὖν μοι ὁ συγγραφεὺς ἔστω, ἄφοβος,
 ρς, ἐλεύθερος, παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς
 ἰς φησι, τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην
 ν, οὐ μίσει οὐδὲ φιλίᾳ τι νέμων οὐδὲ φειδόμε- 55
 εῶν ἢ αἰσχυρόμενος ἢ δυσωπούμενος, ἴσος δι-
 εῦνους ἅπασιν ἄχρι τοῦ μὴ θατέρω ἀπονεῖμαι
 οὔ δέοντος, ξένος ἐν τοῖς βιβλίοις καὶ ἄπολις,
 ρς, ἀβασίλευτος, οὐ τί τῶδε ἢ τῶδε δόξει λογι-
 ἀλλὰ τί πέπρακται λέγων. 42. ὁ δ' οὖν Θουκυ-
 μάλα τοῦτ' ἐνομοθέτησε καὶ διέκρινεν ἀρετὴν
 κν συγγραφικὴν, ὄρων μάλιστα θαναμαζόμενον
 δοτον, ἄχρι τοῦ καὶ Μούσας κληθῆναι αὐτοῦ τὰ
 κτῆμα γὰρ φησι μᾶλλον ἐς αἰεὶ συγγράφειν ἢ περ
 ρὸν ἀγώνισμα, καὶ μὴ τὸ μυθῶδες ἀσπάζεσθαι,
 ν ἀλήθειαν τῶν γεγενημένων ἀπολείπειν τοῖς
 καὶ ἐπάγει τὸ χρήσιμον καὶ ὃ τέλος ἄν τις εὖ
 ὑπόθοιτο ἱστορίας, ὡς εἴ ποτε καὶ αὐθις τὰ ὅμοια 56
 ν, ἔχοιεν, φησί, πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀπο-

βλέποντες εὐ χρῆσθαι τοῖς ἐν ποσί. 43. καὶ τὴν μὲν
 μὴν τοιαύτην ἔχων ὁ συγγραφεὺς ἠκέτω μοι, τὴν δὲ
 νῆν καὶ τὴν τῆς ἐρμηνείας ἰσχύν, τὴν μὲν σφοδρὰν
 νην καὶ κάρχαρον καὶ συνεχῆ ταῖς περιόδοις καὶ ἀγκ
 ταῖς ἐπιχειρήσεσι καὶ τὴν ἄλλην τῆς ῥητορείας δεινὴν
 μὴ κομιδῇ τεθηγμένος ἀρχέσθω τῆς γραφῆς, ἀλλ'
 νικώτερον διακείμενος. καὶ ὁ μὲν νοῦς σύστοιχος
 καὶ πυκνός, ἡ λέξις δὲ σαφής καὶ πολιτικῆ, οἷα ἐπισ
 τατα δηλοῦν τὸ ὑποκείμενον. 44. ὡς γὰρ τῇ γνώμῃ
 συγγραφείως σκοποὺς ὑπεθέμεθα παρρησίαν καὶ
 θειαν, οὕτω δὲ καὶ τῇ φωνῇ αὐτοῦ εἰς σκοπὸς ὁ προ
 57 σαφῶς δηλῶσαι καὶ φανότατα ἐμφανίσαι τὸ πρᾶγμα,
 ἀπορρητοῖς καὶ ἔξω πάτου ὀνόμασι μῆτε τοῖς ἀγορ
 τούτοις καὶ καπηλικοῖς, ἀλλ' ὡς μὲν τοὺς πολλοὺς
 εἶναι, τοὺς δὲ πεπαιδευμένους ἐπαινέσαι. καὶ μὴ
 σχήμασι κεκοσμησθῶ ἀνεπαχθεῖσι καὶ τὸ ἀνεπιτήδι
 μάλιστα ἔχουσιν· ἐπεὶ τοῖς κατηρτυμένοις τῶν ζι
 εοικότητας ἀποφαίνει τοὺς λόγους. 45. καὶ ἡ μὲν γ'
 κοινωνεῖτω καὶ προσαπτέσθω τι καὶ ποιητικῆς, παρ'
 μεγαληγόρος καὶ διηρομένη καὶ ἐκείνη, καὶ μάλισθ'
 ταν παρατάξεσι καὶ μάχαις καὶ ναυμαχίαις συμπλέκ
 δεήσει γὰρ τότε ποιητικοῦ τινος ἀνέμου ἐπουριάσι
 τὰ ἀκάτια καὶ συνδιοίσουτος ὑψηλὴν καὶ ἐπ' ἄκρωσι
 58 κυμάτων τὴν ναῦν. ἡ λέξις δὲ ὅμως ἐπὶ γῆς βεβη
 τῷ μὲν κάλλει καὶ τῷ μεγέθει τῶν λεγομένων συν
 ρομένη καὶ ὡς ἐνὶ μάλιστα ὁμοιουμένη, ξενίζουσα δὲ
 ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐνθουσιῶσα· κίνδυνος γὰρ αὐτῇ
 μέγιστος παρακινῆσαι καὶ κατενεχθῆναι ἐς τὸν τῆς ἰ
 τικῆς κορύβαντα, ὥστε μάλιστα πειστέον τῆνικαὺτ
 χαλινοῦ καὶ σφρονητέον, εἰδότας ὡς ἱπποτυφία τι
 ἐν λόγοις πάθος οὐ μικρὸν γίγνεται. ἄμεινον οὖν
 ἵππου ὀχουμένη τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἐρμηνείαν περὶ

θεῖν, ἐχομένην τοῦ ἐφιππίου, ὡς μὴ ἀπολείποιο τῆς
 ἰ. 46. καὶ μὴν καὶ συνθήκη τῶν ὀνομάτων εὐκράτω
 ἔση χρηστέον, οὔτε ἄγαν ἀφιστάντα καὶ ἀπαρτῶντα
 αὐτὰ γὰρ — οὔτε θυθμῶ παρ' ὀλίγον, ὡς οἱ πολλοί,
 ττοντα· τὸ μὲν γὰρ ἐπαίτιον, τὸ δὲ ἀηδὲς τοῖς ἀκού-

47. τὰ δὲ πράγματα αὐτὰ οὐχ ὡς ἔτυχε συνακτέον, 59
 φιλοπόνως καὶ ταλαιπώρως πολλάκις περὶ τῶν ἀν-
 νακρίναντα, καὶ μάλιστα μὲν παρόντα καὶ ἐφορῶν-
 δὲ μὴ, τοῖς ἀδεκαστότερον ἐξηγουμένοις προσέχοντα
 ἰς εἰκάσειεν ἂν τις ἦκιστα πρὸς χάριν ἢ ἀπέχθειαν
 ἤσειεν ἢ προσθήσειεν τοῖς γεγυνοσί. κἀνταῦθα ἤδη
 τοχαστικός τις καὶ συνθετικός τοῦ πιθανωτέρου

48. καὶ ἐπειδὴν ἀθροίση ἅπαντα ἢ τὰ πλεῖστα,
 εἰ μὲν ὑπόμνημά τι συνυφαινέτω αὐτῶν καὶ σῶμα
 ὡ ἀκαλλῆς ἔτι καὶ ἀδιάρθρωτον· εἶτα ἐπιθεῖς τὴν
 ἐπαγέτω τὸ κάλλος καὶ χρωμνύτω τῇ λέξει καὶ σχη-
 τῶ καὶ θυθμιζέτω. 49. καὶ ὅλως εἰοικέτω τότε τῶ
 ἰμήρου Διὶ ἄρτι μὲν τὴν τῶν ἱπποπόλων Θορηκῶν 60
 ρῶντι, ἄρτι δὲ τὴν Μυσῶν· κατὰ ταῦτα καὶ αὐτὸς
 ἰὲν τὰ ἴδια ὁράτω καὶ δηλούτω ἡμῖν οἷα ἐφαίνετο
 ἄφ' ὑψηλοῦ ὁρῶντι, ἄρτι δὲ τὰ Περσῶν, εἰτ' ἀμφο-
 εἰ μάχονται. καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ παρατάξει μὴ πρὸς
 ἰος ὁράτω μηδὲ ἐς ἓνα ἱππέα ἢ πεζόν, εἰ μὴ Βρα-
 τισ εἴη προπηδῶν ἢ Δημοσθένης ἀνακόπτων τὴν
 ἰν· ἐς τοὺς στρατηγούς μέντοι τὰ πρῶτα, καὶ εἰ τι
 ελεύσαντο, κἀκεῖνο ἀκηκούσθω, καὶ ὅπως καὶ ἤτιμι
 γκαὶ ἐπινοία ἔταξαν. ἐπειδὴν δὲ ἀναμιχθῶσι, κοινή
 ἢ θεῖα, καὶ ζυγοστατεῖται τότε ὡσπερ ἐν τρυτάνῃ τὰ
 ἰενα καὶ συνδιωκέτω καὶ συμφευγέτω. 50. καὶ πᾶσι 61
 ἰς μέτρον ἐπέστω, μὴ ἐς κόρον μηδὲ ἀπειροκάλως
 ἰεαρωῶς, ἀλλὰ φραδίως ἀπολυέσθω· καὶ στήσας ἐν-
 ἰπου ταῦτα ἐπ' ἐκεῖνα μεταβαίνειτω, ἣν κατεπεύγη·

εἶτα ἐπανίτω λυθείς, ὁπότεν ἐκεῖνα καλῆ· καὶ πρὸς πάνι
 σπενδύτω καὶ ὡς δυνατὸν ὁμοχρονεῖτω καὶ μεταπετέσθ
 ἀπ' Ἀρμενίας μὲν εἰς Μηδίαν, ἐκεῖθεν δὲ φοιζήματι ἄ
 εἰς Ἰβηρίαν, εἶτα εἰς Ἰταλίαν, ὡς μηθενὸς καιροῦ ἀπα
 λείποιτο. 51. μάλιστα δὲ κατόπτρῳ εἰκνυῖαν παρασχέσθ
 τὴν γνώμην ἀτόλῳ καὶ στιλπνῷ καὶ ἀκριβεῖ τὸ κέντρο
 62 καὶ ὁποίας ἂν δέξηται τὰς μορφὰς τῶν ἔργων, τοιαῦ
 καὶ δεικνύτω αὐτὰ, διάστροφον δὲ ἢ παράχρουν ἢ ἐκ
 ρόσχημον μηδὲν· οὐ γὰρ ὥσπερ τοῖς ῥήτορσι γράφο
 σιν, ἀλλὰ τὰ μὲν λεχθησόμενα ἔστι καὶ εἰρήσεται· π
 πρακται γὰρ ἦδη· δεῖ δὲ τάξαι καὶ εἰπεῖν αὐτά. ὥστι
 τί εἰπωσι ζητητέον αὐτοῖς, ἀλλ' ὅπως εἰπωσιν. ὅλως
 νομιστέον τὸν ἱστορίαν συγγράφοντα Φειδίᾳ χοῖνα
 Πραξιτέλει εἰοικέναι ἢ Ἀλκαμένει ἢ τῷ ἄλλῳ ἐκεῖνα
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνοι χρυσὸν ἢ ἄργυρον ἢ ἐλέφαντα
 τὴν ἄλλην ὕλην ἐποίουν, ἀλλ' ἢ μὲν ὑπῆρχε καὶ προῦ
 βέβλητο, Ἡλείων ἢ Ἀθηναίων ἢ Ἀργείων πεπορισμένα
 οἱ δὲ ἐπλάττον μόνον καὶ ἐπριον τὸν ἐλέφαντα καὶ ἐξ
 καὶ ἐκόλλων καὶ ἐρρύθμιζον καὶ ἐπήνθιζον τῷ χρυ
 καὶ τοῦτο ἦν ἡ τέχνη αὐτοῖς ἐς δέον οἰκονομήσασθαι τ
 ὕλην. τοιοῦτο δὴ τι καὶ τὸ τοῦ συγγραφέως ἔργον,
 63 καλὸν διαθέσθαι τὰ πεπραγμένα καὶ εἰς δύναμιν ἐνα
 γέστατα ἐπιδειῖξαι αὐτά. καὶ ὅταν τις ἀκροώμενος οἴη
 μετὰ ταῦτα ὄρᾶν τὰ λεγόμενα καὶ μετὰ τοῦτο ἐπαῖ
 τότε δὴ τότε ἀπηκρίβωται καὶ τὸν οἰκείον ἐπαινον ἀπ
 ληφε τὸ ἔργον τῷ τῆς ἱστορίας Φειδία. 52. πάντων δὲ τ
 παρεσκευασμένων, καὶ ἀπροοιμιάστον μὲν ποτε ποιήσ
 ται τὴν ἀρχήν, ὁπότεν μὴ πάνυ κατεπεῖγῃ τὸ πρᾶγ
 προδιοικήσασθαι τι ἐν τῷ προοιμίῳ· δυνάμει δὲ καὶ τὸ
 φροοιμίῳ χρήσεται τῷ ἀποσαφουῦντι περὶ τῶν λεκτέ
 53. ὁπότεν δὲ καὶ φροοιμιάζεται, ἀπὸ δυοῖν μόνον ἄρξ
 ται, οὐχ ὥσπερ οἱ ῥήτορες ἀπὸ τριῶν, ἀλλὰ τὸ τῆς εἰ

ιείς προσοχήν και εὐμάθειαν εὐπορήσει τοῖς
 προσέξουσι μὲν γὰρ αὐτῷ, ἣν δείξῃ ὡς περὶ
 ἢ ἀναγκαίων ἢ οἰκείων ἢ χρησίμων ἐρεῖ· εὐ-
 ραῖ σαφῆ τὰ ὕστερον ποιήσει, τὰς αἰτίας προ-
 ος καὶ περιορίζων τὰ κεφάλαια τῶν γεγενημέ-
 οιοῦτοῖς προοιμίους οἱ ἄριστοι τῶν συγγραφέων 64
 ἰ, Ἡρόδοτος μὲν, ὡς μὴ τὰ γενόμενα ἐξίτηλα
 γένηται, μεγάλα καὶ θαυμαστά ὄντα, καὶ ταῦτα
 ηνικὰς δηλοῦντα καὶ ἥττας βαρβαρικὰς· Θου-
 ξί, μέγαν τε καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ἔσεσθαι καὶ ἀξιο-
 ν καὶ μείζω τῶν προγεγενημένων ἐκείνον τὸν
 καὶ γὰρ παθήματα ἐν αὐτῷ μεγάλα ξυνέβη γε-
 5. μετὰ δὲ τὸ προοίμιον, ἀνάλογον τοῖς πράγ-
 ηκνυόμενον ἢ βραχυνόμενον, εὐαφῆς καὶ εὐά-
 τω ἢ ἐπὶ τὴν διήγησιν μετάβασις· ἅπαν γὰρ
 ὁ λοιπὸν σῶμα τῆς ἱστορίας διήγησις μακρά
 τε ταῖς τῆς διηγήσεως ἀρεταῖς κατακεκοσμήσθω,
 καὶ ὁμαλῶς προϊοῦσα καὶ αὐτὴ ὁμοίως, ὥστε μὴ
 μηδὲ κοιλαίνεσθαι· ἔπειτα τὸ σαφὲς ἐπανθίετω,
 εἰ, ὡς ἔφην, μεμηχανημένον καὶ τῇ συμπερι-
 ν πραγμάτων. ἀπόλυτα γὰρ καὶ ἐντελῆ πάντα
 καὶ τὸ πρῶτον ἐξεργασάμενος ἐπάξει τὸ δεύτε-
 ρον αὐτοῦ καὶ ἀλύσεως τρόπον συνηρμοσμένον,
 κεκόφθαι μηδὲ διηγήσεις πολλὰς εἶναι ἀλλήλαις
 ἵνας, ἀλλ' αἰεὶ τὸ πρῶτον τῷ δευτέρῳ μὴ γει-
 ν, ἀλλὰ καὶ κοινωνεῖν καὶ ἀνακεκρᾶσθαι κατὰ
 56. τάχος ἐπὶ πᾶσι χρήσιμον, καὶ μάλιστα εἰ μὴ 65
 ἰν λεκτέων εἶη· καὶ τοῦτο πορίζεσθαι χρὴ μὴ
 ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἢ ῥημάτων, ὅσον ἀπὸ τῶν
 ν· λέγω δέ, εἰ παραθείεις μὲν τὰ μικρὰ καὶ
 γκαῖα, λέγοις δὲ ἱκανῶς τὰ μεγάλα· μᾶλλον δὲ
 εἰπτέον πολλά. οὐδὲ γὰρ ἦν ἐστιᾶς τοὺς φίλους

καὶ πάντα ἢ παρεσκευασμένα, διὰ τοῦτο ἐν μέσοι
 κέμμασι καὶ τοῖς ὄρνέοις καὶ λοπάσι τοσαύταις καὶ
 ἀγρίοις καὶ λαγωῖς καὶ ὑπογαστροῖς καὶ σαπέροδι
 θήσεις καὶ ἔτνος, ὅτι κἀκεῖνο παρεσκευάστω, ἄμει
 δὲ τῶν εὐτελεστέρων. 57. μάλιστα δὲ σωφρονητι
 ταῖς τῶν ὄρων ἢ τειχῶν ἢ ποταμῶν ἐρμηνείαις,
 δύναμιν λόγων ἀπειροκάλως παρεπιδείκνυσθαι δι
 καὶ τὸ σαυτοῦ θράν παρὲς τὴν ἱστορίαν, ἀλλ' ε
 προσαψάμενος, τοῦ χρησίμου καὶ σαφοῦς ἔνεκα,
 βῆση ἐκφυγῶν τὸν ἰξὸν τὸν ἐν τῷ πράγματι καὶ τῇ
 αὐτὴν ἄπασαν λιχνείαν, οἷον ὄρας καὶ Ὅμηρος ὁ
 λόφρων ποιεῖ· καίτοι ποιητῆς ὦν παραθεῖ τὸν Τάρι
 καὶ τὸν Ἰξίωνα καὶ τὸν Τιτυὸν καὶ τοὺς ἄλλους. εἰ δὲ
 66 θένιος ἢ Εὐφορίων ἢ Καλλίμαχος ἔλεγε, πόσοις ἂ
 ἔπεσι τὸ ὕδωρ ἄχρι πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ Ταυτάλου ἦ
 εἶτα πόσοις ἂν Ἰξίωνα ἐκύλισε; μᾶλλον δὲ ὁ Θουκι
 αὐτὸς ὀλίγα τῷ τοιούτῳ εἶδει τοῦ λόγου χρησάμενο
 ψαι ὅπως εὐθὺς ἀφίσταται ἢ μηχανήμα ἐρμηνει
 πολιορκίας σχῆμα δηλώσας, ἀναγκαῖον καὶ χειρῶν
 ἢ Ἐπιπολῶν σχῆμα ἢ Συρακουσίαν λιμένα· ὅταν μ
 τὸν λοιμὸν διηγῆται καὶ μακρὸς εἶναι δοκῆ, σὺ τὰ
 ματα ἐννόησον· εἴση γὰρ οὕτω τὸ τάχος καὶ ὡς φε
 τος ὅμως ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τὰ γεγεννημένα
 ὄντα. 58. ἦν δέ ποτε καὶ λόγους ἐροῦντά τινα δεῖς
 ἀγειν, μάλιστα μὲν εἰκότα τῷ προσώπῳ καὶ τῷ
 ματι οἰκεία λεγέσθω, ἔπειτα ὡς σαφέστατα καὶ
 πλὴν ἐφεῖται σοι τότε καὶ ῥητορεῦσαι καὶ ἐπιδείξ
 τῶν λόγων δεινότητα. 59. ἔπαινοι μὲν γὰρ ἢ ψόγοι
 67 πεφεισμένοι καὶ περιεσκευασμένοι καὶ ἀστυκοφάντη
 μετὰ ἀποδείξεων καὶ ταχεῖς καὶ μὴ ἄκαιροι, ἐπεὶ ἔξ
 δικαστηρίου ἐκεῖνοί εἰσι, καὶ τὴν αὐτὴν Θεοπόμπῃ
 ἔξεις φιλαπεχθημόνως κατηγοροῦντι τῶν πλείστι

τριβὴν ποιουμένων τὸ πρᾶγμα, ὡς κατηγορεῖν μᾶλλον
δορεῖν τὰ πεπραγμένα. 60. καὶ μὴν καὶ μῦθος εἰ τις
ρεμπέσοι, λεκτέος μὲν, οὐ μὴν πιστωτέος πάντως,
ἐν μέσῳ θετέος τοῖς ὅπως ἂν ἐθέλωσιν εἰκάσουσι
καὶ αὐτοῦ· σὺ δ' ἀκίνδυνος καὶ πρὸς οὐδέτερον ἐπιρ-
τέστερος. 61. τὸ δ' ὅλον ἐκείνου μοι μέμνησο — πολ-
μας γὰρ τοῦτο ἐρῶ — καὶ μὴ πρὸς τὸ παρὸν μόνον ὁρῶν
ἔφε, ὡς οἱ νῦν ἐπαινέσονται σε καὶ τιμήσουσιν, ἀλλὰ
ἰ σύμπαντος αἰῶνος ἐστοχασμένος πρὸς τοὺς ἔπειτα
ἴλον σύγγραφε καὶ παρ' ἐκείνων ἀπαίτει τὸν μισθὸν 68
γραφή, ὡς λέγεται καὶ περὶ σοῦ· „ἐκείνος μέντοι
ἕθερος ἀνήρ ἦν καὶ παρρησίας μεστός, οὐδὲν οὔτε
καυτικὸν οὔτε δουλοπρεπές, ἀλλ' ἀλήθεια ἐπὶ πᾶσι.“
62. εἰ σωφρονοῖ τις, ὑπὲρ πάσας τὰς νῦν ἐλπίδας
τοῦ ἄν, οὕτως ὀλιγοχρονίους οὕσας. 62. ὁρᾷς τὸν Κνί-
ἐκείνον ἀρχιτέκτονα, οἶον ἐποίησεν; οἰκοδομήσας
τὸν ἐπὶ τῇ Φάραφ πύργον, μέγιστον καὶ κάλλιστον
ἐν ἀπάντων, ὡς πυρσεύοιτο ἀπ' αὐτοῦ τοῖς ναυτιλ-
μένοις ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάττης καὶ μὴ καταφέροντο εἰς
Παραιτουίαν, παγχάλεπον, ὡς φασιν, οὕσαν καὶ
κατον, εἰ τις ἐμπέσοι εἰς τὰ ἔρατα· οἰκοδομήσας οὖν
τὸ ἔργον ἐνδοθεν μὲν κατὰ τῶν λίθων τὸ αὐτοῦ
κα ἔγραψεν, ἐπιχρίσας δὲ τιτάνῳ καὶ ἐπικαλύψας ἐπέ-
φε τοῦνομα τοῦ τότε βασιλεύοντος, εἰδώς, ὅπερ καὶ 69
ετο, πάνυ ὀλίγου χρόνου συνεκπεσούμενα μὲν τῷ
ματι τὰ γράμματα, ἐκφανησόμενον δέ, „Σώστρατος
φάνους Κνίδιος θεοῖς σωτήρσιν ὑπὲρ τῶν πλωϊζο-
ον.“ οὕτως οὐδ' ἐκείνος ἐς τὸν τότε καιρὸν οὐδὲ τὸν
οὐ βίον τὸν ὀλίγου ἐώρα, ἀλλ' εἰς τὸν νῦν καὶ τὸν
ἄχρι ἂν ἐστήκη ὁ πύργος καὶ μένη αὐτοῦ ἡ τέχνη.
πρὴ τοίνυν καὶ τὴν ἱστορίαν οὕτω γράφεσθαι σὺν τῷ
δεῖ μᾶλλον πρὸς τὴν μέλλουσαν ἐλπίδα ἢ περ σὺν

κολακεία πρὸς τὸ ἡδὺ τοῖς νῦν ἐπαινουμένοις. οὗτός
 κανὼν καὶ στάθμη ἱστορίας δικαίας. καὶ εἰ μὲν σταθμ
 σουταὶ τινες αὐτῇ, εὖ ἂν ἔχοι καὶ εἰς θεόν ἡμῖν γέγ
 πται, εἰ δὲ μὴ, κεκύλισται ὁ πίδαξ ἐν Κρανείῳ.

1. Ὡσπερ τοῖς ἀθλητικοῖς καὶ περὶ τὴν τῶν σαρ
 των ἐπιμέλειαν ἡσκημένοις οὐ τῆς εὐεξίας μόνον ο
 τῶν γυμνασίων φροντίς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ και
 ρινομένης ἀνέσεως — μέρος γοῦν τῆς ἀσκήσεως τὸ μ
 στον αὐτὴν ὑπολαμβάνουσιν — οὕτω δὴ καὶ τοῖς
 τοὺς λόγους ἐσπουδακόσιν ἡγοῦμαι προσήκειν μετὰ
 πολλὴν τῶν σπουδαιοτέρων ἀνάγνωσιν ἀνιέναι τε
 διάνοιαν καὶ πρὸς τὸν ἔπειτα κάματον ἀκμαιοτέραν
 ρασκευάζειν. 2. γένοιτο δ' ἂν ἐμμελὴς ἡ ἀνάπαυσις
 τοῖς, εἰ τοῖς τοιούτοις τῶν ἀναγνώσμάτων ὁμιλοῦν
 μὴ μόνον ἐκ τοῦ ἀστείου τε καὶ χαρίεντος ψιλὴν παρ
 τὴν ψυχαγωγίαν, ἀλλὰ τινὰ καὶ θεωρίαν οὐκ ἄμοι
 71 ἐπιδειξεται, οἷόν τι καὶ περὶ τῶνδε τῶν συγγραμμά
 φρονήσειν ὑπολαμβάνω· οὐ γὰρ μόνον τὸ ξένον τῆς
 θέσεως οὐδὲ τὸ χάριεν τῆς προαιρέσεως ἐπαγωγὸν ἐ
 αὐτοῖς οὐδ' ὅτι ψεύσματα ποικίλα πιθανῶς τε καὶ
 λήθως ἐξευηνόχασεν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν ἱστοροῦμε
 ἕκαστον οὐκ ἀκωμωδῆτος πρὸς τινὰς ἤνικται τῶν
 λαιῶν ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων καὶ φιλοσόφων πο
 τεράστια καὶ μυθώδη συγγεγραφότων, οὓς καὶ ὄνομα
 ἂν ἔγραφον, εἰ μὴ καὶ αὐτῷ σοὶ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως
 νεῖσθαι ἐμελλον. 3. Κτησίας ὁ Κτησιόχου ὁ Κνίδιος συ

περι τῆς Ἰνδῶν χώρας καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἂ μῆτε
 ἴδε μῆτε ἄλλου εἰπόντος ἤκουσεν. ἔγραψε δὲ καὶ
 ἄλλος περὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ πολλὰ παρὰ-
 γνώριστον μὲν ἅπασιν τὸ ψεῦδος πλασάμενος, οὐκ
 δὲ ὁμῶς συνθίεις τὴν ὑπόθεσιν. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλ- 72
 λὰ τούτοις προελόμενοι συνέγραψαν ὡς δὴ τινὰς
 πλάνας τε καὶ ἀποδημίας θηρίων τε μεγέθη ἰστο-
 ροῦσι καὶ ἀνθρώπων ἀμότητας καὶ βίων καινότητας·
 οἱ δὲ αὐτοῖς καὶ διδάσκαλος τῆς τοιαύτης βωμολο-
 γοῦ Ὀμήρου Ὀδυσσεύς, τοῖς περὶ τὸν Ἀλκίνοον
 ἱερός ἀνέμων τε δουλείαν καὶ μονοφθάλμους καὶ
 γοῦς καὶ ἀγρίους τινὰς ἀνθρώπους, ἔτι δὲ πολυ-
 ζῶα καὶ τὰς ὑπὸ φαρμάκων τῶν ἐταίρων μετα-
 οἶα πολλὰ ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἰδιώτας ἀνθρώπους
 ὕσατο τοὺς Φαίακας. 4. τούτοις οὖν ἐντυχῶν
 οὐ ψεύσασθαι μὲν οὐ σφόδρα τοὺς ἀνδρας ἐμεμ-
 ὄρωμαι ἤδη σύνηδες δὲν τοῦτο καὶ τοῖς φιλοσοφεῖν
 οὐκ ἀληθῆς ἐκείνο δὲ αὐτῶν ἐθαύμαζον, εἰ ἐνόμι-
 ζον οὐκ ἀληθῆς συγγράφοντες. διόπερ καὶ αὐτὸς
 νοδοξίας ἀπολιπεῖν τι σπουδάσας τοῖς μεθ' ἡμᾶς,
 μόνος ἄμοιρος ὦ τῆς ἐν τῷ μυθολογεῖν ἐλευθε-
 ροῦ μηδὲν ἀληθῆς ἱστορεῖν εἶχον — οὐδὲν γὰρ ἐπε-
 ν ἀξιόλογον — ἐπὶ τὸ ψεῦδος ἐτραπόμην πολὺ
 ἴσως εὐγνωμονέστερον· καὶ ἐν γὰρ δὴ τοῦτο ἀλη-
 λέγων, ὅτι ψεύσομαι. οὕτω δ' ἂν μοι δοκῶ καὶ 73
 γὰρ τῶν ἄλλων κατηγορίαν ἐκφυγεῖν αὐτὸς ὁμολο-
 γῶν ἀληθῆς λέγειν. γράφω τοίνυν περὶ ὧν μῆτε
 ἤτε ἔπαθον μῆτε παρ' ἄλλων ἐπυθόμην, ἔτι δὲ
 ὅσων ὄντων μῆτε τὴν ἀρχὴν γενέσθαι δυναμένων.
 τοὺς ἐντυγχάνοντας μηδαμῶς πιστεύειν αὐτοῖς.
 Ὅρμηθεις γὰρ ποτε ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν καὶ
 τῶν ἐσπέριον ὠκεανὸν οὐρίῳ ἀνέμῳ τὸν πλοῦν

ἐποιοῦμην. αἰτία δέ μοι τῆς ἀποδημίας καὶ ὑπόθεσις τῆς διανοίας περιεργία καὶ πραγμάτων καινῶν ἐπιθυμία καὶ τὸ βούλεσθαι μαθεῖν τί τὸ τέλος ἐστὶ τοῦ ὠκεανῆος καὶ τίνες οἱ πέραν κατοικοῦντες ἄνθρωποι. τούτου μέντοι ἕνεκα πάμπολλα μὲν σιτία ἐνεβαλόμην, ἱκανὰ δὲ καὶ ὕδωρ ἐνεθέμην, πεντήκοντα δὲ τῶν ἡλικιωστικῶν προσεποιησάμην τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἔχοντας, ἔτι καὶ ὄπλων πολὺ τι πλῆθος παρεσκευασάμην καὶ κυβανήτην τὸν ἄριστον μισθῶ μεγάλῳ πείσας παρέλαβον καὶ τὴν ναῦν — ἄκατος δὲ ἦν — ὡς πρὸς μέγαν καὶ βίαν

74 πλοῦν ἐκρατυνάμην. 6. ἡμέραν μὲν οὖν καὶ νύκτα σιτορίῳ πλείοντες ἔτι τῆς γῆς ὑποφαινομένης οὐ σφόδρα βλάβως ἀνηγγόμεθα, τῇ ἐπιούσῃ δὲ ἅμα ἡλίῳ ἀνατέλλοντι τε ἄνεμος ἐπεδίδον καὶ τὸ κύμα ἠϋξάνετο καὶ ζόφος ἐπιγίνετο καὶ οὐκέτι οὐδὲ στείλαι τὴν ὀρθοῦν δυνατὸν ἡ ἐπιτρέψαντες οὖν τῷ πνεύματι καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς ἐχειμαζόμεθα ἡμέρας ἑννέα καὶ ἑβδομηκοντα, τῇ ὀγδοοκστῇ δὲ ἄφνω ἐκλάμψαντος ἡλίου καθορῶμεν οὐ πόρην νῆσον ὑψηλὴν καὶ δασεῖαν, οὐ τραχεῖ περιηγουμένην κύματι· καὶ γὰρ ἤδη τὸ πολὺ τῆς ξάλης κατεπέπαι προσσχόντες οὖν καὶ ἀποβάντες ὡς ἂν ἐκ μακρῶς ταλάσσης πωρίας πολὺν μὲν ἐπὶ τῆς γῆς χρόνον ἐκείμεθα, διαστάντες δὲ ὁμῶς ἀπεκρίναμεν ἡμῶν αὐτῶν τριάκοντα μὲν φύλακας τῆς νεῶς παραμένειν, εἰκοσι δὲ σὺν ἐμῷ ἀνελεθεῖν ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐν τῇ νήσῳ. 7. προελθόντες δὲ ὅσον σταδίου τρεῖς ἀπὸ τῆς θαλάττης δι' ὕλης ὄφ

75 μὲν τινα στήλην χαλκοῦ πεποιημένην, Ἑλληνικοῖς γραμμασι καταγεγραμμένην, ἀμυδροῖς δὲ καὶ ἐκτετριμμένῳ λέγουσαν „ἄχρη τούτων Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος ἀφίκοιτο.“ ἦν δὲ καὶ ἰχνη δύο πλησίον ἐπὶ πέτρῳ, τὸ μὲν πλάθριαον, τὸ δὲ ἔλαττον· ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ μὲν τοῦ Διονύσου τὸ μικρότερον, θάτερον δὲ Ἡρακλέους. πρὸς

ήσαντες δ' οὖν προήειμεν· οὐπω δὲ πολὺ παρήειμεν
 αὶ ἐφιστάμεθα ποταμῷ οἶνον ρέοντι ὁμοιοτάτῳ μάλιστα
 Λόσπερ ὁ Χιός ἐστίν. ἄφθονον δὲ ἦν τὸ ρεῦμα καὶ πολὺ,
 ὅστε ἐνιαχοῦ καὶ ναυσίπορον εἶναι δύνασθαι. ἐπῆει οὖν
 μὲν πολὺ μᾶλλον πιστεύειν τῷ ἐπὶ τῆς στήλης ἐπιγραμ-
 ματι ὁρῶσι τὰ σημεῖα τῆς Διονύσου ἐπιδημίας. δόξαν δέ
 οἱ καὶ ὄθεν ἄρχεται ὁ ποταμὸς καταμαθεῖν, ἀνήειν παρὰ
 τὸ ρεῦμα, καὶ πηγὴν μὲν οὐδεμίαν εὗρον αὐτοῦ, πολλὰς
 δὲ καὶ μεγάλας ἀμπέλους, πλήρεις βοτρύων, παρὰ δὲ τὴν
 ἄρταν ἐκάστης ἀπέρρει σταγῶν οἴνου διανογούς, ἀφ' ὧν
 γίνετο ὁ ποταμὸς. ἦν δὲ καὶ ἰχθῦς ἐν αὐτῷ πολλοὺς
 εἶδη, οἶνω μάλιστα καὶ τὴν χροῶν καὶ τὴν γεῦσιν προσ- 76
 μικότας· ἡμεῖς γοῦν ἀγρεύσαντες αὐτῶν τινὰς καὶ ἐμ-
 πύοντες ἐμεθύσαμεν· ἀμέλει καὶ ἀνατεμόντες αὐτοὺς
 εὐρίσκομεν τρυγὸς μεστούς. ὕστερον μέντοι ἐπινοήσαν-
 τες τοὺς ἄλλους ἰχθῦς, τοὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος, παρα-
 γινόντες ἐκεράννυμεν τὸ σφοδρὸν τῆς οἴνοφαγίας. 8. τότε
 τὸν ποταμὸν διαπεράσαντες, ἢ διαβατὸς ἦν, εὔρομεν
 ἀπέλων χρῆμα τεράστιον· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, ὁ
 ἔλεχος αὐτὸς εὐερνῆς καὶ παχύς, τὸ δὲ ἄνω γυναικί-
 κων, ὅσον ἐκ τῶν λαγόνων ἅπαντα ἔχουσαι τέλεια. τοι-
 ατήν παρ' ἡμῖν τὴν Δάφνην γράφουσιν ἄρτι τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος καταλαμβάνοντος ἀποδενδρουμένην. ἀπὸ δὲ τῶν
 ἀτύλων ἄκρων ἐξεφύοντο αὐταῖς οἱ κλάδοι καὶ μεστοὶ
 τῶν βοτρύων. καὶ μὴν καὶ τὰς κεφαλὰς ἐκόμων ἐλιξίτε
 ἐφύλλοις καὶ βότρυσι. προσελθόντας δὲ ἡμᾶς ἠσπά-
 στό τε καὶ ἐδεξιοῦντο, αἱ μὲν Λύδιον, αἱ δὲ Ἰνδικήν,
 καὶ κλεισται δὲ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν προέμεναι. καὶ ἐφί-
 λων δὲ ἡμᾶς τοῖς στόμασιν· ὁ δὲ φιληθεὶς αὐτίκα ἐμέθυε
 καὶ παράφορος ἦν. δρέπεσθαι μέντοι οὐ παρείχον τοῦ
 ἀποῦ, ἀλλ' ἤλγουν καὶ ἐβόων ἀποσπασμένον. αἱ δὲ καὶ
 Διὸς γινώσκουσαι ἡμῖν ἐπεθύμου· καὶ δύο τινὲς τῶν ἑταίρων

77 πλησιάσαντες αὐταῖς οὐκέτ' ἀπελύοντο, ἀλλ' ἐκ τῶν αἰδοίων ἐδέδεκτο· συνεφύοντο γὰρ καὶ συνερριζοῦντο, καὶ ἤδη αὐτοῖς κλάδοι ἐπεφύκεσαν οἱ δάκτυλοι καὶ ταῖς ἔλα περιπλεκόμενοι ὅσον οὐδέπω καὶ αὐτοὶ καρποφορήσειν ἔμελλον. 9. καταλιπόντες δὲ αὐτοὺς ἐπὶ ναῦν ἐφεύγοντο καὶ τοῖς ἀπολειφθεῖσι διηγούμεθα ἐλθόντες τὰ τε ἄλλα καὶ τῶν ἐταίρων τὴν ἀμπελομιξίαν. καὶ δὴ λαβόντες ἀποφορέας τινὰς καὶ ὑδρευσάμενοί τε ἅμα καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ οἰνισάμενοι καὶ αὐτοῦ πλησίον ἐπὶ τῆς ἡλιόσας αὐτοῦ σάμενοι ἔωθεν ἀνήχθημεν οὐ σφόδρα βιαίῳ πνεύματι περὶ μεσημβρίαν δὲ οὐκέτι τῆς νήσου φαινομένης ἀφ' ἑσπερίων ἐπιγενόμενος καὶ περιδιδήσας τὴν ναῦν καὶ μετὰ τρωρίσας ὅσον ἐπὶ σταδίου τρισχιλίους οὐκέτι καθήκειν εἰς τὸ πέλαγος, ἀλλ' ἄνω μετέωρον ἐξαπηρητημένην ἀνεμῶντος ἐμπεσὼν τοῖς ἰστίοις ἔφερε κυρτώσας τὴν ὁδὸν. 10. ἐπτὰ δὲ ἡμέρας καὶ τὰς ἰσας νύκτας ἀεροδρομήσαντες ὀργόθῃ καθροῶμεν γῆν τινα μεγάλην ἐν τῷ ἄερί καθάπερ νήσον, λαμπρὰν καὶ σφαιροειδῆ καὶ φωτὶ μεγάλῳ καὶ λαμπομένην· προσενεχθέντες δὲ αὐτῇ καὶ ὀρμισάμενοι ἀπέβημεν, ἐπισκοποῦντες δὲ τὴν χώραν εὐρίσκομεν ἑκαστοὺς κρημνισμένην τε καὶ γεωργομένην. ἡμέρας μὲν οὖν οὐκ

78 αὐτόθεν καθροῶμεν, νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ἐφαίνονται ἡμῖν καὶ ἄλλαι πολλαὶ νῆσοι πλησίον, αἱ μὲν μείζους, αἱ δὲ μικρότεροι, πῦρ τὴν χώραν προσεοικυῖται, καὶ ἄλλαι τις γῆ κάτω καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ καὶ ποταμοὺς ἔχουσα καὶ πελάγη καὶ ὕλας καὶ ὄρη. ταύτην οὖν τὴν καθ' ἡμᾶς ὀρμισμένην εἰκάζομεν. 11. δόξαν δὲ ἡμῖν καὶ ἔτι πορρωτέρω προελθεῖν, ξυνελήφθημεν τοῖς Ἰππογύποις παρ' αὐτὰ καλουμένοις ἀπαντήσαντες. οἱ δὲ Ἰππογυῖοι οὗτοί εἰσι ἄνδρες ἐπὶ γυπῶν μεγάλων ὀχούμενοι καὶ καθάπερ ἰπποῖς τοῖς ὀρνέοις χρώμενοι· μεγάλοι γὰρ οἱ γῦπες καὶ ὡς ἐπίπαν τρικέφαλοι. μάθοι δ' ἂν τις τὸ μέγεθος αὐ-

ν ἐντεῦθεν· νεὼς γὰρ μεγάλης φορτίδος ἴστού ἕκαστον
 ν πτερωὴν μακρότερον καὶ παχύτερον φέρουσι. τούτοις
 ν τοῖς Ἴππογύποις προστέτακται περιπετομένοις τὴν
 ν, εἴ τις εὐρεθείη ξένος, ἀνάγειν ὡς τὸν βασιλέα· καὶ
 καὶ ἡμᾶς ξυλλαβόντες ἀνάγουσιν ὡς αὐτόν. ὁ δὲ θεα-
 ιενος καὶ ἀπὸ τῆς θέας καὶ τῆς στολῆς εἰκάσας, Ἑλλη-
 ᾶρα, ἔφη, ὑμεῖς, ὦ ξένοι; συμφησάντων δέ, Πῶς
 ἀφίκεσθε, ἔφη, τοσοῦτον ἄερα διελθόντες; καὶ ἡμεῖς
 πᾶν αὐτῷ διηγούμεθα· καὶ ὅς ἀρξάμενος τὸ καθ' αὐ-
 ἡμῖν διεξήει, ὡς καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ὦν τοῦνομα
 θυμῶν ἀπὸ τῆς ἡμετέρας γῆς καθεύδων ἀναρπασθείη
 καὶ ἀφικόμενος βασιλεύσειε τῆς χώρας· εἶναι δὲ
 γῆν ἐκείνην ἔλεγε τὴν ἡμῖν κάτω φαινομένην Σελή-
 ν, ἀλλὰ θαρρεῖν τε παρεκελεύετο καὶ μηδένα κίνδυνον 79
 ὁρᾶσθαι· πάντα γὰρ ἡμῖν παρέσεσθαι ὦν δεόμεθα.
 Ἦν δὲ καὶ κατορθώσω, ἔφη, τὸν πόλεμον, ὃν ἐκφέρω
 πρὸς τοὺς τὸν ἥλιον κατοικοῦντας, ἀπάντων εὐδαι-
 ῖστατα παρ' ἐμοὶ καταβιώσεσθε. καὶ ἡμεῖς ἠρόμεθα
 ἅς τε εἶεν οἱ πολέμιοι καὶ τὴν αἰτίαν τῆς διαφορᾶς·
 Ἐ Φαέθων, φησὶν, ὁ τῶν ἐν τῷ ἡλίῳ κατοικούντων
 αλεύς — οἰκείται γὰρ δὴ ἀκείνους ὥσπερ καὶ ἡ Σε-
 ῖη — πολὺν ἤδη πρὸς ἡμᾶς πολεμεῖ χρόνον. ἤρξατο
 αἰτίας τοιαύτης· τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐμῇ ποτε τοὺς
 φατάτους συναγαγὼν ἐβουλήθη ἀποικίαν ἐς τὸν
 πόρον στείλαι, ὄντα ἐρημον καὶ ὑπὸ μηθενὸς κατοι-
 κενον· ὁ τοίνυν Φαέθων φθονήσας ἐκώλυε τὴν ἀποι-
 κησὶν κατὰ μέσον τὸν πόρον ἀπαντήσας ἐπὶ τῶν Ἴππομουρ-
 ῶν. τότε μὲν οὖν νικηθέντες — οὐ γὰρ ἡμεν ἀντί-
 κει τῇ παρασκευῇ — ἀνεχωρήσαμεν· νῦν δὲ βούλομαι
 ἅς ἐξενεγκεῖν τὸν πόλεμον καὶ ἀποστεῖλαι τὴν ἀποι-
 κησὶν ἢ ἢν οὖν ἐθέλητε, κοινωνήσατέ μοι τοῦ στόλου,
 ἅς δὲ ὑμῖν ἐγὼ παρέξω τῶν βασιλικῶν ἕνα ἕκαστῳ

καὶ τὴν ἄλλην ὄπλισιν· αὐριον δὲ ποιησόμεθα·
 δον. Οὕτως, ἔφην ἐγώ, γιγνέσθω, ἐπειδὴ σι
 13. τότε μὲν οὖν παρ' αὐτῷ ἐστιαθέντες ἐμείναμεν
 θεν δὲ διαναστάντες ἐταπτόμεθα· καὶ γὰρ οἱ σκο
 μαινον πλησίον εἶναι τοὺς πολεμίους. τὸ μὲν οὖν
 80 τῆς στρατιᾶς δέκα μυριάδες ἐγένοντο ἄνευ τῶν
 φόρων καὶ τῶν μηχανοποιῶν καὶ τῶν πεζῶν καὶ
 νων συμμάχων· τούτων δὲ ὀκτακισμύριοι μὲν
 Ἰππόγυνοι, δισμύριοι δὲ οἱ ἐπὶ τῶν λαχανοπτεές
 νεον δὲ καὶ τοῦτο ἐστὶ μέγιστον, ἀντὶ τῶν πετρι
 νοις πάντη λάσιον, τὰ δὲ ἀκύτερα ἔχει θριδική
 λους μάλιστα προσεοικότα. ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ Κεγ
 ἐτετάχματο καὶ οἱ Σκοροδομάχοι. ἦλθον δὲ αὐτῷ
 τῆς ἄρκτου σύμμαχοι, τρισμύριοι μὲν Ψυλλι
 πεντακισμύριοι δὲ Ἀνεμοδρόμοι· τούτων δ' οἱ μ
 λοτοξόται ἐπὶ ψυλλῶν μεγάλων ἱππάζονται, ἐ
 τὴν προσηγορίαν ἔχουσι· μέγεθος δὲ τῶν ψυλλ
 δώδεκα ἐλέφαντες· οἱ δὲ Ἀνεμοδρόμοι πεζοὶ ἰ
 φέρονται δὲ ἐν τῷ ἀέρι ἄνευ πτερῶν· ὁ δὲ τρι
 φορᾶς τοιόσδε· χιτῶνας ποδήρεις ὑποξωσάμενοι
 σαντες αὐτοὺς τῷ ἀνέμῳ καθάπερ ἰστία φέρονται
 τὰ σκάφη. τὰ πολλὰ δ' οἱ τοιοῦτοι ἐν ταῖς μάχ
 τασταί εἰσιν. ἐλέγοντο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὴν
 81 δοκίαν ἀστέρων ἦξιεν Στρουθοβάλανοι μὲν ἐπι
 ριοι, Ἰππογέρανοι δὲ πεντακισχίλιοι. τούτους
 ἐθεασάμην· οὐ γὰρ ἀφίκοντο. διόπερ οὐδὲ γρι
 φύσεις αὐτῶν ἐτόλμησα· τεράστια γὰρ καὶ ἄπι
 αὐτῶν ἐλέγοντο. 14. αὕτη μὲν ἡ τοῦ Ἐνδυμίωνι
 μιν ἦν. σκευὴ δὲ πάντων ἡ αὐτή· κράνη μὲν
 κυάμων· μεγάλοι γὰρ παρ' αὐτοῖς οἱ κύαμοι κα
 ροί· θώρακες δὲ φολιδωτοὶ πάντες θέρμιοι·
 λέπη τῶν θέρμων συρράπτοντες ποιοῦνται θ

ἢ δ' ἐκεῖ γίνεται τοῦ θέρμου τὸ λέπος ὥσπερ
 ἄσπιδες δὲ καὶ ξίφη οἷα τὰ Ἑλληνικά. 15. ἐπειδὴ
 ἦν, ἐτάξαντο ὧδε· τὸ μὲν δεξιὸν κέρας εἶχον
 γυποὶ καὶ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀρίστους περὶ αὐτὸν
 καὶ ἡμεῖς ἐν τούτοις ἤμεν· τὸ δὲ εὐώνυμον οἱ Λα-
 ροὶ· τὸ δὲ μέσον οἱ σύμμαχοι ὡς ἕκαστοι. τὸ δὲ
 σταν μὲν ἀμφὶ τὰς ἑξακισχιλλίας μυριάδας. ἐτάχθη-
 νύτως· ἀράχνη παρ' αὐτοῖς πολλοὶ καὶ μεγάλοι
 ἰ πολὺ τῶν Κυκλάδων νήσων ἕκαστος μείζων.
 προσέταξε διυφῆναι τὸν μεταξὺ τῆς Σελήνης καὶ
 σφόδρον ἄερα. ὡς δὲ τάχιστα ἐξεργάσαντο καὶ 82
 ἔποιησαν, ἐπὶ τούτου παρέταξε τὸ πεζόν· ἤγειτο
 ν Νυκτερίων ὁ Εὐδιάνακτος τρίτος αὐτός. 16. τῶν
 ἰών τὸ μὲν εὐώνυμον εἶχον οἱ Ἴππομόρμηκες καὶ
 ἰς ὁ Φαέθων· θηρία δὲ ἐστὶ μέγιστα, ὑπόπτερα,
 ἰ ἡμῖν μύρμηξι προσεικίότα πλὴν τοῦ μεγέθους·
 ἐγίστος αὐτῶν καὶ δίπλεθρος ἦν. ἐμάχοντο δὲ οὐ
 ἰ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μάλιστα τοῖς κέρα-
 ἐγοντο δὲ οὗτοι εἶναι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας.
 τοῦ δεξιοῦ αὐτῶν ἐτάχθησαν οἱ Ἀεροκῶνωπες,
 ἰ οὗτοι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας, πάντες τοξό-
 ἰ ψι μεγάλοις ἐποχούμενοι· μετὰ δὲ τούτους οἱ
 ρθακες, ψιλοὶ τε ὄντες καὶ πεζοί, πλὴν μάχιμοί
 οὗτοι· πόρρωθεν γὰρ ἐσφενδύοναν ῥαφανίδας
 ἰ ἐθεῖς, καὶ ὁ βληθεῖς οὐδ' ἐπ' ὀλίγον ἀντέχειν
 ἰ, ἀπέθνησκε δὲ, δυσωδίας τινὸς τῷ τραύματι
 ἰ ἔνευ· ἔλενοντο δὲ νοεῖν τὰ Βέλη μαλάνης ἰῶ. ἐνό- 83

Σείριον κατοικοῦντες, πεντακισχίλιοι καὶ οὗτοι, ἄνδρες κυνοπρόσωποι ἐπὶ βαλάνων πτερωτῶν μαχόμενοι. ἔλγοντο δὲ κἀκείνων ὑστερίζειν τῶν συμμάχων οὓς τε ἀ τοῦ Γαλαξίου μετεπέμπετο σφενδονήτας καὶ οἱ Νεφελ κένταυροι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν τῆς μάχης ἤδη κεκριμέν ἀφίκοντο, ὡς μήποτε ἄφελον· οἱ σφενδονῆται δὲ οὐ ὅλως παρεγένοντο, διόπερ φασὶν αὐτοῖς ὑστερον ὄφ σθέντα τὸν Φαέθοντα πυρπολῆσαι τὴν χώραν. τοιαῦ μὲν καὶ ὁ Φαέθων ἐπήει παρασκευῆ. 17. συμμίξαντες ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἤρθη καὶ ἀγκήσαντο ἑκατέρων οἱ ὄν 84 — τούτοις γὰρ ἀντὶ σαλπικιτῶν χρωῶνται — ἐμάχοντο καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον τῶν Ἡλιοτῶν ἀντίκα ἐφυγον οἱ εἰς χεῖρας δεξιόμενοι τοὺς Ἴππογύπους, καὶ ἡμεῖς εἰς μεθὰ κτείνοντες· τὸ δεξιὸν δὲ αὐτῶν ἐκράτει τοῦ ἐπὶ ἡμετέρω εὐωνύμου, καὶ ἐπεξῆλθον οἱ Ἀεροκῶνωπες δουκοντες ἄχρι πρὸς τοὺς πεζοὺς. ἐνταῦθα δὲ κἀκείν ἐπιβοηθούτων ἐφυγον ἐγκλίναντες, καὶ μάλιστα ἐπ ἤσθοντο τοὺς ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ σφῶν νευικημένους. οἱ δὲ τροπῆς λαμπρᾶς γεγενημένης πολλοὶ μὲν ζῶντες ἤσσκοντο, πολλοὶ δὲ καὶ ἀνηροῦντο, καὶ τὸ αἷμα ἔρρει πρὸ μὲν ἐπὶ τῶν νεφῶν, ὥστε αὐτὰ βάπτεσθαι καὶ ἐρυθφαίνεσθαι, οἷα παρ' ἡμῖν δυομένου τοῦ ἡλίου φαίνεται· πολὺ δὲ καὶ εἰς τὴν γῆν κατέσταξεν, ὥστε με εἰκάσει μὴ ἄρα τοιοῦτον τινὸς καὶ πάλαι ἄνω γενομένου Ὀμηρὸς ὑπέλαβεν αἵματι ὑσαι τὸν Δία ἐπὶ τῷ τοῦ Σαρπηδόσι θανάτῳ. 18. ἀναστρέψαντες δὲ ἀπὸ τῆς διώξεως δύο τοιαυτὰ ἐστήσαμεν, τὸ μὲν ἐπὶ τῶν ἀραχνίων τῆς πεζομαχίας, τὸ δὲ τῆς ἀερομαχίας ἐπὶ τῶν νεφῶν. ἄρτι δὲ τῶν γιγνομένων ἠγγέλλοντο ὑπὸ τῶν σκοπῶν οἱ Νεφελ κένταυροι προσελαύνοντες, οὓς ἔδει πρὸ τῆς μάχης ἐλθεῖν τῷ Φαέθοντι. καὶ δὴ ἐφαίνοντο προσιόντες, διότι μα παραδοξότατον, ἐξ ἵππων πτερωτῶν καὶ ἀνθρώπων

αείμενοι· μέγεθος δὲ τῶν μὲν ἀνθρώπων ὅσον τοῦ
 ἴων κολοσσοῦ ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ ἄνω, τῶν δὲ ἵππων
 ἢ νεῶς μεγάλης φορτίδος. τὸ μέντοι πλήθος αὐτῶν
 ἀνέγραφα, μὴ τῷ καὶ ἄπιστον δόξῃ, τοσοῦτον ἦν. 85
 το δὲ αὐτῶν ὁ ἐκ τοῦ Ζωδιακοῦ τοξότης. ἐπεὶ δὲ
 οὐκ οὐκ τοὺς φίλους νενικημένους, ἐπὶ μὲν τὸν Φαέ-
 τα ἔπεμπον ἀγγελίαν αὐτοῖς ἐπιέναι, αὐτοὶ δὲ δια-
 ἴμενοι τεταραγμένοις ἐπιπίπτουσι τοῖς Σελήνιταις,
 κτοῖς περὶ τὴν δίωξιν καὶ τὰ λάφυρα διεσκεδασμέ-
 ναι· καὶ πάντας μὲν τρέπουσιν, αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα
 κιδιῶκουσι πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὰ πλείστα τῶν ὀρνέων
 οὐ κτείνουσιν· ἀνέσπασαν δὲ καὶ τὰ τρόπαια καὶ κατέ-
 μον ἅπαν τὸ ὑπὸ τῶν ἀραχνῶν πεδίον ὑφασμένον,
 δὲ καὶ δύο τινὰς τῶν ἐταίρων ἐξώγησαν. ἤδη δὲ
 ἦν καὶ ὁ Φαέθων καὶ ἄλλα αὐτοῖς τρόπαια ὑπ' ἐκεί-
 νου ἴστατο. ἡμεῖς μὲν οὖν ἀπηγόμεθα ἐς τὸν Ἥλιον αὐ-
 κερὸν τῷ χεῖρι ὀπίσω δεθέντες ἀραχνίου ἀποκόμματι.
 οἱ δὲ πολιορκεῖν μὲν οὐκ ἔγνωσαν τὴν πόλιν, ἀνα-
 ψαντες δὲ τὸ μεταξὺ τοῦ ἀέρος ἀπετείχιζον, ὥστε
 ἐπιτὰς αὐγὰς ἀπὸ τοῦ Ἥλιου πρὸς τὴν Σελήνην διή-
 κει. τὸ δὲ τείχος ἦν διπλοῦν, νεφελωτόν· ὥστε σαφῆς
 οὐκ ἔμελλε τῆς Σελήνης ἐγεγόνει καὶ νυκτὶ διηνεκεῖ πᾶσα
 ἔμελλε. πιεζόμενος δὲ τούτοις ὁ Ἐνδυμίων πέμψας
 ἔπειθε καθαιρεῖν τὸ οἰκοδόμημα καὶ μὴ σφᾶς περιορᾶν
 ἀπὸ τῶν βιοτεύοντες, ὑπισχνεῖτο δὲ καὶ φόρους τελέ-
 εῖν καὶ σύμμαχος ἔσεσθαι καὶ μηκέτι πολεμήσειν, καὶ
 φόρους ἐπὶ τούτοις δοῦναι ἤθελεν. οἱ δὲ περὶ τὸν Φαέ-
 τα γενομένης δις ἐκκλησίας τῇ προτεραῖα μὲν οὐδὲν
 ἔβλυσαν τῆς ὀργῆς, τῇ ὑστεραῖα δὲ μετέγνωσαν, καὶ 86
 ἔπειθε ἢ εἰρήνην ἐπὶ τούτοις. 20. „κατὰ τάδε συνθήκας
 ἔσταντο οἱ Ἡλιῶται καὶ οἱ σύμμαχοι πρὸς Σεληνίτας
 τοὺς συμμαχούς, ἐπὶ τῷ καταλύσαι μὲν τοὺς Ἡλιῶ-

τας τὸ διατείχισμα καὶ μηκέτι εἰς τὴν Σελήνην ἐσβάλλει
 ἀποδοῦναι δὲ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους φητοῦ ἕκαστον γὰρ
 ματος, τοὺς δὲ Σεληνίτας ἀφείναι μὲν αὐτονομίους το
 γε ἄλλους ἀστέρας, ὄπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς Ἑλιωτῶν
 συμμαχεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων, ἣν τις ἐπίη· φόρον δὲ ἕ
 τελειν ἕκαστου ἔτους τὸν βασιλεῖα τῶν Σεληνιτῶν τῶ
 σιλεῖ τῶν Ἑλιωτῶν δρόσου ἀμφορέας μυρίους, καὶ ἄ
 ρους δὲ σφῶν αὐτῶν δοῦναι μυρίους, τὴν δὲ ἀποικί
 τὴν εἰς τὸν Ἐωσφόρον κοινὴν ποιῆσθαι καὶ μετέχειν
 ἄλλων τὸν βουλόμενον· ἐγγράφαι δὲ τὰς συνθήκας σ
 ἡλεκτρίνη καὶ ἀναστῆσαι ἐν μέσῳ τῶ ἀέρι ἐπὶ τοῖς μ
 ρίοις. ὤμοσαν δὲ Ἑλιωτῶν μὲν Πυρρωνίδης καὶ Θεο
 καὶ Φλόγιος, Σεληνιτῶν δὲ Νύκτωρ καὶ Μήνιος καὶ
 λυλαμπής.“ 21. τοιαύτη μὲν ἡ εἰρήνη ἐγένετο· εὐθὺς
 87 τὸ τεῖχος καθηροῖτο καὶ ἡμᾶς τοὺς αἰχμαλώτους ἀ
 ἦσαν. ἐπεὶ δὲ ἀφικόμεθα εἰς τὴν Σελήνην, ὑπηγά
 ἡμᾶς καὶ ἡσπάζοντο μετὰ δακρύων οἳ τε ἑταῖροι καὶ
 Ἐνδυμίω ἀντός. καὶ ὁ μὲν ἡξίου μείναι τε παρ’ αὐ
 καὶ κοινοῦναι τῆς ἀποικίας ὑπισχνούμενος δάσσειν
 γάμον τὸν ἑαυτοῦ παῖδα· γυναῖκες γὰρ οὐκ εἰσὶ παρ’ αὐ
 τοῖς. ἐγὼ δὲ οὐδαμῶς ἐπειθόμεν, ἀλλ’ ἡξίουν ἀπο
 φθῆναι κάτω εἰς τὴν θάλατταν. ὡς δὲ ἔγνω ἀδύνατον
 πείθειν, ἀποπέμπει ἡμᾶς ἐστίαςας ἑπτὰ ἡμέρας. Σ
 δὲ ἐν τῷ μεταξὺ διατρίβων ἐν τῇ Σελήνῃ κατενόησα
 καὶ παράδοξα, ταῦτα βούλομαι εἰπεῖν. πρῶτα μὲν τ
 ἐκ γυναικῶν γεννᾶσθαι αὐτούς, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν ἀρρε
 γάμοις γὰρ τοῖς ἄρρεσι χρωῶνται καὶ οὐδὲ ὄνομα γυναι
 ὄλως ἴσασιν. μέχρι μὲν οὖν πέντε καὶ εἰκοσιν ἐτῶν γ
 ται ἕκαστος, ἀπὸ δὲ τούτων γαμῆ αὐτός· κύουσι δὲ
 ἐν τῇ νηδύϊ, ἀλλ’ ἐν ταῖς γαστροκνημίαις· ἐπειδὴν
 συλλάβῃ τὸ ἔμβρυον, παχύνεται ἡ κνήμη, καὶ χρο
 ὕστερον ἀνατεμόντες ἐξάγουσι νεκρά, ἐκθέντες δὲ α

ἰὸν ἄνεμον κεκηνότα ζῳοποιούσι. δοκεῖ δέ μοι καί
 ἡ Ἑλλάδας ἐκεῖθεν ἦκειν τῆς γαστροκνημίας τοῦ-
 ὄτι παρ' ἐκείνοις ἀντὶ γαστροῦ κνοφορεῖ. μεῖζον δὲ
 ἢ ἄλλο διηγῆσομαι. γένος ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώ- 88
 ῶν καλούμενοι Δενδρίται, γίνεται δὲ τὸν τρόπον
 ἢ ὄρχιν ἀνθρώπου τὸν δεξιὸν ἀποτεμόντες ἐν γῆ
 οῦσιν, ἐκ δὲ αὐτοῦ δένδρον ἀναφύεται μέγιστον,
 ὅλον φαλλός· ἔχει δὲ καὶ κλάδους καὶ φύλλα·
 ἀρκύς ἐστὶ βάλανος πηχναῖα τὸ μέγεθος. ἐπειδὴν
 ἐπανθῶσι, τρυγγήσαντες αὐτὰς ἐκκολλάπτουσι τοὺς
 ἴπους. αἰδοῖα μέντοι πρόσθετα ἔχουσιν οἱ μὲν ἑλε-
 να, οἱ δὲ πένητες αὐτῶν ξύλινα, καὶ διὰ τούτων
 οἱ καὶ πλησιάζουσι τοῖς γαμέταις τοῖς ἑαυτῶν.
 εἰδὴν δὲ γηράση ὁ ἄνθρωπος, οὐκ ἀποθνήσκει,
 ἵσπερ ὁ καπνὸς διαλυόμενος ἀῆρ γίνεται. τροφή δὲ
 ἢ αὐτῆ· ἐπειδὴν γὰρ πῦρ ἀνακαύσῃσι, βατράχους
 ἐν ἐπὶ τῶν ἀνθρώκων· πολλοὶ δὲ παρ' αὐτοῖς εἰσιν
 ἀέρι πετόμενοι· ὀπτωμένων δὲ περικαθεζόμενοι
 δὴ περὶ τράπεζαν λάπτουσι τὸν ἀναθυμιάμενον
 ἢ καὶ εὐωχοῦνται. σίτω μὲν δὴ τρέφονται τοιοῦτω· 89
 δὲ αὐτοῖς ἐστὶν ἀῆρ ἀποθλιβόμενος ἐς κύλικα
 ἀνιῖς ὥσπερ θρόσον. οὐ μὴν ἀπουροῦσί γε καὶ
 ὕουσι, ἀλλ' οὐδὲ τέτρηται ἢ περ ἡμεῖς· ἀλλ' οὐδὲ
 νουσίαν οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἔδραις παρέχουσιν, ἀλλ'
 ἢ ἰγνύουσιν ὑπὲρ τὴν γαστροκνημίαν· ἐκεῖ γάρ εἰσι
 ἰένοι. καλὸς δὲ νομίζεται παρ' αὐτοῖς ἢ πού τις
 ῥὸς καὶ ἄκομος ἢ, τοὺς δὲ κομήτας καὶ μυσαττου-
 πὶ δὲ τῶν κομητῶν ἀστέρων τοῦναντίον τοὺς κο-
 νομίζουσι καλοῦς· ἐπεδήμουν γάρ τινες, οἱ καὶ
 κείνων διηγοῦντο. καὶ μὴν καὶ γένεια φύουσι μικρὸν
 γά γόνατα. καὶ ὄνυχας ἐν τοῖς ποσὶν οὐκ ἔχουσιν,
 πάντες εἰσὶ μονοδάκτυλοι. ὑπὲρ δὲ τὰς πυγὰς ἐκά-

στῶ αὐτῶν κράμβη ἐκπέφυκε μακρὰ ὥσπερ οὐρά, θάλ-
 λουσα ἐς αἶε καὶ ὑπτίου ἀναπίπτοντος οὐ κατακλωμένη.
 90 24. ἀπομύττονται δὲ μέλι δριμύτατον· κἀπειδὰν ἢ πο-
 νῶσιν ἢ γυμνάζωνται, γάλακτι πᾶν τὸ σῶμα ἰδρῶσιν,
 ὥστε καὶ τυροὺς ἀπ' αὐτοῦ πηγνυσθαι, ὀλίγον τοῦ μέλι-
 τος ἐπιστάξαντες· ἔλαιον δὲ ποιοῦνται ἀπὸ τῶν κρο-
 μῶν πάννυ λυπαρὸν τε καὶ εὐῶδες ὥσπερ μύρον. ἀμπέ-
 λους δὲ πολλὰς ἔχουσιν ὑδροφόρους· αἱ γὰρ ῥᾶγες τῶν
 βοτρυῶν εἰσὶν ὥσπερ χάλαζα, καὶ μοι δοκεῖ ἐπειδὰν ἐμ-
 πεσὼν ἄνεμος διασεισῇ τὰς ἀμπέλους ἐκεῖνας, τότε πρὸς
 ἡμᾶς καταπίπτει ἢ χάλαζα διαρραγέντων τῶν βοτρυῶν.
 τῇ μέντοι γε γαστρὶ ὅσα πῆρα χρῶνται τιθέντες ἐν αὐτῇ
 ὄσων δέονται· ἀνοικτὴ γὰρ αὐτοῖς αὕτη καὶ πάλιν κλει-
 στή ἐστίν· ἔντερον δὲ οὐδὲ ἦπαρ ἐν αὐτῇ φαίνεται
 τοῦτο μόνον, ὅτι δασεῖα πᾶσα ἐντοσθεν καὶ λάσιός ἐστίν,
 ὥστε καὶ τὰ νεογνά, ἐπειδὰν βιγῶσιν, ἐς ταύτην ὑπο-
 δύνεται. 25. ἐσθῆς δὲ τοῖς μὲν πλουσίοις ὑαλίνη μαλθακὴ
 τοῖς πένησι δὲ χαλκῇ ὑφαντῇ· πολὺχαλκα γὰρ τὰ ἐπι-
 χωρία καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὑδατι ὑποβρέξαντες ὥσ-
 περ τὰ ἔρια. περὶ μέντοι τῶν ὀφθαλμῶν, οἷους ἔχουσι
 ὀκνῶ μὲν εἰπεῖν, μὴ τίς με νομίση ψεύδεσθαι διὰ τὴν
 ἄπιστον τοῦ λόγου. ὅμως δὲ καὶ τοῦτο ἐρῶ· τοὺς ὀφθαλ-
 μοὺς περιαιρετοὺς ἔχουσι, καὶ ὁ βουλόμενος ἐξελὼν τοῦ
 91 αὐτοῦ τυφλώττει ἔστ' ἂν δεηθῇ ἰδεῖν· οὕτω δ' ἐνθέρμη-
 νος ὄρε· καὶ πολλοὶ τοὺς σφετέρους ἀπολέσαντες παρὰ
 ἄλλων χρῆσάμενοι ὀρῶσιν. εἰσὶ δ' οἳ καὶ πολλοὺς ἀπο-
 θέτους ἔχουσιν, οἱ πλούσιοι. τὰ ὄντα δὲ πλατάνων φύλλα
 ἐστὶν αὐτοῖς πλὴν γε τοῖς ἀπὸ τῶν βαλάνων· ἐκεῖνοι γὰρ
 μόνον ξύλινα ἔχουσι. 26. καὶ μὴν καὶ ἄλλο θαῦμα ἐν τοῖς
 βασιλείοις εἰθεασάμην· κάτοπτρον μέγιστον κεῖται ὑπὸ
 φρέατος οὐ πάννυ βαθέος. ἂν μὲν οὖν ἐς τὸ φρέαρ καταβ-
 τις, ἀκούει πάντων τῶν παρ' ἡμῖν ἐν τῇ γῆ λεγομένων

ἐν δὲ ἐς τὸ κάτοπτρον ἀποβλέψῃ, πάσας μὲν πόλεις,
 πάντα δὲ ἔθνη ὅρᾳ ὥσπερ ἐφεστῶς ἐκάστοις· τότε καὶ
 τοὺς οἰκειοὺς ἐγὼ ἐθεασάμην καὶ πᾶσαν τὴν πατρίδα, εἰ
 καὶ κἀκεῖνοι ἐμὲ ἐώρων, οὐκ ἔχω τὸ ἀσφαλὲς εἰπεῖν. ὅστις
 ἐ ταῦτα μὴ πιστεύει οὕτως ἔχειν, ἂν ποτε καὶ αὐτὸς
 κείσε ἀφίκηται, εἴσεται ὡς ἀληθῆ λέγω. 27. τότε δ' οὖν
 πασάμενοι τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἐμβάντες
 ἠχθόμενοι· ἐμοὶ δὲ καὶ δῶρα ἔδωκεν ὁ Ἐνδυμίαν, δύο
 τῶν ὑαλίνων χιτῶνων, πέντε δὲ χαλκοῦς, καὶ πανο-
 ἴαν θερμίνην, ἃ πάντα ἐν τῷ κήτει κατέλιπον. συνέ-
 μψε δὲ ἡμῖν καὶ Ἴππογύπους χιλιούς παραπέμψοντας
 ἐν σταδίων πεντακοσίων. 28. ἐν δὲ τῷ παράπλῳ πολ- 92
 ῶς μὲν καὶ ἄλλας χώρας παρημέψαμεν, προσέσχομεν
 καὶ τῷ Ἐωσφόρῳ ἄρτι συνοικιζομένῳ καὶ ἀποβάντες
 φρευσάμεθα. ἐμβάντες δὲ εἰς τὸν Ζωδιακὸν ἐν ἀριστερᾷ
 ἠρξίμεν τὸν ἥλιον ἐν χρῶ τὴν γῆν παραπλέοντες· οὐ
 ῶ ἀπέβημεν καίτοι πολλὰ τῶν ἐταίρων ἐπιθυμούντων,
 ἵ' ὁ ἄνεμος οὐκ ἐφῆκεν. ἐθεώμεθα μέντοι τὴν χώραν
 θαλῆ τε καὶ πίονα καὶ εὐνδρον καὶ πολλῶν ἀγαθῶν
 ἔσθην. ἰδόντες δὲ ἡμᾶς οἱ Νεφελοκένταυροι, μισθοφο-
 ῶντες [παρὰ] τῷ Φαέθοντι, ἐπέτησαν ἐπὶ τὴν ναῦν
 μαθόντες ἐνσπόνδους ἀνεχώρησαν. 29. ἦδη δὲ καὶ οἱ
 ἰόνιοι ἀπεληλύθεσαν· πλεύσαντες δὲ τὴν ἐπιούσαν
 ἡμέραν περὶ ἐσπέραν ἀφικόμεθα ἐς τὴν Λυχνό-
 ῶν καλουμένην ἦδη τὸν κάτω πλοῦν διώκοντες. ἦ δὲ
 ἡμεῖς αὕτη κείται μεταξὺ τοῦ Πλειάδων καὶ τοῦ Ῥάδων
 ἰσθμοῦ, ταπεινότερα μέντοι πολὺ τοῦ Ζωδιακοῦ. ἀποβάν-
 ῶν δὲ ἀνθρώπων μὲν οὐδένα εὔρομεν, λύχνους δὲ πολ-
 ῶς περιθρόντας καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ περὶ τὸν λιμένα
 ἰσθμίου περιθρόντας, τοὺς μὲν μικροὺς καὶ ὥσπερ εἰπεῖν πένη-
 ῶς, ὀλίγους δὲ τῶν μεγάλων καὶ δυνατῶν πάνυ λαμ-
 ῶν καὶ περιφανεῖς. οἰκήσεις δὲ αὐτοῖς καὶ λυχνεῶνες

ἰδίᾳ ἐκάστῳ πεποιήντο, καὶ αὐτοὶ ὀνόματα εἶχον, ὥσπερ
 οἱ ἄνθρωποι, καὶ φωνὴν προεμενέων ἠκούομεν, καὶ οὐ
 δὲν ἡμᾶς ἠδίκουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν· ἡμεῖς δὲ
 93 ὅμως ἐφοβούμεθα, καὶ οὔτε δειπνήσαι οὔτε ὑπνώσαι τι
 ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρχεῖα δὲ αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῇ πόλει πε
 ποίηται, ἐνθα ὁ ἄρχων αὐτῶν διὰ νυκτὸς ὅλης κάθηται
 ὀνομαστὶ καλῶν ἕκαστον· ὃς δ' ἂν μὴ ὑπακούσῃ, κατα
 δικάζεται ἀποθανεῖν ὡς λιπῶν τὴν τάξιν· ὁ δὲ θάνατος
 ἐστὶ σβεσθῆναι. παρεστῶτες δὲ ἡμεῖς ἐωρῶμεν τὰ γιν
 μενα καὶ ἠκούομεν ἅμα τῶν λύχνων ἀπολογουμένων πε
 τὰς αἰτίας λεγόντων δι' ἃς ἐβράδυνον. ἐνθα καὶ τὸν ἡμ
 τερον λύχνον ἐγνώρισα καὶ προσεειπὼν αὐτὸν περὶ τῆ
 κατ' οἶκον ἐπυθανόμην ὅπως ἔχοιεν· ὁ δὲ μοι ἅπαν
 ἐκεῖνα διηγήσατο. τὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκεῖνην αὐτοῦ ἐμ
 ναμεν, τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἄραντες ἐπλέομεν ἤδη πλησίον τῶν
 νεφῶν· ἐνθα δὴ καὶ τὴν Νεφελοκοκκυγίαν πόλιν ἰδόντες
 ἐθαυμάσαμεν, οὐ μέντοι ἐπέβημεν αὐτῆς· οὐ γὰρ εἶτα
 πνεῦμα. βασιλεύειν μέντοι αὐτῶν ἐλέγετο Κόρωνος
 Κοττυφίωνος. καὶ ἐγὼ ἐμνήσθην Ἀριστοφάνους τῆς
 ποιητοῦ, ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ ἀληθοῦς καὶ μάτην ἐφ' ἧς
 ἔγραψεν ἀπιστουμένου. τρίτῃ δὲ ἀπὸ ταύτης ἡμέρας
 τὸν ὠκεανὸν ἤδη σαφῶς ἐωρῶμεν, γῆν δὲ οὐδαμοῦ, πλ
 γε τῶν ἐν τῷ ἄερι· καὶ αὐταὶ δὲ πυρῶδεις ἤδη καὶ ὑπερ
 γεῖς ἐφαντάζοντο. τῇ δὲ τετάρτῃ περὶ μεσημβρίαν με
 λακῶς ἐνδιδόντος τοῦ πνεύματος καὶ συνιζάνοντος
 τὴν θάλατταν κατετέθημεν. 30. ὡς δὲ τοῦ ὕδατος ἐψα
 σαμεν, θαυμασίως ὑπερηδόμεθα καὶ ὑπερχειρόμεθα
 94 πᾶσαν εὐφροσύνην ἐκ τῶν παρόντων ἐπιουούμεθα
 ἀποβάντες ἐνηχόμεθα· καὶ γὰρ ἔτυχε γαλήνη οὐσα καὶ
 εὐσταθοῦν τὸ πέλαγος. ἔοικε δὲ ἀρχὴ κακῶν μειζόντων
 γίνεσθαι πολλάκις ἢ πρὸς τὸ βέλτιον μεταβολή· καὶ
 γὰρ ἡμεῖς δύο μόνας ἡμέρας ἐν εὐδίᾳ πλεύσαντες τῆ

της ὑποφαινούσης πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἄφνω
 ᾤμεν θηρία καὶ κήτη πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐν δὲ μέγι-
 ον ἀπάντων ὄσον σταδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων τὸ
 γέθος· ἐπήγει δὲ κεχηνὸς καὶ πρὸ πολλοῦ ταράττον τὴν
 ἰλατταν ἀφρῶ τε περικλυζόμενον καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκ-
 ινον πολὺ τῶν παρ' ἡμῖν φαλλῶν ὑψηλοτέρους, ὁξεῖς
 πάντας ὥσπερ σκόλοπας καὶ λευκοὺς ὥσπερ ἔλεφαν-
 νους. ἡμεῖς μὲν οὖν τὸ ὕστατον ἀλλήλους προσεϊπόν-
 ς καὶ περιβαλόντες ἐμένομεν· τὸ δὲ ἤδη παρῆν καὶ
 καρροφῆσαν ἡμᾶς αὐτῇ νηὶ κατέπιεν. οὐ μέντοι ἐφθη
 παράξει τοῖς ὀδοῦσιν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀραιωμάτων ἡ
 κῆς ἐς τὸ ἔσω διεξέπεσεν. 31. ἐπεὶ δὲ ἔνδον ἦμεν, τὸ 95
 ἢ πρῶτον σκότος ἦν καὶ οὐδὲν ἐωρῶμεν, ὕστερον δὲ
 τοῦ ἀναχανόντος εἶδομεν κύτος μέγα καὶ πάντη πλατὺ
 ἢ ὑψηλόν, ἱκανὸν μυριάνδρω πόλει ἐνοικεῖν. ἐκειντο
 ἐν μέσῳ καὶ μικροὶ ἰχθύες καὶ ἄλλα πολλὰ θηρία
 γκεκομμένα καὶ πλοίων ἰστία καὶ ἄγκυραι καὶ ἀνθρώ-
 των ὀστέα καὶ φορτία, κατὰ μέσον δὲ καὶ γῆ καὶ λόφοι
 ιαν, ἐμοὶ δοκεῖν, ἐκ τῆς ἰλύος ἦν κατέπιε συνιζάνουσα.
 ἢ γοῦν ἐπ' αὐτῆς καὶ δένδρα παντοῖα ἐπεφύκει καὶ
 ἢ χανα ἐβεβλαστήκει καὶ ἐώκει πάντα ἐξειργασμένοις.
 ἢ ἰμέτρον δὲ τῆς γῆς στάδιοι διακόσιοι καὶ τετταράκον-
 ι ἦν δὲ ἰδεῖν καὶ ὄρνεα τὰ θαλάττια, λάρους καὶ ἀλ-
 ἢ ῖνας, ἐπὶ τῶν δένδρων νεοττεύοντα. 32. τότε μὲν οὖν
 ἢ πολὺ ἐδακρύομεν, ὕστερον δὲ ἀναστήσαντες τοὺς
 ἢ κίρους τὴν μὲν ναῦν ὑπεστηρίξαμεν, αὐτοὶ δὲ τὰ πυρεῖα
 ἢ ντρίψαντες καὶ ἀνακαύσαντες δεῖπνον ἐκ τῶν παρόν-
 ἢ ν ἐποιούμεθα. παρέκειτο δὲ ἄφθονα καὶ παντοδαπὰ 96
 ἢ α τῶν ἰχθύων καὶ ὕδωρ ἔτι τὸ ἐκ τοῦ Ἐωσφόρου εἶ-
 ἢ μιν. τῇ ἐπιούσῃ δὲ διαναστάντες, εἴ ποτε ἀναχάνοι τὸ
 ἢ πτος, ἐωρῶμεν ἄλλοτε μὲν γῆν, ἄλλοτε δὲ ὄρη, ἄλλοτε
 ἢ μόνον τὸν οὐρανόν, πολλάκις δὲ καὶ νήσους· καὶ γὰρ

ἡσθανόμεθα φερομένου αὐτοῦ ὀξέως πρὸς πᾶν μέρος τῆς
 θαλάττης. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐθάδες τῆς διατριβῆς ἐγενόμεθα
 λαβὼν ἐπὶ τῶν ἐταίρων ἐβάδιζον εἰς τὴν ὕλην περισκο-
 πήσασθαι τὰ πάντα βουλόμενος. οὐπω δὲ ὄλους πένυ
 διελθὼν σταδίους εὖρον ἰερὸν Ποσειδῶνος, ὡς ἐδήλου
 ἐπιγραφῆ, καὶ μετ' οὐ πολὺ καὶ τάφους πολλοὺς καὶ στη-
 λας ἐπ' αὐτῶν πλησίον τε πηγῆν ὕδατος διαυγοῦς, καὶ
 δὲ καὶ κυνὸς ὑλακὴν ἠκούομεν καὶ καπνὸς ἐφαίνετο πρὸς
 ῥωθεν καὶ τινα καὶ ἔπαυλιν εἰκάζομεν. 33. σπουδῆ σὺ
 βαδίζοντες ἐφιστάμεθα πρεσβύτῃ καὶ νεανίσκῳ μάλα προ-
 θύμως πρᾶσιάν τινα ἐργαζομένοις καὶ ὕδωρ ἀπὸ τῆς πε-
 γῆς ἐπ' αὐτὴν διοχετεύουσιν· ἡσθέντες οὖν ἅμα καὶ φε-
 βηθέντες ἔστημεν· κἀκεῖνοι δὲ ταῦτόν ἡμῖν ὡς τὸ εἰκά-
 παθόντες ἀναυδοὶ παρεστήκασαν· χρόνῳ δὲ ὁ πρεσβύτης
 ἔφη, Τίνες ἄρα ὑμεῖς ἐστε, ὦ ξένοι; πότερον, ἔφη, τῶν
 ξηναλίων δαιμόνων ἢ ἀνθρώπων δυστυχεῖς ἡμῖν παρακλη-
 σιοί; καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀνθρώποι ὄντες καὶ ἐν γῆ τραφέντες
 νῦν θαλάττιοι γεγόναμεν καὶ συννηχόμεθα τῷ περιέχοντι
 τούτῳ θηρίῳ, οὐδ' ἂν πάσχομεν ἀκριβῶς εἰδότες· τεθνή-
 ναι μὲν γὰρ εἰκάζομεν, ζῆν δὲ πιστεύομεν. πρὸς ταῦτα
 κἀγὼ εἶπον· Καὶ ἡμεῖς σοὶ ἀνθρώποι νεήλυδες, ὦ πάτερ
 97 αὐτῷ σκάφη προῶν καταποθέντες. προήλθομεν δὲ νῆας
 βουλόμενοι μαθεῖν τὰ ἐν τῇ ὕλῃ ὡς ἔχει· πολλὴ γὰρ τῆς
 καὶ λάσιος ἐφαίνετο. δαίμων δὲ τις, ὡς ἔοικεν, ἡμῶν
 ἤγαγε σέ τε ὄψομένους καὶ εἰσομένους ὅτι μὴ μόνοι ἐ-
 τῶδε καθείργεσθαι τῷ θηρίῳ· ἀλλὰ φράσον γε ἡμῖν τὴν
 σαυτοῦ τύχην, ὅστις τε ὦν καὶ ὅπως δεῦρο εἰσῆλθες.
 δὲ οὐ πρότερον ἔφη εἶναι οὐδὲ πεύσεσθαι παρ' ἡμῶν πρὸς
 ξενίων τῶν παρόντων μεταδοῦναι, καὶ λαβὼν ἡμᾶς ἤγα-
 ἐπὶ τὴν οἰκίαν — ἐπεποίητο δὲ αὐτάρκη καὶ στιβάδα
 ἐνωκοδόμητο καὶ τὰ ἄλλα ἐξήρτιστο — παραθεῖς δὲ ἡμῶν
 λάχανά τε καὶ ἀκρόδρα καὶ ἰχθυῖς, ἔτι δὲ καὶ οἶνον ἐγγέλας

ἰδὴ ἱκανῶς ἐκορέσθημεν, ἐπυθάνετο ἂ ἐπεπόνθει-
 κάγω πάντα ἐξῆς διηγησάμην, τὸν τε χειμῶνα καὶ
 ἐν τῇ νήσῳ καὶ τὸν ἐν τῷ ἀέρι πλοῦν, καὶ τὸν πόλε-
 ῖ, καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῆς ἐς τὸ κῆτος καταδύσεως.
 ὁ δὲ ὑπερθαυμάσας καὶ αὐτὸς ἐν μέρει τὰ καθ' ἑαυ-
 διεξῆει λέγων, Τὸ μὲν γένος εἰμί, ὡς ξένοι, Κύπριος,
 κηθεὶς δὲ κατ' ἐμπορίαν ἀπὸ τῆς πατρίδος μετὰ παι-
 ῶν ὁρᾶτε, καὶ ἄλλων πολλῶν οἰκετῶν ἐπλεον εἰς
 ἱαν ποικίλον φόρτον κομίζων ἐπὶ νεῶς μεγάλης, ἣν
 στόματι τοῦ κήτους διαλελυμένην ἴσως ἐωράκατε. μέ-
 μὲν οὖν Σικελίας εὐτυχῶς διεπλεύσαμεν· ἐκεῖθεν δὲ
 ιασθέντες ἀνέμῳ σφοδρῶ τρίτατοι ἐς τὸν ὠκεανὸν
 γνέχθημεν, ἔνθα τῷ κῆτει περιτυχόντες καὶ αὐτανδροὶ
 αποθέντες δύο ἡμεῖς μόνοι τῶν ἄλλων ἀποθανόντων
 ἴθημεν. θάψαντες δὲ τοὺς ἐταίρους καὶ ναὸν τῷ Πο-
 θῶνι δειμάμενοι τουτουῖ τὸν βίον ζῶμεν, λάχανα μὲν
 εἰσύντες, ἰχθῦς δὲ σιτούμενοι καὶ ἀκρόδρα. πολλή 98
 ῶς ὁρᾶτε, ἣ ὕλη, καὶ μὴν καὶ ἀμπέλους ἔχει πολλὰς,
 ὧν ἡδιστος οἶνος γίννεται· καὶ τὴν πηγὴν δὲ ἴσως
 τε καλλίστου καὶ ψυχροτάτου ὕδατος. εὐνήν δὲ ἀπὸ
 φύλλων ποιούμεθα καὶ πῦρ ἄφθονον καίομεν καὶ
 α δὲ θηρεύομεν τὰ εἰσπετόμενα καὶ ζῶντας ἰχθῦς
 ῦομεν ἐξιόντες ἐπὶ τὰ βραγχία τοῦ θηρίου, ἔνθα καὶ
 ῶμεθα, ὁπόταν ἐπιθυμήσωμεν. καὶ μὴν καὶ λίμνη οὐ
 ρω ἐστὶν ἀλμυρὰ σταδίων εἴκοσι τὸ περίμετρον ἰχθῦς
 σα παντοδαπούς, ἐν ἣ καὶ νηχόμεθα καὶ πλέομεν
 σκάφους μικροῦ, ὃ ἐγὼ ἐναυπηγησάμην. ἔτη δὲ ἡμῖν
 τῆς καταπόσεως ταῦτα ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. 35. καὶ τὰ
 ἄλλα ἴσως φέρειν ἐδυνάμεθα, οἱ δὲ γείτονες ἡμῶν
 πάροικοι σφόδρα χαλεποὶ καὶ βαρεῖς εἰσιν, ἄμικτοί
 τες καὶ ἄγριοι. Ἦ γάρ, ἔφη ἐγώ, καὶ ἄλλοι τινὲς
 ἐν τῷ κῆτει; Πολλοὶ μὲν, ἔφη, καὶ ἄξενοι καὶ τὰς 99

μορφᾶς ἀλλόκοτοι· τὰ μὲν γὰρ ἐσπέρια καὶ οὐρ ὕλης Ταριχᾶνες οἰκοῦσιν, ἔθνος ἐγγελυωπὸν καὶ βοπρόσωπον, μάχιμον καὶ θρασὺ καὶ ὠμοφάγον τῆς ἐτέρας πλευρᾶς κατὰ τὸν δεξιὸν τοῖχον Τριτοδητες, τὰ μὲν ἄνω ἀνθρώποις ἑοικότες, τὰ δὲ καὶ γαλεῶταις, ἦττον μέντοι ἄδικοί εἰσι τῶν ἄλλων· δὲ Καρκινόχειρες καὶ Θυννοκέφαλοι συμμαχία φιλίαν πρὸς ἑαυτοὺς πεποιημένοι· τὴν δὲ μεσόγειοντα Παγουρίδαι καὶ Ψηττόποδες, γένος μάχιμοδρομικώτατον· τὰ ἑῶα δὲ πρὸς αὐτῶ τῷ στόματι πολλὰ ἔρημά ἐστι προσκλυζόμενα τῇ θαλάττῃ. ἐγὼ ταῦτα ἔχω φόρον τοῖς Ψηττόποσιν ὑποτελεῶν· ἔτους ὄστρεια πεντακόσια. 36. τοιαύτη μὲν ἡ χώρα ὑμᾶς δὲ χρῆ ὄρα ὅπως δυνησόμεθα τοσοῦτοις μάχεσθαι καὶ ὅπως βιοτεύσομεν. Πόσοι δέ, ἔφ' πάντες οὗτοι εἰσι; Πλείους, ἔφη, τῶν χιλίων. Ὅτινα ἐστὶν αὐτοῖς; Οὐδέν, ἔφη, πλὴν τὰ ὄστᾶ τῶν Οὐκοῦν, ἔφην ἐγώ, ἄριστ' ἂν ἔχοι διὰ μάχης ἐλπί τοῖς ἄτε οὖσιν ἀνόπλοις αὐτούς γε ἄπλισμένους· κρατήσομεν αὐτῶν, ἀδεῶς τὸν λοιπὸν βίον οἰκῆδοξε ταῦτα, καὶ ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν παρεσκευασαίτια δὲ τοῦ πολέμου ἐμελλεν ἐσεσθαι τοῦ φόρου ἀπόδοσις, ἥδη τῆς προθεσμίας ἐνεστώσης. καὶ δ' ἐπεμπον ἀπαιτοῦντες τὸν δασμόν· ὁ δὲ ὑπερᾶποκρινάμενος ἀπεδίωξε τοὺς ἀγγέλους. πρῶτο Ψηττόποδες καὶ οἱ Παγουρίδαι χαλεπαίνοντες τὴν θάρσιν — τοῦτο γὰρ ἐκαλεῖτο — μετὰ πολλοῦ ἐπέησαν. 37. ἡμεῖς δὲ τὴν ἐφοδὸν ὑποπτεύοντες σάμενοι ἀνεμένομεν, λόχον τινὰ προτάξαντες πέντε καὶ εἴκοσιν· προεῖρητο δὲ τοῖς ἐν τῇ ἐνέδρῳ δαν ἰδῶσι παρεληλυθότας τοὺς πολεμίους, ἐπισθαι· καὶ οὕτως ἐποίησαν. ἐπαναστάντες γὰρ κατὰ

αὐτούς, καὶ ἡμεῖς δὲ καὶ αὐτοὶ πέντε καὶ εἴκοσι
 ἴον ὄντες — καὶ γὰρ ὁ Σκίνθαρος καὶ ὁ παῖς
 νεστρατεύοντο — ὑπητυιάζομεν καὶ συμμίξαν-
 καὶ βῶμη διεκινδυνεύομεν. τέλος δὲ τροπήν
 μισάμενοι κατεδιώξαμεν ἄχρι πρὸς τοὺς φω
 εθανον δὲ τῶν μὲν πολεμίων ἑβδομήκοντα καὶ
 ἡμῶν δὲ εἰς καὶ ὁ κυβερνήτης τρίγλης πλευρᾶ
 : τὸ μετάφρενον. 38. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν ἡμέ-
 ῆν νύκτα ἐπηυλισάμεθα τῇ μάχῃ καὶ τροπῆαιον
 ν βῆχιν ξηρὰν δελφίνοσ ἀναπήξαντες. τῇ ὕστε- 101
 αι οἱ ἄλλοι αἰσθόμενοι παρήσαν, τὸ μὲν δεξιὸν
 ντες οἱ Ταριχᾶνες — ἠγεῖτο δὲ αὐτῶν Πήλα-
 δὲ εὐάνυμον οἱ Θυννοκέφαλοι, τὸ μέσον δὲ οἱ
 εῖρες· οἱ γὰρ Τριτωνομένδητες τὴν ἡσυλίαν
 ετέροις συμμαχεῖν προαιρούμενοι. ἡμεῖς δὲ προ-
 ντες αὐτοῖς παρὰ τὸ Ποσειδώνιον συνεμίζαμεν
 ἡ χρώμενοι. ἀντήχει δὲ τὸ κύτος ὥσπερ τὰ σπή-
 ψάμενοι δ' αὐτούς ἄτε γυμνήτας ὄντας καὶ κα-
 τες ἐς τὴν ὕλην τὸ λοιπὸν ἐπεκρατοῦμεν τῆς γῆς.
 ετ' οὐ πολὺ κήρυκας ἀποστέιλαντες νεκρούς τε
 ο καὶ περὶ φιλίας διελέγοντο· ἡμῖν δὲ οὐκ ἐδό-
 δεσθαι, ἀλλὰ τῇ ὕστεραία χωρήσαντες ἐπ' αὐ-
 τας ἄρδην ἐξεκόψαμεν πλὴν τῶν Τριτωνομεν-
 ὄτοι δὲ ὡς εἶδον τὰ γινόμενα, διαδράντες ἐκ
 χίων ἀφήκαν αὐτούς ἐς τὴν θάλατταν. ἡμεῖς δὲ
 ν ἐπελθόντες ξρημον ἤδη οὔσαν τῶν πολεμίων
 ἰ ἀδεῶσ κατακοῦμεν τὰ πολλὰ γυμνασίους τε καὶ
 ρις χρώμενοι καὶ ἀμπελουροῦντες καὶ τὸν καρ-
 ομιζόμενοι τὸν ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ὄλωσ ἐφύκει-
 ν δεσμοτηρίῳ μεγάλῳ καὶ ἀφύκτῳ τρυφῶσι καὶ
 ρις. ἐνιαυτὸν μὲν οὖν καὶ μῆνας ὀκτῶ τοῦτου
 τὸν τρόπον. 40. τῷ δ' ἐνάτῳ μηνὶ πέμπτη ἴστα
 κ. II.

μένον περι τὴν δευτέραν τοῦ στόματος ἄνοιξιν — γὰρ δὴ τοῦτο κατὰ τὴν ᾠραν ἐκάστην ἐποίει τὸ
 102 ὥστε ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀνολίξεις τεκμαίρεσθαι τὰς ᾠ
 περι οὖν τὴν δευτέραν, ὥσπερ ἔφην, ἄνοιξιν, ἄφι
 τε πολλή και θόρυβος ἠκούετο και ὥσπερ κελει
 και εἰρεσίαι· ταραχθέντες οὖν ἀνειρπύσαμεν ἐπ
 τὸ στόμα τοῦ θηρίου και στάντες ἐνδοτέρω τῶν ὀ
 καθεωρῶμεν ἀπάντων ὧν ἐγὼ εἶδον θεαμάτων
 δοξότατον, ἄνδρας μεγάλους ὅσον ἡμισταδιαίους τι
 κίας ἐπὶ νήσων μεγάλων προσπλέοντας ὥσπερ
 ῶν. οἶδα μὲν οὖν ἀπίστοις εἰκότα ἱστορήσων
 δὲ ὅμως.

Νῆσοι ἦσαν ἐπιμήκεις μὲν, οὐ πάνυ δὲ ὑψηλα
 ἑκατὸν σταδίων ἐκάστη τὸ περίμετρον· ἐπὶ δὲ
 ἐπλεον τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀμφὶ τοὺς εἰκοσι και ἑ
 τούτων δὲ οἱ μὲν παρ' ἐκάτερα τῆς νήσου καθ
 ἐφεξῆς ἐκωπηλάτων κυπαρίττοις μεγάλαις αὐτοκ
 και αὐτοκόμοις ὥσπερ εἰ ἐρετμοῖς, κατόπιν δὲ ἰ
 πρύμνης, ὡς ἐδόκει, κυβερνήτης ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ
 και χάλκεον ἔχων πηδάλιον πεντασταδιατον τὸ μήκ
 δὲ τῆς πρῶρας ὅσον τετταράκοντα ὠπλισμένοι
 ἐμάχοντο πάντα εἰοκότες ἀνθρώποις πλην τῆς
 αὐτῆ δὲ πῦρ ἦν και ἐκαίετο, ὥστε οὐδὲ κορύθων ἐ
 ἀντι δὲ ἱστίων ὁ ἄνεμος ἐμπίπτων τῇ ὕλῃ πολλῇ
 ἐκάστη ἐκόλπου τε αὐτὴν και ἔφερε τὴν νήσον ἢ ἐ
 κυβερνήτης· κελουστῆς δὲ ἐφειστήκει αὐτοῖς και π
 εἰρεσίαν ὀξέως ἐκινούντο ὥσπερ τὰ μακρὰ τῶν π
 103 41. τὸ μὲν οὖν πρῶτον δύο ἢ τρεῖς ἐωρῶμεν, ὅστι
 ἐφάνησαν ὅσον ἐξακόσιοι, και διαστάντες ἐπολέμ
 ἐναυμάχων. πολλαὶ μὲν οὖν ἀντίπρῳροι συνηρά
 ἀλλήλαις, πολλαὶ δὲ και ἐμβληθεῖσαι κατεδύοντο
 συμπλεκόμεναι καρτερῶς διηγωνίζοντο και οὐ

εελύοντο· οἱ γὰρ ἐπὶ τῆς πρώρας παρατεταγμένοι πᾶ-
 ν ἐπεδείκνυντο προθυμίαν ἐπιβαίνοντες καὶ ἀναιροῦν-
 τες· ἐξώρει δὲ οὐδείς. ἀντὶ δὲ χειρῶν σιδηρῶν πολῦπο-
 ροὺς μεγάλους ἐκδεδεμένους ἀλλήλοις ἀπερρίπτουν, οἱ δὲ
 ἀπλεκόμενοι τῇ ὕλῃ κατεῖχον αὐτὴν τὴν νῆσον. ἔβαλ-
 λοντο καὶ ἐτίρωσκον ὄστρεοῖς τε ἀμαξοπληθέσι
 σπόγγοις πλεθριαίοις. 42. ἤγετο δὲ τῶν μὲν Αἰολο-
 κενταύρου, τῶν δὲ Θαλασσοπότης· καὶ μάχῃ αὐτοῖς ἐγε-
 γνητο, ὡς ἐδόκει, λείας ἔνεκα· ἐλέγετο γὰρ ὁ Θαλασ-
 πότης πολλὰς ἀγέλας δελφίνων τοῦ Αἰολοκενταύρου
 λακύναι, ὡς ἦν ἀκούειν ἐπικαλούντων ἀλλήλοις καὶ
 ὀνόματα τῶν βασιλέων ἐπιβοωμένων. τέλος δὲ νικῶ-
 ντες τοῦ Αἰολοκενταύρου καὶ νήσους τῶν πολεμίων κα-
 τήκονσιν ἀμφὶ τὰς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ ἄλλας
 νήσους λαμβάνουσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ πρῦμναν
 ἠσάμεναι ἔφευγον. οἱ δὲ μέχρι τινὸς διώξαντες, ἐπει-
 σήκερα ἦν, τραπόμενοι πρὸς τὰ ναυάγια τῶν πλεί-
 ονων ἐπεκράτησαν καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀνείλοντο· καὶ γὰρ 104
 ἦσαν δὲ καὶ τρόπαιον τῆς νησομαχίας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ
 κήτους μίαν τῶν πολεμίων νήσων ἀνασταυρώσαντες.
 ἦν μὲν οὖν τὴν νύκτα περὶ τὸ θηρίον ἠύλισαντο
 πάντες αὐτοῦ τὰ ἀπόγεια καὶ ἐπ' ἀγκυρῶν πλησίον
 ἠσάμενοι· καὶ γὰρ ἀγκύραις ἔχρῶντο μεγάλαις, ὑαλί-
 ναι, καρτεραῖς. τῇ ὑστεραῖα δὲ θύσαντες ἐπὶ τοῦ κήτους
 τοὺς οἰκείους θάψαντες ἐπ' αὐτοῦ ἀπέπλεον ἠδόμε-
 ναι ὡσπερ παιᾶνας ἄδοντες. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν
 νησομαχίαν γενόμενα.

ΑΔΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

1. Τὸ δ' ἀπὸ τούτου μηκέτι φέρων ἐγὼ τὴν ἐν κῆτει δίαιταν ἀχθόμενός τε τῇ μονῇ μηχανήν τινα ἰ τουν, δι' ἧς ἂν ἐξελεθεῖν γένοιτο· καὶ τὸ μὲν πρῶ ἐδοξεν ἡμῖν διορύξασαι κατὰ τὸν δεξιὸν τοῖχον ἀποδ ναι, καὶ ἀρξάμενοι διεκόπτομεν· ἐπειδὴ δὲ προελθόν ὄσον πέντε σταδίους οὐδὲν ἠνύομεν, τοῦ μὲν ὀρύγμα ἐπαυσάμεθα, τὴν δὲ ὕλην καῦσαι διέγνωμεν· οὕτω ἂν τὸ κῆτος ἀποθανεῖν· εἰ δὲ τοῦτο γένοιτο, φραδία ἔ λεν ἡμῖν ἔσσεσθαι ἢ ἔξοδος. ἀρξάμενοι οὖν ἀπὸ τῶν ραίων ἐκαίομεν, καὶ ἡμέρας μὲν ἑπτὰ καὶ ἴσας νύ 105 ἀναισθητῶς εἶχε τοῦ καύματος, ὀγδόῃ δὲ καὶ ἐνάτῃ ἰ ἰεμεν αὐτοῦ νοσοῦντος· ἀργότερον γοῦν ἀνέχασκε, εἴ ποτε ἀναχάνοι, ταχὺ συνέμυε. δεκάτῃ δὲ καὶ ἑνδε τέλεον ἀπονεκρωτο καὶ δυσώδες ἦν· τῇ δωδεκάτῃ μολίς ἐνενοήσαμεν, ὥς, εἰ μὴ τις χανόντος αὐτοῦ ἰ στηρίζειε τοὺς γομφίους, ὥστε μηκέτι συγκλεῖσαι, δυνεύσομεν κατακλεισθέντες ἐν νεκρῷ αὐτῷ ἀπολέσ οὔτω δὴ μεγάλοις δοκοῖς τὸ στόμα διερείσαντες τὴν ἰ ἐπεσκευάζομεν ὕδωρ τε ὥς ἐνι πλείστον ἐμβαλλόμενο τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια· κυβερνᾶν δ' ἔμελλεν ὁ Σκίνθι τῇ δ' ἐπιούσῃ τὸ μὲν ἤδη ἐτεθνήκει. 2. ἡμεῖς δὲ ἀνε σαντες τὸ πλοῖον καὶ διὰ τῶν ἀραιωμάτων διαγαγι καὶ ἐκ τῶν ὀδόντων ἐξάψαντες ἠρέμα καθήκαμεν ἐς θάλατταν· ἐπαναβάντες δὲ ἐπὶ τὰ νῶτα καὶ θύσαντ. Ποσειδῶνι αὐτοῦ παρὰ τὸ τρόπαιον ἡμέρας τε τρεῖ αυλισάμενοι — νηνεμία γὰρ ἦν — τῇ τετάρτῃ ἀπεπ σαμεν. ἔνθα δὴ πολλοῖς τῶν ἐκ τῆς ναυμαχίας νει ἀπνητῶμεν καὶ προσωκέλλομεν, καὶ τὰ σώματα κατ

ἔθναυμάζομεν. καὶ ἡμέρας μὲν τινὰς ἐπλέομεν
 ἄερί χρώμενοι, ἔπειτα βορέου σφοδροῦ πνεύ-
 ερα κρύος ἐγένετο καὶ ὑπ' αὐτοῦ πᾶν ἐπάγη τὸ
 οὐκ ἐπιπολῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος ὅσον
 κοσίας ὀργυιάς, ὥστε καὶ ἀποβάνας διαθεῖν ἐπὶ
 τάλλου. ἐπιμένοντος δὲ τοῦ πνεύματος φέρειν 106
 ἱενοὶ τοιούδε τι ἐπενοήσαμεν — ὁ δὲ τὴν γνώ-
 ρηνάμενος ἦν Σκίνθαρος — σκάψαντες γὰρ ἐν
 σπήλαιον μέγιστον ἐν τούτῳ ἐμέλιναμεν ἡμέρας
 α, πῦρ ἀνακαίοντες καὶ σιτούμενοι τοὺς ἰχθῦς·
 ἐν δὲ αὐτοὺς ἀνορύττοντες. ἐπειδὴ δὲ ἦδη ἐπέ-
 πιτήδεια, προελθόντες καὶ τὴν ναῦν πεπηγυῖαν
 αὐτες καὶ πετάσαντες τὴν ὀθόνην ἐσυρόμεθα
 λέοντες λείως καὶ προσηνωῶς ἐπὶ τοῦ πάγου διο-
 ντες. ἡμέρα δὲ πέμπτη ἀλέα τε ἦδη ἦν καὶ ὁ πά-
 το καὶ ὕδωρ πάντα αὐθις ἐγίνετο. 3. πλεύσαντες
 ν τριακοσίους σταδίους νῆσῳ μικρᾷ καὶ ἐρήμῃ
 ῖθημεν, ἀφ' ἧς ὕδωρ λαβόντες — ἐπελελοίπει
 — καὶ δύο ταῦρους ἀγροὺς κατατοξεύσαντες
 αμεν. οἱ δὲ ταῦροι οὗτοι τὰ κέρατα οὐκ ἐπὶ τῆς
 εἶχον, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ ὁ Μῶ-
 υ. μετ' οὐ πολὺ δὲ εἰς πέλαγος ἐνεβαίνομεν, οὐχ
 ἀλλὰ γάλακτος· καὶ νῆσος ἐν αὐτῷ ἐφαίνετο
 ἡρης ἀμπέλων. ἦν δὲ ἡ νῆσος τυρὸς μέγιστος,
 μπεπηγῶς, ὡς ὕστερον ἐφαγόντες ἐμάθομεν,
 ἢ εἰκοσι σταδίων τὸ περιμετρον· αἱ δὲ ἄμπελοι
 πλήρεις, οὐ μέντοι οἶνον, ἀλλὰ γάλα ἐξ αὐτῶν
 οντες ἐπίνομεν. ἱερὸν δὲ ἐν μέσῃ τῇ νῆσῳ ἀνω-
 ο Γαλατείας τῆς Νηρηίδος, ὡς ἐδήλου τὸ ἐπί-
 ὄσον δ' οὖν χρόνον ἐκεῖ ἐμέλιναμεν, ὅψον μὲν ἡ
 ιτίον ὑπῆρχε, ποτὸν δὲ τὸ γάλα τὸ ἐκ τῶν βο-
 βασιλεύειν δὲ τῶν χωρίων τούτων ἐλέγετο Τυρῶ 107

ἡ Σαλαμίνας. ἀπὸ τῆς ἐπιπέφυεσ ὀκαλλομένην
 κρημνιστὴν ἰσχυροτάτην ἀφ' ἧσ τῆς τ.μ.γ. 4. με-
 τὰ τὴν ἑξῆς ἐν τῇ ἑκτῇ κρημνιστῇ ἔκτῃ ἐξωρηθήσαμε-
 ρα καὶ τὸς παρακατακρημνιστῆς. ἀποκρημνιστῆς δὲ οὐ
 ὄντως τῆς ἑξῆς τῆς ἑξῆς κρημνιστῆς οὐκ ἐστὶ
 ὄντως. καὶ ἡ ἐξῆς κρημνιστῆς καὶ κρημνιστῆς ὕδατι,
 ὡς ἐν τῇ ἑξῆς κρημνιστῇ ἐκ τῆς κρημνιστῆς δι-
 τῆς ἑξῆς τῆς ἑξῆς κρημνιστῆς καὶ τὰ σωματὰ καὶ
 ὡς ἐν τῇ ἑξῆς κρημνιστῇ τὰτα γὰρ φέλλιν
 ἐκ τῆς ἑξῆς κρημνιστῆς ἑκαστῆς Φελλοκοδῆς. ἔθα-
 μεν τῆς ἑξῆς τῆς ἑξῆς κρημνιστῆς, ἀλλ' ὑπερέχου-
 κρημνιστῆς καὶ ὄντως ὄντως κρημνιστῆς. οἱ δὲ καὶ προ-
 καὶ ἑξῆς τῆς ἑξῆς ἑξῆς κρημνιστῆς ἐλεγον τε εἰς
 τῆς αὐτοῖς κρημνιστῆς ἐκαστῆς κρημνιστῆς. ἔθα-
 μεν τῆς ἑξῆς κρημνιστῆς κρημνιστῆς. εἰτα ἀποκρημνιστῆς
 ὄντως ὄντως κρημνιστῆς κρημνιστῆς. μετ'
 δὲ πολλὰ ἑξῆς κρημνιστῆς, πλησίον μὲν ἑξ ἑξῆς
 Φελλοῖς, εἰς τῆς ἑξῆς ἑξῆς κρημνιστῆς. πόλις ἐπὶ μεγά-
 στρογγύλου φελλοῦ κατοικοκρημνιστῆς πορθωθεν δὲ κ-
 λου ἐν δεξιᾷ πέντε μέγισται καὶ ὑψηλόταται, κα-
 πολὺ ἀπ' αὐτῶν ἀνεκαίετο. 5. κατὰ δὲ τῆς πρῶ-
 πλατεῖα καὶ ταπεινῆς, σταδίους ἐπέχουσα οὐκ ἐλ-
 πεντακοσίω. ἤδη δὲ πλησίον τε ἡμεν καὶ θανάμα
 αὔρα περιέπνευσε ἡμᾶς. ἡδεῖα καὶ εὐώδης, οἷαι
 ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδοτος ἀπόζειν τῆς εὐδαίμονος
 8 βίας. οἷον γὰρ ἀπὸ ῥόδων καὶ ναρκίσσων καὶ ὕα-
 καὶ κρίνων καὶ ἰων, ἐτι δὲ μυρρίνης καὶ δάφνης :
 πελάνθης, τοιοῦτον ἡμῖν τὸ ἡδὺ προσέβαλλεν. ἡς
 δὲ τῆς ὕσμῃ καὶ χρηστὰ ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίσαντ
 ὀλίγον ἤδη πλησίον τῆς νήσου ἐγινόμεθα. ἐνθα
 καθεωρῶμεν λιμένας τε πολλοὺς περὶ πᾶσαν ἀκλ
 καὶ μεγάλους ποταμούς τε διαυγείς ἐξιόντας ἡρέμω

εν, ἔτι δὲ λειμῶνας καὶ ὕλας καὶ ὄρνεα μουσικά,
 ἐπὶ τῶν ἡλύων ἄθρονα, πολλὰ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
 ἄλλοις τε κοῦφος καὶ εὐπνοὺς περιεκέχυτο τὴν χώ-
 ραι αὐραὶ δὲ τινες ἠδέλαι διαπνέουσαι ἡρέμα τὴν
 ἰεσάλευον, ὥστε καὶ ἀπὸ τῶν κλάδων κινουμένων
 καὶ συνεχῆ μέλη ἀπεσυρίζετο ἑοικότα τοῖς ἐπ' ἐρη-
 κυλήμασι τῶν πλαγίων αὐλῶν. καὶ μὴν καὶ βοή-
 κτος ἠκούετο ἄθρους, οὐ θορυβώδης, ἀλλ' οἷα γέ-
 ᾶν ἐν συμποσίῳ, τῶν μὲν αὐλούντων, τῶν δὲ ἐπαι-
 γων, ἐνίῳ δὲ κροτούντων πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάραν.
 ἴτοις ἅπασι κηλούμενοι κατήχθημεν, ὀρμίσαντες δὲ 109
 ναῦν ἀπεβαίνομεν τὸν Σκίνδαρον ἐν αὐτῇ καὶ δύο
 ἐταίρων ἀπολιπόντες. προΐόντες δὲ διὰ λειμῶνος
 ἰθοῦς ἐντυγχάνομεν τοῖς φρουροῖς καὶ περιπόλοις, οἱ
 ἦσαντες ἡμᾶς ῥοδίνοις στεφάνοις — οὗτος γὰρ μέγι-
 σ παρ' αὐτοῖς δεσμός ἐστιν — ἀνῆγον ὡς τὸν ἄρχοντα,
 ῥ' ὦν δὴ καθ' ὁδὸν ἠκούσαμεν ὡς ἡ μὲν νῆσος εἶη τῶν
 κάρων προσαγορευομένη, ἀρχὸς δὲ ὁ Κρήσις Ῥαδάμαν-
 θς. καὶ δὴ ἀναχθέντες ὡς αὐτὸν ἐν τάξει τῶν δικαστο-
 ρων ἐστημεν τέταρτοι. 7. ἦν δὲ ἡ μὲν πρώτη δίκη περὶ
 κεντος τοῦ Τελαμῶνος, εἴτε χρὴ αὐτὸν συνεῖναι τοῖς
 ῥοσιν εἴτε καὶ μή· κατηγορεῖτο δὲ αὐτοῦ ὅτι μεμήνησι
 ἑαυτὸν ἀποκτάνοι. τέλος δὲ πολλῶν ῥηθέντων ἔγνω
 Ῥαδάμανθς, νῦν μὲν αὐτὸν πιόμενον τοῦ ἔλλεβόρου
 Ῥαδοθῆναι Ἰπποκράτει τῷ Κῶν ἰατρῷ, ὕστερον δὲ
 φρονήσαντα μετέχειν τοῦ συμποσίου. 8. δευτέρα δὲ 1
 κρίσις ἐρωτικῆ, Θησεῶς καὶ Μενελάου περὶ τῆς Ἑλέ-
 νης διαγωνιζομένων, πρῶτῳ χρὴ αὐτὴν συνοικεῖν. καὶ
 Ῥαδάμανθς ἐδίκασε Μενελάῳ συνεῖναι αὐτὴν ἅτε καὶ
 ἰαυτὰ πονήσαντι καὶ κινδυνεύσαντι τοῦ γάμου ἕνεκα.
 γὰρ αὐτῷ Θησεῖ καὶ ἄλλας εἶναι γυναῖκας τὴν τε
 ἰαζόνα καὶ τὰς τοῦ Μίνωος θυγατέρας. 9. τρίτη δ' ἐδί-

κἀσθη περὶ προεδρίας Ἀλεξάνδρῳ τε τῷ Φιλίππῳ Ἀννίβῃ τῷ Καρχηδονίῳ, καὶ ἔδοξε προέχειν ὁ Ἄλδρος, καὶ θρόνος αὐτῷ ἐτέθη παρὰ Κῦρον τὸν Πτόν πρότερον. 10. τέταρτοι δὲ ἡμεῖς προσήχθημεὶ ὁ μὲν ἤρετο τί παθόντες ἐτι ζῶντες ἱεροῦ χωρίο βαιήμεν· ἡμεῖς δὲ πάντα ἐξῆς διηγησάμεθα. οὐ μεταστησάμενος ἡμᾶς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐσκέπτε τοῖς συνέδροις ἐκοινοῦτο περὶ ἡμῶν. συνήδρευον λοι τε πολλοὶ καὶ Ἀριστείδης ὁ δίκαιος ὁ Ἀθηναῖος δὲ ἔδοξεν αὐτῷ, ἀπεφήνατο, τῆς μὲν φιλοπραγμο καὶ τῆς ἀποδημίας, ἐπειδὰν ἀποθάνωμεν, δοῦναι τ θύνας, τὸ δὲ νῦν φητὸν χρόνον μείναντας ἐν τῇ νῆ συνδαιτηθέντας τοῖς ἤρωσιν ἀπελθεῖν. ἔταξε τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπιδημίας μὴ πλέον μηνῶν

111 11. τούντεῦθεν ἡμῖν αὐτομάτων τῶν στεφάνων : ρυέντων ἐλελύμεθα καὶ εἰς τὴν πόλιν ἡγόμεθα καὶ τῶν Μακάρων συμπόσιον. αὕτη μὲν οὖν ἡ πόλις χρυσῆ, τὸ δὲ τείχος περικεῖται σμαράγδινον· πτεῖ εἰσὶν ἑπτὰ, πᾶσαι μονόξυλοι κινναμώμινοι· τὸ ἔδαφος τῆς πόλεως καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ τείχους γῆ ἔλεφανοὶ δὲ πάντων θεῶν βηρύλλου λίθου ᾠκοδομη καὶ βωμοὶ ἐν αὐτοῖς μέγιστοι μονόλιθοι ἀμεθύστινι ᾠν ποιοῦσι τὰς ἑκατόμβας. περὶ δὲ τὴν πόλιν φεῖ μὸς μύρου τοῦ καλλίστου τὸ πλάτος πήχεων ἑκατὶ σιλικῶν, βάθος δὲ πεντήκοντα, ᾠστε νεῖν εὐμαρῶς τρὰ δὲ ἔστιν ἐν αὐτοῖς οἴκοι μεγάλοι ὑάλινοι, τῷ μῶμῳ ἐγκαϊόμενοι· ἀντὶ μέντοι ὕδατος ἐν ταῖς πδροσος θερμῆ ἔστιν. 12. ἐσθῆτι δὲ χρῶνται ἀρλεπτοῖς, πορφυροῖς. αὐτοὶ δὲ σώματα μὲν οὐκ ἔχ ἄλλ' ἀναφεις καὶ ἄσαρκοὶ εἰσι, μορφὴν δὲ καὶ ἰδέι νην ἔχουσι καὶ ἐμφαίνουσι, καὶ ἄσώματοι ὄντες συναστᾶσι καὶ κινουῦνται καὶ φρονοῦσι καὶ φωνῆν ἄ

ς εοικε γυμνή τις ἢ ψυχὴ αὐτῶν περιπολεῖν τὴν
 ιατος ὁμοιότητα περικειμένη· εἰ γοῦν μὴ ἄψαιτό
 ἂν ἐλέγξειε μὴ εἶναι σῶμα τὸ ὀρώμενον· εἰσὶ 112
 τερ σκιαὶ ὄρθαι, οὐ μέλαιναί. γηράσκει δὲ οὐ-
 λ' ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας ἔλθῃ παραμένει. οὐ μὴν
 ἰ παρ' αὐτοῖς γίνεται, οὐδὲ ἡμέρα πάνυ λαμπρά·
 γὰρ τὸ λυκαυγὲς ἤδη πρὸς ἕω μηδέπω ἀνατεί-
 λίου, τοιοῦτο φῶς ἐπέχει τὴν γῆν. καὶ μέντοι
 ν μίαν ἰσασί τοῦ ἔτους· ἀεὶ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἕαρ
 εἰς ἄνεμος παρ' αὐτοῖς πνεῖ ὁ ζέφυρος. 13. ἡ δὲ
 ἴσι μὲν ἄνθεσι, πᾶσι δὲ φυτοῖς ἡμέροις τε καὶ
 τέθληεν· αἱ μὲν γὰρ ἄμπελοι δωδεκάφοροί εἰσι
 ἰ μῆνα ἕκαστον καρποφοροῦσι· τὰς δὲ ροιάς καὶ
 ἰσας καὶ τὴν ἄλλην ὀπώραν ἔλεγον μὲν εἶναι τρισ-
 φορον· ἐνὸς γὰρ μηνὸς τοῦ παρ' αὐτοῖς Μινῶν
 φοροεῖ. ἀντὶ δὲ πυροῦ οἱ στάχυες ἄρτον ἔτοιμον
 οὖν φύνουσιν ὥσπερ μύκητας. πηγαὶ δὲ περὶ τὴν
 ιατος μὲν πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακόσιαι, μέ-
 ἄλλαι τσαῦται, μύρου δὲ πεντακόσιαι, μικρό-
 ντοι αὐταί· καὶ ποταμοὶ γάλακτος ἑπτὰ καὶ οἴνου
 ἑ. τὸ δὲ συμπόσιον ἔξω τῆς πόλεως πεποίηται ἐν
 ἰῶ καλουμένῳ πεδίῳ· λειμῶν δὲ ἔστι κάλλιστος
 αὐτὸν ὕλη παντοία, πυκνὴ, ἐπισκιάζουσα τοὺς
 ἰένους, καὶ στρωμνὴ μὲν ἐκ τῶν ἀνθέων ὑπο-
 ἰ. διακονοῦνται δὲ καὶ διαφέρουσιν ἕκαστα οἱ
 ἰλήν γε τοῦ οἴνοχοεῖν· τούτου γὰρ οὐ δέονται,
 τὸ συμπόσιον ὑάλινά ἐστι μεγάλα δένδρα τῆς 113
 ἰάτης ὑάλου, καὶ καρπὸς ἔστι τῶν δένδρων τού-
 ἰρια παντοῖα καὶ τὰς κατασκευὰς καὶ τὰ μεγέθη.
 οὖν παρὶ τῆς ἐς τὸ συμπόσιον, τρυγῆσας ἐν ἡ
 τῶν ἐκπαμάτων παρατίθεται, τὰ δὲ αὐτίκα οἴ-
 ρη γίνεταί. οὕτω μὲν πίνουσιν. ἀντὶ δὲ τῶν

στεφάνων αἱ ἀηδόνες καὶ τὰ ἄλλα μουσικὰ ὄρνεα πλησίον λειμῶνων τοῖς στόμασιν ἀνθολογοῦντα φεῖ αὐτοὺς μετ' ἀδῆς ὑπερκετόμενα. καὶ μὴν κζονται ὧδε· νεφέλαι πικναὶ ἀνασπάσασαι μύρο πηγῶν καὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐπιστάσαι ὑπὲρ τὸ σιον ἡρέμα τῶν ἀνέμων ὑποθλιβόντων ὕουσι λειπερ δρόσον. 15. ἐπὶ δὲ τῷ δέλπνω μουσικῇ τε κσχολάζουσιν· ἄδεται δὲ αὐτοῖς τὰ τοῦ Ὀμήρου λιστα· καὶ αὐτὸς γὰρ πάρεστι καὶ συνευχεῖται ὑπὲρ τὸν Ὀδυσσεῖα κατακείμενος. οἱ μὲν οὖν χοροδων εἰσὶ καὶ παρθένων· ἐξάρχουσι δὲ καὶ σνι Εὐνομός τε ὁ Λοκρός καὶ Ἀρίων ὁ Λέσβιος καὶ Ἀκαὶ Στησίχορος· καὶ γὰρ τοῦτον παρ' αὐτοῖς ἐθιῖ ἤδη τῆς Ἑλένης αὐτῷ διηλλαγμένης. ἐπειδὴν παύσωνται ἄδοντες, δεύτερος χορὸς παρέρχεται εἰ καὶ χελιδόνων καὶ ἀηδόνων. ἐπειδὴν δὲ καὶ οὔτι τότε ἤδη ἢ πᾶσα ὕλη ἐπανλεῖ τῶν ἀνέμων καται

114 16. μέγιστον δὲ δὴ πρὸς εὐφροσύνην ἐκεῖνο ἔχο· γαί εἰσι δύο παρὰ τὸ συμπόσιον, ἡ μὲν γέλωτ ἡδονῆς· ἐκ τούτων ἑκατέρας πάντες ἐν ἀρχῇ τῆς πίνουσι καὶ τὸ λοιπὸν ἡδόμενοι καὶ γελῶντες δι

17. Βούλομαι δὲ εἰπεῖν καὶ τῶν ἐπισήμων· παρ' αὐτοῖς ἔθεασάμην· πάντας μὲν τοὺς ἡμῖθ τοὺς ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντας πλήν γε τοῦ Λοκρο· ἐκεῖνον δὲ μόνον ἔφασκον ἐν τῷ τῶν ἀσβι κολάζεσθαι. βαρβάρων δὲ Κύρους τε ἀμφοτέρου. Σκύθην Ἀνάχαρσιν καὶ τὸν Θρακῆα Ζάμολξιν καὶ τὸν Ἰταλιώτην, καὶ μὴν καὶ Λυκοῦργον τὸν Λαι νιον καὶ Φακίωνα καὶ Τέλλον τοὺς Ἀθηναίους, σοφοὺς ἄνευ Περιάνδρου. εἶδον δὲ καὶ Σωκρο Σωφρονίσκου ἀδολεσχοῦντα μετὰ Νέστορος κα μῆδους· περὶ δὲ αὐτὸν ἦσαν Ἰάκινθος τε ὁ λ

ἢ ὁ Θεσπιεύς Νάρκισσος καὶ Ἰλας καὶ ἄλλοι
 ἢ καλοὶ. καὶ μοι ἐδόκει ἐρᾶν τοῦ Τακίνθου·
 γοῦν ἐκεῖνον διήλεγχεν. ἐλέγετο δὲ χαλεπαί-
 ὁ Ραδάμανθυς καὶ ἠπειληκέναι πολλάκις ἐκ-
 τὸν ἐκ τῆς νήσου, ἣν φλυαρῆ καὶ μὴ ἐθέλη 115
 εἰρωνεῖαν εὐωχεῖσθαι. Πλάτων δὲ μόνος οὐ
 λ' ἐλέγετο καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀναπλασθείσῃ ὑπ'
 εἰ οἰκεῖν χρώμενος τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς νόμοις
 ἰαφεν. 18. οἱ μέντοι ἀμφ' Ἀρίστιππόν τε καὶ
 τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο ἡδεῖς τε ὄντες
 σμένοι καὶ συμποτικώτατοι. παρῆν δὲ καὶ Αλ-
 ῥύξ· τούτῳ δὲ ὅσα καὶ γελωτοποιῶ χρωῖνται.
 μὲν γε ὁ Σινωπεὺς τοσοῦτον μετέβαλε τοῦ τρώ-
 ε γῆμαι μὲν Λαῖδα τὴν ἐταίραν, ὄρχεῖσθαι δὲ
 ὑπὸ μέθης ἀνιστάμενον καὶ παροινεῖν. τῶν δὲ
 ρυθδεῖς παρῆν· ἔτι γὰρ ἐλέγοντο ἀναβαίνειν τὸν
 ὄρθιον λόφον. ἠκούομεν δὲ καὶ περὶ Χρυσίπ-
 ὑ πρότερον αὐτῷ ἐπιβῆναι τῆς νήσου θέμις,
 ταρτον ἑαυτὸν ἐλλεβορίσῃ. τοὺς δὲ Ἀκαδημαῖ-
 ῶν ἐθέλειν μὲν ἐλθεῖν, ἐπέχειν δὲ ἔτι καὶ δια-
 μ· μὴδὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτό πω καταλαμβάνειν,
 ὅς τις τοιαύτη ἐστίν. ἄλλως τε καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ
 νος, οἶμαι, κρίσιν ἐδεδοίκεσαν, ἅτε καὶ τὸ κρι- 116
 τοὶ ἀνηρηκότες. πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἔφασκον
 ες ἀκολουθεῖν τοῖς ἀφικνουμένοις, ὑπὸ νωθείας
 εσθαι μὴ καταλαμβάνοντας καὶ ἀναστρέφειν
 ἣς ὁδοῦ. 19. οὗτοι μὲν οὖν ἦσαν οἱ ἀξιολογώ-
 παρόντων. τιμῶσι δὲ μάλιστα τὸν Ἀχιλλεῖα καὶ
 Ὀνησίεα. περὶ δὲ συνουσίας καὶ ἀφροδισίαν
 ἰοῦσι· μίσγονται μὲν ἀναφανδὸν πάντων ὁρῶν-
 νηαιξὶ καὶ ἄρρεσι, καὶ οὐδαμῶς τοῦτο αἰσχρὸν
 εἶ· μόνος δὲ Σωκράτης διώμνυτο ἢ μὴν καθά-

ρῶς πλησιάζειν τοῖς νέοις· καὶ μέντοι πάντες αὐτοὶ
ορκεῖν κατεγίνωσκον· πολλάκις γοῦν ὁ μὲν Ἰάκινθος
ὁ Νάρκισσος ὠμολόγουν, ἐκεῖνος δὲ ἤρνεϊτο. αἱ δὲ
ναϊκές εἰσι πᾶσι κοιναὶ καὶ οὐδεὶς φθονεῖ τῷ πλη-
ᾶλλ' εἰσι περὶ τοῦτο μάλιστα Πλατωνικώτατοι· ἡ
παῖδες δὲ παρέχουσι τοῖς βουλομένοις οὐδὲν ἀντιλέγει

- 117 20. Οὐπω δὲ δύο ἢ τρεῖς ἡμέραι διεληλύθεσθε
προσελθῶν ἐγὼ Ὀμήρῳ τῷ ποιητῇ, σχολῆς οὔσης ἀμ-
τά τε ἄλλα ἐπυνθανόμην καὶ ὅθεν εἴη, λέγων τοῦτι-
λιστα παρ' ἡμῖν εἰσέτι νῦν ζητεῖσθαι. ὁ δὲ οὐδ'
μὲν ἀγνοεῖν ἔφασκεν ὡς οἱ μὲν Χίον, οἱ δὲ Σμυρ-
πολλοὶ δὲ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν νομίζουσιν. εἶναι
τοὶ γε ἔλεγε Βαβυλώνιος, καὶ παρὰ γε τοῖς πολῖται
Ὀμηρος, ἀλλὰ Τιγράνης καλεῖσθαι· ὕστερον δὲ ὁμι-
σας παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀλλάξει τὴν προσηγορίαν. ἡ
καὶ περὶ τῶν ἀθετουμένων στίχων ἐπηρώτων, εἰ ὑπ'
νου εἶδιν ἐγγεγραμμένοι. καὶ ὅς ἔφασκε πάντας α
εἶναι. κατεγίνωσκον οὖν τῶν ἀμφὶ τὸν Ζηνόδοτον
Ἄρισταρχον γραμματικῶν πολλὴν τὴν ψυχρολογίαν.
δὲ ταῦτα ἱκανῶς ἀπεκρίνατο, πάλιν αὐτὸν ἠρώτων
118 ποτε ἀπὸ τῆς μῆνιδος τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο· καὶ ὅς
οὕτως ἐπελθεῖν αὐτῷ μηδὲν ἐπιτηδεύσαντι. καὶ
κἀκεῖνο ἐπεθύμουν εἰδέναι, εἰ προτέραν ἔγραψε
Ὀδύσειαν τῆς Ἰλιάδος, ὡς οἱ πολλοὶ φασιν· ὁ δὲ
νεῖτο. ὅτι μὲν γὰρ οὐδὲ τυφλὸς ἦν, ὁ καὶ αὐτὸ
αὐτοῦ λέγουσιν, αὐτίκα ἠπιστάμην· ἑώρα γάρ,
οὐδὲ πυνθάνεσθαι ἐδεόμην. πολλάκις δὲ καὶ ἄλλοτε ἡ
ἐποιοῦν, εἰ ποτε αὐτὸν σχολὴν ἄγοντα ἐώρων· προ-
γὰρ τι ἐπυνθανόμην αὐτοῦ, καὶ ὅς προθύμως πάλιν
κρίνατο, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν δίκην, ἐπειδὴ ἐκράτη
ἦν γὰρ τις γραφὴ κατ' αὐτοῦ ἐπενηνεγμένη ὕβρεως
Θερσίτου ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐν τῇ ποιήσει ἔσκαψε, καὶ

Ἰ, Ὅμηρος Ὀδυσσέως συναγορεύοντος. 21. κατὰ δὲ αὐτοὺς χρόνους ἀφίκετο καὶ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος ὡς ἀλλαγὴς καὶ ἐν τοσοῦτοις χρόνοις βιοτεύσας καὶ ἑσας τῆς ψυχῆς τὰς περιόδους. ἦν δὲ χρυσοῦς ὄλον 119
ξιδὸν ἡμίτομον. καὶ ἐκρίθη μὲν συμπολιτεύσασθαι
ἰς, ἐνεδοιάζετο δὲ ἔτι πότερον Πυθαγόραν ἢ Εὐφορ-
ρῆ αὐτὸν ὀνομάζειν. ὁ μὲντοι Ἐμπεδοκλῆς ἦλθε μὲν
ἴστος, περιεφθός καὶ τὸ σῶμα ὄλον ὠπτημένος· οὐ
ἰαρεδέχθη καίτοι πολλὰ ἰκετεύων.

2. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐνέστη ὁ ἀγῶν τὰ παρ'
; Θανατούσια. ἡγωνοθέτει δὲ Ἀχιλλεὺς τὸ πέμπτον
ἡσεὺς τὸ ἑβδομον. τὰ μὲν οὖν ἄλλα μακρὸν ἂν εἴη
ἰ· τὰ δὲ κεφάλαια τῶν πραχθέντων διηγήσομαι.
ἰ μὲν ἐνίκησε Κᾶρος ὁ ἀφ' Ἡρακλέους Ὀδυσσέα περὶ
ἰεφάνου καταγωνισάμενος· πυγμῆ δὲ ἰση ἐγένετο
ἰ τε τοῦ Αἰγυπτίου, ὃς ἐν Κορίνθῳ τέθραπται, καὶ 120
ἰ ἄλλήλοις συνελθόντων. παγκρατίου δὲ ἄθλα οὐ
ἰ παρ' αὐτοῖς. τὸν μὲντοι δρόμον οὐκέτι μὲμνημαι
ἰ ἐνίκησε. ποιητῶν δὲ τῆ μὲν ἀληθείᾳ παρὰ πολὺ
ἰ Ὅμηρος, ἐνίκησε δὲ ὁμοῦς Ἡσίοδος. τὰ δὲ ἄθλα
ἰ ασι στέφανος πλακεῖς ἐκ πτερῶν ταωνείων.

3. Ἄρτι δὲ τοῦ ἀγῶνος συντετελεσμένου ἡγγέλ-
ἰ οἱ ἐν τῷ χώρῳ τῶν ἀσεβῶν κολαζόμενοι ἀπορρή-
ἰ; τὰ δεσμὰ καὶ τῆς φρουρᾶς ἐπικρατήσαντες ἐλαύ-
ἰ πλ τὴν νῆσον· ἡγείσθαι δὲ αὐτῶν Φάλαριν τε τὸν
ἰ αντῆνον καὶ Βούσιριν τὸν Αἰγύπτιον καὶ Διομήδην
ἰ ρᾶκα καὶ τοὺς περὶ Σκείρωνα καὶ Πιτυοκάμπτην. 121
ἰ ταῦτα ἡκουσεν ὁ Ραδάμανθυς, ἐκτάττει τοὺς ἥρωας
ἰ ἰς ἡτόνος· ἡγείτο δὲ Θησεύς τε καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ
ἰ ὁ Τελαμώνιος ἦδη σωφρονῶν· καὶ συμμιζαντες
ἰ ντο καὶ ἐνίκησαν οἱ ἥρωες Ἀχιλλέως τὰ πλείστα
ἰ θώσαντος. ἡρίστευσε δὲ καὶ Σακράτης ἐπὶ τῷ δεξιῷ

ταχθεὶς πολὺ μᾶλλον ἢ ὅτε ζῶν ἐπὶ Δηλίῳ ἐμάχε-
 ἰόντων γὰρ τῶν πολεμίων οὐκ ἔφυγε καὶ τὸ
 ἄτρεπτος ἦν· ἐφ' οἷς καὶ ὕστερον ἐξηρέθη αὐτῷ
 καλὸς τε καὶ μέγιστος παράδεισος ἐν τῷ προαστῇ
 καὶ συγκαλῶν τοὺς ἐταίρους διελέγετο Νεκρο

- 122 τὸν τόπον προσαγορεύσας. 24. συλλαβόντες
 νενικημένους καὶ δήσαντες αὐτοὺς ἀπέπεμψαν ἐ-
 κολασθησομένους. ἔγραψε δὲ καὶ ταύτην τὴν μά-
 ρος καὶ ἀπιόντι μοι ἔδωκε τὰ βιβλία κομίζειν
 ἡμῖν ἀνθρώποις· ἀλλ' ὕστερον καὶ ταῦτα μετι-
 λων ἀπωλέσαμεν. ἦν δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ποιήματος
 νῦν δέ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, μάχην νεκρῶν
 τότε δ' οὖν κνᾶμους ἐψήσαντες, ὥσπερ παρ' ἄ-
 μοις ἐπειδὴν τὸν πόλεμον κατορθώσωσιν, εἰς
 ἐπινίκια καὶ ἑορτὴν μεγάλην ἦγον· μόνος δὲ
 μετείχε Πυθαγόρας, ἀλλ' ἄσιτος πόρρω ἕκασθ
 σαττόμενος τὴν κναμοφαγίαν.

25. Ἦδη δὲ μηνῶν ἕξ διεληλυθότων περὶ
 τὸν ἕβδομον νεώτερα συνίστατο πράγματα· ὁ δὲ
 τοῦ Σκινθάρου παῖς μέγας τε ὦν καὶ καλὸς ἦρα
 χρόνον ἤδη τῆς Ἑλένης, καὶ αὕτη δὲ οὐκ ἀφανῆ
 νῶς ἀγαπῶσα τὸν νεανίσκον· πολλάκις γοῦν καὶ
 ἀλλήλοις ἐν τῷ συμποσίῳ καὶ προὔπινον καὶ μόνι-
 στάμενοι ἐπλανῶντο περὶ τὴν ὕλην. καὶ δὴ
 τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἀμηχανίας ἐβουλεύσατο ὁ
 123 ἀρπᾶσας τὴν Ἑλένην φυγεῖν. ἐδόκει δὲ κάκειν
 οἰχεσθαι ἀπιόντας ἕς τινα τῶν ἐπικειμένων νῆε
 ἕς τὴν Φελλὰ ἢ ἕς τὴν Τυρόεσσαν. συνωμότας
 προσειλήφεσαν τρεῖς τῶν ἐταίρων τῶν ἐμῶν τοῦ
 τάτους. τῷ μέντοι πατρὶ ταῦτα οὐκ ἐμήνυσεν·
 γὰρ ὑπ' αὐτοῦ κωλυθησόμενος. ὡς δὲ ἐδόκει αὐ-
 λουν τὴν ἐπιβουλήν. καὶ ἐπειδὴ νῦξ ἐγένετο —

ἀρήμην· ἐτύγχανον γὰρ ἐν τῷ συμποσίῳ κοιμώμε-
 -οὶ δὲ λαθόντες τοὺς ἄλλους ἀναλαβόντες τὴν Ἑλέ-
 -πὸ σπουδῆς ἀνήχθησαν. 26. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον
 ῥόμενος ὁ Μενέλεως ἐπεὶ ἔμαθε τὴν εὐνήν κενὴν
 νηαικός, βοήν τε ἴστη καὶ τὸν ἀδελφὸν παραλαβὼν
 ρὸς τὸν βασιλέα τὸν Ῥαδάμανθυν. ἡμέρας δὲ ὑπο-
 νύσης ἔλεγον οἱ σκοποὶ καθορᾶν τὴν ναῦν πολὺ
 νησαν· οὕτω δὴ ἐμβιβάσας ὁ Ῥαδάμανθυσ πεντή-
 -τῶν ἡρώων εἰς ναῦν μονόξυλον ἀσφοδελίνην παρ-
 -λε διώκειν· οἱ δὲ ὑπὸ προθυμίας ἐλαύνοντες περὶ
 ἰβρίαν καταλαμβάνουσιν αὐτοὺς ἄρτι ἐς τὸν γα-
 -ίδη ὠκεανὸν ἐμβαίνοντας πλησίον τῆς Τυροέσσης·
 τοσοῦτου ἤλθον διαδραῖναι· καὶ ἀναδησάμενοι τὴν 124
 ἀλύσει ροδίνη κατέπλεον. ἡ μὲν οὖν Ἑλένη ἐδάκρυε
 ἤσχυνέτο καὶ ἐνεκαλύπτετο, τοὺς δὲ ἀμφὶ τὸν Κι-
 -ἀνακρίνας πρότερον ὁ Ῥαδάμανθυσ, εἴ τινες καὶ
 αὐτοῖς συνίσασιν, ὡς οὐδένα εἶπον, ἐκ τῶν αἰδοίων
 ἀπέπεμψεν ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶρον μαλάχη πρό-
 -μαστιγιωθέντας. 27. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ ἡμᾶς ἐμ-
 -σμούς ἐκπέμπειν ἐκ τῆς νήσου τὴν ἐπιούσαν ἡμέ-
 -ζην ἐπιμείναντας. ἐνταῦθα δὴ ἐγὼ ἐποτινώμην
 ἐδάκρυον οἷα ἔμελλον ἀγαθὰ καταλιπὼν αὐτίς
 θήσεσθαι. αὐτοὶ μὲντοι παρεμυθοῦντο λέγοντες οὐ
 ἔτι ἔτι ἀφίξεσθαι πάλιν ὡς αὐτούς, καὶ μοι ἦδη
 ν τε καὶ κλισίαν ἐς τοῦπιόν ἐπεδείκνυσαν πλησίον
 ῥίστων. ἐγὼ δὲ προσελθὼν τῷ Ῥαδαμάνθυι πολλὰ
 ὄν εἰπεῖν τὰ μέλλοντα καὶ ὑποδείξαί μοι τὸν πλοῦν.
 φασκεν ἀφίξεσθαι μὲν ἐς τὴν πατρίδα πολλὰ πρό-
 -πλανηθέντα καὶ κινδυνεύσαντα, τὸν δὲ χρόνον
 τῆς ἐπανόδου προσθεῖναι ἠθέλησεν· ἀλλὰ δὴ καὶ
 ἔς τὰς πλησίον νήσους — ἐφαίνοντο δὲ πέντε τὸν
 ὄν, ἄλλη δὲ ἕκτη πόρωθεν — ταύτας μὲν εἶναι

- ἔφρασκε τὰς τῶν ἀσεβῶν, τὰς πλησίον, Ἄφ' ὧν, τὸ πολὺ πῦρ ὄραξ καλούμενον, ἕκτη δὲ ἐκείνη τῶν ἡ πόλις· μετὰ ταύτην δὲ ἡ τῆς Καλυψοῦ ἄλλ' οὐδέπω σοι φαίνεται. ἐπειδὴν δὲ ταύτας πεισῆς, τότε δὴ ἀφίξῃ ἐς τὴν μεγάλην ἡπειρον τὴν τῆ ὑφ' ὑμῶν κατοικουμένη· ἐνταῦθα δὴ πολλὰ καὶ ποικίλα ἔθνη διελθὼν καὶ ἀνθρώποις ἀμικθνήσας χρόνῳ ποτὲ ἤξεις εἰς τὴν ἑτέραν ἡπειροῦτα εἶπε. 28. καὶ ἀνασπάσας ἀπὸ τῆς γῆς μαλάκωρεξέ μοι, ταύτην κελεύσας ἐν τοῖς μεγίστοις προσεῦχεσθαι· παρήνεσε δὲ καὶ εἰ ποτε ἀφικτήνδε τὴν γῆν, μήτε πῦρ μαχαίρα σκαλεύειν μίμους ἐσθίειν μήτε παιδί ὑπὲρ τὰ ὀκτωκαίδεκα σιάζειν· τούτων γὰρ ἂν μεμνημένον ἐλπιδας εἰς τὴν νῆσον ἀφίξεως. τότε μὲν οὖν τὰ περὶ παρεσκευαζόμεν, καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, συνεισिति τοῖς. τῇ δὲ ἐπιούσῃ προσελθὼν πρὸς Ὀμηρον τὴν ἐδεήθη αὐτοῦ ποιῆσαι μοι δίστιχον ἐπίγραμμα ἐπειδὴ ἐποίησε, στήλην βηρύλλου λίθου ἀναστιγραψα πρὸς τῷ λιμένι. τὸ δὲ ἐπίγραμμα ἦν τοῦ Λουκιανὸς τάδε πάντα φίλος μακάρεσσι θεοῖσιν εἶδέ τε καὶ πάλιν ἦλθεν ἐν ἑσπερίᾳ γαίᾳ
- 126 29. μείνας δὲ κάκεινυ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιούσῃ μιν τῶν ἡρώων παραπεμπόθτων. ἐνθα μοι καὶ Ἰπροσελθὼν λάθρα τῆς Πηνελόπης δίδωσιν ἐπιστῆναι τὴν νῆσον Καλυψοῦ κομίζειν. συνέπεμθε ὁ Ῥαδάμανθυς τὸν πορθμέα Ναύπλιον, ἵν' εἰ καμὲν ἐς τὰς νήσους, μηδεὶς ἡμᾶς συλλάβῃ ἄτε κίεμπορίαν καταπλέοντας. ἐπεὶ δὲ τὸν εὐώδη ἀερετες παρεληλύθειμεν, αὐτίκα ἡμᾶς ὀσμὴ τε δεινὴ οἶον ἀσφάλτου καὶ θείου καὶ πίττης ἅμα καιομένησιν ἀπὸ πονηρὰ καὶ ἀφόρητος ὥσπερ ἀπ' ἀί

ωμένων, καὶ ὁ ἀήρ ζοφερός καὶ ὀμιχλώδης, καὶ κατέ-
 ξεν ἐξ αὐτοῦ δρόσος πιττίνη· ἤκούομεν δὲ καὶ μαστί-
 νιφόρον καὶ οἰμαγὴν ἀνθρώπων πολλῶν. 30. ταῖς μὲν
 ἄλλαις οὐ προσέσχομεν, ἧ δὲ ἐπέβημεν, τοιάδε ἦν·
 ἰσθμὸς μὲν πᾶσα κρημνώδης καὶ ἀπόξυρος, πέτραις τρα-
 κατεσκληκηνῖα, δένδρον δ' οὐδὲν οὐδὲ ὕδωρ ἐνῆν·
 φεύσαντες δὲ ὁμῶς κατὰ τοὺς κρημνοὺς προῆειμεν
 τινος ἀκανθώδους καὶ σκολόπων μεστῆς ἀτραποῦ,
 λὴν ἀμορφίαν τῆς χώρας ἐχούσης. ἐλθόντες δὲ ἐπὶ
 ἄφοκτὴν καὶ τὸ κολαστήριον πρῶτα μὲν τὴν φύσιν
 τόπου ἐθαυμάζομεν· τὸ μὲν γὰρ ἔδαφος αὐτὸ μα-
 καισ καὶ σκόλοπι πάντῃ ἐξηνθήκει, κύκλω δὲ ποταμοὶ
 ἔρρεον, ὁ μὲν βορβόρου, ὁ δὲ δεύτερος αἵματος, ὁ 127
 ἕτερος πυρός, πάνυ μέγας οὗτος καὶ ἀπέρατος, καὶ
 ὡσπερ ὕδωρ καὶ ἐκυματοῦτο ὡσπερ θάλαττα, καὶ
 ἰσθμὸς δὲ εἶχε πολλοὺς, τοὺς μὲν δαλῶδες προσεικίοντες,
 δὲ μικροὺς ἀνθραξι πεπυρωμένοις, ἐκάλουν δὲ ἀν-
 λυχνίσκους. 31. εἰσοδος δὲ μία στενὴ διὰ πάντων,
 τυλωρὸς ἐφειστήκει Τίμων ὁ Ἀθηναῖος. παρελθόντες
 ἰσθμὸς τοῦ Ναυπλίου καθηγουμένου ἐρωῶμεν κολαζο-
 υς πολλοὺς μὲν βασιλέας, πολλοὺς δὲ καὶ ἰδιώτας,
 ἄλλους καὶ ἐγνωρίζομεν· εἶδομεν δὲ καὶ τὸν Κινύρα
 ἄνθρωπον ὑποτυφόμενον ἐκ τῶν αἰδοίων ἀπηρητημένον.
 τετίθεσαν δὲ οἱ περιηγηταὶ καὶ τοὺς ἐκάστων βίους
 τὰς αἰτίας ἐφ' αἷς κολάζονται· καὶ μεγίστας ἀπασῶν
 ἰσθμῶν ὑπέμενον οἱ ψευδάμενοί τι παρὰ τὸν βίον καὶ
 ἢ τάληθῆ συγγραφότες, ἐν οἷς καὶ Κτησίας ὁ Κνί-
 ῆν καὶ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι πολλοί. τούτους οὖν
 ν ἐγὼ χρηστὰς εἶχον εἰς τοῦπιὸν τὰς ἐλπίδας· οὐδὲν
 ἐμαυτῷ ψεῦδος εἰπόντι συνηπιστάμην. 32. ταχέως
 ἔπειτα ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ναῦν — οὐδὲ γὰρ ἠδυνάμην
 εἶναι τὴν ὄψιν — ἀσπασάμενος τὸν Ναύπλιον ἀπέ-
 LUCIAN. II. 5

πλευσα· και μετ' ὀλίγον ἐφαίνετο πλησίον ἢ τῶν
 ρων νῆσος, ἀμυδρὰ και ἀσαφῆς ἰδεῖν· εἶχε δὲ και
 128 τι τοῖς ὀνείροις παραπλήσιον· ὑπεχώρει γὰρ προσι
 ἡμῶν και ὑπέφευγε και πορρωτέρω ὑπέβαινε. κα
 βόντες δὲ ποτε αὐτὴν και ἐσπλεύσαντες ἐς τὸν ἠ
 λιμένα προσαγορευόμενον πλησίον τῶν πυλῶν τῶ
 φαντίνων, ἣ τὸ τοῦ Ἀλεκτρούνοσ ἱερὸν ἐστὶ, περὶ ἰ
 ὄψιαν ἀπεβαίνομεν, παρελθόντες δὲ ἐς τὴν πόλιν πι
 ὀνείρους και ποικίλους ἐρωῶμεν. πρῶτον δὲ βοι
 περὶ τῆσ πόλεωσ εἰπεῖν, ἐπεὶ μηδὲ ἄλλω τινὶ γέγε
 περὶ αὐτῆσ, ὃσ δὲ και μόνος ἐπεμνήσθη Ὅμηροσ, οἱ
 ἀκριβῶσ συνέγραψε. 33. κύκλω μὲν περὶ πᾶσαν
 ὕλη ἀνέστηκε, τὰ δένδρα δὲ ἐστὶ μήκωνεσ ὑψηλ
 μανδραγόρα και ἐπ' αὐτῶν πολὺ τι πλῆθος νυκτε
 τοῦτο γὰρ μόνον ἐν τῇ νήσῳ γίνεται ὄρουον. ποτα
 παραρρεῖ πλησίον ὁ ὑπ' αὐτῶν καλούμενοσ Νυκτι
 και πηγαι δύο παρὰ τὰσ πύλασ· ὀνόματα και ταῦτι
 μὲν Νήγηρετοσ, τῇ δὲ Παννυχία. ὁ περίβολοσ δὲ τί
 λεωσ ὑψηλόσ τε και ποικίλοσ, ἱριδι τὴν χροάν ὁμο
 τοσ. πύλαι μέντοι ἐπεισιν οὐ δύο, καθάπερ Ὅμηρ
 ρηκεν, ἀλλὰ τέτταρεσ, δύο μὲν πρὸσ τὸ τῆσ Βλ
 129 πεδίου ἀποβλέπουσαι, ἣ μὲν σιδηρᾶ, ἣ δὲ ἐκ κε
 πεποιημένη, καθ' ἃσ ἐλέγοντο ἀποδημεῖν αὐτῶν
 φοβεροὶ και φονικοὶ και ἀπηνεῖσ, δύο δὲ πρὸσ τὸν ἰ
 και τὴν θάλατταν, ἣ μὲν κερατίνη, καθ' ἣν ἡμεῖσ π
 θομεν, ἣ δὲ ἐλεφαντίνη. εἰσιόντι δὲ ἐς τὴν πόλιν εἰ
 μὲν ἐστὶ τὸ Νυκτῶν· σέβουσι γὰρ θεῶν ταύτην μι
 και τὸν Ἀλεκτρούνα· ἐκείνω δὲ πλησίον τοῦ λιμέτι
 ἱερὸν πεποιήται. ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὰ τοῦ Ἰπνου βαι
 οὔτοσ γὰρ δὴ ἄρχει παρ' αὐτοῖσ σατράπασ δύο και
 χουσ πεποιημένοσ, Ταραξίωνά τε τὸν Ματαιογένο
 Πλουτοκλέα τὸν Φαντασίωνοσ. ἐν μέσῃ δὲ τῇ ἀγορᾷ

ιν, ἦν καλοῦσι Καρεῶτιν· και πλησίον ναοὶ δύο,
 ς και Ἀληθείας· ἐνθα και τὸ ἄδυτόν ἐστιν αὐτοῖς
 μαντεῖον, οὗ προειστήκει προφητεῶν Ἀντιφῶν
 νεύρων ὑποκριτής, ταύτης παρὰ τοῦ Ἰπνου λαχὼν
 ιῆς. 34. αὐτῶν μέντοι τῶν ὀνείρων οὔτε φύσις
 ἕα ἢ αὐτή. ἀλλ' οἱ μὲν μακροὶ τε ἦσαν και μαλα-
 καλοὶ και εὐειδεῖς, οἱ δὲ σκληροὶ και μικροὶ και
 κ, και οἱ μὲν χρύσειοι, ὡς ἐδόκουν, οἱ δὲ ταπει-
 και εὐτελεῖς. ἦσαν δ' ἐν αὐτοῖς και πτερωτοὶ τινες 130
 ατώδεις, και ἄλλοι καθάπερ ἐς πομπήν διεσκευ-
 ι, οἱ μὲν ἐς βασιλέας, οἱ δὲ ἐς θεούς, οἱ δὲ εἰς
 και αὐτὰ κεκοσμημένοι. πολλοὺς δὲ αὐτῶν και ἐγνω-
 ν πάλαι παρ' ἡμῖν ἐώρακότες, οἱ δὲ και προσήεσαν
 ἄξοντο ὡς ἂν και συνήθεις ὑπάρχοντες, και παρα-
 ες ἡμᾶς και κατακοιμίσαντες πάνν λαμπρῶς και
 ἐξένιζον, τὴν τε ἄλλην ὑποδοχὴν μεγαλοπρεπῆ
 ευάσαντες και ὑπισχνούμενοι βασιλέας τε ποιή-
 ιλ σατράπας. ἔνιοι δὲ και ἀπῆγον ἡμᾶς εἰς τὰς
 κς και τοὺς οἰκείους ἐπεδείκνουν και αὐθημερόν
 ον. 35. ἡμέρας μὲν οὖν τριάκοντα και ἰσας νύκτας
 ὑτοῖς ἐμείναμεν καθεύδοντες και εὐωχούμενοι.
 ἄφνω βροντῆς μεγάλης καταρραγείσης ἀνεγρόμε-
 ἀναθορόντες ἀνήχθημεν ἐπισιτισάμενοι. τριταῖοι
 θεν τῇ Ὠγγυγία νήσῳ προσσχόντες ἐπιβαίνομεν.
 ον δ' ἐγὼ λύσας τὴν ἐπιστολὴν ἀνεγίνωσκον τὰ
 μένα. ἦν δὲ τοιαῦδε· „Ὀδυσεὺς Καλυψοὶ χαιρεῖν.
 ε, ὡς τὰ πρῶτα ἐξέπλευσα παρὰ σοῦ τὴν σχεδίαν
 ευασάμενος, ναυαγία χρησάμενον μόλις ὑπὸ Λευ-
 διασωθῆναι εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν, ὑφ'
 ἦν οἰκείαν ἀποπεμφθεὶς κατέλαβον πολλοὺς τῆς 131
 ὁς μνηστήρας ἐν τοῖς ἡμετέροις τρυφῶντας· ἀπο-
 δὲ ἅπαντας ὑπὸ Τηλεγόνου ὕστερον τοῦ ἐκ Κίρ-

κης μοι γενομένου ἀνηρέθην, καὶ νῦν εἶμι ἐν
 ρων νήσῳ πάνυ μετανοῶν ἐπὶ τῷ καταλιπεῖν
 σοὶ δίαίταν καὶ τὴν ὑπὸ σοῦ προτεινομένην ἄ-
 ἦν οὖν καιροῦ λάβωμαι, ἀποδράς ἀφίξομαι
 ταῦτα μὲν ἐδήλου ἢ ἐπιστολή, καὶ περὶ ἡμῶν,
 νισθῶμεν. 36. ἐγὼ δὲ προελθὼν ὀλίγον ἀπὸ τι-
 της εὐρον τὸ σπήλαιον τοιοῦτον οἶον Ὅμηρος
 αὐτὴν ταλασιουργοῦσαν. ὡς δὲ τὴν ἐπιστολήν
 ἐπελεξάτο, πρῶτα μὲν ἐπὶ πολὺ ἐδάκρυσεν,
 παρεκάλει ἡμᾶς ἐπὶ ξενίᾳ καὶ εἰστία λάμπρῳι
 τοῦ Ὀδυσσέως ἐπυνθάνετο καὶ περὶ τῆς Π
 ὁποία τε εἴη τὴν ὄψιν καὶ εἰ σάφρων, καθάπερ
 πάλας περὶ αὐτῆς ἐκόμπαζε· καὶ ἡμεῖς τοιαύτ
 νάμεθα, ἐξ ὧν εἰκάζομεν εὐφρανεῖσθαι αὐτὴν
 οὖν ἀπελθόντες ἐπὶ τὴν ναῦν πλησίον ἐπὶ τ
 ἐκοιμήθημεν. 37. ἔωθεν δὲ ἀνηγόμεθα σφοδρότ
 ὄντος τοῦ πνεύματος· καὶ δὴ χειμασθέντες ἤμ
 τῇ τρίτῃ περιπίπτομεν τοῖς Κολοκυνθοπειραταῖ
 ποι δὲ εἰσιν οὗτοι ἄγριοι ἐκ τῶν πλησίον νήσων.
 132 τες τοὺς παραπλέοντας. τὰ πλοῖα δὲ ἔχουσι μεγ
 κύνθινα τὸ μῆκος πήχεων ἐξήκοντα· ἐπειδὴν
 νωσι τὴν κολοκυνθάν, κοιλάναντες αὐτὴν καὶ
 τὴν ἐντεριῶνην ἐμπλέουσιν, ἴστοις μὲν χρώμε
 μίνοις, ἀντὶ δὲ τῆς ὀθόνης τῷ φύλλῳ τῆς κο
 προσβαλόντες οὖν ἡμῖν ἀπὸ δύο πληρωμάτων
 καὶ πολλοὺς κατετραυμάτιζον βάλλοντες τῷ
 τῶν κολοκυνθῶν. ἀγχωμάως δὲ ἐπὶ πολὺ να
 τες περὶ μεσημβρίαν εἶδομεν κατόπιν τῶν Κο
 πειρατῶν προσπλέοντας τοὺς Καρουναύτας. π
 ἦσαν ἀλλήλοις, ὡς ἔδειξαν· ἐπεὶ γὰρ ἐκεῖνοι
 αὐτοὺς ἐπιόντας, ἡμῶν μὲν ὠλιγόρωσαν, τραπ
 ἐπ' ἐκείνους ἐναυμάχουν. 38. ἡμεῖς δὲ ἐν τοσο

τὴν ὁδόνην ἐφεύγομεν ἀπολιπόντες αὐτοὺς μαχο-
καὶ δῆλοι ἦσαν κρατήσοντας οἱ Καρωναῦται ἄτε
λους — πέντε γὰρ εἶχον πληρώματα — καὶ ἀπὸ 133
ἐρων νεῶν μαχομένοι· τὰ γὰρ πλοῖα ἦν αὐτοῖς
, καρύων ἡμίτομα, κεκενωμένα, μέγεθος δὲ ἐκά-
ιτομίου ἐς μῆκος ὄργυιαι πεντεκαίδεκα. ἐπεὶ δὲ
ψαμεν αὐτούς, ἰώμεθά τε τοὺς τραυματίας καὶ τὸ
ἐν τοῖς ὄπλοις ἦμεν ὡς ἐπίπαν ἀσι τινὰς ἐπιβου-
σδεχόμενοι· οὐ μάτην. 39. οὐπω γοῦν ἐδεδύκει
, καὶ ἀπὸ τινος ἐρήμου νῆσου προσήλαννον ἡμῖν
κοσιν ἄνδρες ἐπὶ δελφίνων μεγάλων ὀχούμενοι,
καὶ οὗτοι· καὶ οἱ δελφίνες αὐτοὺς ἔφερον ἀσφα-
ι ἀναπηδῶντες ἐχρεμέτιζον ὥσπερ ἵπποι. ἐπεὶ δὲ
ἦσαν, διαστάντες οἱ μὲν ἐνθεν, οἱ δὲ ἐνθεν ἐβαλ-
ᾶς σηπίαις ξηραῖς καὶ ὀφθαλμοῖς καρκίνων. το-
ν δὲ καὶ ἡμῶν καὶ ἀκοντιζόντων οὐκέτι ὑπέμει-
λλὰ τρωθέντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν πρὸς τὴν νῆσον
γον. 40. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον γαλήνης οὐσῆς
εν προσοκείλαντες ἀλκυνόος καλιᾶ παμμεγέθει· 134
ν γοῦν ἦν αὕτη ἐξήκοντα τὸ περίμετρον. ἐπέπλει
κυῶν τὰ φᾶ θάλασσα οὐ πολὺ μείων τῆς καλιᾶς.
ἀναπταμένη μικροῦ μὲν κατέδυσε τὴν ναῦν τῶ
τῶν πτερῶν· ᾤχετο δ' οὖν φεύγουσα γοεράν τινα
προειμένη. ἐσβάντες δὲ ἡμεῖς ἡμέρας ἤδη ὑποφαι-
ἐθεώμεθα τὴν καλιᾶν σχεδίᾳ μεγάλῃ προσει-
κ δένδρων μεγάλων συμπεφορημένην· ἐπῆν δὲ
πεντακόσια, ἕκαστον αὐτῶν Χίον λίθου περιπλη-
ν. ἤδη μέντοι καὶ οἱ νεοττοὶ ἐνδοθεν ἐφαίνοντο
ιωζον, πελέεσιν οὖν διακόψαντες ἐν τῶν φῶν
, ἄπτερον ἐξεκολάψαμεν εἴκοσι γυπῶν ἀδρότερον.
ι δὲ πλείοντες ἀπείχομεν τῆς καλιᾶς ὅσον σταδίους
ους, τέρατα ἡμῖν μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐπεσή-

μανεν· ὁ τε γὰρ ἐν τῇ πρύμνῃ χηνίσκος ἄφνω ἐπι-
 ξατο καὶ ἀνεβόησε, καὶ ὁ κυβερνήτης ὁ Σκίνθαρος
 λακρὸς ἦδη ὧν ἀνεκόμησε, καὶ τὸ πάντων θῆ παρα-
 τατον, ὁ γὰρ ἰστὸς τῆς νεῶς ἐξεβλάστησε καὶ κλά-
 ἀνέφυσε καὶ ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐκαρποφόρησεν, ὁ δὲ κα-
 ἦν σῦκα καὶ σταφυλὴ μέλαινα, οὕτω πέπειρος. τ
 135 ἰδόντες ὡς τὸ εἰκὸς ἐταράχθημεν καὶ ἠυχόμεθα τοῖς
 ἀποτρέψαι τὸ ἀλλόκοτον τοῦ φαντάσματος. 42. οὕτω
 πεντακοσίους σταδίους διελθόντες εἶδομεν ὕλην μεγ-
 καὶ λάσιον πιτύων καὶ κυπαρίττων. καὶ ἡμεῖς μὲν
 σαμεν ἠπειρον εἶναι· τὸ δὲ ἦν πέλαγος ἄβυσσον ἀρ-
 δένδροις καταπεφυτευμένον· εἰστήκει δὲ τὰ δένδρα
 ἀκίνητα, ὀρθὰ καθάπερ ἐπιπλέοντα. πλησιάσαντες
 καὶ τὸ πᾶν κατανοήσαντες ἐν ἀπόρῳ εἰχόμεθα τί
 δρᾶν· οὔτε γὰρ διὰ τῶν δένδρων πλεῖν δυνατὸν ἰ-
 πυκνὰ γὰρ καὶ προσεχῆ ὑπῆρχεν — οὔτε ἀναστρι-
 ἐδόκει ῥάδιον. ἐγὼ δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ μέγιστον δέν-
 ἀπεσκόπουν τὰ ἐπέκεινα ὅπως ἔχοι, καὶ ἐώρων ἐπὶ
 δίους μὲν πεντήκοντα ἢ ὀλίγῳ πλείους τὴν ὕλην οἰ-
 ἔπειτα δὲ αὐθις ἕτερον ὠκεανὸν ἐκδεχόμενον. κα-
 ἐδόκει ἡμῖν ἀναθεμένους τὴν ναῦν ἐπὶ τὴν κόμη
 δένδρων — πυκνὴ δὲ ἦν — ὑπερβιβάσαι, εἰ δυναμ-
 ἐς τὴν θάλατταν τὴν ἐτέραν· καὶ οὕτως ἐποιοῦμεν.
 δήσαντες γὰρ αὐτὴν κάλῳ μεγάλῳ καὶ ἀνελθόντε
 τὰ δένδρα μόλις ἀνιμησάμεθα, καὶ θέντες ἐπὶ τῶν
 δων, πετάσαντες τὰ ἰστία καθάπερ ἐν θαλάττῃ ἐπὶ
 τοῦ ἀνέμου προωθοῦντος ἐπισυρόμενοι· ἔνθα δὴ κ
 136 Ἀντιμάχου τοῦ ποιητοῦ ἔπος ἐπεισηλθε. φησὶ γὰρ
 κάκεινος·

Τοῖσιν δ' ὑλήεντα διὰ πλόον ἐρχομένοισι.

43. βιασάμενοι δὲ ὅμως τὴν ὕλην ἀφικόμεθα ἐς τὸ ἴ-
 καὶ πάλιν ὁμοίως καταθέντες τὴν ναῦν ἐπλέομαι

ἄ καὶ διαυγοῦς ὕδατος, ἄχρι δὴ ἐπέστημεν χάσματι ἐκ τοῦ ὕδατος διεστῶτος γεγενημένῳ, καθάπερ ἦ πολλάκις ὀρωμεν ὑπὸ σεισμῶν γινόμενα διαατα. ἡ μὲν οὖν ναῦς καθελόντων ἡμῶν τὰ ἰστία ὡς ἔστη παρ' ὀλίγον ἐλθοῦσα κατενεχθῆναι. ὑπερ-ες δὲ ἡμεῖς ἐωρῶμεν βάθος ὅσον σταδίων χιλίων οβερὸν καὶ παράδοξον· εἰστήκει γὰρ τὸ ὕδωρ ὡσειρισμένον· περιβλέποντες δὲ ὀρωμεν κατὰ δεξιὰ ἢ πόρρωθεν γέφυραν ἐπεξυγμένην ὕδατος συν-ος τὰ πελάγη κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ἐκ τῆς ἐτέρας ἣς ἔς τὴν ἐτέραν διαρρέοντος. προσελάσαντες οὖν παις κατ' ἐκεῖνο παρεδράμομεν καὶ μετὰ πολλῆς ἡ ἐπεράσαμεν οὔποτε προσδοκήσαντες. 44. ἐντεῦ-ἄς ὑπέδεχτο πέλαγός τε προσηγὲς καὶ νῆσος οὐ, εὐπρόσιτος, συνοικουμένη· ἐνέμοντο δὲ αὐτὴν ἄνθρωποι, Βουκέφαλοι, κέρατα ἔχοντες, οἷον εἰν τὸν Μινώταυρον ἀναπλάττουσιν. ἀποβάντες 137 ἴμεν ὑδρευσόμενοι καὶ σιτία ληφόμενοι, εἰ πο-νηθείμεν· οὐκέτι γὰρ εἶχομεν. καὶ ὕδωρ μὲν ἀύ-ρσιον εὔρομεν, ἄλλο δὲ οὐδὲν ἐφαίνετο, πλὴν μυ-πολὺς οὐ πόρρωθεν ἤκούετο. δόξαντες οὖν ἀγέ-αι βοῶν, κατ' ὀλίγον προχωροῦντες ἐπέστημεν θρώποις. οἱ δὲ ἰδόντες ἡμᾶς ἐδίωκον, καὶ τρεῖς ἢ ἑταίρων λαμβάνουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ πρὸς τὴν αν κατεφεύγομεν. εἶτα μέντοι πάντες ὀπλισάμενοι ἰὰρ ἐδόκει ἡμῖν ἀτιμωρήτους περιδεῖν τοὺς φί-ἐμπίπτομεν τοῖς Βουκεφάλοις τὰ κρέα τῶν ἀνη-ν διαιρουμένοις· βοήσαντες δὲ πάντες ἐδιώκομεν, ἰνομέν τε ὅσον πεντήκοντα καὶ ζῶντας αὐτῶν δύο ὀμεν, καὶ αὐθις ὀπίσω ἀνεστρέψαμεν τοὺς αἰχμα-ἔχοντες. σιτίον μέντοι οὐδὲν εὔρομεν. οἱ μὲν οὖν ἀρήνου ἀποσφάττειν τοὺς εἰλημμένους, ἐγὼ δὲ

οἷκ ἐδοκίμαζον, ἀλλὰ δῆσας ἐφύλαττον αὐτούς, ἀφίκοντο παρὰ τῶν Βουκεφάλων πρέσβεις αὐτοῦ λύτροις τοὺς συνειλημμένους· συνίεμεν γὰρ αὐτὴν νεούτων καὶ γοερὸν τι μυκωμένων ὥσπερ ἱκετε τὰ λύτρα δὲ ἦν τυροὶ πολλοὶ καὶ ἰχθῦς ξηροὶ κα
 18 μυα καὶ ἔλαφοι τέτταρες, τρεῖς ἐκάστη πόδας δύο μὲν τοὺς ὀπισθεν, οἱ δὲ πρόσω εἰς ἓνα σικεῖσαν. ἐπὶ τούτοις ἀποδόντες τοὺς συνειλημμένους ἡμέραν ἐπιμείναντες ἀνήχθημεν. 45. ἤδη δὲ τε ἡμῖν ἐφαίνοντο καὶ ὄρεα παρεπέτετο καὶ ἄλλο γῆς πλησίον οὐσης σημεῖα, προῦφαίνετο. μετ' ὁ καὶ ἄνδρας εἶδομεν καινῶ τρόπῳ ναυτιλίας χρωαὶ αὐτοὶ γὰρ καὶ ναῦται καὶ νῆες ἦσαν. λέξω δὲ τὸν τρόπον· ὑπτιοὶ κείμενοι ἐπὶ τοῦ ὕδατος ὄρθα τὰ αἰδοῖα — μεγάλα δὲ φέρουσι — ἐξ αὐτῶν πετάσαντες καὶ ταῖς χερσὶ τοὺς ποδεῶνας κατέχοπιπτοντος τοῦ ἀνέμου ἐπλεον. ἄλλοι δὲ μετὰ τοῦ φελλῶν καθήμενοι ζεύξαντες δύο δελφῖνας ἤλα καὶ ἡνιόχουν· οἱ δὲ προϊόντες ἐπεφέροντο τοὺς οὔτοι ἡμᾶς οὔτε ἡδίκουν οὔτε ἐφευγον, ἀλλ' ἰἀδεῶς τε καὶ εἰρηνικῶς τὸ εἶδος τοῦ ἡμετέρου
 19 θαναμάζοντες καὶ πάντοθεν περισκοποῦντες. 46. δὲ ἤδη προσήχθημεν νῆσῳ οὐ μεγάλῃ· κατώκητο ὑπὸ γυναικῶν, ὡς ἐνομίζομεν, Ἑλλάδα φωνήν ανων· προσήεσαν γὰρ καὶ ἐδεξιοῦντο καὶ ἡσπάζοντι ἐταιρικῶς κεκοσμημένοι καὶ καλαὶ πᾶσαι καὶ νεάνι δῆρεις τοὺς χιτῶνας ἐπισυρόμενοι. ἡ μὲν οὖν νῆελεῖτο Καββαλοῦσα, ἡ δὲ πόλις Ἰθραμαρδία. λιθ' οὖν ἡμᾶς αἱ γυναῖκες ἐκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπξένου ἐποιεῖτο. ἐγὼ δὲ μικρὸν ὑποστάς — οὐ γὰρ ἐμαντευόμην — ἀκριβέστερόν τε περιβλέπων ὄρλων ἀνθρώπων ὅσῳ καὶ κρανία κείμενα· καὶ τὸ μ

αὶ τοὺς ἑταίρους συγκαλεῖν καὶ εἰς τὰ ὄπλα χω-
 ῖδοιμάξον. προχειρισάμενος δὲ τὴν μαλάχην
 χόμην αὐτῇ διαφυγεῖν ἐκ τῶν παρόντων κακῶν.
 οὐ δὲ τῆς ξένης διακονουμένης εἶδον τὰ σκέλη
 κός, ἀλλ' ὄνου ὀπλᾶς· καὶ δὴ σπασάμενος τὸ 140
 ἰλαμβάνω τε ταύτην καὶ δῆσας περὶ τῶν ὄλων
 ν. ἡ δὲ, ἄκουσα μὲν, εἶπε δὲ ὅμως, αὐτὰς μὲν
 αττίους γυναικᾶς Ὀνοσκελέας προσαγορευομέ-
 ῃν δὲ ποιεῖσθαι τοὺς ἐπιδημοῦντας ξένους. ἐπει-
 ῖφη, μεθύσωμεν αὐτούς, συνευνηθεῖσαι κοι-
 ἐπιχειροῦμεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ἐκείνην μὲν
 τέλιπον δεδεμένην, αὐτὸς δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ
 ἴσων τε καὶ τοὺς ἑταίρους συνεκάλου. ἐπεὶ
 θον, τὰ πάντα ἐμήνυον αὐτοῖς καὶ τὰ τε ὅσῃ
 καὶ ἦγον ἔσω πρὸς τὴν δεδεμένην· ἡ δὲ αὐτίκα
 νετο καὶ ἀφανῆς ἦν. ὅμως δὲ τὸ ξίφος εἰς τὸ ὕδωρ
 τειρώμενος· τὸ δὲ αἷμα ἐγένετο. 47. ταχέως οὖν
 κατελθόντες ἀπεπλεύσαμεν· καὶ ἐπεὶ ἡμέρα
 τὴν ἠπειρον ἀποβλεπόμενοι εἰκάζομεν εἶναι
 τέραν τῇ ὑφ' ἡμῶν ὀκνουμένην κειμένην. προσ-
 ες δ' οὖν καὶ προσευξάμενοι περὶ τῶν μελλόν-
 τοῦμεν, καὶ τοῖς μὲν ἐδόκει ἐπιβάσι μόνον αὐθις
 αστρέφειν, τοῖς δὲ τὸ μὲν πλοῖον αὐτοῦ κατα-
 νελθόντας δὲ εἰς τὴν μεσόγαιαν πειραθῆναι τῶν
 ῶν. ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐλογιζόμεθα, χειμῶν σφο-
 τεσῶν καὶ προσαραξᾶς τὸ σκάφος τῷ αἰγιαλῷ
 ἡμεῖς δὲ μόλις ἐξενηξάμεθα τὰ ὄπλα ἕκαστος
 ἄλλο οἶός τε ἦν ἀρπασάμενοι.
 τα μὲν οὖν τὰ μέχρι τῆς ἐτέρας γῆς συννεχθέν-
 τῇ θαλάττῃ καὶ παρὰ τὸν πλοῦν ἐν ταῖς νῆ-
 ῖν τῷ ἀέρι καὶ μετ' αὐτὰ ἐν τῷ κῆτει καὶ ἐπειδὴ
 ν, παρὰ τε τοῖς ἥρωσι καὶ τοῖς ὄνειροις καὶ τὰ 141

τελευταία παρὰ τοῖς Βουκεφάλοις καὶ ταῖς Ὀνοσί-
τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τοῖς ἐξῆς βιβλίοις δηγήσομα

ΤΥΡΑΝΝΟΚΤΟΝΟΣ.

Ἀνῆλθέ τις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἀποκτενῶν
ρανον· αὐτὸν μὲν οὐχ εὔρε, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ ἀ-
νας κατέλιπε τὸ ξίφος ἐν τῷ σώματι. ἔλθων ὁ τι
καὶ τὸν υἱὸν ἰδὼν ἤδη νεκρὸν τῷ αὐτῷ ξίφει
ἀπέκτεινε. αἰτεῖ ὁ ἀνελθὼν καὶ τὸν τοῦ τυράν-
νου ἀνελὼν γέρας ὡς τυραννοκτόνος.

1. Δύο τυράννους ἀποκτείνοντας, ὧ ἄνδρες δι-
μῖς ἡμέρας, τὸν μὲν ἤδη παρηβηκότα, τὸν δὲ ἀκί-
καὶ πρὸς διαδοχὴν τῶν ἀδικημάτων ἐτοιμότερο·
μῖαν ὅμως ἐπ' ἀμφοτέροις αἰτήσεων δωρεὰν μοί
πώποτε τυραννοκτόνων πληγῇ μιᾷ δύο πονηροί
σκευασάμενος καὶ φρονεύσας τὸν μὲν παῖδα τῷ ξίφει
πατέρα δὲ τῇ πρὸς τὸν υἱὸν φιλοστοργίᾳ. ὁ μὲν
ρανος ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἱκανὴν ἡμῖν δέδωκε τι-
ξῶν μὲν τὸν υἱὸν ἐπιδὼν προαυρημένον παρὰ
λευτήν, τελευταῖον δὲ ἠναγκασμένος, τὸ παραδοξ
αὐτὸς αὐτοῦ γενέσθαι τυραννοκτόνος· ὁ παῖς δὲ
νου τέθνηκε μὲν ὑπ' ἑμοῦ, ὑπερέτησε δὲ μοι κα-
142 θανὼν πρὸς ἄλλον φόνον, ξῶν μὲν συναδικῶν
τρὶ, μετὰ θάνατον δὲ πατροκτονήσας, ὡς ἐδύνατο.
μὲν οὖν τυραννίδα ὁ παῖσας εἰμὶ ἐγὼ καὶ τὸ ξί-
πάντα εἰργασται, ἑμὸν, τὴν δὲ τάξιν ἐνήλλαξα τ-
νων καὶ τὸν τρόπον ἐκαινοτόμησα τῆς τῶν πονη-
λευτῆς, τὸν μὲν ἰσχυρότερον καὶ ἀμύνασθαι δύ-
αὐτὸς ἀνελὼν, τὸν γέροντα δὲ μόνῳ παραχωρή-
ξίφει. 3. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ περιττότερόν τι ἐπὶ

νήσεσθαι μοι παρ' ὑμῶν καὶ δωρεὰς λήψεσθαι
 υς τοῖς ἀνηρημένοις, ὡς ἂν οὐ τῶν παρόντων
 ις ὑμᾶς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν μελλόντων
 πίδος, καὶ τὴν ἐλευθερίαν βέβαιον παρασχᾶν,
 ταραλελειμμένου κληρονόμου τῶν ἀδικημάτων·
 ἰὲ κινδυνεύω τοσαῦτα κατορθώσας ἀγέραστος
 παρ' ὑμῶν καὶ μόνος στέρεσθαι τῆς παρὰ τῶν
 μοιβῆς, οὓς διεφύλαξα. ὁ μὲν οὖν ἀντιλέγων
 κεῖ μοι οὐ κηδόμενος, ὡς φησι, τῶν κοινῶν
 εἶναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι λελυπημένος
 ὄμενος τὸν ἐκείνοις τοῦ θανάτου αἴτιον γεγενθ-
 ῆ. ὑμεῖς δὲ ἀνάσχεσθέ μοι, ὧ ἄνδρες δικασταί,
 οὐ τὰ ἐν τῇ τυραννίδι καίπερ εἰδόσιν ὑμῖν ἀκρι- 143
 ουμένου· καὶ γὰρ τὸ μέγεθος οὕτω μάθοιτ' ἂν
 ιεσίας τῆς ἐμῆς, καὶ αὐτοὶ μᾶλλον εὐφρανεῖσθε
 νοὶ ὧν ἀπηλλάγητε. οὐ γὰρ ὥσπερ ἄλλοις τισὶν
 ἴβη πολλάκις, ἀπλῆν καὶ ἡμεῖς τυραννίδα καὶ
 λείαν ὑπεμείναμεν, οὐδὲ ἐνὸς ὑπηρέκαμεν ἐπι-
 δεσπότου, ἀλλὰ μόνοι τῶν πάποτε τὰ ὅμοια
 ιάντων δύο ἀνθ' ἐνὸς τυράννου εἶχομεν καὶ
 ἂ οἱ δυστυχεῖς ἀδικήματα διηροῦμεθα. μετριώ-
 ὁ πρεσβύτης ἦν παρὰ πολὺ καὶ πρὸς τὰς ὀργὰς
 ς καὶ πρὸς τὰς κολάσεις βραδύτερος καὶ πρὸς
 νμίας ἀμβλύτερος, ὡς ἂν ἤδη τῆς ἡλικίας τὸ μὲν
 ρον τῆς ὀρμῆς ἐπεχούσης, τὰς δὲ τῶν ἡδονῶν
 κλιναγωγούσης. καὶ πρὸς γε τὴν ἀρχὴν τῶν ἀδι-
 ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἄκων προῆχθαι ἐλέγετο, οὐ
 ιαννικὸς αὐτὸς ὧν, ἀλλ' εἰκὼν ἐκείνῳ· φιλότε-
 ἔς ὑπερβολὴν ἐγένετο, ὡς ἔδειξε, καὶ πάντα ὁ
 ἰτῶ καὶ ἐκείνῳ ἐπέιδετο καὶ ἡδίκηει ὅσα κελεύοι
 ιξεν οὓς προστάττοι καὶ πάντα ὑπηρέτει, καὶ
 ραννεῖτο ὑπ' αὐτοῦ καὶ δορυφόρος τῶν τοῦ παι-

δὸς ἐπιθυμιῶν ἦν. 5. ὁ νεανίας δὲ τῆς μὲν τιμῆς
 144 χάρις καθ' ἡλικίαν ἐκείνῳ καὶ μόνου ἐξίστατο ἰ
 ἀρχῆς ὀνόματος, τὸ δ' ἔργον τῆς τυραννίδος καὶ
 φάλαιον αὐτὸς ἦν, καὶ τὸ μὲν πιστὸν καὶ ἀσφα.
 αὐτοῦ παρείχε· τῇ δυναστείᾳ, τὴν δὲ ἀπόλαυσιν
 ἐκαρπούτο τῶν ἀδικημάτων. ἐκεῖνος ἦν ὁ τοὺς δι-
 ρους συνέχων, ὁ τὴν φρουρὰν κρατύνων, ὁ τοὺς
 νομένους φοβῶν, ὁ τοὺς ἐπιβουλεύοντας ἐκ
 ἐκείνου ὁ τοὺς ἐφήβους ἀνασπῶν, ὁ ἐνυβρίζων τ
 μοις· ἐκείνῳ αἱ παρθένοι ἀνήγοντο, καὶ εἴ τινες
 καὶ εἴ τινες φυγαὶ καὶ χρημάτων ἀφαιρέσεις καὶ f
 καὶ ὕβρεις, πάντα ταῦτα τολμήματα ἦν νεανικά. ἰ
 δὲ ἐκεῖνος ἠκολούθει καὶ συνηθίκει καὶ ἐπῆνει μι
 τοῦ παιδὸς ἀδικήματα, καὶ τὸ πρῶγμα ἡμῖν ἀφ
 καθειστήκει· ὅταν γὰρ αἱ τῆς γνώμης ἐπιθυμίαι
 τῆς ἀρχῆς ἐξουσίαν προσλάβωσιν, οὐδένα ὄρον ἰ
 ται τῶν ἀδικημάτων. 6. μάλιστα δὲ ἐκεῖνο ἐλύπει
 δέναι μακρὰν, μᾶλλον δὲ αἰτιδιον τὴν δουλείαν ἐς
 καὶ ἐκ διαδοχῆς παραδοθησομένην τὴν πόλιν ἄλλ
 λω δεσπότη καὶ πονηρῶν κληρονόμημα γενησόμε
 δήμον· ὡς τοῖς γε ἄλλοις οὐ μικρὰ τις ἐλπίς αὐτῆ
 γίξεσθαι καὶ πρὸς αὐτοὺς λέγειν, „ἀλλ' ἤδη πα
 ἄλλ' ἤδη τεθνήξεταί καὶ μετ' ὀλίγον ἐλεύθεροι γ
 μεθα.“ ἐπ' ἐκείνων δὲ οὐδὲν τοιοῦτον ἠλπίζετο
 ἐωρῶμεν ἤδη ἔτοιμον τὸν τῆς ἀρχῆς διάδοχον. τοι
 οὐδ' ἐπιχειρεῖν τις ἐτόλμα τῶν γεννικῶν καὶ τ
 145 ἐμοὶ προαιρουμένων, ἀλλ' ἀπέγνωστο παντάπασιν
 θερία καὶ ἄμαχος ἢ τυραννὶς ἐδόκει πρὸς τοσοῦτο
 μένης τῆς ἐπιχειρήσεως. 7. ἀλλ' οὐκ ἐμὲ ταῦτα ἐφ
 οὐδὲ τὸ δυσχερὲς τῆς πράξεως λογισάμενος ἀπι
 οὐδὲ πρὸς τὸν κίνδυνον ἀπεδειλίασα, μόνος δέ,
 πρὸς οὐτως ἰσχυρὰν καὶ πολλὴν τυραννίδα, μᾶ

ἄλλα μετὰ τοῦ ξίφους ἀνήειν τοῦ συμμαχη-
 ἰ τὸ μέρος συντετυραννοκτοινῆκότος, πρὸ ὀφθαλ-
 τήν τελευτήν ἔχων, ἀλλαξόμενος δὲ ὅμως τὴν
 λευθερίαν τῆς σφαγῆς τῆς ἐμῆς. ἐντυχὼν δὲ τῇ
 ρουρᾷ καὶ τρεψάμενος οὐ φραδίως τοὺς δορυφό-
 τὸν ἐντυγχάνοντα κτείνων καὶ τὸ ἀνθισταμένον
 ἰθείρων ἐπὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἔργων ἰέμην,
 ἰόνην τῆς τυραννίδος ἰσχύν, ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν
 τέρων συμφορῶν· καὶ ἐπιστὰς τῷ τῆς ἀκροπό-
 νυρίῳ καὶ ἰδῶν γεννικῶς ἀμυνόμενον καὶ ἀντι-
 πολλοῖς τραύμασιν ὅμως ἀπέκτεινα. 8. καὶ ἡ
 κνυὶς ἤδη καθήρητο καὶ πέρας εἶχέ μοι τὸ τόλ-
 κὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου πάντες ἡμεν ἐλεύθεροι, ἐλεί-
 γέρων ἔτι μόνος, ἄνοπλος, ἀποβεβληκῶς τοὺς
 ἀπολαλεκῶς τὸν μέγαν ἐκείνον ἑαυτοῦ δορυ-
 ῆμος, οὐδὲ γενναίως ἔτι χειρὸς ἄξιος. ἐναυῖθα
 ρὸς ἑμαυτόν, ὡς ἄνδρες δικασταί, τὰ τοιαῦτα
 ἡν· πάντ' ἔχει μοι καλῶς, πάντα πέπρακται,
 τῶρθωται. τίνα ἂν ὁ περίλοιπος κολασθείη τρῶ- 146
 νῷ μὲν γὰρ ἀνάξιός ἐστι καὶ τῆς ἐμῆς δεξιᾶς, καὶ
 ἐπ' ἔργῳ λαμπρῷ καὶ νεανικῷ καὶ γενναίῳ ἀνη-
 καταισχύων ἀκείνην τὴν σφαγὴν· ἄξιον δὲ
 ζητῆσαι δῆμιον ἄλλον μετὰ τὴν συμφορὰν, μηδὲ
 ν κερδαίνειν. ἰδέτω, κολασθήτω, παρακείμενον
 ξίφος· τούτῳ τὰ λοιπὰ ἐντέλλομαι. ταῦτα βου-
 ρος αὐτὸς μὲν ἐκποδῶν ἀπηλλαττόμην, τὸ δέ,
 ἰ προῦμαντευσάμην, διεπράξατο καὶ ἐτυραννο-
 καὶ τέλος ἐπέθηκε τῷ ἐμῷ δράματι. 9. πάρεμι
 ζων ὑμῖν τὴν δημοκρατίαν καὶ θαρρεῖν ἤδη προ-
 ν ἄπασιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν εὐαγγελιζόμενος. ἤδη
 αὐτετε τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν. κενὴ μὲν, ὡς ὁρᾶτε,
 ἡ ἀκρόπολις, ἐπιτάττει δὲ οὐδεὶς, ἀλλὰ καὶ τι-

μᾶν ἔξεισι καὶ δικάζειν καὶ ἀντιλέγειν κατὰ τοὺς νόμους
 καὶ ταῦτα πάντα γεγένηται δι' ἐμὲ ὑμῖν καὶ διὰ τὴν τό-
 μαν τὴν ἐμὴν, καὶ τοῦ ἐνὸς ἐκείνου φόβου, μεθ' οὐ
 οὐκέτι ζῆν πατὴρ ἐδύνατο. ἀξιῶ δ' οὖν ἐπὶ τούτοις τὴν
 ὀφειλομένην δοθῆναί μοι παρ' ὑμῶν δωρεάν, οὐ φιλοκα-
 δῆς οὐδὲ μικρολόγος τις ὧν οὐδὲ ἐπὶ μισθῷ τὴν πατρὸς
 εὐεργετεῖν προσηρημένος, ἀλλὰ βεβαιωθῆναί μοι βου-
 μενος τὰ κατορθώματα τῆ δωρεᾶ καὶ μὴ διαβληθῆ-
 μηδὲ ἄδοξον γενέσθαι τὴν ἐπιχείρησιν τὴν ἐμὴν ὡς ἀ-
 καὶ γέρωσ ἀναξίαν κεκριμένην. 10. οὐτοσί δὲ ἀντιλέ-
 147 καὶ φησὶν οὐκ εὖλογον ποιεῖν με τιμᾶσθαι θέλοντα
 δωρεάν λαμβάνειν· οὐ γὰρ εἶναι τυραννοκτόνον οὐ
 πεπερᾶχθαί μοι τι κατὰ τὸν νόμον, ἀλλ' ἐνδεῖν τι τῷ ἐ-
 γῶ ἐμῷ πρὸς ἀπαιτήσιν τῆς δωρεᾶς. πυνθάνομαι τὸν
 αὐτοῦ, τί λοιπὸν ἀπαιτεῖς παρ' ἡμῶν; οὐκ ἐβουλήθη
 οὐκ ἀνῆλθον; οὐκ ἐφόνευσα; οὐκ ἠλευθέρωσα; μὴ
 ἐπιτάττει; μὴ τις κελεύει; μὴ τις ἀπειλεῖ δεσπότης;
 τίς με τῶν κακούργων διέφυγεν; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλ'
 πάντα εἰρήνης μεστὰ καὶ πάντες οἱ νόμοι καὶ ἐλευθε-
 ραφῆς καὶ δημοκρατίας βέβαιος καὶ γάμοι ἀνύβριστοι καὶ
 παῖδες ἀδελφεῖς καὶ παρθένοι ἀσφαλεῖς καὶ ἐορτάζουσα
 κοινὴν εὐτυχίαν ἢ πόλις. τίς οὖν ὁ τούτων ἀπάντων
 τῶν ἐμῶν; τίς ὁ ἐκεῖνα μὲν παύσας, τὰ δὲ παρεσχημένους;
 γὰρ τίς ἐστὶ πρὸ ἐμοῦ τιμᾶσθαι δίκαιος, παραχωρῶ
 γέρωσ, ἐξίσταμαι τῆς δωρεᾶς. εἰ δὲ μόνος ἐγὼ πάντα
 πραξάμην τολμῶν, κινδυνεύων, ἀνιῶν, ἀναιρῶν, κολ-
 ζων, δι' ἀλλήλων τιμωρούμενος, τί μου διαβάλλεις
 κατορθώματα; τί δαὶ ἀχάριστον πρὸς με τὸν δῆμον πο-
 εἶς εἶναι; 11. Οὐ γὰρ αὐτὸν ἐφόνευσας τὸν τυραννῆ
 ὁ δὲ νόμος τυραννοκτόνῳ δίδωσι τὴν δωρεάν. Διαφέ-
 ρει δέ, εἰπέ μοι, τί ἢ αὐτὸν ἀνελεῖν ἢ τοῦ θανάτου παρ-
 οχθεῖν τὴν αἰτίαν; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι· ἀλλὰ τοῦ

ὁ νομοθέτης εἶδε, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δημοκρα-
 τὴν τῶν δεινῶν ἀπαλλαγὴν. τοῦτ' ἐτίμησε, τοῦτ'
 ἀμοιβῆς ὑπέλαβεν, ὅπερ οὐκ ἂν εἴποις μὴ δι' ἐμὲ
 ἦσθαι. εἰ γὰρ ἐφόνευσα δι' ὃν ἐκεῖνος ἔζη οὐκ ἐδύ-
 αὐτὸς εἰργασμὰ τὴν σφαγὴν. ἐμὸς ὁ φόνος, ἡ χεὶρ 148
 οὐ. μὴ τοίνυν ἀκριβολογοῦ ἔτι περὶ τοῦ τρόπου τῆς
 τῆς μηδὲ ἐξέταξε ὅπως ἀπέθανεν, ἀλλ' εἰ μηκέτ'
 , εἰ δι' ἐμὲ τὸ μηκέτ' εἶναι ἔχει. ἐπεὶ κάκεινο προσ-
 σεῖν μοι δοκεῖς καὶ συκοφαντήσῃν τοὺς εὐεργέτας,
 μὴ ξίφει, ἀλλὰ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἢ ἄλλῳ τῷ τρόπῳ
 γεινε. τί δαί, εἰ λιμῶ ἐξεπολιόρκησα τὸν τύραννον
 νάγκην τῆς τελευτῆς παρέχων, ἀπήτεις ἂν καὶ τότε
 ἐμοῦ αὐτόχειρα τὴν σφαγὴν, ἢ ἐνδεῖν ἔλεγες μοί τι
 τὸν νόμον, καὶ ταῦτα, χαλεπώτερον τοῦ κακούρ-
 τεφρονευμένου; ἔν μόνον ἐξέταξε, τοῦτο ἀπαίτει, 149
 πολυπραγμόνει, τίς τῶν πονηρῶν λείπεται, ἢ τίς
 τοῦ φόβου ἢ τί ὑπόμνημα τῶν συμφορῶν; εἰ δὲ
 ρὰ πάντα καὶ εἰρηνικά, συκοφαντοῦντός ἐστι τῷ
 π τῶν πεπραγμένων χρώμενον ἀποστερεῖν ἐθέλειν
 καὶ τοῖς πεπονημένοις δωρεάν. 12. ἐγὼ καὶ τοῦτο
 ἡμαὶ διηγορευμένον ἐν τοῖς νόμοις, ἐκτὸς εἰ μὴ διὰ
 πολλὴν δουλείαν ἐπιλέλησμαι τῶν ἐν αὐτοῖς εἰρημέ-
 αλτίας θανάτου εἶναι διττὰς, εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτει-
 εἴ τις μὴ αὐτὸς μὲν ἀπέκτεινε μηδὲ τῇ χειρὶ ἔδρασε
 ρον, ἠνάγκασε δὲ καὶ παρέσχεν ἀφορμὴν τοῦ φόνου, 150
 π καὶ τοῦτον ἀξιοῖ ὁ νόμος αὐτὸν ἀντικολάζεσθαι,
 δικαίως· καὶ γὰρ ἠβούλετο τοῦ πεπραγμένου ἴσον
 εἶναι τὸ τῆς αἰτίας· καὶ περιττὴ λοιπὸν ἡ ἐξέτασις
 τρόπου τῆς σφαγῆς. εἶτα τὸν μὲν οὕτως ἀποκτείναντα
 εἶναι ὡς ἀνδροφόνον δικαιοῖς καὶ οὐδαμῶς ἀφείσθαι
 εἶναι, τὸν δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τούτῳ τρόπῳ εὐ πεποιη-
 τὴν πόλιν οὐ τῶν ὁμοίων ἀξιώσεις τοῖς εὐεργέταις;

13. οὐδὲ γὰρ ἐκείνο ἂν ἐχοίς λέγειν, ὡς ἐγὼ μὲν ἀπ' αὐτὸ ἐπραξα, ἠκολούθησε δέ τι τέλος ἄλλως χρηστὸν ἐμὴ θελήσαντος. τί γὰρ ἔτι ἐδεδίειν τοῦ ἰσχυροτέρου φρονευμένου; τί δὲ κατέλιπον τὸ ξίφος ἐν τῇ σφαγῇ μὴ πάντως τὸ ἐσόμενον αὐτὸ προεμαντευόμεν; ἐκτὸ μὴ τοῦτο φῆς, ὡς οὐ τύραννος ὁ τεθνεὼς ἦν οὐδὲ τὴν εἶχε τὴν προσηγορίαν, οὐδὲ δωρεὰς ἐπ' αὐτῷ πολλὰ εἶ ἀποθάνοι, ἠδέως ἂν ὑμεῖς ἐδώκατε. ἀλλ' οὐκ ἂν ποῖς. εἶτα τοῦ τυράννου πεφρονευμένου τῷ τὴν αἰτίαν ῥασχόντι τῆς σφαγῆς οὐκ ἀποδώσεις τὴν δωρεάν; οὐκ ἀποδώσεις τὴν πολυπραγμοσύνης. μέλει δέ σοι, πῶς ἀπέθανεν, ἡ λαύοντι τῆς ἐλευθερίας, ἢ τὸν τὴν δημοκρατίαν ἀποδωκότεν περὶ τὸ πλεονέκτητον τι προσαπαυτεῖς; καίτοι ὅ γε νόμος ὡς φῆς, τὸ κεφάλαιον ἐξετάζει τῶν πεπραγμένων, τὸ μέσου δὲ πάντα ἐᾷ καὶ οὐκέτι πολυπραγμονεῖ. τί οὐκ ἐξελάσας τις τύραννον ἤδη τιμὴν ἔλαβε τῆς νοκτόνου; καὶ μάλα δικαίως· ἐλευθερίαν γὰρ κἀκεῖ ἀντὶ δουλείας παρέσχηται. τὸ δὲ ὑπ' ἐμοῦ γεγενημῆς οὐ φυγὴ οὐδὲ δευτέρας ἐπαναστάσεως ἐλπίς, ἀλλὰ ἐπιτελής καθαίρεσις καὶ πανωλεθρία παντὸς τοῦ γένους ῥιζόθεν τὸ δεινὸν ἅπαν ἐκκεκομμένον. 14. καὶ μοι εἰ τι τῶν πρὸς τὸν νόμον παραλείπεται καὶ εἰ ἐν τῶν προσεῖναι ὀφειλόντων τυραννοκτόνω. πρῶτα μὲν γνῶμην προϋπάρχειν χρῆ καὶ γενναίαν καὶ φιλόπονον καὶ πρὸ τῶν κοινῶν κινδυνεύειν ἐθέλουσαν καὶ τῷ σφαιροκτόνω τὴν τῶν πολλῶν σωτηρίαν ὠνησομένην. ἄρ' οὐ πρὸς τοῦτο ἐνεδέχθη, ἐμαλακίσθη, ἢ προιδόμενός τις τῶν διὰ μέσου κινδύνων ἀπάκνησα; οὐκ ἂν εἰποις. τοίνυν ἐπὶ τούτου ἔτι μόνου καὶ νόμιζε τοῦ θελήσαντος καὶ τοῦ βουλευσασθαι ταῦτα, εἰ καὶ μὴ χρηστὸν ἐμὴ βεβῆκει, ἔκ γε τῆς γνῶμης αὐτῆς καταστάνα με γ.

νῦν ὡς εὐεργέτην λαμβάνειν. ἐμοῦ μὲν οὐ δυνηθέν-
 , ἄλλου δὲ μετ' ἐμὲ τετυραννοκτονηκόςτος, ἄλογον,
 ἔμοι, ἢ ἀγνωμον ἦν παρασχεῖν; καὶ μάλιστα εἰ ἔλε-
 γον, ἄνδρες, ἐβουλόμην, ἠδ' ἔλησα, ἐπεχείρησα, ἐπειρά-
 ν, τῆς γνώμης μόνης ἄξιός εἰμι τιμᾶσθαι, τί ἂν ἀπε-
 νω τότε; 15. νῦν δὲ οὐ τοῦτό φημι, ἀλλὰ καὶ ἀνήλθον
 ἐκινδύνευσα καὶ μυρία πρὸ τῆς τοῦ νεανίσκου σφα-
 : ἐπόνησα· μὴ γὰρ οὕτω ῥᾶστον μηδὲ εὐχερὲς ὑπολά-
 ε εἶναι τὸ πρᾶγμα, φρουρὰν ὑπερβῆναι καὶ δορυφό-
 ν κρατῆσαι καὶ τρέψασθαι τοσοῦτους μόνον, ἀλλὰ σχε-
 : τὸ μέγιστον ἐν τῇ τυραννοκτονίᾳ καὶ τὸ κεφάλαιον
 ἔργων τοῦτο ἐστίν. οὐ γὰρ δὴ αὐτός γε ὁ τύραννος
 κα καὶ δυσάλωτον καὶ δυσκατέργαστόν ἐστίν, ἀλλὰ τὰ
 κυροῦντα καὶ συνέχοντα τὴν τυραννίδα, ἃ τις ἂν νι-
 η, πάντα οὗτος κατῶρθωσε, καὶ τὸ λοιπὸν ὀλίγον. τὸ
 ἔχει τῶν τυράννων προελθεῖν οὐκ ἂν ὑπήρξέ μοι, μὴ
 β τῶν περὶ αὐτοὺς φυλάκων καὶ δορυφόρων ἀπάντων
 φρατηκότητι κάκεινους ἅπαντας προνευικηκότητι. οὐδὲν ἐτι 153
 οστίθην, ἀλλ' ἐπὶ τούτων αὐθις μένω· φυλακῆς ἐκρά-
 ια, δορυφόρους ἐνίκησα, τὸν τύραννον ἀφύλακτον,
 πλον, γυμνὸν ἀπέδωκα. τιμῆς ἄξιός ἐπὶ τούτοις εἶναι
 : δοκῶ, ἢ ἐτι ἀπαιτεῖς παρ' ἐμοῦ τὸν φόνον; 16. ἀλλ'
 καὶ φόνον ζητεῖς, οὐδὲ τοῦτο ἐνδεῖ, οὐδὲ ἀναίμακτός
 ε, ἀλλ' εἰργασμαι μεγάλην καὶ γενναίαν σφαγὴν νεα-
 κου ἀκμάζοντος καὶ πᾶσι φοβεροῦ, δι' ὃν ἀνεπιβού-
 πος κάκεινος ἦν, ὃ μόνον ἐθάρρει, ὃς ἀντι πολλῶν
 κει δορυφόρων. ἄρ' οὖν οὐκ ἄξιός, ὃ οὗτος, δωρεᾶς,
 λα ἄτιμος ἐπὶ τηλικούτοις γένωμαι; τί γάρ, εἰ δορυ-
 ρον ἔνα, τί δ' εἰ ὑπέρητην τινὰ τοῦ τυράννου ἀπέκτει-
 , τί δ' εἰ οἰκίτην τιμίον, οὐ μέγα ἂν ἔδοξε καὶ τοῦτο,
 ιλθόντα ἐν μέσῃ τῇ ἀκροπόλει, ἐν μέσοις τοῖς ὀπλοῖς
 νον τινὸς ἐργάσασθαι τῶν τοῦ τυράννου φίλων; νῦν

δὲ καὶ τὸν πεφονευμένον αὐτὸν ἰδέ. υἱὸς ἦν τυράννου
 μᾶλλον δὲ τύραννος χαλεπώτερος καὶ δεσπότης ἀπαρ-
 τητος καὶ κολαστὴς ὠμότερος καὶ ὑβριστὴς βιαίωτε-
 ρὸ δὲ μέγιστον, κληρονόμος τῶν ὄλων καὶ διάδοχος
 ἐπὶ πολὺ παρατείνει τὰ τῆς ἡμετέρας συμφορᾶς δυνά-
 νος. 17. βούλει τοῦτο μόνον πεπεῖρασθαι μοι, ζῆν δι-
 τὸν τύραννον διαπεφευγότα; γέρας δὴ ἐπὶ τούτοις α-
 τί φατέ; οὐ δώσετε; οὐχὶ κάκεινον ὑπερωρᾶσθε; οὐ
 154 σπότης; οὐ βαρὺς; οὐκ ἀφόρητος ἦν; νῦν δὲ καὶ τὸ
 φάλαιον αὐτὸ ἐννοήσατε· ὁ γὰρ οὗτος ἀπαιτεῖ παρ' ἐ-
 τοῦτο, ὡς ἐνῆν, ἄριστα διεπραξάμεν καὶ τὸν τύραν-
 ἀπέκτεινα ἐτέρω φόνῳ, οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ πληγῇ μιᾷ, ἢ
 εὐκταϊότατον ἦν αὐτῷ ἐπὶ τηλικούτοις ἀδικήμασιν, ἀ-
 λύπη προβασανίσας πολλῇ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς δεῖξαι
 φίλτατα οἰκτρῶς προκείμενα, υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ, εἰ καὶ
 νηρόν, ἀλλ' οὖν καὶ ἀκμάζοντα καὶ ὅμοιον τῷ πα-
 αἵματος καὶ λυθροῦ ἐμπεπλησμένον. ταῦτ' ἔστι πατέ-
 τὰ τραύματα, ταῦτα ξίφη δικαίων τυραννοκτόνων,
 τος θάνατος ἄξιος ὠμῶν τυράννων, αὕτη τιμωρία π-
 πουςα τοσοῦτοις ἀδικήμασι· τὸ δ' εὐθύς ἀποθανεῖν
 δ' ἀγνοῆσαι, τὸ δὲ μηδὲν τοιοῦτο θέαμα ἰδεῖν, οὐδὲν
 τυραννικῆς κολάσεως ἄξιον. 18. οὐ γὰρ ἡγνούουν, ὡ-
 τος, οὐκ ἡγνούουν, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδεὶς, ὅσην ἐκεῖ-
 εὐνοίαν πρὸς τὸν υἱὸν εἶχε καὶ ὡς οὐκ ἂν ἠξίωσεν ἐ-
 βιῶναι οὐδ' ὀλίγον αὐτῷ χρόνον· πάντες μὲν γὰρ πα-
 ρες ἴσως πρὸς τοὺς παῖδας τοιοῦτοι. ὁ δὲ καὶ περι-
 155 τερόν τι τῶν ἄλλων εἶχεν, εἰκότως, ὁρῶν μόνον ἐκεῖ-
 κηδεμόνα καὶ φύλακα τῆς τυραννίδος καὶ μόνον προ-
 δυνεύοντα τοῦ πατρὸς καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῇ ἀρχῇ πα-
 χόμενον. ὥστε εἰ καὶ μὴ διὰ τὴν εὐνοίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν
 ἀπόγνωσιν εὐθύς ἠπιστάμεν τεθνηξόμενον αὐτὸν κ-
 λογιούμενον ὡς οὐδὲν ἔτι τοῦ ζῆν ὄφελος τῆς ἐκ τ-

κιδὸς ἀσφαλείας καθηρημένης. ἅπαντα τοίνυν αὐτῷ
 φόρα περιέστησα, τὴν φύσιν, τὴν λύπην, τὴν ἀπόγνω-
 ν, τὸν φόβον, τὰς ἐπὶ τῶν μελλόντων ἐλπίδας χρόνων.
 αὐτὸν ἐρησάμην τούτοις συμμαχοῖς καὶ πρὸς τὴν
 λευταίαν ἐκείνην σκέψιν κατηνάγκασα. ἀπέθανεν ὑμῖν
 πικρός, λελυπημένος, ὀδυρόμενος, δακρύων, πεπευδη-
 τος πένθος ὀλιγοχρόνιον μὲν, ἀλλ' ἱκανὸν πατρὶ, καὶ τὸ
 ἐνότατον, αὐτὸς ὑφ' αὐτοῦ, ὅσπερ θανάτων οἰκτιστος
 πολλῷ χαλεπώτερος ἢ εἰ ὑπ' ἄλλου γίνοιτο. 19. ποῦ
 τὸ ξίφος; μὴ τις ἄλλος τοῦτο γνωρίζει; μὴ τινος ἄλ-
 λου ὄπλου τοῦτο ἦν; τίς αὐτὸ ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀνεκό-
 ησε; πρὸ τοῦ τυράννου τίς ἐχρήσατο; τίς αὐτὸ ἐπ' ἐκεῖ- 156
 ἀπέστειλεν; ὃ ξίφος κοινωὸν καὶ διάδοχον τῶν
 ὄπλων κατορθωμάτων, μετὰ τοσοῦτους κινδύνους, μετὰ
 τοσοῦτους φόβους ἀμελούμεθα καὶ ἀνάξιοι δοκοῦμεν θω-
 γῆς. εἰ γὰρ ὑπὲρ μόνου τούτου τὴν τιμὴν ἤτουν παρ'
 τῶν, εἰ γὰρ ἔλεγον, Ἄνδρες, ἀποθανεῖν ἐθέλησαντι τῷ
 τυράννῳ καὶ ἀνόπλῳ ἐπὶ τοῦ καιροῦ κατειλημμένῳ ξίφος
 ἔστο ἐμὸν ὑπῆρέτησε καὶ πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐλευθερίας
 ἠγήγησεν, οὐκ ἂν τιμῆς τε καὶ δωρεᾶς ἄξιον ἐνομίσατε
 ἐπὶ τὴν οὕτω δημοτικῷ κτήματος; οὐκ ἂν ἡμίψασθε;
 ἂν ἐν τοῖς εὐεργέταις ἀνεγράφατε; οὐκ ἂν τὸ ξίφος
 τοῖς ἱεροῖς ἀνεθήκατε; οὐκ ἂν μετὰ τῶν θεῶν κἀκείνο
 προσεκνήσατε; 20. νῦν μοι ἐννοήσατε οἷα πεποιημένοι
 εἰσὶ τὸν τύραννον, οἷα δὲ εἰρηκέναι πρὸ τῆς τελευταίας.
 εἰ γὰρ ὑπ' ἐμοῦ φονευόμενος καὶ τιρωσκόμενος πολ-
 λὰ τραύμασιν ἐς τὰ φανερά τοῦ σώματος, ὡς ἂν μάλι-
 κὰ λυπήσειεν ἔμελλον τὸν γεγεννηκότα, ὡς ἂν ἐκ τῆς
 πύτης θείας διασπαράξῃεν, ὃ μὲν ἀνεβόησεν οἰκτρὸν ἐπι-
 νόμιμος τὸν γεγεννηκότα, οὐ βοηθὸν οὐδὲ σύμμαχον
 ἤδει γὰρ πρεσβύτην ὄντα καὶ ἀσθενῆ — ἀλλὰ θεατὴν
 ἐν οἰκείων κακῶν. ἐγὼ γὰρ ἀπηλλαττόμην ποιητῆς μὲν

7 τῆς ὅλης τραγωδίας γεγενημένος, καταλιπὼν δὲ τῷ ἑταίρῳ κριτῇ τὸν νεκρὸν καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὸ ξίφος καὶ ἄλλοιπὰ τοῦ δράματος· ἐπιστὰς δὲ ἐκεῖνος καὶ ἰδὼν ἰὼν εἶχε μόνον ὀλίγον ἐμπνέοντα, ἤμαγμένον, ἐμπεπλησμένον τοῦ φόνου καὶ τὰ τραύματα συνεχῆ καὶ πολλὰ καὶ καίρια, ἀνεβόησε τοῦτο, Τέκνον, ἀνηγήμεθα, πεφονευσμένε μεθ' αὐτῶν, τετυραννοκτονήμεθα, ποῦ ὁ σφαγεύς; τίνοι με φονεῖς; τίνοι με φυλάττει διὰ σοῦ, τέκνον, προαυθηρημένε; ἢ μή τι ὡς γέροντος ὑπερφρονεῖ, καὶ τῇ βραδυτῆτι, καὶ τῇ ἀλαξίᾳ δέον, καὶ παρατείνει μοι τὸν φόνον καὶ μακροχρόνιον μοι τὴν σφαγὴν ποιεῖ; 21. καὶ ταῦτα λέγων ἐξήταξεν τὸ ξίφος· αὐτὸς γὰρ ἄνοπλος ἦν διὰ τὸ πάντα τῷ παιδί θύειν. ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἐνεδέησε, πάλαι δὲ ἦν ὑπὲρ τοῦτο καὶ τοῦτο προπαρεσκευασμένον καὶ πρὸς τὸ μέλλον τὸ πρῶτον μῆμα καταλελειμμένον. ἀποσπάσας δὴ τῆς σφαγῆς τὸν τραύματος ἐξελάων τὸ ξίφος φησί, Πρὸ μικροῦ μέμνησθε ἀπέκτεινας, νῦν δὲ ἀνάπαισον, ξίφος, πατρὶ πενθοῦσιν παραμύθιον ἐλθὲ καὶ πρεσβυτικῇ χειρὶ δυστυχοῦσιν συγγώνισαι, ἀπόσφαξον, τυραννοκτόνησον καὶ τοῦ φόνου θεῖν ἀπάλλαξον. εἶθε πρῶτός σοι ἐνέτυχον, εἶδε τὴν ταύραν 18 προὔλαβον τοῦ φόνου. ἀπέθανον ἄν, ἀλλ' ἢ ὡς τύραννος μόνον, ἀλλ' ἔτι νομίζων ἔξιν ἐκδικῶν· νῦν δὲ ἄτεκνος, νῦν δὲ ὡς οὐδὲ φρονέως εὐπορῶν. καὶ ταῦτα λέγων ἐπήγε τὴν σφαγὴν τρέμων, οὐ δυνάμενος, τὸν θυμῶν μὲν, ἀσθενῶν δὲ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τοῦ δράματος. 22. πόσαι κολάσεις ταῦτα; πόσα τραύματα; πόσοι σοι θάνατοι; πόσαι τυραννοκτονίαι; πόσαι δωρεαί; πόσα τέλος ἐωράκατε πάντες τὸν μὲν νεανίαν προκειμένον οὐδὲ μικρὸν οὐδ' εὐκαταγώνιστον ἔργον, τὸν πρεσβύτερον δὲ αὐτῷ περικεχυμένον καὶ τὸ αἷμα ἀμφοῖν ἀνακεκραμένον, τὴν ἐλευθέριον ἐκείνην καὶ ἐπινίκιον σπονδὴν καὶ τὰ ἔργα τοῦ ξίφους τοῦ ἐμοῦ, αὐτὸ δὲ τὸ ξίφος ἐν μέσῳ

μφοτέρων επιδεικνύμενον, ὡς οὐκ ἀνάξιον γεγένηται
 ὡς δεσπότην, καὶ μαρτυρούμενον ὅτι μοι πιστῶς διη-
 γηθήσατο. τοῦτο ὑπ' ἐμοῦ γενόμενον μικρότερον ἦν.
 ἡ δὲ λαμπρότερόν ἐστι τῆ καινότητι. καὶ ὁ μὲν καθε-
 ῖς τὴν τυραννίδα πᾶσαν εἰμι ἐγώ· μεμέρισται δὲ ἐς
 ἄλλους τὸ ἔργον ὡσπερ ἐν δράματι· καὶ τὰ μὲν πρῶτα
 ἡ ὑπεκρινάμην, τὰ δεύτερα δὲ ὁ παῖς, τὰ τρίτα δὲ ὁ
 τυραννος αὐτός, τὸ ξίφος δὲ πᾶσιν ὑπερέτησεν.

ΑΠΟΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝΟΣ.

Ἀποκηρυχθεὶς τις ἰατρικὴν ἐξέμαθε. μανέντα τὸν
 πατέρα καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἰατρῶν ἀπεγνωσμένον ἰασά-
 σθαι φαρμάκου δόσει ἀνελήφθη αὐτίς ἐς τὸ γένος. μετὰ
 ταῦτα μεμνηστὴν τὴν μητρικὴν ἰασασθαι κελευόμενος καὶ
 ἡλικίας μὴ δύνασθαι ἀποκηρύττεται.

1. Οὐ καινὰ μὲν ταῦτα, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐδὲ
 παράδοξα τὰ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐν τῷ παρόντι γιγνόμενα,
 ἀλλὰ νῦν πρῶτον τὰ τοιαῦτα ὀργίζεται, ἀλλὰ πρόχειρος
 ὁ νόμος αὐτῷ καὶ συνήθως ἐπὶ τοῦτ' ἀφικνεῖται
 τὸ δικαστήριον. ἐκεῖνο δὲ καινότερον νῦν δυστυχῶ, ὅτι
 κλημὰ μὲν ἴδιον οὐκ ἔχω, κινδυνεύω δὲ τιμωρίαν ὑπο-
 σκεῖν ὑπὲρ τῆς τέχνης, εἰ μὴ πάντα δύναται πελθεσθαι
 ἡ τέχνη κελεύοντι· οὐ τί γένοιτ' ἂν ἀτοπώτερον, θερα-
 πύειν ἐκ προστάγματος, οὐκέθ' ὡς ἡ τέχνη δύναται, 16
 ἀλλ' ὡς ὁ πατήρ βούλεται; ἐβουλόμην μὲν οὖν τὴν ἰα-
 τρικὴν καὶ τοιοῦτόν τι ἔχειν φάρμακον, ὃ μὴ μόνον τοὺς
 κλημῶνας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀδίκως ὀργιζομένους παύειν
 δύνατο, ἵνα καὶ τοῦτο τοῦ πατρὸς τὸ νόσημα ἰασαίμην.
 ἡλικίας δὲ τὰ μὲν τῆς μανίας αὐτῷ τέλειον πέπανται, τὰ δὲ

τῆς ὀργῆς μᾶλλον ἐπιτείνεται· καὶ τὸ δεινότατον
 μὲν ἄλλοις ἅπασιν σφραγισθῆναι, κατ' ἐμοῦ δὲ τοῦ θει-
 σαντος μόνου μαίνεται. τὸν μὲν οὖν μισθὸν τῆς
 πείρας ὁρᾷτε οἷον ἀπολαμβάνω, ἀποκηρυντόμενος ἰ-
 τοῦ πάλιν καὶ τοῦ γένους ἀλλοτριούμενος δευτέρο-
 περ διὰ τοῦτ' ἀναληφθεὶς πρὸς ὀλίγον, ἔν' ἄτιμ
 γένωμαι πολλάκις ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας. 2. ἐγὼ δὲ
 τοῖς δυνατοῖς οὐδὲν κελυσθῆναι περιμένω· πρῶτη
 ἄκλιτος ἦκον ἐπὶ τὴν βοήθειαν. ὅταν δὲ τι ἢ
 ἀπεργνωσμένον, οὐδ' ἐπιχειρεῖν βούλομαι. ἐπὶ δὲ ἰ-
 νακὸς ταύτης εἰκότως καὶ ἀτολμότερός εἰμι· λο-
 γὰρ οἷα πάθοιμ' ἂν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀποτυχάν, ἰ-
 ἀρξάμενος τῆς θεραπείας ἀποκηρύττομαι. ἄχθου-
 οὖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ τῇ μητρονιᾷ χαλεπῶς
 — χρηστὴ γὰρ ἦν — καὶ ἐπὶ τῷ πατρὶ δι' ἐκείνην
 μένω, τὸ δὲ μέγιστον, ἐπ' ἐμῶν ἀπειθεῖν δοκοῦ-
 161 ἂ προστάττομαι ὑπουργεῖν οὐ δυναμένῳ καὶ δι' ὑ-
 λὴν τῆς νόσου καὶ ἀσθένειαν τῆς τέχνης. πλὴν οὐ
 οἶμαι ἀποκηρύττεσθαι τὸν ἂ μὴ δύναται ποιεῖν μι-
 ἀρχὴν ὑπισχνούμενον. 3. δι' ἧς μὲν οὖν αἰτίας κα-
 τερον ἀπεκήρυξέ με, ὁ ἄδιον συνιδεῖν ἐκ τῶν παρ-
 ἐγὼ δὲ καὶ πρὸς ἐκείνας μὲν, ὡς οἶομαι, ἰκανῶς τ-
 ταῦτα βίω ἀπελογησάμην, καὶ ταυτὶ δὲ ἂ νῦν ἐ-
 ὡς ἂν οἶός τε ὦ, ἀπολύσομαι μικρὰ ὑμῖν διηγησ-
 τῶν ἐμῶν· ὁ γὰρ δυσάγωγος καὶ δυσπειθῆς ἐγὼ, ὁ
 σχύων τὸν πατέρα καὶ ἀνάξια πράττων τοῦ γένο-
 μὲν αὐτῷ τὰ πολλὰ ἐκεῖνα βωῶντι καὶ διατεινομένῳ
 χρῆναι ἀντιλέγειν ὠόμην. ἀπελθὼν δὲ τῆς οἰκίας
 ζὸν μοι δικαστήριον ἔσσεσθαι μέγα καὶ ψῆφον ἄλη-
 μετὰ ταῦτα βίον καὶ τὸ φαίνεσθαι πάμπολυ τῶν τ-
 τρὸς ἐγκλημάτων ἐκείνων ἀφεστηκότα καὶ περὶ τ-
 λίστα τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐσπουδακότα καὶ τοῖς ἀ-

νόντα. προεφωμίην δὲ καὶ τοιοῦτόν τι καὶ ὑπώπτειον
 ὡς οὐ σφόδρα καθεστηκότος τοῦ πατρὸς ἀδίκως ὀρ-
 θασθαι καὶ ἐγκλήματα ψευδῆ καθ' υἱοῦ συντιθέναι·
 ἢ ἴσάν τινες οἱ μανίας ἀρχὴν ταῦτα εἶναι νομίζοντες
 ἀπειλήν καὶ ἀκροβολισμόν οὐκ εἰς μακρὰν ἐπιπεσου-
 ρου τοῦ κακοῦ, μῖσος ἄλογον καὶ νόμον ἀπηνῆ καὶ
 ἀσφημίας προχείρους καὶ δικαστήριον σκυθρωπὸν καὶ 162
 ἢ καὶ ὀργὴν καὶ ὄλωσ χολῆς μεστὰ πάντα. διὸ δὴ
 καὶ μοι καὶ ἰατρικῆς δεήσειν ποτὲ προσεδόκων. 4. ἀπο-
 κήσας οὖν καὶ τοῖς εὐδοκιμωτάτοις τῶν ἐπὶ τῆς ἄλλο-
 τῆς ἰατρῶν συγγενόμενος καὶ πόνη πολλῶ καὶ προθυ-
 λισταρεῖ χρησάμενος ἐξέμαθον τὴν τέχνην. ἐπανελθὼν
 καταλαμβάνω τὸν πατέρα σαφῶς ἤδη μεμνηότα καὶ ὑπὸ
 ἐπιχωρίων ἰατρῶν ἀπεγνωσμένον οὐκ ἐς βάρθος ὀρών-
 οῦδ' ἀκριβῶς φυλοκρινούντων τὰς νόσους. πλήν
 ὅ γε εἰκόσ ἦν ποιεῖν χρηστὸν υἱόν, οὔτε ἐμνησικακήσα
 ἀποκηρύξεως οὔτε μετὰ πεμπτος γενέσθαι περιέμεινα·
 οὐ γὰρ εἶχόν τι αὐτῷ ἴδιον ἐγκαλεῖν, ἀλλὰ πάντα ἐκεῖνα
 ἀλλότρια τὰ ἀμαρτήματα καὶ ὥσπερ ἔφην ἤδη, τῆς
 σου. παρελθὼν οὖν ἄκλιτος οὐκ εὐθύς ἰασάμην· οὐ
 οὕτως ποιεῖν ἔθος ἐστὶν ἡμῖν οὐδὲ ταῦτα ἢ τέχνη
 γινεῖ, ἀλλὰ πάντων πρῶτον τοῦτο διδασκόμεθα συνο-
 εἶτε ἰασιμόν ἐστι τὸ νόσημα εἴτε ἀνήκεστον καὶ ὑπερ-
 σπαστικὸς τοὺς ὄρους τῆς τέχνης· καὶ τηνικαῦτα, ἦν μὲν
 μεταχειρίστον ἢ, ἐπιχειροῦμεν καὶ πᾶσαν σπουδὴν
 ἀφρομέθα σῶσαι τὸν νοσοῦντα· ἦν δὲ κεκρατηκός
 ἢ καὶ νενικηκός τὸ πάθος ἰδωμεν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν
 ἰσοσπαστόμεθα, νόμον τινὰ παλαιὸν τῶν προπατόρων τῆς
 τέχνης ἰατρῶν φυλάττοντες, οἳ φασὶ μὴ δεῖν ἐπιχειρεῖν
 εἰς κεκρατημένους. ἰδὼν οὖν τὸν πατέρα ἐτι ἐντὸς τῆς
 κείδος καὶ τὸ πάθος οὐχ ὑπὲρ τὴν τέχνην, ἐπὶ πολὺ τη-
 ρήσας καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσας ἕκαστα ἐπεχείρουν ἤδη καὶ τὸ 163

φάρμακον τεθαρρηκότως ἐνέχεον, καίτοι πολλοὶ παρόντων ὑπόπτειον τὴν δόσιν καὶ τὴν ἴασιν διέβησαν καὶ πρὸς κατηγορίας παρεσκευάζοντο. 5. παρῆν δὲ μητροῖα φοβουμένη καὶ ἀπιστοῦσα, οὐ τῷ μισεῖν ἐμὲ τῷ δεδιέναι καὶ ἀκριβῶς εἰδέναι πονήρως ἐκεῖνον ἔμενον· ἠπίστατο γὰρ μόνη τὰ πάντα συνοῦσα καὶ δίκαιος τῇ νόσῳ. πλὴν ἄλλ' ἔγωγε οὐδὲν ἀποδοῖμι — ἠπιστάμην γὰρ οὐ ψευσόμενά με τὰ σημεῖα οὐδὲ δώσουσαν τὴν τέχνην — ἐπήγον τὴν ἴασιν ἐν καὶ ἐπιχειρήσεως, καίτοι καὶ μοί τινες τῶν φίλων συλλέγουσι μὴ θρασύνεσθαι, μὴ καὶ διαβολὴν τινα ἐνέγκῃ μοι τὸ ἀποτυχεῖν ὡς ἀμυνομένῳ τὸν πατέρα μάκρῳ καὶ μνησικακήσαντι ὧν ἐπεπόνθειν ὑπ' αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον, σῶος μὲν οὗτος εὐθύς ἦν καὶ ἐσώπαλον καὶ πάντα διεγίγνωσκεν· οἱ παρόντες δὲ ἐβίβησαν καὶ ἡ μητροῖα δὲ ἐπήγει καὶ φανερά πᾶσιν ἦν καὶ καὶ μοί εὐδοκιμοῦντι καὶ κείνῳ σωφρονοῦντι. οὗτος — μαρτυρεῖν γὰρ αὐτῷ ἔχω — μήτε μελλήσας μήτι βουλόν τινα περὶ τούτων προσλαβών, ἐπειδὴ ἴηκουσε τῶν παρόντων, ἔλυε μὲν τὴν ἀποκήρυξιν δὲ ἐξ ὑπαρχῆς ἐποιεῖτό με σωτήρα καὶ εὐεργέτην ἰατρῶν, καὶ ἀκριβῆ πείραν εἰληφέναι ὁμολογῶν καὶ ἐμπροσθεν ἐκείνων ἀπολογούμενος. τοῦτο γενεῖ εὐφραίνει μὲν πολλούς, ὅσοι παρήσαν χρηστοί, δὲ ἐκείνους, ὅσοις ἀποκήρυξις ἡδίων ἀναλήψεως.

164 γοῦν τότε οὐ πάντας ὁμοίως ἡδομένους τῷ πράξει ἄλλ' εὐθύς τινος καὶ χρόαν τρεπομένην καὶ βλέμμα ταραγμένον καὶ πρόσωπον ὠργισμένον, οἶον ἐκ γὰρ καὶ μίσους γίνεται. ἡμεῖς μὲν οὖν, ὡς τὸ εἶκόσ, φροσύναις καὶ θυμηδίαις ἤμεν ἀλλήλους ἀπειλοῦμεν. 6. ἡ μητροῖα δὲ μετὰ μικρὸν εὐθύς νοσεῖν ἤρξατο, ὃ ἄνδρες δικασταί, χαλεπὴν καὶ παράλογον· ἀρχὴ

εὐθύς τὸ δεινὸν παρεφύλαξα· οὐ γὰρ ἀπλοῦν οὐδὲ
 κόλαιον τῆς μανίας τὸ εἶδος, ἀλλὰ τι παλαιὸν ὑποί-
 κρουσεν ἐν τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέρρηξε καὶ ἐς τοῦμφανὲς
 ἐκείνησε. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα ἡμῖν ἐστὶ σημεῖα τῶν
 ἐκείνως μεμνηότων, ἐν δὲ ἐκεῖνο καινὸν ἐπὶ γῆς γυναι-
 κὸς ταύτης παρεφύλαξα· πρὸς μὲν γὰρ τοὺς ἄλλους ἡμε-
 τέρα καὶ πραεῖά ἐστι καὶ παρόντων εἰρήνην ἄγει ἢ νό-
 ῳ, ἂν δὲ τινα λατρῶν ἰδοῖ καὶ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον, κατ'
 ἄνω μάλιστα παροξύνεται, ὅπερ καὶ αὐτὸ τοῦ πονη-
 ροῦ καὶ ἀνηκέστως ἔχειν ἐστὶ τεκμήριον. ταῦτα ὁρῶν ἐγὼ
 ἐκείνην καὶ τὴν γυναῖκα ἕκτειρον ἀξίαν οὖσαν καὶ 165
 καὶ τὸ προσήκον δυστυχοῦσαν. 7. ὁ πατὴρ δὲ ὑπὸ ἰδιω-
 τῆς — οὐ γὰρ οἶδεν οὔτε ἀρχὴν τοῦ κατέχοντος κακοῦ
 καὶ τὴν αἰτίαν οὔτε τὸ μέτρον τοῦ πάθους — ἐκέλευεν
 εἶδαι καὶ τὸ ὅμοιον ἐγγέαι φάρμακον· ᾤετο γὰρ ἐν εἰ-
 κῆ μανίας εἶδος καὶ μίαν τὴν νόσον καὶ τὸ ἀρρώστημα
 τὸν καὶ παραπλησίαν τὴν θεραπείαν ἐνδεχόμενον.
 ἐπεὶ δέ, ὅπερ ἀληθέστατον, ἀδύνατον εἶναι φημι σώζε-
 σθαι τὴν γυναῖκα καὶ ἠττησθαι ὑπὸ τῆς νόσου ὁμολογῶ,
 ἀνακατεῖ καὶ ὀργίζεται καὶ φησιν ἐκόντα καθυφίεσθαι
 προδιδόναι τὴν ἀνθρωπον, ἐγκαλῶν ἐμοὶ τὴν ἀσθέ-
 νειαν τῆς τέχνης. καὶ πάσχει μὲν σύνηθες τοῖς λυπου-
 οῖς· ὀργίζονται γοῦν ἅπαντες τοῖς μετὰ παρρησίας
 ἠθῆ λέγουσι. πλὴν ἐγὼγε ὡς ἂν οἰός τε ᾤ, δικαιολο-
 γουμαι πρὸς αὐτὸν καὶ ὑπὲρ ἐμαντοῦ καὶ τῆς τέχνης.
 καὶ πρῶτόν γε ἀπὸ τοῦ νόμου ἄρξομαι, καθ' ὃν οὗτός
 ἀποκηρῦξαι βούλεται, ἵν' εἰδῆ οὐκέθ' ὅμοιαν οὖσαν 166
 ᾧ νῦν τε καὶ πρότερον τὴν ἐξουσίαν. οὐ γὰρ ἅπασιν,
 ἄτερ, ὁ νομοθέτης οὐδὲ πάντας υἱίας οὐδὲ ὁσάκις ἂν
 ἴδωσιν ἀποκηρῦττειν συγκεχώρηκεν οὐδ' ἐπὶ πάσαις
 αἰσ, ἀλλ' ὥσπερ τοῖς πατράσι τὰ τηλικαῦτα ὀργίξε-
 ναι ἐφήκεν, οὕτως καὶ τῶν παιδῶν προϋνόησεν, ὡς μὴ

ἀδίκως αὐτὸ πάσχωσι· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐλευθέραν ἐφ' ἑ
 γίνεσθαι οὐδὲ ἄκριτον τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ἐς δικασ
 ριον ἐκάλεσε καὶ δοκιμαστάς ἐκάθισε τοὺς μήτε πρὸς
 γὴν μήτε πρὸς διαβολὴν τὸ δίκαιον κρινουῦντας· ἦδει γὰρ
 πολλοῖς πολλάκις ἀλόγους αἰτίας ὀργῆς παρισταμέν
 καὶ τὸν μὲν ψευδεῖ τιμι διαβολῇ πειθόμενον, τὸν δὲ
 κέτη πιστεύοντα ἢ γυναῖα ἐχθρῶ. οὐκ οὖν ἠγγέτο ἀδ
 στον γίνεσθαι τὸ πρῶγμα οὐδ' ἐξ ἐρήμης τοὺς πα
 εὐθύς ἀλίσκεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὕδωρ ἐγγεῖται καὶ λόγος ἐ
 δίδοται καὶ ἀνεξέταστον οὐδὲν καταλείπεται. 9. ἐπὶ
 νυν ἔξεστι, καὶ τοῦ μὲν ἐγκαλεῖν μόνου ὁ πατήρ κ
 τοῦ κρίναι δέ, εἰ εὐλόγα αἰτιᾶται, ὑμεῖς οἱ δικάζον
 αὐτὸ μὲν ὃ μοι ἐπιφέρει καὶ ἐφ' ᾧ νῦν ἀγανακτεῖ,
 δέπω σκοπεῖτε, πρότερον δὲ ἐκεῖνο ἐξετάσατε, εἰ ἐπι
 τέον ἀποκηρύττειν αὐτῷ ἅπαξ ἀποκηρύξαντι καὶ χρη
 μένῳ τῇ παρὰ τοῦ νόμου ἐξουσίᾳ καὶ ἀποπληρωσ
 167 τὴν πατρικὴν ταύτην δυναστείαν, εἴτ' αὐτίς ἀναλαβ
 καὶ λύσαντι τὴν ἀποκήρυξιν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἀδικῶτα
 εἰναί φημι τὸ τοιοῦτον, ἀπεράντους γίνεσθαι τῶν
 δων τὰς τιμωρίας καὶ πολλὰς τὰς καταδίκας καὶ τὸν
 βον αἰτίδιον καὶ τὸν νόμον ἄρτι μὲν συνοργίζεσθαι, μ
 μικρὸν δὲ λύεσθαι καὶ πάλιν ὁμοίως ἰσχυρὸν εἶναι,
 ὅλως ἄνω καὶ κάτω στρέφεσθαι τὰ δίκαια πρὸς τὸ
 καιροῦ δοκοῦν πατράσιν. ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ἀ
 ἐπιέναι καὶ ἀγανακτοῦντι συναγανακτεῖν καὶ κύριον
 τιμωρίας ποιεῖν τὸν γεγεννηκότα, ἣν δὲ ἅπαξ ἀναλα
 τὴν ἐξουσίαν καὶ καταχρησῆται τῷ νόμῳ καὶ ἐμπλη
 τῆς ὀργῆς, εἶτα μετὰ ταῦτα ἀναλάβῃ χρηστὸν εἶναι μ
 πεισθεῖς, ἐπὶ τούτων ἀνάγκη μένειν καὶ μηκέτι μετα
 δᾶν μηδὲ μεταβουλεύεσθαι μηδὲ μεταποιεῖν τὴν κρί
 τοῦ μὲν γὰρ τὸν γεννηθέντα πονηρὸν ἢ χρηστὸν ἀπο
 σεσθαι οὐδέν, οἶμαι, γνώρισμα ἦν, καὶ διὰ τοῦτο τ

ἰς τοῦ γένους παραιτεῖσθαι συγκεχώρηται τοῖς ὅτε
 ἀναθρεψαμένοις. 10. ὅταν δὲ μὴ κατ' ἀνάγκην,
 ἔξουσίας αὐτός τις ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ δοκιμάσας
 ἢ, τίς ἐτι μηχανὴ μεταβάλλεσθαι, ἢ τίς ἐτι χρήσις
 τοῦ νόμου; φαίη γὰρ ἂν πρὸς σὲ ὁ νομοθέτης, 168
 ἰρὸς οὗτος ἦν καὶ τοῦ ἀποκηρυχθῆναι ἄξιός, τί
 ἀνεκάλεις; τί δ' αὐτίς ἐπανῆγες ἐς τὴν οἰκίαν;
 υες τὸν νόμον; ἐλεύθερος γὰρ ἦσθα καὶ τοῦ μὴ
 αὐτὰ κύριος. οὐ γὰρ δὴ ἐντρυφᾶν σοι δοτέον τοῖς
 οὐδὲ πρὸς τὰς σὰς μεταβολὰς συναγέσθαι τὰ δι-
 α οὐδὲ ἄρτι μὲν λύεσθαι ἄρτι δὲ κυρίους εἶναι
 ἴμους, καὶ τοὺς δικαστὰς καθῆσθαι μάρτυρας,
 δὲ ὑπηρετάς τῶν σοι δοκούντων ὅτε μὲν κολά-
 ὄτε δὲ διαλλάττοντας, ὁπόταν σοι δοκῇ. ἅπαξ γε-
 κς, ἅπαξ ἀνατέροφας, ἅπαξ καὶ τὸ ἀποκηρύττειν
 ἴτων ἔχεις, καὶ τότε, ἦν δικαίως αὐτὸ ποιεῖν δο-
 δ' ἄπαστον τοῦτο καὶ ἀδιδιον καὶ πολὺ καὶ φάδιον
 ἦδη τῆς πατρικῆς ἐστὶν ἔξουσίας. 11. μὴ δὴ, πρὸς
 ᾧ ἄνδρες δικασταί, συγχωρήσητε αὐτῷ ἐκούσιον
 ἰληψιν πεποιημένῳ καὶ λύσαντι τὴν γυνῶσιν τοῦ
 δικαστηρίου καὶ ἀκυρώσαντι τὴν ὄργην αὐτίς τὴν
 τιμωρίαν ἀνακαλεῖν καὶ ἐπὶ τὴν ἔξουσίαν τὴν πα-
 ἀνατρέχειν, ἣς ἔξωρος ἦδη καὶ ἔωλος ἡ προθεσμία,
 νῳ τούτῳ ἄκυρος καὶ προδεδαπανημένη· ὁρᾶτε
 υ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις δικαστηρίοις ὡς ἀπὸ μὲν τῶν 169
 λαχόντων δικαστῶν, ἦν τις ἄδικον οἰηται γεγενῆ-
 ἰν κρίσιν, δίδωσιν ὁ νόμος εἰς ἕτερον ἐφεῖναι δι-
 ἰον· ἦν δὲ τινες ἐκόντες αὐτοὶ σύνθωνται δικα-
 κὶ προελόμενοι ἐπιτρέψωσι διαιτᾶν, οὐκέτι. οἷς
 ἦν μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐμμένειν, εἰ τούτους τις αὐ-
 ἰς εἴλετο, στέργειν ἐστὶ δίκαιος τοῖς ἐγνωσμένοις.
 ἢ καὶ σύ, ὃν ἐξῆν μηκέτ' ἀναλαμβάνειν, εἰ σοι

ἀνάξιος ἐδόκει τοῦ γένους, τοῦτον εἰ χρηστὸν ἦγ-
 νος εἶναι πάλιν ἀνείληφας, οὐκέτ' ἀποκηρύττειν
 ὅτι γὰρ οὐκ ἄξιός αὐθις παθεῖν ταῦτα, ὑπ' αὐτὴν
 μεμαρτύρηται καὶ χρηστὸς ἤδη ἀνωμολόγηται. ἄμει-
 τον οὖν τὴν ἀνάληψιν καὶ τὴν διαλλαγὴν βέβαιο-
 προσήκει μετὰ κρίσιν οὕτω πολλὴν καὶ δύο δικαί-
 εν μὲν τὸ πρῶτον, ἐφ' οὗ παρητήσω, δεύτεροι
 σόν, ὅτε μετεβουλεύσω καὶ ἀνάδαστον ἐποίησας· τ-
 τερον ἐγνωσμένα λύσας βεβαιοῖς τὰ μετ' ἐκεῖνα
 λευμένα. μένε τοίνυν ἐπὶ τῶν τελευταίων καὶ φ-
 τὴν σαντοῦ κρίσιν· πατέρα σε εἶναι δεῖ· τοῦτο γὰρ
 σοι, τοῦτ' ἐδοκίμασας, τοῦτ' ἐκύρωσας. 12. ἐγὼ μ-
 εἰ μὴ φύσει παῖς ἦν, θέμενος δὲ ἀποκηρύττειν ἰ-
 ἐξεῖναι ἄν σοι ᾤμην· ὃ γὰρ τὴν ἀρχὴν μὴ ποιεῖν
 170 τὸν ἦν, τοῦτ' ἀδίκον λύειν ἄπαξ γενόμενον. τὸν
 φύσει καὶ αὐθις προαιρέσει καὶ γνώμῃ εἰσπεποιη-
 πῶς εὐλογον αὐθις ἀπωθεῖσθαι καὶ πολλάκις τῇ
 οἰκειότητος ἀποστρεφεῖν; εἰ δ' οἰκείτης ὢν ἐτύγχαν-
 τὸ μὲν πρῶτον πονηρὸν οἰόμενος ἐπέδησας, μεταπι-
 δὲ ὡς οὐδὲν ἠδίκουν, ἐλεύθερον ἀφήκας εἶναι,
 σοι πρὸς καιρὸν ὀργισθέντι αὐθις ἐξῆν ἐς τὴν
 δουλείαν ἐπανάγειν; οὐδαμῶς. τὰ γὰρ τοιαῦτα
 καὶ διὰ παντὸς κύρια ὑπάρχειν οἱ νόμοι ἀξιοῦσιν
 μὲν οὖν τοῦ μηκέτι ἐξεῖναι τούτῳ ἀποκηρύττειν δι-
 ἀποκηρύξας ἐκὼν ἀνέλαβεν, ἔτι πολλὰ εἰπεῖν ἔχω
 παύσομαι.

13. Σκέψασθε δὲ ἤδη ὄντινα ὄντα με καὶ ἀπι-
 ξει· καὶ οὐ δὴ πού τοῦτό φημι, ὡς τότε μὲν ἰδ-
 νῦν δὲ ἰατρόν· οὐδὲν γὰρ ἂν πρὸς τοῦτο ἡ τέχνη συ-
 νίσαιτο· οὐδ' ὅτι τότε μὲν νέον, νῦν δὲ ἤδη καὶ
 βηκότα καὶ τὸ πιστὸν τοῦ μηδὲν ἀδικῆσαι ἂν πα-
 ἡλικίας ἔχοντα· μικρὸν γὰρ ἴσως καὶ τοῦτο. ἀλλ

, εἰ καὶ μηδὲν ἠδίκημένος, ὡς ἂν ἔγωγε φαίην, ἀλλ'
 εὐπεπονηδῶς παρηγεῖτο τῆς οἰκίας, νῦν δὲ σωτήρα
 ἦγρος καὶ εὐεργέτην γεγενημένον, οὐ τί γένοιτ' ἂν ἀχα- 171
 ρότερον, σωθέντα δι' ἐμὲ καὶ τηλικούτου κίνδυνου
 παφευγῶτα τοῖς τοιοῦτοις εὐθύς ἀμείβεσθαι τῆς θε-
 μίας ἐκείνης οὐδένα λόγον ἔχοντα, ἀλλ' οὕτως ῥα-
 ῖς ἐπιλελήσθαι καὶ ἐπὶ τὴν ἐρημίαν ἐλαύνειν τὸν ἐφη-
 ρτ' ἂν δικαίως ἐφ' οἷς ἀδίκως ἐξεβέβλητο, μὴ μόνον
 ῥησικακήσαντα, ἀλλὰ καὶ σώσαντα καὶ σωφρονεῖν
 ῥσκευάσαντα; 14. οὐ γὰρ σμικρόν, ὃ ἄνδρες δικα-
 ς οὐδὲ τὸ τυχὸν εὐπεποιηκῶς αὐτὸν ὅμως τῶν τοιού-
 νων ἀξιοῦμαι. ἀλλ' εἰ καὶ οὗτος ἀγνοεῖ τὰ τότε, πάν-
 ὑμεῖς ἴστε οἷα ποιοῦντα αὐτὸν καὶ πάσχοντα καὶ ὅπως
 κείμενον ἐγὼ παραλαβὼν, τῶν μὲν ἄλλων ἰατρῶν
 γνωκώτων, τῶν δὲ οἰκείων φευγόντων καὶ μηδὲ πλη-
 προσιέναι τολμῶντων, τοιοῦτον ἀπέφηνα, ὡς καὶ
 ἦγορεῖν δύνασθαι καὶ περὶ τῶν νόμων διαλέγεσθαι.
 λον δὲ ὀρθῶς, ὃ πάτερ, τὸ παράδειγμα· τοιοῦτον ὄντα
 καρ' ὀλίγον οἷα νῦν ἢ γυνὴ ἐστὶ, πρὸς τὴν ἀρχαίαν
 ῥησιν ἐπανήγαγον. οὐ δὴ δίκαιον, τοιαύτην μοι γε-
 ραι τὴν ἀμοιβὴν ἀντ' ἐκείνων οὐδὲ κατ' ἐμοῦ σε μὴ
 σωφρονεῖν· ὅτι γὰρ μὴ μικρὰ ὑπ' ἐμοῦ εὐεργέτησαι, 172
 ἀπ' αὐτῶν ὧν ἐγκαλεῖς δῆλόν ἐστιν· ὃν γὰρ ὡς ἐν
 ἔτοις οὖσαν τὴν γυναῖκα καὶ παμπονήρως ἔχουσαν
 ἰώμενον μισεῖς, πῶς οὐ πολὺ μᾶλλον, ὅτι σε τῶν
 ἰων ἀπήλλαξα, ὑπεραγαπᾶς καὶ χάριν ὁμολογεῖς τῶν
 ῥω δεινῶν ἀπῆλλαγμένος; σὺ δέ, ὅπερ ἀγνωμονέστα-
 ς, σωφρονήσας εὐθύς εἰς δικαστήριον ἄγεις καὶ σε-
 ῥμένος κολάζεις καὶ ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο μῖσος ἀνα-
 ρεις καὶ τὸν αὐτὸν ἀναγινώσκεις νόμον. καλὸν γοῦν
 μισθὸν ἀποδίδως τῇ τέχνῃ καὶ ἀξίας ἀμοιβὰς τῶν
 ῥμάκων ἐπὶ τὸν ἰατρὸν ὑγιαίνων μόνον. 15. ὑμεῖς δέ,

ὧ ἄνδρες δικασταί, τὸν εὐεργέτην τούτῳ κολά
 τρέφετε καὶ τὸν σώσαντα ἐξελαύνειν καὶ τὸν ε
 σαντα μισεῖν καὶ τὸν ἀναστήσαντα τιμωρεῖσθαι;
 γε τὰ δίκαια ποιῆτε. καὶ γὰρ εἰ τὰ μέγιστα νῦν
 νων ἐτύγχανον, ἦν μοί τις οὐ μικρὰ προοφειλο
 ρις, εἰς ἣν ἀποβλέποντα τοῦτον καὶ ἧς μεμνημέν
 εἶχε τῶν μὲν παρόντων καταφρονεῖν, δι' ἐκεῖνε
 χειρον τὴν συγγνώμην ἔχειν, καὶ μάλιστα εἰ τ
 τις ἢ εὐεργεσία τυγγάνοι, ὡς πάντα ὑπερπαλεῖ
 ταῦτα. ὅπερ οἶμαι κάμοι πρὸς τοῦτον ὑπάρχειν.
 173 εἶναι καὶ τὸ σωφρονεῖν καὶ τὸ συνιέναι παρ᾽ ἑσ
 μάλιστα ὅτε οἱ ἄλλοι πάντες ἤδη ἀπεγνωσέσαι
 τοὺς εἶναι ὠμολόγουν τῆς νόσου. 16. τοῦτο γ
 οἶμαι ποιεῖν τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν, ὅς οὔτε νόσ
 οὔτε ἀναγκαίαν τῆς θεραπείας ἔχων αἰτίαν, ἀλ
 θερος καθεστῶς καὶ ἀλλότριος, τῆς φυσικῆς αἰτ
 μένος, ὅμως οὐ περιεῖδον, ἀλλ' ἐθέλοντός,
 ἀντεπάγγελτος ἦκον, ἐβοήθησα, προσελιπάρησ
 μην, ἀνέστησα καὶ τὸν πατέρα ἑμαυτῷ διεφύ
 ὑπὲρ τῆς ἀποκηρύξεως ἀπελογησάμην καὶ τῇ εὐ
 ὀργῇ ἔπαυσα καὶ τὸν νόμον ἔλυσα τῇ φιλοστο
 μεγάλης εὐεργεσίας τὴν εἰς τὸ γένος ἐπάνοδον ε
 καὶ ἐν οὕτως ἐπισφαλεῖ καιρῷ τὴν πρὸς τὸν πατέ
 ἐπεδειξάμην καὶ μετὰ τῆς τέχνης ἑμαυτὸν εἰσεπε
 γνήσιος υἱὸς ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνεφάνην. πόσα γὰ
 παθεῖν με, πόσα καμεῖν παρόντα, ὑπηρετοῦντα
 φυλακοῦντα, νῦν μὲν εἰκοντα τῇ τοῦ πάθους ἀκ
 δὲ τὴν τέχνην ἐπάγοντα πρὸς ὀλίγον ἐνδιδόντος
 κοῦ; ἔστι δὲ τῶν ὄντων ἀπάντων τούτων ἐν τῇ
 τὸ ἐπισφαλέστατον, τοὺς τοιούτους ἰᾶσθαι καὶ πλ
 οὔτῳ διακειμένοις· ἐς γὰρ τοὺς πλησίον πολλὰκι

γ λύτταν ἐπιξέσαντος τοῦ πάθους. καὶ ὁμῶς πρὸς οὐ-
 τούτων ἀπαύκνησα οὐδὲ ἀπεδείλλασα, συνῶν δὲ καὶ 174
 ἅπαντα τρόπον ἀντεξεταζόμενος τῇ νόσῳ τὸ τελευταῖον
 ἐπέτησα τῷ φαρμάκῳ. 17. μὴ γὰρ τοῦτ' ἀκούσας εὐθύς
 ἄλλοι τις, ποῖος δὲ ἢ πόσος ὁ κάματος ἐγγχεί φάρ-
 μακον; πολλὰ γὰρ πρὸ τούτου γενέσθαι δεῖ καὶ προοδο-
 ῦναι τῇ πόσει καὶ προπαρασκευάσαι ῥάδιον εἰς ἱασιν
 ἴαμα καὶ τῆς ἀπάσης ἕξεως φροντίσαι κενούντα καὶ
 κινούντα καὶ οἷς χρή τρέφοντα καὶ κινούντα εἰς ὄσον
 κλονισμὸν καὶ ὑπνους ἐπινοοῦντα καὶ ἡρεμίας μηχανώμε-
 να, ὧπερ οἱ μὲν ἄλλο τι νοσοῦντες ῥαδίως πεισθεῖεν
 οἱ μεμνηνότες δὲ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νοῦ δυσάγω-
 γοὶ δυσηνιόχῃτοι καὶ τῷ ἱατρῷ ἐπισφαλεῖς καὶ τῇ θε-
 ραπείᾳ δυσκαταγώνιστοι. ὅταν γοῦν πολλάκις ποιήσωμεν
 ἀπλησίον γενέσθαι τοῦ τέλους καὶ ἐλπίσωμεν, ἐμπεσόν
 κερὸν ἀμάρτημα ἐπακμάσαντος τοῦ πάθους ἅπαντα
 ἕως ἐκεῖνα ἀνέτρεψε καὶ ἀνεπόδισε τὴν θεραπείαν καὶ
 τὴν τέχνην διέσφηλε. 18. τὸν οὖν ταῦτα πάντα ὑπομε-
 τήκοτα καὶ οὕτω χαλεπῷ νοσήματι προσπαλαίσαντα 175
 καὶ ἐτι τοῦτῳ ἀποκηρύττειν ἐπιτρέψετε, καὶ τοὺς νό-
 μους βούλεται ἐρμηνεύειν κατ' εὐεργέτου συγχωρή-
 σαι καὶ τῇ φύσει πολεμεῖν αὐτὸν ἐάσετε; ἐγὼ τῇ φύσει
 ἐπιτιμώμενος, ὃ ἄνδρες δικασταί, σώξω καὶ διαφυλάττω
 τὰ πατέρα ἐμαντῷ, κἄν ἀδικῇ· οὐτοσί δὲ τὸν εὐεργε-
 τὰ παῖδα τοῖς νόμοις, ὡς φησιν, ἀκολουθῶν διαφθεί-
 ρει καὶ τοῦ γένους ἀποστρεφεί. μισόπαις οὗτος, ἐγὼ φιλο-
 πᾶτρι γίγνομαι· ἐγὼ τὴν φύσιν ἀσπάζομαι, οὗτος τὰ
 νόμους φύσεως παρορᾷ καὶ καθυβρίζει. ὃ πατὴρ μισοῦντος
 νόμους· ὃ πατὴρ μισοῦντος ἀδικώτερον. ἐγκαλῶ γὰρ
 τῷ νόμῳ, τοῦ πατρὸς ἀναγκάζοντος, ὅτι μισούμενος οὐ
 φιλοῦμαι καὶ φιλοῦμαι πλέον ἢ προσήκει. καίτοι γε ἡ φύσις

τοῖς πατράσι τοὺς παῖδας μᾶλλον ἢ τοῖς παισὶ
 τέρας ἐπιτάττει φιλεῖν. ἀλλ' οὗτος ἐκῶν καὶ τοῖ
 παρορᾷ, οἷ τοὺς οὐδὲν ἠδίκηκότητας παῖδας τῷ ἰ
 λάττουσι, καὶ τὴν φύσιν, ἢ τοὺς γεννήσαντας ἐ
 176 γὰς εὐνοίας ἔχων πρὸς ἐμὲ μελίζονα τὰ δίκαιά μι
 νοίας εἰσφέρει καὶ ἐπιδίδωσιν, ἢ τό γε ἔλαττον ἐ
 ται καὶ ζηλοῖ τοῦ φίλτρον· ἀλλ', οἷμοι τῆς σ
 προσέτι καὶ μισεῖ φιλοῦντα καὶ ἀγαπῶντα ἐλε
 εὐεργετοῦντα ἀδικεῖ καὶ ἀσπαζόμενον ἀποκηρ
 τοὺς φιλόπαιδας νόμους ὡς μισόπαιδας κατ' ἐμ
 χειρίζεται. ὦ μάχης, ἦν εἰσάγεις, πάτερ, το
 κατὰ τῆς φύσεως. 19. οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι
 λεις· κακῶς ἐρμηνεύεις, ὦ πάτερ, καλῶς κειμέι
 νόμους. οὐ πολεμεῖ φύσις καὶ νόμος ἐν ταῖς
 ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν ἐνταῦθα ἀλλήλοις καὶ συνα
 ται τῇ λύσει τῶν ἀδικημάτων. ὑβρίζεις τὸν εἰ
 ἀδικεῖς τὴν φύσιν. τί καὶ τοὺς νόμους συναδικεῖ
 σει; οὐς καλοὺς καὶ δικαίους καὶ φιλόπαιδας
 λοντας οὐ συγχωρεῖς, καθ' ἑνὸς παιδὸς ὡς κατι
 κινῶν πολλάκις καὶ ἡσυχάζειν οὐκ ἐῶν ἐν ταῖς ἰ
 τοὺς ἐν ταῖς τῶν παιδῶν πρὸς τοὺς πατέρας εὐνο
 χάζειν ἐθέλοντας, καίτοι γε ἐπὶ τοῖς μηδὲν ἡμ
 μηδὲ κειμένους. καὶ μὴν οἷ γε νόμοι καὶ ἀχαρι
 κάξεσθαι διδῶσι κατὰ τῶν τοὺς εὐεργέτας μὴ
 ποιοῦντων. ὁ δὲ πρὸς τῷ μὴ ἀμείβεσθαι καὶ ἐ
 οἷς εὐπέπονθε κολάζειν ἀξιῶν, σκέψασθε εἴ τι
 βολὴν ἀδικίας ἀπολέλοιπεν. ὡς μὲν οὖν οὔτε ἀπ
 τειν ἐτι τοῦτῳ ἔξεστιν ἄπαξ ἤδη τὴν πατρικὴν
 ἀποπληρώσαντι καὶ χρησαμένῳ τοῖς νόμοις οὐ
 δίκαιον, εὐεργέτην εἰς τὰ τῆλικαῦτα γεγεννημέν

Θαι και τῆς οίκιας παραιτεῖσθαι, ἱκανῶς, οἶμαι, δέ-
ται.

20. Ἦδη δὲ καὶ ἐπ' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἔλθωμεν τῆς 177
κηρύξεως καὶ τὸ ἔγκλημα ἐξετάσωμεν ὁποῖόν ἐστιν.
γὰρ δὲ αὐθις ἐπὶ τὴν γνώμην ἀναδραμεῖν τοῦ νομο-
ν. ἵνα γὰρ σοι τοῦτο πρὸς ὀλίγον δῶμεν, τὸ ἐξεῖναι
κίς ἂν ἐθέλης ἀποκηρύττειν, καὶ κατὰ γε τοῦ εὐερ-
ν προσέτι τὴν ἐξουσίαν ταύτην συγχωρήσωμεν, οὐχ
ῶς, οἶμαι, οὐδὲ ἐπὶ πάσαις αἰτίαις ἀποκηρύξεις. οὐδὲ
θ' ὁ νομοθέτης φησὶν, ὅτι ἂν τύχη ὁ πατὴρ αἰτια-
ενος, ἀποκηρυττέτω, καὶ ἀπόχη θελήσαι μόνον καὶ
ψασθαι. τί γὰρ ἂν ἔδει δικαστηρίου; ἀλλ' ὑμῖν ποιεῖ
το, ὡς ἄνδρες δικασταί, σκοπεῖν εἴτε ἐπὶ μεγάλοις καὶ
ίοις ὁ πατὴρ ὀργίζεται εἴτε καὶ μὴ. οὐκοῦν τοῦτο ἦδη
άσατε. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν μετὰ τὴν μανίαν εὐθύς.
τὰ μὲν δὴ πρῶτα τῆς σωφροσύνης τοῦ πατρὸς λύσις
τῆς ἀποκηρύξεως, καὶ σωτὴρ καὶ εὐεργέτης καὶ πάντα
ἔγω. καὶ οὐδέν, οἶμαι, τούτοις ἔγκλημα προσεῖναι
νατο. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ τί τῶν πάντων αἰτιᾶ; τίνα
απειάν, τίνα ἐπιμέλειαν υἱοῦ παρήκα; πότε ἀπόκοι-
ἔγενόμην; τίνας πότους ἀκαίρους, τίνας κώμους ἔγκα-
ι; τίς ἀσωτία; τίς πορνοβασκὸς ὕβριςται; τίς ἠτιά-
ο; οὐδὲ εἰς. καὶ μὴν ταῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς μάλιστα ὁ
ως ἀποκηρύττειν ἐφίησιν. ἀλλὰ νοσεῖν ἤρξατο ἢ μη-
ιά. τί οὖν; ἐμοὶ τοῦτ' ἔγκαλεῖς καὶ νόσον δίκην ἀπαι-
ι; οὐ, φησὶν. 22. ἀλλὰ τί; θεραπεύειν προσταττόμε- 178
οὐκ ἐθέλεις, καὶ διὰ τοῦτ' ἄξιος ἂν εἴης ἀποκηρύ-
ς ἀπειθῶν τῷ πατρὶ. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν οἷα προσταττοντι
φ ὑπακούειν οὐ δυνάμενος ἀπειθεῖν δοκῶ πρὸς ὀλί-
ὑπερθῆσομαι· πρότερον δὲ ἀπλῶς ἐκεῖνό φημι, ὡς
πάντα προσταττεῖν οὔτε τούτῳ δίδωσιν ὁ νόμος οὔτ'
ἢ τὸ πείθεσθαι πᾶσι πάντως ἀναγκαῖον. ἐν δ' οὖν
LUCIAN. II. 7

τοῖς τῶν προσταγμάτων τὰ μὲν ἀνεύθυνα ἔστι ὀργῆς καὶ τιμωρίας ἄξια· ἔὰν νοσῆς αὐτός, ἐγὼ δὲ ἔὰν τῶν κατ' οἶκον ἐπιμελεῖσθαι κελεύης, ἐγὼ γωρῶ· ἔὰν τὰ κατ' ἀγρὸν ἐπισκοπεῖν προστάτῃ δὲ ὀκνῶ. πάντα ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια ἔχει τὰς προφάσεις καὶ τὰς μέμφεις πατρικῆς· τὰ ἐφ' ἡμῖν ἔστι τοῖς παισίν, ὄντα τῶν τεχνῶν καὶ ἰατρῶν χρήσεως, καὶ μάλιστα, εἰ μηδὲν ὁ πατήρ αὐτοῦ κοῖτο. ἐπεὶ τοι ἂν τῷ γραφεῖ πατήρ προστάτῃ μὲν, τέκνον, γράφε, ταυτί δὲ μή, καὶ τῷ μουσικῷ μὲν τὴν ἁρμονίαν κροῦε, ταύτην δὲ μή, καὶ ἰατροῦ κεύοντι, τοιαῦτα μὲν χάλκευε, τοιαῦτα δὲ μή, ἄξιον ἀνάσχοιτο ἀποκηρύττοντα, ὅτι μή κατὰ τὰ ἐκεῖ κοῦντα ὁ παῖς χρῆται τῇ τέχνῃ; οὐδὲ εἰς, οἶμαι. δὲ τῆς ἰατρικῆς ὅσῳ σεμνότερόν ἐστι καὶ τῷ βίῳ μώτερον, τοσούτῳ καὶ ἐλευθεριώτερον εἶναι πρὸς τοῖς χρωμένοις, καὶ τινα προνομίαν ἔχειν τὴν τέχνην καὶ τῆ ἐξουσίᾳ τῆς χρήσεως, ἀναγκάζεσθαι δὲ μηδὲ προστάττεσθαι πρᾶγμα ἰερὸν καὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων σοφῶν ἐπιτήδευμα, μηδ' ὑπὸ δυνάμει γενέσθαι νόμον μηδ' ὑπὸ φόβον καὶ τιμωρίαν δυνάμει, μηδ' ὑπὸ ψῆφον καὶ πατρὸς ἀπειλήν καὶ ἰδιωτικὴν. ὥστε καὶ εἰ τοῦτό σοι σαφῶς οὕτως κερήδην ἔλεγον, Οὐ βούλομαι οὐδὲ θεραπεύω δύναι ἀλλ' ἔμαντῶ μόνῳ τὴν τέχνην οἶδα καὶ τῷ πατρὶ ἄλλοις ἅπασιν ἰδιώτης εἶναι βούλομαι· τίς τύραννος

γνη, ὅπου γε τοῖς ἰατροῖς καὶ δημοσίαι πόλεις
 καὶ προεδρίας καὶ ἀτελείας καὶ προνομίας διδούσαι.
 ἴτα μὲν οὖν ἀπλῶς ἂν εἶχον εἰπεῖν ὑπὲρ τῆς τέχνης,
 τοῦ διδαξαμένου με καὶ πολλὰ ἐπιμεληθέντος καὶ
 ἰαντος, ὡς μάθοιμι, πρὸς μίαν ὁμως θεραπείαν
 , δυνατὴν οὖσαν, ἀντέλεγον. νυνὶ δὲ κάκεινο ἐν-
 , ὡς παντάπασιν ἀγνώμων ποιεῖς οὐκ ἔων με χρῆ-
 ετ' ἐλευθερίας ἐμῶ κτήματι. ταύτην ἐγὼ τὴν τέχ-
 νη υἱὸς ἂν σὸς ἐξέμαθον οὐδὲ τῷ σῶ νόμῳ ὑποκεί-
 και ὁμως αὐτὴν μεμάθηκά σοι — καὶ πρῶτος αὐ-
 ρλέλανκας — οὐδὲν παρὰ σοῦ πρὸς τὸ μαθεῖν
 ἵνα διδάσκαλον ἐμισθώσω; τίνα φαρμάκων παρα-
 ; οὐδ' ἠντιναοῦν· ἀλλὰ πενόμενος ἐγὼ καὶ τῶν
 ἰων ἀπορούμενος καὶ ὑπὸ τῶν διδασκάλων ἐλευ-
 ἰπαιδευόμεν. καὶ μοι τοιαῦτα παρὰ τοῦ πατρὸς
 ε τὸ μαθεῖν ἐφόδια, λύπη καὶ ἐρημία καὶ ἀπορία
 ρς οἰκείων καὶ ἀποστροφὴ συγγενῶν. ἀντὶ τούτων 181
 χρῆσθαι μου τῇ τέχνῃ ἀξίοις καὶ δεσπότης εἶναι
 τῶν ὅτ' οὐκ ἦσθα δεσπότης πεπορισμένων; ἀγά-
 τί σε καὶ πρότερον ἐκῶν οὐ προοφείλων εὐ ἐποίη-
 δεμίαν μηδὲ τότε χάριν ἀπαιτεῖσθαι δυνάμενος.
 θῆ δεῖ τὴν εὐποιίαν τὴν ἐμὴν ἀνάγκην ἐς τὸ λοι-
 ι γενέσθαι οὐδὲ τὸ ἐκόντα εὐεργετῆσαι ἀφορμὴν
 οντα κελεύεσθαι καταστῆναι οὐδὲ ἔθος ὑπάρξαι
 τὸ ἀπαξ τινα ἰασάμενον πάντας ἐς αἰεὶ θεραπεύειν
 ἰς ἂν ὁ θεραπευθεὶς θείῃ. ἐπεὶ δεσπότης ἂν οὐ-
 θ' ἡμῶν εἴημεν τοὺς θεραπευομένους χειροτο-
 ς καὶ μισθὸν τὸ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τὸ πάντα κε-
 ιν ὑπηρετεῖν προσδεδωκότες, οὐ τί γένοιτ' ἂν
 ερον; διότι σε νοσήσαντα χαλεπῶς οὕτως ἀνέ-
 διὰ τοῦτο νομίζεις ἐξεῖναι σοι καταχρησθαι μου
 η; 26. ταῦτα μὲν οὖν εἶχον ἂν λέγειν, εἰ καὶ δυ-

νατά μοι οὗτος προσέταττεν, ἐγὼ δὲ μὴ πάντα
 2 μὴδὲ πρὸς ἀνάγκην ὑπήκουον. νῦν δὲ ἤδη σκέψι
 οἷά ἐστιν αὐτοῦ τὰ ἐπιτάγματα· ἐπεὶ γὰρ ἐμὲ ἰάσι
 μεμηνότα, μέμνηε δὲ καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ ὅμοια π
 τοῦτο γὰρ οἶεται — καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἰ
 σται, δύνασαι δὲ σὺ πάντα ὡς ἔδειξας, ἰὼ καὶ ται
 ἀπάλλαττε ἤδη τῆς νόσου. τοῦτο δὲ οὕτως ἰ με
 ἀκούσαι πάννυ εὐλογον ἂν δόξεις, καὶ μάλιστα ἰδι
 ἀπείρω ἰατρικῆς· εἰ δέ μοι ἀκούσαίτε ὑπὲρ τῆ
 δικαιολογουμένου, μάθοιτ' ἂν ὡς οὔτε πάντα ἰ
 νατά ἐστιν οὔθ' αἰ τῶν νοσημάτων φύσεις παρι
 οὔτ' ἰασις ἢ αὐτῆ οὔτε φάρμακα τὰ αὐτὰ ἐπι
 ἰσχυρά, καὶ τότ' ἔσται δῆλον ὡς πάμπολυ τοῦ
 λεσθαί τι τὸ μὴ δύνασθαι διαφέρει. ἀνάσχεσθαι
 τὰ περὶ τούτων φιλοσοφοῦντος, καὶ μὴ ἀπειροκαί
 ἐξαγώνιον μὴδὲ ἀλλότριον ἢ ἄκαιρον ἠγρήθησθε
 τούτων λόγον. 27. πρῶτα μὲν δὴ σωματίων φῖ
 κράσεις οὐχ αἰ αὐταί, κἄν ὅτι μάλιστα ἐκ τῶν
 συνεστάται ὁμολογῶνται, ἀλλὰ τὰ μὲν τῶνδε
 τῶνδε μᾶλλον ἢ ἔλαττον μετέχει. καὶ λέγω τοῦτο
 τῶν ἀνδρείων, ὡς οὐδὲ ταῦτα πᾶσιν ἴσα ἢ ὅμοια
 κράσει οὔτε τῆ συστάσει, διάφορα γὰρ δὴ καὶ
 καὶ εἶδει ἀνάγκη καὶ τὰ νοσήματα ἐγγίνεσθαι αὐ
 τὰ μὲν εὐίατα εἶναι καὶ πρὸς τὴν θεραπείαν ἂν
 μένα, τὰ δὲ τέλειον ἀπεγνωσμένα καὶ ῥαδίως ἄλι
 καὶ κατὰ κράτος ὑπὸ τῶν νοσημάτων λαμβανό,
 33 τοῖνυν οἰεσθαι πάντα πυρετὸν ἢ πᾶσαν φθόνην
 πνευμονίαν ἢ μανίαν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οὔσα
 νει ὁμοίαν ἐπὶ παντὸς εἶναι σώματος, οὐ σωφρο
 οὔδὲ λελογισμένων οὔδὲ τὰ τοιαῦτα ἐξητακότη
 ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἐν μὲν τῷδε ῥαδίον
 ἐν δὲ τῷδε οὐκέτι. ὥσπερ οἶμαι καὶ πυρὸν ἦν τι

διαφόρους χώρας ἐμβάλῃς, ἄλλως μὲν ἐν τῇ πεδινηῇ
 βαθείᾳ καὶ ποτιζομένη καὶ εὐηλίῳ καὶ εὐηνέμῳ καὶ
 κρησαμένῳ ἀναφύσεται, εὐθαλής οἶμαι καὶ εὐτροφος
 πολύχουος καρπός, ἄλλως δὲ ἐν ὄρει καὶ ὑπολίθῳ
 ἄλλως δὲ ἐν δυσηλίῳ, ἄλλως δὲ ἐν ὑπῶρειᾳ, καὶ
 ἕως διαφόρως καθ' ἑκάστους τόπους· οὕτω δὲ καὶ τὰ
 ἡμέματα παρὰ τοὺς ὑποδεξαμένους τόπους ἢ εὐφορα καὶ
 ἄφορα ἢ ἐλάττω γίννεται. τοῦτο τοίνυν ὑπερβὰς ὁ πα-
 ρακαὶ ὅλον ἀνεξέταστον καταλιπὼν ἀξιοῖ πᾶσαν μανίαν
 ἐν ἅπαντι σώματι ὁμοίαν εἶναι καὶ τὴν θεραπείαν
 αὐτοῦ. 28. πρὸς δὲ τούτοις τοιούτοις οὖσιν ὅτι τὰ γυναι-
 κῶν σώματα πάμπλου τῶν ἀνδρείων διαφέρουσι πρὸς τε
 τὴν διαφορὰν καὶ πρὸς θεραπείας ἐλπίδα ἢ ἀπόγνω-
 ράδιον καταμαθεῖν· τὰ μὲν γὰρ τῶν ἀνδρῶν εὐπαγῆ
 εὐτόνα πόνοις καὶ κινήσεσι καὶ ὑπαιθρίῳ διαίτη γε-
 νασμένα, τὰ δὲ ἐκλυτα καὶ ἀσυμπαγῆ, ἐσκιατροφημένα
 λευκὰ αἵματος ἐνδεία καὶ θερμοῦ ἀπορία καὶ ὑγροῦ
 ἰσχύα· εὐαλωτότερα τοίνυν τῶν ἀνδρείων καὶ ταῖς
 αἰσθητικαῖς ἐκκείμενα καὶ τὴν ἴασιν οὐ περιμένοντα καὶ μά- 184
 λιστα πρὸς μανίας εὐχερέστερα· ἅτε γὰρ πολὺ μὲν τὸ
 ἴδιον καὶ κοῦφον καὶ ὀξυκίνητον ἔχουσαι, ὀλίγην δὲ
 τοῦ σώματος αὐτοῦ δύναμιν, ῥαδίως ἐς τὸ πάθος
 τοῦ κατολισθαίνουσιν. 29. οὐ δίκαιον τοίνυν παρὰ τῶν
 ἀνδρῶν τὴν ὁμοίαν ἐπ' ἀμφοῖν θεραπείαν ἀπαιτεῖν, εἰ-
 μὴ ὡς πολὺ τὸν μέσῳ, βίῳ παντὶ καὶ πράξεσιν ὅλαις
 πᾶσιν ἐπιτηδεύμασιν ἐξ ἀρχῆς εὐθύς κεχωρισμένων.
 οὐ τοίνυν λέγῃς ὅτι μέμνηε, προστίθει καὶ ὅτι γυνή
 αὐτοῦ μέμνηε, καὶ μὴ σύγχει ταῦτα πάντα τῷ τῆς μανίας
 ἔργῳ ὀνόματι ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ δοκοῦντι, ἀλλὰ χωρί-
 μως, ὥσπερ ἐστὶ καὶ ἐν τῇ φύσει, τὸ δυνατὸν ἐφ' ἑκάστου
 περὶ· καὶ γὰρ ἡμεῖς, ὅπερ ἐν ἀρχῇ τῶν λόγων εἰπὼν
 ἠνθῆμαί, τοῦτο πρῶτον ἐπισκοποῦμεν, φύσιν σώματος

τοῦ νοσοῦντος καὶ κραιῖσιν, καὶ τίνος πλείονος μετέ-
 εἰ θερμότερον ἢ ψυχρότερον, καὶ ἀκμάζον ἢ παρῆ
 καὶ μέγα ἢ μικρόν, καὶ πιμελές ἢ ὀλιγόσαρκον, καὶ
 τὰ τοιαῦτα. καὶ ὅλως ἄν τις αὐτὰ προξετάσῃ, πάν-
 πιστος ἄν εἴη ἀπογιγνώσκων τι ἢ ὑπισχνούμενος. ἰ
 καὶ τῆς μανίας αὐτῆς μυρία εἶδη ἐστὶ καὶ παμπόλλ-
 τὰς αἰτίας καὶ οὐδὲ τὰς προσηγορίας αὐτὰς ὅμοι
 γὰρ ταῦτόν παρανοεῖν καὶ παραπαίειν καὶ λυτ-
 185 μεμηνέναι, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοῦ μᾶλλον ἢ ἦτ-
 σθαι τῆ νόσου ὀνόματά ἐστιν· αἰτίαι τε τοῖς μὲν
 σιν ἄλλαι, ταῖς δὲ γυναιξὶν ἕτεραι, καὶ τῶν ἀνδρ-
 τῶν τοῖς μὲν νέοις ἄλλαι, τοῖς δὲ γεγηρακόσι δι-
 οῖον νέοις μὲν πλῆθος ὡς τὸ πολὺ, γέροντας δὲ κ-
 βολῆ ἄκαιρος καὶ ὀργῆ ἄλογος πολλάκις κατ' οἴκει
 πεσοῦσα τὸ μὲν πρῶτον διετάραξεν, εἶτα κατ' ὀλ-
 μαίαν περιέτρεψε· γυναικῶν δὲ πολλὰ καθικνεῖ
 ῥαδίως ἐς τὴν νόσον ἐπάγεται, μάλιστα δὲ μῖσο-
 τινος πολὺ ἢ φθόνος ἐπ' ἐχθρῶ εὐτυχοῦντι ἢ λι-
 ἢ ὀργῇ· κατ' ὀλίγον ταῦτα ὑποτυφόμενα καὶ
 χρόνῳ ἐντρεφόμενα μανίαν ἀποτελεῖ. 31. τοιαῦτά
 πάτερ, καὶ ἡ γυνὴ πέπονθε καὶ ἴσως τι λελύπηκεν
 ἔναγχος· οὐδένα γὰρ ἐκείνη ἐμίσει, πλὴν ἔχεται
 οὐκ ἄν ἐκ τῶν παρόντων ὑπ' ἰατροῦ θεραπευθῆ-
 ναιτο· ὡς εἰ γε ἄλλος τις ὑπόσχοιτο, εἰ τις ἀπαλ-
 μίσει τότε ὡς ἀδικοῦντα ἐμέ. καὶ μὴν κάκεῖνο, ᾧ
 οὐκ ἄν ὑκνήσαιμι εἰπεῖν, ὅτι εἰ καὶ μὴ τελέως
 ἀπέγνωστο, ἀλλὰ τις ἐτι σωτηρίας ἐλπίς ὑπεφαίνε-
 ἄν οὐδὲ οὕτω ῥαδίως προσηψάμην οὐδ' αὖ προ-
 φάρμακον ἐγγέαι ἐτόλμησα δεδιῶς τὴν τύχην κ
 παρὰ τῶν πολλῶν δυσφημίαν. ὀρᾶς ὡς οἴονται
 εἶναι τι μῖσος πρὸς τοὺς προγόνους πάσαις μητ-
 186 καὶ ὡςί χρησταί, καὶ τινα κοινὴν μανίαν ταύτην

αν αὐτὰς μεμνημένοι; τάχ' ἂν οὖν τις ὑπώπτευσεν,
 ὡς χωρήσαντος τοῦ κακοῦ καὶ τῶν φαρμάκων οὐ δυ-
 σάντων, κακοήθη καὶ δολερὰν τὴν θεραπείαν γεγυ-
 νασθαι. 32. καὶ τὰ μὲν τῆς γυναικός, ὡς πάτερ, οὕτως ἔχει,
 καὶ πάννυ σοι τετηρηκώς λέγω· οὐ ποτε ῥᾶον ἔξει, καὶ
 φιάκισ πλήν τοῦ φαρμάκου· διὰ τοῦτ' ἐπιχειρεῖν οὐκ
 ἔστιν, εἰ μὴ πρὸς μόνον τὸ ἀποτυχεῖν με κατεπείγης καὶ
 κοδοξία περιβαλεῖν θέλης. ἔασον ὑπὸ τῶν ὁμοτέχνων
 βουεῖσθαι. εἰάν δέ με ἀποκηρύξῃς πάλιν, ἐγὼ μὲν καὶ
 πάντων ἐρημος γενόμενος οὐδὲν κατὰ σοῦ δεινὸν εὐ-
 χαι. τί δ' ἂν, ὅπερ μὴ γένοιτο, αὐθις ἢ νόσος ἐπανέλ-
 ηι — φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦτα ἐρεθιζόμενα παλι-
 νεμῆν — τί με πράξει δειήσει; θεραπεύσω μὲν εὐ ἴσθι
 τότε καὶ οὐ ποτε λείψω τὴν τάξιν, ἣν τοὺς παῖδας
 ἔβην ἢ φύσις, οὐδὲ τοῦ γένους τὸ ἐπ' ἐμαντῶ ἐπιλή-
 γμαι. εἰτ' ἂν σφρονηθῆς, αὐθις ἀναλαμβάνειν πάποτε
 πτεῦσαι με δεῖ; ὄρᾳς; ἤδη καὶ ταῦτα ποιῶν ἐπισπᾶ τὴν
 σπον καὶ ὑπομιμνήσκεις τὸ πάθος. χθὲς καὶ πρόην ἐκ
 αἰκινύτων κακῶν ἀνασφήλας διατείνῃ καὶ βοᾶς καὶ τὸ
 γλιστρον, ὄργιζῃ καὶ πρὸς μῖσος τρέπῃ καὶ τοὺς νόμους
 κατακαλεῖς. οἴμοι, πάτερ, ταῦτ' ἦν σου καὶ τῆς πάλαι
 γούρας τὰ προοίμια.

ΦΑΛΛΑΡΙΣ ΠΡΩΤΟΣ.

187

1. Ἐπεμψεν ἡμᾶς, ὡς Δελοῖ, ὁ ἡμέτερος δυνάστης
 Κλάρις ἄξοντας τῷ θεῷ τὸν ταῦρον τοῦτον καὶ ὑμῖν
 κλεξομένους τὰ εἰκότα ὑπὲρ τε αὐτοῦ ἐκείνου καὶ τοῦ
 παθήματος. ὧν μὲν οὖν ἕνεκα ἤκομεν, ταῦτά ἐστιν· ἃ
 εἴ γε πρὸς ὑμᾶς ἐπέστειλεν, ταῦτα· Ἐγὼ, φησί, ὡς Δελ-

φοί, καὶ παρὰ πᾶσι μὲν τοῖς Ἑλλησι τοιοῦτος ὑπολαμβάνεσθαι ὁποῖός εἰμι, ἀλλὰ μὴ ὁποῖον ἢ παρὰ τῶν μισούντων καὶ φθορούντων φήμη ταῖς τῶν ἀγνοούντων ἀκοαῖς παραδέδωκεν, ἀντι τῶν πάντων ἀλλαξαίμην ἄν, μάλιστα δὲ παρ' ὑμῖν, ὅσῳ ἱεροὶ τέ ἐστε καὶ πάρεδροι.

188 τοῦ Πυθίου καὶ μόνον οὐ σύνοικοι καὶ ὁμωρόφιοι τοῦ θεοῦ. ἡγοῦμαι γάρ, εἰ ὑμῖν ἀπολογησαίμην καὶ πείσαιμι μάτην ἄμὸς ὑπειλήφθαι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι δι' ὑμῶν ἀπολελογημένος ἔσεσθαι. καλῶ δὲ ἄν ἐρῶ τὸν θεὸν ἀντὸν μάρτυρα, ὃν οὐκ ἔνι δὴ που παραλογίσασθαι καὶ ψευδεὶ λόγῳ παραγαγεῖν· ἀνθρώπους μὲν γὰρ ἴσως ἐξαπατῆσαι ῥάδιον, θεὸν δὲ, καὶ μάλιστα τοιοῦτον, διαλαθεῖν ἀδύνατον. 2. ἐγὼ γὰρ οὐ τῶν ἀφανῶν ἐν Ἀκράγαντι ἄν, ἀλλ' εἰ καὶ τις ἄλλος εὖ γεγονῶς καὶ τραφεὶς ἐλευθερίως καὶ παιδείᾳ προσεσηκῶς, ἀεὶ διετέλουν τῇ μὲν πόλει δημοτικὸν ἔμαντὸν παρέχων, τοῖς δὲ συμπολιτευομένοις ἐπιεικῆ καὶ μέτριον, βίαιον δὲ ἢ σκαιὸν ἢ ὑβριστικὸν ἢ αὐθέκαστον οὐδεὶς οὐδὲν ἐπεκάλει μου τῷ πρότερόν ἐκείνῳ βίῳ. ἐπειδὴ δὲ ἐώρων τοὺς ἀναντία μοι πολιτευομένους ἐπιβουλεύοντας καὶ ἐξ ἅπαντος τρόπου ἀνελεῖν με ζητοῦντας — διήρητο δὲ ἡμῶν τότε ἡ πόλις — μίαν ταύτην ἀποφυγὴν καὶ ἀσφάλειαν εὗρισκον, τὴν ἀν-

189 τὴν ἅμα καὶ τῇ πόλει σωτηρίαν, εἰ ἐπιθέμενος τῇ ἀρχῇ ἐκείνους μὲν ἀναστείλαμι καὶ παύσαιμι ἐπιβουλεύοντας τὴν πόλιν δὲ σωφρονεῖν καταναγκάσαιμι· καὶ ἦσαν γὰρ οὐκ ὀλίγοι ταῦτα ἐπαινοῦντες, ἄνδρες μέτριοι καὶ φιλοπόλιδες, οἳ καὶ τὴν γνώμην ἤδυσαν τὴν ἐμὴν καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως τὴν ἀνάγκην. τούτοις συναγωνισταῖς χρησάμενος ῥαδίως ἐκράτησα τῆς ἐπιχειρήσεως. 3. τοῦντεῦθεν οἱ μὲν οὐκέτι ἐτάραττον, ἀλλ' ὑπήκουον, ἐγὼ δὲ ἤρχον, ἡ πόλις δὲ ἀστασίαστος ἦν. σφαγὰς δὲ ἢ ἐλάσεις ἢ δημούσεις οὐδὲ κατὰ τῶν ἐπιβεβουλευκότων εἰργαζόμεν,

οι ἀναγκαῖον τὰ τοιαῦτα τολμᾶν ἐν ἀρχῇ τῆς δυνα-
 κς μάλιστα· φιλανθρωπία γὰρ καὶ πραότητι καὶ τῷ
 ῥῳ καὶ ἰσοτιμίας θαυμασίως ἐγὼ ἤλπιζον ἐς τὸ πείθει-
 ναι προσάξεσθαι τούτους. εὐθύς γοῦν τοῖς μὲν ἐχθροῖς
 ἰσχυρὰ καὶ διηλλάγμην, καὶ συμβούλοις καὶ συνεστίοις
 ἔμην τοῖς πλείστοις αὐτῶν. τὴν δὲ πόλιν αὐτὴν ὁρῶν
 ἰσχυρὰ τῶν προεστώτων διεφθαρμένην, τῶν πολλῶν 190
 ἰσχυρῶν, μᾶλλον δὲ ἀρπαζόντων τὰ κοινὰ, ὑδάτων
 ἰσχυρῶν ἀνεκτησάμην καὶ οἰκοδομημάτων ἀναστά-
 ναι ἐκόσμησα καὶ τειχῶν περιβολῇ ἐκράτυνα καὶ τὰς
 ἰσχυρῶν, ὅσαι ἦσαν κοινὰ, τῇ τῶν ἐφεστώτων ἐπιμε-
 νῶς φραδίως ἐπηύξησα καὶ τῆς νεολαίας ἐπεμελούμην
 ἰσχυρῶν γερόντων προὔνοον καὶ τὸν δῆμον ἐν θεαῖς
 ἰσχυρῶν θιανομαῖς καὶ πανηγύρεσι καὶ δημοθουρίαις διήγον,
 ἰσχυρῶν δὲ παρθένων ἢ ἐφήβων διαφθορὰ ἢ γυναικῶν
 ἰσχυρῶν ἢ δορυφόρων ἐπιπέμψεις ἢ δεσποτικῆς ἀπει-
 ποτρόπαιά μοι καὶ ἀκούσαι ἦν. 4. ἤδη δὲ καὶ περὶ
 ἰσχυρῶν ἐμφεῖναι τὴν ἀρχὴν καὶ καταθέσθαι τὴν δυναστείαν
 ἰσχυρῶν, ὅπως μόνον ἀσφαλῶς παύσαιτο ἂν τις ἐν-
 ἰσχυρῶν, ἐπεὶ τό γε ἀρχεῖν αὐτὸ καὶ πάντα πράττειν ἐπαχθὲς
 καὶ σὺν φθόνῳ καματηρὸν ἐδόκει μοι εἶναι· τὸ δ'
 ἰσχυρῶν μηκέτι τοιαύτης τινὸς θεραπείας δεήσεται ἢ πόλις, 191
 ἰσχυρῶν ἐξήτουν ἔτι. καὶ γὰρ μὲν ὁ ἀρχαῖος περὶ ταῦτα εἶχον,
 ἰσχυρῶν ἤδη τε συνίσταντο ἐπ' ἐμὲ καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς
 ἰσχυρῶν βουλῆς καὶ ἀποστάσεως ἐσκοποῦντο καὶ συνωμοσίας
 ἰσχυρῶν ἐκτόνουν καὶ ὄπλα ἤθροιζον καὶ χρήματα ἐπορίζοντο
 ἰσχυρῶν πρὸς ἀστυνεΐτους ἐπεκαλοῦντο καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα
 ἰσχυρῶν Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους ἐπρεσβεύοντο· ἂν
 ἰσχυρῶν γὰρ περὶ ἐμοῦ αὐτοῦ, εἰ ληφθεῖην, ἐδέδοκτο ἤδη αὐ-
 ἰσχυρῶν καὶ ὅπως με αὐτοχειρῶς διασπάσασθαι ἠπέλουν καὶ
 ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν βολάσεις ἐπενόουν, δημοσίᾳ στρεβλούμενοι ἐξείπον.
 ἰσχυρῶν μὲν δὲ μὴδὲν παθεῖν τοιοῦτον οἱ θεοὶ αἵτιοι φωρά-

σαντες τὴν ἐπιβουλήν, καὶ μάλιστα γὰρ ὁ Πύθι
 192 παῶν. 5. ἐγὼ δὲ ἐνταῦθα ἤδη ὑμᾶς, ὡς Δελφοί,
 αὐτοῦ θεοῦς νῦν τῷ λογισμῷ γενομένου ἀξιῶ :
 τότε πρακτέων μοι συμβουλευσαί, ὅτε ἀφύλακτι
 δεῖν ληφθεὶς ἐξήτουν τινὰ σωτηρίαν περὶ τῶν πο
 πρὸς ὀλίγον οὖν τῇ γνώμῃ ἐς Ἀκράγαντα παρ'
 δημήσαντες καὶ ἰδόντες τὰς παρασκευὰς αὐτῶν
 ἀπειλὰς ἀκούσαντες εἶπατε τί δεῖ ποιεῖν; φιλα
 χρῆσθαι πρὸς αὐτοὺς ἔτι καὶ φεῖδεσθαι καὶ ἄ
 ὅσον αὐτίκα μελλήσοντα πείσεσθαι τὰ ὕστατα;
 δὲ γυμνὴν ἤδη ὑπέχειν τὴν σφαγὴν καὶ τὰ φέ
 ὀφθαλμοῖς ὄρα ἄπολλύμενα; ἢ τὰ μὲν τοιαῦ
 ἡλιθίου τινὸς εἶναι, γενναῖα δὲ καὶ ἀνδρώδη δια
 καὶ χολὴν ἔμφρονος καὶ ἡδικομένου ἀνδρὸς ἀνα
 μετελθεῖν ἐκείνους, ἑμαυτῷ δὲ ἐκ τῶν ἐνότων
 ἐπιὸν ἀσφάλειαν παρασχεῖν; ταῦτ' οἶδ' ὅτι σὺνι
 193 σατε ἄν. 6. τί οὖν ἐγὼ μετὰ τοῦτο ἐποίησα; με
 μενος τοὺς αἰτίους καὶ λόγου μεταδοὺς αὐτοῖς
 ἐλέγχους παραγαγὼν καὶ σαφῶς ἐξελέγξας ἕκασ
 μὴδ' αὐτοὶ ἔτι ἔξαρνοι ἦσαν, ἡμυνομένην ἀρανα
 πλέον οὐχ ὅτι ἐπεβεβουλεύμην, ἀλλ' ὅτι μὴ εἰά
 αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ προαιρέσει μείναι, ἣν ἐ
 ἐνεσθησάμην. καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου φυλάττων μὲν
 διατελῶ, ἐκείνων δὲ τοὺς αἰεὶ ἐπιβουλεύοντάς μ
 ζων. εἰδ' οἱ ἄνθρωποι ἐμὲ τῆς ὠμότητος αἰτιῶντι
 λογιζόμενοι παρὰ ποτέρου ἡμῶν ἢν ἡ πρώτη
 ἀρχή, συνελόντες δὲ τὰν μέσῳ καὶ ἐφ' οἷς ἐκολάζ
 τιμωρίας αὐτὰς ἠτιῶντο καὶ τὰς δοκούσας ἐν αὐτι
 τητας, ὅμοιον ὡς εἴ τις παρ' ὑμῖν ἱερόσυλόν τι
 ἀπὸ τῆς πέτρας ῥιπτόμενον ἂ μὲν ἐτόλμησε μὴ λι
 πρὸς νύκτωρ ἐς τὸ ἱερόν παρῆλθε καὶ κατέσπασε

τα καὶ τοῦ ξοάνου ἦφατο, κατηγοροίη δὲ ὑμῶν πολ-
 ῆν ἀγριότητα, ὅτι Ἕλληνές τε καὶ ἱεροὶ εἶναι λέγου-
 πμεμείνατε ἀνθρώπων Ἕλληνα πλησίον τοῦ ἱεροῦ — 194
 ἄρ οὐ πάνυ πόρρω τῆς πόλεως εἶναι λέγεται ἢ πέ-
 — κολάσει τοιαύτη περιβαλεῖν. ἀλλ', οἶμαι, αὐτοί
 ταγελάσεσθε, ἦν ταῦτα λέγη τις καθ' ὑμῶν, καὶ οἱ
 πάντες ἐπαινέσονται ὑμῶν τὴν κατὰ τῶν ἀσεβούν-
 ῶμότητα. 7. τὸ δ' ὄλον οἱ δῆμοι οὐκ ἐξετάζοντες
 ὅς τις ὁ τοῖς πράγμασιν ἐφεστώς ἐστίν, εἴτε δίκαιος
 ἴδικος, ἀπλῶς αὐτὸ τὸ τῆς τυραννίδος ὄνομα μισοῦσι
 ὡν τύραννον, κἂν Αἰακὸς ἢ Μίνως ἢ Ῥαδάμανθυς
 κοίως ἐξ ἅπαντος ἀνελεῖν σπεύδουσι, τοὺς μὲν πο-
 ῦς αὐτῶν πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέμενοι, τοὺς δὲ χρη-
 στῆ κοινωνία τῆς προσηγορίας τῷ ὁμοίῳ μίσει συμ-
 λαμβάνοντες. ἔγωγ' οὖν ἀκούω καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς
 ἡσι πολλοὺς γενέσθαι τυράννους σοφοὺς ὑπὸ φαύλῳ 195
 κατι δοκοῦντι χρηστὸν καὶ ἡμερον ἦθος ἐπιδεδειγμέ-
 , ὧν ἐνίων καὶ λόγους εἶναι βραχεῖς ἐν τῷ ἱερῷ
 ἢ ἀποκειμένους, ἀγάλματα καὶ ἀναθήματα τῷ Πυ-
 θ. ὁρᾶτε δὲ καὶ τοὺς νομοθέτας τῷ κολαστικῷ εἶδει
 λέον νέμοντας, ὡς τῶν γε ἄλλων οὐδὲν ὄφελος, εἰ
 ἢ φόβος προσεΐη καὶ ἐλπίς τῆς κολάσεως. ἡμῖν δὲ
 ο πολλῷ ἀναγκαιότερον τοῖς τυράννοις, ὅσῳ πρὸς
 κην ἐξηγούμεθα καὶ μισοῦσί τε ἅμα καὶ ἐπιβου-
 νωσιν ἀνθρώποις σύνεσμεν, ὅπου μὴδὲ τῶν μορφο-
 ῶν ὄφελός τι ἡμῖν γίνεται, ἀλλὰ τῷ περὶ τῆς Ἰθρας
 π τὸ πρᾶγμα ἔοικεν· ὅσῳ γὰρ ἂν ἐκκόπτωμεν, το-
 ι πλείους ἡμῖν ἀναφύονται τοῦ κολάζειν ἀφορμαί.
 εν δὲ ἀνάγκη καὶ τὸ ἀναφνύμενον ἐκκόπτειν αἰεὶ καὶ 196
 κλειν νῆ Δία κατὰ τὸν Ἰόλεων, εἰ μέλλοιμεν ἐπικρα-
 ῶ· τὸν γὰρ ἅπαξ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐμπεσεῖν ἠναγκασμέ-
 ὁμοιον χρῆ τῆ ὑποθέσει καὶ αὐτὸν εἶναι, ἢ φειδόμε-

νον τῶν πλησίον ἀπολωλέναι. ὅπως δέ, τίνα οὕτως ἄγριον ἢ ἀνήμερον ἄνθρωπον εἶναι ὡς ἰμαστιγοῦντα καὶ οἰμωγῶν ἀκούοντα καὶ σφαττιοῦντα, εἰ μὴ ἔχοι τινὰ μεγάλην τοῦ κολάζειν ποσάκισ γοῦν ἐδάκρυσα μαστιγομένων ἄλλων, ἃ δὲ θρηνεῖν καὶ ὀδυρεσθαι τὴν ἑμαντοῦ τύχην ἀνιμαὶ μείζω κόλασιν αὐτὸς καὶ χρονιωτέραν ὑπερῶν ἀνδρῶν γὰρ φύσει μὲν ἀγαθῶ, διὰ δὲ ἀνάγκην πικρῶν τοῦ κολάζεσθαι τὸ κολάζειν χαλεπώτερον. 9. εἰ μετὰ παρησείας εἰπεῖν, ἐγὼ μὲν, εἰ αἰρεσίς μοι θείῃ, πότερα βούλομαι, κολάζειν τινὰς ἀδίκως ἀποθανεῖν, εὖ ἴστε ὡς οὐδὲν μελλήσας ἐλοίμην ἀναι μᾶλλον ἢ μηδὲν ἀδικούντας κολάζειν. εἰ δὲ τὸ Βούλει, ὦ Φάλαρι, τεθνάναι αὐτὸς ἀδίκως ἢ δικολάζειν τοὺς ἐπιβούλους; τοῦτο βουλοίμην ἂν· αὐτὸς ὑμᾶς, ὦ Δελφοί, συμβούλους καλῶ, πότερον ἐστὶν ἀδίκως ἀποθανεῖν ἢ ἀδίκως σώζειν τὸν ἐπλευκότα; οὐδεὶς οὕτως, οἶμαι, ἀνόητός ἐστιν ὃς προτιμήσειε ζῆν μᾶλλον ἢ σώζων τοὺς ἐχθρούς

197 λέναι. καίτοι πόσους ἐγὼ καὶ τῶν ἐπιχειρησάντων καὶ φανερωῶς ἐληλεγμένων ὅμως ἔσωσα; οἶον Ἄτουτου καὶ Τιμοκράτην καὶ Λεωγόραν τὸν ἀδελφὸν τοῦ παλαιᾶς συνηθείας τῆς πρὸς αὐτοὺς μνημοσύνης. 10. ὅταν δὲ βουληθῆτε τοῦμὸν εἰδέναι, τοὺς εἰσέχοντας εἰς Ἀκράγαντα ξένους ἐρωτήσατε ὁποῖος ἐστὶν αὐτούς εἰμι καὶ εἰ φιλανθρωπῶς προσφέρομαι τοῖς ἄλλοις, ὅς γε καὶ σκοποῦς ἐπὶ τῶν λιμένων ἔχω ἰσχυρὰ θῆρας, καὶ τίνες καὶ ὅθεν καταπεπλευκάσιν, ἢ ἀξίαν τιμῶν ἀποπέμποιμι αὐτούς. ἔνιοι δὲ καὶ ἐξέφοιτῶσι παρ' ἐμέ, οἱ σοφώτατοι τῶν Ἑλλήνων, φεύγουσι τὴν συνουσίαν τὴν ἐμὴν, ὥσπερ ἀμύμονα πρῶτον ὁ σοφὸς Πυθαγόρας ἤκεν ὡς ἡμᾶς, ἄλλα μ

οὔ ἀκηκοώς· ἐπεὶ δὲ ἐπειράθη, ἀπῆλθεν ἐπαινῶν με
 δικαιοσύνης καὶ ἐλεῶν τῆς ἀναγκαίας ὀμότητος. εἶτα
 πῶς τὸν πρὸς τοὺς ὀδυνεῖους φιλάνθρωπον οὕτως ἀδί-
 κῳ τοῖς οἰκειοῖς προσφέρεσθαι, εἰ μὴ τι διαφερόντως
 ἔκρητο; 11. ταῦτα μὲν οὖν ὑπὲρ ἔμαντοῦ ἀπολελόγημαι
 ἐν, ἀληθῆ καὶ δίκαια καὶ ἐπαίνου μᾶλλον, ὡς ἔμαντὸν
 ἔσθω, ἢ μίσους ἄξια. ὑπὲρ δὲ τοῦ ἀναθήματος καιρὸς
 ἴσως ἀκοῦσαι ὄθεν καὶ ὅπως τὸν ταῦρον τοῦτον ἐκτη-
 μῆν οὐκ ἐκδοὺς αὐτὸς τῷ ἀνδριαντοποιῷ. μὴ γὰρ οὕτω
 κτείνην, ὡς τοιούτων ἐπιθυμῆσαι κτημάτων. ἀλλὰ Πε- 198
 ρίλαος ἦν τις ἡμεδαπός, χαλκεὺς μὲν ἀγαθός, πονηρός
 ἀνθρώπος. οὗτος πάμπλου τῆς ἐμῆς γνώμης διημαρ-
 τῶς ᾤετο χαριεῖσθαί μοι, εἰ καινὴν τινα κόλασιν ἐπι-
 ῆσειεν, ὡς ἐξ ἅπαντος κολάζειν ἐπιθυμοῦντι. καὶ δὴ
 πασκευάσας τὸν βοῦν ἠκέ μοι κομίζων κάλλιστον ἰδεῖν
 πρὸς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένον· κινήσεως γὰρ
 τῷ καὶ μυκηθμοῦ ἔδει μόνον πρὸς τὸ καὶ ἐμψυχον εἶ-
 ναι δοκεῖν. ἰδὼν δὲ ἀνέκραγον εὐθύς, ἄξιον τὸ κτῆμα
 εἶναι Πυθίον, πεμπτέος ὁ ταῦρος τῷ θεῷ. ὁ δὲ Περίλαος
 ἔρεστώς, τί δ' εἰ μάθους, ἔφη, τὴν σοφίαν τὴν ἐν αὐτῷ
 καὶ τὴν χρεῖαν ἦν παρέχεται; καὶ ἀνοιξας ἅμα τὸν ταῦ-
 ρον κατὰ τὰ νῶτα, "Ἦν τινα, ἔφη, κολάζειν ἐθέλης, ἐμ-
 ψάσας ἐς τὸ μηγάνημα τοῦτο καὶ κατακλείσας προστι-
 ναι μὲν τοὺς ἀύλους τοῦσδε πρὸς τοὺς μυξωτῆρας τοῦ
 ἔσθω, πῦρ δὲ ὑποκαίειν κελεύειν, καὶ ὁ μὲν οἰμῶζεται
 καὶ βοήσεται ἀλήκτοις ταῖς ὀδύναϊς ἐχόμενος, ἢ βοή δὲ
 τῶν ἀύλων μέλη σοι ἀποτελέσει οἷα λιγυρώτατα καὶ
 ἀυλήσει θρηνηῶδες καὶ μυκήσεται γοερώτατον, ὡς τὸν
 κολάζεσθαι, σὲ δὲ τέρπεσθαι μεταξὺ καταυλούμενον. 199
 ἐγὼ δὲ ὡς τοῦτο ἤκουσα, ἐμυσάχθην τὴν κακομηχα-
 ρίαν τοῦ ἀνδρός καὶ τὴν ἐπίνοϊαν ἐμίσησα τοῦ κατα-
 κλεισάματος καὶ οἰκείαν αὐτῷ τιμωρίαν ἐπέθηκα· καί,

Ἄγε δὴ, ἔφην, ὦ Περίλαε, εἰ μὴ κενὴ ἄλλως ὑπόσχεται
 ταῦτά ἐστι, δεῖξον ἡμῖν αὐτὸς εἰσελθὼν τὴν ἀλήθειαν
 τῆς τέχνης καὶ μίμησαι τοὺς βοῶντας, ἵν' εἰδῶμεν εἰ
 ἢ φῆς μέλη διὰ τῶν ἀλῶν φθέγγεται. κείθεται
 ταῦτα ὁ Περίλαος, ἐγὼ δέ, ἐπεὶ ἔνδον ἦν, κατακλιθεὶς
 αὐτὸν πῦρ ὑφάπτειν ἐκέλευον, Ἀπολάμβανε, εἰπὼν,
 ἄξιον μισθὸν τῆς θαυμαστῆς σου τέχνης, ἵν' ὁ διδάσκαλος
 τῆς μουσικῆς αὐτὸς πρῶτος ἀλῆς. καὶ ὁ μὲν δὴ
 ἐπασχεν ἀπολαύων τῆς αὐτοῦ εὐμηχανίας· ἐγὼ δὲ
 ἐμπνουν καὶ ζῶντα τὸν ἄνδρα ἐξαιρεθῆναι κελεύσας,
 μὴ μιάνειε τὸ ἔργον ἐναποθανῶν, ἐκείνου μὲν ἄτακτον
 κατὰ κρημνῶν ῥίπτειν ἐκέλευσα, καθήρας δὲ τὸν βῆμα
 ἀνέπεμψα ὑμῖν ἀνατεθησόμενον τῷ θεῷ καὶ ἐπιγράψαι
 200 γε ἐπ' αὐτῷ ἐκέλευσα τὴν πᾶσαν διήγησιν, τοῦ ἀνα-
 θέντος ἐμοῦ τοῦνομα, τὸν τεχνίτην τὸν Περίλαον, τὴν
 ἐπίνοιαν τὴν ἐκείνου, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐμήν, τὴν
 πρόπουσαν τιμωρίαν, τὰ τοῦ σοφοῦ χαλκῆως μέλη, τὴν
 πρώτην πείραν τῆς μουσικῆς. 13. ὑμεῖς δέ, ὦ Δελφοί,
 δίκαια ποιήσετε θύσαντες μὲν ὑπὲρ ἐμοῦ μετὰ τὴν
 πρόσβειων, ἀναθέντες δὲ τὸν ταῦρον ἐν καλῷ τοῦ ἱεροῦ
 ὡς πάντες εἰδεῖεν οἷος ἐγὼ πρὸς τοὺς πονηροὺς εἰμι·
 ὅπως ἀμύνομαι τὰς περιττὰς ἐς κακίαν ἐπιθυμίας ἀνα-
 θικανὸν γοῦν καὶ τοῦτο μόνον δηλῶσαι μου τὸν τρόπον
 Περίλαος κολασθεῖς καὶ ὁ ταῦρος ἀνατεθεῖς καὶ μη-
 φυλαχθεῖς πρὸς ἄλλων κολαζομένων ἀλῆματα μηδὲ
 λφθῆσας ἄλλο ἔτι πλὴν μόνον τὰ τοῦ τεχνίτου μυκήματα
 καὶ ὅτι ἐν μόνῳ αὐτῷ καὶ πείραν ἔλαβον τῆς τέχνης·
 κατέπαυσά τὴν ἄμουσον ἐκείνην καὶ ἀπάνθρωπον φῶν
 καὶ τὰ μὲν παρόντα ταῦτα παρ' ἐμοῦ τῷ θεῷ· ἀναθήματα
 δὲ καὶ ἄλλα πολλάκις, ἐπειδάν μοι παρὰ σῆμα
 σθαι κολάσεων. 14. ταῦτα μὲν, ὦ Δελφοί, τὰ παρὰ τὸν
 Φαλαρίδου, ἀληθῆ πάντα καὶ οἷα ἐπράχθη ἕκαστα, 1

οι ἂν εἰημὲν πιστεύεσθαι ὑφ' ὑμῶν μαρτυροῦντες, ἢ καὶ εἰδότες καὶ μηδεμίαν αἰτίαν τοῦ ψεύδεσθαι ἔχοντες. εἰ δὲ δεῖ καὶ δεηθῆναι ὑπὲρ ἀνδρὸς μάτην κροῦ δοκοῦντος καὶ ἄκοντος κολάζειν ἠγαγκασμένου, ἴσμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ Ἀκραγαντινοὶ Ἕλληνές τε ὄντες ὃ ἀρχαῖον Δωριεῖς, προσέσθαι τὸν ἄνδρα φίλον εἶναι οὐτα καὶ πολλὰ καὶ δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἕκαστον ὑμῶν οἰῆσαι ὠρμημένον. λάβετε οὖν αὐτοὶ τὸν ταῦρον καὶ φερετε καὶ εὐξασθε ὑπὲρ τε τῆς Ἀκράγαντος καὶ ὑπὲρ 201 Φαλάριδος, καὶ μήτε ἡμᾶς ἀπράκτους ἀποπέμψητε ἕκείνον ὑβρίσητε μήτε τὸν θεὸν ἀποστερήσητε καλῶν τε ἅμα καὶ δικαιοτάτου ἀναθήματος.

ΦΑΛΑΡΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

1. Οὔτε Ἀκραγαντινῶν, ὧ ἄνδρες Δελφοί, πρόξενος οὔτε ἰδιοξενος αὐτοῦ Φαλάριδος οὔτ' ἄλλην ἔχων αὐτὸν ἢ εὐνοίας ἰδίαν αἰτίαν ἢ μελλούσης φιλίας ἔβα, τῶν δὲ πρέσβων ἀκούσας τῶν ἠκόντων παρ' ἡμῶν ἐπιεικῆ καὶ μέτρια διεξιόντων, καὶ τὸ εὐσεβὲς ἅμα ὃ κοινῇ συμφέρον καὶ μάλιστα τὸ Δελφοῖς πρέπον ἠρώμενος ἀνέστην παραινέσων ὑμῖν μήτε ὑβρίζειν καὶ θυνάστην εὐσεβοῦντα μήτε ἀνάθημα ἤδη τῷ θεῷ 202 ἠμολογημένον ἀπαλλοτριοῦν, καὶ ταῦτα τριῶν τῶν ἰσχυρῶν ὑπόμνημα εἰς αἰὲν γενησόμενον, τέχνης καλλί- καὶ ἐπινοίας κακίστης καὶ δικαίας κολάσεως. 2. ἐγὼ οὖν καὶ τὸ ἐνδοιάσαι ὑμᾶς ὅπως περὶ τούτου καὶ προθεῖναι τὴν διάσκεψιν, εἰ χρὴ δέχεσθαι τὸ ἀνά- ἢ ὀπίσω αὐθις ἀποπέμπειν, ἀνόσιον ἦδη εἶναι νο- μᾶλλον δὲ οὐδ' ὑπερβολὴν ἀσεβείας ἀπολελοιπεί-

ναι· οὐδὲν γὰρ ἀλλ' ἢ ἱεροσυλία τὸ πρᾶγμα ἐστὶ
 τῶν ἄλλων χαλεπωτέρα, ὅσῳ τοῦ τὰ ἤδη ἀνατεθέ-
 λαν τὸ μηδὲ τὴν ἀρχὴν τοῖς ἀνατιθέναι βουλομέν-
 τρέπειν ἀσεβέστερον. 3. δέομαι δὲ ὑμῶν Δελφὸς
 τὸς ὦν καὶ τὸ ἴσον μετέχων τῆς τε δημοσίας εἰ
 φυλάττοιο, καὶ τῆς ἐναντίας δόξης, εἰ ἐκ τῶν
 των προσγένιοιο, μὴτ' ἀποκλείειν τὸ ἱερόν τοῖς εἰ
 μήτε τὴν πόλιν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους διαβά-
 τὰ πεμπόμενα τῷ θεῷ συκοφαντοῦσαν καὶ ψήφῳ
 καστηρίῳ δοκιμάζουσιν τοὺς ἀνατιθέντας· οὐ
 ἐτι ἀναθεῖναι τολμήσειεν ἂν εἰδὼς οὐ προσησόμε-
 3 θεὸν ὅ τι ἂν μὴ πρότερον τοῖς Δελφοῖς δοκῇ.
 οὖν Πύθιος τὴν δικαίαν ἤδη περὶ τοῦ ἀναθήμα-
 φον ἤνεγκεν· εἰ γοῦν ἐμίσει τὸν Φάλαριν ἢ τι
 αὐτοῦ ἐμυσάττετο, ῥᾶδιον ἦν ἐν τῷ Ἴονῳ μέσῳ
 σαι αὐτὸ μετὰ τῆς ἀγούσης ὀλκάδος, ὃ δὲ πολὺ
 τίον ἐν εὐδία τε διαπεραιωθῆναι, ὡς φασί, π
 αὐτοῖς καὶ σῶς ἐς τὴν Κίρραν κατᾶραι. 5. ὃ κ
 ὅτι προσίεται τὴν τοῦ μονάρχου εὐσέβειαν. χρ
 ὑμᾶς τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ψηφισαμένους προσθεῖναι
 ταῦρον τουτουὶ τῷ ἄλλῳ κόσμῳ τοῦ ἱεροῦ· ἐπεὶ
 ἂν εἴη τοῦτο ἀτοπώτατον, πέμψαντά τινα μεγαλ
 οὔτω δᾶρον θεῷ τὴν καταδικάζουσιν ἐκ τοῦ ἱε
 φον λαβεῖν καὶ μισθὸν κομίσασθαι τῆς εὐσεβεία
 κρῖσθαι μηδὲ τοῦ ἀνατιθέναι ἄξιος. 6. ὁ μὲν οὖν τ
 μοι ἐγνωκῶς, καθάπερ ἐκ τοῦ Ἀκράγαντος ἀφ
 πεπλευκῶς, σφαγᾶς τινος καὶ βίας καὶ ἀρπαγᾶς ἰ
 γωγᾶς ἐτραγῶδει τοῦ τυράννου μόνον οὐκ αὐτοῖ
 γενῆσθαι λέγων, ὃν ἴσμεν οὐδ' ἄχρι τοῦ πλοίου
 δημηκότα. χρὴ δὲ τὰ μὲν τοιαῦτα μηδὲ τοῖς πεπ
 φάσκουσι πάννυ πιστεύειν διηγουμένοις — ἄδη.
 εἰ ἀληθῆ λέγουσιν — οὐχ ὅπως αὐτοὺς ἂ μὴ ἐπι

ρεῖν. 7. εἰ δ' οὖν τι καὶ πέπρακται τοιοῦτον ἐν 204
 ἄ, τοῦτ' οὐ Δελφοῖς ἀναγκαῖον πολυπραγμονεῖν,
 ἔντι λερέων ἤδη δικασταὶ εἶναι ἀξιοῦμεν καί, δέον
 καὶ τᾶλλα θεραπεύειν τὸν θεὸν καὶ συνανατιθεῖναι
 ψεῖε τις, σκοποῦντες καθήμεθα εἰ τινες τῶν ὑπὲρ
 ἴνιον δικαίως ἢ ἀδίκως τυραννοῦνται. 8. καὶ τὰ
 ὅν ἄλλων ἐχέτω ὅπη βούλεται· ἡμῖν δὲ ἀναγκαῖον,
 τὰ ἡμέτερα αὐτῶν εἰδέναι, ὅπως τε πάλαι διεκέιτο
 ἴως νῦν ἔχει καὶ τί ποιοῦσι λῶλον ἔσται. ὅτι μὲν δὴ
 ἡμοῖς τε οἰκοῦμεν αὐτοὶ καὶ πέτρας γεωργοῦμεν,
 μηρον χρῆ περιμένειν δηλώσοντα ἡμῖν, ἀλλ' ὄραν
 τι ταῦτα· καὶ ὅσον ἐπὶ τῇ γῆ, βαθεῖ λιμῶ ἀεὶ συνῆ-
 ν. τὸ δὲ ἱερὸν καὶ ὁ Πύθιος καὶ τὸ χρηστήριον
 θύοντες καὶ οἱ εὐσεβοῦντες ταῦτα Δελφῶν τὰ πε-
 αῦτα ἢ πρόσδοδος, ἐντεῦθεν ἢ εὐπορία, ἐντεῦθεν
 φαί — χρῆ γὰρ τάληθῆ πρὸς γε ἡμᾶς αὐτοὺς λέ-
 — καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ποιητῶν, ἄσπαρτα
 καὶ ἀνήροτα φύεται τὰ πάντα ὑπὸ γεωργῶ τῷ θεῷ,
 ἰόνον τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἀγαθὰ γινόμενα παρῆ- 205
 λλ' εἰ τι ἐν Φρυξίν ἢ Λυδοῖς ἢ Πέρσαις ἢ Ἀσσυ-
 Φοίνιξιν ἢ Ἰταλιώταις ἢ Ὑπερβορείοις αὐτοῖς πάν-
 τειλοφούς ἀφικνεῖται. καὶ τὰ δεύτερα μετὰ τὸν θεὸν
 τιμώμεθα ὑφ' ἀπάντων καὶ εὐποροῦμεν καὶ εὐ-
 οῦμεν· ταῦτα τὸ ἀρχαῖον, ταῦτα τὸ βέχρι νῦν,
 παυσαιμέθα γε οὕτω βιοῦντες. 9. μέμνηται δὲ οὐ-
 ὅποτε ψῆφον ὑπὲρ ἀναθήματος παρ' ἡμῖν ἀναδο-
 οῦδὲ κωλυθέντα τινὰ θύειν ἢ ἀνατιθεῖναι. καὶ
 ὅτ', οἶμαι, καὶ αὐτὸ εἰς ὑπερβολὴν ἠῤῥηται τὸ
 αὐτὸ ὑπερπλουτεῖ ἐν τοῖς ἀναθήμασι. δεῖ τοίνυν μηδ'
 παρόντι καινοτομεῖν μηδὲν μηδὲ παρὰ τὰ πάτρια
 καθιστάναι, φυλοκρινεῖν τὰ ἀναθήματα καὶ γε-
 εῖν τὰ πεμπόμενα, ὅθεν καὶ ἀφ' ὅτου καὶ ὅποια,
 CIAN. II. 8

δεξαμένους δὲ ἀπραγμόνως ἀνατιθέναι ὑπηρετο ἀμφοῖν, καὶ τῷ θεῷ καὶ τοῖς εὐσεβέσι. 10. δοκε μοι, ὦ ἄνδρες Δελφοί, ἄριστα βουλευέσθαι περ παρόντων, εἰ λογίσαισθε πρῶτον ὑπὲρ ὄσων κακῶν ἐστὶν ἡ σκέψις, πρῶτον μὲν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ καὶ 206 ἱεροῦ καὶ θυσιαῶν καὶ ἀναθημάτων καὶ ἑθῶν ἀρχαῖα θεσμῶν παλαιῶν καὶ δόξης τοῦ μαντείου, ἔπειτα ὑπὲρ πόλεως ὅλης καὶ τῶν συμφερόντων τῷ τε κοινῷ καὶ ἰδίᾳ ἐκάστῳ Δελφῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ τῆς παρὰ ἀνθρώποις εὐκλείας ἢ κακοδοξίας· τούτων γὰρ οὐκ εἴ τι μείζον, εἰ σωφρονεῖτε, ἢ ἀναγκαιότερον ἢ σθε ἄν.

11. Περὶ μὲν οὖν ὧν βουλευόμεθα, ταῦτά ἐστὶ Φάλαρις τύραννος εἰς οὐδὲ ταῦρος οὗτος οὐδὲ ἕκαστος μόνον, ἀλλὰ πάντες βασιλεῖς καὶ πάντες δυνάσται νῦν χρῶνται τῷ ἱερῷ, καὶ χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ ἄλλα τίμια πολλὰ πολλαῖς ἀνατεθησόμενα τῷ θεῷ· 1 τον μὲν γὰρ τὸ κατὰ τὸν θεὸν ἐξετασθῆναι ἄξιον.] νος οὖν ἕνεκα μὴ ὡς αἰεὶ μηδὲ ὡς πάλαι τὰ περὶ τῶν ἀναθημάτων ποιήσομεν; ἢ τί μεμφόμενοι τοῖς παλαιοῖς καινοτομήσομεν; καὶ ὁ μηδὲ πώποτε, ἀφ' οὗ τὴν οἰκοῦμεν καὶ ὁ Πύθιος χρᾶ καὶ ὁ τρίπους φθέγγεται 207 ἢ ἰέρεια ἐμπνεῖται, γηγένηται παρ' ἡμῖν, νῦν κατὰ νόμον, κρινεσθαι καὶ ἐξετάζεσθαι τοὺς ἀνατιθέντας καὶ μὴν ἐξ ἐκείνου μὲν τοῦ παλαιοῦ ἑθους, τοῦ ἀρχαίου καὶ πᾶσιν ἐξείναι, ὁρᾶτε ὄσων ἀγαθῶν ἐμπέπλησθαι ἱερόν, ἀπάντων ἀνατιθέντων καὶ ὑπὲρ τὴν ὑπάρχουσα δύναμιν ἐνίων δωρουμένων τὸν θεόν. 13. εἰ δ' ὑμεῖς τοὺς δοκιμαστάς καὶ ἐξεταστάς ἐπιστήσετε τοῖς ἀμαρτανόμασι, ὅκνω μὴ ἀπορήσωμεν τῶν δοκιμασθησομένων· οὐδενὸς ὑπομένουτος ὑπόδικον αὐτὸν καθίστασθαι καὶ ἀναλίσκοντα καὶ καταδαπανῶντα παρ' αὐτοῦ.

ι και ὑπὲρ τῶν ὄλων κινδυνεύειν. ἢ τίμη βιωτόν,
θῆσεται τοῦ ἀνατιθέναι καὶ ἀνάξιος;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Η ΨΕΥΔΟΜΑΝΤΙΣ.

.. Σὺ μὲν ἴσως, ὡ φίλτατε Κέλσε, μικρόν τι τοῦτο
κῦλον οἰεῖ τὸ πρόσταγμα, προστάττειν τὸν Ἀλεξάν- 208
σοι τοῦ Ἀβωνοτειχίτου τοῦ γόητος βίον καὶ ἐπι-
αυτοῦ καὶ τολμήματα καὶ μαγγανείας ἐς βιβλίον
φαντα πέμψαι· τὸ δέ, εἰ τις ἐθέλοι πρὸς τὸ ἀκρι-
ωστον ἐπεξιέναι, οὐ μεῖον ἐστὶν ἢ τὰς Ἀλεξάνδρου
κλίππου πράξεις ἀναγράψαι· τοσοῦτος ἐν κακία οὐ-
σίς εἰς ἀρετὴν ἐκείνος. ὁμως δὲ εἰ μετὰ συγγνώμης
ῥώσεσθαι μέλλοις καὶ τὰ ἐνδέοντα τοῖς ἱστορομέ-
φροσλογιεῖσθαι, ὑποστήσομαι σοὶ τὸν ἄθλον καὶ τὴν
ν βουστασίαν, εἰ καὶ μὴ πᾶσαν, ἀλλ' ἐς δύναμιν
ν ἔμαντοῦ ἀνακαθήρασθαι πειράσομαι, ὀλίγους
τῶν κοφίνων ἐκφορήσας, ὡς ἀπ' ἐκείνων τεκμαί-
ύση πᾶσα καὶ ὡς ἀμύθητος ἦν ἢ κόπρος, ἦν τρισχί-
ίς ἐν πολλοῖς ἔτεσι ποιῆσαι ἐδύναντο.

Αἰδοῦμαι μὲν οὖν ὑπὲρ ἀμφοῖν, ὑπὲρ τε σοῦ καὶ
ἔμαντοῦ· σοῦ μὲν, ἀξιούντος μνήμη καὶ γραφῇ
ἰθῆναι ἄνδρα τρισκατάρατον, ἔμαντοῦ δέ, σπουδῆν
ένου ἐπὶ τοιαύτῃ ἱστορίᾳ καὶ πράξεσιν ἀνθρώπου,

ἀναγινώσκεισθαι πρὸς τῶν πεπαιδευμένων ἦν 209
ἀλλ' ἐν πανδήμῳ τιμὴ μεγίστῳ θεάτρῳ ὀραῖσθαι
θήκων ἢ ἀλωπέκων σπαραττόμενον. ἀλλ' ἦν τις
αὐτήν ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν, ἔξομεν καὶ αὐτοὶ ἐς
εγγμά τι τοιοῦτον ἀνευγκεῖν· καὶ Ἀρριανὸς γὰρ ὁ
κικτῆτου μαθητῆς, ἀνὴρ Ῥωμαίων ἐν τοῖς πρώ-
ι παιδείᾳ παρ' ὄλον τὸν βίον συγγενόμενος, ὁμοίον

τι καθῶν ἀπολογήσαιτ' ἂν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν· Τιλ γοῦν τοῦ ληστοῦ κάκεινος βίον ἀναγράψαι ἤξιωσε δὲ πολὺ ᾠμοτέρον ληστοῦ μνήμην ποιησόμεθα, ἐν ὕλαις καὶ ἐν ὄρεσιν, ἀλλ' ἐν πόλεσιν οὗτος ἐλ οὐ Μυσίαν μόνην οὐδὲ τὴν Ἰθην κατατρέχων οὐ τῆς Ἀσίας μέρη τὰ ἐρημότερα λεηλατῶν, ἀλλὰ π εἶπειν τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἐμπλήσας τῆς ληστ. αὐτοῦ.

3. Πρῶτερον δέ σοι αὐτὸν ὑπογράψω τῷ λό τὸ ὁμοιότατον εἰκάσας, ὡς ἂν δύνωμαι, καίτοι μ
 210 γραφικός τις ᾦν· τὸ γὰρ δὴ σῶμα, ἵνα σοι κ δεῖξω, μέγας τε ἦν καὶ καλὸς ἰδεῖν καὶ θεοφρ. ἀληθῶς, λευκὸς τὴν χροάν, τὸ γένειον οὐ πάνυ κόμην τὴν μὲν ἰδίαν, τὴν δὲ καὶ πρόσθετον ἐπι εὔ μάλα εἰκασμένην καὶ τοὺς πολλοὺς ὅτι ἦν ὁ λεληθυῖαν· ὀφθαλμοὶ πολὺ τὸ γοργὸν καὶ ἐνθει φαίνοντες, φάνημα ἠδιστόν τε ἅμα καὶ λαμπρ καὶ ὅλως οὐδαμόθεν μωμητὸς ἦν ταῦτά γε. 4. μὲν τὴν μορφὴν· ἡ ψυχὴ δὲ καὶ ἡ γνώμη, ἀ. Ἡράκλεις καὶ Ζεῦ ἀποτρόπαιε καὶ Διόσκουροι ε πολεμίοις καὶ ἐχθροῖς ἐντυχεῖν γένοιτο καὶ μὴ σ σθαι τοιούτῳ τινί· συνέσει μὲν γὰρ καὶ ἀγχι δριμύτητι πάμπλου τῶν ἄλλων διέφερε, καὶ τ ρίεργον καὶ εὐμαθὲς καὶ μνημονικὸν καὶ πρὸς τι ματα εὐφυὲς πάντα ταῦτα ἐς ὑπερβολὴν ἕκαστα αὐτῷ· ἐχρητο δὲ αὐτοῖς ἐς τὸ χεῖριστον· καὶ ὄργα τα γενναῖα ὑποβεβλημένα ἔχων ἀντίκα μάλα τῶν
 211 κίε διαβοήτων ἀκρότατος ἀπετελέσθη ὑπὲρ τοι κωπας, ὑπὲρ τὸν Εὐρύβατον ἢ Φρονώνδαν ἢ Ἀρ μον ἢ Σάστρατον. αὐτὸς μὲν γὰρ τῷ γαμβρῷ ἰλιανῷ ποτε γράφων καὶ τὰ μετριώτατα ὑπὲρ λέγων Πυθαγόρα ὁμοίος εἶναι ἤξιον. ἀλλ' ἴλεω:

αγόρας εἴη, σοφὸς ἀνὴρ καὶ τὴν γνῶμην θεσπέσιος.
 ἢ κατὰ τοῦτον ἐγεγένητο, παῖς ἂν εὖ οἶδ' ὅτι πρὸς
 ὃν εἶναι ἐδοξε. καὶ πρὸς Χαρίτων μὴ με νομίσης ἐφ'
 αὐτὰ τοῦ Πυθαγόρου λέγειν ἢ συνάπτειν πειρώ-
 νων αὐτοὺς πρὸς ὁμοιότητα τῶν πράξεων. ἀλλ' εἴ τις
 κρίσιστα καὶ βλασφημώτατα τῶν ἐπὶ διαβολῇ περὶ τοῦ
 Πυθαγόρου λεγομένων, οἷς ἔγωγε οὐκ ἂν πεισθείην ὡς
 θεοῖσιν οὕσιν, ὅμως συναγάγοι ἐς τὸ αὐτό, πολλοστὸν
 μέρος ἅπαντα ἐκεῖνα γένοιτο τῆς Ἀλεξάνδρου δεινότη-
 τος. ὅλως γὰρ ἐννόησόν μοι καὶ τῷ λογισμῷ διατύπω-
 ποιικλιωτάτην τινὰ ψυχῆς κρᾶσιν ἐκ ψεύδους καὶ δό-
 καλῆ ἐπιφοικιῶν καὶ κακοτεχνιῶν συγκειμένην, φασίαν, 212
 ἠγρᾶν, παράβολον, φιλόπονον ἐξεργάσασθαι τὰ νοη-
 τα, καὶ πιθανὴν καὶ ἀξιόπιστον καὶ ὑποκριτικὴν τοῦ
 εἰδένους καὶ τῷ ἐναντιωτάτῳ τῆς βουλήσεως εἰοικῦσαν.
 οἷς γοῦν τὸ πρῶτον ἐντυχῶν οὐκ ἀπῆλθε δόξαν λα-
 βὴ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς εἴη πάντων ἀνθρώπων χρηστότατος
 ἐπιεικέστατος καὶ προσέτι ἀπλοκώτατός τε καὶ ἀφε-
 ιατός. ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὸ μεγαλοργὸν προσῆν
 τὸ μηδὲν μικρὸν ἐπινοεῖν, ἀλλ' αἰεὶ τοῖς μεγίστοις
 μιν τὸν νοῦν.

δ. Μειράκιον μὲν οὖν ἔτι ὢν πάνυ ὠραῖον, ὡς ἐνήν-
 τῆς καλᾶμης τεκμαίρεσθαι καὶ ἀκούειν τῶν διηγου-
 νων, ἀνέδην ἐπόρνευε καὶ συνῆν ἐπὶ μισθῷ τοῖς βου-
 νοῖς. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις λαμβάνει τις αὐτὸν ἐραστής
 τῶν μαγείας καὶ ἐπωδᾶς θεσπεσίους ὑπισχνουμέ-
 καὶ χάριτας ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ ἐπαγωγὰς τοῖς 213
 οἷς καὶ θησαυρῶν ἀναπομπὰς καὶ κλήρων διαδοχάς.
 εἰδὼν εὐφυᾶ παῖδα καὶ πρὸς ὑψηροῖσιν τῶν ἑαυτοῦ
 ἰσῶν ἐτοιμώτατον, οὐ μείον ἐρῶντα τῆς κακίας τῆς
 οὐ ἢ αὐτὸς τῆς ὥρας τῆς ἐκείνου, ἐξεπαίδευσέ τε αὐ-
 καὶ διατέλει ὑπουργῶ καὶ ὑπηρέτῃ καὶ διακόνῳ χρῶ-

μενος. ὁ δ' αὐτὸς ἐκεῖνος δημοσίᾳ μὲν ἰατρὸς δῆθ.
 ἠπίστατο δὲ κατὰ τὴν Θόωνος τοῦ Αἰγυπτίου γυνι
 φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μειμιγμένα, πολ
 λυγρά·

ᾧν ἀπάντων κληρονόμος καὶ διάδοχος οὗτος ἐγένε
 δὲ ὁ διδάσκαλος ἐκεῖνος καὶ ἐραστὴς τὸ γένος Τι
 τῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ συγγενομένων καὶ τὴν·
 214 αὐτοῦ τραγωδίαν εἰδόντων. ὄρας ἐξ οἴας σοι δια
 ἄνθρωπον λέγω.

6. Ἦδη δὲ πάγωνος ὁ Ἀλέξανδρος πιμπλάμει
 τοῦ Τυανεῖος ἐκείνου ἀποθανόντος ἐν ἀπορίᾳ καθ
 ἀπηνθηκίας ἅμα τῆς ὥρας, ἀφ' ἧς τρέφεσθαι ἐδ
 οὔκετι μικρὸν οὐδὲν ἐπενόει, ἀλλὰ κοινωνήσας ἰ
 τῷ τινὶ χρονογράφῳ τῶν καθιέντων ἐς τοὺς ἄ·
 πολὺ καταρατοτέρῳ τὴν φύσιν — Κοκκωνᾶς δὲ
 ἐπεκαλεῖτο — περιήεσαν γοητεύοντες καὶ μαργανε
 καὶ τοὺς παχεῖς τῶν ἀνθρώπων — οὕτως γὰρ αἰ
 πατρίῳ τῶν μάγων φωνῇ τοὺς πολλοὺς ὀνομάζοι
 ἀποκείροντες. ἐν δὲ τούτοις καὶ Μακέτιν γυναιῖκα
 σίαν, ἔξωρον μὲν, ἐράσμιον δὲ ἔτι εἶναι βουλο
 ἔξευρόντες ἐπεσιτίσαντό τε τὰ ἀρκοῦντα παρ' αὐ
 ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Βιθυνίας ἐς τὴν Μακεδονίαν
 λαία δὲ ἦν ἐκείνη, πάλαι μὲν εὐδαίμονος χωρίο
 τοὺς τῶν Μακεδόνων βασιλέας, νῦν δὲ ταπεινὸν
 ὀλιγίστους οἰκήτορας ἔχοντος. 7. ἐνταῦθα ἰδόντε
 215 κοντας παμμεγέθει, ἡμέρους πάνυ καὶ τιθασοὺς,
 ὑπὸ γυναικῶν τρέφεσθαι καὶ παιδίους συγκαθεύδ
 πατουμένους ἀνέχεσθαι καὶ θλιβομένους μὴ ἄγαι
 καὶ γάλα πίνειν ἀπὸ θηλῆς κατὰ ταῦτὰ τοῖς βρέε
 πολλοὶ δὲ γίνονται παρ' αὐτοῖς τοιοῦτοι, ὅθεν ἰ
 περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος μῦθον διαφοιτῆσαι πάλαι
 ὁπότε ἐκύει τὸν Ἀλέξανδρον, δράκοντος οἶμαι ἰ

ὑτῆ τοιούτου — ἀνοῦνται τῶν ἐρπετῶν ἐν
 ὀλίγων ὀβολῶν. 8. καὶ κατὰ τὸν Θουκυδί-
 ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη. ὡς γὰρ ἂν δύο κά-
 γαλότολμοι καὶ πρὸς τὸ κακουργεῖν προχει-
 ἰ αὐτὸ συνελθόντες ραδίως κατενόησαν τὸν
 ὦν βίον ὑπὸ δυνεῖν τούτοις μεγίστοις τυραν-
 λπίδος καὶ φόβου, καὶ ὅτι ὁ τούτων ἐκατέρω
 ἰασθαι δυνάμενος τάχιστα πλουτήσειεν ἂν.
 ἄρ, τῷ τε δεδιότι καὶ τῷ ἐλπίζοντι, ἐάρων
 ἰν ἀναγκαιοτάτην τε καὶ ποθεινοτάτην οὐ-
 λφούς οὕτω πάσαι πλουτήσαι καὶ αἰοιδίμους 216
 Δῆλον καὶ Κλάρων καὶ Βραγχίδας, τῶν ἀν-
 δι' οὓς προεῖπον τυράννοισ, τὴν ἐλπίδα καὶ
 ροιτῶντων ἐς τὰ λεγὰ καὶ προμαθεῖν τὰ μέλ-
 νων καὶ δι' αὐτὸ ἐκατόμβας θνόντων καὶ
 θους ἀνατιθέντων. ταῦτα πρὸς ἀλλήλους
 καὶ κυκλοῦντες μαντεῖον συστήσασθαι καὶ
 βουλεύοντο· εἰ γὰρ τοῦτο προχωρήσειεν αὐ-
 πλουσίοι τε καὶ εὐδαίμονες ἔσεσθαι ἤπι-
 τί μείζον ἢ κατὰ τὴν πρῶτην προσδοκίαν
 κῦτοῖς καὶ κρεῖττον διεφάνη τῆς ἐλπίδος.
 ἰν τὴν σκέψιν ἐποιοῦντο, πρῶτον μὲν περὶ
 δεύτερον δὲ ἥτις ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ τρόπος ἂν γέ-
 χειρήσεως. ὁ μὲν οὖν Κοκκωνᾶς τὴν Χαλ-
 ῖμαξεν ἐπιτήδειον εἶναι, ὡς ἐμπόρων χωρίον
 καὶ τῇ Βιδυνίᾳ πρόσοικον, οὐχ ἕκασ οὐδὲ
 αἱ Γαλατίας καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν
 δὲ Ἀλέξανδρος ἐμπαλιν τὰ οἴκοι προῦκρινε 217
 ἀληθὲς ἦν, πρὸς τὴν τῶν τοιούτων ἀρχὴν
 ἰν ἀνθρώπων δεῖν παχέων καὶ ἡλιθίων τῶν
 ν, οἴους τοὺς Παφλαγόνας εἶναι ἔφασκεν
 ας τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος, δεισιδαίμονας τοὺς

πολλοὺς καὶ πλουσίους, καὶ μόνον εἰ φανείη τις αὐτὴν τὴν ἢ τυμπαμιστὴν ἢ κυμβάλοις κροτοῦντα ἐπαγόμενος κούκινω τὸ τοῦ λόγου μαντευόμενος, αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτὸν καὶ ὡσπερ τινὰ τῶν ἐκουσίων προσβλέποντας.

10. Ὀλίγη δὲ τῆς περὶ τοῦτο στάσεως αὐτοῖς γὰρ μένης τέλος ἐνίκησεν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ἀφικόμενος εἰς τὴν Χαλκηδόνα — χρήσιμον γάρ τι ὅμως ἢ πόλις αὐτῆς ἔχειν ἔδοξε — τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπερ ἀρχαῖοι κατατόν ἐστι τοῖς Χαλκηδονίοις, κατορύντουσι δέλτους καὶ κῆρας, λεγούσας ὡς αὐτίκα μάλα ὁ Ἀσκληπιὸς σὺν τῷ Πόντῳ τῷ Ἀπόλλωνι μέτεισιν ἐς τὸν Πόντον καὶ καθέξει τὰ Ἀβῶνου τείχος. αὐταὶ αἱ δέλτοι ἐξεπίτηδες εὑρέθησαν
 218 διαφοιτῆσαι φραδίως τοῦτον τὸν λόγον ἐς πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν καὶ τὸν Πόντον ἐποίησαν, καὶ πολλοὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἐς τὸ τοῦ Ἀβῶνου τείχος· κάκεινοι γὰρ καὶ αὐτίκα ἐψηφίσαντο ἐγείρειν καὶ τοὺς θεμελίους ἤδη ἐκτελεῖν. κἀνταῦθα ὁ μὲν Κοκκωνᾶς ἐν Χαλκηδόνι καὶ λείπεται, διττοὺς τινας καὶ ἀμφιβόλους καὶ λοχοὺς καὶ ἰσχυροὺς συγγράφων. καὶ μετ' ὀλίγον ἐτελεύτησε τὸν πόλεμον ὑπὸ ἐχίδνης οἴμαι δηχθεὶς. 11. προεισπέμπεται ὁ Ἀλέξανδρος κομῶν ἤδη καὶ πλοκάμους καθειμένους μεσόλευκον χιτῶνα πορφυροῦν ἐνδεδυκῶς καὶ ἱμάτιον ὑπὲρ αὐτοῦ λευκὸν ἀναβεβλημένος ἄρχην ἔχων κατὰ Περσέα, ἀφ' οὗ ἑαυτὸν ἐγενεαλόγει μητρόθεν, καὶ ὀλέθριοι ἐκείνοι Παφλαγόνες εἰδότες αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν τοὺς γονεάς ἀφανεῖς καὶ ταπεινοὺς ἐπίστευον τῷ χρηστέῳ λέγοντι

219 Περσείδης γενεὴν Φοῖβω φίλος οὗτος ὄραται, ὅστις Ἀλέξανδρος, Ποδαλείριον αἶμα λελογχῶς. οὕτως ἄρα ὁ Ποδαλείριος μάχλος καὶ γυναικομανὴς φύσιν, ὡς ἀπὸ Τρίκκης ἄχρι Παφλαγονίας στύεσθαι

ἦν Ἀλεξάνδρου μητέρα. εὔρητο δὲ χρησμός ἤδη ὡς Σι-
 ῶλλης προμαντευσαμένης·

Εὐξείνου Πόντοιο παρ' ἧσιν ἄγχι Σινώπης
 ἴσται τις κατὰ Τύρσιν ὑπ' Αὔσονιοισι προφήτης,
 ἐκ πρώτης δεικνὺς μονάδος τρισσῶν δεκάδων τε
 κένθ' ἑτέρας μονάδας καὶ εἰκοσάδα τρισάριθμον,
 ἀνδρὸς ἀλεξητῆρος ὁμωνυμίην τετράκυκλον.

12. Ἐσβαλὼν οὖν ὁ Ἀλέξανδρος μετὰ τοιαύτης τρα- 220
 ῶδας διὰ πολλοῦ ἐς τὴν πατρίδα περίβλεπτός τε καὶ
 ἀκρὸς ἦν, μεμηνέναι προσποιούμενος καὶ ἀφροῦ ἐνίστε
 κομιπλάμενος τὸ στόμα· φαρδίως δὲ τοῦτο ὑπῆρχεν ἀ-
 στρουθίου τῆς βαφικῆς βοτάνης τὴν ῥίζαν διαμαση-
 μένω· τοῖς δὲ θεῖόν τι καὶ φοβερόν ἐδόκει καὶ ὁ ἀφρός.
 ἐκοίητο δὲ αὐτοῖς πάλαι καὶ κατεσκεύαστο κεφαλὴ δρᾶ-
 κτος ὀθονίην ἀνθρωπόμορφόν τι ἐπιφαίνουσα, κατά-
 κταφος, πάνυ εἰκασμένη, ὑπὸ θριξίν ἰσπεῖαις ἀνοίγουσά
 καὶ αὐθις ἐπικλείουσα τὸ στόμα, καὶ γλῶττα οἷα δρᾶ-
 κτος διττὴ μέλαινα προέκυπτεν, ὑπὸ τριχῶν καὶ αὐτῇ
 κωμένη. καὶ ὁ Πελλαῖος δὲ δράκων προῦπῆρχε καὶ οὐ-
 κὲν ἐτρέφετο, κατὰ καιρὸν ἐπιφανησόμενος αὐτοῖς καὶ
 πτοραγωγδήσων, μᾶλλον δὲ πρωταγωνιστῆς ἐσόμενος.

13. Ἦδη δὲ ἄρχεσθαι δεόν, μηχανᾶται τοιόνδε τι·
 πτωρ γὰρ ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς θεμελίους τοῦ νεῶ τοὺς ἄρτι
 κτιστομένους — συνειστήκει δὲ ἐν αὐτοῖς ὕδωρ ἢ αὐτό- 221
 τῳ ποθὲν συλλειβόμενον ἢ ἐξ οὐρανοῦ πεσόν — ἐν-
 ὄθη κατατίθεται χήνειον φὸν προκεκενωμένον, ἔνδον
 κλάττον ἐρπετόν τι ἀρτιγέννητον, καὶ βυθίσας τοῦτο
 μυχῷ τοῦ πηλοῦ ὀπίσω αὐθις ἀπηλάττετο. ἔωθεν δὲ
 ἡμνὸς ἐς τὴν ἀγορὰν προπηθήσας, διάζωμα δὲ περὶ τὸ
 δοῖον ἔχων κατάχρυσον, καὶ τοῦτο καὶ τὴν ἄρπην ἐκέ-
 ρν φέρων, σείων ἅμα τὴν κόμην ἄνετον ὥσπερ οἱ τῇ
 ἡτρὶ ἀγείροντές τε καὶ ἐνθεαζόμενοι, ἐδημηγόρει ἐπὶ

βωμόν τινα ὑψηλὸν ἀναβάς καὶ τὴν πόλιν ἔμακα
 αὐτίκα μάλα δεξιόθεν ἐναργῆ τὸν θεόν. οἱ παρ
 δὲ — ξυνδεδραμήκει γὰρ σχεδὸν ἅπασα ἡ πόλις ἄμ
 ναιξί καὶ γέρουσι καὶ παιδίοις — ἐτεθήπασαν καὶ εὖ
 καὶ προσεκύνον. ὁ δὲ φωνάς τινας ἀσήμους φθ
 μενος, οἷαι γένοιτο ἂν Ἑβραίων ἢ Φοινίκων, ἐξέπ
 τοὺς ἀνθρώπους οὐκ εἰδότας ὅ τι καὶ λέγοι, πλήν
 μόνον, ὅτι πᾶσιν ἐγκατεμίγνυ τὸν Ἀπόλλω κα
 Ἀσκληπιόν. 14. εἶτα ἔθει δρόμῳ ἐπὶ τὸν ἐσόμενον :

222 καὶ ἐπὶ τὸ ὄρυγμα ἐλθὼν καὶ τὴν προσηκοδομημένην
 χρηστηρίου πηγὴν, ἐμβὰς ἐς τὸ ὕδωρ ὕμνους τε
 Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀπόλλωνος μεγάλη τῇ φωνῇ καὶ ἰ
 τὸν θεὸν ἤκειν τύχη τῇ ἀγαθῇ ἐς τὴν πόλιν. εἶτα
 λην αἰτήσας, δόντος τινός, φράδιως ὑποβαλὼν ἀνι
 μετὰ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ πηλοῦ τὸ φῶν ἐκεῖνο, ἐ
 θεὸς αὐτῷ κατεκέκλειστο, κηρῷ λευκῷ καὶ ψιμυθί
 ἀρμογὴν τοῦ στόματος ξυγκεκολλημένον· καὶ λ
 αὐτὸ ἐς τὰς χεῖρας ἔχειν ἔφασκεν ἤδη τὸν Ἀσκληπι
 δὲ ἀτενὲς ἀπέβλεπον ὅ τι καὶ γίννοιτο, πολὺ πρό
 θαυμάσαντες τὸ φῶν ἐν τῷ ὕδατι εὐρημένον. ἐπεὶ
 κατάξας αὐτὸ ἐς κοίλην τὴν χεῖρα ὑπεδέξατο τὸ τι
 πετοῦ ἐκείνου ἐμβρον καὶ οἱ παρόντες εἶδον κιν
 νον καὶ περὶ τοῖς δακτύλοις εἰλούμενον, ἀνέκραγε
 θὺς καὶ ἠσπάζοντο τὸν θεὸν καὶ τὴν πόλιν ἔμακα
 καὶ χανδὸν ἕκαστος ἐνεπίμπλαντο τῶν εὐχῶν, θ
 ροὺς καὶ πλούτους καὶ ὑγίειαν καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ
 παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ θροματος αὐθις ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἴει

223 ρων ἅμα καὶ τὸν ἀρτιγέννητον Ἀσκληπιὸν δις τεχέ
 ὅτε ἄλλοι ἅπαξ τίκονται ἀνθρώποι, οὐκ ἐκ Κορα
 μὰ Δί' οὐδέ γε κορώνης, ἀλλ' ἐκ χηνὸς γεγεννημ
 ὁ δὲ λεῶς ἅπας ἠκολούθει, πάντες ἐνθεοὶ καὶ μεμη
 ὑπὸ τῶν ἐλπίδων.

15. Ἡμέρας μὲν οὖν οἴκοι ἔμεινεν ἐλπίζων ὅπερ ἦν, τὸ τῆς φήμης αὐτίκα μάλα καμπόλλους τῶν Παφλαγῶν συνδραμείσθαι. ἐπεὶ δὲ ὑπερεπέπληστο ἀνθρώπων πόλις, ἀπάντων τοὺς ἐγκεφάλους καὶ τὰς καρδίας προρηγμένων οὐδὲν εἰκοτόων σιτοφάγοις ἀνδράσι, ἀλλὰ ἴνη τῇ μορφῇ μὴ οὐχὶ πρόβατα εἶναι διαφερόντων, ἐν κίσῳ τιμὴ ἐπὶ κλίνης καθεζόμενος μάλα θεοπρεπῶς καλμένος ἐλάμβανεν ἐς τὸν κόλπον τὸν Πελλαῖον ἐκεῖτον Ἀσκληπιόν, μέγιστόν τε καὶ κάλλιστον, ὡς ἔφην, καὶ ὅλον τῷ αὐτοῦ τραχήλῳ περιειλήσας καὶ τὴν ἴσταν ἔξω ἀφείς — πολὺς δὲ ἦν, ὡς καὶ ἐν τῷ προκόλλῳ προκεχύσθαι αὐτοῦ καὶ χαμαὶ τὸ μέρος ἐπισύρεσθαι μόνην τὴν κεφαλὴν ὑπὸ μάλης ἔχων καὶ ἀποκρύπτων, τρηόμενου πάντα ἐκεῖνου, προὔφαινε τὴν ὀθουίνην κεφαλήν κατὰ θάτερον τοῦ πάγωνος, ὡς δῆθεν ἐκεῖνου ἐφαινομένου πάντως οὔσαν. 16. εἰτά μοι ἐννόησον ἴσικον οὐ πολὺ φαιδρὸν οὐδὲ ἐς κόρον τοῦ φωτὸς δεχόμενον καὶ πλῆθος ἀνθρώπων συγκλύδων τεταραγμένων προεκπεπληγμένων καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἐπαιωρουμένων, ἐσελθούσῃ τεράστιον ὡς εἰκὸς τὸ πρᾶγμα ἐφαίνετο, τοῦ τέως μικροῦ ἔρπετοῦ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τοσοῦθράκοντα πεφηνέναι, ἀνθρωπόμορφον καὶ ταῦτα καὶ πρῶτον. ἠπείγοντο δὲ αὐτίκα πρὸς τὴν ἔξοδον, καὶ πρὶν κερῶν ἰδεῖν, ἐξηλαύνοντο ὑπὸ τῶν αἰετῶν ἐπεισιόντων. ἐρύπητο δὲ κατὰ τὸ ἀντίθυρον ἄλλη ἔξοδος, οἶόν τι τοὺς Μακεδόνας ἐν Βαβυλῶνι ποιῆσαι ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κοῦντι λόγος, ὅτε ὁ μὲν ἤδη πονήρως εἶχεν, οἱ δὲ πετάντες τὰ βασίλεια ἐπόθουν ἰδεῖν αὐτὸν καὶ προσεῖν τὸ ὕστατον. τὴν δὲ ἐπίδειξιν ταύτην οὐχ ἄπαξ ὁ μισθῶν, ἀλλὰ πολλάκις ποιῆσαι λέγεται, καὶ μάλιστα εἰ τινας πλουσίων ἀφίκοντο νεαλέστεροι.

17. Ἐνταῦθα, ὃ φίλε Κέλσε, εἰ δεῖ τάληθῆ λέγειν,

συγγνώμην χρη̄ ἀπονέμειν τοῖς Παφλαγόσι καὶ Πον-
 ἐκείνοις, παχέσι καὶ ἀπαιδεύτοις ἀνθρώποις, εἰ ἐξ
 τήθησαν ἀπτόμενοι τοῦ δράκοντος — καὶ γὰρ ἰ
 15 παρείχε τοῖς βουλομένοις ὁ Ἀλέξανδρος — ὄρωντ
 ἀμυδροῦ τῷ φωτὶ τὴν κεφαλὴν δῆθεν αὐτοῦ ἀνοίγο
 τε καὶ συγκλείουσιν τὸ στόμα, ὥστε πάνυ τὸ μηχά
 ἐδεῖτο Δημοκρίτου τινὸς ἢ καὶ αὐτοῦ Ἐπικούρου ἢ
 τροδώρου ἢ τινος ἄλλου ἀδαμαντίνην πρὸς ταῦτα ἰ
 τοιαῦτα τὴν γνώμην ἔχοντας, ὡς ἀπιστῆσαι καὶ ὄπ.
 εἰκάσαι, καὶ εἰ μὴ εὐρεῖν τὸν τρόπον ἐδύνατο, ἔ
 γοῦν προπεπεισμένοι, ὅτι λέληθεν αὐτὸν ὁ τρόπο
 μαργανείας, τὸ δ' οὖν πᾶν ψεῦδος ἐστὶ καὶ γενι
 ἀδύνατον. 18. κατ' ὀλίγον οὖν καὶ ἡ Βιθυνία καὶ ἡ
 λατία καὶ ἡ Θράκη συνέρρει, ἐκάστου τῶν ἀπαργει
 των ὡς τὸ εἰκὸς λέγοντος ὡς καὶ γεννώμενον ἰδο
 θεὸν καὶ ὕστερον ἄψαιτο μετ' ὀλίγον παμμεγέθου
 τοῦ γεγεννημένου καὶ τὸ πρόσωπον ἀνθρώπου ἔοικ
 γραφαί τε ἐπὶ τούτῳ καὶ εἰκόνες καὶ ξόανα, τὰ μ
 χαλκοῦ, τὰ δὲ ἐξ ἀργύρου εἰκασμένα, καὶ ὄνομά
 θεῶ ἐπιτεθέν· Γλύκων γὰρ ἐκαλεῖτο ἐκ τινος ἐμμι
 καὶ θεοῦ προστάγματος· ἀνεφώνησε γὰρ ὁ Ἀλέξαι

Εἰμὶ Γλύκων, τρίτον αἶμα Διός, φάος ἀνθρώποι

19. Καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, οὐπερ ἔνεκα τὰ ἰ
 16 ἐμμηγάνητο, καὶ χρᾶν τοῖς δεομένοις καὶ θεσπίζειν
 Ἀμφιλόχου τοῦ ἐν Κιλικίᾳ τὸ ἐνδόσιμον λαβῶν —
 γὰρ ἐκεῖνος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν τοῦ Ἀμφι
 καὶ τὸν ἐν Θήβαις ἀφανισμόν αὐτοῦ ἐκπεσῶν τῆς ο
 ἐς τὴν Κιλικίαν ἀφικόμενος οὐ πονήρως ἀπῆλλαξε
 θεσπίζων καὶ αὐτὸς τοῖς Κίλιξι τὰ μέλλοντα καὶ δὴ
 λούς ἐφ' ἐκάστῳ χρησμοῦ λαμβάνων — ἐκεῖθεν οἱ
 ἐνδόσιμον λαβῶν ὁ Ἀλέξανδρος προλέγει πᾶσι τοῖς
 κομῆνοις ὡς μαντεύσεται ὁ θεὸς φητὴν τινα ἡμέραν.

δὲ ἕκαστον, οὐ δέοιτ' ἄν καὶ ὁ μάλιστα μαθεῖν ἐθέ-
 · βιβλίον ἐγγράψαντα καταγράψαι τε καὶ καταση- 227
 θαι κηρῶ ἢ πηλῶ ἢ ἄλλῳ τοιούτῳ· αὐτὸς δὲ λαβὼν
 λία καὶ ἐς τὸ ἄδυτον κατελθὼν — ἤδη γὰρ ὁ νεῶς
 το καὶ ἡ σκηνὴ κατεσκευάστο — καλέσειν ἐμελλε
 ἄξιν τοὺς δεδωκότας ὑπὸ κήρυκι καὶ θεολόγῳ, καὶ
 τοῦ θεοῦ ἀκούων ἕκαστα τὸ μὲν βιβλίον ἀποδώ-
 · σιμασμένον ὡς εἶχε, τὴν δὲ πρὸς αὐτὸ ἀπόκρισιν
 ἱραμμένην, πρὸς ἔπος ἀμειβομένου τοῦ θεοῦ περὶ
 · ς ἔροιτο. 20. ἦν δὲ τὸ μηχανήμα τοῦτο ἄνδρῳ μὲν
 · ς, εἰ δὲ μὴ φορτικὸν εἰπεῖν, καὶ οἶψ' ἐμοί, πρόδηλον
 ᾗναι ῥάδιον, τοῖς δὲ ἰδιώταις καὶ κορυΐης μεστοῖς
 · ς τεράστιον καὶ πάνυ ἀπίστῳ ὅμοιον. ἐπινοήσας 228
 κίβλας τῶν σφραγίδων τὰς λύσεις ἀνεγίνωσκέ τε
 στήσεις ἐκάστας καὶ τὰ δοκοῦντα πρὸς αὐτὰς ἀπε-
 · ς, εἶτα κατειλῆσας αὐθις καὶ σημηνάμενος ἀπεδί-
 τὰ πολλοῦ θαύματος τοῖς λαμβάνουσι. καὶ πολὺ
 · ς αὐτοῖς τό, πόθεν γὰρ οὗτος ἠπίστατο ἢ ἐγὼ
 ἴσφαλῶς σημηνάμενος αὐτῷ ἔδωκα ὑπὸ σφραγίδι
 ἡτοῖς, εἰ μὴ θεὸς τις ὡς ἀληθῶς ὁ πάντα γινώ-
 · ς;

· Τίνες οὖν αἱ ἐπίνοιαί, ἴσως γὰρ ἐρήση με. ἄκουε
 ὡς ἔχοις ἐλέγχειν τὰ τοιαῦτα. ἡ πρώτη μὲν ἐκείνη,
 ατε Κέλσε· βελόνην πυρῶσας τὸ ὑπὸ τὴν σφρα-
 ἔρος τοῦ κηροῦ διατήκων ἐξήρει καὶ μετὰ τὴν
 σιν τῇ βελόνῃ αὐθις ἐπιχλιάνας τὸν κηρόν, τὸν
 ο ὑπὸ τῷ λίνῳ καὶ τὸν αὐτὴν τὴν σφραγίδα ἔχοντα,
 σενεκόλλα. ἕτερος δὲ τρόπος ὁ διὰ τοῦ λεγομένου
 ἰου· σκευαστὸν δὲ τοῦτό ἐστιν ἐκ πίττης Βρυτ-
 ἰ ἀσφάλτου καὶ λίθου τοῦ διαφανοῦς τετριμμένου
 ροῦ καὶ μαστίχης· ἐκ γὰρ τούτων ἀπάντων ἀνα- 229
 · ς τὸ κολλύριον καὶ θερμῆνας πυρὶ σιάλῳ τὴν σφρα-

γίδα προχορίσας ἐπετίθει καὶ ἀπέματτε τὸν τύπον. αὐτίκα ξηροῦ ἐκείνου γενομένου, λύσας ῥαδίως καὶ ναγνοὺς ἐπιτιθεὶς τὸν κηρὸν ἀπετύπου ὡσπερ ἐκ τὴν [αὐτὴν] σφραγίδα εὐ μάλα τῷ ἀρχετύπῳ ἔοικε τρίτον ἄλλο πρὸς τούτοις ἄκουσον· τιτάνου γὰρ ἐς λαὸν ἐμβαλῶν, ἢ κολλῶσι τὰ βιβλία, καὶ κηρὸν ἐκ τὴν ποιήσας ἐτι ὑγρὸν ὄντα ἐπετίθει τῇ σφραγίδι καὶ λῶν — αὐτίκα δὲ ξηρὸν γίνεται καὶ κέρατος, μᾶλλον σιδήρου παγιώτερον — τούτῳ δὴ ἐχρήτο πρὸς τὸν τῆστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τοῦτο ἐπινενοημένα, ὅ ἀναγκαῖον μεμνήσθαι ἀπάντων, ὡς μὴ ἀπειρόκαλοι δοκοίημεν, καὶ μάλιστα σοῦ ἐν οἷς κατὰ μάγων συναψας, καλλίστοις τε ἅμα καὶ ὠφελιμωτάτοις συγγράμματα καὶ δυναμένοις σωφρονίζειν τοὺς ἐντυγχάνοντας, παραθεμένου καὶ πολλῶν τούτων πλείονα.

- 0 22. Ἐχρη οὖν καὶ ἐθέσπιξε, πολλῇ τῇ συνέσει μενος ἐνταῦθα καὶ τὸ εἰκαστικὸν τῇ ἐπινοίᾳ προσάτοις μὲν λοξὰ καὶ ἀμφίβολα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀπνόμενος, τοῖς δὲ καὶ πάνυ ἀσαφῆ· χρησιμωδικὸν γὰρ κει αὐτῷ καὶ τοῦτο· τοὺς δὲ ἀπέτρεπεν ἢ προὔτρε ὡς ἂν ἄμεινον ἔδοξεν αὐτῷ εἰκάζοντι, τοῖς δὲ θεραπροὔλεγε καὶ διαίτας, εἰδῶς, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφην, καὶ χρῆσιμα φάρμακα· μάλιστα δὲ εὐδοκίμου παρτῷ αἰκνυμίδες, ἀκόπου τι ὄνομα πεπλασμένον, ἐκ λαιγείου συντεθειμένον. τὰς μέντοι ἐλπίδας καὶ προ11 καὶ κλήρων διαδοχὰς εἰσαυθις αἰεὶ ἀνεβάλλετο, τιτιθεὶς ὅτι ἔσται πάντα, ὁπότεν ἐθελήσω ἐγὼ καὶ ξανδρος ὁ προφήτης μου δεηθῆ καὶ εὕξηται ὑπὲρ 23. ἐτέτακτο δὲ καὶ μισθὸς ἐφ' ἐκάστῳ χρησιμῶν δεκαὶ δυ' ὀβολῶ. μὴ μικρὸν δὲ οἰηθῆς, ὅ ἐταίρε, μηδὲγον γεγενῆσθαι τὸν πόρον τούτου, ἀλλ' εἰς ἑπτὰ ἢ μυριάδας ἐκάστου ἔτους ἤθροισεν, ἀνὰ δέκα καὶ π

ισημοὺς τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ ἀπληστίας ἀναδι-
λαμβάνων δὲ οὐκ αὐτὸς ἐχρηῆτο μόνος οὐδ' ἐς
ἀπεθῆσαύριζεν, ἀλλὰ πολλοὺς ἤδη περὶ αὐτὸν 232
εργοὺς καὶ ὑπηρέτας καὶ πευθῆνας καὶ χρησιμο-
ὶ χρησιμοφύλακας καὶ ὑπογραφέας καὶ ἐπισφρα-
ὶ ἐξηγητὰς ἅπασιν ἐνεμεν ἐκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν.
Ἡδὴ δὲ τινὰς καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξέπεμπε,
ποιήσοντάς τοις ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ μαντείου καὶ
ένους ὡς προείποι καὶ ἀνεύροι δραπέτας καὶ
καὶ ληστὰς ἐξελέγξειε καὶ θησαυροὺς ἀνορύξει
καὶ νοσοῦντας ἰάσαιτο, ἐνίους δὲ καὶ ἤδη ἀπο-
ἀναστήσειε. δρόμος οὖν καὶ ᾠθισμὸς ἀπαντα-
γνητο καὶ θυσίαι καὶ ἀναθήματα, καὶ διπλάσια
ἴτη καὶ μαθητῆ τοῦ θεοῦ. καὶ γὰρ αὐ καὶ οὗτος
ὁ χρησμὸς·

κι κέλομαι τὸν ἐμὸν θεράπονθ' ὑποφήτην·
ἐμοὶ κτεάνων μέλεται ἄγαν, ἀλλ' ὑποφήτου.
Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ τῶν νοῦν ἔχόντων ὥσπερ ἐκ
θείας ἀναφέροντες συνίσταντο ἐπ' αὐτὸν καὶ
ἰ' Ἐπικούρου ἐταῖροι, πολλοὶ δὲ ἦσαν, καὶ ἐν
σιν ἐπεφώρατο ἡρέμα ἤδη πᾶσα ἡ μαγγανεία
νῆ τοῦ δράματος, ἐκφέρει φόβητρόν τι ἐπ' αὐ-
ῶν ἀθείων ἐμπεπληῆσθαι καὶ Χριστιανῶν τὸν
οὐ περὶ αὐτοῦ τολμῶσι τὰ κάκιστα βλασφημεῖν, 233
νε λίθοις ἐλαύνειν, εἴ γε ἐθέλουσιν ἴλεων ἔχειν
περὶ δὲ Ἐπικούρου καὶ τοιοῦτόν τινα χρησμὸν
ατο· ἐρομένου γὰρ τινος τί πράττει ἐν Ἄιδου
ρος;

Ἰνίνας, ἔφη, ἔχων πέδας ἐν βορβόρῳ κάθηται.
ἰάξεις, εἰ ἐπὶ μέγα ἤρθη τὸ χρηστήριον, ὀρῶν
ἰσεις τῶν προσιόντων συνετὰς καὶ πεπαιδευμέ-
ς δὲ ἄσπουδος καὶ ἀκήρυκτος αὐτῶ ὁ πόλεμος

πρὸς Ἐπίκουρον ἦν· καὶ μάλα εἰκότως. τίνοι γὰρ δικαιοτέρον προσεπολέμει γόης ἄνθρωπος καὶ φίλος, ἀληθεία δὲ ἔχθιστος, ἢ Ἐπικούρου ἀνδρῶν ἰσιν τῶν πραγμάτων καθεωρακότι καὶ μόνῳ τὴν εἰ ἀλήθειαν εἰδότε; οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα κσιππον καὶ Πυθαγόραν φίλοι καὶ εἰρήνη βαθεῖ ἐκείνους ἦν· ὁ δὲ ἄτεγκτος Ἐπίκουρος — οὕτω γ τὸν ἄνόμαζεν — ἔχθιστος δικαίως, πάντα ταῦτι λωτι καὶ παιδιᾷ τιθέμενος. διὸ καὶ τὴν Ἀμαστρι μάλιστα τῶν Ποντικῶν πόλεων, ὅτι ἠπίστατο το Λέπιδον καὶ ἄλλους ὁμοίους ἀντοῖς πολλοὺς ὄντι πόλει· οὐδὲ ἐχρησμάδησε πώποτε Ἀμαστριανῶ ὁπότε δὲ καὶ ἐτόλμησεν ἀδελφῶ συγκλητικῶ χρη σαι, καταγέλαστος ἀπήλλαξεν οὐχ εὐρῶν οὔτι 234 πλάσασθαι χρησμὸν δεξιὸν οὔτε τὸν ποιῆσαι πρὸς αὐτῷ δυνησόμενον· μεμφομένῳ γὰρ αὐτῷ στομάχ νην προστάξει βουλόμενος ὕειον πόδα μετὰ τ ἐσκευασμένον ἐσθίειν οὕτως ἔφη·

Μάλαβακα χοιρείων ἱερῇ κυμίνευε σιπύδνα

26. Πολλάκις μὲν οὖν, ὡς προεῖπον, ἔδειξε τ κοντα τοῖς δεομένοις, οὐχ ὅλον, ἀλλὰ τὴν οὐρᾶν ἰ καὶ τὸ ἄλλο σῶμα προβεβληκῶς, τὴν κεφαλὴν κόλπου ἀθέατον φυλάττων. ἐθελήσας δὲ καὶ μ ἐκπλήξαι τὸ πλῆθος ὑπέσχετο καὶ λαλοῦντα παρὲ θεόν, αὐτὸν ἄνευ ὑποφήτου χρησμοφδοῦντα. εἶτε λεπῶς γεράνων ἀρτηρίας συνάψας καὶ διὰ τῆς ἰ ἐκείνης τῆς μεμηχανημένης πρὸς ὁμοιότατα διεῖο λου τινὸς ἔξωθεν ἐμβοῶντος, ἀπεκρίνετο πρὸς τι 23 τῆσεις, τῆς φωνῆς διὰ τοῦ ὀθονίου ἐκείνου Ἀσι ~~πρακτικῆς~~ τῆς. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ χρησμοὶ οὔτοι α ~~του~~ καὶ οὐκ ἔσιν εἰδίδοντο οὐδὲ ἀνέδην, ἀλλὰ ἰ μυρική τοῖς καὶ πλασίοις καὶ μεγαλοδώροις. 27.

ἤριανῶ δοθεὶς ὑπὲρ τῆς ἐς Ἀρμενίαν εἰσόδου τῶν
 ῥώμων καὶ αὐτὸς ἦν· προτρέπων γὰρ αὐτὸν ἐπὶ τὴν
 ἄλην οὕτως ἔφη·

ἄφθους Ἀρμενίους τε θοῶ ὑπὸ δουρὶ δαμάσσας
 κτήσεις Ῥώμην καὶ Θύμβριδος ἀγλαὸν ὕδωρ
 ἕμμα φέρων κροτάφοισι μεμιγμένον ἀκτίνεσσιν.

Ἐπειδὴ πεισθεὶς ὁ ἠλίθιος ἐκεῖνος Κελτὸς εἰσέβαλε
 κήλλαξεν αὐτῇ στρατιᾷ ὑπὸ τοῦ Ὀθρουάδου κατα- 236
 ῥεῖ, τοῦτον μὲν τὸν χρησμὸν ἐξαιρεῖ ἐκ τῶν ὑπομνη-
 ῶν, ἐντίθησι δὲ ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ·

ἦ σὺ γ' ἐπ' Ἀρμενίους ἐλάαν στρατόν, οὐ γὰρ
 ἄμεινον,

ἦ σοι θηλυχίτων τις ἀνὴρ τόξου ἄπο λυγρόν
 ἔμμον ἐπιπροεῖς παύσῃ βιότοιο φάους τε.

28. Καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τοῦτο σοφώτατον ἐπενόησε, τοὺς
 χρόνιους χρησμοὺς ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν κακῶς προτε-
 τισμένων καὶ ἀποτετευγμένων· πολλάκις γὰρ προ-
 τῆς τελευτῆς τοῖς νοσοῦσιν ὑγίειαν ἐπηγγέλλετο, ἀπο-
 ἴκτων δὲ χρησμὸς ἄλλος ἔτοιμος ἦν καλυφθῶν·
 ἤκέτι δίζησθαι νοῦσοιο λυγρῆς ἐπαρωγήν·

ἔμμος γὰρ προφανῆς οὐδ' ἐκφυγέειν δυνατόν σοι.

29. Εἰδὼς δὲ τοὺς ἐν Κλάρῳ καὶ Διδύμοις καὶ Μαλ-
 λὰ αὐτοὺς εὐδοκιμοῦντας ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ μαντικῇ ταύτῃ
 οὗς αὐτοὺς ἐποίητο, πολλοὺς τῶν προσιόντων πέμ- 237
 ἐπ' αὐτοὺς λέγων·

Κλάρον ἴεσο νῦν, τούμου πατρὸς ὡς ὅπ' ἀκούσης·
 κάλιν·

καγχιδέων ἀδύτοισι πελάξω καὶ κλύε χρησμῶν.
 ἦθις·

Μαλλὸν χώρει θεσπίσματά τ' Ἀμφιλόχοιο.

30. Ταῦτα μὲν ἐντὸς τῶν ὄρων μέχρι τῆς Ἰωνίας καὶ
 κίας καὶ Παφλαγονίας καὶ Γαλατίας. ὡς δὲ καὶ ἐς
 LUCIAN. II. 9

τὴν Ἰταλίαν διεφοίτησε τοῦ μαντείου τὸ κλέος καὶ Ῥωμαίων πόλιν ἐνέπεσεν, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἄλλο ἄλλου ἠπείγετο, οἱ μὲν αὐτοὶ ἰόντες, οἱ δὲ πέμψαι μάλιστα οἱ δυνατώτατοι καὶ μέγιστον ἀξίωμα πόλει ἔχοντες, ὧν πρῶτος καὶ κορυφαιότατος ἔστι Ῥουτιλλιανός, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ ἀγαθός·

238 ἐν πολλαῖς τάξεσι Ῥωμαϊκαῖς ἐξητασμένος, τὰ δὲ τοὺς θεοὺς πάνυ νοσῶν καὶ ἀλλόκοτα περὶ αὐτῶν στενωπῶς καὶ εἰ μόνον ἀλημιμένον που λίθον ἢ ἐπινοημένον θεάσασαιτο, προσπίπτων εὐθύς καὶ προσκαίρει καὶ ἐπὶ πολὺ παρεστῶς καὶ εὐχόμενος καὶ ἀγαθὰ αὐτοῦ αἰτῶν. οὗτος τοίνυν ἀκούσας τὰ περὶ τοῦ μικροῦ μὲν ἐδέησεν ἀφείδει τὴν ἐγκεχειρισμένην εἰς τὸ τοῦ Ἀβώνου τεύχος ἀναπτῆναι. ἔπεμπε δ' ὁ

239 μετροῦντες ἔτι πλείω τούτων, ὡς ἐντιμότεροι εἶεν τῷ δεσπότῃ. ἐξέκαιον οὖν τὸν ἄθλιον γέροντα καὶ νύκτα ἐρρωμένην ἐνέβαλλον. 31. ὁ δὲ ὡς ἂν τοῖς πλεονεχέστατοις φίλος ὧν περιῆει τὰ μὲν διηγοῦντος ἀκούσειε παρὰ τῶν πεμφθέντων, τὰ δὲ καὶ πρὸς τοῦ προστιθείς. ἐνέπλησε δ' οὖν τὴν πόλιν καὶ διεσπασεν οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ τοὺς πλείστους διέβησεν, οἱ αὐτίκα καὶ αὐτοὶ ἠπείγοντο ἀκούσαι καθ' αὐτούς. ὁ δὲ τοὺς ἀφικνουμένους πάνυ φιλοῦς ὑποδεχόμενος ξενίοις τε καὶ ταῖς ἄλλαις δωρεαῖς πλείστοις εὐνοῦς ἐργαζόμενος αὐτῶ ἀπέπεμπε οὐκ ἀ-

240 λούοντας μόνον τὰς ἐρωτήσεις, ἀλλὰ καὶ ὑμνήσονται θεὸν καὶ τεράστια ὑπὲρ τοῦ μαντείου καὶ αὐτοῖς δοθέντων.

32. Ἀλλὰ καὶ μηχανᾶται ὁ τρισκατάρατος οὐ

οὐδὲ τοῦ προστυχόντος ληστοῦ ἄξιον· λύων γὰρ τὰ μμένα βιβλίδια καὶ ἀναγινώσκων, εἴ τι εὖροι ἐπισφαῖαι παρακεκινδυνευμένοι ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι, κατεῖπτός καὶ οὐκ ἀπέπεμπεν, ὡς ὑποχειρίους καὶ μονοβούλους διὰ τὸ δέος ἔχει τοὺς πεπομπούτας, μεμνηνὸς οἷα ἦν ἄῳροντο. συνίης δὲ οἷας εἰκὸς τοὺς πλουσίους καὶ μέγα δυναμένους τὰς πύστεις πυνθανέσθαι. βανεν οὖν πολλὰ παρ' ἐκείνων εἰδότες, ὅτι ἐντὸς ἡσ ἔχει τῶν ἀρκύων.

33. Βούλομαι δὲ σοὶ καὶ τῶν Ῥουτιλλιανῶ δοθέντων μῶν ἐνίους εἶπεν· πυνθανομένῳ γὰρ αὐτῷ ὑπὲρ παιδὸς ἐκ προτέρας γυναικὸς, παιδείας ὥραν ἔχον· ὄντινα προστήσεται τὸν διδάσκαλον τῶν μαθημάτων αὐτοῦ, ἔφη·

υθαγόρην πολέμων τε διάκτορον ἐσθλὸν αἰοδόν. 241

μετ' ὀλίγας ἡμέρας τοῦ παιδὸς ἀποθανόντος ὁ μὲν ρει καὶ οὐδὲν εἶχε λέγειν πρὸς τοὺς αἰτιωμένους, παρὰ ρις οὕτως ἐληλεγμένου τοῦ χρησιμοῦ, ὁ δὲ Ῥουτιλλια- αὐτὸς φθάσας ὁ βέλτιστος ἀπελογεῖτο ὑπὲρ τοῦ μαν- ρ λέγων, τοῦτο αὐτὸ προδεδηλωκέναι τὸν θεὸν καὶ πύτὸ ζῶντα μὲν κελεῦσαι μηδένα διδάσκαλον ἐλέσθαι β, Πυθαγόραν δὲ καὶ Ὅμηρον πάλαι τεθνεῶτας, οἷς ρ τὸ μειράκιον ἐν Ἄιδου νῦν συνεῖναι. τί τοίνυν μέμ- θαι ἄξιον Ἀλεξάνδρῳ, εἰ τοιοῦτοις ἀνθρωπίσκοις ατρίβειν ἡξίον; 34. αὐτίς δὲ πυνθανομένῳ αὐτῷ τήν ρ ψυχὴν αὐτὸς διεδέξατο, ἔφη·

ῤωῶτον Πηλείδης ἐγένου, μετὰ ταῦτα Μένανδρος, θ' ὃς νῦν φαίνη, μετὰ δ' ἔσσειαι ἡλιάς ἀκτίς, 242 ρίσεις δ' ὀρθάκοντ' ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν λυκάβαντας.

ἑβδομηκοντούτης ἀπέθανε μελαγχολήσας οὐ περι- ρας τήν τοῦ θεοῦ ὑπόσχεσιν. 35. καὶ οὗτος ὁ χρησιμὸς 9+

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

... ούδ' αὖτε ἰσχυροῦς ἔσονται οὐδ' αὖτε
... οὐδ' αὖτε ἰσχυροῦς ἔσονται οὐδ' αὖτε
... οὐδ' αὖτε ἰσχυροῦς ἔσονται οὐδ' αὖτε

36. ... ἰσχυροῦς ἔσονται οὐδ' αὖτε
... οὐδ' αὖτε ἰσχυροῦς ἔσονται οὐδ' αὖτε
... οὐδ' αὖτε ἰσχυροῦς ἔσονται οὐδ' αὖτε

... οὐδ' αὖτε ἰσχυροῦς ἔσονται οὐδ' αὖτε
... οὐδ' αὖτε ἰσχυροῦς ἔσονται οὐδ' αὖτε
... οὐδ' αὖτε ἰσχυροῦς ἔσονται οὐδ' αὖτε

νυ πολλοὺς τῶν συνωμοτῶν, οἱ τὰς ἐκάστου γνώμας ἰγγελλον αὐτῷ καὶ τὰς ἐρωτήσεις προεμήνουν καὶ ὧν λιστα ἐφίενται, ὡς ἔτοιμον αὐτὸν πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἵπρὸν ἤκειν τοὺς πεμπομένους καταλαμβάνεσθαι.

38. Καὶ πρὸς μὲν τὰ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ταῦτα καὶ τὰ τοιαυτά προσεμηχανᾶτο· τελετὴν τε γάρ τινα συνίσταται ἱεραδοουχίας καὶ ἱεροφαντίας, τριῶν ἡμέρων ἄει τελουμένων ἡμερῶν· καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρόρρησις ἦν ὡσπερ ἡγήσει τοιαύτη· *Εἰ τις ἄθεος ἢ Χριστιανὸς ἢ Ἐπικουρεὸς ἤκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέτω, οἱ δὲ πισύοντες τῷ θεῷ τελείσθωσαν τύχη τῇ ἀγαθῇ.* εἶτ' εὐς ἐν ἀρχῇ ἐξέλασις ἐγίγνετο· καὶ ὁ μὲν ἡγεῖτο λέγων 245 *ἔω Χριστιανούς*·, τὸ δὲ πλῆθος ἅπαν ἐπεφθέγγετο *ἔω Ἐπικουρεῖους*·· εἶτα Ἀητοὺς ἐγίγνετο *λοχεῖα καὶ ἰώλωνος γοναὶ καὶ Κορωνίδος γάμος καὶ Ἀσκληπιῶς ἵκετο*· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ Γλύκωνος ἐπιφάνεια καὶ γένσις τοῦ θεοῦ. 39. τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ Ποδαλειρίου ἦν καὶ ἡ μητρὸς Ἀλεξάνδρου γάμος· Δαδῖς δὲ ἐκαλεῖτο καὶ θεοὶ δὲ ἐκαίοντο. καὶ τελευταῖον Σελήνης καὶ Ἀλεξάνδρου ἔρωσ καὶ τικτομένη τοῦ Ρουτιλλιανοῦ ἢ γυνῆ. ἐδάχεται δὲ καὶ ἱεροφάντει ὁ Ἐνδυμίων Ἀλέξανδρος. καὶ ὁ καθεύδων δῆθεν κατέκειτο ἐν τῷ μέσῳ, κατῆει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὀροφῆς ὡς ἐξ οὐρανοῦ ἀντι τῆς Σελήνης Ῥουτιλλία τις ὠραιότατη τῶν Καίσαρος οἰκονόμων ὡς γυνή, ἐρῶσα ὡς ἀληθῶς τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ ἀντεμμένη ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ ὀλεθρίου ἐκεῖν ἀνδρὸς φιλήματά τε ἐγίγνετο ἐν τῷ μέσῳ καὶ περι- 246 οκαί·· εἰ δὲ μὴ πολλὰ ἦσαν αἱ δᾶδες, τάχα ἄν τι καὶ ὑπὸ κόλπου ἐπράττετο. μετὰ μικρὸν δὲ πάλιν ἐσῆει ὀφραντικῶς ἐσκευασμένος ἐν πολλῇ τῇ σιωπῇ, καὶ αὐτὸς μὲν ἔλεγε μεγάλη τῇ φωνῇ, ἡ Γλύκων· ἐπεφθέγγοντο αὐτῷ ἐπακολουθοῦντες Εὐμολπίδαι δῆθεν καὶ Κή-

καὶ ἐπισημῆς ποτὲ ζητήσεως ἐστὶ τ.δ. τῶι
... Πυθαγόρου τῆι τετῆι ἐχθ
... ἄλλην ὁμοίαν αὐτῶ. καὶ
... Ἐλεξάνδρῳ ἐπανεεργασίῳι
... ἔλυσε τὴν ἀπορίαν·

... ποτὲ μὲν φθίνει. ἄλλοι
... δὲ προφητεῖη δίης φρενός ἐστιν ἀπορο
... καὶ μιν ἔπεμψε πατήρ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔ
... καὶ πάλιν ἐς Διὸς εἶσι Διὸς βληθεῖσα κε

41. προλέγων δὲ πᾶσιν ἀπέχεσθαι παιδίου ε
... ἄσεβες ὄν, αὐτὸς τοιόνδε τι ὁ γεννάδας ἔτε
... γὰρ πόλεισι ταῖς Παφλαγονικαῖς καὶ ταῖς Πο
... γελλε θηηκόλους πέμπειν ἐς τριετίαν ὕμνι
... αὐτῶ τὸν θεόν· καὶ ἔδει δοκιμασθέντας κα

248 τας τοὺς εὐγενεστάτους καὶ ὠραιοτάτους κ
... φέροντας πεμφθῆναι, οὓς ἐγκλεισάμενος ὡς
... νήτοις ἐχρήσατο καὶ συγκαθεύδων καὶ πάνι
... παμοικῶν. καὶ νόμον δὲ ἐπεποίητο, ὑπὲρ τὰ
... ἔτη μηδένα τῷ αὐτοῦ στόματι δεξιούσθαι μ
... ἄσπαζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις προτείνων τῆ
... μόνους ταὺς ὠραῖνας κατασῆκε καὶ ἐπέμπε

ήσεσθαι· πολλὰ δὲ καὶ ἤχουν τετοκέαι παρ' αὐ-
καὶ οἱ ἄνδρες ἐπεμαρτύρουν ὅτι ἀληθῆ λέγουσιν.

AB. Ἐθέλω δέ σοι καὶ διάλογον διηγήσασθαι τοῦ
πανος καὶ Σακέρδατος τινος, Τιανοῦ ἀνθρώπου,
ου τινὸς τὴν σύνεσιν, εἴση ἀπὸ τῶν ἐρωτήσεων.

ων δὲ αὐτὸν χρυσοῖς γράμμασι γεγραμμένον ἐν Τίῳ 249

ῆ τοῦ Σακέρδατος οἰκίᾳ. Εἶπε γὰρ μοι, ἔφη, ὦ δέ-
κα Γλύκων, τίς εἶ; Ἐγώ, ἦ δ' ὅς, Ἀσκληπιὸς νέος.

ος παρ' ἐκείνον τὸν πρότερον; πῶς λέγεις; Οὐ θέ-
ποῦσαί σε τοῦτό γε. Πόσα δὲ ἡμῖν ἔτη παραμενεῖς

μωδῶν; Τρίτον πρὸς τοῖς χιλίοις. Εἶτα ποί μετα-
τη; Ἐς Βάκτρα καὶ τὴν ἐκεῖ γῆν· δεῖ γὰρ ἀπολαῦσαι

τοὺς βαρβάρους τῆς ἐπιδημίας τῆς ἐμῆς. Τὰ δ' ἄλλα
κτήρια, τὸ ἐν Διδύμοις καὶ τὸ ἐν Κλάρῳ καὶ τὸ ἐν

φοῖς ἔτι σου τὸν προπάτορα ἔχει τὸν Ἀπόλλω, ἢ ψευ-
εῖσιν οἱ νῦν ἐκπίπτοντες ἐκεῖ χρησμοί; Μηδὲ τοῦτο

λήσης εἰδέναι· οὐ γὰρ θέμις. Ἐγὼ δὲ τίς ἔσομαι μετὰ
νῦν βίον; Κάμηλος, εἶτα ἵππος, εἶτα ἀνῆρ σοφὸς καὶ

φήτης οὐ μείων Ἀλεξάνδρου. τοιαῦτα μὲν ὁ Γλύκων
Σακέρδατι διελέχθη. ἐπὶ τέλει δὲ χρησμὸν ἔμμετρον

ἔγχετο εἰδῶς αὐτὸν Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντα·
ἢ πείθου Λεπίδω, ἐπεὶ οἱ λυγρὸς οἶτος ὀπηδεῖ.

ν γὰρ ἐδεδίει τὸν Ἐπίκουρον, ὡς προεῖπον, ὧς
ἀντίτεχνον καὶ ἀντισοφιστὴν τῆς μαργναείας αὐτοῦ.

Ἔνα γοῦν τινα τῶν Ἐπικουρείων τολμήσαντα καὶ διε- 250
ρειν αὐτὸν ἐπὶ πολλῶν τῶν παρόντων ἐς κίνδυνον οὐ
ρὸν κατέστησεν· ὁ μὲν γὰρ προσελθὼν ἔλεγε μεγάλη
ρωνῆ, Σὺ μέντοι, ὦ Ἀλέξανδρε, τὸν δεῖνα Παφλα-
α προσαγαγεῖν οἰκέτας αὐτοῦ τῷ ἡγουμένῳ τῆς Γα-
ίας τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀνέπεισας ὡς ἀπεκτονότας τὸν
αὐτοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παιδευόμενον, ὁ δὲ νεανίσκος
ἔῃ καὶ ἐπανελλήλυθε ζῶν μετὰ τὴν τῶν οἰκετῶν ἀπό-

τῶν αὐτοφώνων ἦν. ἐρομένῳ δὲ αὐτῷ ποτε καὶ περὶ μου φητῶς ἔφη·

Γῆμον Ἀλεξάνδρου τε Σεληναίης τε θυγάτρα διεδεδώκει δὲ πάλαι λόγον ὡς τῆς θυγατρὸς, ἦν ἐκ Σελήνης αὐτῷ γενομένης· τὴν γὰρ Σελήνην ἀλῶναι αὐτοῦ καθεύδοντός ποτε ἰδοῦσαν, ὅπερ ἔθος, κοιμωμένων ἐρᾶν τῶν καλῶν. ὁ δ' οὐδὲν μελ' ὁ συνετώτατος Ῥουτιλλιανὸς ἐπεμπεν εὐθύς ἐπὶ τὴν ῥην καὶ τοὺς γάμους ξυνετέλει ἐξηκοντούτης νυμφί συνῆν, τὴν πενθερὰν Σελήνην ἑκατόμβαις ὄλαις ἰλμενος καὶ τῶν ἐπουρανίων εἰς καὶ αὐτὸς οἴομεν γονέαι.

- 243 36. Ὁ δ' ὡς ἄπαξ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πραγμάτων βετο, μείζω αἰεὶ προσεπενούει καὶ πάντοσε τῆς Ῥωμῆς ἀρχῆς ἐπεμπε χρησμολόγους ταῖς πόλεσι προλέγων· μὲν καὶ πυρκαϊὰς φυλάττεσθαι καὶ σεισμούς, καὶ ἰλμῶν βοηθήσειν, ὡς μὴ γένοιτό τι τούτων, αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ. Ἔνα δὲ τινα χρησμόν, αὐτόφωνον καὶ αἰεὶ εἰς ἅπαντα τὰ ἔθνη ἐν τῷ λοιμῷ διεπέμψατο· ἦν ἔπος ἔν·

Φοῖβος ἀκερσεκόμης λοιμοῦ νεφέλην ἀπερύκει καὶ τοῦτο ἦν ἰδεῖν τὸ ἔπος πανταχοῦ ἐπὶ τῶν πυλῶν γεγραμμένον ὡς τοῦ λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον. τὸ τοῦναντίον τοῖς πλείστοις προὔχῳρει· κατὰ γὰρ τὴν ῥην αὐταὶ μάλιστα αἱ οἰκίαι ἐκενώθησαν, ἐν αἷσι τι ἐπεγέγραπτο. καὶ μὴ με νομίσης τοῦτο λέγειν, ὅτι τὸ ἔπος ἀπάλλυντο· ἀλλὰ τύχη τινὲ οὕτως ἐγένετο. δὲ καὶ οἱ πολλοὶ θαρροῦντες τῷ στίχῳ ἡμέλου κὶ θυμότερον διητῶντο οὐδὲν τῷ χρησμῷ πρὸς τὴν

- 244 συντελοῦντες, ὡς ἂν ἔχοντες προμαχομένας αὐτὰ συλλαβὰς καὶ τὸν ἀκερσεκόμην Φοῖβον ἀποτοξεύον· λοιμόν. 37. πενθηνας μέντοι ἐν αὐτῇ Ῥώμῃ κατεστ

λέειν κέλομαι δόξας ἀλαοτο γέροντος· 253
 ὁ κατάρατος ὄσων ἀγαθῶν τὸ βιβλίον ἐκεῖνο
 ἴχνουσιν αἴτιον γίγνεται καὶ ὄσην αὐτοῖς εἰρή-
 ραξίαν καὶ ἐλευθερίαν ἐνεργάζεται, δειμάτων
 μάτων καὶ τεράτων ἀπαλλάττον καὶ ἐλπίδων
 ἰ περιττῶν ἐπιθυμιῶν, νοῦν δὲ καὶ ἀλήθειαν
 καθαίρου ὡς ἀληθῶς τὰς γνώμας οὐχ ὑπὸ
 ἄλλῃ καὶ ταῖς τοιαύταις φλυαρίαις, ἀλλὰ λόγῳ
 ἀληθείᾳ καὶ παρρησίᾳ. 48. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις
 ἐρίστον τόλμημα τοῦ μικροῦ ἀνδρὸς ἄκου-
 ἄρ οὐ μικρὰν ἐπὶ τὰ βασίλεια καὶ τὴν αὐλήν
 λιανὸν εὐδοκιοῦντα πάροδον, διαπέμπεται 254
 ἢ ἐν Γερμανίᾳ πολέμου ἀκμάζοντος, ὅτε θεὸς
 ἡ τοῖς Μαρκομάνοις καὶ Κουάδοις συνεπλέ-
 δε ὁ χρησμὸς δύο λέοντας ἐμβληθῆναι ζῶν-
 Ἴστρον μετὰ πολλῶν ἀρωμάτων καὶ θυσιῶν
 τῶν. ἄμεινον δὲ αὐτὸν εἰπεῖν τὸν χρησμὸν·
 ας Ἴστροιο διπετέος ποταμοῖο
 εἰν κέλομαι διοιὺς Κυβέλης θεράποντας,
 ὄρειτρεφέας, καὶ ὅσα τρέφει Ἰνδικὸς ἀήρ
 καὶ βοτάνας εὐώδεις· αὐτίκα δ' ἔσται
 κί μέγα κῦδος ἅμ' εἰρήνῃ ἐρατεινῇ.
 δὲ τούτων, ὡς προσέταξε, τοὺς μὲν λέον-
 τιμένους ἐς τὴν πολεμίαν οἱ βάρβαροι ξύλοις
 ντο ὡς τινὰς κύνας ἢ λύκους ξενικούς· αὐτίκα
 τον τραῦμα τοῖς ἡμετέροις ἐγένετο δισμυριῶν
 ἀθρόων ἀπολομένων. εἶτα ἐπηκολούθησε τὰ
 ῖαν γενόμενα καὶ ἡ παρὰ μικρὸν ἐκείνης τῆς
 σσις. ὁ δὲ πρὸς τὸ ἀποβεβηκὸς τὴν Δελφικὴν
 ολογίαν καὶ τὸν τοῦ Κροίσου χρησμὸν ψυχρῶς
 ἴκην μὲν γὰρ προειπεῖν τὸν θεόν, μὴ μέντοι
 ῶμαίων ἢ τῶν πολεμιῶν. 49. ἤδη δὲ πολλῶν

ἐπὶ πολλοῖς ἐπεσερόντων καὶ τῆς πόλεως αὐτῶν θλίμ
 μένης ὑπὸ τοῦ πληθους τῶν ἐπὶ τὸ χρηστήριον ἀφικ
 15 μένων καὶ τὰ ἐπιτήδεια διαρκῆ μὴ ἐχούσης, ἐπινοεῖ τ
 νικητερινοὺς καλουμένους χρησμούς· λαμβάνων γὰρ
 βιβλία ἐπεκοιμᾶτο ὡς ἔφρασκεν αὐτοῖς καὶ ὡς ὄναρ
 τοῦ θεοῦ ἀκούων ἀπεκρίνετο, οὐ μέντοι σαφεῖς τοὺς
 λόγους, ἀλλ' ἀμφιβόλους καὶ τεταραγμένους καὶ μάλα
 εἰ ποτε θεάσαιτο περιεργότερον κατεσφραγισμένον τῆ
 βλίου. οὐ γὰρ παρακινδυνεύων τὸ ἐπελθόν ἄλλως
 γραφε χρησμοῖς πρέπον καὶ τὸ τοιοῦτον οἰόμενος,
 ἤσάν τινες ἐξηγηταὶ ἐπὶ τούτῳ καθήμενοι καὶ μισθοὺς
 ὀλίγους ἐκλέγοντες παρὰ τῶν τοὺς τοιοῦτους χρησμο
 ἀπολαμβάνόντων ἐπὶ τῇ ἐξηγήσει καὶ διαλύσει αὐτῶ
 καὶ τοῦτο αὐτῶν τὸ ἔργον ὑπόμισθον ἦν· ἐτέλουν γ
 οὐ ἐξηγητὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τάλαντον Ἀττικὸν ἑκάστη
 50. ἐνίστε δὲ μῆτε ἐρομένου τινὸς μῆτε πεμφθέντος, ἀ
 οὐδὲ ὅλως ὄντος ἐχρησιμῶδει πρὸς ἐκκληξιν τῶν ἀ
 των, οἷον καὶ τοῦτο·

Δίξεται ὅστις σὴν ἄλοχον μάλα πάγχυ λεληθῶς
 Καλλιγένειαν ἱπέρο λεχέων σαλαγεῖ κατὰ δῶμα;
 δοῦλος Πρωτογένης, τῷ δὴ σύ γε πάντα πέποιδας
 ὦπυες γὰρ ἐκείνου, ὁ δ' αὐθις σὴν παράκοιτιν,
 6 ἀντίδοσιν ταύτην ὕβρεως ἰδίας ἀποτίνων.
 ἀλλ' ἐπὶ σοὶ δὴ φάρμακ' ἀπ' αὐτῶν λυγρὰ τέτυκται
 ὡς μῆτ' εἰσαῖοις μῆτ' εἰσοράοις ἄ ποιοῦσιν.
 εὐρήσεις δὲ κάτω ὑπὸ σῶ λέχει ἀγχόθι τοίχου
 πρὸς κεφαλῆς· καὶ σὴ θεράπεινα σύνοιδε Καλυψά.
 τίς οὐκ ἂν Δημόκριτος διατεράχθη ἀκούσας ὀνόματα·
 τόπους ἀκριβῶς, εἶτα μετ' ὀλίγον κατέπτυσεν ἂν σπι
 τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν;

51. Ἀλλὰ καὶ βαρβάρους πολλάκις ἔχρησεν, εἴ τις
 πατριῶ ἐροίτο φωνῇ Συριστὶ ἢ Κελτιστὶ, οὐ φραδίως ἐξ.

τινάς ἐπιδημοῦντας ὁμοεθνεῖς τοῖς δεδωκόσι. διὰ
καὶ πολλὸς ὁ ἐν μέσῳ χρόνος ἦν τῆς τε δόσεως τῶν
ν καὶ τῆς χρησιμῶδίας, ὡς ἐν τοσούτῳ κατὰ σχο-
λοῖντό τε οἱ χρησιμοὶ ἀσφαλῶς καὶ εὐρίσκοντο οἱ
ῆσαι δυνάμενοι ἕκαστα, οἶος καὶ ὁ τῷ Σκύθῃ δο- 257
ρησμὸς ἦν·

ἠφι ἐβάρουλις εἰς σκιὴν χνέγκιφραγκ λείπει φάος.
β. Ἄλλως πάλιν οὔτε παρόντι οὔτε ὄλωσ τιλ ὄντι
ἰεν μέτρον, ἀναστρέφειν ὀπίσω· ὁ γὰρ πέμψας σε
ἰεν ὑπὸ τοῦ γείτονος Διοκλέους τήμερον, ληστῶν
ἰντων Μάγνου καὶ Κέλερος καὶ Βουβάλου, οἱ καὶ
δενται ληφθέντες.

β. Ὀλίγους δὲ καὶ τῶν ἔμοι δοθέντων ἄκουσον·
ου γὰρ μου εἰ φαλακρός ἐστιν Ἀλέξανδρος, καὶ
μηηναμένου περιέργως καὶ προφανῶς ὑπογράφε-
ρισμὸς νυκτερεῖσις,

Σαβαρδαλάχου μάλαχ Ἄττις ἄλλος ἦν.

ἰν ἔμοῦ ἐρομένου ἐν δύο βιβλίοις διαφόροις τὴν
ἐρώτησιν, πόθεν ἦν Ὅμηρος ὁ ποιητής, ἐπ' ἄλλου
λου ὀνόματος, τῷ ἑτέρῳ μὲν ὑπέγραψεν ἑξαπατη-
πὸ τοῦ ἔμοῦ νεανίσκου — ἐρωτηθεὶς γὰρ ἐφ' ὅ τι
ἰεραπείαν, ἔφη, αἰτήσων πρὸς ὀδύνην πλευροῦ —
ντιμίδα χριεσθαι κέλομαι δροσίνην τε κέλητος· 258

ἑτέρῳ, ἐπεὶ καὶ τοῦτ' ἠκηκόει ὡς ἐρομένου τοῦ
ντος, εἶτε μοι πλεῦσαι ἐπ' Ἰταλίαν εἶτε πεξοπορη-
ον, ἀπεκρίνατο οὐδὲν πρὸς τὸν Ὅμηρον·

ἰ σύ γε πλωόμεναι, πεξὴν δὲ κατ' οἶμον ὄδευε.
ἀλλὰ γὰρ τοιαῦτα καὶ αὐτὸς ἐπεμηχανησάμην αὐτῷ,
κὶ ἐκεῖνο· μίαν ἐρώτησιν ἐρωτήσας ἐπέγραψα τῷ
κατὰ τὸ ἔθος· τοῦ δεινὸς χρησιμοὶ ὀκτώ, ψευδά-
τι ὄνομα, καὶ τὰς ὀκτὼ δραχμὰς καὶ τὸ γιγνώμε-
ι πρὸς ταύταις πέμψας· ὁ δὲ πιστεύσας τῇ ἀπο-

πομπῇ τοῦ μισθοῦ καὶ τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ βιβλίου καὶ
 μίαν ἐρώτησιν — ἦν δὲ αὕτη· πότε ἀλώσεται μη-
 νεύων Ἀλέξανδρος; — ὁκτώ μοι χρησμούς ἐπεμψεν
 γῆς φασιν οὔτε οὐρανοῦ ἀπτομένους, ἀνοήτους δὲ
 δυσνοήτους ἅπαντας. ἄπερ ὕστερον αἰσθόμενος καὶ
 τὸν Ῥουτιλλιανὸν ἀπέτρεπον ἐγὼ καὶ τοῦ γάμου καὶ
 προσκεισθαι ταῖς τοῦ χρηστηρίου ἐλλίσις, ἐμίσει, ἐ-
 εἰκός, καὶ ἐχθιστον ἠγείτο. καὶ ποτε περὶ ἐμοῦ ἐπι-
 τῷ Ῥουτιλλιανῷ ἔφη·

- Νυκτιπλάνοις ἄραοις χαίρει κούταις τε δυσάγνωστοις
 259 55. καὶ ὅλως ἐχθιστος εἰκότως ἦν ἐγὼ. κάπειδι ἔσειλ-
 με ἐς τὴν πόλιν ἦσθετο καὶ ἔμαθεν ὡς ἐκεῖνος εἰηνό-
 κιανός — ἐπηγόμεν δὲ καὶ στρατιάτας δύο, λοχσοφύλακας
 καὶ κοντοφόρον, παρὰ τοῦ ἠγνουμένου τῆς Καππαδοκίας
 φίλου ὄντος, λαβὼν, ὡς με παραπέμψειαν ἄχρι πρὸς
 θάλατταν — αὐτίκα μεταστέλλεται δεξιῶς πάνυ καὶ
 πολλῆς φιλοφροσύνης. ἐλθὼν δ' ἐγὼ πολλοὺς κατα-
 βάνω περὶ αὐτόν· συνεπηγόμεν δὲ καὶ τοὺς στρατιω-
 τὴν τιμὴν ἀγαθῇ. καὶ ὁ μὲν προὔτεινέ μοι κύβω
 δεξιάν, ὡς περ εἰώθει τοῖς πολλοῖς, ἐγὼ δὲ προσφώνη-
 σάν φιλῆσαν δῆγματι χρηστῷ πάνυ μικροῦ δεῖν χωλῆναι
 τὴν χεῖρα ἐποίησα. οἱ μὲν οὖν παρόντες ἄγγειν με-
 παλεῖν ἐπειρῶντο ὡς λερόσυλον, καὶ πρότερον ἐπι-
 νακτῆσαντες ὅτι Ἀλέξανδρον αὐτόν, ἀλλὰ μὴ προσφώνη-
 προσεῖπον· ὁ δὲ πάνυ γεννικῶς καρτερήσας κατὰ
 τε αὐτοὺς καὶ ὑπισχνεῖτο τιθασόν με ῥαδίως ἀποφύ-
 καὶ δεῖξιν τὴν Γλύκωνος ἀρετὴν, ὅτι καὶ τοὺς πρὸς
 τραχνομένους φίλους ἀπεργάζεται· καὶ μεταστησάμην
 ἅπαντας ἐδικαιολογεῖτο πρὸς με λέγων πάνυ εἰδέναι
 260 τὰ ὑπ' ἐμοῦ Ῥουτιλλιανῷ συμβουλευόμενα, καὶ τί-
 θὼν τάδε με εἰργάσω δυνάμενος ὑπ' ἐμοῦ ἐπὶ μέγα πρὸς
 ἀχθῆναι παρ' αὐτῷ; καὶ γὰρ ἄσμενος ἤδη ἐδεχόμεν

οσύνην ταύτην ὄρων οἱ κινδύνου καθειστήκειν,
' ὀλίγον προήλθον φίλος γεγενημένος. καὶ τοῦτο
ρὸν θαῦμα τοῖς ὄρωσιν ἔδοξεν, οὕτω μου φράδια
νῆ μεταβολή.

. Εἶτα δὴ μου ἐκπλεῖν προαιρουμένου ξένια καὶ
ὀλλὰ πέμψας — μόνος δὲ σὺν τῷ Ξενοφῶντι ἔτυ-
δημῶν, τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἐμούς ἐς Ἄμαστρον
:επομφῶς — ὑπισχνεῖται καὶ πλοῖον αὐτὸς παρέ-
λ' ἐρέτας τοὺς ἀπάξοντας· κἀγὼ μὲν ᾤμην ἀπλοῦν
ο εἶναι καὶ δεξιόν. ἐπεὶ δὲ κατὰ μέσον τὸν πόρον
ρν, θακρύοντα ὄρων τὸν κυβερνήτην καὶ τοῖς ναύ-
ἀντιλέγοντα οὐκ ἀγαθὰς εἶχον περὶ τῶν μελλόν-
είδας. ἦν δὲ αὐτοῖς ἐπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ Ἄλε-
υ ἀραμένους εἶψαι ἡμᾶς ἐς τὴν θάλατταν· ὅπερ
ἐνητο, φράδιως ἂν αὐτῷ διεπεπολέμητο τὰ πρὸς
λλὰ θακρύων ἐκεῖνος ἔπεισε καὶ τοὺς συνναύτας 261
ἡμᾶς δεινὸν ἢ κακὸν ἐργάσασθαι, καὶ πρὸς ἐμὲ
τη ἐξήκοντα, ὡς ὄρας, ἀνεπίληπτον βίον καὶ ὄσιον
ιωκῶς οὐκ ἂν βουλοίμην ἐν τούτῳ τῆς ἡλικίας
αἵκα καὶ τέκνα ἔχων μιᾶναι φόνῳ τὰς χεῖρας, δη-
' ὅπερ ἡμᾶς ἀνείληφει καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου
ταγμένα. 57. καταθέμενος δὲ ἡμᾶς ἐν Αἰγιαλοῖς,
ὁ καλὸς Ὀμηρος μέμνηται, ὀπίσω ἀπήλανεν.
γὼ παραπλέοντας εὐρῶν Βοσποριανούς τινας
ις παρ' Εὐπάτορος τοῦ βασιλέως ἐς τὴν Βιθυνίαν
ις ἐπὶ κοιμῆ τῆς ἐπετείου συντάξεως καὶ διηγη-
ς αὐτοῖς τὸν περιστάντα ἡμᾶς κίνδυνον καὶ δεξιῶν
τυχῶν ἀναληφθεὶς ἐς τὸ πλοῖον διασώζομαι ἐς τὴν
ριν παρὰ τοσοῦτον ἔλθων ἀποθανεῖν. τούντεϋθεν
ὄς ἐπεκορυσσόμεν αὐτῷ καὶ πάντα κάλων ἐκίνουν
ῖθαι βουλόμενος, καὶ πρὸ τῆς ἐπιβουλῆς ἤδη μι-
τὸν καὶ ἐχθιστον ἡγούμενος διὰ τὴν τοῦ τρόπου

μιαρίαν, και πρὸς τὴν κατηγορίαν ὠρμήμην πολλὰ
 2 συναγωνιστὰς ἔχων και μάλιστα τοὺς ἀπὸ Τιμοκράτου
 τοῦ Ἡρακλεώτου φιλοσόφου· ἀλλ' ὁ τότε ἡγούμενος
 Βιθυνίας και τοῦ Πόντου Αὔειτος ἐπέσχε μονονομή-
 τεύων και ἀντιβολῶν παύσασθαι· διὰ γὰρ τὴν πρὸς
 τιλλιανὸν εὐνοϊαν μὴ ἂν δύνασθαι, και εἰ φανερω-
 βοὶ ἀδικοῦντα, κολάσαι αὐτόν. οὕτω μὲν ἀνεκόπη
 ὁρμῆς και ἐπαυσάμην οὐκ ἐν δέοντι θρασυνομείῳ
 οὕτω δικαστοῦ διακειμένου.

58. Ἐκεῖνο δὲ πῶς οὐ μέγα ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ
 μῆμα τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὸ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ αὐτοκρά-
 ρος μετονομασθῆναι τὸ Ἀβῶνου τείχος και Ἰωνία
 κληθῆναι και νόμισμα καινὸν κόψαι ἐγκεχαραγμένον
 μὲν τοῦ Γλύκωνος, κατὰ θάτερα δὲ Ἀλεξάνδρου σ-
 ματὰ τε τοῦ πάππου Ἀσκληπιοῦ και τὴν ἄρκην ἐκ
 3 τοῦ πατρομήτορος Περσέως ἔχοντας; 59. προεἶπε
 διὰ χρησμοῦ περὶ ἑαυτοῦ ὅτι ζῆσαι εἵμαρται αὐτῷ
 πεντήκοντα και ἑκατόν, εἶτα κεραυνῶ βληθῆντα ἀπο-
 νεῖν, οἰκτίστῳ τέλει οὐδὲ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονῶς
 θανεῖν ὡς Ποδαλειρίου υἱὸς διασαπείς τὸν πόδα μὲν
 τοῦ βουβῶνος και σκωλήκων ζέσας, ὅτεπερ και ἐφα-
 φαλακρὸς ὦν παρέχων τοῖς ἰατροῖς ἐπιβρέχειν αὐτοῦ
 κεφαλὴν διὰ τὴν ὀδύνην, ὃ οὐκ ἂν ποιῆσαι ἐδύνατο
 οὐχὶ τῆς φενάκης ἀφηρημένης.

60. Τοιοῦτο τέλος τῆς Ἀλεξάνδρου τραγωδίας
 αὕτη τοῦ παντὸς δράματος ἢ καταστροφή, ὡς εἰκά-
 προνοίας τινὸς τὸ τοιοῦτον, εἰ και κατὰ τύχην συνέ-
 ἔδει δὲ και τὸν ἐπιτάφιον αὐτοῦ γενέσθαι ἄξιον τοῦ βα-
 4 και ἀγῶνά τινα συστήσασθαι ὑπὲρ τοῦ χρηστηρίου, τὴν
 συνωμοτῶν ἐκείνων και γοήτων, ὅσοι κορυφαῖοι ἦσαν
 ἀνελεθόντων ἐπὶ διαιτητὴν τὸν Ρουτιλλιανόν, τίνα
 προκριθῆναι αὐτῶν και διαδεξασθαι τὸ μαντεῖον και σί-

Θῆναι τῷ ἱεροφαντικῷ καὶ προφητικῷ στέμματι. ἐν αὐτοῖς καὶ Παῖτος ἰατρὸς τὴν τέχνην, πολιώδης ἵτε ἰατρῷ πρέποντα οὔτε πολιῷ ἀνδρὶ ταῦτα ποιῶν. ἀγωνοθέτης Ῥουτιλλιανὸς ἀστεφανώτους αὐτοὺς μψεν αὐτῷ τὴν προφητείαν φυλάττων μετὰ τὴν ἴσεν ἀπαλλαγὴν.

1. Ταῦτα, ᾧ φιλότης, ὀλίγα ἐκ πολλῶν δείγματος γράψαι ἤξιῶσα καὶ σοὶ μὲν χαριζόμενος ἀνδρὶ ἐταί-
 φίλῳ καὶ ὃν ἐγὼ πάντων μάλιστα θαυμάσας ἔχω σοφία καὶ τῷ πρὸς ἀλήθειαν ἔρωτι καὶ τρόπου ἡτι καὶ ἐπιεικεία καὶ γαλήνη βίου καὶ δεξιότητι οὓς συνόντας, τὸ πλέον δέ, ὅπερ καὶ σοὶ ἡδίων, ὕρῳ τιμωρῶν, ἀνδρὶ ὡς ἀληθῶς ἱερῷ καὶ θεσπεσίῳ ἴσιν καὶ μόνῳ μετ' ἀληθείας τὰ καλὰ ἐγνωκότι καὶ εδωκότι καὶ ἔλευθερωτῇ τῶν ὀμιλησάντων αὐτῷ ἦν. οἶμαι δὲ ὅτι καὶ τοῖς ἐντυχοῦσι χρήσιμόν τι 265
 ἰόξει ἢ γραφῇ τὰ μὲν διεξελέγχουσα, τὰ δ' ἐν ταῖς ἴφρονονύτων γνώμαις βεβαιούσα.

ΠΕΡΙ ΟΡΧΗΣΕΩΣ.

ΑΤΚΙΝΟΣ. Ἐπεὶ τοίνυν, ᾧ Κράτων, δεινὴν τινα ἡ κατηγορίαν ἐκ πολλοῦ, οἶμαι, παρεσκευασμένος ἴρηκας ὀρχήσεως τε καὶ αὐτῆς ὀρχηστικῆς καὶ τῆς ἡμῶν γε τῶν χαιρόντων τῇ τοιαύτῃ θεῆα ὡς ἐπὶ καὶ γυναικείῳ πράγματι μεγάλην σπουδὴν ποιού-, ἄκουσον ὅσον τοῦ ὀρθοῦ διημάρτηκας καὶ ὡς λέ-
 σεαυτὸν τοῦ μεγίστου τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγαθῶν κατη-
 . καὶ συγγνώμη σοι, εἰ ἐξ ἀρχῆς βίῳ ἀχμηρῷ συζῶν

καὶ μόνον τὸ σκληρὸν ἀγαθὸν ἡγούμενος ὑπ' ἀπὸ αὐτῶν κατηγορίας ἄξια εἶναι νενόμικας.

- 6 2. ΚΡΑΤ. Ἀνὴρ δέ τις ὦν, ὃ λῶσθε, καὶ παιδεία σύντροφος καὶ φιλοσοφία τὰ μέτρια ὡμῶς ἀφέμενος, ὃ Λυκίνε, τοῦ περὶ τὰ βελτίω σπουδαίε τοῖς παλαιοῖς συνεῖναι, κάθηται κατανλούμενος, ἰδρίαν ἀνθρώπων ὄρων ἐσθῆσι μαλακαῖς καὶ ἄσματος λάστοις ἐναβρυνόμενον καὶ μιμούμενον ἐρωτικὰ γὰρ τῶν πάλαι τὰς μαχλοτάτας, Φαίδρας καὶ Παρθι καὶ Ῥοδόπας τινάς, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ κρούμα τερετίσμασι καὶ ποδῶν κτύπῳ καταγέλαστα ὡς ἂν πράγματα καὶ ἥκιστα ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ καὶ οἴῳ σοί ποντα; ὥστε ἐγωγε κνθόμενος ὡς ἐπὶ τοιαύτῃ θεί λάζεις, οὐκ ἠδέσθην μόνον ὑπὲρ σοῦ, ἀλλὰ καὶ ἦν εἰ Πλάτωνος καὶ Χρυσίππου καὶ Ἀριστοτέλους ἐκ μινος κάθησαι τὸ ὅμοιον πεπονθῶς τοῖς τὰ ὄντα κνωμένοις, καὶ ταῦτα μυρίων ἄλλων ὄντων ἀκουσ
- 17 καὶ θεαμάτων σπουδαίων, εἰ τούτων τις δεόιτο τι κλικῶν ἀύλητῶν καὶ τῶν κιδάρα τὰ ἐννομα προστων, καὶ μάλιστα τῆς σεμνῆς τραγωδίας καὶ τῆς φιλότητος κωμωδίας, ἅπερ καὶ ἐναγώνια ἠξίωται. 3. οὖν, ὃ γενναῖε, τῆς ἀπολογίας σοὶ δεήσει πρὸς το παιδευμένους, εἰ βούλει μὴ παντάπασιν ἐκκεκρίσῃ τῆς τῶν σπουδαίων ἀγέλης ἐξεληλάσθαι. καίτοι ἄμεινον ἐκεῖνό ἐστιν, οἶμαι, ἀρνήσει τὸ πᾶν λάει καὶ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ὁμολογεῖν τι τοιοῦτον παραινσθαί σοι. πρὸς δ' οὖν τοῦπιὸν ὄρα ὅπως μὴ λάθῃ ἐξ ἀνδρὸς τοῦ πάλαι Λυδῆ τις ἢ Βάκχη γενόμενος οὐ σὸν ἂν ἐγκλημα εἶη μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν, εἰ κατὰ τὸν Ὀδυσσεά τοῦ λωτοῦ ἀποσπάσαντες ἐσυνήθεις διατριβὰς ἐπανάξομεν, πρὶν λάθῃς τελέε τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ Σειρήνων κατεσχημένους. καίτοι

ἵς ὡς μόνους ἐπεβούλευον, καὶ διὰ τοῦτο κη- 268
πρὸς τὸν παράπλου ἀντῶν· σὺ δὲ καὶ δι'
ἔοικας ὅλος δεδουλῶσθαι.

Κ. Παπαί, ὦ Κράτων, ὡς κάρχαρόν τινα ἔλυ-
ᾶς τὸν σαντοῦ κύνα. πλὴν τό γε παράδειγμα
ωτοφάγων καὶ Σειρήνων εἰκόνα πάνυ ἀνο-
μοι δοκεῖς εἰρηκέναι ὧν πέπονθα, παρ' ὅσον
ὑλωτοῦ γευσαμένοις καὶ τῶν Σειρήνων ἀκού-
ρος ἦν τῆς τε ἐδωθῆς καὶ τῆς ἀκροάσεως τούπι-
λὲ δὲ πρὸς τῷ τὴν ἡδονὴν παρὰ πολὺ ἡδῖω πε-
λὲ δὲ τὸ τέλος ἀγαθὸν ἀποβέβηκεν· οὐ γὰρ εἰς
οἴκοι οὐδ' εἰς ἀγνωσίαν τῶν κατ' ἔμαυτὸν
ι, ἀλλ' εἰ χρὴ μὴδὲν ὀκνήσαντα εἰπεῖν, μακροῦ
ς καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ διορατικώτερος ἐκ τοῦ
ρι ἐπανελήλυθα. μᾶλλον δὲ τὸ τοῦ Ὀμήρου
καλόν, ὅτι ὁ τοῦτο ἰδὼν τὸ θέαμα

τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.

Ἦ. Ἡράκλεις, ὦ Λυκίε, οἷα πέπονθας, ὅς οὐδὲ
αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ σεμνυνομένῳ ἔοικας. τὸ
τατον τοῦτό ἐστιν, ὅτι μὴδὲ ἰάσεώς τινα ἡμῖν
ἐλπίδα ἐπαινεῖν τολμῶν τὰ οὕτως αἰσχρὰ καὶ 269
α.

Κ. Εἰπέ μοι, ὦ Κράτων, ταυτὶ δὲ καὶ περὶ
αὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένων, ἰδὼν πολ-
ς, ἐπιτιμᾶς, ἢ ἀπείρατος ὧν τοῦ θεάματος
ὄν αὐτὸ καὶ κατάπτυστον, ὡς φῆς, νομίζεις;
εἶδες, ἐξ ἴσου ἡμῖν καὶ σὺ γεγένησαι· εἰ δὲ
ἢ ἄλογος ἢ ἐπιτίμησις εἶναι σου δόξη καὶ θρα-
σοῦντος ὧν ἀγνοεῖς.

Ἦ. Ἐτι γὰρ τοῦτό μοι λοιπὸν ἦν, ἐν βαθεῖ
πῶγωνι καὶ πολιᾷ τῇ κόμη καθῆσθαι μέσον
ναίοις καὶ τοῖς μεμηρόσι ἐκείνοις θεαταῖς

κροτοῦντά τε προσέτι καὶ ἐπαίνους ἀπρεπεστάτους
βοῶντα ὀλεθρίῳ τιῇ ἀνθρώπῳ ἐς οὐδὲν δέον ἰ
κλωμένῳ.

ΑΓΚ. Συγγνωστά σου ταῦτα, ᾧ Κράτων. εἰ
πεισθείης ποτὲ καὶ ὅσον πείρας ἔνεκα παράσχῃς ἢ
ἀναπετάσας τοὺς ὀφθαλμούς, εὖ οἶδα ὡς οὐκ ἀνά
ἂν μὴ οὐχὶ πρὸ τῶν ἄλλων θείαν ἐν ἐπιτηδείῳ κα
0 βάνων, ὅθεν καὶ ὄψει ἀκριβῶς καὶ ἀκούσῃ ἅπαντα

ΚΡΑΤ. Μὴ ᾤρασιν ἄρα λκοίμην, εἴ τι τοιοῦτοι
σχοίμην ποτέ, ἔστ' ἂν δασύς τε εἴην τὰ σκέλη καὶ ἰ
ρειον ἀπαρατίλτος· ὡς νῦν γε καὶ σὲ ἦδη ἐλεῶ ἰ
ἡμῖν ἐκβεβακχενόμενον.

β. ΑΓΚ. Βούλει οὖν ἀφέμενος, ᾧ ἑταίρε, τῶν βλ
μιῶν τούτων ἀκοῦσαί μου τι περὶ ὀρχήσεως λέ
καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν, καὶ ὡς οὐ τερπνὴ μόνον,
καὶ ὠφέλιμός ἐστι τοῖς θεωμένοις, καὶ ὅσα παιδει
ὅσα διδάσκει καὶ ὡς ἑυθμίζει τῶν ὀρώντων τὰς ψυχα
λίστοις θεάμασιν ἐγγυμνάζουσα καὶ ἀρίστοις ἀκού
ἐνδιατριβουσα καὶ κοινόν τι ψυχῆς καὶ σώματος ἰ
ἐπιδεικνυμένη; τὸ γὰρ μετὰ μουσικῆς καὶ ἑυθμοῦ
πάντα ποιεῖν, οὐ ψόγος ἂν αὐτῆς, ἀλλ' ἐπαινο
λον εἶη.

ΚΡΑΤ. Ἐμοὶ μὲν οὐ πάνυ σχολὴ μεμνητό
θρώπου ἀκροᾶσθαι τὴν νόσον τὴν αὐτοῦ ἐπαινο
σὺ δὲ εἰ βούλει ληρόν τινα κατασκεδάσαι μου, ἰ
φιλικὴν ταύτην λειτουργίαν ὑποστῆναι καὶ παρασ
ῶτα, καὶ ἄνευ κηροῦ παρακούειν τῶν φαύλων δι
11 νος. ὥστε ἦδη σιωπήσομαί σοι, καὶ λέγε ὅποσα ἰ
ὡς μηδὲ ἀκούουτός τινος.

7. ΑΓΚ. Εὖ γε, ᾧ Κράτων, καὶ τούτου εἰ
μάλιστα· εἴση γὰρ μετ' ὀλίγον εἰ λῆρος εἶναι σο
τὰ λεχθησόμενα. καὶ πρῶτόν γε ἐκεῖνο πάνυ ἡγνο

ὡς οὐ νεώτερον τὸ τῆς ὀρχήσεως ἐπιτήδευμα
 οὐδὲ χθῆς καὶ πρῶν ἀρξάμενον, οἷον κατὰ
 ἴτορας ἡμῶν ἢ τοὺς ἐκείνων, ἀλλ' οἳ γε τὰ-
 ὀρχήσεως πέρι γενεαλογοῦντες ἅμα τῇ πρώτῃ
 ὅλων φαῖεν ἄν σοι καὶ ὄρχησιν ἀναφῦναι τῷ
 ἔμφ' Ἐρωτι συναναφανείσαν· ἡ γοῦν χορεία
 οὐ καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀπλανεῖς τῶν πλανήτων
 καὶ εὐρυθμός αὐτῶν κοινανία καὶ εὐτακτος
 ὁ πρωτογόνου ὀρχήσεως δείγματά ἐστι. κατ'
 ὕξανομένη καὶ τῆς πρὸς τὸ βέλτιον ἀεὶ προσθή-
 ούσα νῦν ἔοικεν ἐς τὸ ἀκρότατον ἀποτετε-
 γεγενησθαι ποικίλον τι καὶ παναρμόνιον καὶ
 ν ἀγαθόν.

ἄτον δέ φασι Πέαν ἡσθεῖσαν τῇ τέχνῃ ἐν Φου- 272
 ἴς Κορυβαντας, ἐν Κρήτῃ δὲ τοὺς Κουρήτας
 κελεῦσαι, καὶ οὐ τὰ μέτρια ἄνατο τῆς τέχνης
 γε περιορχοῦμενοι διεσώσαντο αὐτῇ τὸν Δία,
 ἄστρα εἰκότως ἄν ὁ Ζεὺς ὀφείλειν ὁμολογίῃ
 υγῶν διὰ τὴν ἐκείνων ὄρχησιν τοὺς πατρῶους
 νόπλιος δὲ αὐτῶν ἡ ὄρχησις ἦν, τὰ ξίφη με-
 ῦνταν πρὸς τὰς ἀσπίδας καὶ πηδῶντων ἐν-
 ἰ πολεμικόν. μετὰ δὲ Κρητῶν οἱ κράτιστοι
 ἰτηθεύσαντες αὐτὸ ἄριστοι ὄρχησται ἐγένοντο,
 ται μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ βασιλικώτεροι καὶ πρω-
 ῦντες. ὁ γοῦν Ὅμηρος τὸν Μηριόνην οὐκ αἰ-
 λόμενος, ἀλλὰ κοσμήσαι, ὄρχηστὴν προσεῖπε,
 ἄρα πᾶσιν ἐπίσημος ἦν καὶ γνώριμος ἐπὶ τῇ
 ὥστε οὐχ οἱ Ἕλληνες μόνον ταῦτα ἠπίσταντο
 , ἀλλὰ καὶ οἱ Τρῶες αὐτοὶ καίτοι πολέμιοι
 ὦν γάρ, οἶμαι, καὶ τὴν ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτοῦ
 καὶ εὐρυθμίαν, ἦν ἐξ ὀρχήσεως ἐκέκτητο.
 ὦδε τὰ ἔπη·

τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένους Ἰκανὸν ἢ
Νεοπτόλεμον, Ἀχιλλέως μὲν παῖδα ὄντα, πι
πρέψαντα ἐν τῇ ὄρχηστικῇ καὶ εἶδος τὸ κάλλι
προσθεθεικότα, Πυρροίχιον ἀπ' αὐτοῦ κεκληθ
ὁ Ἀχιλλεὺς ταῦτα ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πυνθανόν
λον ἔχαιρει, οἶμαι, ἢ ἐπὶ τῷ κάλλει καὶ τῇ
αὐτοῦ. τοιγαροῦν τὴν Ἴλιον τέως ἀνάλωτον οἶ
ρον ὄρχηστικῇ καθεῖλε καὶ εἰς ἔδαφος κατέρρι
κεδαιμόνιοι μὲν ἄριστοι Ἑλλήνων εἶναι δοκο
Πολυδεΐκους καὶ Κάστορος καρνατίζειν μαθὸ
χίσεως δὲ καὶ τοῦτο εἶδος ἐν Καρύαις τῆς
διδασκόμενον — ἅπαντα μετὰ Μουσῶν ποι
τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐλὸν καὶ θυθμόν καὶ εὐ
βασιν τοῦ ποδός· καὶ τὸ πρῶτον σύνθημα
νίοις πρὸς τὴν μάχην ὁ αὐλὸς ἐνδίδωσι. τοι
ἐκράτουν ἀπάντων μουσικῆς αὐτοῖς καὶ εὐρύθ
274 μένης. ἴδοις δ' ἂν νῦν ἔτι καὶ τοὺς ἐφήβους
μεῖον ὄρχεσθαι ἢ ὄπλομαχεῖν μανθάνοντας·
ἀκροχειρισάμενοι, καὶ παίδαντες καὶ παισθε
μέρει, παύσωνται, εἰς ὄρχησιν αὐτοῖς ἢ ἀγων

ων, ὡς συγκωμάζοιεν αὐτοῖς καὶ συνορχοῦντο. καὶ
 ὡν δὲ τῶν ἀσμάτων — δύο γὰρ ἄδεται — καὶ δι-
 ἄλλαν ἔχει ὡς χρῆ ὀρχεῖσθαι· Πόρρω γάρ, φασίν, ὡς
 εἶπε, πόδα μετάβατε καὶ κωμάξατε βέλτιον, τουτέστιν
 ὡν ὀρχήσασθε. ὅμοια δὲ καὶ οἱ τὸν ὄρμον καλού-
 ῃ ὀρχοῦμενοι ποιοῦσιν. 12. ὁ δὲ ὄρμος ὀρχησίς ἐστι 275
 ἐφηβῶν τε καὶ παρθένων, παρ' ἓνα χορευόντων
 εἰς ἀληθῶς ὄρμῳ ἐοικότων· καὶ ἡγεῖται μὲν ὁ ἐφηβος
 ἑνικῶς ὀρχοῦμενος καὶ ὅσοις ὕστερον ἐν πολέμῳ χρῆ-
 ῃ παρθένος δὲ ἔπεται κοσμίως τὸ θῆλυ χορεύειν
 κούσα, ὡς εἶναι τὸν ὄρμον ἐκ σωφροσύνης καὶ ἀν-
 εἰς πλεκόμενον. καὶ αἱ γυμνοπαιδία δὲ αὐτοῖς ὁμοίως
 εἰς ἐστίν. 13. ἃ δὲ Ὀμηρος ὑπὲρ Ἀριάδνης ἐν τῇ
 ἑπεποίηκε καὶ τοῦ χοροῦ ὃν αὐτῇ Δαίδαλος ἤσκη-
 ῶς ἀνεγνωκῶτι σοι παρήμι, καὶ τοὺς ὀρχηστὰς δὲ
 δύο, οὓς ἐκεῖ ὁ ποιητὴς κυβιστητῆρας καλεῖ, ἡγου-
 ντες τοῦ χοροῦ, καὶ πάλιν, ἃ ἐν τῇ αὐτῇ ἀσπίδι λέ-
 „Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον,“ ὡς τι κάλλιστον 276
 τοῦ Ἡφαίστου ἐμποιήσαντος τῇ ἀσπίδι. τοὺς μὲν
 Βαίτακας καὶ πάνυ εἰκὸς ἦν ὀρχήσει χαιρεῖν ἀβρούς
 τας καὶ ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ διατρίβοντας. ὁ γοῦν
 ἄλλος τοῦτο αὐτῶν μάλιστα θαυμάζοντα πεποίηκε τὸν
 ἰσέα καὶ τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ποδῶν θειώμενον.
 ἢ μὲν γε Θεσσαλίᾳ τοσοῦτον ἐπέδωκε τῆς ὀρχηστικῆς
 κησῖς, ὥστε τοὺς προστάτας καὶ προαγωνιστὰς ἀ-
 προορχηστῆρας ἐκάλουν· καὶ δηλοῦσι τοῦτο αἱ τῶν
 ἰάντων ἐπιγραφαί, οὓς τοῖς ἀριστεύσασιν ἀνίστα-
 Προῦκρινε γάρ, φησί, προορχηστῆρα ἃ πόλις.
 ἰῦθις, Εἰλατίωνι τὰν εἰκόνα ὁ δᾶμος εὐ ὀρχησαμένῳ
 ἰάχαν.

15. Ἐὼ λέγειν, ὅτι τελετὴν οὐδὲ μίαν ἀρχαίαν ἐστίν 277
 ἐν ἄνευ ὀρχήσεως, Ὀρφείως δηλαδὴ καὶ Μουσαίου,

τῶν τότε ἀρίστων ὀρχηστῶν, καταστησαμένων αὐ-
 τι κάλλιστον καὶ τοῦτο νομοθετησάντων σὺν ἑνὶ
 ὀρχήσει μυεῖσθαι. ὅτι δ' οὕτως ἔχει, τὰ μὲν ὄργ-
 πᾶν ἄξιοι τῶν ἀμυήτων ἔνεκα, ἐκεῖνο δὲ πάντες ἴ-
 σιν. ὅτι τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἕξοι
 λέγουσιν οἱ πολλοί. 16. ἐν Ἀθήλῳ δὲ γε οὐδὲ αἰ-
 ἄνευ ὀρχήσεως, ἀλλὰ σὺν ταύτῃ καὶ μετὰ μ-
 ἐγγίγνυτο. παιδῶν χοροὶ συνελθόντες ὑπ' αὐτῆ
 θάρρα οἱ μὲν ἐχόρευον, ὑπώρχοντο δὲ οἱ ἄρισ-
 κριθέιτες ἕξ αὐτῶν. τὰ γοῦν τοῖς χοροῖς γραφόμε-
 8 τοῖς ἄσματα ὑπορχήματα ἐκαλεῖτο καὶ ἐμπέπλη-
 τοιούτων ἢ λύρα.

17. Καὶ τί σοι τοὺς Ἑλληνας λέγω, ὅπου κ-
 ἐπειδὴν ἔωθεν ἀναστάντες προσεύχωνται τὸν Ἥλ-
 ῶσπερ ἡμεῖς τὴν χεῖρα κύσαντες ἠγοῦμεθα ἐντεῖ-
 εἶναι τὴν εὐχὴν, ἀλλ' ἐκεῖνοι πρὸς τὴν ἀνατολή-
 τες ὀρχήσει τὸν Ἥλιον ἀσπάζονται σχηματίζον-
 τοὺς σιωπῇ καὶ μιμούμενοι τὴν χορείαν τοῦ θεοῦ
 τοῦτό ἐστιν Ἰνδῶν καὶ εὐχὴ καὶ χοροὶ καὶ θυσία.
 τοῦτοις ἴλεοῦνται τὸν θεὸν δις καὶ ἀρχομένης καὶ
 νης τῆς ἡμέρας. 18. Αἰθίοπες δὲ γε καὶ πολέμοι
 ὀρχήσει αὐτὸ δρωσι, καὶ οὐκ ἂν ἀφείη τὸ βέλος
 ἀνὴρ ἀφελὼν τῆς κεφαλῆς — ταύτῃ γὰρ ἀντὶ φ-
 χρῶνται περιδέοντες αὐτῇ ἀκτινηδὸν τὰ βέλη-
 πρότερον ὀρχήσαιο καὶ τῷ σχήματι ἀπειλήσεις κ-
 εκφοβήσεις τῇ ὀρχήσει τὸν πολέμιον. 19. ἄξιον
 τὴν Ἰνδικὴν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν διεξεληλύθειμεν
 τὴν γείτονα αὐτῶν Αἴγυπτον καταβῆναι τῷ λόγῳ
 γὰρ μοι ὁ παλαιὸς μῦθος καὶ Πρωτεύα τὸν Αἴγυπτι-
 9 ἄλλο τι ἢ ὀρχηστὴν τινα γενέσθαι λέγειν, μιμητι-
 θρωπον καὶ πρὸς πάντα σχηματίζεσθαι καὶ μετι-
 σθαι δυνάμενον, ὡς καὶ ὕδατος ὑγρότητα μιμεῖο

ἴτητα ἐν τῇ τῆς κινήσεως σφοδρότητι καὶ λέον-
τητα καὶ παρδάλεως θυμὸν καὶ δένδρου δόνη-
λως ὅ τι καὶ θελήσειεν. ὁ δὲ μῦθος παραλαβὼν
αραδοξότερον τὴν φύσιν αὐτοῦ διηγήσατο, ὡς
· ἔταυτα ἅπερ ἐμιμεῖτο· ὅπερ δὴ καὶ τοῖς νῦν
· μὲς πρόσσεστιν. ἴδοις δ' ἂν οὖν αὐτοὺς πρὸς τὸν
· ρὸν διαλλαττομένους ὠκέως καὶ αὐτὸν μιμου-
· ν Πρωτέα. εἰκάξειν δὲ χρῆ καὶ τὴν Ἐμπουσαν
· ρίας μορφᾶς μεταβαλλομένην τοιαύτην τινα
· ὑπὸ τοῦ μύθου παραδεδοῖσθαι.

· πὶ τούτοις δίκαιον μὴδὲ τῆς Ῥωμαίων ὀρχήσεως
· ἔν, ἣν οἱ εὐγενέστατοι αὐτῶν τῷ πολεμικωτάτῳ
· Ἄρει οἱ Σάλιοι καλούμενοι — ἱερωσύνης δὲ
· μα — ὀρχοῦνται σεμνοτάτην τε ἅμα καὶ ἱερω-
· 1. Βιθυνὸς δὲ μῦθος, καὶ οὗτος οὐ πάνυ τῶν
· ὦν ἀλλότριος, τὸν Πρίαπον δαίμονα πολεμι-
· ν Τιτάνων οἶμαι ἓνα ἢ τῶν Ἰθαίων Δακτύλων
· ὄν πεποιημένων τὰ ἐνόπλια παιδεύειν, παρα- 280
· τὰ τῆς Ἥρας τὸν Ἄρη, παῖδα μὲν ἔτι, σκλη-
· αὶ πέρα τοῦ μετρίου ἀνδρῆκόν, μὴ πρότερον
· ἔν διδάξει, πρὶν τέλειον ὀρχηστὴν ἀπειργάσατο·
· ἔτω καὶ μισθὸς αὐτῷ παρὰ τῆς Ἥρας ἐγένετο,
· ζεῖ τῶν ἐκ πολέμου περιγιγνομένων τῷ Ἄρει
· νῦ λαμβάνειν. 22. τὰ μὲν γὰρ Διονυσιακὰ καὶ
· οἶμαί σε μὴ περιμένειν ἐμοῦ ἀκοῦσαι, ὅτι ὄρ-
· ἔνα πάντα ἦν· τριῶν γοῦν οὐσῶν τῶν γενικω-
· χήσεων, κόρδακος καὶ σικιννίδος καὶ ἐμμελείας,
· σου θεράποντες οἱ Σάτυροι ταύτας ἐφευρόντες
· ἔν ἐκάστην ἠνόμασαν. καὶ ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρω-
· Διόνυσος Τυρρηνοὺς καὶ Ἰνδοὺς καὶ Λυδοὺς
· το καὶ φῦλον οὕτω μάχιμον τοῖς αὐτοῖς διαῖσιν
· ἰατο.

1 23. ἴσαστε, ὦ θαυμάσιε, ὄρα μὴ ἀνόσιον ἢ καταρῆν ἐπιτηδεύματος θείου τε ἅμα καὶ μυστικοῦ καὶ σοιτοῖς θεοῖς ἐσπουδασμένου καὶ ἐπὶ τιμῇ αὐτῶν μένου καὶ τοσαύτην τέρψιν ἅμα καὶ παιδιαν ὠφελί παρεχομένου. θαυμάζω δέ σου κάκεινο, εἰδὼς Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδου μάλιστα ἐραστὴν ὄντα σε — αὐτίς γὰρ τοῖς ποιητὰς ἐπαινέμι — πῶς ἀντιφθέγγεσθαι ἐπιτολμαῖς πρὸ τῶν πάντων ὄρχησιν ἐπαινοῦσιν· ὁ μὲν Ὅμηρος τὰ ἡδίστα καὶ κάλλιστα καταλέγων, ὕψιστο φιλότητα καὶ μολπὴν καὶ ὄρχησιν, ταύτην μόνην μοι ἀνύμασε, προσμαρτυρήσας νῆ Δία καὶ τὸ ἡδὴ μολπῇ, ἅπερ ἀμφοτέρω τῇ ὄρχηστικῇ πρόσεστι, καὶ γλυκερὰ καὶ ὄρχηθμὸς ἀμύμων, ὃν σὺ νῦν μωμῆ ἐπινοεῖς. καὶ πάλιν ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς ποιήσεως·

2 Ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆτα ἔργα, ἄλλω δ' ὄρχηστὴν τε καὶ ἡμερόεσσαν ἀοιδὴν. ἡμερόεσσα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἢ μετ' ὄρχησεως ᾠδῇ καὶ ῥοῦν θεῶν τοῦτο κάλλιστον. καὶ ἔοικεν εἰς δύο διηγοῦ ὁ Ὅμηρος τὰ πάντα πράγματα, πόλεμον καὶ εἰρήνην τοῖς τοῦ πολέμου μόνω ταῦτα ὡς κάλλιστα ἀντιτεθεῖναι. 24. ὁ δὲ Ἡσίοδος οὐ παρ' ἄλλον ἀκούσας, ἀλλ' αὐτὸς ἔωθεν εὐθὺς ὄρχουμένης τὰς Μούσας ἐν ἀρχῇ ἐπῶν τοῦτο περὶ αὐτῶν τὸ μέγιστον ἐγκώμιον διηγοῦντι ὅτι ..περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν ὄρχεσθαι τοῦ πατρὸς τὸν βωμὸν περιχορεύουσαι. ἀλλὰ σὺ μὲν γεινναῖε, μονονουχὶ θεομαχῶν ὑβρίζεις εἰς τὴν ὄρχησιν. 25. ὁ Σωκράτης δὲ σοφώτατος ἀνὴρ — εἰ γὰρ πῶς τέν τοῦτο περὶ αὐτοῦ λέγοντι τῷ Πυθίῳ — οὐ μὲν ἐπήγει τὴν ὄρχηστικὴν, ἀλλὰ καὶ ἐκμαθεῖν αὐτὴν· 3 μέγιστον ἀπονέμων εὐρυθυμία καὶ εὐμουσία καὶ ἴσει ἐμμελεῖ καὶ εὐσχημοσύνη τοῦ κινουμένου, καὶ ἡδεῖτο γέρον ἀνὴρ ἐν τῶν σπουδαιοτάτων μαθημ

ἡ γούμενος εἶναι· καὶ ἐμελλέ γε ἐκεῖνος περὶ
 ἦν οὐ μετρίως σπουδάσεισθαι, ὅς γε καὶ τὰ μικρὰ
 εἰ μανθάνειν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα τῶν
 ὦν ἐφοῖτα καὶ παρ' ἐταίρας γυναικὸς οὐκ ἀπη-
 ἰδατόν τι ἀκούειν τῆς Ἀσπασίας. καίτοι ἐκεῖνος
 ἡμένην ἑώρα τότε τὴν τέχνην καὶ οὐδέπω εἰς το-
 ἄλλος διηρθρωμένην. εἰ δὲ τοὺς νῦν ἐπὶ μέγι-
 ἦν προαγαγόντας ἐθεᾶτο, εὐ οἶδα, πάντων ἂν
 εἰ ἀφέμενος μόνω τῷ θεάματι τούτῳ τὸν νοῦν
 ἔχε καὶ τοὺς παῖδας οὐκ ἂν ἄλλο τι πρὸ αὐτοῦ

Δοκεῖς δέ μοι, ὅταν κωμωδίαν καὶ τραγωδίαν
 ἐπιλελήσθαι ὅτι καὶ ἐν ἑκατέρᾳ ἐκείνων ὀρχή-
 ῖν τι εἶδός ἐστιν, οἷον τραγικῇ μὲν ἡ ἐμμέλεια,
 ἢ δὲ ὁ κόρδαξ, ἐνίοτε δὲ καὶ τρίτης σικιωνίδος
 βανομένης. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ προετίμησας τῆς 284
 : τὴν τραγωδίαν καὶ κωμωδίαν καὶ ἀυλητὰς κυ-
 αὶ κιθαρωδίαν ἐναγώνια ταῦτα καὶ διὰ τοῦτο
 ἰοσειπῶν, φέρε νῦν ἀντεξετάσωμεν τῇ ὀρχήσει
 κῦτῶν. καίτοι τὸν μὲν ἀυλόν, εἰ δοκεῖ, καὶ τὴν
 παρῶμεν· μέρη γὰρ τῆς τοῦ ὀρχηστοῦ ὑπερε-
 ταῦτα. 27. τὴν τραγωδίαν δὲ γε ἀπὸ τοῦ σχή-
 ῶτον καταμάθωμεν οἷα ἐστίν, ὡς εἰδεχθὲς ἅμα
 ρὸν θεᾶμα εἰς μῆκος ἄρρυνθμον ἡσκημένος ἄν-
 ἐμβάταις ὑψηλοῖς ἐποχούμενος, πρόσωπον ὑπὲρ
 ἀνατεινόμενον ἐπικείμενος καὶ στόμα κεκρηγὸς
 ὡς καταπιόμενος τοὺς θεατὰς, ἐῷ λέγειν προ-
 : καὶ προγαστριδία, προσθετὴν καὶ ἐπιτεκνητὴν
 : προσποιοῦμενος, ὡς μὴ τοῦ μήκουσ ἡ ἄρρυνθμία
 : μᾶλλον ἐλέγχωτο· εἴτ' ἐνδοθεν αὐτὸς κεκρα- 285
 τὸν ἀνακλῶν καὶ κατακλῶν, ἐνίοτε καὶ περιᾶ-
 ἰμβεῖα, καὶ τὸ δὴ ἀσχιστον μελωδῶν τὰς συμ-

- φορὰς καὶ μόνης τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέ-
 τὰ γὰρ ἄλλα τοῖς ποιηταῖς ἐμέλησε πρὸ πολλο-
 νομένοις· καὶ μέχρι μὲν Ἀνδρομάχῃ τις ἢ
 φορητὸς ἢ ᾠδή, ὅταν δὲ Ἡρακλῆς αὐτὸς εἰσελ-
 ἐπιλαθόμενος αὐτοῦ καὶ μήτε τὴν λεουτῆν αἰ-
 τὸ ῥόπαλον ὃ περὶκείται, σολοικίαν εὖ φρο-
 φαίη ἂν τις τὸ πρᾶγμα. 28. καὶ γὰρ αὖ, ὅπ-
 τῇ ὄρχηστικῇ, τὸ ἄνδρας ὄντας γυναικίας μι-
 νὸν τοῦτο καὶ τῆς τραγωδίας καὶ τῆς κωμῶδ
 ἂν εἴη· πλείους γοῦν ἐν αὐταῖς τῶν ἀνδρῶν
 29. ἡ κωμῶδία δὲ καὶ τῶν προσώπων αὐτῶι
 286 καὶ Τιβίων καὶ μαγείρων πρόσωπα. τὸ δὲ τ
 σχῆμα ὡς μὲν κόσμιον καὶ εὐπρεπὲς οὐκ ἐμὲ
 δῆλα γὰρ τοῖς μὴ τυφλοῖς ταῦτα. τὸ δὲ πρὸ
 ὡς κάλλιστον καὶ τῷ ὑποκειμένῳ δράματι ἐο-
 χηνὸς δὲ ὡς ἐκεῖνα ἀλλὰ συμμεμνῶς· ἐχει
 τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ βοᾶντας. 30. πάλαι μὲν γ
 καὶ ἡδον καὶ ᾠροῦντο· εἴτ' ἐπειδὴ κινουμένι
 τὴν ᾠδὴν ἐπετάραττεν, ἄμεινον ἔδοξεν ἄλ
 ὑπάδειν. 31. αἱ δὲ ὑποθέσεις κοινὰ ἀμφοτέ-
 ρέν τι διακεκριμέναι τῶν τραγικῶν αἱ ὄρχησ
 ὅτι ποικιλώτεραι αὐταὶ καὶ πολυμαθέστεραι
 μεταβολὰς ἔχουσαι. 32. εἰ δὲ μὴ ἐναγώνιοι
 ἐκείνην εἶναι φημι αἰτίαν, τὸ δόξαι τοῖς ι
 μείζον καὶ σεμνότερον τὸ πρᾶγμα ἢ ὥστε
 καλεῖσθαι. ἐὼ λέγειν ὅτι πόλις ἐν Ἰταλίᾳ τ
 κοῦ γένους ἢ ἀρίστη καὶ τοῦτο ὥσπερ τι κόσμ
 αὐτοῖς ἀγῶνι προστέθεικεν.
- 287 33. Ἐθέλω δὲ σοι ἐνταῦθα ἡδὴ ἀπολογία
 τῶν παραλελειμμένων τῷ λόγῳ παμπόλλωι
 μὴ δόξαν ἀγνοίας ἢ ἀμαθίας παράσχωμαι·

ν ὅτι πολλοὶ πρὸ ἡμῶν περὶ ὀρχήσεως συγγεγρα-
 τήν πλείστην διατριβὴν τῆς γραφῆς ἐποιήσαντο
 τῆς ὀρχήσεως τὰ εἶδη ἐπεξιόντες καὶ ὀνόματα αὐ-
 ταλέγοντες καὶ οἷα ἐκάστη καὶ ὑφ' ὅτου εὐρέθη,
 ἰθείας ταύτην ἐπίδειξιν ἡγούμενοι παρεξείν. ἐγὼ
 ἴστα μὲν τὴν περὶ ταῦτα φιλοτιμίαν ἀπειρόκαλόν
 ἰψιμαθῆ καὶ ἐμαντῶ ἄκαιρον οἶομαι εἶναι καὶ διὰ
 παρήμι. 34. ἔπειτα δὲ κάκενός σε ἀξιῶ ἐννοεῖν
 ἰνῆσθαι, ὅτι μοι νῦν οὐ πᾶσαν ὀρχησιν πρόκειται
 οργεῖν, οὐδὲ τοῦτον τὸν σκοπὸν ὑπεστησάμην τῷ
 ὀρχήσεων ὀνόματα καταριθμησασθαι πλὴν ὅσων
 ἢ ὀλίγων ἐπεμνήσθην τὰς γενικωτέρας αὐτῶν προ-
 ῖμενος· ἀλλὰ τό γε ἐν τῷ παρόντι μοι κεφάλαιον
 νου τοῦτό ἐστι τὴν νῦν ὀρχησιν καθεστῶσαν ἐπαι-
 αὶ δειξαι ὅσα ἐν αὐτῇ τερπνὰ καὶ χρήσιμα περι-
 ἰα ἔχει, οὐ πάλαι ἀρξαμένη ἐς τοσοῦτον κάλλος
 ἰναι, ἀλλὰ κατὰ τὸν Σεβαστὸν μάλιστα· αἱ μὲν 288
 ἰῶται ἐκείναι ὡσπερ τινὲς ῥίζαι καὶ θεμέλια τῆς
 ως ἦσαν, τὸ δὲ ἄνθος αὐτῆς καὶ τὸν τελεώτατον
 ἰ, ὅπερ νῦν μάλιστα ἐς τὸ ἀκρότατον ἀποτετέλε-
 οῦτο νῦν ὁ ἡμέτερος λόγος διεξέρχεται παρὲς τὸ
 ἰστρίζειν καὶ γέρανον ὀρχεῖσθαι καὶ τᾶλλα ὡς μη-
 νῦν ταύτη ἔτι προσήκοντα· οὐδὲ γὰρ ἐκείνο τὸ
 ν τῆς ὀρχήσεως εἶδος τὸ παροίνιον καὶ συμποτι-
 τὰ μέθης γιγνόμενον, ἀγροίκων πολλάκις πρὸς
 ἰ γυναικείον ὀρχουμένων σφοδρὰ καὶ καματηρὰ
 ἰτα καὶ νῦν ἔτι ταῖς ἀγροικίαις ἐπιπολάζοντα, ὑπ'
 ἰς παρέλιπον, ἀλλ' ὅτι μηδὲν ταῦτα τῇ νῦν ὀρχή-
 ἰωνεῖ. καὶ γὰρ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις τὰ μὲν τινα
 ἰαινεῖ ταύτης, τὰ δὲ πάνυ ἀπαξιοῖ διαιρωῶν αὐτὰ
 ἰ τερπνὸν καὶ τὸ χρήσιμον καὶ ἀπελαύνων αὐτῶν
 ἰμονέστερα, προτιμῶν δὲ καὶ θαναμάζων θάτερα.

35. Καὶ περὶ μὲν αὐτῆς ὀρχήσεως τοσαῦτα· τί πάντα ἐπεξιόντα μηκύνειν τὸν λόγον ἀπειρόκαλον. τὸν ὀρχηστὴν αὐτὸν ἔχειν χρῆ καὶ ὅπως δεῖ ἡσκή καὶ ἂ μὲμνηθῆναι καὶ οἷς κρατύνειν τὸ ἔργον, ἥθ. 289 δίδειμι, ὡς μάθῃς οὐ τῶν ῥαδίων καὶ τῶν εὐμεταχειρῶ οὕσαν τὴν τέχνην, ἀλλὰ πάσης παιδεύσεως ἐς τὸ ἀτατον ἀφικνουμένην, οὐ μουσικῆς μόνον ἀλλὰ καὶ φυσικῆς καὶ μετρικῆς καὶ τῆς σῆς φιλοσοφίας μάλιστα, φυσικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς· τὴν γὰρ διαλεκτικὴν περιεργίαν ἄκαιρον αὐτῇ νενόμικεν. οὐ μὴν οὐδὲ ῥικῆς ἀφέστηκεν, ἀλλὰ καὶ ταύτης μετέχει, καθ' ἡθους τε καὶ πάθους ἐπιδεικτικὴ ἐστίν, ὧν καὶ οἱ ῥες γλίχονται. οὐκ ἀπήλλακται δὲ καὶ γραφικῆς καὶ στικῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν ταύταις εὐρυθμίαν μάλιστα μουμένη φαίνεται, ὡς μηδὲν ἀμείνω μήτε Φειδίαν ο μήτε Ἀπελλῆν εἶναι δοκεῖν. 36. πρὸ πάντων δὲ Μυσίην καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς Πολύμνιαν ἔλεον αὐτῇ πρόκειται καὶ μεμνησθαι πειράται ἀπάντων· γὰρ τοὶ τὸν Ὀμηρικὸν Κάλχαντα τὸν ὀρχηστὴν εἰ χρῆ „τά τ' εἴοντα τά τ' ἐσόμενα πρὸ τ' εἴοντα,“ ὧ δὲν αὐτὸν διαλαθεῖν, ἀλλ' εἶναι πρόχειρον τὴν μυσίαν αὐτῶν. καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ὑποθέσεως, μάλιστα ἐστίν ἐπιστήμη καὶ δεικτικὴ καὶ τῶν ἐννοηθῆ 290 ἔξαγορευτικὴ καὶ τῶν ἀφανῶν σαφηνοιστικὴ, καὶ ὁ Θεουκυδίδης περὶ τοῦ Περικλέους ἔφη ἐπαινῶν τὸν δρᾶ, τοῦτο καὶ τὸ τοῦ ὀρχηστοῦ ἀκρότατον ἐγκώμιον εἶη, γινῶναι τε τὰ δέοντα καὶ ἐξημενεῦσαι αὐτὰ· ἐνεῖαν δὲ νῦν τὴν σαφήνειαν τῶν σχημάτων λέγω. δὲ πᾶσα τῶν ἔργων χορηγία ἢ παλαιὰ ἱστορία ἐστὶν προεῖπον, καὶ ἢ πρόχειρος αὐτῆς μνήμη τε καὶ μετρητικὴ ἐπίδειξις· ἀπὸ γὰρ χάους εὐθύς καὶ τῆς πρὸ τοῦ κόσμου γενέσεως ἀρξάμενον χρῆ αὐτὸν ἅπαντα

ἄχρι τῶν κατὰ τὴν Κλεοπάτραν τὴν Αἰγυπτίαν. τοῦ-
 γάρ τῷ διαστήματι περιωρίσθω ἡμῖν ἢ τοῦ ὄρχηστοῦ
 ἡρώματα καὶ τὰ διὰ μέσου μάλιστα Ἴσω, Οὐρανοῦ
 μάχην, Ἀφροδίτης γονάς, Τιτάνων μάχην, Διὸς γέννη-
 σιν, Πέρας ἀπάτην, λίθου ὑποβολήν, Κρόνου δεσμά, τὸν
 τριῶν ἀδελφῶν κλῆρον. 38. εἶτα ἐξῆς Γιγάντων
 ἀνάστασιν, πυρὸς κλοπὴν, ἀνθρώπων κλάσιν, Προ- 291
 τίως κόλασιν, Ἔρωτος ἰσχὺν ἀμφοτέρου, καὶ μετὰ
 τὴν Δῆλου πλάνην καὶ Λητοῦς ὠδίναν καὶ Πύθωνος
 ἀφροσιν καὶ Τιτυοῦ ἐπιβουλήν καὶ τὸ μέσον τῆς γῆς
 ἀσκομένον πτήσει τῶν ἀετῶν. 39. Δευκαλιωνα ἐπὶ
 τοῖς καὶ τὴν μεγάλην ἐπ' ἐκείνου τοῦ βίου ναυαγίαν
 λάρνακα μίαν λείψανον τοῦ ἀνθρωπέου γένους φυ-
 πούσαν καὶ ἐκ λίθων ἀνθρώπους πάλιν, εἶτα Ἰάκχου
 παραγμὸν καὶ Ἥρας δόλον καὶ Σεμέλης κατάφλεξιν καὶ
 ἰσχύου ἀμφοτέρας τὰς γονάς καὶ ὅσα περὶ Ἀθηνᾶς καὶ
 περὶ Ἡραίστου καὶ Ἐριχθονίου καὶ τὴν ἔριν τὴν περὶ
 Ἀττικῆς καὶ Ἀλιφρόδιον καὶ τὴν πρώτην ἐν Ἀρείφ
 γῆ κρίσιν, καὶ ὅλως τὴν Ἀττικὴν πᾶσαν μυθολογίαν.
 ἐξαιρέτως δὲ τὴν Δήμητρος πλάνην καὶ Κόρης εὐρε-
 σιν καὶ Κελεοῦ ξενίαν καὶ Τριπτολέμου γεωργίαν καὶ
 ἰσχύου ἀμπελοργίαν καὶ τὴν Ἡριγόνης συμφορὰν, καὶ 292
 περὶ Βορέου καὶ ὅσα περὶ Ὠρειθυίας καὶ Θησεῶς καὶ
 ἡρώμας· εἶτι δὲ τὴν Μηδείας ὑποδοχὴν καὶ αὐτὴν ἐς Πέ-
 ρου φυγὴν καὶ τὰς Ἐρεχθίδας θυγατέρας καὶ τὰς Παν-
 κροῦς, ἃ τε ἐν Θράκῃ ἐπαθον καὶ ἐπραξαν· εἶτα ὁ Ἀκά-
 ρος καὶ ἡ Φυλλίς καὶ ἡ προτέρα δὲ τῆς Ἑλένης ἀρπαγὴ
 καὶ ἡ στρατεία τῶν Διοσκοῦρων ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ
 πολύτου πάθος καὶ Ἡρακλειδῶν κάθοδος· Ἀττικὰ γὰρ
 ταῦτα εἰκότως ἂν νομίζοιτο. ταῦτα μὲν τὰ Ἀθηναίων
 ἡρώματα πάντα δείγματος ἕνεκα ἐκ πολλῶν τῶν παραλελειμ-
 μένων διηλθον. 41. ἐξῆς δὲ Μέγαρα καὶ Νίσος καὶ Σκύλλα

καὶ πορφυροῦς πλόκαμος καὶ Μίνως πόρος καὶ
 εὐεργέτιν ἀχαριστία· οἷς ἐξῆς ὁ Κιθαιρῶν κ
 βαίων καὶ Λαβδακιδῶν πάθη καὶ Κάδμου ἐπι
 3 βοδὸς ὄκλασις καὶ ὄφραως ὀδόντες καὶ Σπαρτῶνι
 καὶ αὐτίς τοῦ Κάδμου εἰς δράκοντα μεταβολι
 λύραν τείχισις καὶ μανία τοῦ τειχοποιοῦ καὶ ἰ
 κὸς αὐτοῦ τῆς Νιόβης ἡ μεγαλαυχία καὶ ἡ ἐπι
 σιγὴ καὶ τὰ Πενθέως καὶ Ἀκταίωνος καὶ τὰ
 καὶ Ἡρακλῆς σὺν τοῖς ἄθλοις αὐτοῦ ἅπασι καὶ
 δων σφαγῇ. 42. εἶθ' ἡ Κόρινθος πλέα καὶ αὐ
 τὴν Γλαύκην καὶ τὸν Κρέοντα ἔχουσα, καὶ τὸ
 τῶν Βελλεροφόντην καὶ τὴν Σθενέβοιαν καὶ Ἡ
 καὶ Ποσειδῶνος, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν Ἀθάμανι
 καὶ τῶν Νεφέλης παιδῶν ἐπὶ τοῦ κριοῦ τῆ
 φυγῆν, Ἴνους καὶ Μελικέρτου ὑποδοχῆν. 43. ἰ
 τὰ Πελοπιδῶν καὶ Μνηκῆραι καὶ τὰ ἐν αὐταῖς κ
 τῶν, Ἴναχος καὶ Ἰῶ καὶ ὁ φρουρὸς αὐτῆς ἰ
 4 Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης καὶ Ἀερόπη, καὶ τὸ χρυσε
 καὶ Πελοπείας γάμος καὶ Ἀγαμέμνονος σφαγῇ
 ταιμνήστρας τιμωρία· καὶ ἔτι πρὸ τούτων ἡ
 λοχαγῶν στρατεία καὶ ἡ τῶν φυγάδων γαμ
 Ἀδράστου ὑποδοχὴ καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῖς χρησμὸς
 πεσόντων ἀταφία καὶ Ἀντιγόνης διὰ ταῦτα κ
 κέως ἀπώλεια. 44. καὶ τὰ ἐν Νεμέᾳ δὲ ἡ Ἰψ
 Ἀρχέμορος, ἀναγκαιότατα τῷ ὀρηστῇ μνημ
 καὶ πρὸ αὐτῶν εἴσεται τὴν Δανάης παρθένουσι
 σέως γέννησιν καὶ τὸν ἐπὶ τὰς Γοργόνας ἄθ
 προσηρημένον, ᾧ οἰκεία καὶ ἡ Αἰθιοπικὴ διήγη
 σιέπεια καὶ Ἀνδρομέδα καὶ Κηφεύς, οὓς κο
 ἐγκατέλεξεν ἡ τῶν μετὰ ταῦτα πίσις. κἀκεῖνα
 χαῖτα τὰ Αἰγύπτου καὶ Δαναοῦ εἴσεται καὶ τὴν
 μιον ἐπιβουλήν. 45. οὐκ ὀλίγα δὲ καὶ ἡ Λο

αὐτὰ παρέχεται, τὸν Ἰάκινθον καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλω-
 ἀντεραστὴν Ζέφυρον καὶ τὴν ὑπὸ τῷ δίσκῳ τοῦ μει-
 λου σφαγὴν καὶ τὸ ἐκ τοῦ αἵματος ἄνθος καὶ τὴν ἐν
 τῷ αἵματι ἐπιγραφὴν, καὶ τὴν Τυνδάρεω ἀνάστα-
 σιν καὶ τὴν Διὸς ἐπὶ τούτῳ κατ' Ἀσκληπιοῦ ὄργην· ἐτι 295
 καὶ τὸν Πάριδος ξενισμὸν καὶ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν
 καὶ τὴν ἐπὶ τῷ μῆλῳ κρίσιν. 46. νομιστέον γὰρ τῇ
 ἱστορικῇ ἱστορίᾳ καὶ τὴν Ἰλιακὴν συνῆφθαι, πολλὴν
 ἔχει καὶ πολυπρόσωπον· καθ' ἕναστος γοῦν τῶν ἐκεῖ
 ὄντων δράμα τῇ σκηνῇ πρόκειται· καὶ μεμνησθαι δεῖ
 τῶν αἰεὶ, μάλιστα ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς εὐθύς ἄχρι τῶν
 τοῖς νόστοις γεγενημένων καὶ τῆς Αἰνείου πλάνης καὶ
 τοῦ ἔρωτος, ὧν οὐκ ἀλλότρια καὶ τὰ περὶ τὸν Ὁρέ-
 ον δράματα καὶ τὰ ἐν Σκυθίᾳ τῷ ἥρωϊ τετολμημένα.
 ἀπφθὰ δὲ καὶ τὰ πρὸ τούτων, ἀλλὰ τοῖς Ἰλιακοῖς
 γεγενηῖ, Ἀχιλλέως ἐν Σκύρῳ παρθένευσις καὶ Ὀδυσσεὺς
 ἐν Φιλοκτήτου ἐρημίᾳ, καὶ ὅπως ἢ πᾶσα Ὀδύσ-
 σεως πλάνη καὶ Κίρκη καὶ Τηλέγονος καὶ ἡ Αἰόλου τῶν
 τῶν δυναστεία καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῆς τῶν μνηστή-
 ρων τιμωρίας· καὶ πρὸ τούτων ἢ κατὰ Παλαμήδους ἐπι-
 λή καὶ ἡ Ναυπλίου ὄργη καὶ ἡ Αἴαντος μανία καὶ ἡ
 Ἰφίτου ἐν ταῖς πέτραις ἀπώλεια. 47. ἔχει πολλὰς καὶ ἡ
 τῶν ἀφορμὰς τοῖς ὀρχεῖσθαι πειρωμένοις, τὸν Οἰνύ- 296
 κλον, τὸν Μυρτίλον, τὸν Κρόνον, τὸν Δία, τοὺς πρῶ-
 τος τῶν Ὀλυμπίων ἀγωνιστάς. 48. πολλὴ δὲ καὶ ἡ κατ'
 ἑκάστην μυθολογίᾳ, Δάφνης φυγὴ, Καλλιστοῦς θη-
 ρεῖαι, Κενταύρων παροιμία καὶ Πανὸς γοναί, Ἀλφειοῦ
 ἔκλυσις καὶ ὕφαλος ἀποδημία. 49. ἀλλὰ κἂν εἰς τὴν Κρή-
 νην ἀφίκη τῷ λόγῳ, πάμπολλα κάκειθεν ἢ ὀρχησις ἐρα-
 σται, τὴν Εὐρώπην, τὴν Πασιφάην, τοὺς Ταύρους
 ποτέρους, τὸν Λαβύρινθον, τὴν Ἀριάδην, τὴν Φαί-
 δον, τὸν Ἀνδρογέων, τὸν Δαίδαλον, τὸν Ἴκαρον, τὸν

Γλαῦκον, τὴν Πολυίδου μαντικὴν, τὸν Τάλα
 297 κοῦν τῆς Κρήτης περίπολον. 50. κἄν εἰς Αἴτω.
 θῆς, κἀκεῖ πολλὰ ἢ ὄρχησις καταλαμβάνει, τὴν
 τὸν Μελέαγρον, τὴν Ἀταλάντην, τὸν δαλόν.
 μου καὶ Ἡρακλέους πάλην καὶ Σειρήνων γένε
 νάδων ἀνάδοσιν καὶ μετὰ τὴν μανίαν Ἀλκμέ
 σιν· εἶτα Νέσσον καὶ Δηλιανείρας ζηλοτυπίαν
 ἐν Οἴτῃ πυράν. 51. ἔχει καὶ Θράκη πολλὰ τῶ ὁ
 ἀναγκαῖα, τὸν Ὀρφέα, τὸν ἐκείνου σπαραγμ
 λάλον αὐτοῦ κεφαλὴν τὴν ἐπιπλέουσαν τῇ λύ
 Αἴμον καὶ τὴν Ῥοδόπην καὶ τὴν Λυκούργον
 52. καὶ Θεσσαλία δὲ ἔτι πλείω παρέχεται, τὸν I
 298 Ἰάσονα, τὴν Ἀλκηστιν, τὸν τῶν πεντήκοντα
 λον, τὴν Ἀργώ, τὴν λάλον αὐτῆς τροπίον.
 Αἴμωνα, τὸν Αἰήτην, τὸν Μηδείας ὄνειρον, τὸ
 σπαραγμὸν καὶ τὰ ἐν τῶ παράπλω γενόμενα
 ταῦτα τὸν Πρωτεσίλαον καὶ τὴν Λαοδάμειαν.
 τὴν Ἀσίαν πάλιν διαβῆς, πολλὰ κἀκεῖ δράμο
 Σάμος εὐθύς καὶ τὸ Πολυκράτους πάθος καὶ
 τρὸς αὐτοῦ μέχρι Περσῶν πλάνη, καὶ τὰ ἔτι ἂ
 ἢ τοῦ Ταντάλου φλυαρία καὶ ἢ παρ' αὐτῶ θει
 καὶ ἢ Πέλοπος κρεουργία καὶ ὁ ἐλεφάντινος ὦ
 55. καὶ ἐν Ἰταλίᾳ δὲ ὁ Ἡριδανὸς καὶ Φαέθων
 ροὶ ἀδελφαὶ θρηνοῦσαι καὶ ἤλεκτρον δακρύουσι
 σεται δὲ ὁ τοιοῦτος καὶ τὰς Ἐσπερίδας καὶ τὸ
 299 τῆς χρυσῆς ὀπάρας δράκοντα καὶ τὸν Ἄτλαντ
 καὶ τὸν Γηροῦνην καὶ τὴν ἐξ Ἐρυθείας ἔλασιν
 57. οὐκ ἀγνοήσει δὲ καὶ τὰς μυθικὰς μεταμορφι
 σας, ὅσαι εἰς δένδρα ἢ θηρία ἢ ὄρνεα ἡλλά
 ὅσαι ἐκ γυναικῶν ἄνδρες ἐγένοντο, τὸν Καινέ
 τὸν Τειρεσίαν καὶ τοὺς τοιοῦτους. 58. καὶ ἐν ἰ
 Μύρραν καὶ τὸ Ἀσύριον ἐκείνο πένθος μεριζο

τα εἴσεται, καὶ τὰ νεώτερα δὲ ὅσα μετὰ τὴν Μακεδό-
 νων ἀρχὴν ἐτολήθη ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου καὶ παρὰ Σε-
 βασταίου ἐπὶ τῷ Στρατονίκῃ ἔρωτι. 59. τὰ γὰρ Αἰγυπτίων
 κικώτερα ὄντα εἴσεται μὲν, συμβολικώτερον δὲ ἐπι-
 σκεύεται, τὸν Ἑκαφον λέγω καὶ τὸν Ὅσιριν καὶ τὰς τῶν
 ἑνὲς εἰς τὰ ζῶα μεταβολάς· πρὸ πάντων δὲ τὰ περὶ τοῦς 300
 τῶν αὐτῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Διὸς καὶ εἰς ὅσα ἑαυτὸν
 ἀσκεύασεν. 60. εἴσεται δὲ καὶ τὴν ἐν Ἰδαίου ἅπασαν
 ἱστορίαν καὶ τὰς κολάσεις καὶ τὰς ἐφ' ἐκάστη αἰτίας καὶ
 Πειρίθου καὶ Θησέως ἄχρι τοῦ Ἰδαίου ἐταιρείαν.
 συνέλονται δὲ εἰπεῖν, οὐδὲν τῶν ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου καὶ
 Ἡρόδοτου καὶ τῶν ἀρίστων ποιητῶν καὶ μάλιστα τῆς τρα-
 γῆδος λεγομένων ἀγνοήσει. ταῦτα πάνυ ὀλίγα ἐκ πολ-
 λῶν, μᾶλλον δὲ ἀπείρων τὸ πλῆθος ἐξελὼν τὰ κεφαλαιω-
 τερα κατέλεξα, τὰ ἄλλα τοῖς τε ποιηταῖς ἀφείξω ἄδειν
 τοῖς ὀρχησταῖς αὐτοῖς δεικνύναι καὶ σοὶ προσεξε-
 κείναι καθ' ὁμοιότητα τῶν προειρημένων, ἅπερ ἅπαντα
 ἔχει καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἕκαστον τῷ ὀρχηστῇ προ-
 ορισμένα καὶ προτεταμιευμένα κείσθαι ἀναγκαῖον.
 ἐπεὶ δὲ μιμητικὸς ἐστὶ καὶ κινήμασι τὰ ἀδόμητα δει-
 κνύσθαι, ἀναγκαῖον αὐτῷ ὅπερ καὶ τοῖς ῥήτορι,
 ἱστορίαν ἀσκεῖν, ὡς ἕκαστον τῶν δεικνυμένων ὑπ' αὐ-
 τοῦ ἀποδοῦναι μηδενὸς ἐξηγητοῦ δεόμενον, ἀλλ' ὅπερ 301
 ὁ Πυθικὸς χρησμός, δεῖ τὸν θεώμενον ὀρχησθαι καὶ
 τοῦ συνεῖναι καὶ μὴ λαλέοντος (τοῦ ὀρχηστοῦ) ἀκού-
 σθαι. 63. ὃ δὲ καὶ Δημήτριον τὸν Κυνικὸν παθεῖν λέγου-
 σιν· ἐπεὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁμοίᾳ σοὶ κατηγορεῖ τῆς ὀρχη-
 σῆς, λέγων τοῦ ἀύλου καὶ τῶν συρίγγων καὶ τῶν κτύ-
 πων ἀπαρεργόν τι τὸν ὀρχηστὴν εἶναι, μηδὲν αὐτὸν πρὸς
 τὸ πρᾶγμα συντελοῦντα, κινούμενον δὲ ἄλογον ἄλλως κί-
 νησθαι καὶ μάταιον, οὐδενὸς αὐτῇ νοῦ προσόντος, τῶν
 ἀνθρώπων τοῖς περὶ τὸ πρᾶγμα γοητευομένων, ἐσθῆτι

Σηρικῆ καὶ προσωπεῖω εὐπρεπεῖ, ἀλλῶ τε καὶ
 σι καὶ τῇ τῶν ἀδόντων εὐφωνία, οἷς κοσμε-
 ὄν τὸ τοῦ ὀρχηστοῦ πρᾶγμα· ὁ τότε κατὰ
 εὐδοκιμῶν ὀρχηστῆς οὐκ ἀσύνητος, ὡς φαι-
 καὶ τις ἄλλος ἐν τε ἱστορίας μνήμη καὶ κινή-
 διενεγκῶν ἐδεήθη τοῦ Δημητρίου εὐγνωμον
 302 μαι, τὴν δέησιν, ἰδεῖν ὀρχούμενον, ἔπειτα
 αὐτοῦ, καὶ ὑπέσχετό γε ἄνευ ἀλλοῦ καὶ ἀ-
 δεῖξασθαι αὐτῷ· καὶ οὕτως ἐποίησεν· ἤσυχ-
 τε κτυποῦσι καὶ τοῖς ἀλλοῦσι καὶ αὐτῷ παρ-
 χορῶ αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ ὠρχήσατο τὴν Ἄρ-
 Ἄρτος μοιχείαν, Ἥλιον μνηύοντα καὶ Ἥφαι-
 λεύοντα καὶ τοῖς δεσμοῖς ἀμφοτέρους, τὴν τι-
 καὶ τὸν Ἄρη, σαγηνεύοντα καὶ τοὺς ἐφεσ-
 ἕκαστον αὐτῶν, καὶ αἰδουμένην μὲν τὴν
 ὑποδεδοικῶτα δὲ καὶ ἰκετεύοντα τὸν Ἄρη καὶ
 ρία ταύτη πρόσσεστιν, ὥστε τὸν Δημήτριον ἰ-
 τοῖς γιγνομένοις τοῦτον ἐπαινοῦ ἀποδοῦναι ἰ-
 τῶ ὀρχηστῆ· ἀνέκραγε γὰρ καὶ μεγάλη τῇ
 φθέγγετο, Ἀκούω, ἄνθρωπε, ἃ ποιεῖς, οὐχ
 ἀλλὰ μοι δοκεῖς ταῖς χερσὶν αὐταῖς λαλεῖν.
 κατὰ τὸν Νέρωνα ἔσμεν τῷ λόγῳ, βούλομαι
 ρου ἀνδρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀρχηστοῦ γενόμε-
 ὄπερ μέγιστος ἐπαινος ὀρχηστικῆς γένοιτ' ἂ
 303 ἐκ τοῦ Πόντου βαρβάρων βασιλικὸς τις ἄνδ-
 τι χρέος ἦκων ὡς τὸν Νέρωνα ἐθεῖατο μετὰ
 τὸν ὀρχηστὴν ἐκεῖνον οὕτως σαφῶς ὀρχούμε-
 τοι μὴ ἐπακούοντα τῶν ἀδομένων — ἡμιέλ-
 ῶν ἐτύγγανε — συνεῖναι ἀπάντων. καὶ δὴ ἂ
 τὴν οἰκίαν, τοῦ Νέρωνος δεξιουμένου καὶ ὃ
 αἰτεῖν κελεύοντος καὶ δώσειν ὑπισχνουμένο
 χηστὴν, ἔφη, δοὺς τὰ μέγιστα εὐφρανεῖς. τι

έρομένου, Τί ἄν σοι χρήσιμος γένοιτο ἐκεῖ; Προσο-
 ἔφη, βαρβάρους ἔχω, οὐχ ὁμογλώττους, καὶ ἔρη-
 οὐ δάδιον εὐπορεῖν πρὸς αὐτούς· ἦν οὖν τινος
 αἰ, διανεύων οὗτος ἕκαστά μοι ἐρμηνεύσει. τοσοῦ-
 ἔφα καθίκετο αὐτοῦ ἡ μίμησις τῆς ὀρχήσεως, ἐπίση-
 ας καὶ σαφῆς φανεῖσα. 65. ἡ δὲ πλείστη διατριβὴ καὶ
 ἄποδός τῆς ὀρχηστικῆς ἢ ὑπόκρισις ἐστίν, ὡς ἔφην,
 τὰ αὐτὰ καὶ τοῖς ῥήτορσιν ἐπιτηδευομένη, καὶ μά-
 τοῖς τὰς καλουμένας ταύτας μελέτας διεξιούσιν·
 γὰρ καὶ ἐν ἐκείνοις μᾶλλον ἐπαινουμένη τῷ εἰκέναι
 ὑποκειμένοις προσώποις καὶ μὴ ἀπὸ δᾶ εἶναι τὰ λε- 304
 σα τῶν εἰσαγομένων ἀριστέων ἢ τυραννοκτόνων ἢ
 τῶν ἢ γεωργῶν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῳ τούτων τὸ ἴδιον καὶ
 αἰρετον δεικνυσθαι.

66. Ἐθέλω γοῦν σοι καὶ ἄλλον βαρβάρου ρῆσιν ἐπι-
 οῖς εἰπεῖν· ἰδὼν γὰρ πέντε πρόσωπα τῷ ὀρχηστῇ
 ἔσκενασμένα — τοσοῦτων γὰρ μερῶν τὸ δράμα ἦν —
 αἱ ἓνα ὄρων τὸν ὀρχηστήν, τίνες οἱ ὀρχησόμενοι καὶ
 ἄρτινοῦμενοι τὰ λοιπὰ προσωπεῖα εἶεν· ἐπεὶ δὲ ἔμα-
 ἔτι ὁ αὐτὸς ὑποκρινεῖται καὶ ὑπορχήσεται τὰ πάντα,
 ἤθεῖς, ὡ βέλτιστε, ἔφη, σῶμα μὲν τοῦτο ἐν, πολλὰς
 ψυχὰς ἔχων. 67. ταῦτα μὲν ὁ βάρβαρος. οὐκ ἀπει-
 ρος δὲ καὶ οἱ Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστήν παντόμιμον κα-
 ἴν, ἀπὸ τοῦ δρωμένου σχεδόν· καλὴ γὰρ ἡ ποιητικὴ
 ἀνεσις ἐκείνη τό, „ὦ καί, ποντίου θηρὸς πετραίου
 ἰσχων πάσαις πολλέσσιν ὀμίλει,“ καὶ τῷ ὀρχηστῇ
 αἰα· καὶ δεῖ προσφύντα τοῖς πράγμασι συνουκιοῦν
 ἄν ἑκάστῳ τῶν δρωμένων. τὸ δὲ ὅλον ἦθη καὶ πάθη
 ἄν καὶ ὑποκρινεῖσθαι ἢ ὀρχησις ἐπαγγέλλεται νῦν
 ἔφωντα, νῦν δὲ ὀργιζόμενόν τινα εἰσάγουσα, καὶ ἄλ-
 ἔμμηνοτά καὶ ἄλλον λελυπημένον, καὶ ἅπαντα ταῦτα
 ἄρημένως· τὸ γοῦν παραδοξότατον, τῆς αὐτῆς ἡμέ- 305

ρας ἄρτι μὲν Ἀθάμας μεμηνώς, ἄρτι δὲ Ἴνῶ φοι
 δείκνυται, καὶ ἄλλοτε Ἀτρεὺς ὁ αὐτός, καὶ μετὰ
 Θυέστης, εἶτα Αἰγισθός ἢ Ἀερόπη· καὶ ταῦτι
 εἰς ἀνθρώπος ἐστὶ. 68. τὰ μὲν οὖν ἄλλα θεᾶν
 ἀκούσματα ἐνὸς ἐκάστου ἔργου τὴν ἐπίδειξιν ἔχει
 ἀυλός ἐστὶν ἢ κιθάρα ἢ διὰ φωνῆς μελωδία ἢ
 δραματοποιία ἢ κωμικὴ γελοιοποιία· ὁ δὲ ὄρχη
 πάντα ἔχει ξυλλαβών, καὶ ἐνεσσι ποικίλην καὶ
 τὴν παρασκευὴν αὐτοῦ ἰδεῖν, αὐλόν, σύριγγα
 κτύπον, κυμβάλου ψόφον, ὑποκριτοῦ εὐφωνίαν
 τῶν ὁμοφωνίαν. 69. ἔτι δὲ τὰ μὲν ἄλλα θατέρω
 τῶ ἀνθρώπων ἔργα ἐστὶ, τὰ μὲν ψυχῆς, τὰ δὲ σ
 ἐν δὲ τῇ ὄρχήσει ἀμφοτέρω συμμέμικται. καὶ ἡ
 νοίας ἐπίδειξιν τὰ γιννόμενα ἔχει καὶ σωματικῆ
 σεως ἐνέργειαν, τὸ δὲ μέγιστον ἢ σοφία τῶν δε
 καὶ μηδὲν ἔξω λόγου. Λεσβῶναξ γοῦν ὁ Μυτι
 ἀνῆρ καλὸς καὶ ἀγαθός, χειροσόφος τοὺς ὄρχησ
 κάλει καὶ ἦει ἐπὶ τὴν θεᾶν αὐτῶν ὡς βελτίων ἀνα
 306 ἀπὸ τοῦ θεάτρου. Τιμοκράτης δὲ ὁ διδάσκαλος
 ἰδὼν ποτε ἄπαξ, οὐκ ἐξεπίτηδες ἐπιστάς, ὄρχη
 αὐτοῦ ποιοῦντα, Οἴου με, ἔφη, θεάματος ἢ πο
 σοφίαν αἰδῶς ἀπεστέρηκεν. 70. εἰ δ' ἐστὶν ἀληθ
 ψυχῆς ὁ Πλάτων λέγει, τὰ τρία μέρη αὐτῆς καλι
 χηστῆς δείκνυσι, τὸ θυμικόν, ὅταν ὀργιζόμενοι
 κνύηται, τὸ ἐπιθυμητικόν, ὅταν ἐρῶντας ὑποκ
 τὸ λογιστικόν, ὅταν ἕκαστα τῶν παθῶν χαλι
 τοῦτο μὲν γε ἐν ἅπαντι μέρει τῆς ὀρχήσεως κα
 ἀφῆ ἐν ταῖς αἰσθήσεσι κατέσπαρται. κάλλους δὲ ἡ
 καὶ τῆς ἐν τοῖς ὀρχήμασιν εὐμορφίας, τί ἄλλο ἢ
 Ἀριστοτέλους ἐπαληθεύει, τὸ κάλλος ἐπαινοῦ
 μέρος τρίτον ἡγουμένου ἀγαθοῦ καὶ τοῦτο εἶναι·
 δέ τινος καὶ περιττότερόν τι νεανιευομένου ὑπὲρ

στικῶν προσωπειῶν σιωπῆς, ὅτι καὶ αὕτη Πυθαγο-
 ν τι δόγμα αἰνίττεται. 71. ἔτι δὲ τῶν ἄλλων ἐπιτη-
 κίων τῶν μὲν τὸ τερπνόν, τῶν δὲ τὸ χρήσιμον
 κρινόμενων, μόνῃ ἢ ὄρχησις ἄμφω ἔχει· καὶ πολὺ γε
 κήσιμον ὠφελιμώτερον, ὅσῳ μετὰ τοῦ τερπνοῦ γίγνε-
 πόσῳ γὰρ τοῦτο ἡδιον ὄραν ἢ πυκτεύοντας νεα-
 κους καὶ αἵματι ῥεομένους καὶ παλαιότητας ἄλλους ἐν
 κ, οὓς ἢ ὄρχησις πολλάκις ἀσφαλέστερον ἅμα καὶ
 κρότερον καὶ τερπνότερον ἐπιδείκνυται. τὴν μὲν 307
 γε σύντονον κίνησιν τῆς ὄρχηστικῆς καὶ στροφῆς
 κς καὶ περιαγωγῆς καὶ πηδήματα καὶ ὑπτιασμούς τοῖς
 κλλοῖς τερπνὰ εἶναι συμβέβηκεν ὁρῶσι, τοῖς δὲ ἐνεργ-
 κιν αὐτοῖς ὑγιεινότερα· γυμνασίων γὰρ τὸ κάλλιστόν
 κμα καὶ εὐφροδμότατον τοῦτο φαίην ἂν ἔγωγε εἶναι,
 κττον μὲν τὸ σῶμα καὶ κάμπτον καὶ κουφίζον καὶ εὐ-
 κς εἶναι πρὸς μεταβολὴν διδάσκον ἰσχύν τε οὐ μικρὰν
 κποιῶν τοῖς σώμασι. 72. πῶς οὖν οὐ παναρμόνιον
 κῆμα ἢ ὄρχησις, θήγουσα μὲν τὴν ψυχὴν, ἀκουῖσα
 κι τὸ σῶμα, τέρπουσα δὲ τοὺς ὁρῶντας, διδάσκουσα
 κλλὰ τῶν πάλαι ὑπ' αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις καὶ μελῶν
 κθμῖα καὶ κηλήσει διὰ τε ὀφθαλμῶν καὶ ἀκοῆς; εἴτ'
 κφωνῆς εὐμοιρίαν ζητεῖς, ποῦ ἂν ἀλλαχόθι εὐροῖς,
 κπον πολυφωνότερον ἄκουσμα ἢ ἐμμελέστερον; εἴτε
 κῶ καὶ σύριγγος τὸ λιγυρώτερον, ἄλις καὶ τούτων ἐν
 κσει ἀπολαύσαι σοι πάρεστιν. ἐῷ λέγειν ὡς ἀμείνων
 κθος ὁμιλῶν τῇ τοιαύτῃ θεᾷ γενήσῃ, ὅταν ὁρᾷς τὸ
 κρον μισοῦν μὲν τὰ κακῶς γινόμενα, ἐπιδακρυῶν
 κς ἀδικουμένους, καὶ ὅλως τὰ ἥθη τῶν ὁρώντων παι-
 κγοῦν. 73. ὃ δὲ ἔστι μάλιστα ἐπὶ τῶν ὄρχηστῶν ἐπαι-
 κς, τοῦτο ἡδὴ ἐρῶ· τὸ γὰρ ἰσχύν τε ἅμα καὶ ὑγρότητα
 κελῶν ἐπιτηθεύειν ὁμοίως παράδοξον εἶναι μοι δοκεῖ

308 ὡς εἴ τις ἐν τῷ αὐτῷ καὶ Ἡρακλέους τὸ καρτεῖ
Ἀφροδίτης τὸ ἄβρον δεικνύοι.

74. Ἐθέλω δὲ ἤδη καὶ ὑποδείξαι σοι τῷ λόγῳ
χρὴ εἶναι τὸν ἄριστον ὀρχηστὴν ἐν τε ψυχῇ καὶ
καίτοι τῆς μὲν ψυχῆς προείπον τὰ πλεῖστα· μνη-
τε γὰρ καὶ εὐφυᾶ καὶ ξυνετόν καὶ ὄξυν ἐπινοῆ-
καιροῦ μάλιστα ἐστοχάσθαι φημί δεῖν αὐτόν, ἐπι-
κριτικόν τε ποιημάτων καὶ ἁσμάτων καὶ μελῶν τε
στῶν διαγνωστικόν καὶ τῶν κακῶς πεποιημένων ἰ-
κόν. 75. τὸ δὲ σῶμα κατὰ τὸν Πολυκλείτου καὶ
ἐπιδείξει μοι δοκῶ· μήτε γὰρ ὑψηλὸς ἄγαν ἐπι-
πέρα τοῦ μετρίου ἐπιμήκης μήτε ταπεινὸς καὶ να-
τὴν φύσιν, ἀλλ' ἔμμετρος ἀκριβῶς, οὔτε πολύσα
ἀπίθανον γὰρ — οὔτε λεπτὸς ἐς ὑπερβολὴν — σι-
δες τοῦτο καὶ νεκρικόν —. 76. ἐθέλω γοῦν σοι κα-
τινὸς οὐ φανύλου τὰ τοιαῦτα ἐπισημαίνεσθαι βοᾶς
οἱ γὰρ Ἀντιοχεῖς εὐφυεστάτη πόλις καὶ ὄρχησιν ἰ-
πρεσβεύουσα οὕτως ἐπιτηρεῖ τῶν λεγομένων ἰ-
γινομένων ἕκαστα, ὡς μηδένα μηδὲν αὐτῶν δια-
309 νεῖν. μικροῦ μὲν γὰρ ὀρχηστοῦ εἰσελθόντος
Ἐκτορα ὀρχουμένου μιᾶ φωνῇ πάντες ἀνεβόησι
Ἀστύναξ, Ἐκτωρ δὲ ποῦ; ἄλλοτε δέ ποτε μηκί-
νὸς ὑπὲρ τὸ μέτριον ὀρχεῖσθαι τὸν Καπανέα ἐπι-
τος καὶ προσβάλλειν τοῖς Θηβαίωι τείχεσιν, Ἐπι-
ἔφησαν, τὸ τείχος, οὐδέν σοι δεῖ κλίμακος. καὶ
παχέος δὲ καὶ πιμελοῦς ὀρχηστοῦ πηδᾶν μεγάλα π-
νον, Δεόμεθα, ἔφησαν, πεφείσθαι τῆς θυμέλης
ἐναντίον τῷ πάνυ λεπτῷ ἐπεβόησαν, Καλῶς ἔχε,
σοῦντι. τούτων οὐ τοῦ γελοίου ἔνεκα ἐπεμνήσθη
ὡς ἴδης ὅτι καὶ δῆμοι ὅλοι μεγάλην σπουδὴν ἐποι-
ἐπι τῇ ὀρχηστικῇ, ὡς καὶ ἔθιμιζεν τὰ καλά καὶ τὰ
αὐτῆς δύνασθαι. 77. ἐνκίνητος δὲ τὸ μετὰ τοῦτο

καὶ τὸ σῶμα λελυμένος τε ἄμα καὶ συμπεπηγῶς, λαγύζεσθαι τε ὄπη καιρὸς καὶ συνεστάναι καρτερῶς, αἰτον δέοι. 78. ὅτι δὲ οὐκ ἀπήλλακται ὄρχησις καὶ ἡραγονίου χειρονομίας, ἀλλὰ μετέχει καὶ τῶν Ἑρμοῦ πολυδεύκους καὶ Ἡρακλέους ἐν ἀθλήσει καλῶν, ἰδοὺς κάστη τῶν μιμήσεων ἐπισχῶν. Ἡροδότῳ μὲν οὖν τὰ 310 φαινόμενα πιστότερα εἶναι τῶν ἄτων δοκῶν δοκῶν δὲ καὶ τὰ ἄτων καὶ ὀφθαλμῶν πρόσσεστιν. ὅτω δὲ θέλγει ὄρχησις, ὥστε ἂν ἐρῶν τις εἰς τὸ θέατρον παρῆλθοι, ἐσωφρονίσθη ἰδὼν ὅσα ἐρωτος κακὰ τέλη· λύπη ἐχόμενος ἐξέρχεται τοῦ θεάτρου φαιδρότερος ἢ τι φάρμακον ληθεδανὸν καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν ἰσχυρὸς τε καὶ ἄχολον πιῶν. σημεῖον δὲ τῆς πρὸς τὰ φαινόμενα οἰκειότητος καὶ τοῦ γνωρίζειν ἕκαστον τῶν φαινομένων τὰ δεικνύμενα τὸ δακρῦειν πολλάκις τοὺς θεατοὺς ὁπόταν τι οἰκτρὸν καὶ ἐλεεινὸν φαίνηται. ἡ μὲν γὰρ μικρὴ ὄρχησις ἐν Ἰωνίᾳ μάλιστα καὶ ἐν Πόντῳ σπουδαία μὲν, καίτοι σατυρική οὐσα, οὕτω κεχείρωται τοὺς θεατοὺς ὥστε ἐκεῖ, ὥστε κατὰ τὸν τεταγμένον ἕκαστος τῶν ἀπάντων ἐπιλαθόμενος τῶν ἄλλων κάθηται δι' ἑαυτῶν τειτῆνας καὶ κορύβαντας καὶ σατύρους καὶ βουβουλίους ὄρωντες· καὶ ὀρχοῦνται γὰρ ταῦτα οἱ εὐγενέστατοι καὶ πρωτεύοντες ἐν ἑκάστη τῶν πόλεων οὐχ ὅπως αἰετοὶ, ἀλλὰ καὶ μέγα φρονοῦντες ἐπὶ τῷ πράγματι τὸν ἥπερ ἐπ' εὐγενείαις καὶ λειτουργίαις καὶ ἀξιωμασι τοῖς ἰσχυροῖς.

80. Ἐπεὶ δὲ τὰς ἀρετὰς ἔφην τὰς ὀρχηστικὰς, ἄκουε 311 τὰς κακίας αὐτῶν. τὰς μὲν οὖν ἐν σώματι ἤδη ἔδειξα, τὰς δὲ τῆς διανοίας οὕτως ἐπιτηρεῖν οἶμαι δύναιο ἂν· οἱ γὰρ αὐτῶν ὑπ' ἀμαθίας — ἀμήχανον γὰρ ἅπαντας εἶναι σοφοὺς — καὶ σολοικίας θεινὰς ἐν τῇ ὀρχήσει κινῶνται, οἱ μὲν ἄλογα κινούμενοι καὶ μηδέν, ὡς

φασι, πρὸς τὴν χορδὴν· ἕτερα μὲν γὰρ ὁ πούς, ἐκ
 δ' ὁ ῥυθμὸς λέγει. οἱ δὲ εὐρυθμα μὲν, τὰ πράγματα
 μετὰχρονα ἢ πρόχρονα, οἷον ἐγὼ ποτε ἰδὼν μέμνηται
 τὰς γὰρ Διὸς γονὰς ὀρχοῦμενός τις καὶ τὴν τοῦ Κρόνου
 τεκνοφαγίαν παρωρχεῖτο καὶ τὰς Θυέστου συμφορὰς
 ὁμοίᾳ παρηγγέμενος. καὶ ἄλλος τὴν Σεμέλην ὑποκρινά-
 ντος βαλλομένην τῷ κεραυνῷ τὴν Γλαύκην αὐτῇ ἀπο-
 μεταγενεστέρα οὖσαν. ἀλλ' οὐκ ἀπό γε τῶν τοιαύτων
 ὀρχηστῶν ὀρχήσεως αὐτῆς, οἶμαι, καταγνωστέον οὐδὲ
 ἔργον αὐτὸ μισητέον, ἀλλὰ τοὺς μὲν, ὥσπερ εἰσίν, ἐπι-
 θεῖς νομιστέον, ἐπαινετέον δὲ τοὺς ἐννόμως καὶ με-
 ῤυθμὸν τῆς τέχνης ἰκανῶς ἕκαστα δρωῦντας. 81. ὄλα
 312 τὸν ὀρχηστὴν δεῖ πανταχόθεν ἀπηκριβῶσθαι, ὡς ἐστὶ
 τὸ πᾶν εὐρυθμον, εὐμορφον, σύμμετρον, αὐτὸ ἀκριβὲς
 εἰκότως, ἀσυκοφάντητον, ἀνεπίληπτον, μηδαμῶς ἕλλη-
 ἐκ τῶν ἀρίστων κεκραμένον, τὰς ἐνθυμήσεις ὀξύν, ἐπι-
 παιδεῖαν βαθύν, τὰς ἐννοίας ἀνθρώπινον μάλιστα ἐπι-
 γοῦν ἐπαινος αὐτῷ τότε ἂν γίγνοιτο ἐντελής παρὰ τῶν
 θεατῶν, ὅταν ἕκαστος τῶν ὀρῶντων γνωρίζῃ τὰ αὐτοῦ
 μᾶλλον δὲ ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τῷ ὀρχηστῇ ἑαυτὸν βλέπει
 καὶ ἂ πάσχειν αὐτὸς καὶ ἂ ποιεῖν εἴωθε· τότε γὰρ οὐ
 κατέχειν ἑαυτοὺς οἱ ἄνθρωποι ὑφ' ἡδονῆς δύνανται, ἀλλὰ
 ἀθρόοι πρὸς τὸν ἐπαινον ἐκχέονται τὰς τῆς ἑαυτοῦ τέχ-
 νης ἕκαστος εἰκόνας ὀρῶντες καὶ αὐτοὺς γνωρίζοντες·
 ἀτεχνῶς γὰρ τὸ Δελφικὸν ἐκεῖνο τὸ Γυνῶδι σεαυτὸν
 τῆς θεᾶς ἐκείνης αὐτοῖς περιγίγνεται· καὶ ἀπέρχονται
 ἀπὸ τοῦ θεάτρου ἅ τε χρῆ ἀφείσθαι καὶ ἂ φεύγειν μηδὲ
 313 θηρότες καὶ ἂ πρότερον ἠγνούουν διδαχθέντες. 82. γίνονται
 δὲ ὥσπερ ἐν λόγοις, οὕτω δὲ καὶ ἐν ὀρχήσει ἡ πᾶσι
 τῶν πολλῶν λεγομένη κακοζηλία ὑπερβαινόντων τὸ μέτρον
 τῆς μιμήσεως καὶ πέρα τοῦ δέοντος ἐπιτείνονται
 καὶ εἰ μέγα τι δεῖξαι θεοί, ὑπερμέγεθες ἐπιδεικνυμένοι

ἱκαλόν, καθ' ὑπερβολὴν θηλυνομένων, καὶ τὰ ἢ ἄχρι τοῦ ἀγρίου καὶ θηριώδους προαγόντων. ἔγώ ποτε μέμνημαι ἰδῶν ποιούντα ὀρχηστὴν εὐ- ἦντα πρότερον, συνετὸν μὲν τὰ ἄλλα καὶ θαυμά- ῶς ἀληθῶς ἄξιον, οὐκ οἶδα δὲ ἦτινι τύχῃ εἰς να ὑπόκρισιν δι' ὑπερβολὴν μιμήσεως ἐξοκειλαν- χούμενος γὰρ τὸν Αἴαντα μετὰ τὴν ἦταν εὐθύς ἕνον εἰς τοσοῦτον ὑπερεξέπεσεν, ὥστε οὐχ ὑπο- ται μανίαν, ἀλλὰ μαίνεσθαι αὐτὸς εἰκότως ἄν τι- νὲνός γὰρ τῶν τῷ σιδηρῷ ὑποδήματι κτυπούντων ἤτα κατέρρηξεν, ἑνὸς δὲ τῶν ὑπαυλούντων τὸν ἱρπάσας τοῦ Ὀδυσσεῶς πλησίον ἐστῶτος καὶ ἐπὶ μέγα φρονοῦντος διεῖλε τὴν κεφαλὴν κατενεγκῶν, ε μὴ ὁ πῖλος ἀντέσχε καὶ τὸ πολὺ τῆς πληγῆς ἀπε- 314 ἀπωλώλει ἄν ὁ κακοδαίμων Ὀδυσσεὺς ὀρχηστῆ- ῖοντι περιπεσῶν. ἀλλὰ τό γε θεάτρον ἅπαν συνε- τῷ Αἴαντι καὶ ἐπήδων καὶ ἐβῶν καὶ τὰς ἐσθῆ- ρορίπτουν, οἱ μὲν συρφετώδεις καὶ αὐτὸ τοῦτο τοῦ μὲν εὐσχήμονος οὐκ ἐστοχασμένοι οὐδὲ τὸ ἦ τὸ κρεῖττον ὀρῶντες, ἄκραν δὲ μίμησιν τοῦ πά- τοιαῦτα οἰόμενοι εἶναι· οἱ ἀστειότεροι δὲ συνιέν- καὶ αἰδοῦμενοι ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, οὐκ ἐλέγ- δὲ σιωπῇ τὸ πρᾶγμα, τοῖς δὲ ἐπαίνοις καὶ αὐτοὶ μαν τῆς ὀρχήσεως ἐπικαλύπτουντες, καὶ ἀκριβῶς ε ὅτι οὐκ Αἴαντος, ἀλλ' ὀρχηστοῦ μανίας τὰ γιγνό- ν. οὐ γὰρ ἀρκεσθεῖς τούτοις ὁ γενναῖος ἄλλο τούτου γελοιότερον ἔπραξε· καταβάς γὰρ εἰς τὸ ἦ τῇ βουλήν δύο ὑπατικῶν μέσος ἐκαθέζετο ἀνυ- ν μὴ καὶ αὐτῶν τινα ὥσπερ κριδὸν μαστιγῶσθαι λα- αὶ τὸ πρᾶγμα οἱ μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ ἐγέλων, οἱ τευον μὴ ἄρα ἐκ τῆς ἄγαν μιμήσεως εἰς τὴν τοῦ ἀλήθειαν ὑπηνέχθη. 84. καὶ αὐτὸν μέντοι, φα- 315

σίν, ἀνανήψαντα οὕτως μετανοῆσαι ἐφ' οἷς ἐποίησται ὥστε καὶ νοσῆσαι ὑπὸ λύπης ὡς ἀληθῶς ἐπὶ μανίᾳ καταγνωσμένον· καὶ ἐδήλωσέ γε τοῦτο σαφῶς αὐτός. αἰτιῶν τῶν γὰρ αὐθις τῶν συστασιωτῶν αὐτὸν τὸν Αἰαντία ἐπέχρησασθαι αὐτοῖς, παραστησάμενος τὸν ὑποκριτὴν ἐκπρὸς τὸ θέατρον· Ἰκανόν ἐστὶν ἅπαξ μανῆναι. μάλιστα δὲ αὐτὸν ἠνίασεν ὁ ἀνταγωνιστὴς καὶ ἀντίτεχνος· καὶ γὰρ ὁμοίου Αἰαντος αὐτῷ γραφέντος οὕτως κοσμίως καὶ σωφρόνως τὴν μανίαν ὑπεκρίνατο, ὡς ἐπαινεθῆναι μάλιστα ἐν τῷ ἐπιπέδῳ τῆς ὀρχήσεως ὄρων καὶ μὴ παρωπῆσαι τὴν ὑπόκρισιν.

85. Ταῦτά σοι, ὦ φιλότης, ὀλίγα ἐκ καμπόλλης παρεδίεξα ὀρχήσεως ἔργα καὶ ἐπιτηδεύματα, ὡς μὴ πᾶσι ἄχθοιό μοι ἐρωτικῶς θεωμένω αὐτά. εἰ δὲ βουλευθῆσθε κοινωνήσαι μοι τῆς θείας, εὐ οἶδα ἐγὼ πάνυ ἀλωσμένον σε καὶ ὀρχηστομανῆσοντά γε προσέτι. ὥστε οὐδὲν δεῖξαι μοι τὸ τῆς Κίρκης ἐκεῖνο πρὸς σὲ εἰπεῖν τό

θαυμά μ' ἔχει ὡς οὔτι πιῶν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.

- 316 θελχθήσῃ γὰρ καὶ μὰ Δι' οὐκ ὄνου κεφαλὴν ἢ σπῆρα καὶ δῖαν ἔξεις, ἀλλ' ὁ μὲν νόος σοι ἐμπειδῶτερος ἐσται, καὶ δὲ ὑφ' ἡδονῆς οὐδὲ ὀλίγον τοῦ κνεκῶνος ἄλλω μεταδώσει πιεῖν· ὅπερ γὰρ ὁ Ὅμηρος περὶ τῆς Ἑρμοῦ φάβδου ἐκ χρυσῆς λέγει, ὅτι καὶ „ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει“ δι' αὐτῶν ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει, καὶ τοῦτο ἀτεχνῶς ὀρχησις ποιεῖ καὶ τὰ ὄμματα θέλγουσα καὶ ἐργηγορῆσαι ποιοῦσα καὶ ἐπεγείρουσα τὴν διάνοιαν πρὸς ἕκαστα τῶν δρωμένων.

ΚΡΑΤ. Καὶ μὴν ἤδη ἐγώ, ὦ Λυκίε, πείθομαι σοὶ καὶ ἀναπεπταμένα ἔχω καὶ τὰ ὄντα καὶ τὰ ὄμματα καὶ μέμνησό γε, ὦ φιλότης, ἐπειδὴν εἰς τὸ θέατρον ἐβίβηκα καὶ ἐμοὶ παρὰ σεαυτῷ θεῶν καταλαμβάνειν, ὡς μὴ μόνον ἐκείθεν σοφώτερος ἡμῖν ἐπανίης.

Λ Ε Ξ Ι Φ Α Ν Η Σ.

317

1. ΑΥΚΙΝΟΣ. Λεξιφάνης ὁ καλὸς μετὰ βιβλίου;
 ΛΕΞ. Νή Δί', ὃ Λυκίτε, γράμμα ἐστὶ τητινόν τι 318
 ἐμῶν κοιμῆ νεοχμόν.

ΑΥΚ. Ἦδη γάρ τι καὶ περὶ ἀνύχμῶν ἡμῖν γράφεις;

ΛΕΞ. Οὐ δῆτα, οὐδὲ ἀνύχμῶν εἶπον, ἀλλὰ ὦρα σοὶ
 ἱστιγραφεὶς οὕτω καλεῖν. σὺ δὲ κυψελόβυστα ἔοικας
 ἢ τὰ ὦτα.

ΑΥΚ. Σύγγνωθι, ὃ ἑταῖρε· πολὺ γὰρ τοῦ ἀνύχμοῦ
 νοχμόν μετέχει. ἀλλ' εἰπέ μοι, τίς ὁ νοῦς τῷ συγ-
 μματι;

ΛΕΞ. Ἀντισυμποσιάζω τῷ Ἀρίστωνος ἐν αὐτῷ.

ΑΥΚ. Πολλοὶ μὲν οἱ Ἀρίστωνες· σὺ δὲ ὅσον ἀπὸ
 συμποσίου τὸν Πλάτωνά μοι ἔδοξας λέγειν.

ΛΕΞ. Ὁρθῶς ἀνέγνως. τὸ δὲ λεγόμενον ὡς ἄλλῳ
 τί ἀνόητον ἂν ἦν.

ΑΥΚ. Οὐκοῦν ὀλίγα μοι αὐτοῦ ἀνάγνωθι τοῦ βι-
 νου, ὅπως μὴ παντάπασι ἀπολειπομένη τῆς ἐστιάσεως· 319
 κίρος γάρ τινος ἔοικας οἰνοχοήσειν ἡμῖν ἀπ' αὐτοῦ.

ΛΕΞ. Τὸν μὲν εἰρῶνα πεδοῖ κατάβαλε· σὺ δὲ εὐ-
 ποιήσας τὰ ὦτα ἤδη ἄκουε. ἀπέστω δὲ ἢ ἐπιβύστρα
 ἄψελίς.

ΑΥΚ. Λέγε θαρρῶν, ὡς ἔμοιγε οὔτε Κύψελός τις
 ἢ Περίανδρος ἐν τοῖς ὠσὶ κάθηται.

ΛΕΞ. Σκόπει δὴ μεταξὺ, ὅπως διαπεραίνομαι, ὃ
 κτε, τὸν λόγον, εἰ εὐαρχός τέ ἐστὶ καὶ πολλήν τὴν
 νγίαν ἐπιδεικνύμενος καὶ εὐλεξίς, ἔτι δὲ εὐάνυμος.

ΑΥΚ. Ἔοικε τοιοῦτος εἶναι σὸς γε ὦν. ἀλλ' ἄρ-
 ποτέ.

2. ΛΕΞ. „Εἶτα δειπνήσομεν, ἧ δ' ὅς ὁ Καλλικλῆς,

- 320 εἶτα τὸ δειλινὸν περιδινησόμεθα ἐν Λυκείῳ, νῦν καιρός ἐστι χρίεσθαι τὸ ἡλιοκαὲς καὶ πρὸς τὴν εἰληρεσθαι καὶ λουσαμένους ἀρτοσιτεῖν· καὶ ἤδη γὰρ ἔτα. σὺ δέ, ὦ παῖ, σπλεγγίδα μοι καὶ βύρσαν καὶ ἄρτια καὶ ῥύμματα ναυστολεῖν ἐς τὸ βαλανεῖον καὶ λουτρον κομίζειν· ἔχεις δὲ χαμᾶζε παρὰ τὴν ἐγγυθὺ ὄβολῶ. σὺ δὲ τί καὶ πράξεις, ὦ Λεξιφάνης, ἢ ἐλινύσεις ἔτι αὐτόθι; Κάγῶ, ἦν δ' ἐγώ, τριάκαλαι λ
- 321 οὐκ εὐπόρως τε γὰρ ἔχω καὶ τὰ ἀμφὶ τὴν τράμιν κίβομαι ἐπ' ἀστράβης ὀχηθεῖς. ὁ γὰρ ἀστραβηλάττισπερχε καίτοι ἀσκωλιάζων αὐτός. ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ ἀκμῆς ἦν τῷ ἀγρῶ· κατέλαβον γὰρ τοὺς ἐργάτας ῥιζοντας τὴν θερυνὴν ὠδήν, τοὺς δὲ τάφον τῷ ἐμῷ κατασκευάζοντας. συντυμβωρυχῆσας οὖν αὐτοῖς ἀναχούσι τὰ ἄνθηρα καὶ αὐτὸς ὀλίγα συγχειροσ
- 322 ἐκείνους μὲν διαφήκα τοῦ τε κρύους ἔνεκα καὶ οἱματα ἦν· οἶσθα δὲ ὡς ἐν κρύει σφοδρῶ γίνεται τματα. ἐγὼ δὲ περιελθὼν τὰ ἀρώματα σκόροδά τε ἐν αὐτοῖς πεφυκότα καὶ γηπαττάλους τινὰς ὄνορῶ τῶν σκανδίκων καὶ βρακάνων λαχανευσάμενος, κάχρως πριάμενος — οὐπω δὲ οἱ λειμῶνες ἀνέῆσαν, ὡς αὐτοποδητὶ βαδίζειν — ἀνατεθεῖς ἐπὶ τὴν
- 323 βην ἐδάργην τὸν ὄρρον· καὶ νῦν βαδίζω τε ὀδυνῆ ἰδίῳ θαμὰ καὶ μαλακιῶ τὸ σῶμα καὶ δέομαι διανετῶ ὕδατι ἐπὶ πλεῖστον· χαίρω δὲ μετὰ κάματος ἀμενος. Ὡ. ἀποθρέβομαι οὖν καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν παῖ εἰκὸς ἢ παρὰ τῇ λεκιθοπώλιδι ἢ παρὰ τῷ γρυμμε περιμένειν· καίτοι προηγόρευτο αὐτῷ ἐπὶ τὴν
- 324 ἀπαντᾶν. ἀλλ' εἰς καιρὸν οὐτοσὶ αὐτὸς ἐμπολήσας ὄρῶ, πυριάτην τέ τινα καὶ ἐγκρυφίας καὶ γῆτ φύσκακας καὶ οἶβον τουτονὶ καὶ λωγάνιον καὶ τοῦ πολὺπτυχον ἔγκατον καὶ φώκτας. Εὐ γὰρ, ὦ Ἄτ

μοι ἄβατον ἐποίησας τὸ κολὺ τῆς ὁδοῦ. Ἐγὼ δέ, ἦ δ' ἄλλος, ὃ δέσποτα, γεγένημαι σὲ περιορῶν. σὺ δὲ ποῦ 325
 ἔδειπνεις; μῶν παρὰ Ὀνομακρότῳ; Οὐ, μὰ Δί', ἦν
 ἐγώ, ἀλλ' ἀγρόνδε ἀχόμην ψύττα κατατείνας· οἶσθα
 ὡς φίλαγρός εἰμι. ὑμεῖς δὲ ἴσως ᾤεσθέ με λαταγεῖν 326
 κάρδοπον σμῆν, ὡς θριδακίνας μάττοιτε ἡμῖν. 4. ἐγὼ
 κηραλοιφήσω ἀπελθῶν. Καὶ ἡμεῖς, ἦ δ' ὅς ὁ Φιλίνος,
 τε καὶ Ὀνόμαρχος καὶ Ἑλλάνικος οὐτοσί ἐψόμεθα·
 γὰρ ὁ γνώμων σκιάζει μέσσην τὴν πόλιν, καὶ δέος μὴ
 λουτρίῳ ἀπολουσώμεθα κατόπιν τῶν Καριμάντων
 καὶ τοῦ σύρφακος βύξην ἀστιζόμενοι. καὶ ὁ Ἑλλάνικος
 ἦ, Ἐγὼ δὲ καὶ δυσωπῶ· καὶ γὰρ τὰ κόρα μοι ἐπιτε-
 λωσθον καὶ σκαρδαμυκτῶ θαμὰ καὶ ἀρτίδακρός εἰμι
 τὰ ὄμματά μοι φαρμακᾶ καὶ δέομαι Ἀσκληπιάδου 327
 ὡς ὀφθαλμοσόφου, ὃς ταράξας καὶ ἐγγέας μοι φάρμα-
 κῶν ἀπερυθριάσαι τε ποιήσει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μηκέτι
 παλέους εἶναι μηδὲ διερόν βλέπειν. 5. Τοιαῦτα ἅττα
 εἰόντες ἅπαντες οἱ παρόντες ἀπήειμεν· κάπειδῆπερ
 ὄμμεν εἰς τὸ γυμνάσιον ἀπησθημένοι ἦδη, ὁ μὲν τις
 χειρισμῶ, ὁ δὲ τραχηλισμῶ καὶ ὀρθοπάλῃ ἐχρήτο, ὁ
 δὲ κίκα χρισάμενος ἐλυγίζετο, ὁ δὲ ἀντέβαλλε τῶ κωρούκῳ,
 ὁ δὲ μολυβδαίνας χερμαδίους ἀράγδην ἔχων ἐχειροβόλει. 328
 οἱ δὲ συντριβέντες καὶ ἀλλήλους κατανωτισάμενοι καὶ ἐμ-
 ξαντες τῶ γυμνασίῳ ἐγὼ μὲν καὶ Φιλίνος ἐν τῇ θερμοῇ
 κλίῳ καταιωηθέντες ἐξήειμεν· οἱ λοιποὶ δὲ τὸ ψυχρο-
 φῆς κάρρα δελφινίσαντες περιένεον ὑποβρύχιοι θαυμα-
 ροῦς. ἀναστρέψαντες δὲ αὐθις ἄλλος ἄλλοσε ἄλλα ἐδρω-
 ν. ἐγὼ μὲν ὑποδησάμενος ἐξυόμην τὴν κεφαλὴν τῇ
 ντωτῇ ξύστρα· καὶ γὰρ οὐ κήπιον, ἀλλὰ σκάφιον 329
 κάρμην ὡς ἂν οὐ πρὸ πολλοῦ τὸν κόννον καὶ τὴν κο-
 ραίαν ἀποκεκομηκῶς· ἄλλος ἐθερμοτράγει, ὁ δὲ ἡμεῖ

τὸν νῆστιν, ὁ δὲ ἀραιὰς ποιῶν τὰς φαφανίδας ἐμυστοῦ ἰχθυεροῦ ζωμοῦ, ἄλλος ἤσθις φαυλίας, ὁ δὲ ἐκ τῶν κριθῶν. 6. ἀπειδὴ καιρὸς ἦν, ἐπ' ἀγκῶνον πνούμεν· ἐκείντο δὲ καὶ ὀκλαθλαὶ καὶ ἀσκάνται.

- 330 δὴ δειπνον ἦν ἀπὸ συμφορῶν. παρεσκευάστο δὲ καὶ ποικίλα, δίχηλα ὕεια καὶ σχελίδες καὶ ἡτρωτοκάδος ὑὸς τὸ ἐμβροδοχόν ἔντερον καὶ λοβὸς ἐκίου καὶ μυττωτὸς καὶ ἀβυρτάκη καὶ τοιαῦτα τινες κεῖται καὶ θρουματίδες καὶ θροῖα καὶ μελιτοῦτται· ὑποβρυχίων τὰ σελάχια πολλὰ καὶ ὅσα ὄστρακός
- 331 δέρμα καὶ τεμάχη ποντικά τῶν ἐκ σαργάνης καὶ δες καὶ ὄρνις σύντροφος καὶ ἀλεκτροῶν ἤδη ἀφ' ἰχθύος ἦν παράσιτος· καὶ οἶν δὲ ὄλον ἰπνοκαῆ καὶ βοὸς λειπογνώμονος κωλῆν. ἄρτοι μέντοι ἦν φαῖοι, οὐ φαῦλοι, καὶ ἄλλοι νουμήνιοι, ὑπερήμε ἑορτῆς, καὶ λάχανα τὰ τε ὑπόγεια καὶ τὰ ὑπερφανος δὲ ἦν οὐ γέρων, ἀλλὰ τῶν ἀπὸ βύρσης, ἣ
- 332 ἀγλευκῆς, ἄπεπτος δὲ ἔτι. 7. ποτήρια δὲ ἔκειτο παντῆς δελφινίδος τραπέξης, ὁ κρονψιμέτωπος καὶ ἰμεντορορηγῆς εὐλαβῆ ἔχουσα τὴν κέρκον καὶ βορκαὶ δειροκύπελλον καὶ γηγενῆ πολλὰ οἷα Θηρικλῆς εὐρυχαδῆ τε καὶ ἄλλα εὐστομα, τὰ μὲν Φωκαῆθ δὲ Κνιδόθεν, πάντα μέντοι ἀνεμοφόρητα καὶ
- 333 στρακα. κυμβία δὲ ἦν καὶ φιαλίδες καὶ ποτήρια γαδικά, ὥστε μεστὸν ἦν τὸ κυλικεῖον. 8. ὁ μέντοι ἰβης ὑπερπαφλάζων ἐς κεφαλήν ἡμῶν ἐπέτρπε το θρακας. ἐπίνομεν δὲ ἀμυστι καὶ ἤδη ἀκροθώρακες εἴτ' ἐχρίομεθα βακχάριδι καὶ εἰσεκύνκησέ τις ἡμ
- 334 ποδοκτύπην καὶ τριγωνίστριαν· μετὰ δὲ ὁ μὲν τὴν κατήλιφα ἀναρριχησάμενος ἐπιφόρημα ἐξήτει ληκίνδα ἐπαιζεν, ἄλλος ἐρρικνοῦτο σὺν γέλωτι τὴν ἰθ. καὶ ἐν ταύτῳ λελουμένοι εἰσεκώμασαν ἡμῶν ἀν

Μεγαλώνυμός τε ὁ δικοδίφης καὶ Χαιρέας ὁ χρο-
 νὸς κατὰ πάτος ποικίλος καὶ ὁ ἀτοκάταξις Εὐ-
 κάρῳ ἠρόμην αὐτούς, τί παθόντες ὄψῃ ἤκοιεν.
 ἰν Χαιρέας, Ἐγὼ, ἦ δ' ὅς, λῆρόν τινα ἐκρότου
 βία καὶ πέδας τῇ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ καὶ διὰ τοῦτο
 δειπνίος ἀφῆμαι. Ἐγὼ δέ, ἦ δ' ὅς ὁ Μεγαλώ-
 τερι ἄλλα εἶχον· ἦν μὲν γὰρ ἄδικος ἡ ἡμέρα, ὡς 335
 ἰ ἄλλογος· ὡς ἂν οὖν ἐχεγλωττίας οὔσης οὔτε
 κεν εἶχον οὔτε ἡμερολεγδὸν ὡς ὑδρονομεῖσθαι·
 ἰος δὲ ὅτι ὁ στρατηγὸς ὀπτός ἐστι, λαβὼν ἄρη-
 τία εὐήτρια καὶ ἀφόρητα ὑποδήματα ἐξέφρησα
 . 10. εἰτ' εὐθύς ἐντυγχάνω δαδούχῳ τε καὶ λερο-
 αὶ τοῖς ἄλλοις ἀρητοποιοῖς Δεινίαν σύρουσιν
 τὴν ἀρχήν, ἐγκλημα ἐπάγοντας, ὅτι ἀνόμαξεν
 καὶ ταῦτα εὐ εἰδὼς ὅτι ἐξ οὔπερ ὠσιώθησαν,
 ἰ τέ εἰσι καὶ οὐκέτι ὀνομαστοὶ ὡς ἂν λερώνυμοι
 ἰημένοι. ἐκάλει δ' οὖν με τοῦνομα. Οὐκ οἶδα,
 ὡ, ὃν λέγεις τὸν Δεινίαν. Ἔστιν, ἦ δ' ὅς, ἐν 336
 ραφείοις ἐγκαψικίδαλος ἄνθρωπος τῶν ἀντολη-
 αὶ τῶν ἀντοκαβδάλων, ἀεὶ κουριῶν, ἐνδρομίδας
 ἰενος ἢ βαυκίδας, ἀμφιμάσχαλον ἔχων. Τί οὖν,
 ἰ, ἔδωκεν ἀμηγέπη δίκην ἢ λάξ πατήσας ᾤχετο;
 ἐκεῖνός γε, ἦ δ' ὅς, ὁ τέως σαυλούμενος, ἦδη
 ἐστίν· ὁ γὰρ στρατηγὸς καίτοι ἀτιμαγελοῦντι
 σμά τε αὐτῷ περιθίεις καὶ περιδέραιον ἐν ποδο-
 αὶ ποδοστράβις ἐποίησεν εἶναι. ὥστε ἐν δεσμοῖς 337
 θυλλέ τε ὁ κακοδαίμων ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ πορ-
 ν καὶ χρήματα ἀντίψυχα διδόναι ἠθέλεν. 11. Ἐμὲ
 ὅς ὁ Εὐδήμος, ὑπὸ τὸ ἀροκνεφὲς μετεστείλατο
 ἰς ὁ πάλαι μὲν ἀθλητὴς καὶ πολυνίκης, νῦν δὲ
 γήρως ἔξαθλος ᾧν. οἶσθα τὸν χαλκοῦν τὸν
 ἰν τῇ ἀγορᾷ. καὶ τὰ μὲν πέττων τὰ δὲ εὔων διε-

- τέλεσεν. ἔξοικιεῖν γὰρ ἔμελλε τήμερον εἰς ἀνδρ
 338 θυγατέρα καὶ ἤδη ἐκάλλυνεν αὐτήν. εἶτα μερμη
 κακὸν ἔμπροσθεν διέκοψε τὴν ἑορτήν· ὁ γὰρ υἱὸς α
 Δίων, οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ λυπηθεῖς, μᾶλλον δὲ θεο
 σχεθεῖς ἀπήγξεν εαυτόν, καὶ εὖ ἴστε, ἀπωλώλει
 μὴ ἐγὼ ἐπιστάς ἀπηγγόνισά τε αὐτόν καὶ παρῆλι
 ἐμβροχῆς, ἐπὶ πολὺ τε ὀκλᾶξ παρακαθήμενος, ἐπι
 τὸν ἄνθρωπον, βαυκαλῶν καὶ διακωδωνίζων, μι
 συνεχῆς εἶη τὴν φάρυγγα. τὸ δὲ μάλιστα ὀνήσαν
 ἦν, ὅτι ἀμφοτέραις κατασχὼν αὐτοῦ τὰ ἄκρα δι
 12. Μῶν ἐκεῖνον, ἦν δ' ἐγὼ, φῆς Δίωνα τὸν κ
 γονα καὶ λακκοσχέαν, τὸν μύρτωνα καὶ σχινοτι
 νεανίσκον, ἀναφλῶντα καὶ βλιμάζοντα, ἦν τινα
 339 καὶ πόσθωνα αἰσθηται; Βινητιῶν ἐκεῖνός γε καὶ
 λέος. ἀλλὰ τοί γε τὴν θεόν, ἧ δ' ὅς ὁ Εὐῆθμος
 μάσας — Ἄρτεμις γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῇ αὐ
 πάδειον ἔργον — ταύτη προσπεσόντες ὃ τε Δαμαι
 ἣ γυνὴ αὐτοῦ πρεσβῦτις ἤδη καὶ τὴν κεφαλὴν
 ἀκριβῶς ἰκέτενον ἐλεῆσαι σφᾶς· ἡ δὲ ἀντίκα ἐπ
 καὶ σῶς ἦν, καὶ νῦν Θεόδωρον, μᾶλλον δὲ περ
 Ἄρτεμίδωρον ἔχουσι τὸν νεανίσκον. ἀνέθεσαν οἱ
 τὰ τε ἄλλα καὶ βέλη καὶ τόξα, ὅτι χαίρει τούτοις·
 γὰρ καὶ ἐκηβόλος καὶ τηλέμαχος ἧ Ἄρτεμις. 13. Π
 οῦν, ἧ δ' ὅς ὁ Μεγαλῶνυμος, καὶ γὰρ καὶ λάγνυ
 340 τονὶ παρηβηκότος ἦκω ὑμῖν κομίζων καὶ τροφαλί
 ροῦ καὶ ἐλαίας χαμαιπετεῖς — φυλάττω δ' αὐτ
 σφραγῖσι θριπηδεστάτοις — καὶ ἄλλας ἐλαίας ἰ
 καὶ πῆλινα ταυτὶ ποτήρια, ὀξύστρακα, εὐπνυδ
 ὡς ἐξ αὐτῶν πίνοιμεν, καὶ πλακοῦντα ἐξ ἐντέρω
 βυλώδη τὴν πλοκήν. σὺ δ', ὦ παῖ, πλέον μοι τοῦ
 ἔργχει, ὡς μὴ κερηβαρεῖν ἀρξάιμην κατὰ σοι τὸν
 βοσκὸν καλῶ ἐπὶ σέ· ἴστε γὰρ ὡς ὀδυνῶμαι καὶ ἰ

ἔχω τὴν κεφαλὴν. 14. μετὰ δὲ τὸν ποτὸν συνυθλή-
 ν οἶα καὶ ἄττα ἐώθαμεν· οὐ γὰρ ἄκαιρον δῆπουθεν
 νοφλύειν. Ἐπαινῶ τοῦτο, ἦν δ' ἐγώ, καὶ γὰρ ὅτι περ
 ἴσ' ἐσμεν τῆς ἀττικίσεως ἄκρον. Εὐ λέγεις, ἦ δ' ὅς
 ἄλλικλῆς· τὸ γὰρ ἐρεσχηλεῖν ἀλλήλους συχνάκις λάλης
 ἔνη γίγνεται. Ἐγὼ δέ, ἦ δ' ὅς ὁ Εὐδῆμος, — κρύος 341
 ἴστιν — ἦδιον ἂν εὐζωροτέρῳ ὑποπυκνάζοιμι· καὶ
 ἡμιοδνῆς εἰμι, καὶ χλιανθεῖς ἦδιον ἂν ἀκούοιμι τῶν
 ἰσόφων τούτων τοῦ τε αὐλητοῦ καὶ τῆς βαρβιτωδοῦ.
 Ἦ ταῦτα ἐφησθα, ὦ Εὐδῆμε; ἦν δ' ἐγώ· ἀλογίαν
 ἐπιτάττετε ὡς ἀστόμοις οὖσι καὶ ἀπεγλωττισμένοις;
 οὐδὲ ἡ γλώττια τε ἦδη λογαῖ καὶ δὴ ἀνηρόμη γε ὡς ἀρ-
 λογήσων ὑμῖν καὶ κατανίψων ἀπὸ γλώττης ἅπαντας.
 σὺ τὸ ὅμοιον εἰργάσω με ὥσπερ εἴ τις ὀκτάδα τριάρ-
 ῳ ἐν οὐρίῳ πλέουσιν, ἐμπεπνευματωμένον τοῦ ἀκα-
 τήφορουσάν τε καὶ ἀκροκυματοῦσαν, ἔκτορας τινὰς
 ἀστόμους καὶ ἰσχάδας σιδηρᾶς ἀφείδ' καὶ ναυσιπέδας
 κατίζοι τοῦ δρόμου τὸ ῥόθιον φθόνῳ τῆς εὐνημίας.
 οὖν, ἦ δ' ὅς, σὺ μὲν, εἰ βούλει, πλεῖ καὶ νεῖ καὶ θεῖ 342
 τοῦ κλύδωνος, ἐγὼ δὲ ἀπόγειος πίνων ἅμα ὥσπερ
 ὁ Ὀμήρου Ζεὺς ἢ ἀπὸ φαλάκρων ἢ ἀπὸ τῆς ἀκρου-
 ρῆς ὄψομαι διαφερόμενόν σε τε καὶ τὴν ναῦν πρύμνη-
 ῖν ἐπὶ τοῦ ἀνέμου κατοουρουμένην.“

16. ΑΓΚ. Ἄλλις, ὦ Λεξίφανες, καὶ ποτοῦ καὶ ἀναγνώ-
 ρ. ἐγὼ γοῦν ἦδη μεθύω σοι καὶ ναυτιῶ καὶ ἦν μὴ
 στα ἐξεμέσω πάντα ταῦτα ὅποσα διεξελήλυθας, εὐ
 , κορυβαντιάσειν μοι δοκῶ περιβομβούμενος ὑφ' ὧν
 σκέδασάς μου ὀνομάτων. καίτοι τὸ μὲν πρῶτον γε-
 ἐπήει μοι ἐπ' αὐτοῖς, ἐπειδὴ δὲ πολλὰ καὶ πάντα
 α ἦν, ἠλέουν σε τῆς κακοδαιμονίας ὀρῶν εἰς λαβύ-
 ον ἄφρυκτον ἐμπεπτωκότα καὶ νοσοῦντα νόσον τὴν
 στήν, μᾶλλον δὲ μελαγχολῶντα. 17. ζητῶ οὖν πρὸς
 LUCIAN. II. 12

ἐμαυτὸν ὀπόθεν τὰ τοσαῦτα κακὰ συνελέξω καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ καὶ ὄπου κατακλείσας εἶχες τοσοῦτον ἔσμῳ πῶν καὶ διαστρόφων ὀνομάτων, ὧν τὰ μὲν αὐτὸς ἐπέσεις, τὰ δὲ κατορωρυγμένα ποθὲν ἀνασπῶν καὶ ἰαμβεῖον

ὄλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφορὰς·

343 τοσοῦτον βόρβορον συνερανίσας κατήντηλῆσάς μου μὲν σε δεινὸν εἰργασμένον. δοκεῖς δὲ μοι μήτε φίλον πατρὸς οἰκεῖον ἢ εὖνον ἔχειν μήτε ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ πάποι παρρησίαν ἄγοντι ἐντετυχηκέναι, ὃς ἀλλήθῃς εἰπὼν ἐσεν ἂν σε ὑδέρῳ μὲν ἐχόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ πάθους ἰραγῆναι κινδυνεύοντα, σαυτῷ δὲ εὐσαρκον εἶναι δοκῶντα καὶ εὐρωστὴν οἰόμενον τὴν συμφορὰν καὶ ὑπὸ τῶν ἀνοήτων ἐπαινούμενον ἀγνοούντων ἅ πάσχεις· δὲ τῶν πεπαιδευμένων εἰκότως ἐλεούμενον. 18. ἀλλὰ καλὸν γὰρ τουτοῦ Σώπολι ὀρῶ τὸν ἰατρὸν προσεφῆρε τούτῳ ἐγχειρίσαντές σε καὶ διαλεχθέντες ὑπὲρ νόσου ἰασίν τινά σοι εὐρώμεθα· συνετὸς γὰρ ἀνὴρ πολλοὺς ἤδη παραλαβὼν ὥσπερ σὲ ἡμιμανεῖς καὶ ἰζῶντας ἀπήλλαξεν ἐγγέας φάρμακον. χαῖρε, Σώπολι τουτοῦ Λεξιφάνην παραλαβὼν ἑταῖρον, ὡς οἶσθα, ὄντα, λήρῳ δὲ νῦν καὶ ξένη περὶ τὴν φωνὴν νόσῳ ξιπῶντα καὶ κινδυνεύοντα ἤδη τελέως ἀπολωλέναι σῶσθαι γέ τῳ τρόπῳ.

19. ΛΕΞ. Μὴ ἐμέ, Σώπολι, ἀλλὰ τουτοῦ Λυκαίου ὃς περιφανῶς μακκοῦ καὶ ἀνδρὸς πεφρηνωμένου ὀλιγογνωμονεῖν οἶεται καὶ κατὰ τὸν Μνησάρχου τὸν Σισιαπὴν καὶ γλωτταργίαν ἡμῶν ἐπιβάλλει. ἀλλὰ μὴ ἀναίσχυντον Ἀθηναῖον καὶ τὸν μέγαν θηριομάχον Ἰκλέα οὐδ' ὅσον τοῦ γρῦ καὶ τοῦ φνεῖ φροντιοῦμε τοῦ· ὄττεύομαι γοῦν μὴδὲ ὄλως ἐντυγχάνειν αὐτῷ. ἰδὲ καὶ ῥιναυλήσειν τοιαῦτα ἐπιτιμῶντος ἀκούων. κα

πειμι παρὰ τὸν εταίριον Κλεινίαν, ὅτι πυνθάνομαι
 σου ἤδη ἀκάθαρτον εἶναι αὐτῷ τὴν γυναῖκα καὶ ταύ-
 ροσειν, ὅτι μὴ ᾔει. ὥστε οὐκέτι οὐδ' ἀναβαίνει αὐ-
 τὸν ἀλλ' ἄβατος καὶ ἀνήροτός ἐστι.

20. ΣΩΠ. Τί δὲ νοσεῖ, ὦ Λυκίνε, Λεξιφάνης;

ΑΓΚ. Αὐτὰ ταῦτα, ὦ Σώπολι. οὐκ ἀκούεις ἃ
 γέγεται; καὶ ἡμᾶς τοὺς νῦν προσομιλοῦντας καταλι-
 πρὸ χιλίων ἐτῶν ἡμῖν διαλέγεται διαστρέφων τὴν
 γλῶσσαν καὶ ταυτὶ τὰ ἀλλόκοτα συντιθεῖς καὶ σπουδῆν
 ἔχων ἐπ' αὐτοῖς, ὡς δὴ τι μέγα ὄν, εἰ τις ξενίζοι 345
 τὸ καθεστηκὸς νόμισμα τῆς φωνῆς παρακόπτοι.

ΣΩΠ. Μὰ Δ' οὐ μικρὰν τινα λέγεις τὴν νόσον, ὦ
 Λυκίνε. βοθητέα γοῦν τῷ ἀνδρὶ πάσῃ μηχανῇ καὶ —
 τὸ θεὸν γὰρ τῶν χολωτῶν τινι φάρμακον τουτὶ κεραι-
 νος ἀπήειν, ὡς πίων ἐμέσειε — φέρε πρῶτος αὐτὸς
 εἶ, ὦ Λεξιφάνης, ὡς ὑγιῆς ἡμῖν καὶ καθαρὸς γένοιο
 τῆς τοιαύτης τῶν λόγων ἀτοπίας κενωθεῖς. ἀλλὰ πεί-
 σαι μοι καὶ πῖθι καὶ ῥᾶων ἔση.

ΛΕΞ. Οὐκ οἶδ' ὃ καὶ δράσετέ με, ὦ Σώπολι, σὺ τε
 Λυκίνος, πιπίσκοντες τουτουὶ τοῦ φαρμάκου. δέδοικα
 μὴ πτώμα γένοιτό μοι τοῦτο τῶν λόγων τὸ πῶμα.

ΑΓΚ. Πῖθι καὶ μὴ μέλλε, ὡς ἀνθρώπινα ἤδη φρο-
 σῆσαι καὶ λέγοις.

ΛΕΞ. Ἴδου πείθομαι καὶ πίομαι. φεῦ, τί τοῦτο;
 ἴσως ὁ βορβορυγμός. ἐγγαστριμυθόν τινα ἔοικα πε-
 ρεῖναι.

21. ΣΩΠ. Ἄρξαι δὴ ἐμεῖν. βαβαῖ. πρῶτον τουτὶ τὸ 346
 εἶτα μετ' αὐτὸ ἐξελήλυθε τὸ κᾶτα, εἶτα ἐπ' αὐτοῖς
 δ' ὅς καὶ ἀμηγέπη καὶ λῶστε καὶ δῆπουθεν καὶ συνε-
 ὀ ἄττα. βίασαι δ' ὅμως, κάθες εἰς τὴν φάρυγγα τοὺς
 ὕλους. οὐδέπω τὸ ἔκταρ ἐμήμεκας οὐδὲ τὸ σκορδι-
 αι οὐδὲ τὸ τευτάξασθαι οὐδὲ τὸ σκύλεσθαι. πολλὰ

ἔτι ὑποδέδυκε καὶ μεστή σοι αὐτῶν ἡ γαστήρ. ὁ δέ, εἰ καὶ κάτω διαχωρήσειεν ἄν ἔνια· ἡ γοῦν σὶ δία μέγαν τὸν ψόφον ἐργάσεται συνεκπεσοῦσα μι πνεύματος. ἀλλ' ἤδη μὲν καθαρὸς οὐτοσὶ πλήν ε μένηκεν ὑπόλοιπον ἐν τοῖς κάτω ἐντέροις. σὺ δὲ τοῦτο παραλαβὼν αὐτόν, ὦ Λυκίνε, μεταπαίδ δίδασκε ἅ χρὴ λέγειν.

22. ΑΥΚ. Οὕτω ποιήσομεν, ὦ Σώπολι, ἐπ. ἡμῖν προωδοποιῆται τὰ παρὰ σοῦ· καὶ πρὸς σὲ τὸ ὦ Λεξιφανες, ἡ συμβουλή. εἴπερ ἄρ' ἐθέλεις ὡς ἰ
 347 ἐπαινεῖσθαι ἐπὶ λόγοις κὰν τοῖς πλήθεσιν εὐδοκίμ μὲν τοιαῦτα πάντα φεῦγε καὶ ἀποτρέπου, ἀρχαίμ ἀπὸ τῶν ἀρίστων ποιητῶν καὶ ὑπὸ διδασκάλου ἀναγνοὺς μέτιθι ἐπὶ τοὺς ῥήτορας καὶ τῇ ἐκείνω συντραφεῖς ἐπὶ τὰ Θουκυδίδου καὶ Πλάτωνος εἰ μέτιθι πολλὰ καὶ τῇ καλῇ κωμῳδίᾳ καὶ τῇ σεμνῇ δία ἐγγεγυμνασμένος· παρὰ γὰρ τούτων ἅπαντα λιστα ἀπανθισάμενος ἔσῃ τις ἐν λόγοις· ὡς νῦν λήθεις σαυτὸν τοῖς ὑπὸ τῶν κοροπλάθων εἰς τὴν πλαττομένοις εἰκῶς, κεχρωσμένος μὲν τῇ μίλτᾳ κυανῷ, τὸ δ' ἐνδοθεν πῆλινός τε καὶ εὐθροπ
 23. ἐὰν ταῦτα ποιῆς πρὸς ὀλίγον τὸν ἐπὶ τῇ ἀπα ἔλεγχον ὑπομείνας καὶ μὴ αἰδεσθῆεις μεταμανθάνω ρῶν ὀμιλήσεις τοῖς πλήθεσι καὶ οὐ καταγελασθῆ περ νῦν οὐδὲ διὰ στόματος ἐπὶ τῷ χείρονι τοῖς ἰ ἔσῃ, Ἑλληνα καὶ Ἀττικὸν ἀποκαλούντων σε τι βραβάρων ἐν τοῖς σαφιστάτοις ἀριθμείσθαι ἄξι
 348 πάντων δὲ ἐκεῖνο μέμνησό μοι, μὴ μιμείσθαι τῶν πρὸ ἡμῶν γενομένων σοφιστῶν τὰ φαυλότατα μη εσθίειν ἐκεῖνα ὡσπερ νῦν, ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτι πατεῖν, ζηλοῦν δὲ τὰ ἀρχαία τῶν παραδειγμάτων· σε θελεγέτωσαν αἱ ἀνεμῶναι τῶν λόγων, ἀλλὰ κ.

ητῶν νόμον ἢ στερρά σοι τροφή συνήθης ἔστω,
 δὲ Χάρισι καὶ σαφηνείᾳ θῦε, ὧν πάμπολυ λίαν
 λέλειψο. 24. καὶ ὁ τῦφος δὲ καὶ ἡ μεγαλαυχία
 κκοήθεια καὶ τὸ βρενθύεσθαι καὶ λαρυγγίζειν
 καὶ τὸ διασιλλαίνειν τὰ τῶν ἄλλων καὶ οἰεσθαι
 τος ἔση αὐτός, ἦν τὰ πάντων συκοφαντῆς. καὶ
 εἶνο οὐ μικρόν, μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον ἁμαρτά-
 ι οὐ πρότερον τὰς διανοίας τῶν λέξεων προ-
 νασμένος ἔπειτα κατακοσμείς τοῖς δῆμασι καὶ τοῖς
 ν, ἀλλὰ ἦν που δῆμα ἐκφυλον εὐφροῆς ἢ αὐτὸς
 ἔνος οἰηθῆς εἶναι καλόν, τούτῳ ζητεῖς διάνοιαν
 ται καὶ ζημίαν ἡγῆ, ἂν μὴ παραβύσης αὐτό που,
 λεγομένῳ μηδ' ἀναγκαῖον ἦ, οἶον πρῶτην τὸν θυ- 349
 οὐδὲ εἰδῶς ὅ τι σημαίνει, ἀπέριψας οὐδὲν ἐοι-
 ὑποκειμένῳ. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται πάντες ἐτεθή-
 κὸ τοῦ ξένου πληγέντες τὰ ὅσα, οἱ πεπαιδευμένοι
 ἴμφοτεροὶ καὶ σοὶ καὶ τοῖς ἐπαινοῦσιν ἐγέλων.
 Ἰὲ πάντων καταγελαστότατον ἐκεῖνό ἐστιν, ὅτι
 ἴκος εἶναι ἀξιῶν καὶ τὴν φωνὴν εἰς τὸ ἀρχαιοτά-
 κριβωμένος τοιαῦτα ἔνια, μᾶλλον δὲ τὰ πλεῖστα
 ἴγνύεις τοῖς λόγοις, ἂ μὴδὲ παῖς ἄρτι μανθάνων
 ἴεν ἄν· οἶον ἐκεῖνα πῶς οἶει κατὰ γῆς δῦναι
 ἴ ακούων σου ἐπιδεικνυμένου, ὅτε χιτάνιον μὲν
 ἴνδρεῖον ῥον λέγεσθαι, δουλάρια δὲ καὶ τοὺς ἄρ-
 ἴπν ἀκολούθων ἀπεκάλεις, ἂ τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι
 ἴ μὲν γυναικὸς ἐσθῆς, δουλάρια δὲ τὰ θήλεα κα-
 καὶ ἄλλα πολὺ τούτων προφανέστερα, οἶον τὸ
 καὶ τὸ ἀπαντῶμενος καὶ τὸ καθεσθεις οὐδὲ μετοι-
 ἴ; Ἀθηναίων φωνῆς. ἡμεῖς οὐδὲ ποιητὰς ἐπαι-
 τοὺς κατάγλωττα γράφοντας ποιήματα. τὰ δὲ σά,
 μέτροις παραβάλλειν, καθάπερ ὁ Δωσιάδα βω- 350
 ἴλη καὶ ἡ τοῦ Ἀνκόφρονος Ἀλεξάνδρα, καὶ εἰ τις

κατακτάται τῶν πονηρῶν κακοδαιμονέστερος. ἂν ταῦτ' ἔλεγε, καὶ ἀπὸ μαθῆς, ἄριστα βεβουλευμένος ὑπὲρ τῶν ἄλλων. Ἐπεὶ δὲ τῶν αὐτῶν εἰς τὴν λιχνηϊάν κατοικῶντων καὶ τὰ ταπεινώτατα ἢ παραινέσεις, σὺ δὲ σε κατακτάται τῶν κακῶν ἕνεκα γείρων γενόμενος.

ΕΥΝΟΓΧΟΣ.

1 ΠΛΕΜΦΙΛΙΟΣ. Πόθεν, ὦ Λυκίνε, ἢ τί γελῶν κοίτην, ἔτι καὶ γὰρ σαιδρός ὦν τυγχάνεις τὸ πῦρ τῆς εὐνοχίας εἰς αἰμοὶ δοκεῖ. ἔφ' ὅτ' ἄν μὴδὲ γὰρ ἀνακτῆς εἰ τὴν γείωτα.

ΛΥΚΙΝΟΣ. Ἐξ ἔρωτός μὲν ἦκω σοι, ὦ Πάμφ. τὸ γείωτος δὲ αὐτίκα κοινῶν ποιήσομαι σε, ἦν τῆς εὐνοχίας ἀνακτῆς μὲν παρεγγεγόμεν, φιλοσόφως δὲ ἕνεκα ἔφρατται.

ΠΛΕΜΦ. Καὶ τοῦτο μὲν ὡς ἀληθῶς γελοῖον, τὸ σιτισσομένους ἀκαξέσθαι πρὸς ἀλλήλους, δὲ καὶ τὸ μέγα εἰρ. κατ' εἰρήνην ἐν σφίσι διαλύεσθαι ἐγκλήματα.

2 ΛΥΚ. Πόθεν, ὦ μακάριε, κατ' εἰρήνην ἐκ οἷ γε ξυμπεσοντες ὅλας ἀμαξας βλασφημιῶν κατεσθαι ἀλλήλων κενρωτορες καὶ ὑπερδιατεινόμενοι;

ΠΛΕΜΦ. Ἦ που, ὦ Λυκίνε, περὶ τῶν λόγων δροντο τὰ συνήθη ταῦτα ἑτερόδοξοι τυγχάνοντες;

ΛΥΚ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἑτεροτόν τι τοῦτο ἦν· δοξοὶ γὰρ ἄμφω καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων, δίκη δὲ συνειστηκεὶ καὶ δικασταὶ ψηφοφοροῦντες ἦσαν οἱ ἄνδρες καὶ πρεσβύτατοι καὶ σοφώτατοι τῶν ἐν τῇ πόλει κ

ἂν τις ἠδέσθῃ παρὰ μέλος τι φθερξάμενος, οὐχ ὅπως
σαύτην ἀναισχυντίαν τραπομένους.

ΠΑΜΦ. Οὐκοῦν λέγοις ἂν ἤδη τὸ κεφάλαιον τῆς
ἡμετέρας, ὡς καὶ αὐτὸς εἰδείην ὅ τι σοὶ τὸ κεινηκὸς εἴη τὸν
ἄνθρωπον γέλωτα.

Β. ΑΤΚ. Συντέτακται μὲν, ὦ Πάμφιλε, ὡς οἶσθα, 352

ἡμετέρας μισθοφορὰ τις οὐ φαύλη κατὰ γένη τοῖς φι-
λοσόφοις, Στωϊκοῖς λέγω καὶ Πλατωνικοῖς καὶ Ἐπικου-
ρικοῖς, ἐπεὶ δὲ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ περιπάτου, τὰ ἴσα τούτοις
ἄνθρωποι. ἔδει δὲ ἀποθανόντος αὐτῶν τινος ἄλλον ἀντι-
στάσασθαι δοκιμασθέντα ψήφῳ τῶν ἀρίστων. καὶ τὰ
ἄλλα οὐ βοεῖη τις ἦν κατὰ τὸν ποιητὴν οὐδὲ ἱερῆλον, ἀλλὰ
κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν, ἐφ' ὅτῳ συνεῖναι τοῖς νέοις.

ΠΑΜΦ. Οἶδα ταῦτα· καὶ τινὰ φασιν αὐτῶν ἐναγ-
γοῦσθαι ἀποθανεῖν, τῶν Περιπατητικῶν οἶμαι τὸν ἕτερον. 353

ΑΤΚ. Αὕτη, ὦ Πάμφιλε, ἡ Ἐλένη, ὑπὲρ ἧς ἔμο-
χευον πρὸς ἀλλήλους. καὶ ἄχρι γε τούτου γελοῖον
ἦν ἐκείνοις ἢ τὸ φιλοσόφους εἶναι φάσκοντας καὶ
ἀγαθῶν καταφρονεῖν ἔπειτα ὑπὲρ τούτων ὡς ὑπὲρ πα-
τρῶν κινδυνευούσης καὶ ἱερῶν πατρῶων καὶ τάφων
ἡρώων ἀγωνίζεσθαι.

ΠΑΜΦ. Καὶ μὴν καὶ τὸ δόγμα τοῦτό γέ ἐστι τοῖς
Περιπατητικοῖς, τὸ μὴ σφόδρα καταφρονεῖν χρημάτων,
καὶ τρίτον τι ἀγαθὸν καὶ τοῦτο οἶεσθαι.

ΑΤΚ. Ὅρθῶς λέγεις. φασὶ γὰρ οὖν ταῦτα, καὶ κατὰ 354
τάτρια ἐγίνετο αὐτοῖς ὁ πόλεμος. 4. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ
ἄκουε. πολλοὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι τὸν ἐπιτάφιον τοῦ
ἀποθανόντος ἐκείνου ἠγωνίζοντο· δύο δὲ μάλιστα ἦσαν
ἐπιτάφιοι αὐτῶν, Διοκλῆς τε ὁ πρεσβύτης — οἶσθα
λέγω, τὸν ἐριστικόν — καὶ Βαγῶας ὁ εὐνοῦχος εἶναι
ἄξιον. τὰ μὲν οὖν τῶν λόγων προηγῶνιστο αὐτοῖς καὶ
ἐμπειρίαν ἐκάτερος τῶν δογμάτων ἐπεδέδεικτο καὶ

ἔτι τούτων τὴν φωνὴν κακοδαιμονέστερος. ἂν ταῦτι
 λώσης καὶ μεταμάθῃς, ἄριστα βεβουλεμένος ὑπὲρ σ
 τοῦ ἔσῃ· ἦν δὲ λάθῃς αὐθις εἰς τὴν λιχναίαν κατολισι
 ἔμοι μὲν ἀποπεπλήρωται ἢ παραίνεσις, σὺ δὲ σεα
 αἰτίαση, ἂν γε καὶ ξυνηῆς χείρων γενόμενος.

Ε Τ Ν Ο Υ Χ Ο Σ.

1. ΠΑΜΦΙΛΟΣ. Πόθεν, ὦ Λυκίε, ἢ τί γελῶν
 ἀφίξαι; ἀεὶ μὲν γὰρ φαίδρὸς ἂν τυγχάνεις· του
 πλέον τοῦ συνηθούς εἶναι μοι δοκεῖ, ἐφ' ὅτῳ μηδὲ α
 χεῖν δυνατὸς εἶ τὸν γέλωτα.

ΛΥΚΙΝΟΣ. Ἐξ ἀγορᾶς μὲν ἦκω σοι, ὦ Πάμψ
 τοῦ γέλωτος δὲ ἀντίκα κοινωνὸν ποιήσομαι σε, ἦν ἂ
 351 σης οἷα δίκη δικαζομένη παρεγενομένη, φιλοσόφων
 ἀλλήλους ἐριζόντων.

ΠΑΜΦ. Καὶ τοῦτο μὲν ὡς ἀληθῶς γελοῖον λ
 τὸ φιλοσοφοῦντας δικάζεσθαι πρὸς ἀλλήλους, δέει
 καὶ τι μέγα εἶη, κατ' εἰρήνην ἐν σφίσι διαλύεσθαι
 ἐγκλήματα.

2. ΛΥΚ. Πόθεν, ὦ μακάριε, κατ' εἰρήνην ἐκ
 οὔ γε ξυμπεσόντες ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν κατεσπ
 σαν ἀλλήλων κεκραγότες καὶ ὑπερδιατεινόμενοι;

ΠΑΜΦ. Ἢ που, ὦ Λυκίε, περὶ τῶν λόγων δι
 ροντο τὰ συνηθῆ ταῦτα ἑτερόδοξοι τυγχάνοντες;

ΛΥΚ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἑτεροδόν τι τοῦτο ἦν· ἰ
 δοξοὶ γὰρ ἄμφω καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων. δίκη δὲ ἰ
 συνειστήκει καὶ δικασταὶ ψηφοφοροῦντες ἦσαν οἱ ἄρι
 καὶ πρεσβύτατοι καὶ σοφώτατοι τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ

καικετον ἐμφθεργζάμενος οὐ δίκαια ποιειν ἐφη τὸν Διο-
 κλη φιλοσοφίας ἀποκλείοντα εὐνοῦχον ὄντα, ἧς καὶ γυ-
 μετεῖναι· καὶ παρήγοντο Ἀσπασία καὶ Διοτίμα καὶ
 ἡλιὰ συνηγορήσουσαι αὐτῶ, καὶ τις Ἀκαδημαϊκὸς 356.
 ἄρχος ἐκ Κελτῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμήσας ἐν
 Ἑλλησιν. ὁ Διοκλῆς δὲ κάκεινον αὐτόν, εἰ περιήν
 τῶν ὁμοίων μετεποιεῖτο, εἶρξεν ἄν οὐ καταπλεγίς
 τὴν παρὰ τοῖς πολλοῖς δόξαν· καὶ τινὰς καὶ αὐτὸς
 ἠμύονευσε λόγους καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὑπὸ τε Στωϊκῶν
 Κυνικῶν μάλιστα εἰρημένους πρὸς τὸ γελιοῦτερον
 εἶπε ἀτελεῖ τοῦ σώματος. 8. ἐν τούτοις ἦν τοῖς δικα-
 ῖς ἡ διατριβή· καὶ τὸ κεφάλαιον ἤδη τοῦ σκέμματος
 οὐ ἐτύγγανεν ὄν, εἰ δοκιμαστέος εὐνοῦχος ἐπὶ φιλο-
 σοφίας παρελθὼν καὶ νέων προστασίαν ἐγγχειρισθῆναι
 ἐν· τοῦ μὲν καὶ σχῆμα καὶ σώματος εὐμοιρίαν προσεῖ-
 φιλοσόφῳ δεῖν λέγοντος, καὶ τὸ μέγιστον, πάγωνα
 ἔχειν αὐτόν καὶ τοῖς προσιοῦσι καὶ μανθάνειν
 λομένοις ἀξιόπιστον καὶ πρέποντα ταῖς μυθίαις, ἃς
 παρὰ βασιλέως ἀποφέρεισθαι, τὸ δὲ τοῦ εὐνοῦχου καὶ
 βακῆλων χεῖρον εἶναι· τοὺς μὲν γὰρ κἂν πεπειρᾶ- 357
 ῖ ποτε ἀνδρείας, τοῦτον δὲ ἐξ ἀρχῆς εὐθύς ἀποκε-
 θαι καὶ ἀμφίβολόν τι ζῆον εἶναι κατὰ ταῦτα ταῖς
 ὕλαις, αἰ μῆτε περισσεραῖς μῆτε κόραξιν ἐναριθμοῖν-
 ν. 9. τοῦ δὲ οὐ σωματικὴν λέγοντος εἶναι τὴν κρίσιν,
 ἀλλὴν ψυχῆς καὶ τῆς γνώμης ἐξέτασιν δεῖν γίνεσθαι
 τῆς τῶν δογμάτων ἐπιστήμης, εἶδ' ὁ Ἀριστοτέλης
 εἶπε μάρτυς τοῦ λόγου εἰς ὑπερβολὴν θαυμάσας Ἐρ-
 ν τὸν εὐνοῦχον τὸν ἐκ τοῦ Ἀταρνέως τύραννον ἄχρι
 καὶ θύειν αὐτῶ κατὰ ταῦτα τοῖς θεοῖς. καὶ τι καὶ
 μα προστιθέναι ὁ Βαγῶας τοιοῦτον, ὡς πολὺ ἐπιτη-
 ρερος εὐνοῦχος τοῖς νέοις διδάσκαλος οὐδὲ διαβολὴν
 πρὸς αὐτούς ἐνδῆξασθαι δυνάμενος οὐδὲ τὸ τοῦ

Σωκράτους ἐκείνο ἔγκλημα παθεῖν ἂν ὡς διαφθ
τὰ μειράκια. ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸ ἀγένειον μάλιστα ἐσκ
χαριέντως τοῦτο, ὡς γοῦν ᾤετο, προσέρριψεν· Ἐ
ἀπὸ πάγωνος, ἔφη, βαθέος κρίνεσθαι δεῖο τοὺς φι
σοφύτας, τὸν τράγον ἂν δικαιότερον προκριθῆναι
των. 10. ἐν τούτῳ τρίτος ἄλλος παρεστώς — τὸ δὲ
ἐν ἀφανεί κείσθω — Καὶ μὴν, ἔφη, ὦ ἄνδρες δικ
οῦτοσι ὁ τὰς γριάθους λείος καὶ τὸ φῶνημα γυν
καὶ τὰ ἄλλα εὐνοῦχῳ ἔοικώς εἰ ἀποδύσαιτο, πάννυκ
ῖμιν σαρεῖται· εἰ δὲ μὴ ψεύδονται οἱ περὶ αὐτοῦ λ
τες, καὶ μοιχὸς εἴλω ποτέ, ὡς ὁ ἄξων φησίν, ἄρθ
ἄφθουτος ἔχων· ἀλλὰ τότε μὲν ἐς τὸν εὐνοῦχον ὡ
γῶν καὶ τοῦτο κρησφύγετον εὐρόμενος ἀφείδη, ἀπ
σάντων τῇ κατηγορίᾳ τῶν τότε δικαστῶν ἀπὸ γε τῆ
νεράς ὕψεως· ἵνυ δὲ καὶν παλινοφθῆσαί μοι δοκ
προκειμένου μισθοῦ ἔνεκα. 11. τούτων δὴ λεγο
παρὰ πάντων μὲν γέλως ἐγίνετο, ὡς τὸ εἰκός. Β
δὲ μᾶλλον ἐταράττετο καὶ παντοῖος ἦν ἐς μυρία τρα
τος χρώματα καὶ ψυχρῶ τῷ ἰδρωτὶ θεόμενος, κα
συγκατατίθεσθαι τῷ περὶ τῆς μοιχείας ἐγκλήματι
ἔχειν ᾤετο οὔτε ἀχρεῖον αὐτῷ τῇν κατηγορίαν ταῦ
τὸν παρόντα ἀγῶνα ἠγεῖτο εἶναι.

ΠΑΜΦ. Γελοῖα, ὦ Λυκίνε, ὡς ἀληθῶς ταῦ
ἔοικεν οὐ τὴν τυχοῦσαν ὑμῖν διατριβὴν παρεσχῆσθ
δ' οὖν τέλος τί ἐγένετο καὶ πῶς ἔγνωσαν ὑπὲρ αὐ
δικασταί;

- 9 12. ΛΤΚ. Οὐχ ὁμόψηφοι πάντες ἦσαν, ἀλλ'
ἠξίουσαν ἀποδύσαντας αὐτὸν ὥσπερ τοὺς ἀργυρῶν
ἐπισκοπεῖν, εἰ δύναιτο φιλοσοφεῖν τὰ γε πρὸς τι
χων· οἱ δὲ ἔτι γελοιώτερον μεταστελαμένους τι
ἐξ οἰκῆματος γυναικῶν κελεύειν αὐτὸν συνεῖν
ὀπιεῖν, καὶ τινα τῶν δικαστῶν τὸν πρεσβυτάτων

τότατον ἐφεστῶτα ὄραν, εἰ φιλοσοφεῖ. μετὰ δὲ ἐπι-
 τας ὁ γέλωσ κατεῖχε καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐ τὴν γαστέρα
 βρασσόμενος ὑπ' αὐτοῦ, ἐγνωσαν ἀναπόμπιμον ἐς
 ἑταλίαν ἐκπέμψαι τὴν δίκην. 13. καὶ νῦν ἄτερος μὲν
 τὴν τῶν λόγων ἐπίδειξιν, ὡς φάσι, γυμνάζεται καὶ
 σκευάζεται καὶ κατηγορίαν συγκροτεῖ καὶ τὸ τῆς μοι-
 ἐγκλημα ὑποκινεῖ ἐναντιώτατον αὐτῷ, καὶ οὗτος
 τοὺς φαύλους τῶν ῥητόρων τοῦτο ποιῶν καὶ εἰς
 ἀνδρας τὸν ἀντίδικον ἐκ τοῦ ἐγκλήματος καταλέ-
 τῶ Βαγῶα δὲ ἕτερα, ὡς φάσι, μέλει καὶ ἀνδρίζεται
 πολλὰ καὶ διὰ χειρὸς ἔχει τὸ πρᾶγμα καὶ τέλος κρα-
 εῖν ἐλπίζει, ἣν ἐπιδείξῃ ὡς οὐδὲν χείρων ἐστὶ τῶν τὰς
 ἀναβαινόντων ὄνων. αὕτη γάρ, ὡς ἑταῖρε, φιλο-
 βίας ἀρίστη κρίσις ἔοικεν εἶναι καὶ ἀπόδειξις ἀναντί-
 κτος. ὥστε καὶ τὸν υἱὸν — ἔτι δέ μοι κομιδῇ νέος ἐστίν
 εὐξαίμην ἂν οὐ τὴν γνώμην οὐδὲ τὴν γλωτταν ἀλλὰ
 αἰδοῖτον ἔτοιμον ἐς φιλοσοφίαν ἔχειν.

1. Ἀμφὶ τε οὐρανοῦ ἀμφὶ τε ἀστέρων ἡ γραφή, οὐκ
 τῶν ἀστέρων οὐδ' αὐτέου περὶ οὐρανοῦ, ἀλλὰ μαν-
 τῆς καὶ ἀληθιῆς, ἣ δὴ ἐκ τουτέων ἐς ἀνθρώπων βίον
 ἵσταται. ὁ δέ μοι λόγος οὐχ ὑποθημοσύνην ἔχει οὐδὲ δι-
 σκαλίην ἐπαγγέλλεται, ὅπως ταύτην τὴν μαντοσύνην
 νεκτέον, ἀλλὰ μέμφομαι ὁκόσοι σοφοὶ ἔοντες τὰ μὲν
 λα ἐπασκέουσι καὶ πᾶσι τοῖς ἑαυτέων ἀπηγγέονται, μού-
 ν δ' ἀστρολογίην οὔτε τιμέουσιν οὔτε ἐπασκέουσι. 2. καὶ
 μὲν σοφίῃ παλαιῇ οὐδὲ νέον ἐς ἡμέας ἀπίκετο, ἀλλ'
 εἰς ἔργον ἀρχαίων βασιλέων θεοφιλέων. οἱ δὲ νῦν ἀμα-

- 1 θλή και θραθυμίη και προσέτι μισοπονή κείνοισί τε
 ξοα φρογέουσι και εντ' αν ανδράσιw επίκυρέωσι
 δεα μαιτευομένοισι, αστρων τε κατηγορούσι και
 αστρολογίην μισέουσιν, ουδέ μιν ουτε ύγίεια ουτε ά
 νομίζουσιν, αλλά λόγον ψευδέα και άνεμαλίον,
 καιίωz, έμοι δοκέει, φρονέοντες· ουτε γαρ τέκτονος
 τεκτοσύνης αυτης άδική ουτε αυλητέω άμουσίη
 κής άσοφίη, άλλ' οι μέν άμαθές τών τεχνέων,
 δ' εν έωυτή σοφή. 3. πρωτον μέν ών Αιδίοτες τον
 λόγον ανθρωποισι κατεστήσαντο. αιτή δέ αυτέ
 μέν ή σοφή του έθνεος — και γαρ τάλλα τών άλλ
 φώτεροι Αιδίοτες — τα δε και της οικήσιος ή εύ
 αιεί γαρ σφέας εύδίη και γαληναίη περικέαται· ου
 του έτεος τροπέων άνέχονται, άλλ' εν μιη ώρη
 2 σιν. Ιδόντες ών πρώτα την σεληναίην ουκ ές π
 όμοίην φαινομένην, άλλά πολυειδέα τε γιγνομέι
 εν άλλοτε άλλη μορφη τρεπομένην, έδόκεεν αυτέ
 χοήμα θούματος και άπορίης άξιον. ενθεν δε ζη
 εύρον τουτέων την αιτήην, ότι ουκ Ιδιον τη σελη
 φέγγος, άλλά οι παρ' ήελίου έρχεται. 4. εύρον
 τών άλλων αστέρων την φορήν, τους δη πλάνητα
 καλέομεν — μουνοι γαρ τών άλλων αστέρων κινέο
 φύσιν τε αυτέων και δυναστείην και έργα, τα έ
 έπιτελέουσιν. εν δε και ουνόματα αυτέοισιν έπι
 ουκ ουνόματα, ουκως έδόκεον, άλλά σημήια. 5. ται
 ών Αιδίοτες εν τω ουρανω επέβλεψαν. μετα δε γ
 ούσιw Αίγυπτίοισιν άτελέα τον λόγον παρεδουσα
 γύπτιοι δε παρα σφέων έκδεξάμενοι ήμιοργέα την
 κήν επί μέζον ήγειραν μέτρα τε της έκάστου κ
 έσημήναντο και έτέων άριθμόν και μηνέων και
 33 ή ταύτης αναστροφή έγένητο, έτεος δε ήέλιος και

νυ περίφορος. 6. οἱ δὲ καὶ ἄλλα ἐμήσαντο πολλὸν
 τούτων· ἐκ γὰρ δὴ τοῦ παντός ἡέρος καὶ ἀστέρων
 ἄλλων ἀπλανέων τε καὶ εὐσταθέων καὶ οὐδαμὰ κιν-
 ῶνων δυώδεκα μοίρας ἐτάμοντο [ἐν] τοῖσι κινεομέ-
 ρι, καὶ οἰκεία ζῶα ἐόντα ἕκαστον αὐτέων ἐς ἄλλην
 ἰὴν μεμιμέαται τὰ μὲν ἐνάλια, τὰ δὲ ἀνθρώπων, τὰ
 κρῶν, τὰ δὲ πτηνῶν, τὰ δὲ κτηνέων. 7. ἀπὸ τῆς δὴ
 ἱερᾶ τὰ Αἰγύπτια πολυειδέα ποιέεται· οὐ γὰρ πάν-
 τῶν Αἰγύπτιοι ἐκ τῶν δυώδεκα μοιρέων πασέων ἐμαν-
 ντο, ἄλλοι δὲ ἀλλοίησι μοίρησιν ἐχρέοντο· καὶ κριὸν
 σέβουσιν ὀκόσοι ἐς κριὸν ἀπέβλεπον, ἰχθύας δὲ οὐ
 νται ὀκόσοι ἰχθύας ἐπεσημήναντο, οὐδὲ τράγον κτεί-
 νειν ὄσοι αἰγόκερων ἤδεσαν, καὶ οἱ ἄλλοι τὰλλα ὡς
 τοι ἰλάσκονται. ναὶ μὴν καὶ ταῦρον ἐς τιμὴν τοῦ
 ου ταύρου σεβίζονται, καὶ ὁ Ἄπις αὐτέοις χοῖμα ἱρό-
 ντην χώρην ἐπινέμεται καὶ οἱ ἐκεῖ μαντήιον ἀνατι- 364
 ρεὶ σημήιον τῆς ἐκείνου τοῦ ταύρου μαντικῆς. 8. οὐ
 πολλὸν δὲ καὶ Αἰβυες ἐπέβησαν τοῦ λόγου· καὶ γὰρ
 ἰβύων μαντήιον τὸ Ἄμμωνος, καὶ τοῦτο ἐς τὸν ἡέρα
 ἐς τὴν τουτέου σοφίην εὔρητο, παρ' ὅσον τὸν Ἄμ-
 κ καὶ οὔτοι κριοπρόσωπον ποιέονται. 9. ἐγνώσαν δὲ
 ἔων ἕκαστα καὶ Βαβυλώνιοι, οὔτοι μὲν, λέγουσι, καὶ
 τῶν ἄλλων, ἐμοὶ δὲ δοκέει, πολλὸν ὕστερον ἐς του-
 ς ὁ λόγος ἀπίκετο. 10. Ἕλληνες δὲ οὔτε παρ' Αἰθιο-
 οὔτε παρ' Αἰγυπτίων ἀστρολογίης πέρι οὐδὲν ἤκου-
 ἄλλα σφίσιν Ὀρφεὺς ὁ Οἰάγρον καὶ Καλλιόπης
 τος τάδε ἀπηγήσατο, οὐ μάλᾳ ἐμφανέως, οὐδὲ ἐς
 τὸν λόγον προήνεγκεν, ἀλλ' ἐς γοητείην καὶ ἱερολο-
 , οἷη διανοίη ἐκείνου· πηξάμενος γὰρ λύρην ὄργιά
 οἰέετο καὶ τὰ ἱερὰ ἤειδεν· ἡ δὲ λύρη ἐπτάμιτος ἐοῦσα
 τῶν κινεομένων ἀστέρων ἀρμονίην συνεβάλλετο.
 κ Ὀρφεὺς διζήμενος καὶ ταῦτα ἀνακινέων πάντα

ἔθελγε καὶ πάντων ἐκράτεεν· οὐ γὰρ ἐκείνην τῆ
 ἔβλεπεν οὐδέ οἱ ἄλλης ἔμελε μουσουργίης, ἀλλ' αὐ
 365 φέος ἢ μεγάλη λύρη. Ἑλληνές τε τάδε τιμούντες
 αὐτῆ ἐν οὐρανῷ ἀπέκριναν καὶ ἀστέρες πολλοί·
 ταὶ λύρη Ὀρφέος. ἦν δέ κοτε Ὀρφέα Ἰδῆς ἢ λίθ
 χροίῃ μεμιμημένον, ἐν μέσῳ ἔξεται ἵκελος αἰείδοι
 χερσὶν ἔχων τὴν λύρην· ἀμφὶ δέ μιν ζῶα μυρία ἔ
 ἐν οἷς καὶ ἄνθρωπος καὶ ταῦρος καὶ λέων καὶ τῶν
 ἕκαστον. εὐτ' ἂν ἐκεῖνα Ἰδῆς, μέμνησά μοι τοῦτέ
 ἐκείνου αἰοιδή, κοίη δὲ καὶ ἡ λύρη, κοτός δὲ καὶ
 ἡ ὄκοτος λέων Ὀρφέος ἐπαίουσιν. εἰ δὲ τὰ λέγ
 γνοίης, σὺ δὲ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ δέρεο ἕκαστον τι
 11. λέγουσι δὲ Τειρεσίην ἄνδρα Βοιωτίου, τοῦ δ
 μαντοσύνης πέρι πολλὸν αἰρεται, τοῦτον τὸν Τι
 ἐν Ἑλλησιν εἰπεῖν, ὅτι τῶν πλανεομένων ἀστέρων
 θῆλεες, οἱ δὲ ἄρρενες εἰόντες οὐκ ἴσα ἐκτελέουσι·
 μιν διαφύεα γενέσθαι καὶ ἀμφίβιον Τειρεσίην μ
 γέουσιν ἄλλοτε μὲν θῆλυν ἄλλοτε δὲ ἄρρενα. 12.
 δὲ καὶ Θυέστω περὶ τῆ πατρῴῃ βασιληίῃ φιλο
 των ἤδη τοῖσιν Ἑλλησιν ἀναφανδὸν ἀστρολογίῃ
 σοφίης τῆς οὐρανόης μάλιστ' ἔμελε, καὶ τὸ ξυ
 Ἄργείων ἄρχειν ἔγνωσαν ἐωυτῶν ὅστις τοῦ ἐτέ
 366 φήν προφερέστερος. ἐνθα δὴ Θυέστης μὲν τὸ
 σφίσι τὸν ἐν τῷ οὐρανῷ σημηνάμενος ὑπέδειξι
 τέω δὴ ἄρνα χρύσειον Θυέστη γενέσθαι μυθολογ
 Ἄτρεὺς δὲ τοῦ ἡελίου πέρι καὶ τῶν ἀνατολέων ἀνι
 γον ἐποιήσατο, ὅτι οὐκ ἐς ὁμοίην φορῆν ἡέλιός
 κόσμος κινέονται, ἀλλ' ἐς ἀντίξοον ἀλλήλοισι ἀ
 μέουσι, καὶ αἱ νῦν δύσεις δοκέουσαι, τοῦ κόσμου
 ἐοῦσαι, τοῦ ἡελίου ἀνατολαὶ εἰσι. τάδε εἰπόντα
 μιν Ἄργεῖοι ἐποιήσαντο, καὶ μέγα κλέος ἐπὶ σοφίῃ
 ἐγένετο. 13. ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Βελλεροφόντew τοιαῖ

πτηνὸν μὲν οἱ γενέσθαι ὡς ἵππον, οὐ μάλα πεί-
 ρη, δοκέω δὲ μιν ταύτην τὴν σοφίην μετέποντα ὑψηλά
 γινόμενα, καὶ ἄστροισιν ὀμιλέοντα ἐς οὐρανὸν οὐχ
 ἔπι ἀναβῆναι, ἀλλὰ τῇ διανοίῃ. 14. Ἴσα δὲ μοι καὶ
 ἔξου τὸν Ἀθάμαντος εἰρήσθω, τὸν δὴ κριῶ χρυσέφ
 ἄερος ἐλάσαι μυθεύονται. ναὶ μέντοι καὶ Δαίδαλον
 Ἀθηναῖον· ξείνη μὲν ἡ ἱστορίη, δοκέω γε μὴν οὐκ
 ἀστρολογίης, ἀλλὰ οἱ αὐτὸς μάλιστα ἐχρήσατο καὶ
 ἔπι ἑαυτοῦ κατηγορήσατο. 15. Ἴκαρος δὲ νεότητι καὶ 367
 θαλῆ χρεόμενος καὶ οὐκ ἐπικτὰ διζήμενος, ἀλλ' ἐς
 ἄεραθεις τῷ νῶ ἐξέπεσε τῆς ἀληθείης καὶ παντὸς
 βάλῃ τοῦ λόγου καὶ ἐς πέλαγος κατηνέχθη ἀβύσσων
 κιάτων, τὸν Ἕλληνας ἄλλως μυθολογέουσι καὶ κόλ-
 κ' αὐτῷ ἐν τῇδε τῇ θαλάσῃ Ἰκάριον εἰκὴ καλέουσι.
 ἴχα δὲ καὶ Πασιφάη παρὰ Δαίδαλου ἀκούσασα ταύ-
 τ' ἐπεὶ τοῦ ἐν τοῖς ἄστροισι φαινομένου καὶ αὐτῆς
 λογίης εἰς ἔρωτα τοῦ λόγου ἀπίκετο, ὄθεν νομί-
 ν' ὅτι Δαίδαλός μιν τῷ ταύρω ἐνύμφευσεν. 17. εἰσὶ
 καὶ κατὰ μέρρα τὴν ἐπιστήμην διελόντες ἕκαστοι
 ἢ ἄλλα ἐπενοήσαντο, οἱ μὲν τὰ ἐς τὴν σεληναίην,
 τὰ ἐς Δία, οἱ δὲ τὰ ἐς ἥλιον συναγειραντες δρόμον
 τέων περὶ καὶ κινήσιος καὶ δυνάμιος. 18. καὶ Ἐν-
 νη μὲν τὰ ἐς τὴν σεληναίην διετάξατο· 19. Φαέθων
 ἢ ἥελίου δρόμον ἐτεκμήρατο, οὐ μὲν γε ἀτρεκέως,
 ἵτελέα τὸν λόγον ἀπολιπὼν ἀπέθανεν. οἱ δὲ τάδε
 ἔοντες Ἡελίου παῖδα Φαέθοντα δοκέουσι καὶ μῦθον 368
 ὑτέφ' οὐδαμὰ πιστὸν διηγέονται· ἐλθόντα γάρ μιν
 τὸν Ἡέλιον τὸν πατέρα αἰτέειν τὸ τοῦ φωτὸς ἄρμα
 εὔειν, τὸν δὲ δοῦναί τε οἱ καὶ ὑποθέσθαι τῆς ἵπ-
 ρης τὸν νόμον. ὁ δὲ Φαέθων ἐπειδὴ ἀνέβη τὸ ἄρμα,
 ἠ καὶ ἀπειρήνῃ ἄλλοτε μὲν πρόσγειος ἠνιόχευεν, ἄλ-
 λ' οὐ πολλὸν τῆς γῆς ἀπαιωρούμενος· τοὺς δὲ ἀνθρώ-

ἔθελγε καὶ πάντων ἐκράτεεν· οὐ γὰρ ἐκείνην τὴν
 ἐβλεπεν οὐδέ οἱ ἄλλης ἔμελε μουσουργίης, ἀλλ' αὐτὴ
 365 φέος ἢ μεγάλη λύρη. Ἐλληνές τε τάδε τιμούντες |
 αὐτὴν ἐν οὐρανῷ ἀπέκριναν καὶ ἀστέρες πολλοὶ κα-
 τὰ λύρη Ὀρφείος. ἦν δέ ποτε Ὀρφεία ἰδῆς ἢ λίθι-
 χροῖη μεμιμημένον, ἐν μέσῳ ἔξεται ἔκειλος ἀείδοντι
 χερσὶν ἔχων τὴν λύρην· ἀμφὶ δέ μιν ζῶα μυρία ἔσ-
 ἐν οἷς καὶ ἄνθρωπος καὶ ταῦρος καὶ λέων καὶ τῶν
 ἕκαστον. εὐτ' ἂν ἐκεῖνα ἰδῆς, μέμνησό μοι τουτέω
 ἐκείνου αἰοιδῆ, κοίη δὲ καὶ ἡ λύρη, κοῖτος δὲ καὶ
 ἡ ὀκοῖος λέων Ὀρφείος ἐπαῖουσιν. εἰ δὲ τὰ λέγα
 γνοίης, σὺ δὲ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ δέρεο ἕκαστον το
 11. λέγουσι δὲ Τειρεσίην ἄνδρα Βοιωτίου, τοῦ δι-
 μαυτοσύνης πέρι πολλὸν αἰείρεται, τοῦτον τὸν Τει-
 ἐν Ἑλλήσιν εἰπεῖν, ὅτι τῶν πλανεομένων ἀστέρων
 θήλεις, οἱ δὲ ἄρρενες εἶντες οὐκ ἴσα ἐκτελέουσι·
 μιν διφυέα γενέσθαι καὶ ἀμφίβιον Τειρεσίην μι-
 γέουσιν ἄλλοτε μὲν θῆλυν ἄλλοτε δὲ ἄρρενα. 12.
 δὲ καὶ Θυέστew περὶ τῆ πατριῶν βασιληῆ φιλου-
 των ἤδη τοῖσιν Ἑλλήσιν ἀναφανδὸν ἀστρολογίης
 σοφίης τῆς οὐρανόης μάλιστ' ἔμελε, καὶ τὸ ξυνη-
 366 Ἄργείων ἄρχειν ἔγνωσαν ἐωυτῶν ὅστις τοῦ ἐτέρου
 φίλην προφερέστερος. ἐνθα δὲ Θυέστης μὲν τὰν
 σφίσι τὸν ἐν τῷ οὐρανῷ σημηνάμενος ὑπέδειξε
 τῶ δὲ ἄρνα χρύσειον Θυέστη γενέσθαι μυθολογί-
 Ἄτρεὺς δὲ τοῦ ἡλίου πέρι καὶ τῶν ἀνατολέων αὐτι-
 γον ἐποίησατο, ὅτι οὐκ ἐς ὁμοίην φορὴν ἡλίος τ
 κόσμος κινέονται, ἀλλ' ἐς ἀντίξουν ἀλλήλοισ ἀ-
 μέουσι, καὶ αἱ νῦν δύσεις δοκέουσαι, τοῦ κόσμου
 ἐοῦσαι, τοῦ ἡλίου ἀνατολαί εἰσι. τάδε εἰπόντα β
 μιν Ἄργεοὶ ἐποίησαντο, καὶ μέγα κλέος ἐπὶ σοφίη
 ἐγένετο. 13. ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Βελλεροφόντew τοιαῦδ

νὸν μὲν οἱ γενέσθαι ὡς ἵππον, οὐ μάλα πει-
 κέω δὲ μιν ταύτην τὴν σοφίην μετέποντα ὑψηλά
 ντα, καὶ ἄστροισιν ὁμιλούντα ἐς οὐρανὸν οὐχί
 ἵναβῆναι, ἀλλὰ τῇ διανοίῃ. 14. Ἴσα δέ μοι καὶ
 τὸν Ἀθάμαντος εἰρήσθω, τὸν δὴ κριῶ χρυσέφ
 ος ἐλάσαι μυθεύονται. ναὶ μέντοι καὶ Δαίδαλον
 αἶον· ξείνη μὲν ἡ ἱστορίῃ, δοκέω γε μὴν οὐκ
 ιλογίης, ἀλλὰ οἱ αὐτὸς μάλιστα ἐχρησατο καὶ
 ἔωτοῦ κατηγγήσατο. 15. Ἰκαρος δὲ νεότητι καὶ 367
 η χρεόμενος καὶ οὐκ ἐπικτὰ διζήμενος, ἀλλ' ἐς
 ρθεις τῷ νῷ ἐξέπεσε τῆς ἀληθιῆς καὶ παντὸς
 τοῦ λόγου καὶ ἐς πέλαγος κατηνέχθη ἀβύσσων
 ν, τὸν Ἕλληνας ἄλλως μυθολογέουσι καὶ κόλ-
 ὑτῷ ἐν τῇδε τῇ θαλάσῃ Ἰκάριον εἰκὴ καλέουσι.
 Ἔ καὶ Πασιφάη παρὰ Δαίδαλου ἀκούσασα ταύ-
 ῖρι τοῦ ἐν τοῖς ἄστροισι φαινομένου καὶ αὐτῆς
 ῆς εἰς ἔρωτα τοῦ λόγου ἀπίκετο, ὅθεν νομί-
 ι Δαίδαλός μιν τῷ ταύρω ἐνύμφευσεν. 17. εἰσὶ
 κατὰ μέρη τὴν ἐπιστήμην διελόντες ἕκαστοι
 λλα ἐπενοήσαντο, οἱ μὲν τὰ ἐς τὴν σεληναίην,
 ; Δία, οἱ δὲ τὰ ἐς ἡέλιον συναγείραντες δρόμον
 , πέρι καὶ κινήσιος καὶ δυνάμιος. 18. καὶ Ἐν-
 ἐν τὰ ἐς τὴν σεληναίην διετάξατο· 19. Φαέθων
 λίου δρόμον ἐτεκμήρατο, οὐ μὲν γε ἀτρεκέως,
 ἔα τὸν λόγον ἀπολιπὼν ἀπέθανεν. οἱ δὲ τάδε
 ρς Ἡελίου παῖδα Φαέθοντα δοκέουσι καὶ μῦθον 368
 , οὐδαμὰ πιστὸν διηγέονται· ἐλθόντα γάρ μιν
 Ἡέλιον τὸν πατέρα αἰτέειν τὸ τοῦ φωτὸς ἄρμα
 ν, τὸν δὲ δοῦναί τε οἱ καὶ ὑποθέσθαι τῆς ἱπ-
 ν νόμον. ὁ δὲ Φαέθων ἐπειδὴ ἀνέβη τὸ ἄρμα,
 ι ἀπειρίῃ ἄλλοτε μὲν πρόσγειος ἠνιόχευεν, ἄλ-
 λλὸν τῆς γῆς ἀπαιωρούμενος· τοὺς δὲ ἀνθρώ-

ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διατάξατο καὶ νόμους σφίσιν ἐπιμηδαμὰ μηδὲ ἐς πόλεμον προχωρέειν πρὶν τὴν σελ πλήρεια γενέσθαι· οὐ γὰρ ἴσῃν ἐνόμιζεν εἶναι τῆς στείρην αὐξανομένης τῆς σεληναίης καὶ ἀφανιζέσθαι πάντα δὲ ὑπ' αὐτῆς διοικέσθαι. 26. ἀλλὰ μούνοι δες ταῦτα οὐκ ἐδέξαντο οὐδὲ ἐτίμησαν ἀστρολογίῃ δὲ καὶ ἀσοφίῃ λέγουσι καὶ τῆς σεληναίης ἔμμεναι νεότεροι. 27. οἱ μὲν ἂν πρὸ ἡμέων οὕτω κάρτα τῆς λομάντιες, οἱ δὲ νῦν οἱ μὲν αὐτέων ἀδύνατα εἶναι σιν ἀνθρώποισι τέλος εὔρασθαι μαντικῆς — οὐ γὰρ 372 μιν οὔτε πιστὴν οὔτε ἀληθῆα, οὐδὲ τὸν Ἄρεα ἢ ἑν τῷ οὐρανῷ ἡμέων ἔνεκα κινέεσθαι, ἀλλὰ τῶν θρωπήων προηγήτων οὐδεμίην ᾧρην ἐκεῖνοι πι οὐδ' ἔστιν αὐτέοισι πρὸς τάδε κοινωνίη, κατὰ σ χρείῃ τῆς περιφορῆς ἀναστρέφονται. 28. ἄλλοι δὲ λογίην ἀψευδέα μὲν, ἀνωφελέα δ' εἶναι λέγουσιν· ὑπὸ μαντοσύνη ἀλλάσσεσθαι ὁκόσα τῆσι μοίρησι τα ἐπέρχεται. 29. ἐγὼ δὲ πρὸς τάδε ἄμφω ἐκεῖνα πεῖν, ὅτι οἱ μὲν ἀστέρες ἐν τῷ οὐρανῷ τὴν σελ εἰλέονται, πάρεργον δὲ σφίσι τῆς κινήσιος τῶν κατ ἕκαστον ἐπιγίγνεται. ἢ ἐθέλεις ἵππου μὲν θέοντος 373 κάρφεια δονέεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων τοῦ δρόμου, τῆ δίνῃ τῶν ἀστέρων μηδὲν ἄλλο γίγνεσθαι; καὶ ὀλίγου πυρὸς ἀπορροίῃ ἐς ἡμέας ἔρχεται, καὶ τὸ δι' ἡμέας καίει τι οὐδέ οἱ μέλει τοῦ ἡμετέρου θι ἀστέρων δὲ οὐδεμίην ἀπορροίην δεχόμεθα; καὶ μὲν ἀστρολογίῃ τὰ μὲν φαῦλα ἐσθλὰ ποιῆσαι ἀδύνατα οὐδὲ ἀλλάξει τι τῶν ἀπορρεόντων προηγημάτων, ἀλλοχρεομένους τάδε ὠφελείη, τὰ μὲν ἐσθλὰ εἰδόμενα μενα πολλὸν ἀπόπροσθεν εὐφρανέει, τὰ δὲ φαί μαρέως δέχονται· οὐ γὰρ σφίσι ἀγνοέουσιν ἐπέ

ἐν μελέτῃ καὶ προσδοκίῃ φηΐδια καὶ πρηέα ἡγέεται.
ἀστρολογίης πέρι ἐγῶν ὑπολαμβάνω.

ΔΗΜΩΝ ΑΚΤΟΣ ΒΙΟΣ.

374

1. Ἐμελλεν ἄρα μηδὲ ὁ καθ' ἡμᾶς βίος τὸ παντάπασι
μοιρος ἔσεσθαι ἀνδρῶν λόγου καὶ μνήμης ἀξίω,
καὶ σώματος ἀρετὴν ὑπερφυᾶ καὶ γνώμην ἄκρως
σοφον ἐκφαίνειν· λέγω δὲ εἰς τε τὸν Βοιωτίου Σώ-
κρον ἀναφέρων, ὃν Ἡρακλέα οἱ Ἕλληνες ἐκάλου καὶ
σοεῖναι, καὶ μάλιστα εἰς Δημόνακτα τὸν φιλόσοφον,
καὶ εἶδον αὐτὸς καὶ ἰδὼν ἐθαύμασα, θατέρω δὲ τῷ
Ἰσάκτι καὶ ἐπὶ μήκιστον συνεγενόμεν. περὶ μὲν οὖν
ἰσότητος ἐν ἄλλω βιβλίῳ γέγραπται μοι καὶ δεδήλω-
μένον ἔστιν αὐτοῦ καὶ ἰσχύος ὑπερβολὴ καὶ ἡ ὑπαι-
σθητικὴ ἐν τῷ Παρνασσῷ διαίτα καὶ ἡ ἐπὶ πόας εὐνή καὶ τρο- 375
φοίται καὶ ἔργα οὐκ ἀπὸ τῆς οὐνοῦ καὶ ὄσα ἡ
ἐξ αἰθρῶν ἐπραξεν ἢ ὁδοποιῶν τὰ ἄβατα ἢ γεφυρῶν
ὑσπορα.

2. Περὶ δὲ Δημόνακτος ἤδη δίκαιον λέγειν ἀμφοῖν
μοι, ὡς ἐκεῖνός τε διὰ μνήμης εἶη τοῖς ἀρίστοις τό γε
ἔμμε καὶ οἱ γενναιότατοι τῶν νέων καὶ πρὸς φιλο-
σοφῶν ὀφῶντες ἔχοιεν μὴ πρὸς τὰ ἀρχαῖα μόνον τῶν πα-
λαιῶν σφᾶς αὐτοὺς ἑυθιμίξειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἡμε-
τέρου βίου κανόνα προτίθεσθαι καὶ ζηλοῦν ἐκεῖνον ἀρι-
στοτέρων οἶδα ἐγὼ φιλοσόφων γενόμενον. 3. ἦν δὲ τὸ μὲν
μοι Κύπριος, οὐ τῶν ἀφανῶν ὄσα εἰς ἀξίωμα πολιτι-
κῶν καὶ κτῆσι. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πάντων τούτων ὑπεράνω 376
ἵμενος καὶ ἀξιόσας ἑαυτὸν τῶν καλλίστων πρὸς φιλο-
σοφῶν ὄρμησεν οὐκ Ἀγαθοβούλου μὰ Δί' οὐδὲ Δημη-
τριῶν πρὸ αὐτοῦ οὐδὲ Ἐπικτήτου ἐπεγειράντων, ἀλλὰ

πᾶσι μὲν συνεγένετο τούτοις καὶ ἔτι Τιμοκράτει τῷ Ἡ-
 κλεώτῃ σοφῷ ἀνδρὶ φωνῆν τε καὶ γνώμην μάλιστα
 κοσμημένω· ἀλλ' ὁ γὰρ Δημῶναξ οὐχ ὑπὸ τούτων τῶν
 ὡς ἔφην, παρακληθεὶς, ἀλλ' οἰκείας πρὸς τὰ καλὰ δὲ
 καὶ ἐμφύτου πρὸς φιλοσοφίαν ἔρωτος ἐκ παιδαν-
 θύς κεινημένος ὑπερεῖδε μὲν τῶν ἀνθρωπειῶν ἀγα-
 θῶν ἀπάντων, ὅλον δὲ παραδοὺς ἑαυτὸν ἐλευθερίᾳ καὶ
 ρησὶα διετέλεσεν αὐτός τε ὀρθῶ καὶ ὑγιεὶ καὶ ἀνεκί-
 βῳ χρώμενος καὶ τοῖς ὀρθῶσι καὶ ἀκούουσι παράδει-
 παρέχων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ τὴν ἐν τῷ φιλοσο-
 ἀλήθειαν. 4. οὐ μὴν ἀνίπτοις γε ποσί, τὸ τοῦ λό-
 77 πρὸς ταῦτα ἤξεν, ἀλλὰ καὶ ποιηταῖς σύντροφος ἐγένετο
 καὶ τῶν πλείστων ἐμὲμνητο καὶ λέγειν ἤσκητο καὶ τὴν
 φιλοσοφίαν προαιρέσεις οὐκ ἐπ' ὀλίγον οὐδὲ κατὰ
 παροιμίαν ἄκρω τῷ δακτύλῳ ἀψάμενος ἠπίστατο, καὶ
 σῶμα δὲ ἐγεγύμναστο καὶ πρὸς καρτερίαν διεπεκόνει
 καὶ τὸ ὅλον ἐμεμελήκει αὐτῷ μηδενὸς ἄλλου προσδε-
 ναι· ὥστε ἐπεὶ καὶ ἔμαθεν οὐκέτι ἑαυτῷ διαρκῶν, ἐ-
 ἀπῆλθε τοῦ βίου πολὺν ὑπὲρ αὐτοῦ λόγον τοῖς ἀρίστοι-
 τῶν Ἑλλήνων καταλιπών. 5. φιλοσοφίας δὲ εἶδος οὐκ
 ἀποτεμώμενος, ἀλλὰ πολλὰ ἐς ταὐτὸ καταμίξας οὐκ
 τι ἐξέφαινε τίνι αὐτῶν ἔχαιρεν· ἐφώκει δὲ τῷ Σωκρά-
 μαλλον ὠκειῶσθαι, εἰ καὶ τῷ σχήματι καὶ τῇ τοῦ
 ῥαστώνῃ τὸν Σινωπέα ζηλοῦν ἔδοξεν, οὐ παραχαράσσας
 τὰ εἰς τὴν διαίταν, ὡς θαυμάζοιτο καὶ ἀποβλέπειτο
 τῶν ἐντυγχανόντων, ἀλλ' ὁμοδίαιτος ἅπασιν ὦν καὶ
 ζῶς καὶ οὐδ' ἐπ' ὀλίγον τύφῳ κάτοχος συνῆν καὶ ξυ-
 78 πολιτεύετο, 6. τὴν μὲν τοῦ Σωκράτους εἰρωνεῖαν
 προσιέμενος, χάριτος δὲ Ἀττικῆς μεστὰς ἀποφαίνων
 συνουσίας, ὡς τοὺς προσομιλήσαντας ἀπιέναι μήτε κα-
 φρονήσαντας ὡς ἀγεννοῦς μήτε τὸ σκυθρωπὸν τῶν ἐ-
 τιμήσεων ἀποφεύγοντας, παντοίους δὲ ὑπ' εὐφροσύ-

ένους καὶ κοσμιωτέρους παρὰ πολὺ καὶ φαιδροτέ-
καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐέλπιδας. 7. οὐδεπώποτε γοῦν
κεκραγῶς ἢ ὑπερδιατεινόμενος ἢ ἀγανακτῶν οὐδ'
τιμᾶν τῶ δέοι, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀμαρτημάτων καθή-
, τοῖς δὲ ἀμαρτάνουσι συνεγίνωσκε, καὶ τὸ παρά-
α παρὰ τῶν ἰατρῶν ἤξιου λαμβάνειν τὰ μὲν νοσή-
ζωμένων, ὄργῃ δὲ πρὸς τοὺς νοσοῦντας οὐ χρωμέ-
ἤγειτο γὰρ ἀνθρώπου μὲν εἶναι τὸ ἀμαρτάνειν,
δὲ ἢ ἀνδρὸς ἰσοθέου τὰ πταισθέντα ἐπανορθοῦν.
οὕτω δὲ βίῳ χρώμενος εἰς ἑαυτὸν μὲν οὐδενὸς ἐδεύ-
ίλοις δὲ συνέπραττε τὰ εἰκότα, καὶ τοὺς μὲν εὐτυ-
θοκοῦντας αὐτῶν ὑπεμίμνησκεν ὡς ἐπ' ὀλιγοχρο-
τοῖς δοκοῦσιν ἀγαθοῖς ἐπαιρομένους, τοὺς δὲ ἢ
ν ὀδυρομένους ἢ φυγῆν δυσχεραίνοντας ἢ γῆρας ἢ
αἰτιωμένους σὺν γέλωτι παρεμυθεῖτο, οὐχ ὄρων-
τί μετὰ μικρὸν αὐτοῖς παύσεται μὲν τὰ ἀνιῶντα,
θὲ τις ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ ἐλευθερία μακρὰ πάν- 379
ν ὀλίγω καταλήψεται. 9. ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφοῦς
άζοντας διαλλάττειν καὶ γυναιξὶ πρὸς τοὺς γεγραμη-
εἰρήνην πρυτανεύειν· καὶ πον καὶ δήμοις ταρτα-
οις ἐμμελῶς διελέχθη καὶ τοὺς πλείστους αὐτῶν
εν ὑπουργεῖν τῇ πατρίδι τὰ μέτρια. τοιοῦτός τις ἦν
πος τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ, πρᾶος καὶ ἡμερος καὶ
ός. 10. μόνον αὐτὸν ἠνία φίλου νόσος ἢ θάνατος,
καὶ τὸ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν τὴν
ν ἠγνούμενον· καὶ διὰ τοῦτο φίλος μὲν ἦν ἕπασι καὶ
τιν ὄντινα οὐκ οἰκτεῖον ἐνόμιζεν, ἀνθρωπὸν γε ὄν-
λέον δὲ ἢ ἔλαττον ἔχαιρε συνῶν ἐνίοις αὐτῶν, μό-
ξιστάμενος ὁπόσοι ἂν ἐδόκουν αὐτῷ ὑπὲρ τὴν τῆς
είας ἐλπίδα διαμαρτάνειν. καὶ πάντα ταῦτα μετὰ
ων καὶ Ἀφροδίτης αὐτῆς ἐπραττέ τε καὶ ἔλεγεν, ὡς
ὁ κωμικὸν ἐκείνο, τὴν πειθῶ τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ

ἐπικαθῆσθαι. 11. τοιγαροῦν καὶ Ἀθηναίων ὃ τε σ
 δῆμος καὶ οἱ ἐν τέλει ὑπερφυῶς ἐθαύμαζον αὐτὸν
 διετέλουν ὡς τινα τῶν κρειττόνων προσβλέποντες.
 ἐν ἀρχῇ προσέκρουε τοῖς πολλοῖς αὐτῶν καὶ μὴ
 180 μείον τοῦ [Σωκράτους] παρὰ τοῖς πλήθεσιν ἐκτίθει
 τε τῇ παρρησίᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ, καὶ τινες ἐπ' αὐτὸν
 στησαν Ἄνυτοι καὶ Μέλητοι τὰ αὐτὰ κατηγοροῦντι
 κάκεινον οἱ τότε, ὅτι οὔτε θύων ὄψθη πάποι
 ἐμνήθη μόνος ἀπάντων ταῖς Ἐλευσινίαις· πρὸς αἰ
 δρῆϊς μάλα στεφανωσάμενος καὶ καθαρὸν ἱμάτι
 λαβὼν καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὰ μὲν ἐπ'
 τὰ δὲ καὶ τραχύτερον ἢ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσ
 λογῆσατο· πρὸς μὲν γὰρ τὸ μὴ τεθυκέναι πᾶσι
 Ἀθηναῖ, Μὴ θαυμάσητε, ἔφη, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι
 μὴ πρότερον αὐτῇ ἔθυσα, οὐδὲ γὰρ δεῖσθαι αὐτὸν
 παρ' ἐμοῦ θυσιῶν ὑπελάμβανον. πρὸς δὲ θάτεροι
 τῶν μυστηρίων, ταύτην ἔφη ἔχειν αἰτίαν τοῦ μὴ
 νῆσαι σφίσι τῆς τελετῆς, ὅτι, ἂν τε φαῦλα ἢ τὰ
 ρια, οὐ σιωπήσεται πρὸς τοὺς μηδέπω μεμνημένοι
 ἀποτρέψει αὐτοὺς τῶν ὀργίων, ἂν τε καλά, πᾶσι
 ἐξαγορεύσειν ὑπὸ φιλανθρωπίας· ὥστε τοὺς Ἀθη
 ἡδὴ λίθους ἐπ' αὐτὸν ἐν ταῖν χεροῖν ἔχοντας πρᾶ
 τῶ καὶ ἵλεως γενέσθαι αὐτίκα καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνοι
 μένους τιμᾶν καὶ αἰδεῖσθαι καὶ τὰ τελευταῖα θαι
 καίτοι εὐθύς ἐν ἀρχῇ τῶν πρὸς αὐτοὺς λόγων τρο
 ἐχρήσατο τῶ προοιμίῳ· Ἄνδρες γάρ, ἔφη, Ἀθηναῖοι
 μὲν ὀργῶντες ἐστεφανωμένον ὑμεῖς ἡδὴ κάμει κατα
 τὸ γὰρ πρότερον οὐκ ἐκαλλιερῆσατε.

381 12. Βούλομαι δὲ ἐνια παραθέσθαι τῶν εὐστ
 ἄμα καὶ ἀστείως ὑπ' αὐτοῦ λελεγμένον, ἀρξασθαι
 Φαβωρίνου καλὸν καὶ ὧν πρὸς ἐκείνον εἶπεν. ἐπ.
 Φαβωρίνος ἀκούσας τινὸς ὡς ἐν γέλωτι ποιοῖτο τ

αὐτοῦ καὶ μάλιστα τῶν ἐν αὐταῖς μελῶν τὸ ἐπικε-
 μένον σφόδρα ὡς ἀγεννὲς καὶ γυναικεῖον καὶ φιλο-
 λῶν ἤκιστα πρέπον, προσελθὼν ἠρώτα τὸν Δημῶ-
 να, τίς ὦν γλευάζοι τὰ αὐτοῦ. Ἄνθρωπος, ἔφη, οὐκ
 εὐκατάτητα ἔχων τὰ ἄτα. ἐγκειμένου δὲ τοῦ σοφιστοῦ καὶ
 πάντος, τίνα δὲ καὶ ἐφόδια ἔχων, ὦ Δημῶναξ, ἐκ
 αὐτοῦ εἰς φιλοσοφίαν ἤκει; Ὁρχεῖς, ἔφη. 13. ἄλλοτε
 γὰρ ὁ αὐτὸς προσελθὼν ἠρώτα τὸν Δημῶνακτα, τίνα
 αἰνῶν ἀσπάζεται μᾶλλον ἐν φιλοσοφίᾳ. ὁ δὲ, Τίς γάρ
 λέγειν ὅτι φιλοσοφῶ; καὶ ἀπιὼν ἤδη παρ' αὐτοῦ μάλα
 ἐγέλασε. τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος, ἐφ' ὅτῳ γελᾷ, ἐκεῖνος
 Γελοῖόν μοι εἶναι ἔδοξεν, εἰ σὺ ἀπὸ τοῦ πάγωνος
 κρίνεσθαι τοὺς φιλοσοφοῦντας αὐτὸς πάγωννα οὐκ
 ἔμελλες. 14. τοῦ δὲ Σιδωνίου ποτὲ σοφιστοῦ Ἀθήνησιν εὐ-
 μοῦντος καὶ λέγοντος ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπαινον τινα τοιοῦ-
 του, ὅτι πάσης φιλοσοφίας πεπειράται — οὐ χεῖρον δὲ
 εἰπεῖν ἢ ἔλεγεν. Ἐὰν Ἀριστοτέλης με καλῆ ἐπὶ τὸ
 σοφίῳ, ἔψομαι. ἂν Πλάτων ἐπὶ τὴν Ἀκαδημίαν, ἀφί-
 κται. ἂν Ζήνων, ἐπὶ τῇ Ποικίλῃ διατρέψω. ἂν Πυθα-
 γόρας καλῆ, σιωπήσομαι. ἀναστὰς οὖν ἐκ μέσων τῶν 382
 παρόντων, Οὔτος, ἔφη προσειπὼν τὸ ὄνομα, καλεῖ σε
 Παγόρας. 15. Πύθωνος δὲ τινος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ
 κρυφῶν νεανίσκου ὠραίου ἐρεσχηλοῦντος αὐτὸν καὶ
 κτείνοντος ἐρώτημά τι σοφιστικὸν καὶ κελεύοντος εἰ-
 πεῖν τοῦ συλλογισμοῦ τὴν λύσιν, Ἐν, ἔφη, οἶδα, τέκνον,
 περαινέει. ἀγανακτήσαντος δὲ ἐκείνου ἐπὶ τῷ τῆς ἀμ-
 ολίβας σκώματι καὶ συναπειλήσαντος, Αὐτίκα σοί
 λατὸν ἄνδρα δεῖξω, ὁ δὲ σὺν γέλῳ ἠρώτησε, Καὶ
 ἄνδρα ἔχεις; 16. ἐπεὶ δὲ τις ἀθλητὴς καταγελασθεὶς
 αὐτοῦ, ὅτι ἐσθῆτα ὠφθη ἀνδρινὴν ἀμπερόμενος
 ἐμπιονίχης ὦν, ἐπάταξεν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν λίθῳ
 καὶ αἷμα ἐρρῆν, οἱ μὲν παρόντες ἠγανακτοῦν ὡς αὐτὸς

ἕκαστος τετυπτημένος καὶ ἐβόων ἐπὶ τὸν ἀνθύπα
 ναί, ὁ δὲ Δημῶναξ, Μηδαμῶς, ἔφη, ὦ ἄνδρες, π
 ἀνθύπατον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἰατρόν. 17. ἐπεὶ δὲ ποτε κ
 σοῦν δακτύλιον ὁδῶ βαδίζων εὔρε, γραμματίων ἐ
 προθεὶς ἡξίου τὸν ἀπολέσαντα, ὅστις εἶη τοῦ δα
 383 δεσπότης, ἤκειν καὶ εἰπόντα ὀλκὴν αὐτοῦ καὶ λί
 τύπον ἀπολαμβάνειν· ἤκεν οὖν τις μειρακίσκος
 αὐτὸς ἀπολωλέκεναι λέγων. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ὑγιὲς
 ἄπιθι, ἔφη, ὦ παῖ, καὶ τὸν ἑαυτοῦ δακτύλιον φ
 τοῦτον γὰρ οὐκ ἀπολώλεκας. 18. τῶν δὲ ἀπὸ τῆς Ἐ
 βουλλῆς τις Ἀθήνησιν υἱὸν αὐτῶ δεύξας πάνυ ὠραὶ
 λυθρίαν δὲ καὶ διακεκλασμένον, Προσαγορεύει σ
 ὁ ἐμὸς υἱὸς οὐτοσί, καὶ ὁ Δημῶναξ, Καλός, ἐξ
 σοῦ ἄξιός καὶ τῇ μητρὶ ὅμοιος. 19. τὸν δὲ Κυν
 ἄρκτου δέρματι φιλοσοφοῦντα οὐχ Ὀνωρᾶτον,
 ὠνομάζετο, ἀλλ' Ἀρκεσίλαον καλεῖν ἡξίου. 20.
 σαντος δὲ τινος, τίς αὐτῶ ὄρος εὐδαιμονίας εἶνα
 Μόνον εὐδαίμονα, ἔφη, τὸν ἐλεύθερον· ἐκείνου
 σαντος πολλοὺς ἐλευθέρους εἶναι, Ἄλλ' ἐκείνον
 τὸν μήτε ἐλπίζοντά τι μήτε δεδιότα· ὁ δέ, Καί
 ἔφη, τοῦτό τις δύναιτο; ἅπαντες γὰρ ὡς τὸ πολ
 τοὶς δεδουλώμεθα. Καὶ μὴν, ἔφη, εἰ κατανοήσεις
 384 ἀνθρώπων πράγματα, εὗροις ἂν αὐτὰ οὔτε ἐλπίδ
 φόβου ἄξια, παυσομένων πάντως καὶ τῶν ἀνιαξ
 τῶν ἡδέων. 21. Περεργίνου δὲ τοῦ Πρωτεύως ἐπι
 τος αὐτῶ, ὅτι ἐγέλα τὰ πολλὰ καὶ τοῖς ἀνθρώποις
 παιξε, καὶ λέγοντος, Δημῶναξ, οὐ κυνᾶς, ἀπεκ
 Περεργίνε, οὐκ ἀνθρωπίξεις. 22. καὶ μὴν καὶ φ
 τινα περὶ τῶν ἀντιπόδων διαλεγόμενον ἀναστή
 ἐπὶ φρεσὶ ἀγαγὼν καὶ δείξας αὐτῶ τὴν ἐν τῶ ὕδαι
 ἦρετο, Τοιούτους ἄρα τοὺς ἀντίποδας εἶναι
 23. ἀλλὰ καὶ μάγου τινὸς εἶναι λέγοντος καὶ

χυράς, ὡς ὑπ' αὐτῶν ἅπαντας ἀναπειθεῖν καὶ
 ἢ αὐτῷ ὅποσα βούλεται, Μὴ θανάμαξε, ἔφη· καὶ
 ὅς ὁμοτεχνός εἰμί σοι, καὶ εἰ βούλει, ἔπου πρὸς
 ὀπώλιν καὶ ὄψει με διὰ μιᾶς ἐπωδῆς καὶ μικροῦ
 μάκου πείθοντα αὐτὴν δοῦναί μοι τῶν ἄρτων,
 εἰνος τὸ νόμισμα ὡς τὰ Ἰσα τῇ ἐπωδῇ δυνάμενον.
 δὲ Ἡρώδης ὁ πάνυ ἐπένθει τὸν Πολυδεύκην πρὸ
 τοθανόντα καὶ ἠξίου ὄχημα ζεύγνυσθαι αὐτῷ καὶ
 ταρίστασθαι ὡς ἀναβησομένῳ καὶ δεῖπνον παρα- 385
 τῆσαι, προσελθὼν, Παρὰ Πολυδεύκου, ἔφη, κο-
 τίνα ἐπιστολήν. ἠσθέντος δὲ ἐκείνου καὶ οἰη-
 ῖντι κατὰ τὸ κοινὸν καὶ αὐτὸς συντρέχει τοῖς ἄλ-
 πάθει αὐτοῦ, καὶ εἰπόντος, Τί οὖν, ὦ Δημῶναξ,
 ὑκῆς ἄξιοι; Αἰτιᾶται σε, ἔφη, ὅτι μὴ ἤδη πρὸς
 περ. 25. ὁ δ' αὐτὸς υἱὸν πενθοῦντι καὶ ἐν σκότῳ
 καθείρξαντι προσελθὼν ἔλεγε μάγος τε εἶναι καὶ
 ἀναγαγεῖν τοῦ παιδὸς τὸ εἶδωλον, εἰ μόνον
 εἰς τινὰς ἀνθρώπους ὀνομάσειε μηδένα πάποτε
 γκότας· ἐπὶ πολὺ δὲ ἐκείνου ἐνδοιάσαντος καὶ
 ἴτος — οὐ γὰρ εἶχε τινα, οἶμαι, εἰπεῖν τοιοῦτον —
 ρη, ὦ γελοῖτε, μόνος ἀφόρητα πάσχειν νομίξεις
 ὀρῶν πένθους ἄμοιρον; 26. καὶ μὴν ἀκείνων
 ἂν ἠξίου τῶν ἐν ταῖς ὀμιλίαις πάνυ ἀρχαίοις καὶ
 νόμασι χρωμένων· ἐνὶ γοῦν ἐρωτηθέντι ὑπ' αὐ-
 ον τινὰ καὶ ὑπεραττικῶς ἀποκριθέντι, Ἐγὼ μὲν
 , ὦ ἑταῖρε, νῦν ἠρώτησα, σὺ δέ μοι ὡς ἐπ' Ἀγα-
 ρις ἀποκρίνη. 27. εἰπόντος δέ τινος τῶν ἑταίρων,
 ν, Δημῶναξ, εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον καὶ προσευξά- 386
 ῖερό τοῦ υἱοῦ, Πάνυ, ἔφη, κωφὸν ἠγγὴ τὸν Ἀσκλη-
 μὴ δύναται κἀντεῦθεν ἡμῶν εὐχομένων ἀκούειν.
 ἢ δέ ποτε δύο τινὰς φιλοσόφους κομιδῇ ἀπαιδευ-
 ζητήσῃ ἐρίζοντας καὶ τὸν μὲν ἄτοπα ἐρωτῶντα,

τὸν δὲ οὐδὲν πρὸς λόγον ἀποκρινόμενον, Οὐ δοκεῖ
 εἶπαι, ὦ φίλοι, ὁ μὲν ἕτερος τούτων τράγον ἀμέλγει
 δὲ αὐτῷ κόσκινον ὑποτιθέναι; 29. Ἀγαθοκλέους δὲ
 Περιπατητικοῦ μέγα φρονούντος ὅτι μόνος αὐτό
 καὶ πρῶτος τῶν διαλεκτικῶν, εἶπαι, Καὶ μήν, ὦ Ἀ
 κλεις, εἰ μὲν πρῶτος, οὐ μόνος, εἰ δὲ μόνος, οὐ π
 30. Κεθίγγου δὲ τοῦ ὑπατικοῦ, ὁπότε διὰ τῆς Ἐλ
 εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπήει πρεσβεύσων τῷ πατρί, πολλὰ
 γέλαστα καὶ λέγοντος καὶ ποιούντος, ἐπειδὴ τῶν ἐτ
 17 τισ ὁρῶν ταῦτα ἔλεγεν αὐτὸν μέγα κάθαγμα εἶναι
 τὸν Δί', εἶπαι ὁ Δημῶναξ, οὐδὲ μέγα. 31. καὶ Ἀπ
 νιον δὲ ποτε τὸν φιλόσοφον ἰδὼν μετὰ πολλῶν τῶν
 θητῶν ἐξελαύνοντα — ἤδη δὲ ἀπήει μετὰ πέμπτος
 παιδείᾳ τῷ βασιλεῖ συνεσόμενος — Προσέρχεται, εἰ
 Ἀπολλώνιος καὶ οἱ Ἀργοναῦται αὐτοῦ. 32. ἄλλου δὲ
 ἐρομένου εἰ ἀθάνατος αὐτῷ ἢ ψυχὴ δοκεῖ εἶναι, Ἀ
 τος, εἶπαι, ἀλλ' ὡς πάντα. 33. περὶ μέντοι Ἡρώδο
 γεν ἀληθεύειν τὸν Πλάτωνα φάμενον, οὐ μίαν ἡμί
 χλὴν ἔχειν· οὐ γὰρ εἶναι τῆς αὐτῆς ψυχῆς Ῥηγίλλε
 Πολυδεύκην ὡς ζῶντας ἐστῖαν καὶ τὰ τοιαῦτα με
 34. ἐτόλμησε δὲ ποτε καὶ Ἀθηναίους ἐρωτῆσαι δι
 τῆς προρορήσεως ἀκούσας, διὰ τίνα αἰτίαν ἀποκλ
 τοὺς βαρβάρους, καὶ ταῦτα τοῦ τὴν τελετὴν αὐτο
 ταστησαμένου Εὐμόλπου βαρβάρου καὶ Θρακῶς
 35. ἐπεὶ δὲ ποτε πλεῖν μέλλοντι αὐτῷ διὰ χειμῶνι
 38 τισ τῶν φίλων, Οὐ δέδοικας μὴ ἀνατραπέντος τοί
 φους ὑπὸ ἰχθύων καταβρωθῆς; Καὶ τ' ἀγνώμων αἰ
 εἶπαι, ὀκνῶν ὑπὸ ἰχθύων καταδασθῆναι τοσοῦτους
 ἰχθύς καταφαγῶν. 36. ζήτησι δὲ τινι κάκιστα μ
 σαντι συνεβούλευεν ἀσκεῖν καὶ γυμνάζεσθαι· τοῦ
 πόντος, Ἄει ἐπ' ἑμαυτοῦ λέγω, Εἰκότως τοίνυν
 τοιαῦτα λέγεις μωρῷ ἀκροατῇ χρώμενος. 37. καὶ μ

ποτε ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον, Οὐχ
 ὦ, ἔφη, ἐφ' ὅτῳ τὸν μισθὸν ἀπαιτεῖς· εἰ μὲν γὰρ ὡς
 ἀξίαι τι δυνάμενος τῶν ἐπικεκλωσμένων, ὀλίγον αἰ-
 πόσον ἂν αἰτῆς, εἰ δὲ ὡς θέδοκται τῷ θεῷ πάντα
 καὶ τί σου δύναται ἡ μαντική; 38. πρεσβύτου δέ τινος
 λαίου εὐσωματοῦντος καὶ τὴν ἐνόπλιον αὐτῷ μάχην
 καὶ πάτταλον ἐπιδειξαμένου καὶ ἐρομένου, Πῶς σοι,
 Πῶναξ, μεμαχῆσθαι ἔδοξα; Καλῶς, ἔφη, ἂν ξύλινον
 ἀνταγωνιστήν ἔχῃς. 39. καὶ μὴν καὶ πρὸς τὰς ἀπό-
 ρων ἐρωτήσεων πάνυ εὐστόχως παρεσκεύαστο· ἐρο-
 νου γάρ τινος ἐπὶ χλευασμῷ, Εἰ χιλίας μναῖς ξύλων καὶ 389
 καὶ ὦ Δημῶναξ, πόσαι μναῖ ἂν καπνοῦ γένοιντο; Στῆ-
 ρ, ἔφη, τὴν σποδόν, καὶ τὸ λοιπὸν πᾶν καπνὸς ἐστὶ.
 Πολυβίου δέ τινος, κομιδῇ ἀπαιδεύτου ἀνθρώπου καὶ
 οἴκου, εἰπόντος, Ὁ βασιλεὺς με τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ
 ἠμῆκεν· Εἶθε σε, ἔφη, Ἑλληνα μᾶλλον ἢ Ῥωμαῖον πε-
 ἠμῆκεν. 41. ἰδὼν δέ τινα τῶν εὐπαρόφων ἐπὶ τῷ πλάτει
 πορφύρας μέγα φρονουῦντα, κύψας αὐτοῦ πρὸς τὸ
 καὶ τῆς ἐσθῆτος λαβόμενος καὶ δείξας, Τοῦτο μέντοι,
 ἰ, πρὸ σου πρόβατον ἐφόρει καὶ ἦν πρόβατον. 42. ἐπεὶ
 τοι λουόμενος ἄκνησεν ἐς τὸ ὕδωρ ζέον ἐμβῆναι, καὶ
 ἴσατό τις ὡς ἀποδειλιάσαντα, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὑπὲρ
 ῥίδος αὐτὸ πείσεσθαι ἐμελλον; 43. ἐρομένου δέ τινος,
 οἷα νομίζεις τὰ ἐν Ἄιδου; Περίμεινον, ἔφη, ἀκείθεν
 ἐπιστελῶ. 44. Ἀδμήτῳ δέ τινι ποιητῇ φαύλῳ λέγοντι
 ραφέναι μονόστιχον ἐπίγραμμα, ὅπερ ἐν ταῖς διαθή-
 ρς κεκέλευκεν ἐπιγραφῆναι αὐτοῦ τῇ στήλῃ — οὐ χει-
 ρὸς δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,
 Ἰατὰ λάβ' Ἀδμήτου ἔλυτρον, βῆ δ' εἰς θεὸν αὐτός —
 ἄσας εἶπεν, Οὕτω καλὸν ἐστίν, ὦ Ἀδμητε, τὸ ἐπίγραμ- 390
 ὥστε ἐβουλόμην αὐτὸ ἤδη ἐπιγεγράφθαι. 45. ἰδὼν
 ἰς ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ οἷα τοῖς γέρουσιν ἐπεικῶς

τὸν δὲ οὐδὲν πρὸς λόγον ἀποκρινόμενον, Οὐ δοκεῖ
 εἶπαι, ὦ φίλοι, ὁ μὲν ἕτερος τούτων τράγον ἀμέλγει
 δὲ αὐτῷ κόσκινον ὑποτιθέναι; 29. Ἀγαθοκλέους δὲ
 Περιπατητικοῦ μέγα φρονούντος ὅτι μόνος αὐτός
 καὶ πρῶτος τῶν διαλεκτικῶν, εἶπαι, Καὶ μὴν, ὦ Ἀγ
 κλεις, εἰ μὲν πρῶτος, οὐ μόνος, εἰ δὲ μόνος, οὐ πρῶ
 30. Κεθήγου δὲ τοῦ ὑπατικοῦ, ὁπότε διὰ τῆς Ἑλλ
 εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπῆει πρεσβεύσων τῷ πατρί, πολλὰ κ
 γέλαστα καὶ λέγοντος καὶ ποιούντος, ἐπειδὴ τῶν ἑτα
 387 τῶν ὄρων ταῦτα ἔλεγεν αὐτὸν μέγα κάθαγμα εἶναι,
 τὸν Δί', εἶπαι ὁ Δημῶναξ, οὐδὲ μέγα. 31. καὶ Ἀπο
 νιον δὲ ποτε τὸν φιλόσοφον ἰδὼν μετὰ πολλῶν τῶν
 θητῶν ἐξελαύνοντα — ἤδη δὲ ἀπῆει μετὰ πέμπτος ἀ
 παιδείᾳ τῷ βασιλεῖ συνεσόμενος — Προσέρχεται, εἶπαι
 Ἀπολλώνιος καὶ οἱ Ἀργοναῦται αὐτοῦ. 32. ἄλλου δὲ
 ἐρομένου εἰ ἀθάνατος αὐτῷ ἢ ψυχὴ δοκεῖ εἶναι, Ἀθ
 33. πρὸς πάντας. 33. περὶ μέντοι Ἡρώδου
 γεν ἀληθεύειν τὸν Πλάτωνα φάμενον, οὐ μίαν ἡμᾶς
 χῆν ἔχειν· οὐ γὰρ εἶναι τῆς αὐτῆς ψυχῆς Ῥηγίλλαι
 Πολυδενύκην ὡς ζῶντας ἐστιᾶν καὶ τὰ τοιαῦτα μελ
 34. ἐτόλμησε δὲ ποτε καὶ Ἀθηναίους ἐρωτῆσαι δη
 τῆς προρορήσεως ἀκούσας, διὰ τίνα αἰτίαν ἀποκλε
 τοὺς βαρβάρους, καὶ ταῦτα τοῦ τὴν τελετὴν αὐτοῖ
 388 35. ἐπεὶ δὲ ποτε πλεῖν μέλλοντι αὐτῷ διὰ χειμῶνος
 τις τῶν φίλων, Οὐ δέδοικας μὴ ἀνατραπέντος τοῦ
 φους ὑπὸ ἰχθύων καταβρωθῆς; Κατ' ἀγνώμων ἂν
 εἶπαι, ὀκνῶν ὑπὸ ἰχθύων καταδασθῆναι τοσούτους ἢ
 ἰχθύς καταφαγῶν. 36. ῥήτορι δὲ τινι κάκιστα με
 σαντι συνεβούλευεν ἀσκεῖν καὶ γυμνάζεσθαι· τοῦ
 πόντος, Ἄει ἐπ' ἔμαντοῦ λέγω, Εἰκότως τοίνυν,
 τοιαῦτα λέγεις μωρῷ ἀκροατῇ χρώμενος. 37. καὶ μι

δέν ἐστίν, ἔφη, ἀναισχυντότερον χαλοῦ Περιπατητι-
 55. ἐπεὶ δὲ ποτε ὁ Ἐπίκτητος ἐπιτιμῶν ἅμα συνε-
 λευεν αὐτῷ ἀγαγέσθαι γυναῖκα καὶ παιδοποιήσασθαι,
 κεν γὰρ καὶ τοῦτο φιλοσόφῳ ἀνδρὶ ἔτερον ἀνδ' ἀν-
 καταλιπεῖν τῇ φύσει, ἐλεγκτικώτατα πρὸς αὐτὸν
 κρίνατο, Οὐκοῦν, ὦ Ἐπίκτητε, θός μοι μίαν τῶν σαν-
 θυγατέρων. 56. καὶ μὴν καὶ τὸ πρὸς Ἐρμῖνον τὸν
 ποτελικὸν ἄξιον ἀπομνημονεύσαι· εἰδώς γὰρ αὐτὸν
 ποτελικὸν μὲν ὄντα καὶ μυρία κακὰ ἐργαζόμενον, τὸν
 ποτελέην δὲ διὰ στόματος καὶ αὐτοῦ τὰς δέκα κατη-
 γίας ἔχοντα, Ἐρμῖνε, ἔφη, ἀληθῶς ἄξιός εἰ δέκα κατη-
 γῶν. 57. Ἀθηναίων δὲ σκεπτομένων κατὰ ζῆλον τὸν
 ἐς Κορινθίους καταστήσασθαι θείαν μονομάχων προ-
 τῶν εἰς αὐτούς, Μὴ πρότερον, ἔφη, ταῦτα, ὦ Ἀθη-
 ναίη, ψηφίσῃθε, ἂν μὴ τοῦ Ἑλέου τὸν βωμὸν καθέ-
 σθαι, 58. ἐπεὶ δὲ εἰς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἔλθόντι αὐτῷ Ἡλείοι
 ἡρα χαλκῆν ἐψηφίσαντο, Μηδαμῶς τοῦτο, ἔφη, ὦ ἄν-
 θρωποι, μὴ δόξῃτε ὄνειδίξειν τοῖς προγόνοις ὑμῶν,
 μήτε Σωκράτους μήτε Διογένους εἰκόνα ἀνατεθεῖ- 394
 ναι. 59. ἤκουσα δὲ αὐτοῦ ποτε καὶ πρὸς τὸν τῶν νό-
 μων ἄπειρον ταῦτα λέγοντος, ὅτι κινδυνεύουσιν ἄρη-
 κτα εἶναι οἱ νόμοι, ἂν τε πονηροῖς ἂν τε ἀγαθοῖς γρά-
 νται· οἱ μὲν γὰρ οὐ δέονται νόμων, οἱ δὲ ὑπὸ νομῶν
 δύναν βελτίους γίνονται. 60. τῶν δὲ Ὀμήρου στίχων ἕνα
 μάλιστα,
 κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργῶς.
 ἐπῆναι δὲ καὶ τὸν Θεοσίτην ὡς Κυνικὸν τινα δημη-
 γῶν. 62. ἐρωτηθεὶς δὲ ποτε, τίς αὐτῷ ἀρέσκοι τῶν φι-
 λσοφῶν, ἔφη, Πάντες μὲν θαυμαστοί, ἐγὼ δὲ Σωκράτην
 καὶ Πλάτωνα, θαυμάζω δὲ Διογένην καὶ φιλῶ Ἀριστιππον.
 63. Ἐβίω δὲ ἔτη ὀλίγου δέοντα τῶν ἑκατὸν ἄσοςος,
 πρὸς οὐδένα ἐνοχλήσας τι ἢ αἰτήσας, φίλοις χρησίμος,
 ἄρῳ οὐδένα οὐδεπώποτε ἐσχηκώς· καὶ τοσοῦτου ἔρωτα
 ἔχων πρὸς αὐτὸν Ἀθηναῖοί τε αὐτοὶ καὶ ἅπανα ἡ Ἑλλάς,
 οὐδεὶς ἐπαριόντι ὑπεξανίστασθαι μὲν τοὺς ἄρχοντας, σιω-
 πῶν δὲ γίνεσθαι παρὰ πάντων. τὸ τελευταῖον δὲ ἤδη
 ἄρρηκτως ὦν ἀκλήτος εἰς ἣν τύχοι παριῶν οἰκίαν ἐδεί- 395

πνει καὶ ἐκάθευδε, τῶν ἐνοικούντων θεοῦ τινα ἐνεῖαν ἡγουμένων τὸ πρᾶγμα καὶ τινα ἀγαθὸν δαιεῖσεληλυθέναι αὐτοῖς εἰς τὴν οἰκίαν. παριόντα δὲ τοπαῶλιδες ἀνθεῖλλον πρὸς αὐτὰς ἐκάστη ἀξιούσα αὐτῆς λαμβάνειν τῶν ἄρτων, καὶ τοῦτο εὐτυχίαν ἢ ἢ δεδωκυῖα ᾤετο. καὶ μὴν καὶ οἱ παῖδες ὁπίωρας πφερον αὐτῷ πατέρα ὀνομάζοντες. 64. στάσεως δι' Ἀθήνησι γενομένης εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν κνεὶς μόνον σιωπᾶν ἐποίησεν αὐτούς· ὁ δὲ ἰδὼν ἦδη γνωκώτας οὐδὲν εἰπὼν καὶ αὐτὸς ἀπηλλάγη. 65. ἰσυνῆκεν οὐκέθ' οἷός τε ᾧν αὐτῷ ἐπικουρεῖν, εἰκῶς τοὺς παρόντας τὸν ἐναγώνιον τῶν κηρύκων πόδα

Ἀγγει μὲν ἀγῶν τῶν καλλίστων
ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μηκέτι μέλλειν

καὶ πάντων ἀποσχόμενος ἀπῆλθε τοῦ βίου φαιδρι
396 οἷος ἀεὶ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐφαίνετο. 66. ὀλίγον ἰτῆς τελευτῆς ἐρομένου τινός, Περὶ ταφῆς τί κελ Μῆ πολυπραγμονεῖτε, ἔφη· ἢ γὰρ ὁδμή με θάψει μένου δὲ ἐκείνου, Τί οὖν; οὐκ αἰσχρὸν ὀρνέοις καβορᾶν προτεθῆναι τηλικούτου ἀνδρὸς σῶμα; Κε οὐδὲν ἄτοπον, ἔφη, τοῦτο, εἰ μέλλω καὶ ἀποθανῶν τισὶ χρήσιμος ἔσεσθαι. 67. οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι καψαν αὐτὸν δημοσίᾳ μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐπὶ πολὺ ἐπσαν καὶ τὸν θᾶκον τὸν λίθινον, ἐφ' οὗ εἰώθει κάμνιοι ἀναπαύεσθαι, προσεκύνουν καὶ ἐστεφάνκ τιμὴν τοῦ ἀνδρὸς ἡγούμενοι ἱερὸν εἶναι καὶ τὸν, ἐφ' οὗ ἐκαθέζετο. ἐπὶ μὲν γὰρ τὴν ἐκφορᾶν οὐκ ὄστις οὐκ ἀπήντησε, καὶ μάλιστα τῶν φιλοσόφων· μέντοι ὑποδύντες ἐκόμιζον αὐτὸν ἄχρι πρὸς τὸν τὰ Ταῦτα ὀλίγα πάνυ ἐκ πολλῶν ἀπεμνημόνευσι ἔστιν ἀπὸ τούτων τοῖς ἀναγινώσκουσι λογιζέσθαι ἢ ἐκείνος ἀνὴρ ἐγένετο.

B. Lateinische Autoren.

<table border="0" style="width: 100%;"> <tr><td>e civitate Dei (61), 2 voll. ^{auf 1871} 2 —</td></tr> <tr><td>mentarii (36) 12 1/2</td></tr> <tr><td>s einzeln:</td></tr> <tr><td>o Gallico (36) 6</td></tr> <tr><td>o civili (36) 6</td></tr> <tr><td>ntarii (65), vol. I. 9</td></tr> <tr><td>Gallico (65), Ed. minor. — 6</td></tr> <tr><td>. 4 1/2</td></tr> <tr><td>. 1 —</td></tr> <tr><td>ra (30), 11 voll. 6 12</td></tr> <tr><td>7 einzeln (Abthlg.)</td></tr> <tr><td>tionese selectae 15</td></tr> <tr><td>t. select. (11) Pars I. 9</td></tr> <tr><td>— Pars II. 15</td></tr> <tr><td>ros (11). 2 1/2</td></tr> <tr><td>(16) 10</td></tr> <tr><td>. 2 1/2</td></tr> <tr><td>Ampelius (51) 9</td></tr> <tr><td>. 15</td></tr> <tr><td>. 24</td></tr> <tr><td>2 voll. 27</td></tr> <tr><td>ae (26 & 42) 7 1/2</td></tr> <tr><td>ae antejustinianae re-</td></tr> <tr><td>. 1 24</td></tr> <tr><td>. 27</td></tr> <tr><td>minor 7 1/2</td></tr> <tr><td>rae (20) 4 1/2</td></tr> <tr><td>ed. C. F. Hermann 4 1/2</td></tr> <tr><td>19), 6 voll. 1 24</td></tr> <tr><td>. 12</td></tr> <tr><td>grammata (44) 12</td></tr> <tr><td>pella (67) 1 15</td></tr> </table>	e civitate Dei (61), 2 voll. ^{auf 1871} 2 —	mentarii (36) 12 1/2	s einzeln:	o Gallico (36) 6	o civili (36) 6	ntarii (65), vol. I. 9	Gallico (65), Ed. minor. — 6 4 1/2 1 —	ra (30), 11 voll. 6 12	7 einzeln (Abthlg.)	tionese selectae 15	t. select. (11) Pars I. 9	— Pars II. 15	ros (11). 2 1/2	(16) 10 2 1/2	Ampelius (51) 9 15 24	2 voll. 27	ae (26 & 42) 7 1/2	ae antejustinianae re- 1 24 27	minor 7 1/2	rae (20) 4 1/2	ed. C. F. Hermann 4 1/2	19), 6 voll. 1 24 12	grammata (44) 12	pella (67) 1 15	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr><td>Metrologici scriptores (64), vol. II. ^{auf 1871} — 24</td></tr> <tr><td>Ovidii opera (33), 3 voll. 27 1/2</td></tr> <tr><td>Daraus einzeln:</td></tr> <tr><td>Ovidii tristia 3 3/4</td></tr> <tr><td>— fasti 5</td></tr> <tr><td>— metam. delectus 5</td></tr> <tr><td>Persius (23) 3</td></tr> <tr><td>Phaedri fabulae (14) 2 1/2</td></tr> <tr><td>Plauti comoediae (15), 2 voll. 23</td></tr> <tr><td>Jedes Stück einzeln 3 1/4</td></tr> <tr><td>Plini epistulae (29) 10</td></tr> <tr><td>Plinii nat. hist. (27), 6 voll. 4 —</td></tr> <tr><td>Propertii carmina (29) 6</td></tr> <tr><td>Quintiliani inst. (9), 2 voll. 18</td></tr> <tr><td>Salustius (11) 3 3/4</td></tr> <tr><td>Scriptores hist. Aug. (68), 2 voll. 1 21</td></tr> <tr><td>Senecae opera philos. (19), 3 voll. 2 6</td></tr> <tr><td>Statius (37), 2 voll. 1 —</td></tr> <tr><td>Suetonius (41) 15</td></tr> <tr><td>Taciti opera (21), 2 voll. 18</td></tr> <tr><td>Daraus einzeln:</td></tr> <tr><td>— libri minores 3 3/4</td></tr> <tr><td>Terentii comoediae (15) 9</td></tr> <tr><td>Tibulli carmina (40) 3</td></tr> <tr><td>Ulpianus (59) 7 1/2</td></tr> <tr><td>Valerius Maximus (21) 1 7 1/2</td></tr> <tr><td>Velleius Paterculus (19) 4 1/2</td></tr> <tr><td>Virgilii opera (26) 11 3/4</td></tr> <tr><td>Daraus einzeln:</td></tr> <tr><td>— Bucolica et Georgica 3 3/4</td></tr> <tr><td>— Aeneis 7 1/2</td></tr> </table>	Metrologici scriptores (64), vol. II. ^{auf 1871} — 24	Ovidii opera (33), 3 voll. 27 1/2	Daraus einzeln:	Ovidii tristia 3 3/4	— fasti 5	— metam. delectus 5	Persius (23) 3	Phaedri fabulae (14) 2 1/2	Plauti comoediae (15), 2 voll. 23	Jedes Stück einzeln 3 1/4	Plini epistulae (29) 10	Plinii nat. hist. (27), 6 voll. 4 —	Propertii carmina (29) 6	Quintiliani inst. (9), 2 voll. 18	Salustius (11) 3 3/4	Scriptores hist. Aug. (68), 2 voll. 1 21	Senecae opera philos. (19), 3 voll. 2 6	Statius (37), 2 voll. 1 —	Suetonius (41) 15	Taciti opera (21), 2 voll. 18	Daraus einzeln:	— libri minores 3 3/4	Terentii comoediae (15) 9	Tibulli carmina (40) 3	Ulpianus (59) 7 1/2	Valerius Maximus (21) 1 7 1/2	Velleius Paterculus (19) 4 1/2	Virgilii opera (26) 11 3/4	Daraus einzeln:	— Bucolica et Georgica 3 3/4	— Aeneis 7 1/2
e civitate Dei (61), 2 voll. ^{auf 1871} 2 —																																																																
mentarii (36) 12 1/2																																																																
s einzeln:																																																																
o Gallico (36) 6																																																																
o civili (36) 6																																																																
ntarii (65), vol. I. 9																																																																
Gallico (65), Ed. minor. — 6																																																																
. 4 1/2																																																																
. 1 —																																																																
ra (30), 11 voll. 6 12																																																																
7 einzeln (Abthlg.)																																																																
tionese selectae 15																																																																
t. select. (11) Pars I. 9																																																																
— Pars II. 15																																																																
ros (11). 2 1/2																																																																
(16) 10																																																																
. 2 1/2																																																																
Ampelius (51) 9																																																																
. 15																																																																
. 24																																																																
2 voll. 27																																																																
ae (26 & 42) 7 1/2																																																																
ae antejustinianae re-																																																																
. 1 24																																																																
. 27																																																																
minor 7 1/2																																																																
rae (20) 4 1/2																																																																
ed. C. F. Hermann 4 1/2																																																																
19), 6 voll. 1 24																																																																
. 12																																																																
grammata (44) 12																																																																
pella (67) 1 15																																																																
Metrologici scriptores (64), vol. II. ^{auf 1871} — 24																																																																
Ovidii opera (33), 3 voll. 27 1/2																																																																
Daraus einzeln:																																																																
Ovidii tristia 3 3/4																																																																
— fasti 5																																																																
— metam. delectus 5																																																																
Persius (23) 3																																																																
Phaedri fabulae (14) 2 1/2																																																																
Plauti comoediae (15), 2 voll. 23																																																																
Jedes Stück einzeln 3 1/4																																																																
Plini epistulae (29) 10																																																																
Plinii nat. hist. (27), 6 voll. 4 —																																																																
Propertii carmina (29) 6																																																																
Quintiliani inst. (9), 2 voll. 18																																																																
Salustius (11) 3 3/4																																																																
Scriptores hist. Aug. (68), 2 voll. 1 21																																																																
Senecae opera philos. (19), 3 voll. 2 6																																																																
Statius (37), 2 voll. 1 —																																																																
Suetonius (41) 15																																																																
Taciti opera (21), 2 voll. 18																																																																
Daraus einzeln:																																																																
— libri minores 3 3/4																																																																
Terentii comoediae (15) 9																																																																
Tibulli carmina (40) 3																																																																
Ulpianus (59) 7 1/2																																																																
Valerius Maximus (21) 1 7 1/2																																																																
Velleius Paterculus (19) 4 1/2																																																																
Virgilii opera (26) 11 3/4																																																																
Daraus einzeln:																																																																
— Bucolica et Georgica 3 3/4																																																																
— Aeneis 7 1/2																																																																

Die Sammlung von Textausgaben, welche überall wo humanistische Ausgaben eben werden, fast ausschliesslich im Gebrauch ist, wird ununterbrochen und fortwährend durch neue verbesserte Auflagen immer grösserer Vollentgegengeführt.

B. G. Teubner's

Ausgaben griechischer und lateinischer Classiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen.

neuen sind bis jetzt (Juni 1866):

Memnon. Von Rob. Enger 12 ¹⁸⁷¹
den Lyrikern der Griechen. Von Dr. E. Buchholz. I. Bändchen.
iker und Iambographen enthaltend 10 "
Bändchen: Die Melischen und Chorischen Dichter und die
r enthaltend 15 "
mentarii de bello Gallico. Von A. Doberenz. Mit Karte. 3. Aufl. 20 "
belle civili von A. Doberenz. 2. Aufl. 15 "
Meis libris tres. Von J. von Gruber. 2. Aufl. 12 "
Von G. Lahmeyer 6 "
ior. Von G. Lahmeyer. 2. Aufl. 5 "
iarum libri V. Von O. Heine 18 "
r Cn. Plancius. Von E. Köpke 9 "
r P. Sestius. Von H. A. Koch 7 1/2 "
r Sex. Roscius. Von Fr. Richter 7 1/2 "
r T. Annius Milo. Von Fr. Richter 7 1/2 "
re. Von K. W. Piderit. 2. Aufl. 1 ^{auf 6}
Von K. W. Piderit 15 "
le claris oratoribus. Von K. W. Piderit 23 1/2 "
hlte Briefe. Von Jos. Frey 18 "
s. Von J. Siebelis. 5. Aufl. 12 "
ausgewählte Reden. Von C. Rehdantz. I. Theil
I—III: Olynthische Reden. IV: Erste Rede gegen Philippos.
4. Aufl. 9 "
st: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Phi-
III. Rede über die Angelegenheiten in Cheronae. IX. Dritte
an Philippos. Indices 12

- — H. Böhn.: Die Follengespräche. Ausgew. Göttergespräche. De
 — — III. Böhn.: Demonax. Der Fischer. Anacharsis
Lysias ausgewählte Reden. Von H. Fröhberger. I. Bändchen
Ovid's Metamorphosen. Von J. Siebelis. I. Heft. Buch I—IX. 4. A
 — — II. Heft. Buch X—XV. 4. Aufl.
Phaedri fabulae. Von J. Siebelis. 3. Auflage
Platon's ausgewählte Schriften. I. Bändchen: Die Vertheidigungsred
 Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 3. Aufl.
 — — II. Bändchen: Gorgias. Von J. Deuschle
 — — III. Bändchen: Laches. Von Chr. Cron
 — — IV. Bändchen: Protagoras. Von J. Deuschle
Plautus ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. I. Böhn.: Trinumm
 — — II. Bändchen: Captivi
 — — III. Bändchen: Menacchini
Plutarch's Biographien. Von Otto Siefert. I. Bd.: Philopoemen und Flam
 — — II. Bändchen: Timoleon und Pyrrhos
M. Fabii Quintiliani institutionis oratoriae liber decimus. Von Dr. G.
 Krüger
Sallustius. Von R. Dietsch. I. Theil: **De Catilinae conjuratione**
Sophokles. Von Gust. Wolff. I. Theil: Ajax
 — — II. Theil: Elektra
 — — III. Theil: Antigone
Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. I. Bändchen. I. u. II. Buch
Theokrit's Idyllen. Von A. T. H. Fritzsche
Thukydides. Von G. Böhme. I. Bd. 2. Aufl. I. Heft. Buch I u. II, II.
 Buch III u. IV
 — — II. Band. 2. Aufl. I. Heft. Buch V u. VI, II. Heft. Buch VII u. I
Xenophon's Anabasis. Von F. Vollbrecht. I. Böhn. Buch I—III. Mit
 schritten, 2 Figurentafeln und 1 Karte von H. Lange. 3. Aufl.
 — — II. Böhn. Buch IV—VII. 2. Aufl.
 — — Von R. Kühner. Mit 1 Karte
Cyropädie. Von L. Breitenbach
 Einzeln à 12 Ngr. I. Heft: Buch I—IV. — II. Heft: Buch V—
 — **Griechische Geschichte.** Von B. Büchschütz. I. Heft. Buch
 — — II. Heft. Buch V—VII und Index
 — **Memorabilien.** Von R. Kühner

 Bekanntlich zeichnen sich diese Schulausgaben dadurch aus.

LUCIANI
MOSATENSIS OPERA.

EX RECOGNITIONE
CAROLI IACOBITZ.

VOL. II. PARS II.

INSUNT LIBRI HI:
AMORES. IMAGINES. PRO IMAGINIBUS.
RIS. LUCIUS s. ASINUS. IUPITER CONFUTATUS. IUPITER
RAGOEDUS. SOMNIUM s. GALLUS. ICAROMENIPPUS.

LIBRARY OF

H. R. FAIRGLOUGH

No. 305

Date

LIPSIÆ

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLX.

28
1810
v. 2 pt. 2

Ε Ρ Ω Τ Ε Σ.

397

. **ΑΤΚΙΝΟΣ.** Ἐρωτικῆς παιδιᾶς, ἔταίρέ μοι Θεό-
 ε, ἐξ ἑωθινοῦ πεπλήρωκας ἡμῶν τὰ κεκμηκότα
 ἄς συνεχεῖς σπουδὰς ὅτα, καί μοι σφόδρα διψῶντι
 ἧς ἀνέσεως εὐκαιρος ἢ τῶν Ἰλαρῶν σου λόγων
 χάρις· ἀσθενῆς γὰρ ἡ ψυχὴ διηνεκοῦς σπουδῆς
 θῆαι, ποθοῦσι δ' οἱ φιλότιμοι πόνοι μικρὰ τῶν
 ᾧν φροντίδων χαλασθέντες εἰς ἡδονὰς ἀνίσσθαι.
 Ἰὴ με ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἢ τῶν ἀκολάστων σου διη-
 κων αἰμύλη καὶ γλυκεῖα πειθῶ κατεύφρανεν, ὥστ'
 δεῦν Ἀριστείδης ἐνόμιζον εἶναι τοῖς Μιλησιακοῖς
 ὑπερκεκμημένος, ἄχθομαι τε νῆ τοὺς σοὺς ἔρω-
 ῖς πλατὺς εὐρέθης σκοπός, ὅτι πέπαυσαι διηγού-
 καὶ σε πρὸς αὐτῆς ἀντιβολοῦμεν Ἀφροδίτης, εἰ 398
 ἄ με λέγειν ἔοικας, εἰ τις ἄρρην ἢ καὶ νῆ Δία θῆ-
 ρεῖται σοι πόθος, ἡρέμα τῇ μνήμῃ ἐκκαλέσασθαι.
 ἰρ ἄλλως ἑορταστικὴν ἄγομεν ἡμέραν Ἡράκλεια
 ες· οὐκ ἀγνοεῖς δὲ δὴ πον τὸν θεὸν ὡς ὀξὺς ἦν
 Ἀφροδίτην· ἥδιστα οὖν δοκεῖ μοι τῶν λόγων τὰς
 ; προσήσεσθαι.

. **ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣ.** Θάττον ἂν μοι, ὦ Ἀνκίτε, θα-
 ; κύματα καὶ πικρὰς ἀπ' οὐρανοῦ νιφάδας ἀριθμῆ-
 ἦ τοὺς ἔμους Ἐρωτας. ἐγὼ γοῦν ἅπασαν αὐτῶν
 ἀπολελείφθαι φαρέτραν νομίζω, κἂν ἐπ' ἄλλον τινα
 ε θελήσωσιν, ἄνοπλος αὐτῶν ἢ δεξιὰ γελασθήσε-
 χεδὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀντίπαιδος ἡλικίας εἰς τοὺς ἐφή-
 ριθις ἄλλαις ἀπ' ἄλλων ἐπιθυμίαις βουκολοῦμαι·
 οἱ ἔρωτες ἀλλήλων καὶ πρὶν ἢ λῆξαι τοὺς προτέ- 399
 ἄρχονται δεστέροι, κάρηνα Λεοναῖα τῆς καλιμ-

PA3404

L8

1860

v 2 pt. 2

4. ΘΕΟΜΝ. Βουφάγος μὲν ὁ δαίμων, ᾧ Λυκίνε, ταῖς ἀκάπνοις, φασί, τῶν θυσιῶν ἥμιστα τερπόμε-
 ἐπεὶ δ' αὐτοῦ τὴν ἐτήσιον ἑορτὴν λόγῳ γεραίρομεν,
 ἢ ἐμαὶ διηγήσεις ἐξ ἑωθινοῦ παραταθεῖσαι κόρον
 εἶναι, ἣ δὲ σὴ Μοῦσα τῆς συνήθους μεθαρμολογίας
 ἄλλης ἰλαρῶς τῷ θεῷ συνδιημερυσάτω, καὶ μοι γενου-
 ῶς ἴσως, ἐπεὶ μὴδ' εἰς ἕτερόν σε τοῦ πάθους ῥέ-
 ῃ ὄρω, ποτέρους ἀμείνουσας ἡγή, τοὺς φιλόπαιδας 402
 ἢ γυναικοῖς ἀσμενίζοντας; ἐγὼ μὲν γὰρ ὁ πληγῆς
 ἄρῃ καθάπερ ἀκριβῆς τρυτάνη ταῖς ἐπ' ἀμφοτέρω
 ἡγεῖν ἰσορρόπως ταλαντεύομαι, σὺ δ' ἐκτὸς ὦν ἀδε-
 ῶς κριτὴ τῷ λογισμῷ τὸ βέλτιον αἰρήσῃ. πάντα δὴ
 ἰσὺν ἀκκισμὸν, ᾧ φιλότης, ἦν πεπίστευκέ σοι ψῆ-
 ῖσιν περὶ τῶν ἐμῶν ἐρώτων κρίσις, ἥδη φέρε.

5. ΑΥΚ. Παιδιᾶς, ᾧ Θεόμνηστε, καὶ γέλωτος ἡγή
 ἡγήρησιν; ἣ δ' ἐπαγγέλλεται καὶ σπουδαῖον. ἐγὼ
 ἔξ ὑπογύου τῆς ἐπιχειρήσεως ἡψάμην, εἰδὼς ὅτι
 σπουδαῖα, ἐξ ὅτου θυοῖν ἀνδροῖν ἀκηκοῶς περὶ τού-
 συντόμως ἀμιλλωμένοι ἐτι τὴν μνήμην ἐναυλον
 διήρητο δ' αὐτῶν ἅμα τοῖς λόγοις τὰ πάθη οὐχ ἄσ-
 ῶς κατ' εὐκόλλαν ψυχῆς αὐπνος ὦν διττοὺς ἄρτυσαι
 ῶς

μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων,
 μὲν ὑπερφυῶς παιδικοῖς ἦθετο τὴν θήλειαν Ἄφρο- 403
 βάραθρον ἠγούμενος, ὁ δ' ἄγνεύων ἔρωτος ἄρρε-
 ῖς γυναικᾶς ἐπτόητο. θυοῖν οὖν μαχομένοι πα-
 ἄρῃ ἀνοθετήσας ἄμιλλαν οὐδ' ἂν εἰπεῖν θυναίμην ὡς
 ἡφράνθη. καὶ μοι τὰ τῶν λόγων ἴχνη ταῖς ἀκοαῖς
 ῥάγισται σχεδὸν ὡς ἀρτίως εἰρημένα. πᾶσαν οὖν
 ῥήσεως ἀφορμὴν ἐκποδῶν ἀποθέμενος ἂ παρ' ἀμ-
 ῖκουσα λεγόντων κατ' ἀκριβῆς ἐπέξειμί σοι.

ΘΕΟΜΝ. Καὶ μὴν ἔγωγε ἐπαναστὰς ἔνθεν ἰ-
τικρὸν καθεδούμαι σου,

δέγμενος Αἰακίδην ὅποτε λήξειεν αἰείδων.
σὺ δ' ἡμῖν τὰ κάλαι κλέα τῆς ἐρωτικῆς διαφορᾶς |
διὰ περαίνειν.

6. ΑΤΚ. Ἐπ' Ἰταλίαν μοι πλεῖν διανοουμένῳ
ναυτοῦν σκάφος εὐτρέπιστο τούτων τῶν δικρότη
μάλιστα χρῆσθαι Διβυρνοὶ δοκοῦσιν ἔθνος Ἴονίῳ
παρωκισμένον. ὡς δ' ἔνῃν, πάντας ἐπιχωρίους |
404 προσκυνήσας καὶ Δία ξένιον ἴλω συνεφάφασθαι τῇ
δήμου στρατείας ἐπικαλεσάμενος ἀπ' ἄστεος ὀρικῶ |
κατήειν ἐπὶ θάλατταν· εἶτα τοὺς παραπέμποντάς μ
ξισάμενος — ἠκολούθει δὲ παιδείας λιπαρῆς ὄλη
συνεχῆς ἡμῖν ἐντυγχάνοντες ἀνιαρῶς διεξεύγνυτο-
πρύμνης ἐπιβάς ἐγγὺς ἑμαυτὸν Ἰδρυσά τοῦ κυβερν
καὶ φοδίῳ τῷ τῶν ἐλατήρων μετὰ μικρὸν ἀπὸ τῆ
ἀναγκθέντες, ἐπειδὴ μάλα καὶ κατόπιν ἡμᾶς ἐκοίμ
αὔραι, τὸν ἴστων ἐκ τῶν μεσοκοίλων ἄραντες κατ
τὸ κέρας προσεστείλαμεν· εἴτ' ἀθρόας κατὰ τῶν κ
τὰς ὀθόνας ἐκχέαντες ἠρέμα πιμπλαμένου τοῦ λίνοι
οὐδὲν οἶμαι βέλους ἐλάττονι φοίξῳ διπτάμεθα βαρ
κύματος ὑποβρυχωμένου περὶ τὴν σχίζουσαν αὐτὸ
ραν. 7. ἀλλ' ἄ γε μὴν ἐν τῷ μεταξὺ παράπλω σπ
ἢ παιδιᾶς ἐχόμενα συνηνέχθη, καιρὸς οὐ πάνυ μικ
405 ὡς δὲ τῆς Κιλικίας τὴν ἐφαλον ἀμείψαντες εἰχόμεθ
Παμφυλίου κόλπου, Χελιδονείας ὑπερθέοντες οὐκ ἀρ
τοὺς εὐτυχεῖς τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ὄρους, ἐκάστη
Λυκιακῶν πόλεων ἐπεξενούμεθα μύθοις τὰ πολλο
ροντες· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐταῖς σαφῆς εὐδαιμονίας ὀ
λείψανον· ἄχρι τῆς Ἡλιάδος ἀψάμενοι Ῥόδου τὸ σι
τοῦ μεταξὺ πλοῦ διαναπαῦσαι πρὸς ὀλίγον ἐκρίθ
8. οἱ μὲν οὖν ἐρέται τὸ σκάφος ἔξαλον ἐς γῆν ἀναστᾶ

ἡγὺς ἐσκήνωσαν, ἐγὼ δ' εὐτρεπισμένου μοι ξενῶνος
 τιμὸν τοῦ Διονυσίου κατὰ σχολὴν ἐβάδιζον ὑπερ-
 σ' ἀπολαύσεως ἐμπιπλάμενος· ἔστι γὰρ ὄντως ἡ πό-
 λισ ἀπὸ πρέπον ἔχουσα τῷ θεῷ τὸ κάλλος. ἐκπεριῶν
 ἐν τῷ Διονυσίῳ στοᾶς ἐκάστην γραφὴν κατώπτευον
 ἃ τέροντι τῆς ὄψεως ἡρωϊκούς μύθους ἀνανεού-
 σιν· εὐθὺ γὰρ μοι δύο ἢ καὶ τρεῖς προσεφύθησαν ὀλλ-
 μαφόρου πᾶσαν ἱστορίαν ἀφηγούμενοι· τὰ δὲ πολλὰ 406
 ἑστὸς εἰκασίᾳ προϋλάμβανον. 9. ἤδη δὲ τῆς θέας ἄλις
 καὶ διανοουμένη μοι βαδίζειν ὀκκαδὲ τὸ ἡδιστον
 ἡμῶν ἀπήντησέ μοι κέρδος, ἄνδρες ἐκ παλαιῶν χρό-
 νῶν ἡθεις, οὓς οὐδ' αὐτὸς ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς πολλὰ
 ἔν ἰδῶν ἐπιφοιτῶντας ἐνταῦθα, τὸν ἐκ Κορίνθου
 κλέα νεανίαν οὐκ ἄμορφον, ἔχοντά τι καὶ κομμητι-
 σκίσεως ἄτε οἶμαι γυναίοις ἐνωραϊζόμενον· ἄμα
 τῷ καὶ Καλλικρατίδαν τὸν Ἀθηναίου τὸν τρόπον
 ἰκόν· προηγουμένως γὰρ πολιτικῶν λόγων προῖ-
 καὶ ταυτησί τῆς ἀγοραίου φητορικῆς. ἦν δὲ καὶ τῷ
 ἐπι γυμναστικός, οὐ δι' ἄλλο τί μοι δοκεῖν τὰς πα-
 ρας ἀγαπῶν ἢ διὰ τοὺς παιδικούς ἔρωτας· ὅλος γὰρ
 ἦτο ἐπτόητο· τῷ δὲ πρὸς τὸ θῆλυ μίσει πολλὰ καὶ
 ἠθεῖ κατηρᾶτο. πόρρωθεν οὖν ἰδῶν ἐκότερός με
 ἔσσε καὶ χαρᾶς πλέοι προσέδραμον· εἶδ' ὅποια φιλεῖ,
 ἡμέμενοι πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν ἐκότερος ἡξίουν με. καὶ γὰρ
 ἡμικούντας ὄρων περαιτέρω, Τὸ μὲν τήμερον, εἶπον,
 Καλλικρατίδα καὶ Χαρίκλεις, ἄμφω καλῶς ἔχον ἔστιν
 παρ' ἐμοὶ φοιτᾶν, ἵνα μὴ πλείω τὴν ἔριν ἐγείρητε·
 δὲ ἐπεξῆς ἡμέραις — τρεῖς γὰρ ἐνταῦθα ἢ τέτταρας 407
 ἡμερᾶ μενεῖν — ἀμοιβαίως ἀνθεστιάσετε με, κλήρω
 ἡμῶν οὐδὲν ἄλλο πρότερος. 10. δοκεῖ ταῦτα. κακείνην μὲν
 ἡμέραν εἰστιάρχον ἐγὼ, τῇ δ' ἐπιούσῃ Καλλικρατί-
 δα μετ' αὐτὸν ὁ Χαρίκλῆς. ἐώρων δὴ καὶ παρὰ τὴν

ἐστίασιν ἐναργῆ τῆς ἐκατέρου διαθέσεως τεκμήρι
 γὰρ Ἀθηναῖος εὐμόρφοις καισὶν ἐξήσκητο, καὶ
 κέτης αὐτῷ σχεδὸν ἀγένειος ἦν μέχρι τοῦ πρώι
 γραφέντος αὐτοῖς χνοῦ παραμένοντες, ἐπειδὴν δ
 αἱ παρειαὶ πυκασθῶσιν, οἰκονόμοι καὶ τῶν Ἀθή
 ρίων κηδεμόνες ἀπεστελλόντο. Χαρικλεῖ γε μὴ
 ὄρηστρίδων καὶ μουσουργῶν χορὸς εἶπετο καὶ
 δωμάτιον ὡς ἐν Θεσμοφορίοις γυναικῶν μεστὸν
 δρὸς οὐδ' ἀκαρῆ παρόντος, εἰ μὴ τί που νήπιον
 ὑπερήλιξ ὄψοποιὸς ὄφθειγῆ, τοῦ χρόνου ζηλοτυπι
 ψίαν οὐκ ἔχοντος. ἦν μὲν οὖν, ὡς ἔφην, καὶ ταῦ
 τῆς ἀμφοτέρων γνώμης δείγματα. πολλάκις γε μ
 408 μαχίαι τινὲς ἐπ' ὀλίγον αὐτοῖς ἐκινήθησαν, οὐχ ἂ
 ἔχειν τι τὴν ζήτησιν. ἀλλ' ἐκεῖ καιρὸς ἦν ἀνε
 σύμπλους ἐθελήσαντας αὐτοὺς ἐπηγόμην· διε
 γὰρ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀκαίρειν ὁμοίως ἐμοί. 11. κα
 ἡμῖν Κνίδῳ προσορμίσαι κατὰ θέαν τοῦ Ἀφροδίτ
 — ὑμνεῖται δὲ τοῦτου τὸ τῆς Πραξιτέλους εὐχερ
 τως ἐπαφροδίτον — ἠρέμα τῇ γῇ προσηνέχθημε
 οἶμαι τῆς θεοῦ λιπαρᾶ γαλήνῃ πομποστολοῦσης
 φος. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ἔμελον αἱ συνήθεις παρι
 ἐγὼ δὲ τὸ ἐρωτικὸν ζεῦγος ἐκατέρωθεν ἐξαψάμενο
 περιήγειν τὴν Κνίδον οὐκ ἀγελαστὶ τῆς κεραμευτι
 λασίας μετέχων ὡς ἐν Ἀφροδίτης πόλει. στοῶς
 στρατοῦ καὶ τᾶλλα ὅσα τέρπειν ἡμᾶς ἐδύνατο,
 ἐκπεριελθόντες ἐπὶ τὸν νεῶν τῆς Ἀφροδίτης βα
 409 νῶ μὲν, ἐγὼ τε καὶ Χαρικλῆς, πάνυ προθύμως,
 κρατίδας δ' ὡς ἐπὶ θεῶν θήλειαν ἄκων, ἥδιον ἰ
 τῆς Ἀφροδίτης τῆς Κνιδίας τὸν ἐν Θεσπιαῖς ἀνι
 λαξάμενος Ἔρωτα. 12. καὶ πῶς εὐθύς ἡμῖν ἀν
 τοῦ τεμένους Ἀφροδίσειοι προσέπνευσαν αὔραι·
 αἰθριον οὐκ εἰς ἔδαφος ἄγονον μάλιστα λίθω

μένον, ἀλλ' ὡς ἐν Ἀφροδίτης ἅπαν ἦν γό-
 ον καρπῶν, ἃ ταῖς κόμαις εὐθαλέσιν ἄχι-
 οντα τὸν πέριξ ἀέρα συνωρόφουν. περιττὸν
 πυκνόκαρπος ἐτεθήλει μυρρίνη παρὰ τὴν
 ἰτῆς θαψιλῆς πεφυκνῖα τῶν τε λοιπῶν δέν-
 ον, ὅσα κάλλους μετείληχεν· οὐδ' αὐτὰ γέ-
 ον χρόνου πολὺα καθαύαιεν, ἀλλ' ὑπ' ἀκμῆς
 νέοις κλωσίν ἦν ὄρια. τοῦτοις δ' ἀνεμείμικτο
 οὐ μὲν ἄλλως ἄγονα, τὴν δ' εὐμορφίαν ἔχοντα 410
 παρίττων γε καὶ πλατανίστων αἰθέρια μήκη
 αἷς αὐτόμολος Ἀφροδίτης ἢ τῆς θεοῦ πάλαι
 ον. παντί γε μὴν δένδρῳ περιπλέγδην ὁ φῖ-
 ον πύριξε κιστός. ἀμφιλαφεῖς ἀμπελοὶ πυκνοῖς
 βότρουσιν· τερπνοτέρα γὰρ Ἀφροδίτη μετὰ
 αἰ τὸ παρ' ἀμφοῖν ἡδὺ σύγκρατον, εἰ δ' ἀπο-
 ον κλήλων, ἦττον εὐφραίνουσιν. ἦν δ' ὑπὸ ταῖς
 ον κίοις ὕλαις ἰλαραὶ κλισίαι τοῖς ἐνεστιᾶσθαι
 ον εἰς ἃ τῶν μὲν ἀστικῶν σπανίως ἐπεφοίτων
 ον οὐ δ' ὁ πολιτικὸς ὄχλος ἐπανηγύριζεν οὐτως
 ον ντες. 13. ἐπεὶ δ' ἰκανῶς τοῖς φντοῖς ἐτέρφθη 411
 ον οὐ νεῶ παρήειμεν. ἡ μὲν οὖν θεὸς ἐν μέσῳ
 — Παρίας δὲ λίθου δαίδαλμα κάλλιστον —
 ον καὶ σεσηρότι γέλωτι μικρὸν ὑπομειδιῶσα.
 ον κάλλος αὐτῆς ἀκάλυπτον οὐδεμιᾶς ἐσθῆτος
 ον γεγύμνωται, πλὴν ὅσα τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ τὴν
 ον τας ἐπικρύπτειν. τοσοῦτό γε μὴν ἡ δημιουργ-
 ον ἐχνη, ὥστε τὴν ἀντίτυπον οὕτω καὶ καρτε-
 ον ον φύσιν ἐκάστοις μέλεσιν ἐπιπρέπειν. ὁ γοῦν
 ον ον μανές τι καὶ παράφορον ἀναβοήσας, Εὐτυ-
 ον τε, θεῶν ὁ διὰ ταύτην δεθεῖς Ἄρης, καὶ ἅμα
 ον ον λιπαροῖς τοῖς χεῖλεσιν ἐφ' ὅσον ἦν δυνατὸν 412
 ον ον ἀνχένα κατεφίλει· σιγῇ δ' ἐφεστῶς ὁ Καλ-

λικρατίδας κατὰ νοῦν ἀπεθαύμαζεν. ἔστι δ' ἀμφὶ
 ὁ νεὸς τοῖς θελοῦσι καὶ κατὰ νότον τὴν θεὸν ἰδῆν
 βῶς, ἵνα μηδὲν αὐτῆς ἀθαύμαστον ᾖ. δι' εὐμαρῆς
 ἔστι τῇ ἑτέρα πύλῃ παρελθούσι τὴν ὄπισθεν εὐφ
 διαθρῆσαι. 14. δόξαν οὖν ὄλην τὴν θεὸν ἰδῆν,
 κατοκίον τοῦ σηκοῦ περιήλθομεν. εἰτ' ἀνοιγείσης
 ρας ὑπὸ τοῦ κλειδοφύλακος ἐμπροκιστευμένου γ
 θάμβος αἰφνίδιον ἡμᾶς εἶχε τοῦ κάλλους. ὁ γοῦ
 νατος ἡσυχῇ πρὸ μικροῦ βλέπων ἐκεῖ τὰ παιδα
 τῆς θεοῦ κατώπτευσεν, ἀθρόως πολλὸν τοῦ Χα
 ἔμμανέστερον ἀνεβόησεν, Ἡράκλεις, ὄση μὲν τῶ
 φρένων εὐφροσύνη, πῶς δ' ἀμφιλαφεὶς αἰ λαγόντι,
 λισμα χειροκληθῆς· ὡς δ' εὐπερίγραφοι τῶν γλο
 σάρκες ἐκικυρτοῦνται μῆτ' ἄγαν ἔλλιπεις αὐτοῖς
 προσεσταλμέναι μῆτε εἰς ὑπέρογκον ἐκκεχυμέναι
 τα. τῶν δὲ τοῖς ἰσχύοις ἐνεσφραγισμένων ἐξ ἡ
 413 τύπων οὐκ ἂν εἴποι τις ὡς ἡδὺς ὁ γέλως· μηροῦ
 κνήμης ἐπ' εὐθὺ τεταμένης ἄχρι ποδὸς ἡκριβ
 ῥυθμοί. τοιοῦτος ἄρα Γανυμήθης ἐν οὐρανῷ
 νέκταρ ἦδιον ἐγχει· παρὰ μὲν γὰρ Ἥβης οὐκ ἔ
 διακονουμένης ποτὸν ἐδεξάμην. ἐνθεαστικῶς ταῦ
 Καλλικρατίδου βοῶντος ὁ Χαρικλῆς ὑπὸ τοῦ
 θάμβους ὀλίγου δεῖν ἐεπήγει τακερόν τι καὶ ἐ
 τοῖς ὄμμασι κάθος ἀνυγραίνων. 15. ἐπεὶ δὲ τοῦ θε
 ζεῖν ὁ κόρος ἡμᾶς ἀπήλλαξεν, ἐπὶ θατέρου μηροῦ
 εἶδομεν ὥσπερ ἐν ἐσθῆτι κηλίδα· ἤλεγχε δ' αὐτὰ
 ἀμορφίαν ἢ περὶ τὰλλα τῆς λίθου λαμπρότης. ἐγ
 οὖν πιθανῇ τάληθῆς εἰκασίᾳ τοκάζων φύσιν ὄμ
 λίθου τὸ βλέπόμενον εἶναι· κάθος γὰρ οὐδὲ τούτω
 ἔξω, πολλὰ δὲ τοῖς κατ' ἄκρον εἶναι δυναμένοις
 ἢ τύχη παρεμποδίζει. μέλαιναν οὖν ἐσπιλάσθαι φ
 τινα κηλίδα νομίζων καὶ κατὰ τοῦτο τοῦ Πραξί

ἴμαξον, ὅτι τοῦ λίθου τὸ δύσμορφον ἐν τοῖς ἤττον
 ἔρασθαι δυναμένοις μέρεσιν ἀπέκρυψεν. ἡ δὲ παρ- 414
 ἔκ πλησίον ἡμῶν ζάκορος ἀπίστου λόγου καινήν
 ἔλασεν ἱστορίαν· ἔφη γὰρ οὐκ ἀσήμου γένους νεα-
 ρῆς ἡ δὲ πρᾶξις ἀνώνυμον αὐτὸν ἐσίγησε — πολλὰ
 ἐπιφοιτῶντα τῷ τεμένει σὺν δειλαῶ δαίμονι ἐρασθῆ-
 ῆς θεοῦ καὶ πανήμερον αὐτὸν ἐνδιατρίβοντα τῷ ναῶ
 ἐρχὰς ἔχειν δαισιδαίμονος ἀγιστείας δόκησιν· ἐκ τε
 τῆς ἐωθινῆς κοίτης πολὺ προλαμβάνων τὸν ὄρθρον
 ἔρχεται καὶ μετὰ δύσιν ἄκων ἐβάδιζεν οἰκαδὲ τὴν θ'
 ἡμέραν ἀπαντικρὺ τῆς θεοῦ καθεζόμενος ὀρθὰς ἐπ'
 ἠνδιηνεκῶς τὰς τῶν ὀμμάτων βολὰς ἀπήρειδεν. ἄση-
 ῶν αὐτῷ ψιθυρισμοὶ καὶ κλεπτομένης λαλιᾶς ἐρωτι-
 στικῶς ἐπεραίνοντο μέμφεις. 16. ἐπειδὴν δὲ καὶ μικρὰ τοῦ 415
 ἔλασεν αὐτὸν ἀποβουκολῆσαι θελήσεις, προσειπὼν, τῇ
 τραπέζῃ τέτταρας ἀστραγάλους Λιβυκῆς δορκὸς ἀπα-
 γνήσας διεπέττενε τὴν ἐλπίδα, καὶ βαλὼν μὲν ἐπίσκο-
 πημάτων δ' εἴ ποτε τὴν θεὸν αὐτὴν εὐβολήσεις, μη-
 ῶς ἀστραγάλου πεσόντος ἴσῳ σχήματι, προσεκύνει τῆς
 ἐπιθυμίας τεύξεσθαι νομίζων· εἰ δ', ὅποια φιλεῖ, φανί-
 κατὰ τῆς τραπέζης ῥίψειεν, οἱ δ' ἐπὶ τὸ δυσφημό-
 ῶν ἀνασταίεν, ὅλην Κνίδω καταρῶμενος ὡς ἐπ' ἀνη-
 ῶν συμφορᾷ κατήφει καὶ δι' ὀλίγου συναρπάσας ἑτέρῳ
 τὴν πρὶν ἀστοχίαν ἐθεράπευεν. ἤδη δὲ πλέον αὐτῷ
 ἐπάθους ἐρεθιζόμενον τοῖχος ἅπας ἐχαράσσετο καὶ 416
 ἐμαλακοῦ δένδρου φλοιὸς Ἀφροδίτην καλὴν ἐκήρυσ-
 ῶν ἐτιμᾶτο δ' ἐξ Ἰσου Διὶ Πραξιτέλης καὶ πᾶν ὅ τι κει-
 ῶν εὐπρεπὲς οἶκοι φυλάττειτο, τοῦτ' ἦν ἀνάθημα
 θεοῦ. πέρας αἱ σφοδραὶ τῶν ἐν αὐτῷ πόθων ἐπιτά-
 ῶς ἀπενοήθησαν, εὐρέθη δὲ τόλμα τῆς ἐπιθυμίας μα-
 ροκόπος· ἤδη γὰρ ἐπὶ δύσιν ἡλίου κλίνοντος ἡρέμα λα-
 ῶν τοὺς παρόντας ὀπισθε τῆς θύρας παρεισερρῆ καὶ

- στὰς ἀφανῆς ἐνδοτάτω σχεδὸν οὐδ' ἀναπνεῶν ἰσυνήθως δὲ τῶν ζακόρων ἔξωθεν τὴν θύραν ἐπιμέναν ἔνδον ὁ καινὸς Ἀγγίσης καθείρακτο. καὶ ἀρρήτου νυκτὸς ἐγὼ τόλμαν ἢ λάλος ἐπ' ἀκριβῆ διηγοῦμαι; τῶν ἐρωτικῶν περιπλοκῶν ἔχνη ταῦτ' ἡμέραν ὤφθη καὶ τὸν σπίλον εἶχεν ἢ θεὸς ὧν ἔλεγχον. αὐτὸν γε μὴν τὸν νεανίαν, ὡς ὁ δημῶδες λόγος, ἢ κατὰ πετρῶν φασιν ἢ κατὰ πελαγίους ἐνεχθέντα παντελῶς ἀφανῆ γενέσθαι. 17. ταζακόρου διηγουμένης μεταξὺ τοῦ λόγου διαβοήσει
- 417 ὁ Χαρικλῆς, Οὐκοῦν τὸ θῆλυ, κἄν λίθινον ἦ, ἢ τί δ', εἰ τις ἐμψυχον εἶδε τοιοῦτο κάλλος; ἀρ' ἢ μία νῦξ τῶν τοῦ Διὸς σκήπτρων ἐτιμάτο; μὴ δὲ ὁ Καλλικρατίδας, Οὐδέπω, φησίν, ἴσμεν, ἐκλεις, εἰ πολλῶν ἀκουσόμεθα τοιούτων διηγημάτων ἐν Θεσπιαῖς γενώμεθα. καὶ νῦν δὲ τῆς ὑπὸ σοῦ μένης Ἀφροδίτης ἐναργὲς ἔστι τοῦτο δεῖγμα. Πᾶ μένου τοῦ Χαρικλέους, ἄγαν πιθανῶς μοι ἔδοξε ὁ Καλλικρατίδας· ἔφη γὰρ ὡς ὁ ἐρασθεὶς νεανὶ νύχου σχολῆς λαβόμενος, ὥσθ' ὄλην τοῦ πάθο ἔξουσίαν κορεσθῆναι, παιδικῶς τῷ λίθῳ προσιβουληθεὶς οἶδ' ὅτι μὴδ' ἐν τῷ θήλει πρόσθεν ἐθῆλυ. πολλῶν οὖν ἀκρίτων ἀφυλακτουμένων λόσυμμιγῇ καταπαύσας ἐγὼ θόρυβον, Ἄνδρες, εἰποροι, τῆς κατὰ κόσμον ἔχουσθε ζητήσεως, ὡς εἰ ἔστι νόμος παιδείας. ἀπαλλαγέντες οὖν τῆς ἀτάπερας οὐδὲν ἐχούσης φιλονεικίας ἐν μέρει ὑπερτὸς ἑαυτοῦ δόξης ἐκάτερος ἀποτείνασθε· καὶ γὰρ
- 418 καιρὸς ἐπὶ νῦν ἀπιέναι· τῇ δὲ σχολῇ καταχρησῖλαρίαν καὶ μετὰ τέρψεως ὠφελῆσαι δυναμένην σὺν ὑπεκστάντες οὖν τοῦ νεῶ — πολὺς γὰρ ὁ κατ' εἰ ἐπιφοιτῶν ὄχλος — εἰς ἐν τι τῶν συμποσίων ἀπ

ἴπως δι' ἡρεμίας ἀκούειν τε καὶ λέγειν ἅτ' ἂν ἦ
 κένοις ἐξῆ. μέμνησθε δὲ ὡς ὁ τήμερον ἠττηθεὶς
 αὐθις ἡμῖν περὶ τῶν ἰσῶν διοχλήσει. 18. καλῶς
 ταῦτα λέγειν καὶ συγκαταίνεσάντων ἐξῆμιεν, ἐγὼ
 ὄμενος οὐδεμιᾶς με πιεζούσης φροντίδος, οἱ δ' ἐπι
 λίας μεγάλην ἐν ἑαυτοῖς σκέψιν ἄνω καὶ κάτω κυ
 τεσ ὡς περὶ τῆς προπομπίας ἀγωνιούμενοι Πλα
 ν. ἐπεὶ δ' ἦκομεν εἰς τι συνηρηφές καὶ παλίνσκιον
 ἔρους ἀναπανστήριον, Ἡδύς, εἰπών, ὁ τόπος, ἐγὼ,
 ρ οἱ κατὰ κορυφὴν λιγυρὸν ὑπηγοῦσι τέττιγες, ἐν
 τάνυ δικαστικῶς καθεζόμεν ἀντήν ἐπὶ ταῖς ὀφρύσι
 λιαίαν ἔχων. προθεὶς δ' ἀμφοτέροις κληρὸν ὑπερ
 να χρῆ προῶτον εἰπεῖν, ἐπειδὴ Χαρικλῆς ἐλελόγγει
 ρον, εὐθύς ἐνάρχεσθαι τοῦ λόγου διεκελευσάμην.
 δὲ τῇ δεξιᾷ τὸ πρόσωπον ἀνατρίψας ἡσυχῇ καὶ
 ἐπισχῶν ἄρχεται τῆδέ πη, Σέ, δέσποινα, τῶν
 τοῦ λόγων, Ἀφροδίτη, σέ βοηθὸν αἰ ἐμαὶ δεήσεις
 σιν· ἅπαντι μὲν γὰρ ἔργῳ κἂν βραχὺ τῆς ἰδίας
 ὅς ἐπιστάξης, τελειότατόν ἐστιν, οἱ δ' ἐρωτικοὶ λό
 ριτικῶς σοῦ δέονται· σὺ γὰρ αὐτῶν γνησιωτάτη 419
 . ἴδι δὴ γυναιξὶ συνήγορος ἢ θήλεια, χάρισαι δὲ
 ἴς ἀνδράσι μένειν ἄρρεσιν, ὡς ἐγεννήθησαν. ἐγὼ γ'
 ἴθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου τὴν προμήτορα καὶ πάσης
 ὡς πρωτόρριζον ὧν ἀξιώ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι,
 ἵε τὴν ἱερὰν τῶν ὄλων φύσιν, ἢ τὰ πρῶτα πηξα
 ττοιχεῖα τοῦ κόσμου γῆν ἀέρα πῦρ ὕδωρ τῇ πρὸς
 α τούτων ἐπικράσει πᾶν ἐξωρογόνησεν ἐμψυχον.
 μένη δ' ὅτι θνητῆς ἐσμὲν ὕλης δημιουργήματα καὶ
 ρ χρόνος ὁ τοῦ ζῆν ἐκάστω καθείμαρται, τὴν ἐτέρον
 ἐν ἄλλου γένεσιν ἐμηχανήσατο καὶ τῷ θνήσκοντι
 τόμενον ἀντεμέτρησεν, ἵνα ταῖς παρ' ἀλλήλων δια
 εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον ζῶμεν. ἐπεὶ δ' ἦν ἄπορον ἐξ

ἐνός τι γεννᾶσθαι, διπλῆν ἐν ἐκάστῳ φύσιν ἐμ-
 σατο· τοῖς μὲν γὰρ ἄρρεσιν ἰδίας καταβολὰς σπε-
 χαρισαμένη, τὸ θῆλυ δ' ὥσπερ γονῆς τι δοχείου
 νασα, κοινὸν ἀμφοτέρῳ γένει πόθον ἐγκρασαμέ-
 ζευξεν ἀλλήλοις, θεσμὸν ἀνάγκης ὅσιον κατα-
 μένειν ἐπὶ τῆς οἰκείας φύσεως ἐκότερον, καὶ
 θῆλυ παρὰ φύσιν ἀρρενοῦσθαι μήτε τάρρεν
 μαλακίζεσθαι. διὰ τοῦθ' αἱ σὺν γυναιξὶν ἀνδρῶν
 μέχρι δεῦρο τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀθανάτοις δ
 φυλάττουσιν· οὐδεὶς δ' ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρός ἀνχέι γ
 20 δυοῖν δ' ὀνομάτοιιν σεβασμίῳιν πᾶσαι τιμαὶ μὲν
 ἴσου πατρὶ μητέρα προσκυνούντων. 20. κατ' αἰ
 οὖν ἔθ' ἠρωτικά φρονῶν ὁ βίος καὶ τὴν γείτο-
 σέβων ἀρετὴν οἷς ἐνομοθέτησεν ἡ φύσις ἐπειθαί-
 καθ' ἡλικίας μέτρα γυναιξὶ ζευγνύμενοι γενναί-
 ρες ἐρίγνοντο τέκνων· κατὰ μικρὸν δ' ὁ χρόνος
 νου τοῦ μεγέθους ἐς τὰ τῆς ἡδονῆς καταβαίνων,
 ξένας ὁδοὺς καὶ παρηλλαγμένας ἀπολαύσεων
 εἶθ' ἡ πάντα τολμῶσα τρυφή τὴν φύσιν αὐτὴν
 μῆσε· καὶ τίς ἄρα πρῶτος ὀφθαλμοῖς τὸ ἄρρεν
 θῆλυ, δυοῖν θάτερον ἢ τυραννικῶς βιασάμενος
 πανούργως; συνῆλθε δ' εἰς μίαν κοίτην μία φύ-
 τοὺς δ' ἐν ἀλλήλοις ὀρῶντες οὐθ' ἄδρῶσιν οὐ
 σχουσιν ἡδοῦντο, κατὰ πετρῶν δέ, φασίν, ἀγόν-
 ραντες ὀλίγης ἡδονῆς ἀντικατηλλάξαντο μεγά-
 21 ξίαν. 21. τοῦτοις γε μὴν εἰς τοσοῦτον τυραννι-
 ἡ τόλμα προέκοψεν, ὥς μέχρι σιδήρῳ τὴν φύσιν
 λῆσαι· τῶν δ' ἀρρένων τὸ ἄρρεν ἐκκενώσαντες εὐ-
 νῆς παρέλκοντα μέτρα. οἱ δ' ἄθλιοι καὶ δυστ-
 ἐπὶ πλέον ὧσι παῖδες, οὐδὲ ἔτι μένουσιν ἄνδρες
 βολον αἰνιγμα διπλῆς φύσεως, οὐτ' εἰς ὃ γεγ-
 φυλαχθέντες οὐτ' ἔχοντες ἐφ' ὃ μετέβησαν· τὸ δ

γτι παραμειναν ἄνθος εἰς γῆρας αὐτοὺς μαραίνει πρό-
 ρον. ἅμα γὰρ ἐν παισὶν ἀριθμοῦνται, καὶ γεγηράκασιν
 ἰδὲν ἀνδρῶν μεταίχιμιον ἔχοντες. οὕτως ἢ μιὰ καὶ
 ἑνὸς κακοῦ διδάσκαλος τρυφή ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἡδονᾶς
 παισχύντους ἐπινοοῦσα μέχρι τῆς οὐδὲ δηθῆναι δυνα-
 τῆς εὐπρεπῶς νόσου κατώλισθεν, ἵνα μηδὲν ἀγνοῇ
 ἄλλος ἀσελγείας. 22. εἰ δ' ἐφ' ὧν ἢ πρόνοια θεσμῶν
 ἔτεξεν ἡμᾶς, ἕκαστος ἴδρωτο, ταῖς μετὰ γυναικῶν ἂν ὁμι- 42
 λῆαις ἡρκοῦμεθα καὶ παντὸς ὀνειδούς ὁ βίος ἐκαθάρευεν.
 μέλει παρὰ τοῖς οὐδὲν ἐκ πονηρᾶς διαθέσεως παραχα-
 ρῆται δυναμένους ζῆσις ἄχραντος ἢ τῆς φύσεως νομοθε-
 ρια φυλάττεται· λέοντες οὐκ ἐπιμαίνονται λέουσιν, ἀλλ'
 ἢ κατὰ καιρὸν Ἀφροδίτῃ πρὸς τὸ θῆλυ τὴν ὄρεξιν αὐ-
 τῶν ἐκκαλεῖται· ταῦρος ἀγελάρχης βουσὶν ἐπιθόρουνται,
 καὶ κριὸς ὄλην τὴν ποιμνὴν ἄρρενος πληροὶ σπέρματος.
 ἢ δέ; οὐ συῶν μὲν εὐνάς μεταδιώκουσι κάπροι; λυκαί-
 ναις δ' ἐπιμίνυνται λύκοι; καθόλου δ' εἰπεῖν, οὐδ' οἱ
 ἄρια ροῖζοῦντες ὄρνεις οὐδ' ὄσα τὴν ὑγρὰν καθ' ὕδατος
 ἔλαχε λῆξιν, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ γῆς τι ζῶον ἄρρενος ὁμιλίαις
 πωρέχθη, μένει δὲ ἀκίνητα τῆς προνοίας τὰ δόγματα.
 μεις δ', ὧ μάτην ἐπὶ τῷ φρονεῖν εὐλογοῦμενοι, θηρίων
 ἢ ἀληθῶς φαῦλον, ἄνθρωποι, τίνι καινῇ νόσῳ παρα-
 ομήσαντες ἐπὶ τὴν κατ' ἀλλήλων ὕβριν ἡρέθισθη; τίνα
 ἢ ψυχῆς τυφλὴν ἀναισθησίαν καταχέαντες ἀμφοῖν ἡστο-
 ἦκατε φεύγοντες ἢ διώκειν ἔδει καὶ διώκοντες ἀφ' ὧν
 ζεῖ φεύγειν; καὶ καθ' ἕνα τοιαῦτα ζηλοῦν πάντων ἐλο-
 ἐνων οὐδὲ εἰς ἔσται. 23. ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα τοῖς Σω- 42
 ρατικοῖς ὁ θαυμαστός ἀναφύεται λόγος, ὅφ' οὗ παιδι-
 αὶ μὲν ἀκοαὶ τελείων ἐνδεεῖς λογισμῶν φενακίζονται·
 ὁ δ' ἡδὴ κατὰ φρόνησιν ἐς ἄκρον ἔχον οὐκ ἂν ὑπαχθῆ-
 αι δύναίτο· ψυχῆς γὰρ ἔρωτα πλάττονται καὶ τὸ τοῦ
 ὄματος εὐμορφον αἰδούμενοι φιλεῖν ἀρετῆς καλοῦσιν

αὐτοὺς ἐραστάς. ἐφ' οἷς μοι κολλάκις καγγάζειν ἐπέ-
χεται. τί γὰρ παθόντες, ὧ σέμνοι φιλόσοφοι, τὸ μὲν ἤ-
μακρῷ χρόνῳ δεδωκὸς ἑαυτοῦ πειραν ὀποῖόν ἐστιν,
πολιὰ προσήκουσα καὶ γῆρας ἀρετὴν μαρτυρεῖ, δι' ἧς
γωρίας παραπέμπετε, πᾶς δὲ ὁ σοφὸς ἔρως ἐπὶ τὸ νό-
ἐπτόηται, μηδέπω τῶν λογισμῶν ἐν αὐτῷ, πρὸς ἃ τρε-
πήσονται, κρίσιν ἐχόντων; ἢ νόμος ἐστὶ, πᾶσαν
ἀμορφίαν πονηρίας εἶναι κατάκριτον, εὐθὺ δ' ὡς ἐπὶ
θὸν ἐπαινεῖσθαι τὸν καλόν; ἀλλὰ τοι κατὰ τὸν μέ-
ἀληθείας προφήτην Ὅμηρον

εἰδὸς τις ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,

ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἱ δὲ τ' ἐς αὐτὸν
τερπόμενοι λεύσσουσιν, ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύει
αἰδοῖ μελιχίη, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·

24 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστῳ θεὸν ὡς εἰσορώωσιν.
καὶ πάλιν εἶπέ που λέγων·

οὐκ ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν.

ἀμέλει τοῦ καλοῦ Νιρέως ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς πλέον ἐπα-
νεῖται. 24. πῶς οὖν φρονήσεως μὲν ἢ δικαιοσύνης τῶ-
τε λοιπῶν ἀρετῶν, αἱ τελείοις ἀνδράσι σύγκληρον εἰλή-
χασι τάξιν, οὐδεὶς ἔρως ἐντρέχει, τὸ δ' ἐν παισὶ κάλλος
ὄξυντάτας ὀρμᾶς παθῶν ἐγείρει; πάνυ γοῦν ἐρῶν ἔδει
Φαίδρον διὰ Λυσίαν, ὧ Πλάτων, ὃν προῦδωκεν. ἢ τὴν
ἀρετὴν φιλεῖν Ἀλκιβιάδου εἰκὸς ἦν, διότι ἠκρωτηρία-
τὰ θεῶν ἀγάλματα καὶ τὴν ἐν Ἐλευσίνι τελετὴν αἱ παρα-
πότου ἐξορχοῦνται φωναί; τίς ἐραστής ὁμολογεῖ γενέ-
σθαι προοιδομένων Ἀθηναίων καὶ Δεκελείας ἐπιτειχιζομέ-
νης καὶ βίου τυραννίδα βλέποντος; ἀλλ' ἄχρι μὲν οὐ-
δέπω κατὰ τὸν ἱερὸν Πλάτωνα πείγωνος ἐπίμπλατο, πᾶ-
25 σιν ἐπέραστος ἦν· μεταβὰς δ' ἀπὸ τοῦ παιδὸς εἰς τὸν
ἄνδρα, καθ' ἣν ἡλικίαν ἢ τέως ἀτελεῖς φρόνησις ὀλοκλη-
ρον εἶχε τὸν λογισμόν, ὑπὸ πάντων ἐμισεῖτο. τί δῆ; πᾶ-

παραμελῖναν ἄνθος εἰς γῆρας αὐτοὺς μαραίνει πρό-
 ν. ἅμα γὰρ ἐν παισὶν ἀριθμοῦνται, καὶ γεγηράκασιν
 ν ἀνδρῶν μεταίχμιον ἔχοντες. οὕτως ἡ μιὰ καὶ
 ῶς κακοῦ διδάσκαλος τρυφή ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἡδονὰς
 σχύντους ἐπινοοῦσα μέχρι τῆς οὐδὲ φηθῆναι δυνα-
 ις εὐπρεπῶς νόσον κατώλισθεν, ἵνα μηδὲν ἀγνοῆ
 ς ἀσελγείας. 22. εἰ δ' ἐφ' ὧν ἡ πρόνοια θεσμῶν
 ἐν ἡμᾶς, ἕκαστος ἴδρωτο, ταῖς μετὰ γυναικῶν ἂν ὁμι- 42'
 ; ἡρῶμεθα καὶ παντὸς ὄνειδους ὁ βίος ἐκαθάρευεν.
 εἰ παρὰ τοῖς οὐδὲν ἐκ πονηρᾶς διαθέσεως παραχα-
 ι δυναμένοις ζῷοις ἄχραντος ἡ τῆς φύσεως νομοθε-
 ρυλάττεται· λέοντες οὐκ ἐπιμαίνονται λέουσιν, ἀλλ'
 τὰ καιρὸν Ἀφροδίτῃ πρὸς τὸ θῆλυ τὴν ὄρεξιν αὐ-
 ἐκκαλεῖται· ταῦρος ἀγελάρχης βουσίην ἐπιθόρουνται,
 κριὸς ὄλην τὴν ποίμνην ἄρρενος πληροὶ σπέρματος.
 ; οὐ συῶν μὲν εὐνάς μεταδιώκουσι κάπροι; λυκαί-
 δ' ἐπιμίγνυνται λύκοι; καθόλου δ' εἰπεῖν, οὐδ' οἱ
 α ροῖζοῦντες ὄρνεις οὐθ' ὅσα τὴν ὑγρὰν καθ' ὕδατος
 γε λῆξιν, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ γῆς τι ζῶον ἄρρενος ὁμιλλίαι
 ρέχθη, μένει δὲ ἀκίνητα τῆς προνοίας τὰ δόγματα.
 ς δ', ὧ μάλιστα ἐπὶ τῷ φρονεῖν εὐλογούμενοι, θηρίων
 ληθῶς φαῦλον, ἄνθρωποι, τίνι καινῇ νόσῳ παρὰ-
 ῖσαντες ἐπὶ τὴν κατ' ἀλλήλων ὕβριν ἡρέθισθε; τίνα
 βυχῆς τυφλὴν ἀναισθησίαν καταχέαντες ἀμφοῖν ἡστο-
 ιτε φεύγοντες ἂ διώκειν ἔδει καὶ διώκοντες ἀφ' ὧν
 φεύγειν; καὶ καθ' ἓνα τοιαῦτα ζηλοῦν πάντων ἔλο-
 ν οὐδὲ εἰς ἔσται. 23. ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα τοῖς Σω-
 ικοῖς ὁ θαναμαστὸς ἀναφύεται λόγος, ὅφ' οὐ παιδι- 42'
 μὲν ἀκοαὶ τελείων ἐνδεεῖς λογισμῶν φρενακίζονται·
 ἥδη κατὰ φρόνησιν ἐς ἄκρον ἔχον οὐκ ἂν ὑπαχθῆ-
 ῖνυται· ψυχῆς γὰρ ἔρωτα πλάττονται καὶ τὸ τοῦ
 ιτος εὐμορφον αἰδοῦμενοι φιλεῖν ἀρετῆς καλοῦσιν

αὐτοὺς ἐραστάς. ἐφ' οἷς μοι πολλάκις καυχᾶξιν ἐπέρ-
χεται. τί γὰρ παθόντες, ὡς σεμνοὶ φιλόσοφοι, τὸ μὲν ἤδη
μακρῷ χρόνῳ δέδωκός ἐαυτοῦ πείραν ὁποῖόν ἐστιν, ὃ
πολιὰ προσήκουσα καὶ γῆρας ἀρετὴν μαρτυρεῖ; δι' ὀλι-
γορίας παραπέμπετε, πᾶς δὲ ὁ σοφὸς ἔρως ἐπὶ τὸ νέον
ἐπτόχεται, μηδέπω τῶν λογισμῶν ἐν αὐτῷ, πρὸς ἃ τρα-
πήσονται, κρίσιν ἔχοντων; ἢ νόμος ἐστὶ, πᾶσαν μὲν
ἀμορφίαν πονηρίας εἶναι κατάκριτον; εὐθὺν δ' ὡς ἀγα-
θὸν ἐκαινεῖσθαι τὸν καλόν; ἀλλὰ τοι κατὰ τὸν μέγαν
ἀληθείας προφήτην Ὅμηρον

εἶδος τις ἀκιδνότερος κέλει ἀνῆρ,

ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἱ δὲ τ' ἐς αὐτὸν
τερπόμενοι λεύσσουνσιν, ὃ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύει
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·

424 ἐρχόμενον δ' ἀνά ἄστῃ θεὸν ὡς εἰσορόωσιν.

καὶ πάλιν εἰπέ που λέγων·

οὐκ ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν.

ἀμέλει τοῦ καλοῦ Νιρέως ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς πλεον ἐπα-
νεῖται. 24. πῶς οὖν φρονήσεως μὲν ἢ δικαιοσύνης τῶν
τε λοιπῶν ἀρετῶν, αἱ τελείοις ἀνδράσι σύγκληρον εἰλή-
χασι τάξιν, οὐδεὶς ἔρως ἐντρέχει, τὸ δ' ἐν παισι κάλλος
ὄξυτάτας ὁρμᾶς παθῶν ἐγείρει; πάνυ γοῦν ἐρᾶν ἔδει
Φαίδρου διὰ Λυσίαν, ὃ Πλάτων, ὃν προῦδωκεν. ἢ τῆς
ἀρετῆς φιλεῖν Ἀλκιβιάδου εἰκὸς ἦν, διότι ἠρωτηρίαζε
τὰ θεῶν ἀγάλματα καὶ τὴν ἐν Ἐλευσίνοι τελετὴν αἱ παρὰ
πότον ἐξορχοῦνται φωναί; τίς ἐραστὴς ὁμολογεῖ γενέ-
σθαι προδοιδομένων Ἀθηναίων καὶ Δεκελείας ἐπιτειχιζομέ-
νης καὶ βίου τυραννίδα βλέποντος; ἀλλ' ἄχρι μὲν οὐ
δέπω κατὰ τὸν ἱερὸν Πλάτωνα πάγωνος ἐπιμπλατο, πᾶ-
425 σιν ἐπέραστος ἦν· μεταβάς δ' ἀπὸ τοῦ παιδὸς εἰς τοῦ
ἄνδρα, καθ' ἣν ἡλικίαν ἢ τέως ἀτελῆς φρόνησις ὀλόκλη-
ρον εἶχε τὸν λογισμὸν, ὑπὸ πάντων ἐμισεῖτο. τί δὴ; πᾶ-

ὑμῖν ἀρέσκειν δύναται, πρὸς ἀλλήλους ἡμεῖς ἀπο-
 ρισώμεθα, εἰ δὲ τοῖς ἄρρεσιν εὐπρεπεῖς αἰ μετὰ ἀρρέ- 429
 ν ὁμιλῶμαι, πρὸς τὸ λοιπὸν ἐράτωσαν ἀλλήλων καὶ γυ-
 νες. ἄγε νῦν, ὦ νεώτερε χρόνε καὶ τῶν ξένων ἥδο-
 ν νομοθέτα, καινὰς ὁδοὺς ἄρρενος τρυφῆς ἐπινοήσας
 ἡσαι τὴν ἴσην ἐξουσίαν καὶ γυναιξίν, ἀλλήλαις ὁμι-
 τῶσαν ὡς ἄνδρες· ἀσελγῶν δὲ ὀργάνων ὑποξυγασά-
 ναι τέχνασμα, ἀσπόρων τεράστιον αἰνίγμα, κοιμᾶσθω-
 ν γυνὴ μετὰ γυναικὸς ὡς ἀνὴρ· τὸ δὲ εἰς ἀκοήν σπα-
 ρῆς ἤκον ὄνομα — αἰσχύνομαι καὶ λέγειν — τῆς τρι-
 σῆς ἀσελγείας ἀνέδην πομπενέτω. πᾶσα δ' ἡμῶν ἡ
 καινωπότης ἐστὼ Φιλαινὶς ἀνδρογύνους ἔρωτας ἀσχη-
 νοῦσα. καὶ πόσῳ κρείττον εἰς ἄρρενα τρυφήν βιάζε-
 σαι γυναιῖκα ἢ τὸ γενναῖον ἀνδρῶν εἰς γυναιῖκα θηλυ-
 θται;

29. Τοιαῦτα συντόμως μεταξὺ παθαίνόμενος ὁ Χα-
 λῆς ἐπαύσατο δεινόν τι καὶ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασιν
 βλέπων. ἔφκει δέ μοι καὶ καθαροῖς χρησθαι πρὸς τοὺς
 δικοὺς ἔρωτας. ἐγὼ δὲ ἡσυχῇ μειδιάσας καὶ πρὸς τὸν
 ἡραῖον ἡρέμα τῷ ὀφθαλμῷ παραβαλὼν, Παιδιᾶς, 430
 ἡν, καὶ γέλωτος, ὦ Καλλικρατίδα, δικαστῆς καθεδεῖ-
 σαι προσδοκῆσας οὐκ οἶδ' ὅπως ὑπὸ τῆς Χαρικλέους
 νότιτος ἐπὶ σπουδαιότερον ἡγμαι· σχεδὸν γὰρ ὡς ἐν
 εἰς πάγῳ περὶ φόνου καὶ πυρκαϊᾶς, ἢ νῆ Δία φαρ-
 τῶν ἀγωνιζόμενος ὑπερφυῶς ἐπαθήνατο. καιρὸς οὖν
 οὖν, εἴ ποτε καὶ πρότερον, ἀπαιτεῖ σε τὰς Ἀθήνας,
 ῥίλειον δὲ πειθῶ καὶ τῶν δέκα ῥητόρων τὰς Μακε-
 δον ἀνθρωπισμένας γλώσσας ἐν ἐνὶ τῷ σῶ λόγῳ δια-
 φαι μιᾶς τῶν ἐν Πινυκὶ δημηγοριῶν ἀναμνησθέντι.

30. Μικρὸν οὖν ἐπισχῶν ὁ Καλλικρατίδας — ἔφκει
 ἀπὸ τοῦ προσώπου μοι τεκμαιρομένῳ καὶ λίαν ἀγῶ-
 νος μεστὸς εἶναι — λόγων ἀμοιβαίων ἐνάσχηται· Εἰ γυ-

ναῖξεν ἐκκλησία καὶ δικαστήρια καὶ πολιτικῶν πραγ
 των ἦν μετουσία, στρατηγὸς ἂν ἢ προστάτης ἐκεῖ
 τήνησο καὶ σε χαλκῶν ἀνδριάντων ἐν ταῖς ἀγοραῖς
 Χαρίκλεις, ἐτίμων· σχεδὸν γὰρ οὐδὲ αὐταὶ περὶ αὐ
 431 τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἐφήκεν, οὕτω μετὰ σπουδῆς ἔ
 που, οὐχ ἢ Σπαρτιάταις ἀνθωπλισμένη Τελέσιλλα,
 ἦν ἐν Ἄργει θεὸς ἀριθμεῖται γυναικῶν Ἄρης· οὗ
 μελιχρὸν αὐχῆμα Δεσβίων Σακφῶ καὶ ἡ τῆς Πυθαγο
 σοφίας θυγάτηρ Θεανῶ· τάχα δ' οὐδὲ Περικλῆς οἶ
 ἂν Ἀσπασία συνηγόρησεν. ἀλλ' ἐπειδήπερ εὐπρεπῆ
 ρενας ὑπὲρ θηλειῶν λέγειν, εἰπωμεν καὶ ἄνδρες
 ἀνδρῶν. σὺ δὲ Ἰλεις, Ἀφροδίτη, γενοῦ· καὶ γὰρ
 τὸν σὸν Ἔρωτα τιμῶμεν.

31. Ἐγὼ μὲν οὖν ἐνόμιζον ἄχρι παιδιᾶς ἰλαρὰν
 ἔριν ἡμῶν προκόψαι, ἐπεὶ δὲ οἱ παρὰ τούτου λόγῳ
 φιλοσοφεῖν ὑπὲρ γυναικῶν ἐπενοήθησαν, ἀσμένως
 ἀφορμὴν ἤρπακα· μόνος γὰρ ὁ ἄρρην ἔρωσ κοινὸν
 τῆς καὶ ἡδονῆς ἐστὶν ἔργον. εὐξαίμην γὰρ ἂν, εἴπι
 ἐν δυνατῷ, τὴν ἐπήκοόν ποτε τῶν Σωκρατικῶν λ
 πλατάνιστον, Ἀκαδημίας καὶ Λυκείου δένδρον εὐ
 στερον, ἐγγὺς ἡμῶν ἐστάναι πεφυκυῖαν, ἐνθ' ἡ Φαι
 432 ἀψάμενος χαρίτων· αὐτὴ τάχα ἂν ὡσπερ ἡ ἐν Δω
 φηγὸς ἐκ τῶν ὀροδάμων λερὰν ἀπορρήξασα φωνὴν
 παιδικοὺς εὐφήμησεν ἔρωτας ἔτι τοῦ καλοῦ μεμνη
 Φαίδρου. πλὴν ἐπεὶ τοῦτ' ἀμήχανον,

ἢ γὰρ πολλὰ μεταξὺ

οὔρεά τε σιόεντα θάλασσά τε ἠγήσασσα,
 ξένοι τε ἐπ' ἄλλοτρίας γῆς ἀπειλήμεθα καὶ πλεονέκ
 Χαρίκλέους ἐστὶν ἡ Κνίδος, ὅμως τάληθες οὐ πρ
 σομεν εἰξαντες ὄκνη. 32. μόνον ἡμῖν σύ, δαίμων οὐρ

κράσθηθι φιλίας εὐγνώμων, ἱεροφάντα μυστη-
 ς, οὐ κακὸν νήπιον ὁποῖον ζωγράφων παίζουσι·
 λ' οὐν ἡ πρωτοσπόρος ἐγέννησεν ἀρχὴ τέλειον
 ἔντα· σὺ γὰρ ἐξ ἀφανοῦς καὶ κεχυμένης ἀμορ-
 ῶν ἐμόρφωσας. ὥσπερ οὖν ὄλον κόσμου τά-
 κοινὸν ἀφελὼν τὸ περικείμενον χάος ἐκεῖνο
 γάτους ταρτάρου μυχοῦς ἐφυγάδευσας, ἐνθα

ῖ
 δήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 ρρήκτου δεθὲν φρουρᾶς τῆς ἔμπαλιν ὁδοῦ εἰρ-
 μπῶ δὲ φωτὶ τὴν ἀμαυρὰν νύκτα πετάσας
 ὕχου τε καὶ ψυχῆν ἔχοντος ἐγένου δημιουργός· 433
 δὲ ἐγκεράσας ὁμόνοϊαν ἀνθρώποις τὰ σεμνὰ
 τη συνήψας, ἔν' ἐξ ἀκάκου καὶ ἀπαλῆς ἔτι ψυ-
 α συνεκτρεφομένη πρὸς τὸ τέλειον ἀνδρῶται.
 ἰεν γὰρ διαδοχῆς ἀναγκείας εὐρηνται φάρμα-
 δὲ ὁ ἄρρην ἔρωσ φιλοσόφου καλὸν ἔστι ψυχῆς
 πᾶσι δὲ τοῖς ἐκ τοῦ περιόντος εἰς εὐπρέπειαν
 ἔπεται τιμὴ πλείων ἢ ὅσα τῆς παραυτὰ χρείας
 καὶ πάντη τοῦ ἀναγκαίου τὸ καλὸν κρείττον.
 ἔν ὁ βίος ἀμαθῆς ἦν οὐδέπω τῆς καθ' ἡμέραν
 ς τὸ βέλτιον εὐσυχολῶν, ἀγαπητῶς ἐπ' αὐτὰ
 α συνεστέλλετο, τῆς δὲ ἀγαθῆς διαίτης ἐπέ-
 νος οὐ παρέσχευ εὐρεσιν. ἐπειδὴ δὲ αἱ μὲν
 κ χρεῖαι πέρας εἶχον, οἱ δὲ τῶν ἐπιγιγνομένων
 ἢ τῆς ἀνάγκης ἀφεθέντες ἠὲ καίρου ἐπινοεῖν
 εἰπτόνων, ἐκ τούτου κατ' ὀλίγον ἐπιστήμαι
 ς. τοῦτο δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἐντελεστέρων τεχνῶν
 ἀξείν. αὐτίκα πρῶτοί τινες ἀνθρώποι γενόμε- 434
 ς ἡμέραν λιμοῦ φάρμακον ἐζήτου, εἰδ' ἄλι-
 ῆ πρὸς τὸ παρὸν ἐνδεία, τῆς ἀπορίας οὐκ ἐώ-
 ι τὸ βέλτιον, τὴν εἰκαίαν πόαν ἐσιτοῦντο καὶ

μαλθακὰς ῥίξας ὀρύττοντες καὶ τὰ πλεῖστα δρυὸς
 πὸν ἐσθίοντες. ἀλλ' ἢ μὲν ἀλόγοις ζώοις μετὰ
 ἐρρίφῃ, σπόρον δὲ πυροῦ καὶ κριθῆς εἶδον αἱ γε
 ἐπιμέλειαι εὐροῦσαι κατ' ἔτος ἐκνεάζοντα. καὶ οὐ
 νεῖς ἂν εἴποι τις ὅτι δρυὸς στάχυος ἀμείνων. οὐ
 οὐκ ἐν ἀρχῇ μὲν εὐθὺ τοῦ βίου σκέπης δεηθέντες
 θρωποὶ νάκη, θηρία δαίραντες, ἠμφιέσαντο; καὶ
 λυγγὰς ὀρῶν κρύους καταδύσεις ἐπενόησαν ἢ
 ῥιζῶν ἢ φυτῶν αὔα κοιλώματα; τὴν δὲ ἀπὸ τούτων
 μῆσιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀεὶ μετὰγοντες ὑψηλὰν εἰς
 τοὺς χλαυίδας, οἴκους δὲ ἠκίσαντο, καὶ λεληθότως
 35 ταῦτα τέχνην τὸν χρόνον λαβοῦσαι διδάσκαλον ἐπέ-
 λιτῆς ὑψῆς τὸ κάλλιον ἐποιέειαν, ἀντὶ δὲ εὐτελεῖαν
 ματίων ὑψηλὰ τέρεμνα καὶ λίθων πολυτέλειαν ἐπη-
 σαντο καὶ γυμνὴν τοίχων ἀμορφίαν εὐανθῆσι βί-
 χρωμάτων κατέγραψαν. πλὴν ἐκάστη γε τούτων
 τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν ἄφρονος οὕσα καὶ βαθεῖαν ἐ-
 θειμένη λήθην ὡς ἀπὸ μακρᾶς δύσεως κατὰ μικρὸν
 τὰς ἰδίας ἀνέτειλεν ἀκτίνας· ἕκαστος γὰρ εὐρών τι
 δίδου τῷ μετ' αὐτόν· εἶδ' ἢ διαδοχὴ τῶν λαμβανόν-
 οἰς ἔμαθεν ἤδη προστιθεῖσα, τὸ ἐνδύον ἐπλήρωσε. οὐ
 δὴ τις ἔρωτας ἀρρέων ἀπαιτεῖτω παρὰ τοῦ παλαιῶ-
 νου· γυναιξὶ γὰρ ὀμιλεῖν ἀναγκαῖον ἦν, ἵνα μὴ
 ἄσπερμον ἡμῶν φθαρῇ τὸ γένος. αἱ δὲ ποικίλαι
 καὶ τῆς φιλοκάλου ταύτης ἀρετῆς ἐπιθυμῆσαι μόλις
 τοῦ μῆδεν εἰῶντος ἀνίχνευτον αἰῶνος εἰς τοῦ μωρανοῦ
 36 λον ἤξειν, ἵνα τῇ θείᾳ φιλοσοφίᾳ καὶ τὸ παιδερα-
 συνακμάσῃ. μὴ δὴτα, Χαρίκλεις, ὃ μὴ πρότερον εὖ
 τοῦτο ἐπινοήθην αὐθις ὡς φαῦλον εὐθύνει, μῆδ' ὅτι
 παιδικῶν ἐρώτων αἱ γυναικεῖαι σύνοδοι προσβυτι-
 ἐπιγράφονται χρόνους, ἐλάττου θάτερον· ἀλλὰ τὰ
 παλαιὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀναγκαῖα νομίζωμεν,

ε ένευσχολήσας τοῖς λογισμοῖς ὁ βλος ἐπεξεῦρεν, ὡς
 ὡν ἀμείνω τιμητέον. 36. ἐμοὶ μὲν γὰρ ὀλίγου καὶ
 ἔναρχος ἐπήει, Χαρικλέους ἄλογα ζῶα καὶ τὴν Σκυ-
 ρημίαν ἐπαινοῦντος· ὀλίγου δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν φι-
 λίας καὶ μετενόει γενόμενος Ἕλληνα. οὐδὲ γὰρ ὡς
 φθεγγόμενος οἷς ἐπεχειρεὶ λέγειν, ὑπεσταλμένῳ
 φωνῆς τόφω τὸ φηθὲν ἐκλεπτεν, ἀλλ' ἐπηρμένη
 λαρυγγίζων, Οὐκ ἐρώσει, φησίν, ἀλλήλων λέοντες
 ἔρκοται καὶ σύες, ἀλλ' αὐτῶν ἢ πρὸς τὸ θῆλυ μόνον
 ἔραται. καὶ τί θαυμαστόν; ἂ γὰρ ἐκ λογισμοῦ δι- 437
 ἄν τις ἔλοιτο, ταῦτα τοῖς μὴ δυναμένοις λογίζεσθαι
 προσύκη οὐκ ἐνεστὶν ἔχειν. ἐπεὶ τοὶ Προμηθεὺς
 ἄν τις ἄλλος εἰ νοῦν ἐκάστω συνέξενεξεν ἀνθρώπι-
 νὸν ἄν ἐρημία καὶ βλος ὄρειος αὐτοὺς ἐποίμαινε
 ἀλλήλους τροφήν εἶχον, ἐξ Ἰσσοῦ δὲ ἡμῖν Ἰσραὶ δει-
 νοὶ καὶ μέσην ἐστὶν τῶν ἰδίων ἕκαστος οἰκῶν ὑπὸ
 κοινοῖς ἐπολιτεύοντο νόμοις. τί δὴ παραδόξον, εἰ
 τῆς φύσεως κατάκριτα μηδὲν ἂν λογισμοὶ παρέχον-
 τὰ τῆς προνοίας λαβεῖν ἠτύχηκότα προσαφῆρη-
 τὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰς ἄρρενας ἐπιθυμίας; οὐκ
 ἔλεοντες, οὐδὲ γὰρ φιλοσοφοῦσιν· οὐκ ἐρώσει
 οὐκ ἐρώσει, τὸ γὰρ ἐκ φιλίας καλὸν οὐκ ἴσασιν. ἀνθρώποις
 μετ' ἐπιστήμης φρόνησις ἐκ τοῦ πολλάκις πειρᾶσαι
 ἔλλιστον ἐλομένη βεβαιωτάτους ἐρώτων ἐνόμισε τοὺς
 ἄλλους. 37. μὴ τοίνυν, ὦ Χαρίκλεις, ἀκολάστου βίου 438
 ἠρησίας ἐταιρικὰ διηγήματα γυμνῶ τῷ λόγῳ τῆς
 ἀρετῆς ἡμῶν καταπόμπενε μηδὲ τὸν οὐράνιον Ἔρωτα
 ἀπὸ συναρίθμει, λογίζου δὲ ὄψε μὲν ἡλικίας τὰ
 ἄλλα μεταμανθάνων, ὅμως δ' οὐν λογίζου νῦν γε,
 ἢ περ οὐ πρότερον, ὅτι διπλοῦς θεὸς ὁ Ἔρως, οὐ
 μίαν ὁδὸν φοιτῶν οὐδὲ ἐνὶ πνεύματι τὰς ἡμετέρας
 ἡμῶν ἐρεθίζων, ἀλλ' ὁ μὲν, ὡς ἄν, αἶμαι, κομιδῇ νήπια

φρονῶν, οὐδενὸς αὐτοῦ τὴν διάνοιαν ἠνιοχεῖν δυ-
νου λογισμοῦ, πολὺς ἐν ταῖς τῶν ἀφρόνων ψυχαῖς ἐ-
ξεται, μάλιστα δὲ αὐτῷ γυναικεῖοι κόθοι μέλουσι·
τός ἐστιν ὁ τῆς ἐφημέρου ταύτης ὕβρεως ἑταῖρος·
φορᾶ πρὸς τὸ βουλόμενον ἄγων. ἕτερος δὲ ἔρω-
τῶν πατὴρ χρόνων, σεμνὸν ὀφθῆναι καὶ πάντοτε
πρεπὲς θέαμα, σωφρονούτων ταμίας καθ᾽ ἑ-
κάστου διανοίας ἐμπνεῖ, καὶ λαχόντες ἴλεω τῷ
δαιμονος ἡδονῇ ἀρετῇ μειγμένην ἀσκαζόμεθα·
γὰρ οὕτως κατὰ τὸν τραγικὸν πνεύματα πνεῖ ὁ
ἐνὸς δὲ ὀνόματος οὐχ ὅμοια τὰ πάθη κεκοινῶνται·
439 γὰρ Αἰδῶς ὠφελείας ὁμοῦ καὶ βλάβης ἀμφίβολοι
δαίμων.

Αἰδῶς ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἦδ' ὀνίτησιν.

οὐ μὴν οὐδ' Ἐριδῶν γένος ἔστιν ἐν, ἀλλ' ἐπὶ γῆ
εἰσὶ δύω, τὴν μὲν κεν ἐπαινήσεις νοήσας,

ἦ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσι.

οὐδὲν οὖν παράδοξον, εἰ πάθος ἀρετῇ κοινὴν προ-
ρίαν ἔχειν ἐτυχεν, ὥστε ἔρωτα καλεῖσθαι καὶ τὴν
λαστον ἡδονὴν καὶ τὴν σωφρονοῦσαν εὐνοίαν. 38
μοι οὖν, φησί, τὸ μηδὲν οἶμι, καὶ τὸ θῆλυ τοῦ
φυγαδεύεις, ἵνα πῶς μείνωμεν ἄνθρωποι; ζηλωτῶ-
ν κατὰ τὸν σοφώτατον Εὐριπίδην, εἰ δίχα τῆς προ-
ναϊκῆς συνόδου φοιτῶντες ἐπὶ ἱερὰ καὶ ναοὺς ἀρη-
καὶ χρυσοῦ τέκνα ὑπὲρ τῆς διαδοχῆς ἐωνοῦμεθα· ἀ-
γὰρ βαρὺν κατ' ἀχέων ζυγὸν ἡμῖν ἐπιθεισα τοῦ
λενομένοις πειθαρχεῖν βιάζεται. τὸ μὲν οὖν καλὸν α-
μεθα τοῖς λογισμοῖς, εἰκέτω δὲ τῇ ἀνάγκῃ τὸ χρεῖ-
440 ἄχρι τέκνων γυναικῆς ἀριθμὸς ἔστωσαν, ἐν δὲ τοῖς
λοῖς ἄπαγε, μὴ μοι γένοιτο. τίς γὰρ ἂν εὐ φρονῶν
χεσθαι δύναίτο ἐξ ἑωθινοῦ γυναικὸς ὠραισμένης ἐπι-
τοῖς σοφίσμασιν, ἧς ὁ μὲν ἀληθῶς χαρακτῆρ ἄμοσ

φιοι δὲ κόσμοι τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς βουκολοῦ-
 θη. εἰ γοῦν ἀπὸ τῆς νυκτέρου κοίτης πρὸς ὄρθρον
 τις ἀνισταμένης γυναίκας, αἰσχίῳ νομίζει θηρίων
 καίας ὠρας ὀνομασθῆναι δυσκλήδονιστων· ὅθεν
 οἱ οἰκοὶ καθείργουσιν αὐτάς οὐδενὶ τῶν ἀρρένων
 ἄσπασ· γράς δὲ καὶ θεραπευίδων ὁ σύμμορφος
 ἐν κύκλῳ περιεστᾶσι, ποικίλοις φαρμάκοις κατα-
 κεύουσαι τὰ δυστυχή πρόσωπα· οὐ γὰρ ὕδατος
 ἐν νάματι τὸν ὑπνηλὸν ἀποनिφάμεναι κάρων εὐθύς
 καὶ σπουδῆς ἐχομένου τινὸς πράγματος, ἀλλ' αἱ
 τῶν διαπασμάτων συνθέσεις τὸν ἀηδῆ τοῦ προ-
 χροῦτα φαιδρύνουσιν, ὡς δὲ ἐπὶ δημοτελοῦς πομ-
 ῖλλο τι ἄλλη τῶν ὑπηρετουσῶν ἐγκεχειρίσται, λε-
 γει ἀργυρᾶς καὶ προχόους ἔσοπτρά τε καὶ καθάπερ
 φαρμακοπάλου πυξίδων ὄχλον, ἀγγεῖα μεστὰ πολλῆς ⁴¹
 κημιονίας, ἐν οἷς ὀδόντων σημητικαὶ δυνάμεις ἢ
 ἴσρα μελαινοῦσα τέχνη θησαυρίζεται. 40. τὸ δὲ πλει-
 ον ἀναλίσκει μέρος ἢ πλοκῆ τῶν τριχῶν· αἱ μὲν γὰρ
 οἰκοὶ ἐρυθαίνειν δυναμένοις πρὸς ἥλιον μεση-
 μεροῦς πλοκάμους ἴσα ταῖς τῶν ἐρίων χροιαῖς ξανθῶ
 κτετουσιν ἄνθει τὴν ἰδίαν κατακρίνουσαι φύσιν·
 ἡ δὲ ἀρκεῖν ἢ μέλαινα χεῖτη νομίζεται, τὸν τῶν γε-
 ῖτων πλοῦτον εἰς ταύτην ἀναλίσκουσιν ὄλην Ἀρα-
 γεδὸν ἐκ τῶν τριχῶν ἀποπνέουσαι, σιδηρᾶ τε ὄρ-
 οῦρος ἀμβλεία φλογὶ χλιανθέντα βία τὴν ἐλίκων οὐ-
 κὲ διαπλέκει, καὶ περίεργοι μὲν αἱ μέχρι τῶν ὀφρῶν
 ἐκτυμέναι κόμαι βραχὺ τῶ μετώπῳ τὸ μεταίχιμιον
 κ, σοβαρᾶς δὲ ἄχρι τῶν μεταφρένων οἱ ὀπισθεν
 κεύονται πλόκαμοι. 41. καὶ μετὰ τοῦτο ἀνθοβαφῆ
 κ τῆς σαρκὸς ἐνδοτέρῳ τοὺς πόδας ἐπισφίγγοντα
 κ τοῦφῆς ἐς πρόφασιν ἐσθῆς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν μὴ
 κ νῶσθαι. πάντα δὲ τὰ ἐντὸς αὐτῆς γνωριμώτερα

- +12 τοῦ προσώπου χωρὶς τῶν ἀμόρφως προπεπι-
 ζῶν, οὓς ἀεὶ περιφέρουσι δεσμώτας. τί δι-
 πλουσιώτερα κακὰ διεξιέναι; λίθους Ἐρυνθ
 τῶν λοβῶν πολυτάλαντον ἤρτημένους βροῦθο
 καρποῖς καὶ βραχίοσι δράκοντας, ὡς ὄφελος
 χρυσίου δράκοντες εἶναι· καὶ στεφάνη μὲν ἐ-
 κεφαλὴν περιθεῖ λίθοις Ἰνδικαῖς διάστερος
 δὲ τῶν ἀγένων ὄρμοι καθέονται, καὶ ἄχρι
 ἐσχάτων καταβέβηκεν ὁ ἄθλιος χρυσὸς ἀπι-
 σφυροῦ γυμνοῦται, περισφίγγων. ἄξιον ἐ-
 +13 τὰ περισφυρα σκέλη πεπεδησθαι. κάπειδαν
 τὸ σῶμα νόθης εὐμορφίας ξεκατωῶντι κα-
 γευθῆ, τὰς ἀναισχύντους καρμιάς ἐρυνθαίνο
 στοὶς φύνεσιν, ἵνα τὴν ὑπέρλευκον αὐτῶ
 χροῖαν τὸ πορφυροῦν ἄνθος ἐπιφοινίξῃ. 4
 μετὰ τὴν τοσαύτην παρασκευὴν βίος; εὐθύ-
 κίας ἔξοδοι, καὶ πᾶς θεὸς ἐπιτρίβων τοὺς γ-
 ῶν ἐνίων οἱ κακοδαίμονες ἄνδρες οὐδὲ αἰ-
 ὀνόματα, Κωλιάδας, εἰ τύχοι, καὶ Γενετυ.
 +14 Φρυγίαν δαίμονα καὶ τὸν δυσέρωτα κῶμον
 μένι. τελεταὶ δὲ ἀπόρρητοι καὶ χωρὶς ἀνδ-
 μυστήρια καὶ — τί γὰρ δεῖ περιπλέκειν; -
 ψυχῆς. ἐπειδὴν δὲ τούτων ἀπαλλαγῶσιν, οὐ-
 μακρὰ λουτρά, καὶ πολυτελής μὲν νῆ Δία τι-
 λὸς δὲ ὁ μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἀκκισμός. ἐπειδὴ
 πλεω γένωνται ταῖς παρ' αὐταῖς γαστριμαργ-
 οῦδὲ τοῦ φάρυγγος αὐταῖς παραδέχεσθαι δ-
 +15 σιτίον, ἄκροις δακτύλοις ἐπιγράφουσαι τῶν
 νων ἕκαστον ἀπογεύονται νύκτας ἐπὶ τούτοι-
 ναι καὶ τοὺς ἐτερόχρωτας ὕπνους καὶ θηλύ-
 γήμουσαν, ἀφ' ἧς ἀναστὰς ἕκαστος εὐθὺ λοι-
 ἐστιν.

45. Ταυτὶ μὲν οὖν εὐσταθοῦς βίον τεκμήρια· τῶν κροτέρων εἴ τις ἐθελήσῃε τὸ ἀληθὲς κατὰ μέρος ἕξειν, ὄντως καταράσεται Προμηθεὶ τὴν Μενάνδρειον ἣν ἀπορορήξας φωνήν·

Εἴτ' οὐ δικαίως προσπεπαταλευμένον
γράφουσι τὸν Προμηθεῖα πρὸς ταῖς πέτραις; 446
καὶ γίνετ' αὐτῷ λαμπάς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν
ἀγαθόν. ὃ μισεῖν οἴμ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς,
γυναικας ἐπλάσεν, ὃ πολυτίμητοι θεοί,
ἔθνος μιαρὸν. γαμῆ τις ἀνθρώπων, γαμῆ;
λάθριοι τὸ λοιπὸν γὰρ ἐπιθυμίαι κακαί,
γαμηλίω λέχει τε μοιχὸς ἐντροφῶν
καὶ φαρμακείαι καὶ νόσων χαλεπώτατος
φθόνος, μεθ' οὐ ξῆ πάντα τὸν βίον γυνή.

ταῦτα τὰ ἀγαθὰ διώκει; τίμι βίος ὁ δυστυχῆς οὗτος ἤρης; 44. ἄξιον τοίνυν ἀντιθεῖναι τοῖς θήλεσι κακοῖς ἄρρενα τῶν παιδῶν ἀγωγήν. ὄρθριος ἀναστὰς ἐκ τῆς

γού κοίτης τὸν ἐπὶ τῶν ὀμμάτων ἐτι λοιπὸν ὕπνου 447
μισθόμενος ὕδατι λιτῷ καὶ τὴν ἰερὰν χλαμύδα ταῖς
μίοις περόναις συρράφας ἀπὸ τῆς πατροφῆς ἐστίας
ἔχεται κάτω κεκυφῶς καὶ μηδὲνα τῶν ἀπαντούντων ἐξ
οἴου προσβλέπων· ἀκόλουθοι δὲ καὶ παιδαγωγοὶ χο-

αὐτῷ κόσμιος ἔπονται τὰ σεμνὰ τῆς ἀρετῆς ἐν χειρ-
ῶν ὄργανα κρατοῦντες, οὐ πρῆστοῦ κτενὸς ἐντομᾶς κό-
καταψήχειν δυναμένας οὐδὲ ἔσοπτρα τῶν ἀντιμόρ-
ο χαρακτήρων ἀγράφους εἰκόνας, ἀλλ' ἢ πολύπτυχοι
τοὶ κατόπιν ἀκολουθοῦσιν ἢ παλαιῶν ἔργων ἀρετᾶς

ἀττουσαι βίβλοι, καὶ εἰς μουσικοῦ δέη φοιτᾶν, εὐ-
448
ῆς λύρα. 45. πᾶσι δὲ τοῖς φιλοσόφοις ψυχῆς μαθή-
ει λιπαρῶς ἐναθλήσας, ἐπειδὴν ἡ διάνοια τῶν ἐγκυ-
ων ἀγαθῶν κορσεσθῆ, τὸ σῶμα ταῖς ἐλευθερίοις ἀσκή-
ν ἐκπονεῖ· Θεσσαλοὶ γὰρ ἵπποι μέλουσιν αὐτῷ· καὶ

βραχὺ τὴν νεότητα παλοδαμνήσας ἐν εἰρήνῃ μ
πολεμικὰ ἄκοντας ἀφίεις καὶ βέλη δι' εὐστόχ
ἀποκάλλων. εἶδ' αἱ λιπαραὶ παλαιστραὶ, καὶ κ
μεσημβρινὸν θάλασος ἐγκονίσται τὸ σῶμα πυκι
οἷ τε τῶν ἐναγωνίων πόνων ἀποσταλαζόντες
μεθ' οὓς λουτρὰ σύντομα καὶ τράπεζα τῇ μει
ἐπινηφουσα πράξει· κάλιν γὰρ αὐτῷ διδάσκαλ
λαιῶν ἔργων αἰνιττόμεναι καὶ ἐπιμελούμεναι μι
ἀνδρεὺς ἤρωσ ἢ τίς ἐπὶ φρονήσει μαρτυρούμε
δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην ἠσπάσαντο. τοια
ταῖς ἀκαλὴν ἔτι τὴν ψυχὴν ἐκάρθων, ὅταν ἐ
πράξιν ὀρίσῃ, τῇ γαστρὸς ἀνάγκη τὸν ὀφειλόμεν
ἐπιμετρήσας ἠδίους ὕπνους καθεύδει τοῖς με
καμάτοις ἐπηρεμῶν ἐπίφθονον. 46. τίς οὐκ ἂ
ἐφήβου γένοιτο τοιούτου; τίνοι δ' οὕτω τυφλ
τῶν ὀμμάτων βολαί, πηροὶ δὲ οἱ τῆς διανοίας
πῶς δ' οὐκ ἂν ἀγαπήσαι τὸν ἐν παλαιστραῖς μὲ
449 Ἀπόλλωνα δὲ ἐν λύραις, Ἰππαστὴν δὲ ὡς Κάστο
δὲ ἀρετὰς διὰ θνητοῦ διώκοντα σώματος; ἀλλ'
δαίμονες οὐράνιοι, βίος εἴη διηνεκῆς οὗτος, ὁ
τοῦ φίλου καθέζεσθαι καὶ πλησίον ἠδὲ λαλοῦν
εἶν, ἐξιόντι δὲ αὐτῷ συνεξιέναι καὶ παντὸς ἔργ
νίαν ἔχειν. εὖξαιτο μὲν οὖν ἐρῶν τις δι' ἅπαντα
ἀκλινοῦς βίου τὸν στεργόμενον ἀλύπως εἰς γῆ
σαι μηδεμιᾶς τύχης πειράσαντα βάσκανον ἐπι
δὲ καί, οἷος ἀνθρωπίνης φύσεως νόμος, νόσο
σειεν αὐτοῦ, κάμνοντι συννοσήσω καὶ διὰ χειμ
λάττης ἀναγομένῃ συμπλεύσομαι· κἂν τυρα
δεσμὰ περιιάψῃ, τὸν ἴσον ἐμαυτῷ περιθήσω
ἐχθρὸς ἅπας ὁ μισῶν ἐκεῖνον ἐμὸς ἔσται, καὶ φί
πρὸς αὐτὸν εὐνοικῶς ἔχοντας· εἰ δὲ ληστὰς ἢ
θεασαίμην ἐπ' αὐτὸν ὀφμῶντας, ὀπλισαίμην

γαμιν· κὰν ἀποθάνῃ, ζῆν οὐκ ἀνέξομαι· τελευταίας
 ἐπιστολὰς τοῖς μετ' ἐκείνον ὑπ' ἐμοῦ στεργομένοις ἐπι-
 σταμαι κοινὸν ἀμφοτέροις ἐπιχῶσαι τάφον, ὅστέοις δὲ
 ἐξαιτίας ὅστέα μὴδὲ τὴν κωφὴν κόνιν ἀπ' ἀλλήλων
 ἀφαιρῆναι. 47. ταῦτα δ' οὐ πρόωτοι χαράξουσιν οἱ ἐμοὶ
 πρὸς τοὺς ἀξίους ἔρωτες, ἀλλ' ἢ θεοῖς γείτων ἠρωτικῆ
 ἀφαιρέσεως ἐνομοθέτησεν, ἐν οἷς ὁ φιλίας ἔρωτος ἄχρι θανά- 450
 τος οὐκ ἐπέκνυσεν. Φωκὶς ἐκ νηπίων ἑτι χρόνων Ὀρέ-
 στῃ Πυλάδῃ συνῆψεν· θεὸν δὲ τῶν πρὸς ἀλλήλους πα-
 τέρων μεσίτην λαβόντες ὡς ἐφ' ἐνὸς σκάφους τοῦ βίου
 ἐκπεύσαν· ἀμφοτέροι Κλυταιμνήστραν ἀνήρουν ὡς
 ἀμέμνονος παῖδες, ὑπ' ἀμφοῖν Ἀλγισθος ἐφρονεῦετο·
 Ὀρέστῃν ἐλαννούσας Ποινὰς Πυλάδης ἐνόσει μᾶλλον,
 ἀφαιρέσει τὴν ἐνομένην συνηγωνίζετο. τὴν δὲ ἔρωτικὴν φιλίαν οὐδὲ
 τῆς Ἑλλάδος ὄροις ἐμέτρησαν, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ἐσχά-
 τος Σκυθῶν τέρμονας ἐκπεύσαν, ὁ μὲν νοσῶν, ὁ δὲ
 ἀπεύων. τῆς γοῦν Ταυρικῆς γῆς ἐπιβαίνοντας εὐθύς
 ἀποκτόνος αὐτοὺς Ἐρινὺς ἐξενοδόχησε, καὶ τῶν βαρ-
 βάρων ἐν κύκλῳ περιεστῶτων ὁ μὲν ὑπὸ τῆς συνηΐδους
 ἡλικίας πεσὼν ἐκειτο, Πυλάδης δὲ
 ἀφρόν τ' ἀπέψα σώματός τ' ἐτημέλει
 πέπλου τε προῦκάλυπτεν εὐπήκτους ὑφάς,
 ἔραστοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ πατρός ἐνδεικνύμενος
 ἡνίκα γοῦν ἐκρίθη θατέρου μένοντος ἐπὶ τῷ φο-
 ροῦναι τὸν ἕτερον εἰς Μυκῆνας ἀπιέναι κομοιοῦντα
 ἔμματα, μένειν ὑπὲρ ἀλλήλων ἀμφοτέροι θέλουσιν
 ἕτερος ἐν θατέρῳ ζῶντι ζῆν ἑαυτὸν ἠγούμενος. ἀπα-
 ντῆται δὲ τὰς ἐπιστολὰς Ὀρέστῃς ὡς Πυλάδου λαβεῖν 451
 ἕτερου, μόνον οὐκ ἔραστῆς ἀντ' ἐρωμένου γενόμενος·
 τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἐμοὶ βάρος μέγα·
 ὁ ναυστολῶν γὰρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς.
 μετ' ὀλίγον φησί,

βραχὺ τὴν νεότητά κολοῦν δέλτον δέδου·
πολεμικὰ ἄκοντας ἀφίε', ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
ἀποπάλλον, εἰθ' αἰ λυκτεινέτω.

μεσημβρινὸν θάλασσα τὸ πᾶν· ὅταν γὰρ ἐκ καλῶν
οἷ τε τῶν ἐναγωγῶν φέρεις ἐπὶ τὴν ἤδη λογιζέσθαι
μεθ' οὓς λουτροῦ φρωθῆ, τὸ κάλαι φιληθὲν ἀμοιβῆ
ἐπινηφύουσα πύλοισι, καὶ δυσχερὲς αἰσθέσθαι πη
λαιῶν ἐργω... ἐστίν, ὥσπερ ἀπ' ἐσόπτρου τῆς τῶ
ἀνδρείος... ἐπὶ τὸν ἐρωμένον ὁμοίου πεσόντα
δικαιοσύνην τοῦ καθ' ἡμᾶς βίου ξένην αὐτὸ τε
ταῖς ἀ... νόμοις ὁρισθὲν ἐκ διαδοχῆς ἐφ'
πραξι... ἀσμένως δὲ αὐτὸ δεξάμενοι μεθ'
ἐπιμ... κωκοροῦμεν· ὄλβιος γὰρ ὡς ἀληθῶς κα
και... ἀπόφασιν,

ἐφ' ὧν αἰ παιδὲς τε νέοι καὶ μῶνυχες ἵπποι,
τ... γηράσκει δ' ὁ γέρον κείνος ἑλαφρότατα,
κούροι τὸν φιλέουσιν.

μη Σωκρατικά διδασκαλία καὶ τὸ λαμπρὸν
ἀρετῆς δικαστήριον τοῖς Δελφικοῖς τρίκοσιν ἐτι
προσμον γὰρ ἀληθείας ὁ Πύθιος ἐθέσπισεν,
ἀνδρῶν ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος,
ἅμα τοῖς ἄλλοις μαθήμασιν, ἐξ ὧν τὸν βίον
καὶ τὸ παιδευαστεῖν ὡς μάλιστα ὠφελοῦν προσ
40. δεῖ δὲ τῶν νέων ἐρᾶν ὡς Ἀλκιβιάδου Σωκράτ
ὑπὸ μιᾶ χλαμῦδι πατρὸς ὑπνοῦς ἐκοιμήθη. καὶ
τὸ Καλλιμάχειον ἐπὶ τέλει τῶν λόγων ἠδιστα προ
ἂν ἅπασι κήρυγμα·

αἰ... γὰρ, ὧ κούροισιν ἐπ' ὄμματα λίγνα φέρον
Ἐρχίος ὡς ὑμῖν ὄρισε παιδοφιλεῖν,
ὧδε νέων ἐράοιτε, πόλιν κ' εὐάνδρον ἐχοῖτε.
καὶ εἰδότες, ὧ νεανίαί, σωφρόνως παισὶν ἀγ
πρόσιτε μηδὲ ὀλίγης τέρψεως εἵνεκεν τὴν μακρὰν εἰ

τῆς ἀκμῆς πλαστὰ τὰ τοῦ φιλεῖν πάθη
 δ' οὐράνιον Ἔρωτα προσκυνούντες εἰς
 θάλασσα τηρεῖτε τὰ πάθη· τοῖς γὰρ οὕτω
 μὲν ὁ τοῦ ζῆν χρόνος οὐδεμιᾶς ἀπρε-
 πῶς παροικούσης, αἰοίδιμοι δὲ μετὰ θάνα-
 τος ἐκφοιτῶσι κληδόνες. εἰ δὲ δεῖ φιλοσόφων
 τεύειν, αἰθῆρ μετὰ γῆν ἐκδέχεται τοὺς ταῦτα
 τας· εἰς δὲ ἀμείνονα βίον ἀποθανόντες ἔχουσι τῆς
 γέρας τὸ ἄφθαρτον.

1. Τοιαῦτα τοῦ Καλλικρατίδου σφόδρα νεανικῶς
 οργησαμένου Χαρικλέα μὲν ἐκ δευτέρου λέγειν πει-
 νῶν ἐπέσχον· ὥρα γὰρ ἦν ἐπὶ ναῦν κατιέναι. δεο-
 δ' ὅ τι φρονοίην ἀποφήνασθαι, δι' ὀλίγου τοὺς
 νη λόγους ἀριθμησάμενος, Οὐκ ἐξ ὑπογύου, φημί,
 ημελημένως ὑμῖν, ὦ ἑταῖροι, τὰ τῶν λόγων εἰκοιεν
 διασθαι, διηνεκοῦς δὲ καὶ νῆ Δι' ἐρωσμένης φρον-
 ναργῆ ταῦτ' ἐστὶν ἴχνη· σχεδὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν
 οὐ λεκτέων εἰπεῖν ἐτέρῳ δύνασθαι παρήκατε. καὶ
 μὲν ἢ τῶν πραγμάτων ἐμπειρία, πλείων δ' ἢ τῶν
 δεινότης, ὥστ' ἔγωγε ἂν εὐξαίμην, εἰπερ ἦν ἐν
 ἱ, γενέσθαι Θηραμένης ἐκεῖνος ὁ Κόθορνος, ἵν'
 νευικηκότες ἐξ Ἰσου βαδίξοιτε. πλὴν ἐπειδήπερ
 ν οὐκ εἴοικατε καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μεταξὺ πλῶ περι-
 τῶν οὐ κέρικα διοχλεῖσθαι, τὸ μάλιστα παραστάν-
 οι δίκαιον ἀποφανοῦμαι. 51. γάμοι μὲν ἀνθρώποις
 ἔς πρᾶγμα καὶ μακάριον, ὅποταν εὐτυχῶνται, παι-
 δ' ἔρωτας, ὅσοι φιλίας ἀγνὰ δίκαια προμνῶνται,
 φιλοσοφίας ἔργον ἡγοῦμαι. διὸ δὴ γαμητέον μὲν
 παιδευαστεῖν δὲ ἐφείσθω μόνοις τοῖς σοφοῖς· ἥκι-
 ρ ἐν γυναιξὶν ὀλόκληρος ἀρετὴ φύεται. καὶ σὺ δ',
 κλεις, μηδὲν ἀχθεσθῆς, εἰ ταῖς Ἀθήναις ἢ Κόριν-
 ει. 52. καγὼ μὲν ὑπ' αἰδοῦς συντόμῳ λόγῳ τὴν

κρίσιν ἐπισπεύσας ἐξανέστην· ἐώρων γὰρ ὑπερκατηφῆ τὸν Χαρικλέα παρὰ μικρὸν ὡς θανάτου κατάκριτον. ὁ δ' Ἀθηναῖος Ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ φαιδρὸς ἀναπηδήσας προῆει σφόδρα σοβαρῶς· εἶκασεν ἄν τις αὐτὸν ἐν Σαλαμίῃ Πέρσας κατανεναυμαχέειναι. καὶ τοῦτο γε τῆς κρίσεως ἀπανάμην, λαμπρότερον ἡμᾶς ἐστιάσαντος αὐτοῦ
 15 τὰ πινύκια· καὶ γὰρ ἦν ἄλλως τὸν βίον μεγαλοφρονέστερος. ἡσυχῇ δὲ καὶ τὸν Χαρικλέα παρηγορησάμην ἐπὶ τῇ δεινότητι τῶν λόγων συνεχὲς ὑπερθαναμάζων, ὅτι δυσχερεστέρω μέρει δυνατῶς συνηγόρησεν. 53. ἀλλ' ἡ μὲν ἐν Κνίδῳ διατριβὴ καὶ τὰ παρὰ τῇ θεῷ λαληθέντα σπουδῆν Ἰλαράν ἅμα καὶ παιδιὰν εὐμουσον ἐσχηκότα τῆδ' ἐπιεικέως διεκρίθη. σὺ δέ, ὦ Θεόμνηστε, ὁ τὴν ἔωλον ἡμῶν ἐκκαλεσάμενος μνήμην, εἰ δικαστῆς τότ' ἦσθα, πῶς ἂν ἀπεφῆνω;

ΘΕΟΜΝ. Μελητίδην ἢ Κόροιβον οἶε με πρὸς θεῶν, ἵνα τοῖς ὑπὸ σοῦ δικαίως κριθεῖσιν ἐναντίαν φέρω ψήφον; ὅς ὑπ' ἄκρας ἡδονῆς τῶν λεγομένων ἐν Κνίδῳ διατριβεῖν φόμην ὀλίγου τὸ βραχὺ τοῦτο δωμάτιον αὐτὸν ἡγούμενος εἶναι τὸν νεῶν ἐκείνων. ὅμως δ' οὖν — οὐδὲν γὰρ ἀπρεπὲς ἐν ἑορτῇ λέγεσθαι, πᾶς δὲ γέλως, κἂν περιεργός ἦ, πανηγυρίζειν δοκεῖ — τοὺς ἄγαν ὑπὸ τοῦ παι-
 16 δεραστεῖν κατωφρωμένους λόγους ἐθαύμαζον μὲν ἐπὶ τῇ σεμνότητι, πλὴν οὐ πάνυ θυμῆρες φόμην, ἐφήβῳ παιδί συνδιημερεύοντα Τανταλείους δίκας ὑποφέρειν, καὶ τοῖς ὄμμασι τοῦ κάλλους μονονουχὶ προσκλύζοντος, ἔξω ἀρύσασθαι, διψῆν ὑπομένειν· οὐ γὰρ ἀπόχρη τὸ θεωρεῖν ἐρώμενον οὐδ' ἀπαντικρὺ καθημένον καὶ λαλοῦντος ἀκούειν, ἀλλ' ὥσπερ ἡδονῆς κλίμακα συμπηξάμενος ἔρως πρῶτον ἔχει βαθμὸν ὄψεως, ἵνα ἴδῃ, κἂν θεάσθαι, ποθεῖ προσάγων ἐφάψασθαι· δι' ἄκρων γοῦν δακτύλων κἂν μόνου θίγγῃ, τὰ τῆς ἀπολαύσεως εἰς ἅπαν

τες εὐνοίαν ἄχρι τῆς ἀκμῆς πλαστὰ τὰ τοῦ φιλεῖν πάθη
προβάλλεσθε, τὸν δ' οὐράνιον Ἔρωτα προσκυνοῦντες εἰς
γῆρας ἀπὸ παιδῶν βέβαια τηρεῖτε τὰ πάθη· τοῖς γὰρ οὕτω
φιλοῦσιν ἥδιστος μὲν ὁ τοῦ ζῆν χρόνος οὐδεμιᾶς ἀπρε- 4:
πῶς συνειδήσεως παροικούσης, αἰδιμοὶ δὲ μετὰ θάνα-
των εἰς πάντας ἐκφοιτῶσι κληρόνες. εἰ δὲ δεῖ φιλοσόφων
καὶ πιστεύειν, αἰθῆρ μετὰ γῆν ἐκδέχεται τοὺς ταῦτα
ζηλοῦντας· εἰς δὲ ἀμείνονα βίον ἀποθανόντες ἔχουσι τῆς
ἀρετῆς γέρας τὸ ἀφθαρτον.

50. Τοιαῦτα τοῦ Καλλικρατίδου σφόδρα νεανικῶς
σημνολογησαμένου Χαρικλέα μὲν ἐκ δευτέρου λέγειν πει-
ρωμένον ἐπέσχον· ὥρα γὰρ ἦν ἐπὶ ναῦν κατιέναι. δεο-
μένων δ' ὅ τι φρονοίην ἀποφήνασθαι, δι' ὀλίγου τοὺς
ἐκατέρου λόγους ἀριθμησάμενος, Οὐκ ἐξ ὑπογύου, φημί,
καὶ παρημελημένως ὑμῖν, ὦ ἑταῖροι, τὰ τῶν λόγων ἔοικεν
ἀπεισχεδιάσθαι, διηνεκοῦς δὲ καὶ νῆ Δί' ἐρωμένης φρου-
τίδος ἐναργῆ ταῦτ' ἐστὶν ἴχνη· σχεδὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν
ὅ τι τῶν λεκτέων εἰπεῖν ἐτέρω δύνασθαι παρήκατε. καὶ
πολλὴ μὲν ἡ τῶν πραγμάτων ἐμπειρία, πλείων δ' ἡ τῶν
λόγων δεινότης, ὥστ' ἔργως ἂν εὐξαίμην, εἴπερ ἦν ἐν
δυνατῶ, γενέσθαι Θηραμένης ἐκείνος ὁ Κόθορνος, ἴν' 4:
ἄμφω νεπικηκότες ἐξ ἴσου βαδίζοιτε. πλὴν ἐπειδήπερ
ἠνέσειν οὐκ εἰόκατε καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ μεταξὺ πλῶ περι-
τῶν αὐτῶν οὐ κέκρικα διοχλεῖσθαι, τὸ μάλιστα παραστὰν
εἶναι μοι δίκαιον ἀποφανοῦμαι. 51. γάμοι μὲν ἀνθρώποις
βιωφελές πρᾶγμα καὶ μακάριον, ὁπόταν εὐτυχῶνται, παι-
δικούς δ' ἔρωτας, ὅσοι φιλίας ἀγνὰ δίκαια προμνῶνται,
μόνης φιλοσοφίας ἔργον ἡγοῦμαι. διὸ δὴ γαμητέον μὲν
ἅπασι, παιδευαστεῖν δὲ ἐφείσθω μόνοις τοῖς σοφοῖς· ἦκι-
στα γὰρ ἐν γυναιξὶν ὀλόκληρος ἀρετὴ φύεται. καὶ σὺ δ',
ὦ Χαρικλείς, μηδὲν ἀχθεσθῆς, εἰ ταῖς Ἀθήναις ἢ Κόριν-
θος εἴξει. 52. ἀγῶ μὲν ὑπ' αἰδοῦς συντόμφ λόγῳ τῆν

κρίσειν ἐπισπεύσας ἐξανέστην· ἐώρων γὰρ ὑπερκατηφῆ
 τὸν Χαρικλέα παρὰ μικρὸν ὡς θανάτου κατάκριτον. ὁ
 δ' Ἀθηναῖος Ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ φαιδρὸς ἀναπηδήσας
 προήει σφόδρα σοβαρῶς· εἰκασεν ἄν τις αὐτὸν ἐν Σαλα-
 μῖνι Πέρσας καταναυμαγηκένοι. καὶ τοῦτό γε τῆς κρι-
 σεως ἀκωνάμην, λαμπρότερον ἡμᾶς ἐστιάσαντος αὐτοῦ
 55 τὰ πινύκια· καὶ γὰρ ἦν ἄλλως τὸν βίον μεγαλοφρονέστε-
 ρος. ἦσυχῆ δὲ καὶ τὸν Χαρικλέα παρηγορησάμην ἐπὶ τῇ
 δεινότητι τῶν λόγων συνεχὲς ὑπερθαυμάζων, ὅτι δυσχε-
 ρεστέρω μέρει δυνατῶς συνηγόρησεν. 53. ἀλλ' ἡ μὲν ἐν
 Κνίδῳ διατριβῇ καὶ τὰ παρὰ τῇ θεῷ λαληθέντα σπουδῆν
 Ἰλαρᾶν ἅμα καὶ παιδιὰν εὐμουσον ἐσχηκότα τῆδὲ πη-
 διεκρίθη. σὺ δέ, ὦ Θεόμνηστε, ὁ τὴν ἔωλον ἡμῶν ἐκ-
 καλεσάμενος μνήμην, εἰ δικαστῆς τότε ἦσθα, πῶς ἂν
 ἀπεφῆνω;

ΘΕΟΜΝ. Μελητίδην ἢ Κόροιβον οἶμι με πρὸς θεῶν,
 ἵνα τοῖς ὑπὸ σοῦ δικαίως κριθεῖσιν ἐναντίαν φέρω ψῆ-
 φον; ὃς ὑπ' ἄκρας ἡδονῆς τῶν λεγομένων ἐν Κνίδῳ δια-
 τριβεῖν ῥόμην ὀλίγου τὸ βραχὺ τοῦτο δωμάτιον αὐτὸν
 ἡγούμενος εἶναι τὸν νεῶν ἐκείνων. ὅμως δ' οὖν — οὐδὲν
 γὰρ ἀπρεπὲς ἐν ἐορτῇ λέγεσθαι, πᾶς δὲ γέλωσ, κἂν πε-
 ρίεργος ἦ, πανηγυρίζειν δοκεῖ — τοὺς ἄγαν ὑπὸ τοῦ παι-
 56 δεραστεῖν καταφρωσμένους λόγους ἐθαύμαζον μὲν ἐπὶ
 τῇ σεμνότητι, πλὴν οὐ πάνυ θυμῆρας ῥόμην, ἐφήβῳ
 παιδί συνδιημερεύοντα Ταυταλείους δίκας ὑποφέρειν,
 καὶ τοῖς ὄμμασι τοῦ κάλλους μονονουχὶ προσκλύζοντος,
 ἐξὸν ἀρύσασθαι, διψῆν ὑπομένειν· οὐ γὰρ ἀπόρη τὸ
 θεωρεῖν ἐράμενον οὐδ' ἀπαντικρὺ καθημένου καὶ λα-
 λούντος ἀκούειν, ἀλλ' ὥσπερ ἡδονῆς κλίμακα συμπηξά-
 μενος ἔρωσ πρῶτον ἔχει βαθμὸν ὄψεως, ἵνα ἴδῃ, κἂν
 θεάσθαι, ποθεῖ προσάγων ἐφάψασθαι· δι' ἄκρων γοῦν
 δακτύλων κἂν μόνον θίγῃ, τὰ τῆς ἀπολαύσεως εἰς ἅπαν

ν ἀκινήτοτερον ἀποφανεῖ. καίτοι τοῦτο μὲν ἴσως εἰρη-
 γωτέρον ἐστὶ καὶ τὸ τραῦμα ἦττον καίριον, εἰ αὐτὸς 460
 μὲν· εἰ δὲ κάκεινῃ προσβλέψει σε, τίς ἔσται μηχανή
 οσσηναὶ αὐτῆς; ἀπάξει γάρ σε ἀναδησαμένη ἔνθα ἂν
 ἔλῃ, ὅπερ καὶ ἡ λίθος ἢ Ἡρακλεία δρᾷ τὸν σίδηρον.

2. ΠΟΛ. Πάνου, ὦ Λυκίνε, τεράστιόν τι κάλλος
 ἀπλάττων, ἀλλ' εἶπέ, τίς ἡ γυνή ἐστίν.

ΑΥΚ. Οἶμι γάρ με ὑπερβαλέσθαι τῷ λόγῳ, ὃς δέ-
 ι μὴ σοι ἰδόντι ἀσθενῆς τις ἐπαινέσαι δοῖξω, παρὰ το-
 ῦτον ἀμείνων φανεῖται. πλὴν ἀλλὰ ἦτις μὲν, οὐκ ἂν
 τεῖν ἔχοιμι, θεραπεία δὲ πολλή καὶ ἡ ἄλλη περὶ αὐτὴν
 ρασκευὴ λαμπρὰ καὶ εὐνούχων τι πλῆθος καὶ ἄβραι
 ἴνυ πολλαί, καὶ ὅλως μειζρόν γε ἢ κατ' ἰδιωτικὴν τύχην
 ὀκει τὸ πρᾶγμα εἶναι.

ΠΟΛ. Οὐδὲ τοῦνομα ἐπύθου σύ γε ἦτις καλοῖτο;

ΑΥΚ. Οὐδαμῶς, ἢ τοῦτο μόνον, τῆς Ἰωνίας ἐστὶ.
 ἴν θεατῶν γάρ τις ἀπιδῶν ἐς τὸν πλησίον, ἐπεὶ παρῆλθε,
 καῦτα μέντοι, ἔφη, τὰ Συμυρναῖκά κάλλη· καὶ θαυμα-
 ὶον οὐδέν, εἰ ἡ καλλίστη τῶν Ἰωνικῶν πόλεων τὴν καλ-
 στήν γυναικὰ ἤνεγκεν. ἐδόκει δέ μοι καὶ αὐτὸς Συμυρ-
 ναῖος εἶναι ὁ λέγων, οὕτως ἐσεμνύετο ἐπ' αὐτῇ.

3. ΠΟΛ. Οὐκοῦν ἐπεὶ λίθου τοῦτό γε ὡς ἀληθῶς 461
 τοίησας οὔτε παρακολουθήσας οὔτε τὸν Συμυρναῖον ἐκεῖ-
 νον ἐρόμενος ἦτις ἦν, κἂν τὸ εἶδος ὡς οἶόν τε ὑπόδει-
 ναι τῷ λόγῳ· τάχα γὰρ ἂν οὕτως γνωρίζαιμι.

ΑΥΚ. Ὅρας ἠλέκον τοῦτο ἦτησας; οὐ κατὰ λόγον
 ἴναμιν, καὶ μάλιστα γε τῶν ἐμῶν, ἐμφανίσαι θαυμα-
 ῖαν οὕτως εἰκόνα, πρὸς ἣν μόλις ἂν ἢ Ἀπελλῆς ἢ Ζεῦ-
 ς ἢ Παροράσιος ἱκανοὶ ἔδοξαν, ἢ εἰ τις Φειδίας ἢ Ἀλ-
 κμήνης. ἐγὼ δὲ λυμανοῦμαι τὸ ἀρχέτυπον ἀσθενείᾳ τῆς
 ἰχνης.

ΠΟΛ. Ὅμως, ὦ Λυκίνε, ποία τις ἦν τὴν ὄψιν; οὐ

ταῦτ' εἶναι λέγεσθαι, πλὴν ἀληθῆ γε νῆ τὴν Κνιδίαν Ἀφροδίτην.

ΑΤΚ. Οὐκ ἀνέξομαί σου, φίλε Θεόμνηστε, ἄλλην ἀρχὴν καταβαλλομένου τρίτων λόγων, ἧς ἀκούειν ἐν ἑορτῇ μόνον εἰκός ἐστι, τᾶλλα δὲ τῶν ἐμῶν ὧτων πόρρω ἀποικιεῖν. ἀφέμενοι δὲ τοῦ παρῆλκειν πλείω χρόνον εἰς ἀγορὰν ἐξίωμεν· ἤδη γὰρ εἰκός ἐστιν ὑφάπτεσθαι τῷ θεῷ τὴν πυράν. ἔστι δ' οὐκ ἀτερπῆς ἡ θεία τῶν ἐν Οἰκῇ καθῶν ὑπομιμνήσκουσα τοὺς παρόντας.

Ε Ι Κ Ο Ν Ε Σ.

1. ΑΤΚΙΝΟΣ. Ἄλλ' ἢ τοιοῦτόν τι ἄρα ἐπασχον ὁ
459 τὴν Γοργῶ ἰδόντες, οἷον ἐγὼ ἑναγχος ἐπαθον, ὃ Πολύ-
στρατε, παγκάλην τινὰ γυναῖκα ἰδῶν· αὐτὸ γὰρ τὸ τοῦ
μύθου ἐκεῖνο μικροῦ δέω λίθος ἐξ ἀνθρώπου σοι γεγο-
νέναι πεπηγῶς ὑπὸ τοῦ θαύματος.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ. Ἡράκλεις, ὑπερφυῆς τι τὸ θεία-
μα φῆς καὶ δεινῶς βίαιον, εἰ γε καὶ Λυκῖνον ἐξέπληξεν
γυνή τις οὕσα· σὺ γὰρ ὑπὸ μὲν τῶν μαιρακίων καὶ πάν-
ραδίως αὐτὸ πάσχεις, ὥστε θᾶττον ἂν τις ὄλον τὸν Σι-
πυλον μετακινήσειεν ἢ σὲ τῶν καλῶν ἀπάγοι μὴ οὐκ
παρεστάναι αὐτοῖς κεκηνότα καὶ ἐπιδακρύοντά γε πολ-
λάκις ὥσπερ ἐκείνην αὐτὴν τὴν τοῦ Ταντάλου. ἀτὰρ εἰπέ-
μοι, τίς ἢ λιθοποιὸς αὐτῆ Μέδουσα ἡμῖν ἐστι καὶ πόθεν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἰδοίμεν· οὐ γὰρ ἂν, οἶμαι, φθονήσαις ἡμῶν
τῆς θείας οὐδὲ ζηλοτυπήσαις, εἰ μέλλοιμεν πλησίον ποῦ
καὶ αὐτοὶ παραπεπηγῆναι σοι ἰδόντες.

ΑΤΚ. Καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ σε, ὡς κἂν ἐκ περιω-
πῆς μόνου ἀπίδης ἐς αὐτήν, ἀχανῆ σε καὶ τῶν ἀνδριαν-

αὐτὰ μὲν ἰκανῶς. τῶν δὲ Φειδίου
 ἔργων;

Ἀημιλίαν, ἣ καὶ ἐπιγράψαι
 ἢ νῆ Δία τὴν Ἀμαζόνα τὴν

τα, ὧ ἑταῖρε, ὥστε οὐκέτ' ἄλλ- 463

φέρει δὴ ἐξ ἀπασῶν ἤδη τούτων ὡς
 ἓ μίαν σοι εἰκόνα ἐπιδείξω τὸ ἐξαί-
 ῆς ἔχουσαν.

τινα ἂν τρόπον τοῦτ' ἐγένετο;

Οὐ χαλεπὸν, ὦ Πολύστρατε, εἰ τὸ ἀπὸ τοῦδε
 ες τὰς εἰκόνας τῷ λόγῳ ἐπιτρέψαιμεν αὐτῷ με-
 ν καὶ συντιθέναι καὶ ἀρμόζειν ὡς ἂν εὐρυθυμό-
 ατο φυλάττων ἅμα τὸ συμμιγῆς ἐκείνο καὶ ποι-

1. Εὐ λέγεις· καὶ δὴ παραλαβὼν δεικνύτω·
 ἴδεναι ὅ τι καὶ χρήσεται αὐταῖς ἢ ὅπως ἐκ
 ν μίαν τινὰ συνθεῖς οὐκ ἀπάδουσαν ἀπεργάσεται.

17Κ. Καὶ μὴν ἤδη σοι ὄρα ἂν παρέχει γινουμένην
 να ὧδε συναρμόζων, τῆς ἐκ Κνίδου ἠκούσης μό-
 κεφαλὴν λαβῶν· οὐδὲν γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος
 ντος δεήσεται· τὰ μὲν ἀμφὶ τὴν κόμην καὶ μέτω-
 ῶν τε τὸ εὐγραμμὸν ἑάσει ἔχειν ὥσπερ ὁ Πρα-
 ποίησε, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ τὸ ὑγρὸν ἅμα τῷ
 αὶ κεχαρισμένῳ καὶ τοῦτο διαφυλάξει κατὰ τὸ 464
 εἰ δοκοῦν· τὰ μῆλα δὲ καὶ ὅσα τῆς ὄψεως ἀντωπᾶ
 αμένους καὶ τῆς ἐν κήποις λήψεται, καὶ προσέτι
 κρα καὶ καρπῶν τὸ εὐρυθυμὸν καὶ δακτύλων τὸ
 ν ἐς λεπτὸν ἀπολήγον παρὰ τῆς ἐν κήποις καὶ
 ἣν δὲ τοῦ παντὸς προσώπου περιγραφὴν καὶ
 τὸ ἀπαλὸν καὶ ῥῖνα σύμμετρον ἢ Ἀημιλία παρέξει
 ἄς· ἔτι καὶ στόματος ἀρμογὴν ὃ αὐτὸς καὶ τὸν
 κ. Π.

γὰρ ἐπισφαλές τὸ τόλμημα, εἰ φίλῳ ἀνδρὶ ἐπιδείξαις εἰκόνα ὅπως ἂν τῆς γραμμῆς ἔχη.

ΑΤΚ. Καὶ μὴν ἀσφαλέστερον αὐτὸ ποιήσειν δοκῶ τῶν παλαιῶν τινὰς ἐκείνων τεχνιτῶν παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον, ὡς ἀναπλάσειάν μοι τὴν γυναῖκα.

ΠΟΛ. Πῶς τοῦτο φῆς; ἢ πῶς ἂν ἀφίκοιντό σοι τοσοῦτων ἐτῶν ἀποθανόντες;

ΑΤΚ. Ῥαδίως, ἦνπερ σὺ μὴ ὀκνήσῃς ἀποκρίνασθαι μοι.

ΠΟΛ. Ἐρώτα μόνον.

462 4. ΑΤΚ. Ἐπεδήμησάς ποτε, ὦ Πολύστρατε, τῆς Ἰδίων;

ΠΟΛ. Καὶ μάλα.

ΑΤΚ. Οὐκοῦν καὶ τὴν Ἀφροδίτην εἶδες πάντων αὐτῶν;

ΠΟΛ. Νὴ Δία, τῶν Πραξιτέλους ποιημάτων τὸ κλειστόν.

ΑΤΚ. Ἀλλὰ καὶ τὸν μῦθον ἤκουσας, ὃν λέγουσι οἱ ἐπιχώριοι περὶ αὐτῆς, ὡς ἐρασθεῖη τις τοῦ ἀγάλματος καὶ λαθῶν ὑπολειφθεὶς ἐν ἱερῷ συγγένοιτο, ὡς δυνάμει ἀγάλματι. τοῦτο μέντοι ἄλλως ἱστορεῖσθω. σὺ δὲ ταύτην γὰρ, ὡς φῆς, εἶδες — ἴθι μοι καὶ τότε ἀπόβηναι, εἰ καὶ τὴν ἐν κήποις Ἀθήνησι τὴν Ἀλκαμέεωρακας.

ΠΟΛ. Ἡ πάντων γ' ἂν, ὦ Λυκίε, ὁ ὄραθμος ἦν, εἰ τὸ κάλλιστον τῶν Ἀλκαμένους πλασμάτων παρεῖδον.

ΑΤΚ. Ἐκεῖνο μὲν γε, ὦ Πολύστρατε, οὐκ ἔξεριμαί σε, εἰ πολλάκις ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀνελθὼν καὶ Καλάμιδος Σωσάνδραν τεθέασαι.

ΠΟΛ. Εἶδον κάκεινην πολλάκις.

ΑΤΚ. Ἄλλα καὶ ταῦτα μὲν ἱκανῶς. τῶν δὲ Φειδίου
 ὡν τί μάλιστα ἐπήνεσας;

ΠΟΔ. Τί δ' ἄλλο ἢ τὴν Ἀημιλίαν, ἣ καὶ ἐπιγράψαι
 ἔοικε ὁ Φειδίας ἠξίωσε; καὶ νῆ Δία τὴν Ἀμαξίονα τὴν
 κλειδομένην τῷ δορατίῳ.

5. ΑΤΚ. Τὰ κάλλιστα, ᾧ ἑταίρε, ὥστε οὐκέτ' ἄλ- 463
 τεχνιτῶν δεήσει. φέρε δὴ ἐξ ἀπασῶν ἤδη τούτων ὡς
 τε συναρμόσας μίαν σοὶ εἰκόνα ἐπιδείξω τὸ ἐξά-
 ἰον παρ' ἐκάστης ἔχουσαν.

ΠΟΔ. Καὶ τίνα ἂν τρόπον τοῦτ' ἔγνοιτο;

ΑΤΚ. Οὐ χαλεπόν, ᾧ Πολύστρατε, εἰ τὸ ἀπὸ τοῦδε
 ἰδόντες τὰς εἰκόνας τῷ λόγῳ ἐπιτρέψαιμεν αὐτῷ με-
 τασμεν καὶ συντιθέναι καὶ ἀρμόζειν ὡς ἂν εὐρυθμό-
 δύναιτο φυλάττων ἅμα τὸ συμμιγῆς ἐκείνο καὶ ποι-

ΠΟΔ. Εὖ λέγεις· καὶ δὴ παραλαβὼν δεικνύτω·
 γὰρ εἶδέναι ὅ τι καὶ χρήσεται αὐταῖς ἢ ὅπως ἐκ
 ὧτων μίαν τιὰ συνθεῖς οὐκ ἀπάρδουσαν ἀπεργάσεται.

6. ΑΤΚ. Καὶ μὴν ἤδη σοὶ ὄραν παρέχει γινομένην
 εἰκόνα ὡς συναρμόζων, τῆς ἐκ Κυίδου ἠκούσης μό-
 νην κεφαλὴν λαβῶν· οὐδὲν γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος
 οὐδ' ὄντος δεήσει· τὰ μὲν ἄμφι τὴν κόμην καὶ μέτω-
 φρον ἄσπερον τε τὸ εὐγραμμὸν ἑάσει ἔχειν ὥσπερ ὁ Πρα-
 γμα ἐποίησε, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ τὸ ὑγρὸν ἅμα τῷ
 ᾧ καὶ κεχαρισμένῳ καὶ τοῦτο διαφυλάξει κατὰ τὸ 464
 ἐτέλει δοκοῦν· τὰ μῆλα δὲ καὶ ὄσα τῆς ὄψεως ἀντωπὰ
 Ἀλκαμένους καὶ τῆς ἐν κήποις λήψεται, καὶ προσέτι
 ἐν ἄκρα καὶ καρπῶν τὸ εὐρυθμὸν καὶ δακτύλων τὸ
 ἰσχυρὸν ἐς λεπτὸν ἀπολήγον παρὰ τῆς ἐν κήποις καὶ
 τὴν δὲ τοῦ παντὸς προσώπου περιγραφὴν καὶ
 τῶν τὸ ἀπαλὸν καὶ ῥίνα σύμμετρον ἢ Ἀημιλία παρέξει
 Φειδίας· ἐτι καὶ στόματος ἀρμογὴν ὁ αὐτὸς καὶ τὸν

αὐχένα, παρὰ τῆς Ἀμαζόνος λαβῶν· ἡ Σωσάνδρα δὲ ὁ Κάλαιμις αἰδοὶ κοσμήσουσιν αὐτήν, καὶ τὸ μείδι-
 σεμνὸν καὶ λεληθὸς ὡσπερ τὸ ἐκείνης ἔσται· καὶ τὴν
 σταλῆς δὲ καὶ κόσμιον τῆς ἀναβολῆς παρὰ τῆς Σω-
 δρας, πλὴν ὅτι ἀκατακάλυπτος αὕτη ἔσται τὴν κεφαλὴν
 τῆς ἡλικίας δὲ τὸ μέτρον, ἡλικίον ἂν γένοιτο, κατὰ
 ἐν Κνίδῳ ἐκείνην μάλιστα· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο κατὰ
 Πραξιτέλην μεμετροῦσθω. τί σοι, ὦ Πολύστρατε, ἐπι-
 καλὴ γενήσεσθαι ἢ εἰκῶν;

ΠΟΛ. Καὶ μάλιστα, ἐπειδὴν ἐς τὸ ἀκριβέστερον
 ἀποτελεσθῆ· 7. ἔτι γάρ, ὦ πλαστῶν γενναιότητε, κατὰ
 465 λοιπὰς τι κάλλος ἔξω τοῦ ἀγάλματος οὕτως πάντα
 αὐτὸ συμπεφορηκῶς.

ΑΤΚ. Τί τοῦτο;

ΠΟΛ. Οὐ τὸ μικρότατον, ὦ φιλότης, εἰ μὴ σοὶ
 ὀλίγα πρὸς εὐμορφίαν συντελεῖν χροῖα καὶ τὸ ἐκάστην
 πον· ὡς μέλανα μὲν εἶναι ἀκριβῶς ὅποσα μέλανα, λευκὰ
 δὲ ὅσα τοιαῦτα χροῖ, καὶ τὸ ἐρύθημα ἐπανθῆεν κατὰ
 τοιαῦτα· κινδυνεύει τοῦ μεγίστου ἔτι ἡμῖν προσδεῖν.

ΑΤΚ. Πόθεν οὖν καὶ ταῦτα πορισαίμεθ' ἂν
 παρακαλέσαιμεν δὴ τοὺς γραφεάς, καὶ μάλιστα ὅσοι
 αὐτῶν ἄριστοι ἐγένοντο κεράσασθαι τὰ χρώματα καὶ
 καιρον ποιῆσθαι τὴν ἐπιβολὴν αὐτῶν; καὶ δὴ παρὰ
 κλήσθω Πολύγνωτος καὶ Εὐφράνωρ ἐκεῖνος καὶ Ἀπελλῶν
 καὶ Ἀετῶν· οὗτοι δὲ διελόμενοι τὸ ἔργον ὁ μὲν Εὐφ-
 ράνωρ χρωσάτω τὴν κόμην οἷαν τῆς Ἥρας ἔγραψεν, ὁ
 λύγνωτος δὲ ὄφρων τὸ ἐπιπρεπὲς καὶ παρειῶν τὸ
 ρευθὲς οἷαν τὴν Κασάνδραν ἐν τῇ λέσχῃ ἐποίησε
 Δελφοῖς, καὶ ἐσθῆτα δὲ οὕτως ποιησάτω ἐς τὸ λεπτὸν
 466 ζάτω κατὰ τὴν Πακάτην μάλιστα, μὴ ἄγαν λευκὸν

μον ἀπλῶς· τὰ χεῖλη δὲ οἶα Ῥωξάνης ὁ Ἀετίων ποιη-
 τω. 8. μᾶλλον δὲ τὸν ἄριστον τῶν γραφείων Ὅμηρου
 ρόντος Εὐφράνορος καὶ Ἀπελλοῦ δεδέγμεθα· οἷον γὰρ
 τοῖς Μενελάου μηροῖς τὸ χρωμα ἐκείνος ἐπέβαλεν ἐλέ-
 ντι εἰκάσας ἡρέμα πεφοινιγμένῳ, τοιόνδε ἔστω τὸ πᾶν·
 ἢ αὐτὸς οὗτος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς γραφάτω βοῶπίν
 α ποιήσας αὐτήν. συνεπιλήψεται δὲ τοῦ ἔργου αὐτῷ
 ὁ Θηβαῖος ποιητής, ὡς ἰοβλέφαρον ἕξεργάσασθαι·
 φιλομειδῆ δὲ Ὅμηρος ποιήσει καὶ λευκώλενον καὶ
 βοδάκτυλον, καὶ ὄλωσ τῆ χροσῆ Ἀφροδίτῃ εἰκάσει πολὺ
 καϊότερον ἢ τὴν τοῦ Βρισέως. 9. ταῦτα μὲν οὖν πλα-
 τῶν καὶ γραφείων καὶ ποιητῶν παιδες ἐργάζονται. ὃ δὲ
 σιν ἐπανθεῖ τούτοις, ἡ Χάρις, μᾶλλον δὲ πᾶσαι ἅμα
 ὄσαι Χάριτες καὶ ὀπόσοι Ἐρωτες περιχορευόντες, τίς
 μιμήσασθαι δύναται;

ΠΟΛ. Θεσπέσιόν τι χρῆμα, ᾧ Λυκίτε, φῆς καὶ δι-
 τῆς ὡς ἀληθῶς οἷόν τι τῶν ἐξ οὐρανοῦ γένοιτο. τί δὲ 467
 κίττουσαν εἶδες αὐτήν;

ΑΤΚ. Βιβλίον ἐν ταῖν χεροῖν εἶχεν ἐς δύο συνει-
 μένον, καὶ ἔφκει τὸ μὲν τι ἀναγνώσεσθαι αὐτοῦ, τὸ
 ἤδη ἀνεγνωκέναι. μεταξὺ δὲ προλοῦσα διελέγετο τῶν
 πομαρτούντων τιπὶ οὐκ οἶδα ὅ τι· οὐ γὰρ ἐς ἐπήκοον
 θέγγετο. πλὴν μειδιάσασά γε, ᾧ Πολύστρατε, ὀδόντας
 φηνε πῶς ἂν εἰποιμί σοι ὅπως μὲν λευκοὺς, ὅπως δὲ
 μέτρος καὶ πρὸς ἀλλήλους συνηρμοσμένους; εἴ που
 λιστον ὄρμον εἶδες ἐκ τῶν στιλπνοτάτων καὶ ἰσομεγε-
 μα μαργαριτῶν, οὕτως ἐπὶ στίχου ἐπεφύκεσαν· ἐκοσ-
 ῶντο δὲ μάλιστα τῷ τῶν χειλῶν ἐρυθρήματι. ὑπεφαί-
 κτο γοῦν, αὐτὸ δὴ τὸ τοῦ Ὁμήρου, ἐλέφαντι τῷ πρι-
 ὄμοιοι, οὐχ οἱ μὲν πλατύτεροι αὐτῶν, οἱ δὲ προέχον-
 ἢ διεστηκότες οἷοι ταῖς πλείσταις, ἀλλὰ τίς πάν-
 ἰστοιμίᾳ καὶ ὁμόχροια καὶ μέγεθος ἐν καὶ προσεχῆς

ὁμοίως, καὶ ὄλως μέγα τι θαῦμα καὶ θέαμα πᾶσαν ἄνθρωπίνην εὐμορφίαν ὑπερπεπαικός.

468 10. ΠΟΛ. Ἐχ' ἀτρέμας. συνίημι γὰρ ἤδη πάντων φῶς ἦντινα καὶ λέγεις τὴν γυναῖκα τούτοις τε εὐγνωρίσας καὶ τῇ πατρίδι. καὶ εὐνούχους δέ τινας ἐκαστὴν αὐτῇ ἔφη.

ΑΤΚ. Νῆ Δία, καὶ στρατιώτας τινάς.

ΠΟΛ. Τὴν βασιλεῖ συνοῦσαν, ᾧ μακάριε, τὴν διμον ταύτην λέγεις.

ΑΤΚ. Τί δέ ἐστὶν αὐτῇ τοῦνομα;

ΠΟΛ. Πάνυ καὶ τοῦτο γλαφυρόν, ᾧ Λυκίαι, ἐπέραστον· ὁμώνυμος γάρ ἐστι τῇ τοῦ Ἀβραδάτα ἐπιτῆ καλῇ. οἶσθα πολλάκις ἀκούσας Ξενοφῶντος ἐκαστὸς τινα σάφρονα καὶ καλὴν γυναῖκα.

ΑΤΚ. Νῆ Δία, καὶ ὥσπερ γε ὄρων αὐτὴν οὕτως ἐθέμηναι, ὁπόταν κατ' ἐκεῖνό που ἀναγινώσκων γέννησιν καὶ μονονουχί καὶ ἀκούω λεγούσης αὐτῆς ἅπεσοίηται γουσα, καὶ ὡς ὥπλιξε τὸν ἄνδρα καὶ οἷα ἦν παραπλουσα αὐτὸν ἐπὶ τὴν μάχην.

11. ΠΟΛ. Ἄλλ', ᾧ ἄριστε, σὺ μὲν ὥσπερ ἠστραπὴν παραδραμοῦσαν ἅπαξ εἶδες αὐτὴν καὶ ἐπὶ τὰ πρόχειρα ταῦτα, λέγω δὲ τὸ σῶμα καὶ τὴν μορφὴν ἐπαινεῖν· τῶν δὲ τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν ἀθέατος εἶδος οἶσθα ὅσον τὸ κάλλος ἐκεῖνό ἐστὶν αὐτῆς μακροῦ τιμῶν ἄνδρον καὶ θεοειδέστερον τοῦ σώματος. ἐγὼ δὲ συνήθηκα εἶμι καὶ λόγων ἐκοινώνησα πολλάκις ὁμοεθνήσων ἄνδρων γάρ, ὡς οἶσθα καὶ αὐτός, τὸ ἡμέρον καὶ φιλόανδρον καὶ μεγαλόφρον καὶ σωφροσύνην καὶ παιδείαν πρὸς κάλλους ἐπαινώ· ἄξια γὰρ προκεκρίσθαι ταῦτα τοῦ σώματος· ἐπεὶ ἄλογον ἂν εἶη καὶ γελοῖον, ὥσπερ εἰ τις ἐσθῆτα πρὸ τοῦ σώματος θαυμάζοι. τὸ δ' ἐντελές, ὁ κάλλος τοῦτό ἐστιν, ὁπόταν ἐς τὸ αὐτὸ συνδράμηται

την καὶ εὐμορφία σώματος. ἀμέλει πολλὰς ἄν σοι δεῖ-
 μι μορφῆς μὲν εὐ ἠκούσας, τὰ δὲ ἄλλα αἰσχυνούσας
 κάλλος, ὡς καὶ μόνον φθεγγαμένων ἀπανθῆναι αὐτὸ
 ἐπιπομαραίνεσθαι ἐλεγχόμενον τε καὶ ἀσχημονοῦν καὶ
 ἀξίαν συνὸν πονηρᾷ τινι δεσποίνῃ τῇ ψυχῇ. καὶ αἱ
 τοιαῦται ὁμοίαι μοι δοκοῦσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεροῖς.
 οἱ γὰρ αὐτὸς μὲν ὁ νεῶς κάλλιστός τε καὶ μέγιστος,
 οἷς τοῖς πολυτελέσιν ἡσκημένος καὶ χρυσῷ καὶ γρα-
 ρῆς διηνδισμένος, ἐνδον δὲ ἦν ζητῆς τὸν θεόν, ἢ πί-
 πτός ἐστιν ἢ ἴβρις ἢ τράγος ἢ αἰλουρος. τοιαύτας πολλὰς
 ἐνεστιν. οὐ τοίνυν ἀπόχη τὸ κάλλος, εἰ μὴ κεκόσμη-
 τοῖς δικαίοις κοσμημάσι, λέγω δὴ οὐκ ἐσθῆτι ἄλουρ-
 και ὄρμοις, ἀλλ' οἷς προεῖπον ἐκείνοις, ἀρετῇ καὶ
 προσύνη καὶ ἐπιεικείᾳ καὶ φιλανθρωπία καὶ τοῖς ἄλ- 470
 οῖς, ὅποσα ταύτης ὄρος ἐστίν.

12. ΑἴΓΚ. Οὐκοῦν, ὦ Πολύστρατε, μῦθον ἀντι μύ-
 ᾤμειψαι αὐτῷ τῷ μέτρῳ, φασίν, ἢ καὶ λάλων, δύ-
 μι γάρ, καὶ τίνα εἰκόνα γραψάμενος τῆς ψυχῆς ἐπί-
 ξον, ὡς μὴ ἐξ ἡμισείας θαυμάζοιμι αὐτήν.

ΠΟΛ. Οὐ μικρόν, ὦ ἑταῖρε, τὸ ἀγώνισμα προστάτ-
 οὐ γὰρ ὁμοιον τὸ πᾶσι προφανὲς ἐπαινεῖσαι καὶ τὰ
 λα ἐμφανίσειαι τῷ λόγῳ. καὶ μοι δοκῶ συνεργῶν καὶ
 ὡς δεήσεσθαι πρὸς τὴν εἰκόνα, οὐ πλαστῶν οὐδὲ γρα-
 ῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ φιλοσόφων, ὡς πρὸς τοὺς ἐκεί-
 κανόνας ἀπευθῆναι τὸ ἄγαλμα καὶ δεῖξαι κατὰ τὴν
 ἴδαν πλαστικὴν κατεσκευασμένον. 13. καὶ δὴ πεποιή-
 αὐτῆς μεν τὸ πρῶτον καὶ λίγεια, καὶ τό, γλυ- 471
 μέλιτος ἀπὸ τῆς γλώσσης περὶ αὐτῆς μᾶλλον ἢ περὶ
 Πυλλίου γέροντος ἐκείνου ὁ Ὅμηρος ἄν εἰρήκει. πᾶς
 ἐτόνος τοῦ φθέγματος ὅλος ἀπαλώτατος, οὔτε βαρὺς
 εἰς τὸ ἀνδρεῖον ἠρμόσθαι οὔτε πᾶν λεπτὸς ὡς δη-
 κτός τε εἶναι καὶ κομιδῇ ἐκλυτος, ἀλλ' ὅλος γένοιτ'

ἂν παιδί μήπω ἠβάσκοντι, ἠδὺς καὶ προσηνῆς καὶ πρὸς
 παραδιδόμενος ἐς τὴν ἀκοήν, ὡς καὶ παυσάμενης ἐπι-
 λον εἶναι τὴν βοήν καὶ τι λείψανον ἐνδιατρίβειν καὶ πρὸς
 βομβεῖν τὰ ὅσα καθάπερ ἠχῶ τινα παρατείνουσιν
 ἀκρόασι καὶ ἴχνη τῶν λόγων μελιχρὰ ἄττα καὶ κατὰ
 μεστὰ ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀπολιμπάνουσιν. ὁπόταν δὲ καὶ
 472 καλὸν ἐκεῖνο ἄδη, καὶ μάλιστα πρὸς τὴν κιθάραν, ἴ-
 δη τότε ὥρα μὲν σιωπᾶν τάχιστα ἀλκυόσι καὶ τέττιξ
 τοῖς κύκνοις· ἄμουσα γὰρ ὡς πρὸς ἐκείνην ἄπαντα·
 τὴν Πανδίωνος εἰπῆς, ἰδιώτης κάκεινῃ καὶ ἄτερπῃ
 καὶ πολυηχῆ τὴν φωνὴν ἀφήσειν. 14. Ὀρφεὺς δὲ
 Ἀμφίων, οἵπερ ἐπαγωγότατοι ἐγένοντο τῶν ἀκροῶν
 ὡς καὶ τὰ ἄψυχα ἐπικαλέσασθαι πρὸς τὸ μέλος, αὐτὰ
 οἶμαι, εἰ γε ἤκουσαν, καταλιπόντες ἂν τὰς κίθι
 παρεστήκεισαν σιωπῇ ἀκροῶμενοι· τὸ γὰρ τῆς τε ἀ-
 νίας τὸ ἀκριβέστατον διαφυλάττειν, ὡς μὴ παραβῆ-
 τι τοῦ θυθμοῦ, ἀλλ' εὐκαίρῳ τῇ ἄρσει καὶ θέσει δι-
 μετρῆσθαι τὸ ἄσμα καὶ συνφθὸν εἶναι τὴν κιθάραν
 ὁμοχρονεῖν τῇ γλώττῃ τὸ πληκτρον, καὶ τὸ εὐαφές
 δακτύλων καὶ τὸ εὐκαμπές τῶν μελῶν πόθεν ἂν τι
 ὑπῆρχε τῷ Θρακί ἐκείνῳ καὶ τῷ ἀνὰ τὸν Κιθαιρῶνι
 ταξὺ βουκολοῦντι καὶ κιθαρίζειν μελετῶντι; ὥστι
 ποτε, ὦ Λυκίε, καὶ ἀδούσης ἀκούσης αὐτῆς, οὐκέ-
 473 τῶν Γοργόνων ἐκεῖνο ἔση μόνον πεπονθῶς, λίθι
 ἀνθρώπου γενόμενος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν Σειρήνων
 ὁποῖόν τι ἦν· παρεστήξῃ γὰρ εὐ οἶδα κεκλημημένος, πι-
 δος καὶ οἰκείων ἐπιλαθόμενος. καὶ ἦν κηρῷ ἐπιφράξ-
 ῶτα, καὶ διὰ τοῦ κηροῦ διαδύσεται σοι τὸ μέλος· το-
 τόν τι ἄκουσμά ἐστι, Τερψιχόρης τινὸς ἢ Μελπομένης
 Καλλιόπης αὐτῆς παιδευμα, μυρία τὰ θέληγτρα καὶ
 τοῖα ἐν ἑαυτῷ ἔχον. ἐνὶ τε λόγῳ συνελὼν φαίην ἂν,
 αὐτῆς μοι τῆς φῆδης ἀκούειν νόμιζε, οἶαν εἰκὸς εἶναι

τοιούτων χειλῶν, δι' ἐκείνων δὲ τῶν ὀδόντων ἐξιοῦ-
 ἑώρακας δὲ καὶ αὐτὸς ἦν φημι, ὥστε καὶ ἀκηκοέναι
 15. τὸ μὲν γὰρ ἀκριβὲς τοῦτο τῆς φωνῆς καὶ κα-
 τὰς Ἰωνικὸν καὶ ὅτι ὀμιλῆσαι στωμύλη καὶ πολὺ τῶν
 αἰῶν χαρίτων ἔχουσα οὐδὲ θαυμάζειν ἄξιον· πατριον
 αὐτῇ καὶ προγονικόν, οὐδὲ ἄλλως ἔχρη μετέχουσαν
 Ἀθηναίων κατὰ τὴν ἀποικίαν. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκείνο 474
 ἴσασαιμ' ἄν, εἰ καὶ ποιήσει χαίρει καὶ τὰ πολλὰ ταύτη
 Πει τοῦ Ὀμήρου πολλοὶ οὐσα. μία μὲν δὴ σοι, ὦ Λυ-
 ρα, καλλιφωνίας αὐτῇ καὶ φθῆς εἰκῶν, ὡς ἂν τις ἐπὶ
 πλάττον εἰκάσει. σκόπει δὲ δὴ καὶ τὰς ἄλλας· οὐ γὰρ
 ὥσπερ σὺ ἐκ πολλῶν συνθεῖς ἐπιτελεῖσαι διέγνωκα
 ἔσται γὰρ δὴ τοῦτο καὶ γραφικῶς συντελεσθέν, κάλλη
 αὐτὰ καὶ πολυειδές τι ἐκ πολλῶν ἀποτελεῖν αὐτὸ ἀν-
 ἴκνυμι μιλῶμενον — ἀλλ' αἰ πάσαι τῆς ψυχῆς ἀρεταὶ
 ἐκάστην εἰκῶν μία γεγράφεται πρὸς τὸ ἀρχέτυπον
 κρημένη.

ΑΤΚ. Ἐορτήν, ὦ Πολύστρατε, καὶ πανδαισίαν ἐπαγ-
 λεις. ζοικας γούν λώτον ὡς ἀληθῶς ἀποδώσειν μοι τὸ
 ἔρον. ἐπιμέτρει δ' οὖν· ὡς οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν ἄλλο
 ἔσας μᾶλλον χαρίσαιό μοι.

16. ΠΟΔ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ πάντων καλῶν παιδείαν
 εἶναι ἀνάγκη, καὶ μάλιστα τούτων ὅποσα μελετητά, 475
 καὶ ταύτην ἤδη συστησάμεθα, ποικίλην μέντοι καὶ
 ἰσομορφον, ὡς μηδὲ κατὰ τοῦτο ἀπολιποῦμεθα τῆς σῆς
 ἰστοικῆς. καὶ δὴ γεγράφθω πάντα συλλήβδην τὰ ἐκ
 Ἑλλικῶνος ἀγαθὰ ἔχουσα οὐχ ὥσπερ ἡ Κλειῶ καὶ ἡ
 ἑύμνια καὶ ἡ Καλλιόπη καὶ αἰ ἄλλαι ἐν τι ἐκάστη ἐπι-
 κρημένη, ἀλλὰ τὰ πασῶν καὶ προσέτι τὰ Ἐρμοῦ καὶ Ἀπόλ-
 λωνος· ὅποσα γὰρ ἢ ποιηταὶ μέτροις διακοσμήσαντες ἢ
 ἄλλοι δεινότητι κρατύναντες ἐξευηνόχασιν ἢ συγγρα-
 φαστορήκασιν ἢ φιλόσοφοι παρηγήκασιν, πᾶσι τούτοις

ἢ εἰκὼν κερκοσμήσθω, οὐκ ἄχρη τοῦ ἐπικεκρωῶσθαι μόνον
 ἀλλ' ἐς βάρους δεινσοποιοῖς τισι φαρμάκοις ἐς κόρον κη
 βαφείσα. καὶ συγγνώμη, εἰ μηδὲν ἀρχέτυπον ἐκιδ
 ταύτης δυνάμην τῆς γραφῆς· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅ τι κη
 476 τον ἐν τοῖς κάλαι παιδείας πέρι μνημονεύεται.
 ἀλλά, εἰ γε δοκεῖ, ἀνακείσθω καὶ αὕτη· οὐ μεμπτή
 ὡς ἐμοὶ φαίνεται.

ΛΤΚ. Καλλίστη μὲν οὖν, ὦ Πολύστρατε, καὶ
 σαις ταῖς γραμμαῖς ἀπηκριβωμένη.

17. ΠΟΛ. Μετὰ δὲ ταύτην ἢ τῆς σοφίας καὶ σο
 σεως εἰκὼν γραπτέα. δεήσει δὲ ἡμῖν ἐνταῦθα καὶ
 τῶν παραδειγμάτων, ἀρχαίων τῶν πλείστων, ἐνὸς
 καὶ αὐτοῦ Ἰωνικοῦ· γραφεῖς δὲ καὶ δημιουργοὶ καὶ
 Αἰσχίνης Σωκράτους ἑταῖρος καὶ αὐτὸς Σωκράτης, μι
 λότατοι τεχνιτῶν ἀπάντων, ὅσῳ καὶ μετ' ἔρωτος ἐη
 φον. τὴν δὲ ἐκ τῆς Μιλήτου ἐκείνην Ἀσπασίαν, ἣ κ
 Ὀλύμπιος θαυμασιώτατος καὶ αὐτὸς συνῆν, οὐ φαί
 477 συνέσεως παράδειγμα προθέμενοι, ὅποσον ἐμπε
 πραγμάτων καὶ ὀξύτητος ἐς τὰ πολιτικὰ καὶ ἀγχι
 καὶ δριμύτητος ἐκείνη προσῆν, τοῦτο πᾶν ἐπὶ τὴν
 τέραν εἰκόνα μεταγάγωμεν ἀκριβεῖ τῇ στάθμῃ· κ
 ὅσον ἐκείνη μὲν ἐν μικρῷ πίνακίῳ ἐγγέγραπτο, αὐτ
 κολοσσιαία τὸ μέγεθός ἐστι.

ΛΤΚ. Πῶς τοῦτο φῆς;

● ΠΟΛ. Ὅτι, ὦ Δυκίτε, οὐκ ἰσομεγέθεις εἶναι κ
 τὰς εἰκόνας ὁμοίας οὔσας· οὐ γὰρ ἴσον οὐδὲ ἐγγυὲς Ἀ
 ναίων ἢ τότε πολιτεία καὶ ἡ παρούσα τῶν Ῥωμαίων
 ναμῖς. ὥστε εἰ καὶ τῇ ὁμοιότητι ἢ αὕτη, ἀλλὰ τῷ μ
 θει γε ἀμείνων αὕτη ὡς ἂν ἐπὶ πλατυτάτου πίνακος
 ταγεγραμμένη. 18. δεύτερον δὲ καὶ τρίτον παράδει
 Θεανῶ τε ἐκείνη καὶ ἡ Λεσβία μελοποιοῖς καὶ Διοτίμα
 ταύταις, ἣ μὲν τὸ μεγαλόνουν ἢ Θεανῶ συμβαλλομ

την γραφήν, ἢ Σακφῶ δὲ τὸ γλαφυρὸν τῆς προαιρέ- 478
 τῆ Διοτίμα δὲ οὐχ ἄ Σωκράτης ἐπήνεσεν αὐτήν,
 ὡς ἔσται μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην σύνεσίν τε καὶ
 βουλίαν. τοιαύτη σοὶ καὶ αὐτῇ, Ἀνακίς, ἀνακείσθω
 μῶν.

19. ΑΤΚ. Νῆ Δί', ὦ Πολύστρατε, θαυμάσιος οὐσα.
 δὲ ἄλλας γράφου.

ΠΟΛ. Τὰς τῆς χρησιμότητος, ὦ ἑταίρε, καὶ φιλαν-
 κίας, ἣ τὸ ἡμερον ἐμφανιεῖ τοῦ τρόπου καὶ πρὸς
 δεομένους προσηνές. εἰκάσθω οὖν αὐτῇ Θεανοὶ τε
 καὶ τῇ Ἀντήνορος καὶ Ἀρήτη καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῆς τῇ
 Σικίᾳ, καὶ εἰ τις ἄλλη ἐν μεγέθει πραγμάτων ἐσω-
 κήσῃ πρὸς τὴν τύχην. 20. ἐξῆς δὲ μετὰ ταύτην ἣ τῆς
 προσύνης αὐτῆς γεγράφθω καὶ τῆς πρὸς τὸν συνόντα
 Πλάτωνα, ὡς κατὰ τὴν τοῦ Ἰκαρίου μάλιστα εἶναι τὴν σαό-
 να καὶ τὴν περιφρονα ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου γεγραμμέ-
 — τοιαύτην γὰρ τὴν τῆς Πηνελόπης εἰκόνα ἐκείνος
 ἔφην — ἣ καὶ νῆ Δία κατὰ τὴν ὁμῶνυμον αὐτῆς τὴν
 Ἀβραδάτα, ἧς μικρὸν ἐμπροσθεν ἐμνημονεύσαμεν.

ΑΤΚ. Παγκάλην καὶ ταύτην, ὦ Πολύστρατε, ἀπειρ- 479
 ῶ, καὶ σχεδὸν ἤδη τέλος σοὶ ἔχουσιν αἱ εἰκόνες· ἄπα-
 γὰρ ἐπελήλυθας τὴν ψυχὴν κατὰ μέρη ἐπαινῶν.

21. ΠΟΛ. Οὐχ ἄπασαν· ἔτι γὰρ τὰ μέγιστα τῶν
 ἔργων περιλείπεται. λέγω δὲ τὸ ἐν τηλικούτῳ ὄγκῳ γε-
 νῆν αὐτὴν μήτε τύφον ἐπὶ εὐπραξίᾳ περιβαλέσθαι
 ἢ ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον ἐπαρθῆναι πιστεύσα-
 τῇ τύχῃ, φυλάττειν δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσοπέδου ἑαυτὴν μη-
 ἀπειροκάalon ἢ φορτικὸν φρονοῦσαν καὶ τοῖς προσ-
 ῶ δημοτικῶς τε καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίου προσφέρεσθαι καὶ
 ἰσότητες καὶ φιλοφροσύνας φιλοφρονεῖσθαι τοσοῦτῳ
 ὡς τοῖς προσομιλοῦσιν, ὅσῳ καὶ παρὰ μείζονος ὅμως
 ἔμμεναι οὐδὲν τραγικὸν ἐμφαίνουσιν· ὡς ὀπόσοι τῷ

μέγα δύνασθαι μὴ πρὸς ὑπερβολήν, ἀλλὰ πρὸς εὐκρί-
 εῖα ἐχρήσαντο, οὗτοι καὶ ἄξιοι μάλιστα τῶν παρὰ τῆς
 δοθέντων ἀγαθῶν ὠφθησαν. καὶ μόνοι ἂν οὗτοι ἴσταντο
 τὸ ἐκίφθονον διαφυγεῖν· οὐδεὶς γὰρ ἂν φθορῆς
 ὑπερέχοντι, ἣν μετριάζοντα ἐπὶ τοῖς εὐτυχημασιν
 80 ὄρεται καὶ μὴ κατὰ τὴν τοῦ Ὀμήρου ἄτην ἐκείνην ἐπι-
 δρωῶν κράτα βεβηκότα καὶ τὸ ὑποδείκτερον παρὰ
 ὅπερ οἱ ταπεινοὶ τὰς γνώμας κέσχουσιν ἀπειροκαλῶς
 ψυχῆς· ἐπειδὴν γὰρ αὐτοὺς ἡ τύχη μηδὲν τοιοῦτον
 πείσαντας ἄφνω ἀναβίβασθαι ἐς πτηνόν τι καὶ μικρὸν
 ὄχημα, οὐ μένουσιν ἐπὶ τῶν ὑπερχόντων οὐδ' ἀνα-
 κάτω, ἀλλ' αἰεὶ πρὸς τὸ ἀναντες βιάζονται. τοιγαροῦν
 περὶ οἱ Ἴκαροι τακέντος αὐτοῖς τάχιστα τοῦ κηροῦ καὶ
 πτερῶν περιρρυέντων γέλωτα ὀφλισκάντους ἐπὶ τὴν
 λὴν εἰς καλύγη καὶ κλύθωνα ἐμπέκτοστας. ὅσοι δὲ
 τὸν Δαίδαλον ἐχρήσαντο τοῖς πτεροῖς καὶ μὴ κύνου
 ὄφθησαν, εἰδότες ὅτι ἐκ κηροῦ ἦν αὐτοῖς πεποιημένον,
 μισύσαντο δὲ πρὸς τὸ ἀνθρώπινον τὴν φορὰν καὶ
 91 πησαν ὑψηλότεροι μόνον τῶν κυμάτων ἐνεχθέντες,
 μέντοι νοτίζεσθαι αὐτοῖς αἰεὶ τὰ πτερὰ καὶ μὴ παρὰ
 αὐτὰ μόνω τῷ ἡλίῳ, οὗτοι δὲ ἀσφαλῶς τε ἅμα καὶ
 φρόνως διέπτησαν· ὅπερ καὶ ταύτην ἂν τις μάλιστα ἐ-
 νέσειε. τοιγαροῦν καὶ ἄξιον παρὰ πάντων ἀπολαβεῖν
 τὸν καρπὸν εὐχομένων ταῦτά τε αὐτῇ παραμεινῶν
 πτερὰ καὶ ἐτι πλείω ἐπιρρεῖν τάγαθά.

22. ΛΤΚ. Καὶ οὕτως, ὦ Πολύστρατε, γιγνέσθαι
 ἄξια γὰρ οὐ τὸ σῶμα μόνον ὥσπερ ἡ Ἑλένη καλὴ σὺ
 καλλίω δὲ καὶ ἐρασμιωτέραν ὑπ' αὐτῷ τὴν ψυχὴν
 κρουσκα. ἔκρεπε δὲ καὶ βασιλεὶ τῷ μεγάλῳ χρηστῷ
 ἡμέρω ὄντι καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ὅτι
 ἐστὶν αὐτῷ, εὐδαιμονῆσαι, ὡς ἐπ' αὐτοῦ καὶ φύναι
 ναῖκα τοιαύτην καὶ συνοῦσαν αὐτῷ ποθεῖν αὐτόν.

ἡ μικρὸν τοῦτο εὐδαιμόνημα γυνή, περὶ ἧς ἂν τις
 λόγως τὸ Ὀμηρικὸν ἐκείνο εἰποι, χρυσεῖη μὲν αὐτὴν 482
 ποδότη ἐρῶσειν τὸ κάλλος, ἔργα δὲ Ἀθηναίη αὐτῇ ἰσο-
 φῶσειν. γυναικῶν γὰρ συνόλως οὐκ ἂν τις παραβλη-
 ῆ αὐτῇ „οὐδέμας οὐδὲ φηίν,“ φησὶν Ὀμηρος, „οὐτ'
 φορένας οὔτε τι ἔργα.“

23. ΠΟΛ. Ἀληθῆ φῆς, ὦ Δυκίε· ὥστε εἰ δοκεῖ,
 ἔξαντες ἤδη τὰς εἰκόνας, ἦν τε σὺ ἀνέπλασας τὴν 483
 εἰκόνας καὶ ἃς ἐγὼ τῆς ψυχῆς ἐγραψάμην, μίαν ἐξ
 τῶν συνθέντων ἐς βιβλίον καταθέμενοι παρέχωμεν
 καὶ θαυμάζειν τοῖς τε νῦν οὔσι καὶ τοῖς ἐν ὑστέροφ
 μένοις· μονιμωτέρα γοῦν τῶν Ἀπελλοῦ καὶ Παρρα-
 κλῆ καὶ Πολυγνώτου γένοιτ' ἂν, καὶ αὐτῇ ἐκείνη παρὰ
 τῶν τοιούτων κεχωρισμένη, ὅσῳ μὴ ξύλου καὶ κη- 484
 ραμάτων πεποιήται, ἀλλὰ ταῖς παρὰ Μουσῶν
 ἐνοσίαις εἰκασταί, ἧπερ ἀκριβεστάτη εἰκὼν γένοιτ' ἂν
 καὶ κάλλος καὶ ψυχῆς ἀρετὴν ἅμὰ ἐμφανίζουσα.

ΤΠΕΡ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ.

1. ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ. Ἐγὼ σοι, ὦ Δυκίε, φησὶν
 γυνή, τὰ μὲν ἄλλα πολλὴν ἐνειδον τὴν εὐνοίαν πρὸς
 καὶ τιμὴν ἐκ τοῦ συγγράμματος· οὐ γὰρ ἂν οὕτως
 ἀρεπῆναι τις, εἰ μὴ καὶ μετ' εὐνοίας συνέγραφε· τὸ
 μὲν ὡς ἂν εἰδῆς, τοιόνδε ἐστίν· οὐδὲ ἄλλως μὲν χαίρω
 ἐπολακικοῖς τὸν τρόπον, ἀλλὰ μοι δοκοῦσιν οἱ τοιοῦ-
 τῶν εἶναι καὶ ἡμιστὰ ἐλεύθεροι τὴν φύσιν, ἐν δὲ
 ἐπαίνοις μάλιστα, ὅταν τις ἐπαινῇ με φορτικὰς καὶ
 ὑπερβόλους ποιούμενος τὰς ὑπερβολὰς, ἐρῶθριῶ τε καὶ
 σου δεῖν ἐπιφράττομαι τὰ ὅσα καὶ τὸ πρῶγμα χλευῆ 485

μᾶλλον ἢ ἐπαίνῳ εἰκέναι μοι δοκεῖ. 2. μέχρι γοὶ ἔκαινοι ἀνεκτοὶ εἰσιν ἐς ὅσον ἂν ὁ ἔκαινούμενος ἑκάστων τῶν λεγομένων προσὸν ἑαυτῷ· τί τοῦτο ἀλλότριον ἤδη καὶ κολακεία σαφής. καίτοι οἶδα, ἔφη, χαίροντας, εἰ τις αὐτοὺς ἐπαινῶν ἔχουσι προσάπτοι τῷ λόγῳ, οἷον εἰ γέροντας δαιμονίῳ τῆς ἀκμῆς ἢ ἀμόρφους οὖσι τὸ Νιρέε ἢ τὸ Φάωνος περιθείη· οἴονται γὰρ ὑπὸ τῶν ἀλλαγῆσεσθαι σφίσι καὶ τὰς μορφὰς καὶ αὐτοὶ ἀαὐτίς ὥσπερ ὁ Πελλίας ᾤετο. 3. τὸ δὲ οὐχ οὐ πολλοῦ γὰρ ἂν ὁ ἔκαινος ἦν τίμιος, εἰ τι καὶ ἐ τοῦ ἀπολαῦσαι δυνατὸν ἦν ἐκ τῆς τοιαύτης ἡν ἔν δὲ ὁμοίον μοι δοκοῦσιν, ἔφη, πάσχειν, ὥσ τινι ἀμόρφῳ προσωπειὸν εὐμορφον ἐπιθείη τι ὁ δὲ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρονοίη, καὶ ταῦτα πῶν ὄντι καὶ ὑπὸ τοῦ τυχόντος συντριβῆναι δυναμ καὶ γελοιοτέρως ἂν γένοιτο αὐτοπροσώπος φαι ᾧν ὑφ' οἷῳ κέκρυπτο· ἢ καὶ νῆ Δί' εἰ τις ὑποδ 486 κοθόρῳνους μικρὸς αὐτὸς ᾧν ἐρίῳι περὶ μεγέει ἀπὸ ἰσοπέδου ὄλῳ πῆχει ὑπερέχουσιν. 4. ἐμέμ καὶ τοιούτου τινός. ἔφη γυναικᾶ τινὰ τῶν ἐπις μὲν ἄλλα καλὴν καὶ κόσμιον, μικρὰν δὲ καὶ : συμμέτρον ἀποδέουσιν, ἐπαινείσθαι πρὸς τινος ἐν ἄσματι τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι καλὴ τε καὶ μεγάλι γειῶφ δ' αὐτῆς εἰκαζεν ἐκείνος τὸ εὐμηκὲς τε κα τὴν μὲν δὴ γάνυσθαι τῷ ἐπαίνῳ καθάπερ αὐξί πρὸς τὸ μέλος καὶ τὴν χεῖρα ἐπισείειν, τὸν πε πολλακίς τὸ αὐτὸ ἄθειν ὀρώντα ὡς ἠδοίτο ἐπαι ἄχρι δὴ τῶν παρόντων τινὰ προσκύψαντα πρὸ εἰπεῖν αὐτῷ, Πέπανσο, ᾧ οὗτος, μὴ ἀναστῆναι την γυναικᾶ. 5. παραπλήσιον δὲ καὶ μακροῦ το λιοτέρου. Στρατονίκην ποιῆσαι τὴν Σελεῦκου ;

γὰρ ποιηταῖς ἀγῶνα προθεῖναι αὐτὴν περὶ ταλάντου,
 ἃν ἄμεινον ἐπαινέσαι αὐτῆς τὴν κόμην, καίτοι φα-
 ρὰ ἐτύγχανεν οὔσα καὶ οὐδὲ ὄσας ὀλίγας τὰς ἐαυτῆς
 εἶχουσα. καὶ ὅμως οὕτω διακειμένη τὴν κεφαλὴν,
 ὅσων εἰδότες ὅτι ἐκ νόσου μακρᾶς τὸ τοιοῦτον ἐπε-
 ρθεῖ, ἤκουε τῶν καταράτων ποιητῶν ὑακινθίνης τὰς 487
 αὐτῆς λεγόντων καὶ οὔλους τινὰς πλοκάμους ἀνα-
 φόντων καὶ σελίνοις τοὺς μηδὲ ὄλως ὄντας εἰκαζόν-
 τας. ὁ δὲ ἀπάντων οὖν τῶν τοιούτων κατεγέλα τῶν παρε-
 ῶν αὐτοὺς τοῖς κόλαξι, καὶ προσετίθει δὲ ὅτι μὴ ἐν
 ἴσῃ μοίᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν γραφαῖς τὰ ὅμοια πολλοὶ
 κεύεσθαι τε καὶ ἐξαπατᾶσθαι θέλουσι. χαιρούσι
 γὰρ, ἔφη, τῶν γραφῶν ἐκείνοις μάλιστα, οἳ ἂν πρὸς
 ὁμορφότερον αὐτοὺς εἰκάσωσιν· εἶναι δὲ τινὰς, οἳ
 προστάττουσι τοῖς τεχνίταις ἢ ἀφελεῖν τι τῆς φινὸς
 εὐλάντερα γράψασθαι τὰ ὄμματα ἢ ὅ τι ἂν ἄλλο ἐπι-
 κήσωσιν αὐτοῖς προσεῖναι, εἶτα λανθάνειν αὐτοὺς ἀλ-
 γίας εἰκόνας στεφανοῦντας καὶ οὐδὲν αὐτοῖς εἰοικυίας.
 ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἔλεγε τὰ μὲν ἄλλα ἐπαινοῦσα
 τὸ συγγράμματος, ἐν δὲ τοῦτο οὐ φέρουσα, ὅτι ταῖς
 αὐτῆν Ἥραν καὶ Ἀφροδίτῃ εἰκασας· ὑπὲρ ἐμὲ γάρ,
 ἡ δὲ, μᾶλλον δὲ ὑπὲρ ἅπασαν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν
 τοιαῦτα. ἐγὼ δὲ σε οὐδ' ἐκεῖνα ἤξιουν, ταῖς ἡρωϊναῖς
 παθεῶμεν με Πηνελόπῃ καὶ Ἀρήτῃ καὶ Θεανοῖ, οὐχ
 ὡς θεῶν ταῖς ἀρίσταις· καὶ γὰρ αὐ καὶ τόδε, Πάνυ,
 ἡ, τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς δεισιδαιμόνως καὶ φοφοδεῶς 488
 ὁ δὲ δέδια τοίνυν μὴ κατὰ τὴν Κασσιέπειαν εἶναι δόξω
 τοιοῦτον ἐπαινον προσιεμένη· καίτοι Νηρηΐσιν ἐκείνη
 τεξετήαζετο, Ἥραν δὲ καὶ Ἀφροδίτην ἐσεβεν. ὁ δὲ ὥστε,
 ἀνκῆνε, μεταγράψαι σε τὰ τοιαῦτα ἐκέλευσεν, ἢ αὐτῇ
 μαρτύρασθαι τὰς θεὰς ὡς ἀκούσης αὐτῆς γέγραφας,
 ὅτι εἰδέναι ὅτι ἀνιάσει αὐτὴν τὸ βιβλίον οὕτω περι-

νοστοῦν, ὥσπερ νῦν σοι διάκειται, οὐ μάλα εὐσεβῶς
 οὐδὲ ὀσίως τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς. ἐδόκει τε ἀσέβημα ἐκ
 τῆς καὶ πλημμέλημα τοῦτο δόξαι, εἰ ὑπομένοι τῆ
 Κνίδω καὶ τῇ ἐν κήποις ὁμοίᾳ λέγεσθαι· καὶ σε ὑπερ-
 νησκει τῶν τελευταίων ἐν τῷ βιβλίῳ περὶ αὐτῆς εἰρη-
 νων, ὅτι μετρίαν καὶ ἄτυφον ἐφησ αὐτὴν οὐκ ἀνατα-
 μένην ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον, ἀλλὰ πρόσγειον
 πηγῶν ποιουμένην, ὃ δὲ ταῦτα εἰκὼν ὑπὲρ αὐτὸν
 οὐρανὸν ἀναβιβάσει τὴν γυναῖκα, ὡς καὶ θεαὶς εὐ-
 489 ἀπεικάσει. 9. ἡξίου δέ σε μηδὲ ἀξυνεστατέραν αὐτὴν ἐ-
 σθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὃς τοῦ ἀρχιτέκτονος ὑπισχνου-
 νου τὸν Ἄθω ὅλον μετασχηματίσειν καὶ μορφώσειν πρὸς
 αὐτόν, ὡς τὸ ὄρος ἅπαν εἰκόνα γενέσθαι τοῦ βασιλέως
 ἔχοντα δύο πόλεις ἐν ταῖν χερσίν, οὐ προσήκατο τὴν
 κρατεῖαν τῆς ὑποσχέσεως, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτὸν ἠγησάμενος
 τὸ τόλμημα ἔκαυσε τὸν ἄνθρωπον οὐ πιθανῶς κολά-
 σους ἀναπλάττοντα καὶ τὸν Ἄθω κατὰ χάραν εἶν ἐ-
 λευσε μηδὲ κατασμικρύνειν ὄρος οὕτω μέγα πρὸς μισ-
 σώματος ὁμοιότητα. ἐπήγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον τῆς με-
 λοψυχίας καὶ ἀνδριάντα μείζω τοῦτον τοῦ Ἄθω εἰλε-
 αὐτοῦ ἀνεστάναι ἐν ταῖς τῶν αἰεὶ μεμνησομένων διανοίᾳ
 οὐ γὰρ μικρῶς εἶναι γνώμης ὑπεριδεῖν οὕτω παραδο-
 τιμῆς. 10. καὶ ἑαυτὴν οὖν τὸ μὲν πλάσμα σου ἐπαίνου
 καὶ τὴν ἐπίνοιαν τῶν εἰκόνων, μὴ γνωρίζειν δὲ τὴν ὁμο-
 τητα· μὴ γὰρ εἶναι τῶν τηλικούτων ἀξίαν, μηδὲ ἐγγί-
 ὄτι μηδὲ ἄλλην τινά, γυναῖκά γε οὐσαν· ὥστε ἀφίησί
 490 ταύτην τὴν τιμὴν καὶ προσκυνεῖ σου τὰ ἀρχέτυπα παρ-
 δείγματα. σὺ δὲ τὰ ἀνθρώπινα ταῦτα ἐπαίνει αὐτὴν
 μηδὲ ὑπὲρ τὸν πόδα ἔστω τὸ ὑπόδημα, μὴ καὶ ἐπιστομῆ
 με, φησίν, ἐμπεριπατοῦσαν αὐτῷ. κάκεινο δὲ εἰπὼν
 ἐντετέλατο. 11. Ἄκουέ, ἐφη, πολλῶν λεγόντων — εἰ
 ἀληθές, ὑμεῖς οἱ ἄνδρες ἴστε — μηδ' Ὀλυμπίασιν ἐξείν

ρ νικῶσι μείζους τῶν σωμάτων ἀνεστάναι τοὺς ἀν-
 ῥτας, ἀλλὰ ἐπιμελεῖσθαι τοὺς Ἑλλανοδίκας ὅπως
 εἰς ὑπερβάλληται τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ἐξέτασιν
 ἀνδριάντων ἀκριβεστέραν γίνεσθαι τῆς τῶν ἀθλη-
 ῖγκρίσεως. ὥστε ὄρα, ἔφη, μὴ αἰτίαν λάβωμεν ψευ-
 ραι ἐν τῷ μέτρῳ, κατὰ ἡμῶν ἀνατρέψωσιν οἱ Ἑλλα-
 ραι τὴν εἰκόνα. 12. ταῦτα μὲν ἔλεγεν ἐκείνη. σὺ δὲ
 ραι, ὦ Δυκίνα, ὅπως μετακομήσεις τὸ βιβλίον καὶ
 ρήσεις τὰ τοιαῦτα, μηδὲ σφαλῆς πρὸς τὸ θεῖον· ὡς
 ρη πάνυ γε αὐτὰ ἐδυσχέραίνε καὶ ὑπέφριττε μεταξὺ
 ρνωσκομένων καὶ παρηταῖτο τὰς θεὰς ἴλεως εἶναι
 ραι καὶ συγγνώμη, εἰ γυναικεῖόν τι ἔπαθε. καίτοι εἰ
 ῖλληθὲς εἶπεν, καὶ αὐτῷ ἔμοι τοιοῦτόν τι ἔδοξε· τὸ
 ρα γὰρ πρῶτον ἀκούων οὐδὲν πλημμέλημα ἐνεώρων 491
 ρεγραμμένοις, ἐπεὶ δὲ ἐκείνη ἐπεσημῆματο, καὶ ἀν-
 ροχομαι τὰ ὅμοια γιννώσκεις περὶ αὐτῶν, καὶ παρα-
 ρόν τι ἔπαθον οἷς ἐπὶ τῶν ὀρωμένων πάσχομεν· ἦν
 ράνυ ἐγγύθεν σκοπῶμέν τι καὶ ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
 ραι, οὐδὲν ἀκριβὲς διαγινώσκομεν, ἦν δὲ ἀποστάν-
 ραι τοῦ συμμέτρου διαστήματος ἴδωμεν, ἅπαντα σα-
 ραταφαίνεται τὰ εὖ καὶ τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα. 13. τὸ
 ρθραπον οὐσαν Ἀφροδίτη καὶ Ἥρα εἰκάσαι τί ἄλλο
 ρικρὺς ἐστὶν εὐτελλεῖν τὰς θεάς; ἐν γὰρ τοῖς τοιού-
 ραῦχ οὕτω τὸ μικρὸν μείζον γίνεται τῇ παραθέσει,
 ραι μείζον ἀποσμικρύνεται πρὸς τὸ ταπεινότερον κα-
 ρώμενον· οἶον εἰ τινες ἄμα βαδίζοιεν, ὁ μὲν μέγι-
 ραι, ὁ δὲ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαλζηλος, εἶτα δεήσειεν
 ράσαι αὐτούς, ὡς μὴ ὑπερέχειν θατέρου τὸν ἕτερον,
 ραῦ βραχυτέρου ὑπερανατεινομένου τοῦτο γένοιτ' ἂν,
 ραι ὅτι μάλιστα ἀφοποθητὶ ἐπεγείρη ἑαυτόν· ἀλλ' εἰ
 ρουσιν ἀμήλικες φανείσθαι, ὁ μείζων ἐκείνος ἐπικύ-
 ραι ταπεινότερον ἀποφανεῖ ἑαυτόν. ὡσαύτως δὲ καὶ 492

ἐν ταῖς τοιαύταις εἰκόσιν οὐχ οὕτως ἄνθρωπος μετρί-
 γίνεται, ἢν τις αὐτὸν θεῶ ἀπεικάξῃ, ὡς τὸ θεῖον ἀνὰ
 ἐλαττωθῆσαι πρὸς τὸ ἐνδέον ἐπικλωόμενον· καὶ γὰρ
 μὲν ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἐπιγέμων ἐπὶ τὰ οὐράνια ἐπι-
 τις τὸν λόγον, ἦττονα ἂν ὁ τοιοῦτος αἰτίαν ἔχοι ὑπερ-
 βείας αὐτὸ δρᾶν· σὺ δὲ τοσαῦτα ἔχων κάλλη γυναι-
 ῶν Ἀφροδίτῃ καὶ Ἥρᾳ εἰκάσαι αὐτὴν ἐτόλμησας οὐδὲν
 14. ὥστε τὸ ἄγαν τοῦτο καὶ ἐπίφθονον ἀφαίρει, ὡς ἂν
 οὐ γὰρ πρὸς τοῦ σοῦ τρόπου τὸ τοιοῦτον, ὃς οὐδέ-
 λως φάδιος πρὸς τοὺς ἐκαίνους καὶ πρόχειρος ὢν ἐπι-
 νες· ἀλλὰ νῦν οὐκ οἶδ' ὅπως ἀθρόαν πεποιήσαι τῆς
 ταβολῆν ἐπιδιψιλευόμενος καὶ ἐκ τοῦ τέως φειδο-
 ῦ ἄσωτος ἐν τοῖς ἐκαίνουσι ἀναπέφηνας. ἀλλὰ μηδὲ ἐπὶ
 αἰσχυνοθῆς, εἰ μεταρρυθμίεις τὸν λόγον ἤδη διαδε-
 νον· ἐπεὶ καὶ Φειδίαν φασὶν οὕτω ποιῆσαι, ὅποτε εἰ-
 γάσατο τοῖς Ἠλείοις τὸν Δία· σιάντα γὰρ αὐτὸν κατὰ
 τῶν θυρῶν, ὅποτε τὸ πρῶτον ἀναπετάσας ἐπέθετο
 τὸ ἔργον, ἐπακούειν τῶν αἰτιωμένων τι ἢ ἐπαινοῦν
 ἠτιᾶτο δὲ ὁ μὲν τὴν δῖνα ὡς παχεῖαν, ὁ δὲ ὡς ἐπι-
 493 στερον τὸ πρόσωπον, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι. εἴτ' ἐπὶ
 ἀπηλλάγησαν οἱ θεαταί, αὐθις τὸν Φειδίαν ἐγκλεισ-
 νον ἑαυτὸν ἐπανορθοῦν καὶ ρυθμίζειν τὸ ἄγαλμα·
 τὸ τοῖς πλείστοις δοκοῦν· οὐ γὰρ ἠγεῖτο μικρὰν
 συμβουλῆν δήμου τοσοῦτου, ἀλλ' αἰεὶ ἀναγκαῖον ἐπι-
 χεῖν τοὺς πολλοὺς περιττότερον ὄραν τοῦ ἐνός, κἂν
 δίας ἦ. ταῦτά σοι παρ' ἐκείνης κομίζω καὶ αὐτὸς παρ'
 ἐταῖρός τε καὶ εὔνους ὢν.

15. ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ. Πολύστρατε, οἷός ὢν ρήτωρ
 λήθεις με· ῥῆσιν γοῦν οὕτω μακρὰν καὶ κατηγορη-
 σαύτην ἐξενήνοχας κατὰ τοῦ συγγράμματος, ὥστε
 ἐλπίδα μοι ἀπολογίας ἐτι καταλείπεσθαι. πλὴν
 ἐκείνῳ γε οὐ δικαστικὸν ἐποιήσατε, καὶ μάλιστα σὺ

αδαιτήσας τοῦ βιβλίου μὴ παρόντος αὐτῷ τοῦ
 σου. ῥᾶστον δέ, οἶμαι, τοῦτό ἐστι κατὰ τὴν παροι-
 όνον θεόντα κρατεῖν. ὥστε οὐδὲν θαναστόν,
 μεῖς ἐάλωμεν οὔτε ὕδατος ἡμῖν ἐκχυθέντος οὔτε
 ας ἀποδοθείσης. μᾶλλον δὲ τοῦτο πάντων ἀτο-
 ν, οἱ αὐτοὶ κατήγοροι καὶ δικασταὶ ἦτε. πότρεα
 θέλεις, ἀγαπήσας τοὺς ἐγνωσμένοις ἡσυγχαν ἄγω
 τὸν Ἱμεραῖον ποιητὴν καλυμφθίαν τινὰ συγγρά-
 λώσετέ μοι ἐφέσιμον ἀγωνίσασθαι τὴν δίκην; 494

Δ. Νῆ Δί', ἦνπερ ἔχης τι δίκαιον εἰπεῖν· οὐ
 ἰντιδίκοις, ὡς σὺ φῆς, ἀλλ' ἐν φίλοις ποιήσῃ τὴν
 'αν. ἐγὼ δὲ καὶ συναξετάξεσθαι σοι ἔτοιμος ἐπὶ
 16.

ΑΤΚ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ἀνιαρόν, ὦ Πολύστρατε, ὅτι
 ης παρουσίας ποιήσομαι τοὺς λόγους· μακρῷ γὰρ
 ος ἄμεινον ἦν. νῦν δὲ ἀνάγκη ἀπ' ἐντολῆς ἀπο-
 θῆαι. ἀλλ' εἰ μοι τοιοῦτος ἀγγελιαφόρος γένοιο
 ἰτὴν οἶος παρ' ἐκείνης πρὸς με γεγένησαι, τολ-
 ναρρῖφαι τὸν κύβον.

Δ. Θάρρει, ὦ Δυκίτε, τούτου γε ἔνεκα, ὡς σὺ
 με ὑποκριτὴν ἔξων τῆς ἀπολογίας, πειρώμενος
 χέων εἰπεῖν, ὡς ἂν μᾶλλον μνημονεύσαιμι.

Κ. Καὶ μὴν πάνυ μὲν ἔδει μοι μακρῶν τῶν λό-
 ὄς οὔτω σφοδρὰν τὴν κατηγορίαν. ὅμως δὲ σοῦ
 κτεμοῦμαι τὴν ἀπολογίαν. καὶ παρ' ἐμοῦ τοίνυν
 τῇ ἀπάγγελλε.

Δ. Μηδαμῶς, ὦ Δυκίτε, ἀλλ' ὥσπερ αὐτῆς
 παρουσίας λέγε τὸν λόγον, εἴτ' ἐγὼ μιμήσομαι σε
 ἰτὴν.

Κ. Οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὔτω σοι δοκεῖ, ὦ Πολύ-
 ῆ μὲν πάρεστι καὶ προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα ὀπόσα
 ' αὐτῆς ἀπήγγειλας, ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων

λόγων ἐνάργεσθαι. καίτοι — οὐ γὰρ ὀκνήσω περὶν ὃ πέπονθα — οὐκ οἶδα ὅπως φοβερώτερόν τι πρᾶγμα πεποίηκας, καὶ ὡς ὄρας ἰδρῶν τε ἤδη καὶ μόνονουχι καὶ ὄραν αὐτὴν οἶμαι καὶ τὸ πρᾶγμα μὲν μοι τὴν ταραχὴν ἐμπεποίηκεν. ἄρξομαι δ' ὅτι γὰρ οἷόν τε ἀναδύναϊ ἤδη παρούσης.

ΠΟΛ. Καὶ νῆ Δία πολλὴν τὴν εὐμένειαν ἐπὶ τῷ προσώπῳ· φαιδρὰ γὰρ ὡς ὄρας καὶ προσηγηθῆσθαι ἄρα λέγε τὸν λόγον.

495

17. ΑΥΚ. Ἐγὼ σε, ὦ γυναικῶν ἀρίστη, μετὰ φθῆς, καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐπαινέσας οὐχ ὄρω ὃ κοῦτον ἐπήνεσα, ἠλίκον αὐτὴ σὺ τοῦτο ἐγκώμιον σεαυτῆς ἐξενήνοχας τὴν πρὸς τὸ θεῖον τιμὴν ἐν τιθεμένη· σχεδὸν γὰρ ἀπάντων τοῦτο μείζον ὦ περὶ σοῦ, καὶ συγγνώμη, εἰ μὴ καὶ ταύτην σο γράψα τὴν εἰκόνα ὑπ' ἀγνοίας με διαλαθοῦσαν ἂν ἄλλην πρὸ αὐτῆς ἐγραψάμην. ὥστε ταύτη γὰρ ὑπερβάλλεσθαι τοὺς ἐπαίνους, ἀλλὰ πολὺ καταδμοι δοκῶ τῆς ἀξίας εἰρηκέναι. σκόπει γοῦν ἠλίκα παρέλιπον, ὡς παμμέγεθες εἰς ἐπίδειξιν τρόπου καὶ γνώμης ὀρθῆς· ὡς ὅσοι τὸ θεῖον μὴ ἐν παρρησίᾳ, οὗτοι καὶ τὰ πρὸς ἀνθρώπους ἀριστοῦσιν ὥστε εἰ πάντως μετακοσμήσαι δεῖο τὸν λόγον καὶ μα ἐπανορθώσασθαι, ἀφελεῖν μὲν οὐκ ἄν τι τοῦ αὐτοῦ, προσθήσω δὲ καὶ τοῦτο ὡς τινα κερφα παντὸς ἔργου καὶ κορυφῆν. ἐπ' ἐκείνῳ μέντοι καὶ πολλὴν σοι εἰδέναι τὴν χάριν ὁμολογῶ· ἐμοῦ γινέσσαντος τοῦ σοῦ τρόπου τὸ μέτριον καὶ ὅτι μηδὲ πετιὲς μηδὲ τύφου μεστὸν ἐνεποίησέ σοι ὃ παραπάνω πραγμάτων, σὺ τὰ τοιαῦτα αἰτιασαμένη τοῦ ἐπιστώσω τοῦ ἐπαίνου τὴν ἀλήθειαν· τὸ γὰρ μὴ μύξιν τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκωμίων, ἀλλ' αἰδέε

ροῖς καὶ μείζω ἢ κατὰ δὲ εἶναι λέγειν, μετρίας καὶ δη-
 καῆς τινος διανοίας δειγμά ἐστι. πλὴν ἀλλὰ ἐς ὅσον
 πρὸς τὸ ἐπαινεῖσθαι αὐτὸ οὕτω διακειμένη τυγχά-
 τοσοῦτον ἀξιωτέραν ὑπερεπαινεῖσθαι ἀποφαίνεις
 αὐτῆν. καὶ σχεδὸν ἐς τὸν τοῦ Διογένους λόγον περι-
 ἔλθε σοὶ τὸ πρῶγμα, ὅς ἐρομένου τινός, ὅπως ἂν τις 496
 ἔπος γένοιτο, Εἰ δόξης, ἔφη, καταφρονήσεις· φαίην
 ἂν καὶ αὐτός, εἰ τις ἐροῖτό με, Τίνες εἰσὶ μάλιστα
 σου ἄξιοι; Ὅπόσοι ἐπαινεῖσθαι μὴ θέλουσιν.

18. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ἐξαγώνια καὶ πόρρω τοῦ
 πατος. ὑπὲρ δὲ οὐ χρὴ ἀπολογήσασθαι, τοῦτό ἐστιν,
 ἢ ἐν Κνίδῳ καὶ τῇ ἐν κήποις καὶ Ἡρᾷ καὶ Ἀθηνᾶ
 πορφῆν ἀναπλάττων εἰκασα· ταῦτά σοι ἐκμετρα ἔδοξε
 ὑπὲρ τὸν πόδα. περὶ αὐτῶν δὴ τούτων ἐρῶ. καίτοι
 πρὸς οὗτος ὁ λόγος, ἀνευθύνους εἶναι καὶ ποιητὰς
 γραφείας, τοὺς δὲ ἐπαινοῦντας καὶ μᾶλλον, οἶμαι, εἰ
 πάλαι καὶ βιάδην ὥσπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ μέτρῳ 497
 ἔπιπτο. ἐλεύθερον γάρ τι ὁ ἐπαινος οὐδ' ἐστὶν αὐτοῦ
 ἢ εἰς μέγεθος ἢ βραχύτητα νενομοθετημένον, ἀλλὰ
 ἢ μόνον ἐξ ἅπαντος ὁρᾶ, ὅπως ὑπερθαναμάσεται καὶ
 τὸν ἀποφανεῖ τὸν ἐπαινούμενον. οὐ μὴν ταύτην ἐγὼ
 εἶμαι, μὴ καὶ σὺ δόξω ὑπ' ἀπορίας αὐτὸ δρᾶν.
 καί σοι φημι, τοιαύτας ἡμῖν τὰς ἀφορμὰς τῶν
 ποικίλων τούτων λόγων εἶναι, ὡς χρὴ τὸν ἐπαινοῦντα
 εἰκόσι καὶ ὁμοιώσει προσχρηῆσθαι, καὶ σχεδὸν ἐν
 τῷ μέγιστόν ἐστιν εὐ εἰκάσαι· τὸ δὲ εὐ ᾧδε μᾶ-
 ἂν κρίνοιτο, οὐκ ἦν τις τοῖς ὁμοίοις παραβάλλη
 ἢ πρὸς τὸ ὑποδέστερον ποιῆται τὴν παράθεσιν, 498
 ἢ πρὸς τὸ ὑπερέχον ὡς οἶόν τε προσβιβάξῃ τὸ ἐπαι-
 νον. οἶον εἰ τις κύνα ἐπαινῶν εἰποι ἀλώπεκος εἰ-
 μείζω αὐτὸν ἢ αἰλούρου, ἄρά σοι δοκεῖ ὁ τοιοῦτος
 εἶναι εἰδέναι; οὐκ ἂν εἰποις. οὐ μὴν οὐδ' εἰ λύκῳ

ον ἀποφῆναι τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τὸν Νέστορα φάναι 500
 ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων τὸν νεώτατον εἶναι· διο-
 ραίτο δ' ἄν καὶ τὸν Κροίσου παῖδα ὀξυηκοώτερον εἶ-
 τοῦ Μελάμποδος καὶ τὸν Φινέα ὀξύτερον δεδορκέναι
 Ἀνγκέως, ἣν περ μόνον κερδᾶναι τι ἐλπίσῃ ἐπὶ τῷ
 ἴσμητι. ὁ δέ γε αὐτὸ τοῦτο ἐπαινῶν οὐχ ὅπως οὐδ'
 φεύσαιτό τι ἢ προσθείη τῶν μηδὲ ὄλως προσόντων,
 δ' ὑπάρχοντα αὐτῷ φύσει ἀγαθὰ κἂν μὴ πάνυ μεγάλα
 παραλαβὼν ἐπηύξησε καὶ μείζω ἀπέφηνε· καὶ τολμή-
 εν ἄν εἰπεῖν, ἵππον ἐπαινέσαι θέλων φύσει κοῦφον
 ἴσμεν ζῶων καὶ δρομικόν, ὅτι
 ἄχρον ἐπ' ἀνδρῆϊκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα.
 πάλιν οὐκ ἄν ὀκνήσεις φάναι „ἀελλοπόδων δρόμων
 των.“ καὶ ἦν οἰκίαν ἐπαινῆ καλὴν καὶ ἄριστα κατε-
 τασμένην, εἶποι ἄν

Ζηγὸς που τοιγίδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλή. 501
 ἐκόλαξ τοῦτο τὸ ἔπος κἂν περὶ τῆς συβῶτου καλύβης
 οἰ, εἰ μόνον τι παρὰ τοῦ συβῶτου λαβεῖν ἐλπίσειεν·
 τὸν Κύναιθος ὁ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ κόλαξ
 αὐτῶν τῶν πρὸς τὴν κολακειάν καταναλωμένων
 ὑπὸ βηχὸς ἐνοχλούμενον τὸν Δημήτριον, ὅτι ἐμ-
 ῶς ἐχρῆμπετο. 21. οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἑκατέρου αὐ-
 γνώρισμά ἐστι, τὸ τοὺς μὲν κόλακας οὐκ ὀκνεῖν καὶ
 θεσθαι τοῦ χαρίσασθαι ἕνεκα τοῖς ἐπαινουμένοις,
 θεῖν δὲ τοὺς ἐπαινοῦντας τὰ ὑπάρχοντα πειραῖσθαι
 καὶ κείνω οὐ σμικρῶ διαλλάττουσιν, ὅτι οἱ μὲν κό-
 λας, ἐφ' ὅσον οἶόν τε αὐτοῖς, χρῶνται ταῖς ὑπερβο-
 ραῖς ἐπαινοῦντες δὲ καὶ ἐν αὐταῖς ταύταις σωφρο-
 νίας καὶ ἐντὸς τῶν ὄρων μένουσι. ταῦτά σοι ἀπὸ πολ- 502
 ὀλίγα κολακειᾶς καὶ ἐπαινοῦ ἀληθοῦς δείγματα, ὡς
 πάντας ὑποπεύγῃς τοὺς ἐπαινοῦντας, ἀλλὰ διακρίνης
 ταρκαμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον. 22. φέρε' οὖν,

εἰ δοκεῖ, πρόσαγε τοῖς ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένοις τοὺς κ
 νας ἀμφοτέρους, ὡς μάθῃς εἶτε τοῦτ' εἶτε ἐκείν
 κασιν· ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν τινα ἄμορφον οὐσαν ἐφην ἰ
 Κνίδω ἀγάλαματι ὁμοίαν, γόης ἂν καὶ τοῦ Κυναιδο
 λακικώτερος ὕψους νομιζοίμην· εἰ δὲ τοιαύτην ἢ
 χουσαν οἶαν πάντες ἴσασιν, οὐ πάνυ ἐκ πολλοῦ δι
 ματος ἦν τὸ τόλμημα. 23. τάχ' ἂν οὖν φαιῆς, μᾶλλ
 ἤδη εἰρηκας, ἐκαινεῖν μὲν σοι ἐς τὸ κάλλος ἐφεῖ
 ἀνεκίφθονον μέντοι ποιήσασθαι τὸν ἐκαινὸν ἐργῆν,
 μὴ θεαῖς ἀπεικάζειν ἀνθρώπου οὐσαν. ἐγὼ δὲ — ἦθ
 με προάξεται τάληθες εἰπεῖν — οὐ θεαῖς σε, ὡ βελ
 εἰκασα, τεχνιτῶν δὲ ἀγαθῶν δημιουργήμασι λίθο
 χαλκοῦ ἢ ἐλέφαντος πεποιτημένοις. τὰ δὲ ὑπ' ἀνθ
 ρωγεννημένα οὐκ ἀσεβὲς οἶμαι ἀνθρώποις εἰκάζειν·
 εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηναὺν ὑπέειπας τὸ ὑπὸ
 503 δίου πεπλασμένον ἢ τοῦτο τὴν οὐρανιαὺν Ἀφροδί
 ἐποίησε Πραξιτέλης ἐν Κνίδω οὐ πάνυ πολλῶν
 ἀλλ' ὄρα μὴ ἄσεμνον ἢ τὰ τοιαῦτα περὶ θεῶν δοξ
 ῶν τὰς γε ἀληθεῖς εἰκόνας ἀνεφίκτους εἶναι ἀνθ
 ρωμιμήσει ἐγωγε ὑπολαμβάνω. 24. εἰ δὲ καὶ ὅτι μάλ
 ις αὐταῖς ἐκείναις εἰκασα, οὐκ ἐμὸν τοῦτο οὐδὲ ἐγὼ κ
 ταύτην ἐτεμόμην τὴν ὁδόν, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ ἀγαθοί·
 ταί, καὶ μάλιστα ὁ πολίτης ὁ σὸς Ὀμηρος, ὃν κα
 ἀναβιβάσομαι συναγορεύσουτά μοι, ἢ οὐδεμία μ
 μὴ οὐχὶ καὶ αὐτὸν σὺν ἐμοὶ ἀλῶναι. ἐρήσομαι τοίν
 τόν, μᾶλλον δὲ σὲ ὑπὲρ αὐτοῦ — καὶ γὰρ διαμνημον
 εῦ ποιοῦσα τὰ χαριέστατα τῶν ἐρραψωδημένων αὐ
 τί σοι ἐκεῖνος δοκεῖ, ὅπότεν περὶ τῆς αἰχμαλώτου
 τῆς Βρισηίδος, ὅτι χρυσῇ Ἀφροδίτῃ ἰκέλη ἐπέπθε
 Πάτροκλον· εἶτα μετὰ μικρόν, ὡς οὐχ ἱκανὸν εἰ μὴ
 Ἀφροδίτῃ εἰκνυῖα ἔσται,

Εἶπε δ' ἄρα — φησί — κλαίουσα γυνὴ ἐκνυῖα θεῆν

καν οὖν τὰ τοιαῦτα λέγῃ, μισεῖς κάκεινον καὶ ἀπορ-
 ραίσεις τὸ βιβλίον, ἢ δίδως αὐτῷ ἐλευθεριάσειν ἐν τῷ
 ἔργῳ; ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ θῷς, ὅ γε τοσοῦτος αἰὼν δέ- 504
 σται, οὐδ' ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ ἤτριάσατο, οὐδὲ
 ἔτι τῆς τολμῆσας αὐτοῦ τὴν εἰκόνα οὐδ' ὅ τὰ νόθα
 ἀπηνάμενος τῶν ἐκῶν ἐν τῇ παραγραφῇ τῶν ὀβελῶν.
 ἡμεῖς μὲν ἐφεθήσεται βάρβαρον γυναῖκα, καὶ ταῦτα
 ἔκασαν, τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ εἰκάσαι, ἐγὼ δέ, ἵνα μὴ
 ἄλλος εἰπῶ, διότι μὴ ἀνέχη ἀκούουσα, οὐκ ἂν παρα-
 ρησίοι θεῶν εἰκόσι γυναῖκα φαιδρᾶν καὶ μειδιῶσαν
 ἀλλά, ὅπερ θεοῖς ὅμοιον ἄνθρωποι ἔχουσιν; 25. ἐπὶ
 τοῦ Ἀγαμέμνονος ὄρα ὅσην αὐτὸς φειδῶ ἐποιή-
 σαι τῶν θεῶν καὶ ὡς ἐταμιεύσατο τὰς εἰκόνας ἐς τὸ
 ἔσπερον· ὡς ὄμματα μὲν φησι καὶ κεφαλὴν ἔκελον
 εἶναι τῷ Διὶ, τῷ Ἄρει δὲ τὴν ζώνην, στέρνον δὲ
 Ἰουσεῖδῶνι, διαιρᾶν τὸν ἄνθρωπον κατὰ μέλη πρὸς
 τῶν θεῶν εἰκόνας· καὶ αὐτὸν κάλιν βροτολογίῳ Ἄρει
 ὅμοιον εἶναι καὶ ἄλλον ἄλλῳ, θεοειδῆ τὸν Φρύγα
 Ἰριάμου, καὶ θεοεἰκόλον πολλάκις τὸν Πηλέως. ἀλλὰ
 ἡμεῖς αὐθις ἐπὶ τὰ γυναικεῖα τῶν παραδειγμάτων·
 ἡμεῖς γὰρ δὴ πού αὐτοῦ λέγοντος
 Ἄρτεμιδι ἰκέλη ἤδ' ἠρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.

505

οἷη δ' Ἄρτεμις εἰσι κατ' οὐρεος.

οὐ μόνον δὲ τοὺς ἄνθρώπους αὐτοὺς θεοῖς ἀπεικά-
 ῃ ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐφύορβον κόμην ταῖς Χάρισιν ἀπει-
 κάσει, καὶ ταῦτα αἵματι δεδευμένην. καὶ ὅπως τοσαῦτά
 τὰ τοιαῦτα, ὡς μηδὲν εἶναι μέρος τῆς ποιήσεως, ὅ
 πως θείαις εἰκόσι διασκοσμηται. ὥστε ἢ κάκεινα ἐξα-
 ρθῶ, ἢ καὶ ἡμῖν τὰ ὅμοια τολμᾶν ἐφείσθω. οὕτω δὲ
 κατὰ τὰς εἰκόνας καὶ τὰς ὁμοιώσεις ἀνεύθυνόν ἐστιν,
 ἵ Ὅμηρος καὶ τὰς θεὰς αὐτὰς οὐκ ᾤκνησεν ἀπὸ τῶν

ἐλατιόνων ἐπαινέσαι· τοὺς γοῦν τῆς Ἥρας ὄφθ
τοῖς τῶν βοῶν εἰκασεν· ἕτερος δέ τις ἰοβλέφαρ
Ἀφροδίτην εἶπε. τὴν μὲν γὰρ ῥοδοδάκτυλον τίς
τῶν κἄν ἐπ' ἐλάχιστον τῇ Ὀμήρῳ ποιήσει ὠμίλι

27. Καίτοι τὰ μὲν τῆς μορφῆς ἐτι μετριώτεροι
θεῶ ἐοικέναι λέγεται· ἀλλὰ τὰς προσηγορίας ἀν
σοι ἐμιμήσαντο τὰς τῶν θεῶν Διονύσιοι καὶ Ἥφ
νες καὶ Ζήωνες καὶ Ποσειδώνιοι καὶ Ἐρμαιοὶ πε
506 ρευόμενοι· Αἰτῶ δὲ γυνὴ τις ἐγένετο Εὐαγόρ
Κυπρίων βασιλέως, καὶ ὁμως οὐκ ἠγανάκτησεν
δυναμένη λίθον αὐτὴν ὥσπερ τὴν Νιόβην ἀπεργά
εἶω γὰρ τοὺς Αἰγυπτίους, ὅπερ καὶ δεισιδαιμοὶ
εἰσι πάντων, ὅμως τοῖς θεοῖς ὀνόμασιν ἐς κόρον
μένους· σχεδὸν γοῦν τὰ πλείστα αὐτοῖς ἐξ οὐρανο
28. ὥστε οὐ πρός γε σοῦ τὸ τοιοῦτον, φοφοδεῶς
σθαι πρὸς τὸν ἐπαινον· εἰ γὰρ τι ἐν τῷ συγγε
πεπλημμέληται ἐς τὸ θεῖον, σὺ μὲν ἀνεύθυνος
ἐκτὸς εἰ μὴ τινα νομίζεις ἀκροάσεως εὐθύνην εἶν
δὲ ἀμνησθῆναι οἱ θεοί, ἐπειδὴν πρὸ ἐμοῦ τὸν ἴ
καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς ἀμύνονται. ἀλλ' οὐδέπ
τὸν ἄριστον τῶν φιλοσόφων ἠμύναντο εἰκόνα θε
ἄνθρωπον εἰπόντα εἶναι. πολλὰ ἐτι ἔχων πρὸς σ.
Πολυστράτου ἔνεκα τούτου παύσομαι, ἵνα καὶ ἀ
μονεῦσαι δυνηθῇ τὰ εἰρημένα.

29. ΠΟΛ. Οὐκ οἶδα εἴ μοι τοῦτο δυνατόν ἐτι
κίνε· μακρὰ γὰρ εἰρηταί σοι ταῦτα καὶ ὑπὲρ τι
τὸ ἐκκεχυμένον. πειράσομαι δὲ ὅμως ἐπιμνησθῆ
507 τῶν. καὶ ὡς ὄρας, ἤδη ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν ἐπιβ
νος τὰ ὄντα, ὡς μὴ τι παρεμπεσὸν ἄλλο συγγέη τῇ
αὐτῶν, εἰτά μοι συρίττεσθαι συμβῆ πρὸς τῶν θε
ΑΤΚ. Αὐτῷ σοι μελήσει, ὦ Πολύστρατε, ὅτι
στα ὑποκρίνη. ἐγὼ δὲ ἐπέπερ ἕκασ σοι τὸ δραῖμα

ἴσῳκα, ἢν μὲν ἐκποδῶν ἀποστήσομαι· ὁπόταν δὲ τὰς φρουρὰς ἀνακηρύττωσι τῶν κριτῶν, τότε ἤδη καὶ αὐτὸς φέσομαι ὀφόμενος ὁποῖόν τι τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος ἴσται.

ΤΟΞΑΡΙΣ Η ΦΙΛΙΑ.

1. ΜΝΗΣΙΠΠΟΣ. Τί φής, ὦ Τόξαρι; θύετε Ὀρέκα καὶ Πυλάδῃ ὑμεῖς οἱ Σκύθαι καὶ θεοὺς εἶναι πεπιπυκατε αὐτούς;

ΤΟΞΑΡΙΣ. Θύομεν, ὦ Μνήσιππε, θύομεν, οὐ μὴν 508
ὡς γε οἴομενοι εἶναι, ἀλλὰ ἄνδρας ἀγαθοὺς.

ΜΝΗΣ. Νόμος δὲ ὑμῖν καὶ ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ἀποπαῦσι θύειν ὡσπερ θεοῖς;

ΤΟΞ. Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ δορταῖς καὶ πανηγύρεσι
ᾄμεν αὐτούς.

ΜΝΗΣ. Τί θηρώμενοι παρ' αὐτῶν; οὐ γὰρ δὴ ἐπ' κενεῖα θύετε αὐτοῖς, νεκροῖς γε οὐσίω.

ΤΟΞ. Οὐ χειρόν μὲν ἴσως, εἰ καὶ οἱ νεκροὶ ἡμῖν εὐ-
εῖς εἶεν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ζῶντας ἄμεινον
μεθ' ἀπράξειν μεμνημένοι τῶν ἀρίστων, καὶ τιμᾶμεν
θανόντας· ἡγούμεθα γὰρ οὕτως ἂν ἡμῖν πολλοὺς
λοῦς αὐτοῖς ἐθελῆσαι γενέσθαι.

2. ΜΝΗΣ. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀρθῶς γινώσκειτε. 509
ἴστην δὲ καὶ Πυλάδην τίνας μάλιστα θαυμάσαντες ἴσο-
υς ἐποίησασθε, καὶ ταῦτα ἐπήλυδας ὑμῖν ὄντας, καὶ
ἐγγιστον πολεμίους; οἳ γε, ἐπεὶ σφᾶς ναυαγία περι-
όντας οἱ τότε Σκύθαι συλλαβόντες ἀπήγαγον ὡς τῇ
ἐμῆδι καταθύσοντες, ἐπιθέμενοι τοῖς δεσμοφύλαξι
τῆς φρουρᾶς ἐπικρατήσαντες τὸν τε βασιλέα κτεί-
σι καὶ τὴν ἰσθμίαν παραλαβόντες, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἄρτε-

μιν αὐτὴν ἀποσυλήσαντες ᾤχοντο ἀποπλέοντες, κα-
 λάσαντες τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν. ὥστε εἰ διὰ
 0 τιμᾶτα τοὺς ἄνδρας, οὐκ ἂν φθάνοιτε πολλοὺς
 οὖς αὐτοῖς ἐξεργασάμενοι. καὶ τούντεῦθεν αὐτο
 πρὸς τὰ παλαιὰ σκοπεῖτε, εἰ καλῶς ἔχει ὑμῖν πολλο
 τὴν Σκυθίαν Ὀρέστας καὶ Πυλάδας καταίρειν. ἐμ
 γὰρ δοκεῖτε τάχιιστα ἂν οὕτως ἀσεβεῖς αὐτοὶ καὶ
 γενέσθαι τῶν περιλοίπων θεῶν τὸν αὐτὸν τρόπον
 ἐκ τῆς χώρας ἀποξενωθέντων· εἰτ', οἶμαι, ἀντι τῶν
 ἀπάντων τοὺς ἐκ' ἐξαγωγῆ αὐτῶν ἤκοντας ἄνδρα
 θειάσετε καὶ ἱεροσύλοις ὑμῶν θύσετε ὡς θεοῖς. 3.
 μὴ ἀντι τούτων Ὀρέστην καὶ Πυλάδην τιμᾶτε, ἀλλ
 τί ἄλλο, ᾧ Τόξαρι, ἀγαθὸν ὑμᾶς εἰργάσαντο, ἀνθ'
 πάλοι οὐ θεοὺς εἶναι δικαιοῦσαντες αὐτούς, νῦν
 1 παλιν θύσαντες αὐτοῖς θεοὺς νενομίκατε καὶ ἱερῶν
 γου δεῖν τότε γενομένοις ἱερεῖα νῦν προσάγετε; ἢ
 γὰρ ἂν ταῦτα δόξειε καὶ ὑπεναντία τοῖς πάλοι.

ΤΟΞ. Καὶ ταῦτα μὲν, ᾧ Μνήσιππε, γενναί
 ἀνδρῶν ἐκείνων, ἃ κατέλεξας. τὸ γὰρ δύο ὄντας
 μέγα τόλμημα τολμῆσαι καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς
 ἀπάραντας ἐκπλεῦσαι εἰς τὸν Πόντον ἀπείρατον ἔ
 Ἑλλήσιν ὄντα πλὴν μόνων τῶν ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς
 Κολχίδα στρατευσάντων, μὴ καταπλαγέντας μῆτι
 μύθους τοὺς ἐκ' αὐτῶ μῆτε τὴν προσηγορίαν κα
 σαντας, ὅτι ἄξενος ἐκαλεῖτο, οἶα, οἶμαι, ἀγρίων
 περιρικούντων, καὶ ἐπειδὴ ἐάλωσαν, οὕτως ἀνι
 1 χρῆσασθαι τῷ πράγματι καὶ μὴ ἀγαπῆσαι εἰ διαφι
 ται μόνον, ἀλλὰ τιμωρησάμενους τὸν βασιλέα τῆς ὑ
 καὶ τὴν Ἀρτεμιν ἀναλαβόντας ἀποπλεῦσαι, πῶς
 οὐ θαυμαστά καὶ θείας τινὸς τιμῆς ἄξια. παρὰ πο
 ὅποσοι ἀρετὴν ἐπαινοῦσιν; ἀτὰρ οὐ ταῦτα ἡμεῖς ἔ
 καὶ Πυλάδην ἐνιδόντες ἤρωσιν αὐτοῖς χρώμεθα.

4. ΜΝΗΣ. Λέγοις ἂν ἤδη ὅτι τὸ σεμνὸν καὶ θεῖον ἐξειργάσαντο. ἐπεὶ ὄσον ἐπὶ τῷ πλῶ καὶ τῇ ἀπο-
 ρ πολλοὺς ἂν σοι θειοτέρους ἐκείνων ἀποδείξαιμι
 ἐμπόρους, καὶ μάλιστα τοὺς Φοίνικας αὐτῶν, οὐκ
 ἐν Πόντον οὐδὲ ἄχρι τῆς Μαιώτιδος καὶ τοῦ Βοσπό-
 μόνου ἐσπλέοντας, ἀλλὰ πανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς
 βαρβαρικῆς θαλάττης ναυτιλλομένους· ἅπασαν γὰρ
 αὐτὴν καὶ πάντα αἰγιαλόν, ὡς εἶπεν, διερευνη-
 ηνοὶ καθ' ἕκαστον ἔτος ὀψὲ τοῦ μετοπώρου εἰς τὴν
 ἐν ἐπανόσῳ. οὗς κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον θεοὺς νό-
 μους, καὶ ταῦτα καπήλους καὶ ταριχοπώλας, εἰ τύχοι,
 πολλοὺς αὐτῶν ὄντας.

5. ΤΟΞ. Ἄκουε δὴ, ὦ θαυμάσιε, καὶ σκόπει καθ'
 ἡμεῖς οἱ βάρβαροι εὐγνωμονέστερον ὑμῶν περὶ τῶν
 ἄνδρῶν κρίνομεν, εἰ γὰρ ἐν Ἄργει μὲν καὶ Μυ-
 κῆσιν οὐδὲ τάφον ἐνδοξόν ἐστὶν ἰδεῖν Ὀρέστου ἢ Πυ-
 κλίου, παρ' ἡμῶν δὲ καὶ νεῶς ἀποδέδεικται αὐτοῖς ἅμα
 οστέροις, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, εταίροις γὰρ οὔσι, καὶ θυ-
 προσάγονται καὶ ἡ ἄλλη τιμὴ ἅπασα· κωλύει τε οὐ-
 ὅτι ξένοι ἦσαν, ἀλλὰ μὴ σκῦθαι, ἀγαθοὺς κερρί-
 ού γὰρ ἐξετάζομεν ὄθεν οἱ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ εἰσιν, 512
 φθονοῦμεν, εἰ μὴ φίλοι ὄντες ἀγαθὰ εἰργάσαντο,
 νοῦντες δὲ ἅ ἐπραξαν, οἰκείους αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐρ-
 ποιούμεθα. ὁ δὲ δὴ μάλιστα καταπλαγέντες τῶν ἀν-
 ἐκείνων ἐπαινοῦμεν, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡμῶν ἐδοξαν
 αὐτοῖς δὴ ἀρίστοι ἀπάντων γεγενῆσθαι καὶ τοῖς ἄλ-
 νομοθέται καταστῆναι, ὡς χρὴ τοῖς φίλοις ἀπάσης
 τύχης κοινωσθῆναι καὶ ὑπὸ σκυθῶν τῶν ἀρίστων θε-
 νῆσθαι. 6. καὶ ἅ γε μετ' ἀλλήλων ἢ ὑπὲρ ἀλλήλων
 ἔβουλον, ἀναγράψαντες οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐπὶ στήλης
 τῆς ἀνέθεσαν εἰς τὸ Ὀρέστειον καὶ νόμον ἐποίησαντο,
 τον τοῦτο μᾶθημα καὶ παιδεύματα τοῖς παῖσι τοῖς σφε-

τέροις εἶναι τὴν στήλην ταύτην καὶ τὰ ἐκ' αὐτῆς γεγραμμένα διαμνημονεύσαι. θάπτογ γοῦν τοῦνομα ἑκαστος αὐτῶν ἐπιλάθοιτο τοῦ πατρὸς ἢ τὰς Ὁρέστου καὶ Πλάδου πράξεις ἀγνοήσειεν· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ νεῶ τὰ αὐτὰ ὀπόσα ἢ στήλη δηλοῖ, γραφαῖς ἢ 513 τῶν καλαιῶν εἰκασμένα δεικνύται, πλέων Ὁρέστη τῷ φίλῳ, εἶτα ἐν τοῖς κρημνοῖς διαφθαρείσης αὐτῆς νεῶς συνειλημμένος καὶ πρὸς τὴν θυσίαν παρεσκευασμένος, καὶ ἡ Ἰριγένεια ἤδη κατάρχεται αὐτῶν· καταναίθεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τοίχου ἤδη ἐκδεδυκῶς τὰ δεσφάτια γράφεται καὶ φονεύων τὸν Θόαντα καὶ πολλοὺς ἄλλων Σκυθῶν, καὶ τέλος ἀποπλέοντες, ἔχοντες τὴν Ἰριγένειαν καὶ τὴν θεῖον· οἱ Σκύθαι δὲ ἄλλως ἐκίληνονται τοῦ σκάφους ἤδη πλέοντος ἐκκρεμαννύμενοι ἐπιπηδαλίων καὶ ἐπαναβαίνειν πειρώμενοι, εἴτ' οὐδὲν ἔσσαντες οἱ μὲν αὐτῶν τραυματίαι, οἱ δὲ καὶ δέσι τούτοις ἀπονήχονται πρὸς τὴν γῆν. ἐνθα δὴ καὶ μάλιστα ἰδοὺς ἂν ὀπόσῃ ὑπὲρ ἀλλήλων εὐνοίαν ἐπεδείκνυντο, ἐν τῷ πρὸς τοὺς Σκύθας συμπλοκῇ. πεποίηκε γὰρ ὁ γραφεὶς ἑκάτερον ἀμελοῦντα μὲν τῶν καθ' ἑαυτὸν πολεμίων, ἀμειψόμενον δὲ τοὺς ἐπιφερομένους θατέρω καὶ πρὸ ἑκάστη 514 ἀπαντᾶν πειρώμενον τοῖς τοξεύμασι καὶ παρ' οὐδὲν ἐθέμενον, εἰ ἀποθανεῖται σώσας τὸν φίλον, καὶ τὴν ἐκεῖνον φερομένην πληγὴν προαρπάσας τῷ ἑαυτοῦ σπλάγχνῳ ματι. 7. τὴν δὲ τοσαύτην εὐνοίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν ταῖς δεινοῖς κοινωνίαν καὶ τὸ πιστὸν καὶ φιλέταιρον καὶ ἀληθὲς καὶ βέβαιον τοῦ πρὸς ἀλλήλους ἔρωτος οὐκ ἐπιθρόωπινα ταῦτα φήθημεν εἶναι, ἀλλὰ τινος γνώμης βελτίονος ἢ κατὰ τοὺς πολλοὺς τούτους ἀνθρώπους, οἳ μὲν μὲν κατ' οὐρον ὁ πλοῦς εἶη, τοῖς φίλοις ἀγανακτοῦσαι εἰ μὴ ἐπ' ἴσης κοινωνήσουσι τῶν ἡδέων, εἰ δέ τι μικρόν τι ἀντιπνεύσῃ αὐτοῖς, οἴχονται μόνους τοῖς κ

λιπόντες. και γὰρ οὖν και τότε ὅπως εἰδῆς, θαι φιλίας μείζον οἴονται εἶναι, οὐδὲ ἔστιν τις Σκύθης μᾶλλον σεμνύναιτο ἢ ἐπὶ τῷ συμ- ἄρῳ ἀνδρὶ και κοινωνῆσαι τῶν δεινῶν, ὡσπερ δος μείζον παρ' ἡμῖν τοῦ προδότῃν φιλίας γε- οκεῖν. διὰ ταῦτα Ὁρέστην και Πυλάδην τιμῶ- τους γενομένους τὰ Σκυθῶν ἀγαθὰ και ἐν γκόντας, ὃ πρῶτον ἡμεῖς ἀπάντων θαυμάζο- ὕνομα ἐπὶ τούτοις αὐτοῖν ἐθέμεθα, Κοράκους τούτο δέ ἔστιν ἐν τῇ ἡμετέρῃ φωνῇ ὡσπερ ἴγοι, φίλιοι δαίμονες.

ΥΗΣ. Ὁ Τόξαρι, οὐ μόνον ἄρα τοξεύειν ἀγα- 515
θῆναι και τὰ πολεμικὰ τῶν ἄλλων ἀμείνους, ἦσιν εἰπεῖν ἀπάντων πιθανώτατοι. ἐμοὶ γοῦν ἔγγινώσκοντι ἤδη και αὐτῷ δίκαια ποιεῖν δο- ἔσθ' Ὁρέστην και Πυλάδην ἐκθειάσαντες. ἐλελή- , ὡ γενναῖε, και γραφεὺς ἀγαθὸς ὢν. πάνυ γῶς ἐπέδειξας ἡμῖν τὰς ἐν τῷ Ὁρεστείῳ εἰκό- ν μάχην τῶν ἀνδρῶν και τὰ ὑπὲρ ἀλλήλων πλὴν ἀλλ' οὐκ ᾤηθην ἂν ποτε οὕτω περι- ν εἶναι φιλίαν ἐν Σκύθαις· ἄτε γὰρ ἀξένους ἔσθ' ὄντας αὐτοὺς ἐχθρὰ μὲν αἰεὶ συνεῖναι και υμῶ, φιλίαν δὲ μηδὲ πρὸς τοὺς οἰκειοτάτους θαι, τεκμαιρόμενος τοῖς τε ἄλλοις ἂ περὶ αὐ- μεν, και ὅτι κατεσθίουσι τοὺς πατέρας ἀπο-

Ξ. Εἰ μὲν και τὰ ἄλλα ἡμεῖς τῶν Ἑλλήνων και τὰ πρὸς τοὺς γονέας και ὀσιώτεροι ἐσμέν, τῷ παρόντι φιλοτιμηθείην πρὸς σέ· ὅτι δὲ οἶμαι πολὺ πιστότεροι τῶν Ἑλλήνων φίλων εἰσὶ ἴσιν φιλίας λόγος παρ' ἡμῖν ἢ παρ' ὑμῖν, ὁρᾷ και πρὸς θεῶν τῶν Ἑλλήνων μὴ πρὸς

ἀχθηδόνα μου ἀκούσης, ἣν εἶπω τι ὧν κατανε
 6 πολὺν ἤδη χρόνον ὑμῖν συγγινόμενος. ὑμεῖς γάρ μ
 κείτε τοὺς μὲν περὶ φιλίας λόγους ἀμεινοὺς ἄλλων
 πεῖν δύνασθαι, τὰρκα δὲ αὐτῆς οὐ μόνον οὐ καὶ
 τῶν λόγων ἐκμελετᾶν, ἀλλ' ἀπόχρη ὑμῖν ἐπαινέ
 αὐτὴν καὶ δεῖξαι ἡλίχον ἀγαθόν ἐστιν· ἐν δὲ ταῖς χ
 προδόντες τοὺς λόγους δραπετεύετε οὐκ οἶδ' ὅπως
 σων τῶν ἔργων. καὶ ὁπόταν ὑμῖν οἱ τραγωδοὶ τὰς ἰ
 τας φιλίας ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀναβιβάσαντες δεικν
 ἐπαινεῖτε καὶ ἐπικροτεῖτε καὶ κινδυνεύουσιν αὐτοῖ
 ἀλλήλων οἱ πολλοὶ καὶ ἐπιδακρύετε, αὐτοὶ δὲ οὐδὲν
 ἐπαίνου ὑπὲρ τῶν φίλων παρέχεσθαι τολμαῖτε, αἰ
 του φίλος δεηθεὶς τύχῃ, αὐτίκα μάλα ὥσπερ τὰ ὄνι
 οἴχονται ὑμῖν ἐκποδῶν ἀποπτάμεναι αἰ πολλὰ ἔ
 τραγωδίαί, τοῖς κενοῖς τούτοις καὶ κωφοῖς προσω
 εοικότας ὑμᾶς ἀπολιπούσαι, αἰ διηρημένα τὸ στόμ
 παμμέγεθες κεχηνότα οὐδὲ τὸ σμικρότατον φθέρῃ
 ἡμεῖς δὲ ἔμπαλιν· ὅσῳ γὰρ δὴ λειπόμεθα ἐν τοῖς
 φιλίας λόγοις, τοσοῦτῳ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῆς πλεονε
 μεν. 10. εἰ γ' οὖν δοκεῖ, οὕτω νῦν ποιῶμεν, τοῖ
 παλαιοὺς φίλους ἀτρεμεῖν ἐάσωμεν, εἰ τινας ἢ ἢ
 ὑμεῖς τῶν πάλαι καταριθμεῖν ἔχομεν — ἐπεὶ κα
 τοῦτο πλεονεκτοῖτε ἂν πολλοὺς καὶ ἀξιοπίστους μ
 ρας τοὺς ποιητὰς παρεχόμενοι, τὴν Ἀχιλλέως καὶ Π
 κλου φίλαν καὶ τὴν Θησέως καὶ Πειρίθου καὶ τῶ
 7 λων ἑταιρείαν ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις ἄραφ
 τας — ὀλίγους δὲ τινας προχειρισάμενοι τῶν καθ'
 αὐτοὺς καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν διηγησάμενοι, ἐγὼ μ
 Σκυθικά, σὺ δὲ τὰ Ἑλληνικά, καὶ ὁπότερος ἂν εἰ
 τοις κρατῇ καὶ ἀμείνους παράσχηται τοὺς φίλους,
 τε νενικηκῶς ἔσται καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνακηρύξει καλὴ
 ἀγῶνα καὶ σεμνότατον ἀγωνισάμενος· ὡς ἔργωγε

μοι δοκῶ μονομαχῶν ἡττηθεὶς ἀπομηθῆναι
ν, ὅπερ τῆς Σκυθικῆς ἐπιτιμίον ἐστίν, ἢ χε-
ν κατὰ φίλιαν κεκρίσθαι, καὶ ταῦτα Ἕλληνος
ὑπὸς ἄν.

ΜΝΗΣ. Ἔστι μὲν, ὦ Τόξαρι, οὐ φαῦλον τὸ ἐρ-
οῖσθαι σοὶ πολεμιστῇ μονομαχῆσαι πάνν εὐστό-
τεθηγμένους παρεσκευασμένῳ τοὺς λόγους. οὐ
νῶς γε οὕτως καταπροδοὺς ἐν βραχεὶ τὸ Ἕλλη-
εν ὑποχωρήσομαί σοι· καὶ γὰρ ἂν εἴη πάνδει-
δνοῖν μὲν ἐκείνοιον ἡττηθῆναι τοσοῦτους τῶν
ὀπόσους οἷ τε μῦθοι δηλοῦσι καὶ αἱ ὑμέτεραι
ραφαί, ἄς μικρῷ πρόσθεν εὖ μάλα ἐξετραγώ-
λληνας δὲ πάντας, τοσαῦτα ἔθνη καὶ τοσαύτας
ἡμῖν ὑπὸ σοῦ ἀλώωναι. εἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο,
ξιάν ὥσπερ ὑμεῖς, ἀλλὰ τὴν γλωττίαν ἀπομη-
λόν. πότερον δὲ ὠρίσθαι χρὴ τὸν ἀριθμὸν ἡμῖν
εἰς τούτων πράξεων, ἢ ὀπόσῳ ἂν τις πλείους
ν, τοσοῦτῳ εὐπορώτερος δόξειεν ἂν πρὸς τὴν

Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὠρίσθω μὴ ἐν τῷ πλήθει ἀν- 518
άτος, ἀλλ' εἰ ἀμείνους καὶ τομώτεροι φαίνοντο
ν ἐμῶν ἴσαι τὸν ἀριθμὸν οὐσαι, καιριώτερα
ἐργάζονται μοι τραύματα καὶ θάττον ἐνδώσω
πληγὰς.

ΉΣ. Εὐ λέγεις, καὶ ὠρίσθωσαν ὀπόσαι ἱκαναί.
γε δοκοῦσιν ἑκατέρῳ.

Κάμοι δοκεῖ, πρότερος δὲ λέγε, ἀλλ' ἐπομο-
ῆ μὴν ἀληθῆ ἐρεῖν· ἄλλως γὰρ πλάττειν τὰ
οὐ πάνν χαλεπὸν καὶ ὁ ἔλεγχος ἀφανής. εἰ δὲ
οὐχ ὅσιον ἀπιστεῖν.

ΉΣ. Ὁμούμεθα, εἰ τι καὶ ὄρκου δεῖν νομίζεις.
τῶν ἡμετέρων θεῶν ἄρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος;

ΤΟΥΣ. Καὶ μάλα· ἐγὼ δὲ τὸν ἐπιχώριον ὁμοῦμαι ἐν τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ.

12. ΜΝΗΣ. Ἰστω τοίνυν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος, ἡ ὀπόσα ἂν λέγω πρὸς σὲ ἢ αὐτὸς εἶδως ἢ παρ' ἄλλο ὀπόσον οἶόν τε ἦν, δι' ἀκριβείας ἐκπυθανόμενος ἐμὴν μὴδὲν παρ' ἑαυτοῦ ἐπιτραγοῦσθαι. καὶ πρώτην γένοιτο Ἀγαθοκλέους καὶ Δεινίου φιλίαν διηγήσομαι ἀποδομένην ἐν τοῖς Ἰωσι γενομένην. Ἀγαθοκλῆς γὰρ οὗτος ὁ Σάμιος οὐ πρὸ πολλοῦ ἐγένετο, ἄριστος μὲν πρὸς φιλίαν, 519 ἴδεις, τὰ ἄλλα δὲ οὐδὲν Σαμίων τῶν πολλῶν ἀριστεροῦς οὔτε ἐς τὸ γένος οὔτε ἐς τὴν ἄλλην περιουσίαν. Δεινίος δὲ τῷ Ἀύσωνος Ἐφεσίου φίλος ἐκ παίδων ἦν· ὁ δὲ Δεινίας ἐκπλούτει ἄρα εἰς ὑπερβολήν· καὶ ὡς περ εἰκὸς ἐκ πλουτῶντων ὄντων, πολλοὺς καὶ ἄλλοις εἶχε περὶ ἑαυτὸν ἐκπλουτοῦσιν· οὓς μὲν συμπίειν καὶ πρὸς ἡδονὴν συνεῖναι, φίλους πλείστον ὅσον ἀποδέοντας. τίς μὲν οὖν ἐν τούτοις ὁ Ἀγαθοκλῆς ἐξητάζετο καὶ συνῆν καὶ συνέπεινεν αὐτοῦ οὐ πάνυ χαίρων τῇ τοιαύτῃ διατριβῇ, καὶ ὁ Δεινίας οὐδὲν αὐτὸν ἐντιμότερον εἶχε τῶν κολάκων· τελευταῖον καὶ προσέειπε τὰ πολλὰ ἐπιτιμῶν, καὶ φορτικὸς ἐδίδου ὑπομνησκῶν αἰετῶν προγόνων καὶ φυλάττειν παρὰ τῶν γέλλων ἢ μετὰ πολλῶν καμάτων ὁ πατήρ αὐτῷ κτηνὸς μενος κατέλιπεν· ὥστε διὰ ταῦτα οὐδὲ ἐπὶ τοὺς κῆρας ἀπῆγεν ἐτι αὐτόν, ἀλλὰ μόνος μετ' ἐκείνων ἐκώμαζε καὶ θάνειν κειρώμενος τὸν Ἀγαθοκλέα. 13. καὶ δὴ ποτε τῶν κολάκων ἐκείνων ὁ ἄθλιος ἀνακείθεται ὡς ἐρφήν τοῦ Χαρίκλεια Δημόνακτος γυνὴ ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς καὶ πρώτου Ἐφεσίων τὰ πολιτικά· καὶ γραμματῖα τε εἰσὶν 520 τα αὐτῷ παρὰ τῆς γυναικὸς καὶ στέφανοι ἡμιμάρακα καὶ μῆλα τινα ἀποδεδηγμένα καὶ ἄλλα ὀπόσα αἰ μαστῶν πολὺ τοῖς νέοις ἐπιμηχανῶνται, κατὰ μικρὸν αὐτοῖς ἐπιτεχνῶμεναι τοὺς ἰσώτας καὶ ἀναφλέγουσαι τὸ πρῶτον

νομιζοντας· ἐπαγωγότατον γὰρ τοῦτό γε, καὶ τοῖς καλοῖς εἶναι οἰομένοις, ἄχρι ἂν λάθωσιν εἰς τὰ ἐμπροσθεν. ἡ Χαρίκλεια δὲ ἦν ἀστεῖον μὲν τι, ἑταιρικὸν δὲ ἐκτόπως καὶ τοῦ προστυχόντος ἀεί, ἀνυ ἐπ' ὀλίγω ἐθελήσειέ τις, καὶ εἰ προσίδοι τις εὐθύς ἐπένευε καὶ δέος οὐδὲν ἦν μὴ τι ἀντίποινα. δεινὴ δὲ καὶ τὰ ἄλλα τεχνίτις παρ' ἦντινα τῶν ἑταιρῶν ἐπισπάσασθαι ἐραστὴν καὶ ἀμφίβροχοντα ὅλον ὑποποιήσασθαι καὶ ἐνεχόμενον ἤδη καὶ προσεκκαῦσαι ἄρτι μὲν ὀργῇ, ἄρτι δὲ κοκαὶ μετὰ μικρὸν ὑπεροψία καὶ τῷ πρὸς ἕτερον εἶναι δοκεῖν, καὶ ὅλη συννεκακρότητο ἀπανταχόθεν 521 καὶ πολλὰ μηχανήματα παρεσκεύαστο κατὰ τῶν 1. 14. ταύτην οὖν τότε οἱ Δεινίου κόλακες παραρυσιν ἐπὶ τὸ μειράκιον καὶ τὰ πολλὰ ὑπεκωμῶνωσθούντες αὐτὸν εἰς τὸν ἔρωτα τῆς Χαρικλείας. ἰλοὺς ἤδη νέους ἐκτραχηλίσασα καὶ μυρίους ἔρωικριναμένη καὶ οἴκους πολυταλάντους ἀνατρέτοικίλον τι καὶ πολυγύμναστον κακόν, παραλαίς τὰς χεῖρας ἀπλοῖκόν καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων ιάτων νεανίσκον οὐκ ἀνῆκεν ἐκ τῶν ὀνύχων, φριέχουσα πανταχόθεν καὶ διακείρασα, ὅτε ἤδη κσιν ἐκράτει, αὐτὴ τε ἀπώλετο ὑπὸ τῆς ἄγρας καὶ ἰδαίμου Δεινία μυρίων κακῶν αἰτία ἐγένετο. τὸ πρῶτον εὐθύς ἐκεῖνα ἐπ' αὐτὸν καθίει τὰ γραμικαὶ συνεχῶς πεμπομένη τὴν ἄβραν, ὡς ἐδάκρυσε 522 γρύπησε καὶ τέλος ὡς ἀπάγξει ἑαυτὴν ἢ ἀθλία ἔρωτος, ἕως δὴ ὁ μακάριος ἐπέισθη καλὸς εἶναι Ἐφεσίῳ γυναιξὶ περιπόθητος. καὶ που συνηολλὰ ἰκετευθεῖς. 15. καὶ τὸ ἐντεῦθεν ἤδη ῥᾶον, κός, ἀλώσεσθαι ἐμελλεν ὑπὸ γυναικὸς καλῆς καὶ ονὴν τε ὁμιλῆσαι ἐπισταμένης καὶ ἐν καιρῷ δα-
 ΔΝ. Π.

κρῦσαι καὶ μεταξὺ τῶν λόγων ἔλεινωσ ὑποστενάξαι ἀπίοντος ἤδη λαβέσθαι καὶ εἰσελθόντι προσδραμεῖν καλλωπίξασθαι, ὡς ἂν μάλιστα ἀρέσεις, καὶ που καὶ καὶ καθαρίσαι· οἷς ἅπασι κατὰ τοῦ Δεινίου ἐκέχρητο, ἐπεὶ ἦσθετο πονηρῶς ἔχοντα καὶ διάβροχον ἤδη τῷ καὶ τακερὸν γεγενημένον, ἄλλο ἐπὶ τούτοις ἐπέπαιον τὸν ἄθλιον ἀπώλλυε· κύειν τε γὰρ ἐξ αὐτοῦ σκίον — Ικανὸν δὲ καὶ τοῦτο βλαῖνα ἔραστην προσεκεῖν — καὶ οὐκέτι ἐφοίτα πρὸς αὐτὸν φυλάττεσθαι ὑπὸ δρὸς λέγουσα πεπυσμένον τὸν ἔρωτα· ὁ δ' οὐκέτι ἔπαιον φέρειν τὸ πρῶγμα, οὐδὲ ἠνείχτο μὴ ὄρων σκίον, ἀλλὰ ἐθάκρυε καὶ τοὺς κόλακας εἰσέπεμπε καὶ τοῦτο 523 τῆς Χαρικλείας ἐπεβοᾶτο καὶ τὴν εἰκόνα περιβαλὼν τῆς — ἐπεποίητο δὲ λίθου λευκοῦ — ἐκώκυε καὶ καταβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τοῦδαφος ἐκυλίνθητο καὶ ἐπὶ τῆν ἀκριβῆς τὸ πρῶγμα· τὰ μὲν γὰρ δῶρα οὐ κατὰ καὶ στεφάνους ἀντεδίδοτο αὐτῇ, ἀλλὰ συνοικίαι ὄλων ἀγροὶ καὶ θεράπαινοι καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς καὶ γυναικῶν ὅποσον ἐθελήσειε. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεῖ ὁ Λύσιωνος ὀνομαστότατος τῶν ἐν Ἰωνίᾳ γενόμενος ἐξήντη ἤδη καὶ ἐξεκεκένωτο. 16. εἶτα ὡς ἤδη αὐτὸς ἦν, ἀποῦσα αὐτὸν ἄλλον τινα Κρητὰ νεανίσκον τῶν ὑποστων ἐθήρα καὶ μετέβαινε ἐπ' ἐκεῖνον καὶ ἦρα ἤδη σκίον κάκεινος ἐπίστευεν. ἀμελούμενος οὖν ὁ Δεινίας οὐχὲν τῆς Χαρικλείας μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν κολάκων κάκεινοι γὰρ ἐπὶ τὸν Κρητὰ ἤδη τὸν ἐρώμενον μετεκένωσαν — ἔρχεται παρὰ τὸν Ἀγαθοκλέα καὶ κάκεινος δότα ὡς ἔχει πονηρῶς τὰ πρῶγματα αὐτῷ. καὶ αἰδοῦσθαι τὸ πρῶτον ὁμῶς διηγέτο πάντα, τὸν ἔρωτα, τὴν ἑρωτίαν, τὴν ὑπεροψίαν τῆς γυναικός, τὸν ἀντεραστήν Κρητὰ, καὶ τέλος ὡς οὐ βιώσεται μὴ οὐχὶ συνῶν τῆς Χαρικλείας. ὁ δὲ ἄκαιρον εἶναι νομίσας ἐν τούτῳ ἀπομνη

ἰ Δεινία, διότι οὐ προσέτετο μόνον τῶν φίλων
 ἀλλὰ τοὺς κόλακας αὐτοῦ προτίμα τότε, ἦν μό- 524
 πατρῶαν οἰκίαν ἐν Σάμφω ἀπεμπολήσας ἤκεν
 τιμὴν κομίζων τρία τάλαντα. λαβὼν δὲ ὁ Δει-
 ἀφανῆς εὐθύς ἦν τῇ Χαρικλείᾳ καλὸς ποδεν-
 ενημένος· καὶ αὐτῆς ἡ ἄβρα καὶ τὰ γραμματία
 ις, ὅτι μὴ πολλοῦ χρόνου ἀφίκετο, καὶ οἱ κόλα-
 θεον ἐπικαλαμησόμενοι ὀρώντες ἐδώδιμον ἐτι
 Δεινίαν. 17. ὡς δὲ ὑπέσχετο ἤξειν παρ' αὐτὴν
 εἰρὶ πρῶτον ὕπνον καὶ ἔνδον ἦν, ὁ Δημῶναξ ὁ
 κλειᾶς ἀνὴρ εἴτε ἄλλως αἰσθόμενος εἴτε καὶ ἀπό-
 τος τῆς γυναικὸς — ἄμφω γὰρ λέγεται — ἐπα-
 σπέρ ἐκ λόχου τὴν τε αὐλείον ἀποκλείειν ἐκέ-
 συλλαμβάνειν τὸν Δεινίαν, πῦρ καὶ μᾶστιγας
 καὶ ξίφος ὡς ἐπὶ μοιχὸν σπασάμενος. ὁ δὲ συνι- 525
 ακῶν ἦν, μοχλόν τινα πλησίον κείμενον ἀρπά-
 ν τε ἀποκτείνει τὸν Δημῶνακτα πατάξας εἰς τὸν
 καὶ τὴν Χαρίκλειαν, οὐ μὲν πλὴν ταύτην,
 τῷ μοχλῷ πολλάκις καὶ τῷ ξίφει τοῦ Δημῶ-
 ιτερον. οἱ δ' οἰκέται τέως μὲν ἐστήκεσαν ἄφωνοι
 λόξφ τοῦ πράγματος ἐκπεπληγμένοι, εἶτα πε-
 συλλαμβάνειν, ὡς καὶ αὐτοῖς ἐπῆει μετὰ τοῦ ξί-
 ελνοι μὲν ἐφρευγον, ὁ Δεινίας δὲ ὑπεξέρχεται
 ον ἔργον εἰργασμένος· καὶ τὸ μέχρι τῆς ἕω παρὰ
 οκλεῖ διέτριβεν, ἀναλογιζόμενοι τὰ πεπραγμένα
 τῶν μελλόντων ὅ τι ἀποβήσεται σκοποῦντες·
 οἱ στρατηγοὶ παρήσαν — ἤδη γὰρ τὸ πρᾶγμα
 το — καὶ συλλαβόντες τὸν Δεινίαν, οὐδ' αὐτὸν
 ἵντα μὴ οὐχὶ πεφονευκῆναι, ἀπάγουσι παρὰ τὸν
 , ὃς ἤρμοξε τὴν Ἀσίαν τότε· ὁ δὲ βασιλεὶ τῷ 526
 ναπέμπει αὐτόν· καὶ μετ' οὐ πολὺ καταπέμφθη
 ε εἰς Γύαρον νῆσον τῶν Κυκλάδων ἐν ταύτῃ

φεύγειν εἰς αἰὲν τεταγμένος ὑπὸ βασιλείῃς. 18. ὁ δὲ
 θεοκλῆς καὶ τὰλλα μὲν συγῆν καὶ συνακῆρην εἰς τῆν
 λίαν καὶ συνεισηλθὲν εἰς τὸ δικαστήριον μόνος τῶ
 λων καὶ πρὸς οὐδὲν ἐνεδέησεν. ἐπεὶ δὲ ἦδη ἔφα
 Δεινίας, οὐδὲ τότε ἀπελείφθη τοῦ ἐταίρου, κατα
 δὲ αὐτὸς αὐτοῦ διέτριβεν ἐν Γυάρῳ καὶ συνέφειν
 τῷ, καὶ ἐπειδὴ παντάπασιν ἠπόρουν τῶν ἀνα
 παραδοῦς ἑαυτὸν τοῖς κορυφαῖσι συγκατεδύετο
 γινόμενον ἐκ τούτου ἀποφέρων ἔτρεψε τὸν Δεινί
 νοςήσαντά τε ἐπὶ μήμιστον ἐθεράπευσε καὶ ἀποδο
 οὔκετι ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἠθέλησεν, ἀλλ'
 ἐν τῇ νήσῳ ἔμεινεν αἰσχυνόμενος καὶ τεθνεῶτα
 πεῖν τὸν φίλον. τοῦτό σοι ἔργον φίλου Ἑλλήνος
 πολλοῦ γενόμενον· ἔτη γὰρ οὐκ οἶδα εἰ πέντε ἤδη
 λήλυθεν, ἀφ' οὗ Ἀγαθοκλῆς ἐν Γυάρῳ ἀπέθανε.

ΤΟΞ. Καὶ εἶθε γε, ὦ Μνήσιππε, ἀνῶρον
 ταῦτα ἔλεγες, ἵνα καὶ ἀπιστεῖν ἂν ἐδυνάμην αὐτοῖς·
 527 Σκυθικόν τινα φίλον τὸν Ἀγαθοκλέα τοῦτον δι
 πλὴν οὐν δέδια μὴ τινα καὶ ἄλλον ὁμοιον εἶπες

19. ΜΝΗΣ. Ἄκουε τοίνυν καὶ ἄλλον, ὦ Τ
 Εὐθύδικον τὸν Χαλκιδέα. διηγέτο δὲ μοι περὶ
 Σιμύλος ὁ ναύκληρος ὁ Μεγαρικὸς ἐπομοσάμενος
 αὐτὸς ἑωρακεῖναι τὸ ἔργον· πλεῖν μὲν γὰρ ἔφη ἐξ Ἰ
 Ἀθήναζε περὶ δύσιν Πλειάδος συλλογιμαίους τινὰ
 θρώπους νομίζων, ἐν δὲ τούτοις εἶναι καὶ τὸν Εὐ
 κον καὶ μετ' αὐτοῦ Δάμωνα, Χαλκιδέα καὶ τοῦτον,
 ρον αὐτοῦ· ἠλικιώτας δὲ εἶναι, τὸν μὲν Εὐθύδικον
 ρωμένον καὶ καρτερόν, τὸν δὲ Δάμωνα ὑπαχρ
 ἀσθενικόν, ἄρτι ἐκ νόσου μακρᾶς, ὡς ἐδόκει, ἀνισ
 νον. ἄχρι μὲν οὐν Σικελίας εὐτυχῶς διαπλευσαι
 Σιμύλος σφᾶς· ἐπεὶ δὲ τὸν πορθμὸν διαπεράσαντα
 αὐτῷ ἦδη τῷ Ἰουίῳ ἔπλεον, χειμῶνα μέγιστον ἐπι

ἰ τὰ μὲν πολλὰ τί ἂν τις λόγοι, τρικυμίας τινὰς
 λους καὶ χαλάζας καὶ ἄλλα ὅσα χειμῶνος κακὰ;
 ἡ σφᾶς κατὰ τὴν Ζάκυνθον εἶναι ἀπὸ ψιλῆς
 528 ὅς πλέοντας, ἔτι καὶ σπείρας τινὰς ἐπισυρομέ-
 τὸ ῥόθιον ἐπιδέχσθαι τῆς ὀρμῆς, περὶ μέσας
 ν ἐν τοσοῦτῳ σάλῳ ναυτιάσαντα τὸν Δάμωνα
 κυφότα εἰς τὴν θάλατταν· εἶτα, οἶμαι, τῆς
 τερον ἐς ὃ ἐκεκύφει μέρος ἐπικλιθείσης καὶ τοῦ
 νναπώσαντος, ἐκπεσεῖν αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῇν ἐς
 , οὐδὲ γυμνὸν τὸν ἄθλιον, ὡς ἂν καὶ ῥᾶον
 νεῖν· εὐθύς οὖν βοᾶν πνιγόμενον καὶ μόγισ
 εφέροντα τοῦ κλύδωνος. 20. τὸν δὲ Εὐθύδι-
 529 ούσε — τυχεῖν δὲ γυμνὸν ἐν τῇ εὐνῇ ὄντα —
 ἴν εἰς τὴν θάλατταν καὶ καταλαβόντα τὸν Δά-
 ἀπαγορεύοντα — φαίνεσθαι γὰρ ἐπὶ πολὺ
 σελήνης καταλαμπούσης — συμπαρανήχσθαι
 φέξειν· σφᾶς δὲ ἐπιθυμεῖν μὲν αὐτοῖς βοηθεῖν
 τὴν συμφορὰν τῶν ἀνδρῶν, μὴ δύνασθαι δὲ
 πνεύματι ἐλαυνομένους· πλήν ἐκεῖνά γε ποιῆ-
 529 ρύς τε γὰρ πολλοὺς ἀφείναι αὐτοῖς καὶ τῶν
 νας, ὡς ἐπὶ τούτων ἀπονήξαιντο, εἰ τιμὴν αὐ-
 ἴχοιεν, καὶ τέλος καὶ τὴν ἀποβάθραν αὐτῆν
 οὔσαν. ἐνώησον τοίνυν πρὸς θεῶν, ἦντινα
 ἡν ἐπίδειξιν ἐπιδείξαιτο εὐνοίας βεβαιοτέραν
 α φίλον ἐν νυκτὶ ἐκπεσόντα ἐς πέλαιος οὕτως
 ν ἢ κοινωήσας τοῦ θανάτου; καὶ μοι ἐπ’
 λαβὲ τὴν ἐπανάστασιν τῶν κυμάτων, τὸν ἤχον
 ; ἐπικλωμένον, τὸν ἀφρόν περιζέοντα, τὴν
 / ἀπόγνωσιν, εἶτα ἀποπνιγόμενον ἐκείνον καὶ
 εὔπτοντα καὶ τὰς χεῖρας ὀρέγοντα τῷ ἑταίρῳ,
 κτηθῶντα εὐθύς καὶ συννέοντα καὶ δεδιότα μὴ
 αὐτοῦ ὁ Δάμων· οὔτω γὰρ ἂν μάθοις ὡς

οὐκ ἀγεννή σοι καὶ τοῦτον φίλον τὸν Εὐθύδιον
γησάμην.

21. ΤΟΞ. Πότερον δὲ ἀπόλοντο, ὦ Μνήσι-
530 ἄνδρες, ἢ τις αὐτοῖς ἐκ παραλόγου σωτηρία ἐγένετο
ἔργωγε οὐ μετρίως δέδοικα ὑπὲρ αὐτῶν.

ΜΝΗΣ. Θάρρει, ὦ Τόξαρι, ἐσώθησαν κα-
νῦν εἰσὶν Ἀθήνησιν ἄμφω φιλοσοφοῦντες. ὁ μὲν
μύλος ταῦτα μόνα εἶχε λέγειν, ἃ ποτε εἶδε τῆς
τὸν μὲν ἐκπίπτοντα, τὸν δὲ ἐπιπηδῶντα καὶ νηχ-
ἔς ὅσον ἐν νυκτι καθορᾶν ἐδύνατο. τὰ δὲ ἀπὸ τ-
ἀμφὶ τὸν Εὐθύδικον αὐτοὶ διηγοῦνται· τὸ μὲν γ-
τον φελλοῖς τισι περιπεσόντας ἀνέχειν ἐπὶ τοῖς
τοῦς καὶ ἀπονήχεσθαι πονήρας, ὕστερον δὲ τῆν
θραν ἰδόντας ἤδη πρὸς ἕω προσνηξασθαι τε αὐ-
λοιπὸν ἐπιβάντας εὐμαρῶς προσενεχθῆναι τῇ Ζ-

22. Μετὰ δὲ τούτους οὐ φαύλους ὄντας, ἰ-
ἂν εἰποιμι, ἄκουσον ἤδη τρίτον ἄλλον οὐδέν τι
αὐτῶν. Εὐδαμίδας Κορίνθιος Ἀρεταίῳ τῷ Κορι-
Χαριξένῳ τῷ Σικωνίῳ φίλοις ἐκέχρητο εὐπρό-
πενέστατος αὐτὸς ὢν· ἐπεὶ δὲ ἀπέθνησκε, διαθή-
531 λισε τοῖς μὲν ἄλλοις ἰσως γελοίας, σοὶ δὲ οὐκ
τοιαῦται δόξουσιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ φιλίῳ τιμ-
περὶ τῶν ἐν αὐτῇ πρωτείων ἀμιλλωμένῳ· ἐγγρά-
ἐν αὐταῖς, Ἀπολείπω Ἀρεταίῳ μὲν τὴν μητέρα ἰ-
φειν καὶ γηροκομεῖν, Χαριξένῳ δὲ τὴν θυγα-
ἐκδοῦναι μετὰ προικὸς, ὁπόσῃν ἂν πλείστην ἐ-
παρ αὐτοῦ δύνηται — ἦν δὲ αὐτῷ καὶ μήτηρ π-
καὶ θυγάτριον ὥρατον ἤδη γάμου — ἦν δέ τι ἄτ-
τῶν ἐν τοσοῦτῳ πάθῃ, καὶ τὴν ἐκείνου μερίδα
ἐχέτω ὁ ἕτερος. τούτων ἀναγνωσθεῖσῶν τῶν δ.
οἱ τὴν πενίαν μὲν εἰδότες τοῦ Εὐδαμίδα, τὴν φ-
ἢ πρὸς τοὺς ἄνδρας ἦν αὐτῷ, ἀγνοοῦντες ἐν π

ιοῦντο καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐ γελῶν ἀπηλλάττε-
 ρεταῖος καὶ Χαρίζενος οἱ εὐδαίμονες κληρὸν
 , λέγοντες, εἴπερ ἀποτίσουσιν Εὐδαμίδα καὶ
 ἢ κληρονομήσουσιν ὑπὸ τοῦ νεκροῦ. 23. οἱ
 δέ, οἷς ταῦτα κατελέλειπτο, ὡς ἤκουσαν, ἤμον
 ἅντες τὰ ἐκ τῶν διαθηκῶν. ὁ μὲν οὖν Χαρί- 532
 μόνος ἡμέρας ἐπιβιὸς ἀπέθανεν, ὁ δὲ Ἄρα-
 ρος κληρονόμων γενόμενος τὴν τε αὐτοῦ καὶ
 μερίδα παραλαβὼν τρέφει τε τοῦ Εὐδαμίδα
 καὶ τὴν θυγατέρα οὐ πρὸ πολλοῦ ἐκδίδωκεν,
 οὐ πέντε ἂν εἶχε, δύο μὲν τῇ ἑαυτοῦ θυγατρὶ,
 ἢ φίλου ἐπιδούς, καὶ τὸν γάμον γε αὐταὶ ἐπὶ
 ἤξιωσε γενέσθαι. τί σοι δοκεῖ, ὦ Τόξαρι, ὁ
 ἴτος; ἄρα φαῦλον παράδειγμα φιλίας παρε-
 χῦτα κληρονομήσας καὶ μὴ προδοὺς τὰς δια-
 ρίλου; ἢ τίθιμεν καὶ τοῦτον ἐν ταῖς τελείαις
 τῶν πέντε εἶναι;

Καὶ οὗτος μὲν καλὸς· ἐγὼ δὲ τὸν Εὐδαμίδαν
 οὐ ἐθαύμασα τοῦ θάρρους, ὃ εἶχεν ἐπὶ τοῖς
 λου γὰρ ὡς καὶ αὐτὸς ἂν τὰ ὅμοια ἐπραξεν
 εἰ καὶ μὴ ἐν διαθήκαις ταῦτα ἐνεγέγραπτο,
 οὐ ἄλλων ἦκεν ἂν ἄγραφος κληρονόμος τῶν

¶ ΗΣ. Εὐ λέγεις. τέταρτον δέ σοι διηγήσομαι, 533
 τὸν Χαρμόλεω Μασσαλήθεν· εἰδείχθη δέ μοι
 ρεβεῦντι ὑπὲρ τῆς πατρὸς καλὸς ἀνὴρ καὶ
 λούσιος, ὡς ἔδοκει· παρεκάθητο δὲ αὐτῷ γυνὴ
 ὀδοιποροῦντι τὰ τε ἄλλα εἰδεχθῆς καὶ ξηρὰ τὸ
 ἰὸν καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένη, παλλώ-
 ῃ ἀπρόσιτον μορμολύκειον. εἶτα ἐπεὶ ἐθαύ-
 ρος οὕτως καὶ ὠραῖος ἂν ἀνέχεται παροχοῦμέ-
 ν αὐτῷ γυναῖκα, ὃ δείξας αὐτὸν διηγεῖτό μοι

τὴν ἀνάγκην τοῦ γάμου ἀκριβῶς εἰδὼς ἕκαστα· Μα-
 λιῶτης δὲ καὶ αὐτὸς ἦν. Μενεκράτει γάρ, ἔφη, τῆς
 τῆς δυσμόρφου ταύτης φίλος ἦν ὁ Ζηρόθεμις πλοῦτος
 καὶ τιμωμένον ὁμότιμος ὦν. χρόνον δὲ ὁ Μενεκράτης
 ρεῖθη τὴν οὐσίαν ἐκ καταδίκης, ὅτεπερ καὶ ἄτιμος
 ὑπὸ τῶν ἑξακοσίων ὡς ἀποφηνάμενος γνώμην πα-
 ρέειπον. οὕτω δὲ οἱ Μασσαλιῶται κολάζομεν, ἔφη,
 534 παράνομα γράφειεν. ἔλυπεῖτο οὖν ὁ Μενεκράτης
 τῆ καταδίκη καὶ ἐπέειπε ἐκ πλουσίου πένης καὶ ἐξ ἐπι-
 ἄδοξος ἐν ὀλίγῳ ἐγένετο· μάλιστα δὲ αὐτὸν ἠνία θυ-
 γατὴρ αὐτῆ ἐπίγαμος ἤδη ὀκτωκαιδεκαετίς οὖσα, ἦν οὐδὲ
 πάσης τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, ἦν πρό τῆς κατα-
 δίκης ἐκέκτητο, ἤξιώσεν ἂν τις τῶν γε ἀγενῶν καὶ πα-
 ραδίδως παραλαβεῖν οὕτως κακοδαίμονα οὖσαν τῆς
 ἐλέγετο δὲ καὶ καταπίπτειν πρὸς τὴν σελήνην αὐτῆς
 νην. 25. ὡς δὲ ταῦτα πρὸς τὸν Ζηρόθεμιν ἀπαθὲς
 Θάρρει, ἔφη, ὦ Μενέκρατες, οὔτε γὰρ ἀπορήσεις
 ἀναγκαίων καὶ ἡ θυγάτηρ σου ἄξιον τοῦ γένους εἶ-
 νυμφίον· καὶ ταῦτα ἅμα διεξιῶν λαβόμενος αὐτὸν
 διεξιᾶς ἤγεν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ τὴν τε οὐσίαν πολλήν
 σάν ἐνείματο πρὸς αὐτὸν καὶ δεῖπνον παρασκευασ-
 κελεύσας εἰστία τοὺς φίλους καὶ τὸν Μενεκράτην, ὡς
 τινὰ τῶν ἐταίρων πεπεικῶς ὑποστῆναι τῆς κόρης τοῦ
 μου. ἐπεὶ δὲ ἐδεδεικνυῆτο αὐτοῖς καὶ ἐσπείσαν τοῖς θε-
 ἐνταῦθα δὴ μεστὴν αὐτῷ τὴν φιλίαν προτείνας, ἔφη
 εἶπεν, ὦ Μενέκρατες, παρὰ τοῦ γαμβροῦ τὴν φι-
 σίαν· ἄξομαι γὰρ ἐγὼ τήμερον τὴν σὴν θυγατέρα Κε-
 μάχην· τὴν προῖκα δὲ πάλαι εἴληφα, τάλαντα πέντε
 εἰκοσι. τοῦ δέ, Ἄπαγε, λέγοντος, μὴ σύ γε, ὦ Ζηρόθε-
 535 μὴ οὕτω μανείην, ὡς περιιδεῖν σε νέον καὶ καλὸν δι-
 κόρη ἀισχροῦ καὶ λελωβημένην συγκαταξεννύμενον· ἐ-
 ταῦτα διεξιόντος, ἀράμενος τὴν νύμφην ἀπήει ἐς τ

μον καὶ μετ' ὀλίγον προῆλθε διακορήσας αὐτήν·
 ἰδὲ ἀπ' ἐκείνου σύνεστιν ὑπεραγαπῶν καὶ πάντη ὡς
 περιαιρούμενος αὐτήν. 26. καὶ οὐχ ὅπως αἰσχύνεται
 ἕμψ, ἀλλὰ καὶ σεμνυνομένῳ ἔοικεν, ἐπιδεικνύμενος
 παφρονεῖ μὲν τῶν ἐν τῷ σώματι καλῶν ἢ αἰσχρῶν
 αὐτοῦ καὶ δόξης, ἀφορᾷ δὲ ἐς τὸν φίλον καὶ τὸν
 κεράτην· οὐδὲ οἴεται χεῖρω πρὸς φιλίαν ὑπὸ τῆς
 αὐτῶν ἑξακοσίων γεγονέναι. πλήν ἤδη γε τούτων
 εἰς αὐτὸν ἡμείψατο καὶ ἡ τύχη· παιδίον γὰρ πάγκα-
 λε τῆς αἰσχίστης αὐτῷ ταύτης ἐγένετο. καὶ πρῶτην γε
 ἐγράμμενος αὐτὸ εἰσεκόμισεν ὁ πατήρ εἰς τὸ βουλευ-
 νον θαλλῷ ἑστεμμένον καὶ μέλανα ἀμπερόμενον, ὡς
 νότερον φανείη ὑπὲρ τοῦ κάππου, τὸ μὲν βρέφος
 ἔλασε πρὸς τοὺς βουλευτάς καὶ συνεκρότει τῷ χεῖρε,
 πᾶσι δὲ ἐπιπλασθεῖσα πρὸς αὐτὸ ἀφίησι τῷ Μενεκρά-
 τῳ καταδίκην, καὶ ἤδη ἐπίτιμός ἐστι τηλικούτῳ συνη-
 χησιμῶν πρὸς τὸ συνέδριον. τοιαῦτα ὁ Μασσα-
 ης ἔλεγε τὸν Ζηνόθεμιν εἰργάσθαι ὑπὲρ τοῦ φίλου,
 φᾶς, οὐ μικρὰ οὐδὲ ὑπὸ πολλῶν ἂν Σκυθῶν γενό- 536
 ῖ, οἷος κἂν τὰς παλλακὰς ἀκριβῶς τὰς καλλίστας ἐκ-
 ἴθαι λέγονται.

27. Δοικὸς ἡμῖν ὁ πέμπτος· καὶ μοι δοκῶ οὐκ
 εἶναι ἐρεῖν Δημητρίου τοῦ Σουινίως ἐπιλαθόμενος·
 κπεύσας γὰρ ἐς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος Ἀντι-
 τῷ Ἀλωπεκῆθεν ἑταίρῳ· ἐκ παιδῶν ὄντι καὶ συνε-
 ρ συνην καὶ συνεπαιδεύετο αὐτὸς μὲν τὴν ἄσκησιν
 Κυρικὴν ἀσκούμενος ὑπὸ τῷ Ῥοδίῳ ἐκείνῳ σοφιστῇ,
 Ἀντίφιλος ἰατρικὴν ἄρα ἐμελέτα. καὶ δὴ ποτὲ ὁ μὲν
 ἡγεῖτο ἐτυχεῖν ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀποδημῶν κατὰ θεῶν
 κυραμίδων καὶ τοῦ Μέμνονος· ἤκουε γὰρ ταύτας
 ὡς οὔσας μὴ παρέχεσθαι σκιάν, τὸν δὲ Μέμνονα
 πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον· τούτων ἐπιθυμήσας

- Δημήτριος, θίας μὲν τῶν πυραμίδων, ἀκροάσασθαι
 537 Μέμνονος, ἀνεπεπλεύκει κατὰ τὸν Νεῖλλον ἕκτον ἢ
 ὀκνήσαντα πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ τὸ θάλασπος ἀπολιπ
 Ἀντίφιλον. 28. ὁ δὲ ἐν τοσοῦτῳ συμφορᾷ ἐχρήσα
 γενναίου τινὸς φίλου δεομένη· οἰκίτης γὰρ αὐτε
 ρος καὶ τοῦνομα καὶ τὴν πατρίδα, λεροσύλοις τιθ
 νήσας συνεισηλθέ τε αὐτοῖς ἐς τὸ Ἀνουβίδειον κ
 συλήσαντες τὸν θεὸν χρυσᾶς τε φιάλας δύο καὶ κη
 χρυσοῦν καὶ τοῦτο, καὶ κυνοκεφάλους ἀργυροῦς κ
 τοιαῦτα κατέθεντο πάντα παρὰ τῷ Σύρῳ· εἶτ' ἐ
 τες — ἐάλωσαν γὰρ τι ἀπεμπολῶντες — ἅπαντα
 ἔλεγον στρεβλούμενοι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ καὶ ἀγόμεν
 ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀντιφίλου καὶ τὰ φῶρια ἐξέφει
 κλίνῃ τινὶ ἐν σκοτεινῷ κείμενα. ὃ τε οὖν Σύρος
 εὐθύς καὶ ὁ δεσπότης αὐτοῦ Ἀντίφιλος, οὗτος
 μεταξὺ ἀκροώμενος τοῦ διδασκάλου ἀναρπασθεῖς
 538 θεὸς δὲ οὐθεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ τέως ἐταῖροι ἀπεστρέφ
 τὸ Ἀνουβίδειον σεσυληκότα καὶ ἀσέβημα αὐτῶν ἰ
 εῖναι, εἰ συνέπιόν ποτε ἢ συνεισιτιάθησαν αὐτῷ
 λοιποὶ δὲ τῶν οἰκετῶν, δύο ὄντες, ἅπαντα ἐκ τῆ
 συσκευασάμενοι ᾤχοντο φεύγοντες. 29. ἐδέδετε
 ἄθλιος Ἀντίφιλος πολὺν ἤδη χρόνον ἀπάντων ὅσ
 κακοῦργοι ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, μιαιώτατος εἶναι
 καὶ ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν Αἰγύπτιος, δεισιδαίμων ἀνέ
 ᾤετο χαρισθῆναι καὶ τιμωρήσειν τῷ θεῷ βαρῦς·
 τιφίλῳ ἐφεστῶς. εἰ δ' ἀπολογοῖτο ποτε λέγων ὅ
 τοιοῦτον εἰργασται, ἀναίσχυντος ἐδόκει καὶ πολὺ
 ἐπὶ τούτῳ ἐμισεῖτο. ὑπενόσει τοιγαροῦν ἤδη κα
 ρως εἶχεν οἶον εἰκὸς χαμαὶ καθεύδοντα καὶ τῆς
 οὐδὲ ἀποτείνειν τὰ σκέλη θυνάμενον ἐν τῷ ξύλῳ·
 κλεισμένα· τῆς μὲν γὰρ ἡμέρας ὁ κλοιὸς ἤρκει καὶ
 χεῖρ πεπεδημένη, εἰς δὲ τὴν νύκτα ἔδει ὅλον κα

κ. και μὴν καὶ τοῦ οἰκήματος ἢ δυσσομία καὶ τὸ πνύ-
 ἐν ταύτῳ πολλῶν δεδεμένων καὶ στενοχωρουμένων
 μόλις ἀναπνεύοντων καὶ τοῦ σιδήρου ὁ ψόφος καὶ
 νος ὀλίγος ταῦτα πάντα χαλεπὰ ἦν καὶ ἀφόρητα οἷον
 ἔφθι ἐκείνων ἀήθει καὶ ἀμελετήτῳ πρὸς οὕτω σκληρὰν
 διαίταν. 30. ἀπαγορευόντος δὲ αὐτοῦ καὶ μηδὲ σίτον
 ἔσθαι θέλοντος ἀφικνεῖται ποτε καὶ ὁ Δημήτριος οὐ- 539
 εἰδὼς τῶν ἤδη γεγενημένων. καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν, ὡς
 ἦν εὐθύς ἐπὶ τὸ δεσμοτήριον δροματος ἔλθων τότε
 οὐκ εἰσεδέχθη, ἐσπέρα γὰρ ἦν, καὶ ὁ δεσμοφύλαξ
 καὶ κεκλεικῶς τὴν θύραν ἐκάθευθε φρουρεῖν τοῖς οἰ-
 κίαις παρακελεύσάμενος· ἔωθεν δὲ εἰσέρχεται πολλὰ
 τεύσας· καὶ παρελθὼν ἐπὶ πολὺ μὲν ἐξήτει τὸν Ἀντί-
 λον ἄσθλον ὑπὸ τῶν κακῶν γεγενημένων καὶ περιωῶν
 σκοπεῖτο καθ' ἕκαστον τῶν δεδεμένων, ὥσπερ εἰώ-
 σιν οἱ τοὺς οἰκίους νεκρούς, ἤδη ἐάλων ὄντων, ἀνα-
 ποῦντες ἐν ταῖς παρατάξεσι. καὶ εἰ γε μὴ τοῦνομα ἐβόη-
 σεν, Ἀντίφιλον Δεινομένους, κἂν ἐπὶ πολὺ ἠγγύησεν ἂν
 αὐτῷ ἦν, τοσοῦτον ἤλλακτο ὑπὸ τῶν δεινῶν. ὡς δὲ τὴν
 νῆν αἰσθόμενος ἀνεβόησε καὶ προσιδόντος διαστείλας
 κόμην καὶ ἀπαγαγὼν τοῦ προσώπου ἀύχηρὰν καὶ
 περικλιμένην ἔδειξεν αὐτὸν ὅστις ἦν, ἄμφω μὲν αὐ-
 κὰ κίπτουσιν ἰλιγγιάσαντες ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκίῳ θεῶ.
 ἔωθεν δὲ ἀναλαβὼν αὐτόν τε καὶ τὸν Ἀντίφιλον ὁ Δη-
 μέτριος καὶ σαφῶς ἕκαστα ὡς εἶχεν ἐκκυθόμενος παρ'
 τοῦ θαρρεῖν τε παρακελεύεται καὶ διελὼν τὸ τριβῶνιον
 μὲν ἤμισυ αὐτὸς ἀναβάλλεται, τὸ λοιπὸν δὲ ἐκείνῳ
 ἔωθεν αὐτὸς εἶχε πιναρὰ καὶ ἐκτετρυνωμένα ῥάκη περισπά-
 ζ. 31. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου πάντα τρόπον συνῆν ἐπιμε- 540
 ῦμενος αὐτοῦ καὶ θεραπεύων· παραδούς γὰρ ἑαυτὸν
 ἔωθεν ἐν τῷ λιμένι ἐμπόροις ἔωθεν εἰς μέσην ἡμέραν οὐκ
 ἔβουλον ἀπέφερον ἀχθοφορῶν. εἰτ' ἐκανελθὼν ἂν ἐκ τοῦ

ἔργου, μέρος μὲν τοῦ μισθοῦ τῷ δεσμοφύλακι καταβα-
 λῶν τιθασὸν αὐτῷ καὶ εἰρηνικὸν ἀπειργάζετο αὐτόν, τὸ
 λοιπὸν δὲ εἰς τὴν τοῦ φίλου θεραπείαν ἱκανῶς αὐτῷ
 διήρκει. καὶ τὰς μὲν ἡμέρας παρῆν τῷ Ἀντιφίλῳ παρα-
 μυθούμενος, ἐπεὶ δὲ νύξ καταλάβοι, ὀλίγον πρὸ τῆς θύ-
 ρας τοῦ δεσμοτηρίου στιβάδιόν τι ποιησάμενος καὶ φύλλα
 ὑποβαλόμενος ἀνεπαύετο. χρόνον μὲν οὖν τινα οὕτω διή-
 γον, εἰσιῶν μὲν ὁ Δημήτριος ἀκωλύτως, ῥᾶον δὲ φέρον
 τὴν συμφορὰν ὁ Ἀντίφιλος. 32. ὕστερον δὲ ἀποθανόντος
 ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ληστοῦ τινος ὑπὸ φαρμάκων, ὡς ἰδέ-
 κει, φυλακὴ τε ἀκριβῆς ἐγένετο καὶ οὐκέτι παρῆι εἰς τὸ
 οἴκημα οὐδὲ εἰς τῶν δεομένων. ἐφ' οἷς ἀπορῶν καὶ ἀνιά-
 541 μενος, οὐκ ἔχων ἄλλως παρεῖναι τῷ ἐταίρῳ, προσαγγί-
 λει ἑαυτὸν ἐλθῶν πρὸς τὸν ἀρμοστήν, ὡς εἰη κεκοιμη-
 νηκῶς τῆς ἐπὶ τὸν Ἄνουβιν ἐπιβουλῆς. ὡς δὲ τοῦτο εἶπεν,
 ἀπήγετο εὐθύς εἰς τὸ δεσμοτήριον, καὶ ἀχθεῖς παρὰ τὸν
 Ἀντίφιλον — τοῦτο γοῦν μόλις πολλὰ ἰκτεύσας τὸν
 δεσμοφύλακα ἐξεργάσατο παρ' αὐτοῦ πλησίον τῷ Ἀντι-
 φίλῳ καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ κλοιῷ δεδέσθαι — ἐνθα δὴ καὶ
 μάλιστα ἔδειξε τὴν εὐνοίαν ἣν εἶχε πρὸς αὐτόν, ἀμειψ-
 μὲν τῶν καθ' ἑαυτὸν δεινῶν· καίτοι ἐνόσησε καὶ αὐτός·
 ἐπιμελούμενος δὲ ὅπως ἐκεῖνος μάλιστα καθενυθῆσει καὶ
 ἦττον ἀνιάσεται· ὥστε ῥᾶον ἔφερον μετ' ἀλλήλων κακο-
 παθοῦντες. 33. χρόνῳ δὲ καὶ τοιόνδε τι προσπεσὸν ἔκαν-
 542 σεν ἐπὶ πλέον αὐτούς δυστυχοῦντας· εἰς γὰρ τῶν δεδε-
 μένων οὐκ οἶδ' ὅθεν ῥίνης εὐπορήσας καὶ συνωμότας
 πολλοὺς τῶν δεσμοτῶν προσλαβῶν ἀποκρίει τε τὴν ἄλ-
 σιν, ἣ ἐδέδεντο ἐξῆς, τῶν κλοιῶν εἰς αὐτὴν διειρομέ-
 νων, καὶ ἀπολύει ἅπαντας· οἱ δὲ ἀποκτείναντες εὐμαρῶς
 ὀλίγους ὄντας τοὺς φύλακας ἐκπηδῶσιν ἀθροοί. ἐκεῖνοι
 μὲν οὖν τὸ παραυτίκα ἐνθα ἐδύναντο ἕκαστος διασπα-
 ρέντες ὕστερον συνελήφθησαν οἱ πολλοί· ὁ Δημήτριος

καὶ ὁ Ἀντίφιλος κατὰ χώραν ἔμειναν, καὶ τοῦ Σύρου ὄμμενοι ἦδη ἀπιόντος. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, μαθὼν ἦν Αἴγυπτον ἐπιτετραμμένος τὸ συμβεβηκὸς ἐπ' ἐκεί-
 ρς μὲν ἐπεμψε τοὺς διωζομένους, μεταστειλάμενος δὲ
 ἅμψι τὸν Δημήτριον ἀπέλυσε τῶν δεσμῶν ἐπαινέσας
 μόνοι οὐκ ἀπέδρασαν· ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνοί γε ἠγάπησαν
 ἄφιέμενοι, ἐβόα δὲ ὁ Δημήτριος καὶ δεινὰ ἐποίει,
 κελσθαι σφᾶς οὐ μικρά, εἰ δοξοῦσι κακοῦργοι ὄντες
 ἢ ἢ ἐπάλῳ τοῦ μὴ ἀποδρᾶναι ἀφελσθαι· καὶ τέλος
 ἔγκασαν τὸν δικαστὴν ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα ἐξετάσαι.
 ἔπει ἔμαθεν οὐδὲν ἀδικούντας, ἐπαινέσας αὐτούς,
 Δημήτριον δὲ καὶ πάνυ θαυμάσας ἀφήσι παραμυ-
 σάμενος ἐπὶ τῇ κολάσει ἣν ἠνέσχοντο ἀδίκως δεθέν-
 , καὶ ἑκάτερον δωρησάμενος παρ' αὐτοῦ, δραχμαῖς
 μυριάς τὸν Ἀντίφιλον, δις τοσαύταις δὲ τὸν Δημή- 543
 εν. 34. ὁ μὲν οὖν Ἀντίφιλος ἔτι καὶ νῦν ἐν Αἴγύπτῳ
 ἐν, ὁ δὲ Δημήτριος καὶ τὰς αὐτοῦ δισφυρίας ἐκείνῳ
 κλιπῶν ᾤχετο ἀπιῶν εἰς τὴν Ἰνδικὴν παρὰ τοὺς Βραχ-
 νας, τοσοῦτον εἰπὼν πρὸς τὸν Ἀντίφιλον, ὡς συγγνω-
 ς ἂν εἰκότως νομίζοιτο ἦδη ἀπολιπῶν αὐτόν· οὔτε
 αὐτὸς δελσθαι τῶν χρημάτων, ἔστ' ἂν αὐτὸς ἦ, ὅπερ
 ἐν, ἀρκελσθαι ὀλίγοις δυνάμενος, οὔτε ἐκείνῳ ἔτι
 ν φίλον εὐμαρῶν τῶν πραγμάτων αὐτῷ γεγεννημένων.
 οὔτοι, ὦ Τόξαρι, οἱ Ἕλληνες φίλοι. εἰ δὲ μὴ προδιε-
 λλήκεις ἡμᾶς ὡς ἐπὶ φήμασι μέγα φρονοῦντας, καὶ αὐ-
 ἰς ἂν σοὶ τοὺς λόγους διεξῆλθον πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς
 πας, οὓς ὁ Δημήτριος εἶπεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὑπερ
 τοῦ μὲν οὐδὲν ἀπολογούμενος, ὑπερ τοῦ Ἀντιφίλου
 , καὶ θακρῶν προσέτι καὶ ἰκετεύων καὶ τὸ πᾶν ἐφ'
 πτόν ἀναδεξόμενος, ἄχρι μαστιγούμενος ὁ Σύρος ἀμ-
 τέρους ἀφήσιν αὐτούς.

35. Ἐγὼ μὲν οὖν τούτους ὀλίγους ἀπὸ πλειόνων,

44 οὓς πρώτους ἢ μνήμη ὑπέβαλε, διηγησαμένη σοι ἀγαθὸν
καὶ βεβαίους φίλους. καὶ τὸ λοιπὸν ἤδη καταβάς ἀπὸ
λόγου σοὶ τὴν ῥήτραν παραδίδωμι· σὺ δὲ ὅπως μὴ γί-
ρους ἐρεῖς τοὺς Σκυθίας, ἀλλὰ πολλῶν τούτων ἀμείνων
αὐτῷ σοὶ μελήσει, εἴ τι καὶ τῆς δεξιᾶς πεφρόντικας,
μὴ ἀπομηθεῖς αὐτήν. ἀλλὰ χρὴ ἄνδρα ἀγαθὸν εἶναι
ἐπεὶ καὶ γελοῖα ἂν πάθοις Ὀρέστην μὲν καὶ Πυλῶνα
πάνυ σοφιστικῶς ἐπαινέσας, ὑπὲρ δὲ τῆς Σκυθίας φη-
λος ῥήτωρ φαινόμενος.

ΤΟΞ. Εὖ γε, ὦ Μνήσιππε, ὅτι καὶ παροτρύνεις
πρὸς τὸν λόγον, ὥσπερ οὐ πάνυ σοὶ μέλον, εἴ ἀπο-
θεῖς τὴν γλῶτταν κρατηθεὶς ἐν τοῖς λόγοις. πλὴν ἔ-
ξομαι γε ἤδη μηδὲν ὥσπερ σὺ καλλιλογησάμενος· οὐ γὰρ
Σκυθικὸν τοῦτο, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν τὰ ἔργα ὑπε-
ρβέγγηται τοὺς λόγους. προσδοκῆσης δὲ μηδὲν τοιοῦτον
παρ' ἡμῶν, οἷα σὺ διεξελέλυθας ἐπαινῶν, εἴ τις ἀπρό-
κον ἐγήμεν αἰσχρὰν γυναικᾶ ἢ εἴ τις ἀργύριον ἐπέθε-
γαμουμένη φίλου ἀνδρὸς θυγατρὶ δύο τάλαντα, ἢ καὶ
Δί' εἴ τις παρέσχεν ἑαυτὸν δεδησόμενον ἐπὶ προδήλῳ
μικρὸν ὕστερον λυθῆσεσθαι· πάνυ γὰρ εὐτελεῖ ταῦτα
μεγαλοῦργον ἐν αὐτοῖς ἢ ἀνδρεῖον ἐνι οὐδέν. 36. ἐγὼ
σοὶ διηγῆσομαι φόνους πολλοὺς καὶ πολέμους καὶ θανά-
τους ὑπὲρ τῶν φίλων, ἵν' εἰδῆς ὡς παιδιὰ τὰ ὑμέτε-
ρα ἐστὶ παρὰ τὰ Σκυθικὰ ἐξετάξεσθαι. καίτοι οὐδὲ ἀλόγως
45 αὐτὸ πεπόνθατε, ἀλλὰ εἰκότως τὰ μικρὰ ταῦτα ἐπαινεῖτε
οὐδὲ γὰρ οὐδέ εἰσιν ὑμῖν ἀφορμαὶ ὑπερμεγέθεις πε-
πέδειξιν φιλίας ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα βιοῦσιν, ὥσπερ οὐ
ἂν ἐν γαλήνῃ μάθοις, εἴ ἀγαθὸς ὁ κυβερνήτης ἐστί· καὶ
μῶνος γὰρ δεήσει σοὶ πρὸς τὴν διάγνωσιν. παρ' ἡμῶν
συνεχεῖς οἱ πόλεμοι, καὶ ἢ ἐπελαυνόμεν ἄλλοις ἢ ὑπο-
χωροῦμεν ἐπιόντας ἢ συμπεσόντες ὑπὲρ νομῆς ἢ λεί-
μαχόμεθα, ἐνθα μάλιστα δεῖ φίλων ἀγαθῶν· καὶ δι-

ὡς βεβαιότατα συντιθέμεθα τὰς φιλίας, μόνον ὄπλον ἄμαχον καὶ δυσκολέμητον εἶναι νομίζοντες.

17. Πρῶτερον δέ σοι εἰπεῖν βούλομαι ὃν τρόπον ἔμεθα τοὺς φίλους, οὐκ ἐκ τῶν πότων, ὥσπερ ὑμεῖς, εἰ συνέφηβός τις ἢ γείτων ἦν, ἀλλ' ἐπειδὴν τινα ἐν ἀγαθῶν ἄνδρα καὶ μεγάλα ἐργάσασθαι θυνάμε- ἐπὶ τοῦτον ἅπαντες σπεύδομεν, καὶ ὅπερ ὑμεῖς ἐν ἰάμοις, τοῦτο ἡμεῖς ἐπὶ τῶν φίλων ποιεῖν ἀξιοῦμεν, ἄλλ' ἐπὶ μνηστευόμενοι καὶ πάντα ὁμοῦ πράττοντες, ὡς ἀμαρτάνοιμεν τῆς φιλίας μὴδὲ ἀπόβλητοι δόξωμεν κάπειδ' ἀν προκριθεῖς τις ἤδη φίλος ἢ, συνθήκαι ὁ τούτου καὶ ὄρκος ὁ μέγιστος, ἢ μὴν καὶ βιώσεσθαι ἰλλήλων καὶ ἀποθανεῖσθαι, ἢν δέη, ὑπὲρ τοῦ ἐτέ- ὄν ἑτερον· καὶ οὕτω ποιοῦμεν. ἀφ' οὗ γὰρ ἂν ἐν- τες ἅπαξ τοὺς δακτύλους ἐνσταλάξωμεν τὸ αἶμα εἰς α· καὶ τὰ ξίφη ἄκρα βάψαντες ἅμα ἀμφοτέροι ἐπι- νοι πίωμεν, οὐκ ἔστιν ὃ τι τὸ μετὰ τοῦτο ἡμᾶς 546 σσειν ἂν. ἐφείτα δὲ τὸ μέγιστον ἄχρι τριῶν ἐς τὰς ἡκας εἰσιέναι· ὡς ὅστις ἂν πολύφίλος ἢ, ὅμοιος δοκεῖ ταῖς κοιναῖς ταύταις καὶ μοιχευομέναις γυ· καὶ οἰόμεθα οὐκέθ' ὁμοίως ἰσχυρὰν αὐτοῦ τὴν ν εἶναι πρὸς πολλὰς εὐνοίας διαιρεθεῖσαν. 38. ἄρ· δὲ ἀπὸ τῶν Δανδάμιδος πρῶην γενομένων· ὁ γὰρ λαμῖς ἐν τῇ πρὸς Σαυρομάτας συμπλοκῇ, ἀπαχθέν- ἰχμαλάτου Ἀμιζώκου τοῦ φίλου αὐτοῦ — μᾶλλον ἰότερον ὁμοῦμαί σοι τὸν ὄρκον τὸν ἡμέτερον, ἐπεὶ οὔτο ἐν ἀρχῇ διωμολογησάμην· οὐ μὰ γὰρ τὸν Ἄνε- και τὸν Ἀκινάκην οὐδὲν πρὸς σέ, ὦ Μνήσιππε, ψευ- ρῶ περὶ τῶν φίλων τῶν Σκυθικῶν.

ΜΝΗΣ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ σου ὀμνύοντος ἐδεόμην· ἐ ὅμως εὖ ποιῶν οὐδένα τῶν θεῶν ἐπωμόσω.

ΤΟΞ. Τί σὺ λέγεις; οὐ σοι δοκοῦσιν ὁ Ἄνεμος καὶ

ὁ Ἀκινάκης θεοὶ εἶναι; οὕτως ἄρα ἠγγνόησας ὅτι ἂν ποῖς μείζον οὐδέν ἐστι ζωῆς τε καὶ θανάτου; οἱ τοίνυν τὸν Ἄνεμον καὶ τὸν Ἀκινάκην ὀμνύωμεν, ἠ ὀμνύωμεν ὡς τὸν μὲν Ἄνεμον ζωῆς αἰτίον ὄντα, Ἀκινάκην δὲ ὅτι ἀποθνήσκειν ποιεῖ.

ΜΝΗΣ. Καὶ μὴν εἰ διὰ γε τοῦτο, καὶ ἄλλω
 547 καὶ τὴν λόγῃν καὶ κώνειον δὲ καὶ βρόχον καὶ τὰ τοια
 ποικίλος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς ὁ θάνατος καὶ ἀπειροσ
 ἐφ' ἑαυτὸν παρέχεται ἀγούσας ὁδοὺς.

ΤΟΞ. Ὅρῳς τοῦτο ὡς ἐριστικὸν ποιεῖς καὶ δικαιο
 ὑποκρούων μεταξὺ καὶ διαφθεύρων μου τὸν λόγον;
 δὲ ἡσυχίαν ἤγον σοῦ λέγοντος.

ΜΝΗΣ. Ἄλλ' οὐκ αὐθίς γε, ὦ Τόξαρι, πο
 τοῦτο, πάνυ γὰρ ὀρθῶς ἐπειτήμησας· ὥστε θαρρῶν
 ἐπὶ τούτῳ λέγε, ὡς μηδὲ παρόντος ἐμοῦ τοῖς λόγοις,
 σιωπήσομαι σοι.

39. ΤΟΞ. Τετάρτη μὲν ἦν ἡμέρα τῆς φιλίας Λα
 μιδι καὶ Ἀμιζώκη, ἀφ' οὗ τὸ ἀλλήλων αἶμα συνεκ
 κεσαν· ἦγον δὲ ἡμῖν ἐπὶ τὴν χώραν Σαυρομάται μ
 μὲν ἱππεῦσιν, οἱ πεζοὶ δὲ τρις τοσοῦτοι ἐπεληλυθ
 ἐλέγοντο. οἷα δὲ οὐ προῖδομένους τὴν ἐφοδὸν αὐτῶν ἐ
 πεσόντες ἅπαντας μὲν τρέπουσι, πολλοὺς δὲ τῶν ἰ
 μων κτείνουσι, τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἀπάγουσι, κλι
 τες ἐφθῆ διανηξάμενος εἰς τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ,
 ἡμῖν τὸ ἡμισυ τοῦ στρατοπέδου καὶ μέρος τῶν ἀρ
 ἦν· οὕτω γὰρ ἐσκηνώσαμεν τότε, οὐκ οἶδα ὅ τι δ
 τοῖς ἀρχιπλάνοις ἡμῶν, ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ὄχθας
 Ταυαίδος. εὐθύς οὖν ἦ τε λεία περιηλαύνετο κα
 548 αἰχμάλωτα συνέιχετο καὶ τὰς σκηναὺς διήρπαζον κα
 ἀμάξας κατελαμβάνοντο, αὐτάνδρους τὰς πλείστας
 σκομένας, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ὑβρίζοντες τὰς κα

ιαὶ τὰς γυναῖκας· ἡμεῖς δὲ ἠνιώμεθα τῷ πράγματι.
 ἔ' Ἀμιζώκης ἀγόμενος — ἐαλώκει γάρ — ἐβόα τὸν
 ὀνομαστί κακῶς δεδεμένος καὶ ὑπεμίμησε τοῦ
 ε καὶ τῆς κύλικος. ὦν ἀκούσας ὁ Δάνδαμῖς οὐδὲν
 λήσας ἀπάντων ὀρώντων διανήχεται εἰς τοὺς πο-
 ρ· καὶ οἱ μὲν Σαυρομάται διηρμένοι τοὺς ἄκοντας
 ἐν ἐπ' αὐτὸν ὡς κατακεντήσουτες, ὁ δὲ ἐβόα τὸ
 τοῦτο δὲ ἦν τις εἰκη, οὐκέτι φονεύεται ὑπ' αὐ-
 λλά δέχονται αὐτὸν ὡς ἐπὶ λύτροις ἦκοντα. καὶ δὴ
 εἰς πρὸς τὸν ἄρχοντα αὐτῶν ἀπήτει τὸν φίλον, ὁ
 ρα ἦτει· μὴ γὰρ προήσεσθαι, εἰ μὴ μεγάλα ὑπερ-
 λάβοι· ὁ Δάνδαμῖς δέ, Ἄ μὲν εἶχον, φησίν, ἅπαντα
 σται ὑφ' ὑμῶν, εἰ δέ τι δύναμαι γυμνὸς ὑποτε-
 ἔτοιμος ὑποστῆναι ὑμῖν, καὶ πρόστατε ὅ τι ἂν
 εἰ βούλει δέ, ἐμὲ ἀντὶ τούτου λαβῶν κατάχρησαι
 τι σοι φίλον. ὁ δὲ Σαυρομάτης, Οὐδέν, ἔφη, δεῖ
 ατέχεσθαι σε καὶ ταῦτα Ζίριν ἦκοντα, σὺ δὲ ὦν
 ἔρος καταβαλὼν ἄγου τὸν φίλον. ἤρετο ὁ Δάνδα- 549
 ι καὶ βούλεται λαβεῖν· ὁ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἦτη-
 δὲ αὐτίκα παρέσχεν ἐκκόπτειν αὐτούς· κάπειδὴ
 κτο καὶ ἦδη τὰ λύτρα εἶχον οἱ Σαυρομάται, παρα-
 τὸν Ἀμιζώκην ἐπανήγει ἐπερειδόμενος αὐτῷ, καὶ
 ἀνηξάμενοι ἀπεσώθησαν πρὸς ἡμᾶς. 41. τοῦτο γε-
 ἠν παρεμυθήσατο ἅπαντας Σκύθας καὶ οὐκέτι ἦ-
 ι ἐνόμιζον ὀρώντες ὅτι τὸ μέγιστον ἦμῖν τῶν ἀγα-
 ὑκ ἀπήγαγον οἱ πολέμιοι, ἀλλ' ὅτι ἦν παρ' ἡμῖν
 τῆ γνώμη καὶ ἡ πρὸς τοὺς φίλους πίστις. καὶ τοὺς
 μάτας δὲ τὸ αὐτὸ οὐ μετρίως ἐφόβησε λογιζομένους
 ἴους ἄνδρας ἐκ παρασκευῆς μαχοῦνται, εἰ καὶ ἐν
 ροδοκίῳ τότε ὑπερέσχον· ὥστε νυκτὸς ἐπιγενο-
 ἀπολιπόντες τὰ πλεῖστα τῶν βοσκημάτων καὶ τὰς
 ε ἐμπρήσαντες ὄχοντο φεύγοντες. ὁ μέντοι Ἀμι-
 ΙCΙΑΝ. II.

ζώκης οὐκέτι ἠνέσχετο βλέπειν αὐτὸς ἐπὶ τυφλῶ τῷ δάμιδι, ἀλλὰ τυφλώσας καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀμφὶ κάθηται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν δημοσίᾳ πάσης τιμῆς τρεφόμενοι.

42. Τί τοιοῦτον; ὦ Μνήσιππε, ὑμεῖς ἐχοιτε ἂν εἰ καὶ ἄλλους σοι δέκα δοίη τις ἐπὶ τοῖς πέντε κατασασθαι ἀνωμότους, εἰ βούλει, ὡς καὶ πολλὰ ἐπιπέσει αὐτοῖς; καίτοι ἐγὼ μὲν σοι γυμνὸν τὸ ἔργον διήμην· εἰ δὲ σύ τινα τοιοῦτον ἔλεγες, εὖ οἶδα, ὅπως κομπᾶ ἐγκατέμιξας, τῷ λόγῳ, οἷα ἰκέτευεν ὁ Δάμις καὶ ὡς ἐτυφλοῦτο καὶ ἃ εἶπε καὶ ὡς ἐπανῆκε καὶ ὡς δέξαντο αὐτὸν ἐπευφημοῦντες οἱ Σκυθαὶ καὶ ἄλλαι ὑμεῖς μηχανᾶσθαι εἰώθατε πρὸς τὴν ἀκρόασιν. 43. εἰ δ' οὖν καὶ ἄλλον ἰσότιμον, Βελίτταν Ἀμιζάκου τι ἀνεσιόν· ὃς ἐπεὶ κατασπασθέντα ἐκ τοῦ Ἰππου ὑπὸ τοῖς εἶδε Βάσθην τὸν φίλον — ἅμα δὲ ἔτυχον θηρῶν καὶ ἦδη ὁ λέων περιπλακεῖς αὐτῷ ἐνεπεφύκει τῷ ἰ καὶ τοῖς ὄνυξιν ἐσπάρατε, καταπηθήσας καὶ αὐτὸς πίπτει κατόπιν τῷ θηρίῳ καὶ περιέσπα, πρὸς ἐπαροξύνων καὶ μετᾶγων καὶ διὰ τῶν ὀδόντων μ διείρων τοὺς δακτύλους καὶ τὸν Βάσθην, ὡς οἶόνι ὑπεξελεῖν πειρωμένος τοῦ δήγματος· ἄχρι δὲ ὁ ἀφελὶς ἐκείνου ἤμιθνήτα ἦδη ἐπὶ τὸν Βελίτταν ἀπεσι καὶ συμπλακεῖς ἀπέκτεινε κάκεινον· ὁ δὲ ἀποθνή τὸ γοῦν τοσοῦτον ἐφθῆ πατάξας τῷ ἀκινάκῃ τὸν λ εἰς τὸ στέρον, ὥστε ἅμα πάντες ἀπέθανον, καὶ 551 ἐθάψαμεν αὐτοὺς δύο τάφους ἀναχώσαντες πλησίον μὲν τῶν φίλων, ἕνα δὲ καταντικρὺ τοῦ λέοντος.

44. Τρίτην δέ σοι διηγήσομαι, ὦ Μνήσιππε Μακέντου φίλιαν καὶ Λογγάτου καὶ Ἀρσακόμα. Ἀρσακόμας οὗτος ἠράσθη Μαζαίας τῆς Λευκάνορι βασιλεύσαντος ἐν Βοσπόρῳ, ὅποτε ἐπρέσβευεν ὑπὲρ

μου, ὃν οἱ Βοσπορανοὶ αἰεὶ φέροντες ἡμῖν τότε ἦδη
 οὐ μῆνα ὑπερήμεροι ἐγγένηντο. ἐν τῷ δείπνῳ οὖν
 ἐν τῇ Μαζαίαν μεγάλην καὶ καλὴν παρθένου ἦρα καὶ
 ἤρως εἶχε. τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν φόρων διεπέπρακτο
 καὶ ἐχορημάτιζεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καὶ εἰστία ἦδη αὐ-
 τοποπέμπων. ἔθος δὲ ἐστὶν ἐν Βοσπόρῳ, τοὺς μνη-
 στῆρας ἐπὶ τῷ δείπνῳ αἰτεῖν τὰς κόρας καὶ λέγειν, οἵτινες
 εὖ ἀξιοῦσι καταδεχθῆναι ἐπὶ τὸν γάμον. καὶ δὴ καὶ
 ἐτυχον ἐν τῷ δείπνῳ πολλοὶ μνηστῆρες παρόντες,
 βασιλεῖς καὶ βασιλέων παῖδες, καὶ Τιγραπάτης ἦν ὁ Λα-
 οδυναστίης καὶ Ἀθύρμαχος ὁ Μαχλυνηῆς ἄρχων καὶ
 οἱ πολλοί. δεῖ δὲ τῶν μνηστῆρων ἕκαστον προσαγγέ-
 ιναι ἑαυτόν, διότι μνηστευσόμενος ἦκει, δεῖπνεῖν ἐν
 ἄλλοις κατακείμενον ἐφ' ἡσυχίας· ἐπὰν δὲ παύσαν-
 θαι δεῖπνοῦντες, αἰτήσαντα φιάλην ἐπισπεῖσαι κατὰ τῆς
 ἐπέξης καὶ μνηστεύεσθαι τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα 552
 τὸν, ὥς τις ἢ γένους ἢ πλοῦτου ἢ δυνάμεως ἔχει.
 πολλῶν οὖν κατὰ τόνδε τὸν νόμον σπεισάντων καὶ
 ἠρσάντων καὶ βασιλείας καὶ πλοῦτους καταριθμησαμέ-
 νων τελευταῖος ὁ Ἀρσακόμας αἰτήσας τὴν φιάλην οὐκ
 ἔδωκεν — οὐ γὰρ ἔθος ἡμῖν ἐκχεῖν τὸν οἶνον, ἀλλὰ ὕβρις
 δοκεῖ τοῦτο εἰς τὸν θεόν — πῶν δὲ ἀμυστί, Δός
 μοι, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ, τὴν θυγατέρα σου Μαζαίαν γυ-
 ναικα ἔχειν πολὺ ἐπιτηδειοτέρῳ τούτων ὄντι ὅποσα γε
 ἐπὶ πλοῦτι καὶ τοῖς κτήμασι. τοῦ δὲ Λευκάνορος θαν-
 οῦσαντος — ἥπιστατο γὰρ πένητα τὸν Ἀρσακόμαν καὶ
 οὐδ' αὖν τῶν πολλῶν — καὶ ἐφομένον, Πόσα δὲ βοσκή-
 σα ἢ πόσας ἀμάξας ἔχεις, ὦ Ἀρσακόμα; ταῦτά γὰρ
 εἰς πλοῦτεῖτε. Ἄλλ' οὐχ ἀμάξας, ἔφη, ἔχω οὐδὲ ἀγέ-
 ρας, ἀλλ' εἰσί μοι δύο φίλοι καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ οἶοι οὐκ
 ἄλλοι Σκυθῶν. τότε μὲν οὖν ἐγελάσθη ἐπὶ τούτοις καὶ
 ἀπόφθη καὶ μεθύειν ἔδοξεν. ἔωθεν δὲ προκριθεὶς τῶν

ἄλλων Ἀδύρμαχος ἐμελλεν ἀπάγειν τὴν νύμφην ἐς
 Μαιῶτιν παρὰ τοὺς Μάχλυας. 46. ὁ δὲ Ἄρσακος
 ἐπανελθὼν οἰκαθε μὴνύει τοῖς φίλοις ὡς ἀτιμασθῆναι
 τοῦ βασιλέως καὶ γελασθεῖν ἐν τῷ συμποσίῳ πένθης
 δόξας. Καίτοι, ἔφη, ἐγὼ διηγησάμην αὐτῷ τὸν κλι-
 ὀπόσος ἐστὶ μοι, ὑμᾶς, ὦ Δογγάτα καὶ Μακέντα, καὶ
 εὐνοίαν τὴν ὑμετέραν πολὺ ἀμείνω καὶ βεβαιότη-
 Βοσκορανῶν δυνάμεως. ἀλλ' ἐμοῦ ταῦτα διεξιόντος
 553 μὲν ἐχλεύαζε καὶ κατεφρόνει, Ἀδουρμάχῳ δὲ τῷ Μ-
 παρεδωκεν ἀπάγειν τὴν νύμφην, ὅτι χρυσᾶς τε φ-
 ἐλέγετο ἔχειν δέκα καὶ ἀμάξας τετρακλίνοους ὄγδοις
 καὶ πρόβατα καὶ βουὸς κολλοῦς. οὕτως ἄρα προετί-
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν βοσκήματα πολλὰ καὶ ἐκπώματα
 ἐργα καὶ ἀμάξας βαρείας. Ἐγὼ δέ, ὦ φίλοι, δι' ἄ-
 τερα ἀνιῶμαι, καὶ γὰρ ἐρῶ τῆς Μαζαίας καὶ ἡ ὕβρι-
 τοσοῦτοις ἀνθρώποις οὐ μετρίως μου καθίκετο, οἰ-
 καὶ ὑμᾶς ἐκ' ἰσῆς ἠδικῆσθαι· τὸ γὰρ τρίτον μετὴν
 στῶ ὑμῶν τῆς ἀτιμίας, εἰ γε οὕτω βιοῦμεν ὡς ἀφ-
 συνεληλύθαμεν εἰς ἀνθρώπος ὄντες καὶ τὰ αὐτὰ ἀνι-
 νοὶ καὶ τὰ αὐτὰ χαίροντες. Οὐ μόνον, ἐπέειπεν ὁ Δογ-
 τῆς, ἀλλὰ ἕκαστος ἡμῶν ὅλος ὕβρισται, ὅποτε σὺ τοὺς
 ἐπαθεῖς. 47. Πῶς οὖν, ὁ Μακέντης ἔφη, χρησόμεθα
 παροῦσι; Διελώμεθα, ἔφη ὁ Δογγάτης, τὸ ἔργον·
 ἐγὼ μὲν ὑπισχνοῦμαι Ἄρσακόμα τὴν κεφαλὴν κομ-
 τοῦ Λευκάνορος, σὲ δὲ χρῆ τὴν νύμφην ἐπανάγειν ἐπὶ
 Οὕτω γινέσθω, ἔφη. σὺ δέ, ὦ Ἄρσακόμα, ἐν τοσο-
 — εἰκὸς γὰρ καὶ στρατιᾶς καὶ πολέμου τὸ μετὰ τὸ
 δεῆσειν ἡμᾶς — αὐτοῦ περιμένων συναίγειρε καὶ πε-
 σκεύαζε ὄπλα καὶ ἵππους καὶ τὴν ἄλλην δύναμιν ὡς πλ-
 στην. ῥᾶστα δ' ἂν πολλοὺς προσαγάγοις αὐτός τε ἀ-
 θύς ὢν καὶ ἡμῖν οὐκ ὀλίγων ὄντων οἰκείων, μάλιστα
 εἰ καθέξοιο ἐπὶ τῆς βύρσης τοῦ βοός. ἔδοξε ταῦτα, κ

· ἐχώρει ὡς εἶχεν εὐθύς ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου ὁ Λογγά-
 ῖ Μακέντης δὲ ἐπὶ τοὺς Μάχλυας, ἱππότης ἐκάτερος, ⁵⁵⁴
 Ἄρσακόμας οἰκοὶ μένων τοῖς τε ἡλικιώταις διελέ-
 και ᾤπλιζε δύναμιν παρὰ τῶν οἰκείων, τέλος δὲ καὶ
 ἦς βύρσης ἐκαθέζετο. 48. τὸ δὲ ἔθος ἡμῖν τὸ περὶ
 τύρσαν οὕτως ἔχει· ἐπειδὴν ἀδικηθεῖς τις πρὸς ἐτέ-
 κμύνασθαι βουλόμενος ἴδη καθ' ἑαυτὸν οὐκ ἀξιό-
 ς ᾶν, βοῦν λερεύσας τὰ μὲν κρέα κατακόψας ἤψη-
 αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας χαμαὶ τὴν βύρσαν κάθηται ἐπ'
 ς εἰς τοῦντισω παραγαγὼν τῷ χειρὶ ᾧσπερ οἱ ἐκ τῶν
 ἡνων δεδεμένοι. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡμῖν ἡ μεγίστη ἱκε-
 τι. παρακειμένων δὲ τῶν κρεῶν τοῦ βοῦς προσιόντες
 κελοὶ καὶ τῶν ἄλλων ὁ βουλόμενος μοιραν ἕκαστος
 ἢ ἐπιβὰς τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα ὑπισχνεῖται κατὰ
 ἡμιν, ὁ μὲν πέντε ἱππέας παρέξειν ἀσίτους καὶ ἀμί-
 ς, ὁ δὲ δέκα, ὁ δὲ πλείους, ὁ δὲ ὀπλίτας ἢ πεζοὺς
 ἰοὺς ἂν δύνηται, ὁ δὲ μόνον ἑαυτὸν ὁ πενέστατος.
 ἰζεται οὖν ἐπὶ τῆς βύρσης πολὺ πλῆθος ἐνίοτε καὶ
 νοῦτον σύνταγμα βεβαϊότατόν τε ἐστὶ συμμεῖναι καὶ
 ἰσμαχον τοῖς ἐχθροῖς ἄτε καὶ ἐνορκον ὄν· τὸ γὰρ ἐπι-
 υ τῆς βύρσης ὄρκος ἐστίν. ὁ μὲν οὖν Ἄρσακόμας
 νύτοις ἦν. καὶ ἠθροίσθησαν αὐτῷ ἱππεῖς μὲν ἀμφὶ
 πεντακισχιλοὺς, ὀπλίται δὲ καὶ πεζοὶ συναμφοτέροι
 ὕριοι. 49. ὁ δὲ Λογγάτης ἀγνοούμενος παρελθὼν ἐς ⁵⁵⁵
 Βόσπορον προσέρχεται τῷ βασιλεὶ διοικουμένῳ τι τῆς
 ἰς καὶ φησὶν ἠκειν μὲν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν,
 δὲ αὐτῷ μεγάλα πράγματα κομίζων. τοῦ δὲ λέγειν
 ὕσαντος, Οἱ μὲν Σκύθαι, φησί, τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ
 καθ' ἡμέραν ἀξιοῦσι, μὴ ὑπερβαίνειν τοὺς νομέας
 ν ἐς τὸ πεδλίον, ἀλλὰ μέχρι τοῦ τραχῶνος νέμειν· τοὺς
 ἡστὰς οὓς αἰτιαῖσθε ὡς κατατρέχοντας ὑμῶν τὴν χώ-
 , οὐ φασὶν ἀπὸ κοινῆς γνώμης ἐκπέμπεσθαι, ἀλλὰ

ἰδίᾳ ἕκαστον ἐπὶ τῷ κέρδει κλωπεύειν· εἰ δέ τις ἄλλο
 το, αὐτὸν σὲ κύριον εἶναι κολάζειν· ταῦτα μὲν ἐπὶ
 ἐπεστάλκασιν. 50. ἐγὼ δὲ μηνύσω σοι μεγάλην ἐπι-
 ἔσομένην ἐφ' ὑμᾶς ὑπ' Ἀρσακόμα τοῦ Μαρσιάνου
 ἐπρέσβευε πρῶην παρὰ σὲ καί, οἶμαι, διότι αἰτίας
 θυγατέρα οὐκ ἔτυχς παρὰ σοῦ, ἀγανακτεῖ καὶ ἐπι-
 βύρσης ἐβδόμην ἤδη ἡμέραν κάθηται καὶ συνήκει
 τὸς οὐκ ὀλίγος αὐτῷ. ἤκουσα, ἔφη ὁ Δευκάνωρ, καὶ
 τὸς ἀθροίξεσθαι δύναμιν ἀπὸ βύρσης, ὅτι δὲ ἐπι-
 συνίσταται καὶ ὅτι Ἀρσακόμας ἐστὶν ὁ ἐλαύνων, ἤκουσα
 ἄλλ' ἐπὶ σέ, ἔφη ὁ Δογχάτης, ἡ παρασκευή· ἐπι-
 ἐχθρὸς ὁ Ἀρσακόμας ἐστὶ, καὶ ἀχθεταὶ διότι προση-
 αὐτοῦ ὑπὸ τῶν γεραιτέρων καὶ ἀμείνων τὰ πάντα
 6 εἶναι· εἰ δέ μοι ὑπόσχαιο τὴν ἑτέρα σου θυγατέρα
 κέτιν, οὐδὲ τὰ ἄλλα ἀναξίω ὑμῶν ὄντι, οὐκ εἰς
 σοι ἤξω τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κομίζων. Τπισχνοῦμαι
 ὁ βασιλεύς, μάλα περιδεὴς γενόμενος· ἔγνω γὰρ τὴν
 τίαν τῆς ὀργῆς τῆς Ἀρσακόμα τὴν ἐπὶ τῷ γάμῳ καὶ
 λως ὑπέπτησεν ἀεὶ τοὺς Σκύθας. ὁ δὲ Δογχάτης,
 σον, εἶπεν, ἢ μὴ φυλάξειν τὰς συνθήκας, μηδὲ ἐπι-
 νῆσεσθαι. τότε ἤδη τούτων γινομένων καὶ ἐπὶ ἀντι-
 νας εἰς τὸν οὐρανὸν ἤθειλεν ὀμνύειν, Μὴ σύ γε ἐπι-
 εἶπε, μὴ καὶ τις ὑπὶδῃται τῶν ὀρώντων ἐφ' ὅτῳ ὄντι
 μοτουμέν, ἀλλ' εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἄρεος τουτὶ εἰσελ-
 τες, ἐπικλεισάμενοι τὰς θύρας ὀμνύωμεν, ἀκουσάμενοι
 μηδεὶς· εἰ γὰρ τι τούτων πύθοιτο Ἀρσακόμας, δέδοται
 προθύσῃται με τοῦ πολέμου χεῖρα οὐ μικρὰν ἤδη καὶ
 βεβλημένος. Εἰσίωμεν, ἔφη ὁ βασιλεύς, ὑμεῖς δὲ ἐπι-
 στητε ὅτι ποροπατάω· μηδεὶς δὲ παρέστω ἐς τὸν οὐρανὸν
 ὄντινα μὴ ἐγὼ καλέσω. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν εἰσηλθόν, οἱ
 ρυφόροι δὲ ἀπέστησαν, σπασάμενος τὸν ἀκινάκη
 σχῶν τῇ ἑτέρᾳ τὸ στόμα, ὡς μὴ βοήσεις, καίει παρὰ

ὄν, εἶτα ἀποτεμῶν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῇ χλαμύδι
 ἐξήκει, μεταξὺ διαλεγόμενος δῆθεν αὐτῷ καὶ διὰ
 ὧν ἤξειν λέγων, ὡς δὴ ἐπὶ τι πεμφθεὶς ὑπ' ἐκείνου.
 οὕτως ἐπὶ τὸν τόπον ἀφικόμενος, ἐνθα καταδεδεμέ-
 καταλελοίπει τὸν ἵππον, ἀναβὰς ἀφιππάσατο εἰς τὴν
 θάλασσαν. διώξεις δὲ οὐκ ἐγένετο αὐτοῦ, ἐπὶ πολὺ ἀγνοη-
 ῶν τὸ γεγονός τῶν Βοσπορανῶν, καὶ ὅτε ἐγνώσαν,
 τῆς βασιλείας στασιαζόντων. 51. ταῦτα μὲν ὁ Λογ- 557
 ῆς ἔπραξε καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἀπεπλήρωσε τῷ Ἄρσα-
 ῖ παραδούς τὴν κεφαλὴν τοῦ Λευκάνορος. ὁ Μακέν-
 τος καθ' ὁδὸν ἀκούσας τὰ ἐν Βοσπόρῳ γεγόμενα ἤμεν-
 ρὸς Μάχλνας καὶ πρῶτος ἀγγείλας αὐτοῖς τὸν φόνου
 βασιλέως, Ἡ πόλις δέ, ἔφη, ὦ Ἀδύρμαχε, σὲ γαμβρὸν
 ἐπὶ τὴν βασιλείαν καλεῖ· ὥστε σὺ μὲν προελάσας
 μαλάμβανε τὴν ἀρχὴν, τεταραγμένοις τοῖς πράγμασιν
 φανείς· ἡ κόρη δέ σοι κατόπιν ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ἐπέ-
 ραον γὰρ οὕτως προσάξει Βοσπορανῶν τοὺς πολ-
 ῖς ἰδόντας τὴν Λευκάνορος θυγατέρα. ἐγὼ δὲ Ἄλανός
 εἰμι καὶ τῇ παιδί ταύτῃ συγγενῆς μητρόθεν· παρ'
 ἧν γὰρ οὐδ' αὖτε τὴν Μάστειραν ἠγάγετο ὁ Λευκάνωρ·
 νῦν σοι ἦκω παρὰ τῶν τῆς Μαστείρας ἀδελφῶν τῶν
 Ἀλανία παρακελευομένων ὅτι τάχιστα ἐλαύνειν ἐπὶ
 τὸν Βόσπορον καὶ μὴ περιδεῖν ὡς Εὐβίοτον περιελθοῦ-
 ν τὴν ἀρχὴν, ὃς ἀδελφὸς ἂν νόθος Λευκάνορος Σκύ-
 ρις μὲν αἰεὶ φίλος ἐστίν, Ἄλανοις δὲ ἀπέχθεται. ταῦτα
 ἔλεγεν ὁ Μακέντης ὁμόσκενος καὶ ὁμόγλωττος τοῖς
 ἀνοῖς ἂν· κοινὰ γὰρ ταῦτα Ἄλανοις καὶ Σκύθαις,
 ἦν ὅτι οὐ πάνυ κομᾶσιν οἱ Ἄλανοι ὥσπερ οἱ Σκύθαι.
 ἀλλ' ὁ Μακέντης καὶ τοῦτο εἰκαστο αὐτοῖς καὶ ἀποκεκάρ-
 τῆς κόμης ὁπόσον εἰκὸς ἦν ἔλαττον κομᾶν τὸν Ἄλα-
 ν τοῦ Σκύθου· ὥστε ἐπιστεύετο διὰ ταῦτα Μαστείρας
 ἢ Μαζαίας συγγενῆς εἶναι. 52. Καὶ νῦν, ἔφη, ὦ Ἀδύρ-

μαχε. ἐλαύνειν ἔτοιμος ἅμα σοι ἐπὶ τὸν Βόσπορον,
 ἐθέλης, μένειν τε. εἰ δέοι, καὶ τὴν παιδα ἄγειν. Τὸ
 ἔφη, καὶ μᾶλλον, ὁ Ἀδύρμαχος, ἐθέλησαιμ' ἂν, ἀφ'
 556 ματος οὔτα σε Μαζαίαν ἄγειν. ἦν μὲν γὰρ ἅμα ἦν
 ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἱππεὶ ἐνὶ πλείους ἂν γενοίμεθα
 δέ μοι τὴν γυναῖκα ἄγοις, ἀντὶ πολλῶν ἂν γένοιο. καὶ
 ἐγίνετο· καὶ ὁ μὲν ἀπήλανε παραδούς τῷ Μακέντῳ
 τὴν Μαζαίαν παρθένον ἔτι οὔσαν. ὁ δὲ ἡμέρας μὲν
 τῆς ἁμαξῆς ἤγεν αὐτήν, ἐπεὶ δὲ νύξ κατέλαβεν, ἀνα-
 μεις ἐπὶ τὸν ἵππον — ἐτεθεραπεύκει δὲ ἓνα σφίον
 λον ἱππέα ἔπεσθαι — ἀνακηδήσας καὶ αὐτὸς οὐκέτι
 τὴν Μαιῶτιν ἤλανε, ἀλλ' ἀποτραπόμενος εἰς τὴν
 σογίαν ἐν δεξιᾷ λαβὼν τὰ Μιτραίων ὄρη, διαναπαύ-
 μεταξὺ τὴν παιδα, τριταῖος ἐτέλεσεν ἐκ Μαχλύσι
 Σκιδας. καὶ ὁ μὲν ἵππος αὐτῷ, ἐπειδὴ ἐπαύσατο τὸ
 δρομον, μικρὸν ἐπιστάς ἀποθνήσκει. 53. ὁ δὲ Μαζῆν
 ἐργασίως τὴν Μαζαίαν τῷ Ἀρσακόμα, Λέδεξο, εἶπε,
 παρ' ἐμοῦ τὴν ὑπόσχεσιν. τοῦ δὲ πρὸς τὸ ἀνέλπισ-
 τοῦ θεσματος καταπλεγίτος καὶ χάριν ὁμολογοῦν-
 τῆς, ἔφη ὁ Μακέντης, ἄλλον με ποιῶν σεαυτοῦ· τὸ γὰρ
 χάριν ἐμοὶ ὁμολογεῖν ἐφ' οἷς ἔπραξα τοῖσι τοιόνδε ἐσ-
 ὄσπερ ἂν εἰ ἡ ἀριστερά μου χάριν εἰδείη τῇ δεξιᾷ, δι-
 τρωθεῖσαν ποτε αὐτὴν ἐθεράπευσε καὶ φιλοφρόνως ἐ-
 μεῖθε καμνοῦσης. γελοῖα τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἂν ποιῶ-
 μεθα καὶ αἰσχυροὶ καὶ ὡς οἶόν τε ἦν εἰς ἓνα συν-
 θοῖτες ἔτι μᾶρα νομίζομεν εἶναι. εἰ τὸ μέρος ἡμῶν ἐπὶ
 τὴν πρώτην ὑπὲρ ὅλου τοῦ σώματος· ὑπὲρ αὐτοῦ
 557 ἐπὶ τὸ μέρος ὅν τοῦ ὅλου ἐν πάσῃσι. οὕτως μὲν
 Μακέντης ἔφη τῷ Ἀρσακόμα χάριν ὁμολογήσαιτι. 54.
 δὲ Ἀδύρμαχος ὡς ἤκοις τὴν ἐπιβουλήν, εἰς μὲν τὸν
 Βόσπορον οὐκέτι ἦλθε — ἤδη γὰρ Εὐρίππος ἤρχεν ἐ-
 κείνης ἐκ Σαυροματῶν. παρ' οἷς διέτριβεν — εἰς δὲ τὴν

νῦ ἐπανελθῶν καὶ στρατιὰν πολλὴν συναγαγὼν διὰ
 ὄρεινῆς εἰσέβαλεν εἰς τὴν Σκυθίαν· καὶ ὁ Εὐβίωτος
 ἐτὰ πολὺ καὶ οὗτος εἰσέπεσεν ἄγων πανδημεὶ μὲν
 Ἕλληνας, Ἄλανοὺς δὲ καὶ Σανρομάτας ἐπικλήτους
 ἔρους δισμυρίους· ἀναμίζαντες δὲ τὰ στρατεύματα
 ἰβίωτος καὶ ὁ Ἀδύρμαχος, ἑννέα μυριάδες ἅπαντες
 οὐτο καὶ τούτων τὸ τρίτον ἰκποτοξόται. ἡμεῖς δὲ —
 γὰρ αὐτὸς μετέσχον τῆς ἐξόδου αὐτοῖς ἐπιδοὺς ἐν τῇ
 γῆ τότε ἰκπέας αὐτοτελεῖς ἑκατόν — οὐ πολλῶ ἑλατ-
 τῶν τρισμυρίων σὺν τοῖς ἰκπεῦσιν ἀθροισθέντες
 ἰένομεν τὴν ἐφοδον· ἐστρατήγει δὲ ὁ Ἀρσακόμας. καὶ
 δὴ προσιόντας εἶδομεν αὐτούς, ἀντεπήγομεν προεπα-
 ρτες τὸ ἰκπικόν. γενομένης δὲ ἐπὶ πολὺ μάχης καρτε-
 ἐνεδίδου ἤδη τὰ ἡμέτερα καὶ παρερρήγνυτο ἡ φά-
 ρις, καὶ τέλος εἰς δύο διεκόπη τὸ Σκυθικὸν ἅπαν, καὶ
 ἐν ὑπέφενγεν οὐ πάνυ σαφῶς ἠττημένον, ἀλλ' ἀνα-
 ησῖς ἐδόκει ἢ φυγῆ· οὐδὲ γὰρ οἱ Ἄλανοι ἐτόλμων
 πολὺ διαώκειν· τὸ δὲ ἡμῖν, ὅπερ καὶ ἑλαττον, περι-
 ντες οἱ Ἄλανοι καὶ Μάχλυες ἔκοπτον πανταχόθεν
 ὄνως ἀφιέντες τῶν οἰστῶν καὶ ἀκοντίων, ὥστε πάνυ
 ροῦντο ἡμῶν οἱ περιεσχημένοι, καὶ ἤδη προτεντο οἱ 560
 λοὶ τὰ ὄπλα. 55. ἐν τούτοις δὲ καὶ ὁ Λογγάτης καὶ ὁ
 κέντης ἔτυχον ὄντες καὶ ἐτέτρωντο ἤδη προκινδυ-
 ντες, ὁ μὲν στυρακίῳ εἰς τὸν μηρὸν ὁ Λογγάτης, ὁ
 κέντης δὲ πελέκει εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ κοιτῶ εἰς τὸν
 ν· ὅπερ αἰσθόμενος ὁ Ἀρσακόμας, ἐν ἡμῖν τοῖς ἄλ-
 λων, θεινὸν ἠγησάμενος, εἰ ἄπεισι καταλιπὼν τοὺς
 νους, προσβαλὼν τοὺς μύωπας τῷ ἵππῳ ἐμβοήσας
 ννε διὰ τῶν πολεμίων κοπίδα διηρμένος, ὥστε τοὺς
 γλυκας μὴδὲ ὑποστῆναι τὸ ρόθιον τοῦ θυμοῦ, ἀλλὰ
 φεθέντες ἔδωκαν αὐτῷ διεξελθεῖν. ὁ δὲ ἀνακτησάμε-
 τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας παρακαλέσας

ὄρμησεν ἐκὶ τῶν Ἀθύρμαχου καὶ κατέβη τῆ κοιλίη π
 τὸν αἰθέρα μέχρι τῆς ζωῆς διέτεμε. κροῦτος δὲ ἐκὶ
 διελίθη τὸ Μαχλυκὸν ἄπαν καὶ τὸ Ἀλεττικὸν οὐ μ
 πολὺ καὶ οἱ Ἕλλητες ἐκὶ τοῖτοῖς ὥστε ἐκροτοῦν
 ὑπαρχῆς ἡμεῖς καὶ ἐπέβληθόμεν ἐν ἐκὶ πολὺ κτήσας
 εἰ μὴ τὴν τὸ ἔργον ἀφείλετο. εἰς δὲ τὴν ἐπιπέδαν
 παρὰ τῶν πολεμίων ἤκοιτες ἐδέστω φιλίαι ποιῶν
 Βοσπορονοὶ μὲν ἱποπέδου δικλιεσίου τὸν δεσμὸν ἔ
 στρονόμενοι, Μάχλιες δὲ ὀμήρους δάσων ἔφασαν,
 1) Ἀλιανοὶ δὲ αἰτὶ τῆς ἐφόδοι ἐκείνης Σινδιατοῦς ἢ
 χειρώσασθαι ὑπέστησαν ἐκ πολλοῦ διαστῶτα. ἐκὶ
 τοῖς ἐπέσθημεν, δόξαν πολὺ πρότερον Ἀρσάκομα
 Λογγάτη καὶ ἐγένετο εἰρήνη ἐκείνων πριτατενὸν
 ἕκαστα.

Τοιαῦτα, ὦ Μνήσιπε, τολμῶδι ποιεῖν Σκυθὰ ἰ
 τῶν φίλων.

56. ΜΝΗΣ. Πάνυ τραγικά, ὦ Τόξари, καὶ μὴ
 ὅμοια· καὶ ἴλεως μὲν ὁ Ἀκινάκης καὶ ὁ Ἄριμος εἶεν,
 ὁμοσας· εἰ γοῦν τις ἀπιστοίη αὐτοῖς, οὐ καὶν μεμ
 εἶναι δόξειεν ἄν.

ΤΟΞ. Ἄλλ' ὄρα, ὦ γενναῖε, μὴ φθόνος ὑμῶ
 ἀπιστία ἢ· πλήν οὐκ ἐμὲ ἀποτρέψεις ἀπιστῶν καὶ ἂ
 τοιαῦτα εἰπεῖν ἢ οἶδα ὑπὸ Σκυθῶν γεγόμενα.

ΜΝΗΣ. Μὴ μακρὰ μόνον, ὦ ἄριστε, μηδὲ οὐ
 ἀφέτοις χρώμενος τοῖς λόγοις· ὡς νῦν γε ἄνω καὶ κ
 τὴν Σκυθίαν καὶ τὴν Μαχλυανὴν διαθέων καὶ εἰς
 Βόσπορον ἀπιῶν, εἴτ' ἐπανιῶν πάνυ μου κατεχρήσα
 σιωπῆ.

ΤΟΞ. Πειστέον καὶ ταῦτά σοι νομοθετοῦντι καὶ
 βραχέων λεκτέον, μὴ καὶ κάμης ἡμῖν τῆ ἀκοῆ συμπ
 νοστῶν. 57. μᾶλλον δ' ἄκουσον, ἐμοὶ αὐτῶ οἶα φίλ
 Σισίννης τούνομα, ὑπηρέτησεν· ὅτε γὰρ Ἀθήναζε ἀπῆ

ἐπιθυμία παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς, κατέπλευσα
 τριῶν τῶν Ποντικῶν· ἐν προσβολῇ δέ ἐστι τοῖς
 υθίας πλέουσιν οὐ πολὺ τῆς Καράμβεως ἀπέ- 562
 πόλις· εἶπετο δὲ ὁ Σισίννης ἐταῖρος ἐκ παιδὸς
 εἰς μὲν οὖν καταγωγὴν τινα ἐπὶ τῷ λιμένι σκε-
 κάκ τοῦ πλοίου εἰς αὐτὴν μετασκευασάμενοι
 μεν, οὐδὲν πονηρὸν ὑφορώμενοι· ἐν τοσοῦτω
 ἔς τινες ἀνασπάσαντες τὸ κλειστρὸν ἐκφέρουσιν
 , ὡς μὴδὲ τὰ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαρκέσοντα
 εἶν. ἐπανελθόντες οὖν οἴκαδε καὶ τὸ γεγονός μα-
 δικάζεσθαι, μὲν τοῖς γείτοσι πολλοῖς οὖσιν ἢ τῷ
 κ ἔδοκιμάζομεν, δεδιότες μὴ συκοφάνται δόξω-
 πολλοῖς λέγοντες, ὡς ὑφείλετο ἡμῶν τις θαρει-
 ρακοσίους καὶ ἐσθῆτα πολλὴν καὶ δάκιδάς τινας
 λα ὀπόσα εἶχομεν. 58. ἐσκοποῦμεθα δὲ περὶ τῶν
 ἢ ὅ τι πράζομεν, ἄποροι παντάπασιν ἐν τῇ ἀλ-
 γενόμενοι· κάμοι μὲν ἐδόκει ὡς εἶχον αὐτοῦ πα-
 τα ἔς τὴν πλευρὰν τὸν ἀκινάκην ἀπελθεῖν τοῦ
 ἢ ἀγεννές τι ὑποστῆναι λιμῶ ἢ δίψει πιεσθέντα,
 ἢ ἰννης παρεμυθεῖτο καὶ ἰκέτευε μὴδὲν τοιοῦτον
 αὐτὸς γὰρ ἐπινοήσειν ὅθεν ἔξομεν ἱκανῶς τὰς
 καὶ τότε μὲν ξύλα παρεκόμισεν ἐκ τοῦ λιμένος
 ἢ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ μισθοῦ ἐπισιτισάμενος. ἔωθεν δὲ
 κατὰ τὴν ἀγορὰν εἶδε πομπὴν τινα, ὡς ἔφη, γεν-
 αὶ καλῶν νεανίσκων· μονομαχεῖν δὲ οὔτοι ἐπὶ
 ἢ υδρολογηθέντες εἰς τρίτην ἡμέραν διαγωνιέσθαι 563
 . καὶ δὴ τὸ πᾶν ὡς εἶχεν ἄμφ' αὐτοὺς πυθόμε-
 ἢ ὡς ἐμέ, Μηκέτι, ὦ Τόξαρι, ἔφη, πένητα σεαν-
 ἢ, εἰς γὰρ τρίτην ἡμέραν πλούσιόν σε ἀποφανῶ.
 α εἶπε, καὶ πονηρῶς τὸ μεταξὺ ἀποξήσαντες, ἐν-
 ἢ ἤδη τῆς θείας ἐθεώμεθα καὶ αὐτοί· παραλαβῶν
 ἢ ὡς ἐπὶ τερπνόν τι καὶ παράδοξον θέαμα τῶν Ἑλ-

ληνικῶν ἄγει εἰς τὸ θέατρον· καὶ καθίσαντες εἶα
 τὸ μὲν πρῶτον θηρία κατακοντιζόμενα καὶ ὑπὸ
 διακόμενα καὶ ἐπ' ἀνθρώπους δεδεμένους ἀφιέμε
 κούργους τινάς, ὡς εἰκάζομεν. ἐπεὶ δὲ εἰσηλθόν οἱ
 μάχοι καὶ τινα παραγαγὼν ὁ κῆρυξ εὐμεγέθη νεα
 εἶπεν, ὅστις ἂν ἐθέλη τούτῳ μονομαχῆσαι, ἤκειν
 μέσον δραχμὰς ληψόμενον μυριάς μισθὸν τῆς μά
 ταύθῃ ἐξανίσταται ὁ Σισίννης καὶ καταπηδήσας
 μαχεῖσθαι καὶ τὰ ὄπλα ἤτει, καὶ τὸν μισθὸν λαβ
 μυριάς ἐμοὶ φέρων ἐνεχείρισε, καὶ Εἰ μὲν κρατήσι
 Τόξαρι, εἶπεν, ἅμα ἄπιμεν ἔχοντες τὰ ἀρκούντα,
 πέσω, θάψας με ὑποχώρει ὀπίσω ἐς Σκύθας. ἐγὼ
 τούτοις ἠκώκων. 60. ὁ δὲ λαβὼν τὰ ὄπλα τὰ μὲ
 περιεδήσατο, τὸ κράνος δὲ οὐκ ἐπέθηκεν, ἀλλ' ἀπὸ
 τῆς κεφαλῆς καταστάς ἐμάχετο· καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 564 σκεται αὐτὸς καμπύλῳ τῷ ξίφει ὑπομηθεὶς τὴν ἑ
 ὄσπερ αἷμα ἔρρει πολὺ· ἐγὼ δὲ προετηνῆκεν ἡ
 δέει· θρασύτερον δὲ ἐπιφερόμενον τηρήσας τὸν ἄ
 λον παίει εἰς τὸ στέρνον καὶ διήλασεν, ὄσπερ αὐτὴν
 πτώκει πρὸ τοῦ ποδοῦν αὐτοῦ· ὁ δὲ κάμων καὶ
 ἀπὸ τοῦ τραύματος ἐπεκάθιξε τῷ νεκρῷ, καὶ μικρο
 ἀφῆκεν αὐτὸν ἢ ψυχῇ· ἀλλ' ἐγὼ προσδραμῶν ἀν
 καὶ παρεμυθησάμην. ἐπεὶ δὲ ἀφείτο ἤδη νενικηκώς
 μενος αὐτὸν ἐκόμισα εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπὶ πολὺ
 πευθεὶς ἐπέζησε μὲν καὶ ἔστι μέχρι νῦν ἐν Σκύθι
 μας τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, χαλὸς δὲ ἔστιν ὅμως ἀ
 τραύματος. τοῦτο, ὦ Μνήσιππε, οὐκ ἐν Μάχλυσι
 ἐν Ἀλανίᾳ ἐγένετο, ὡς ἀμάρτυρον εἶναι καὶ ἀπισι
 δύνασθαι, ἀλλὰ πολλοὶ πάρεσιν Ἀμαστριανῶν
 μένοι τῆς μάχης τοῦ Σισίννου.

61. Πέμπτον ἔτι σοὶ τὸ Ἀβαύχα ἔργον διηγησ
 παύσομαι. ἤκέ ποτε οὗτος ὁ Ἀβαύχας εἰς τὴν Βο

ΛΟΥΚΙΟΣ Η ΟΝΟΣ.

1. Ἀπήειν ποτὲ ἐς Θετταλίαν· ἦν δέ μοι πατρικόν
 υμβόλαιον ἐκεῖ πρὸς ἄνθρωπον ἐπιχώριον· Ἴππος δέ 568
 αὐτῆς καὶ τὰ σκεύη καὶ θεράπων ἠκολούθει εἰς. ἐπο-
 δμην οὖν τὴν προκειμένην ὁδόν· καὶ πῶς ἔτυχον καὶ
 δι ἀπίοντες ἐς Ἴπατα πόλιν τῆς Θετταλίας, ἐκείθεν
 εἰς· καὶ ἀλῶν ἐκοινωνοῦμεν, καὶ οὕτως ἐκείνην τὴν
 ἀλέαν ὁδὸν ἀνύσαντες πλησίον ἤδη τῆς πόλεως ἤμεν,
 ὃ ἠρόμην τοὺς Θετταλοὺς, εἰπερ ἐπίστανται ἄνδρα
 οὖντα ἐς τὰ Ἴπατα, Ἴπαρχον τοῦνομα. γράμματα δὲ
 ᾗ ἐκόμιζον οἰκοθεν, ὥστε οἰκῆσαι παρ' αὐτῶ. οἱ δὲ
 ναὶ τὸν Ἴπαρχον τοῦτον ἔλεγον καὶ ὅπη τῆς πόλεως
 εἶ καὶ ὅτι ἀργύριον ἱκανὸν ἔχει καὶ ὅτι μίαν θεράπαι-
 τρέφει καὶ τὴν αὐτοῦ γαμετὴν μόνας· ἔστι γὰρ φι-
 γυρώτατος δεινωῶς. ἐπεὶ δὲ πλησίον τῆς πόλεως ἐγε-
 ειμεν, κῆπός τις ἦν καὶ ἔνδον οἰκίδιον ἀνεκτόν, ἔνθα 569
 ἱπαρχος ᾤκει. 2. οἱ μὲν οὖν ἀσπασάμενοί με ᾤχοντο,
 δὲ κόπτω προσελθὼν τὴν θύραν, καὶ μόλις μὲν καὶ
 θέως, ὑπήκουσε δ' οὖν ἡ γυνή, εἶτα καὶ προῆλθεν.
 μὲν ἠρόμην εἰ ἔνδον εἶη ὁ Ἴπαρχος· Ἐνδον, ἔφη·
 λὲ τίς ἢ τί βουλόμενος πυνθάνη; Γράμματα ἦκω κο-
 ον αὐτῶ παρὰ Δεκτριανοῦ τοῦ Πατρίως σοφιστοῦ.
 νόν με, ἔφη, αὐτοῦ, καὶ τὴν θύραν συγκλείσασα
 το εἴσω πάλιν· καὶ ποτε ἐξελθοῦσα κελεύει ἡμᾶς εἰσ-
 εἶν. καὶ γὰρ δὲ παρελθὼν εἴσω ἀσπάζομαι αὐτόν καὶ τὰ
 μματα ἐπέδωκα. ἔτυχε δὲ ἐν ἀρχῇ δεῖπνον ᾧν καὶ
 ἐκείτο ἐπὶ κλιναδίου στενοῦ, γυνὴ δὲ αὐτοῦ καθῆστο
 ρσίον, καὶ τράπεξα μηδὲν ἔχουσα παρέκειτο. ὁ δὲ
 ἰδὴ τοῖς γράμμασιν ἐνέτυχεν, Ἄλλ' ὁ μὲν φίλτατος 570
 ἴ, ἔφη, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐξοχώτατος Δεκτριανὸς εὖ

ἐπ' ἐκείνῳ εἴπωμεν φίλους, εἴτα ὃς ἂν ἦταν γένηται, ἀποτετμήσεται τότε ἢ ἐγὼ τὴν γλώτταν ἢ σὺ τὴν δεξιάν. ἢ τοῦτο μὲν ἄγροικον, ἐπεὶ δὲ καὶ σὺ φιλλίαν ἐπαινεῖν ἐδοξας, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἠγοῦμαι ἀνθρώποις εἶναι τούτου κτήμα ἄμεινον ἢ κάλλιον, τί οὐχὶ καὶ ἡμεῖς συνθέμενοι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς φίλοι τε αὐτόθεν εἶναι καὶ εἰσαεῖσεσθαι ἀγαπῶμεν ἄμφω νικήσαντες, τὰ μέγιστα ἀθλα προσλαβόντες, ἀντὶ μιᾶς γλώττης καὶ μιᾶς δεξιᾶς δύο ἐκάτερος ἐπικτησάμενοι καὶ προσέτι γε καὶ ὀφθαλμοῦς τέτταρας καὶ πόδας τέτταρας καὶ ὄλως διπλᾶ πάντα; τοιοῦτόν τι γὰρ ἐστὶ συνελθόντες δύο ἢ τρεῖς φίλοι, ὅποιον τὸν Γηρῶνην οἱ γραφεῖς ἐνδείκνυνται, ἀνθρώπων ἑξάχειρα καὶ τρικέφαλον· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τρεῖς ἐκείνοι ἦσαν ἅμα πράττοντες πάντα, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον φίλους γε ὄντας.

567 63. ΤΟΞ. Εὐ λέγεις· καὶ οὕτω ποιῶμεν.

ΜΝΗΣ. Ἀλλὰ μήτε αἵματος, ὦ Τόξαρι, μήτε ἀκύνάκου δεώμεθα τὴν φιλλίαν ἡμῖν βεβαιώσοντος· ὁ γὰρ λόγος ὁ παρῶν καὶ τὸ τῶν ὁμοίων ὀρέγεσθαι πολὺ πιστώτερα τῆς κύλικος ἐκείνης ἢν πίνετε, ἐπεὶ τὰ γε τοιαῦτα οὐκ ἀνάγκης, ἀλλὰ γνώμης δεῖσθαι μοι δοκεῖ.

ΤΟΞ. Ἐπαινῶ ταῦτα, καὶ ἤδη ὤμεν φίλοι καὶ ξένοι· ἐμοὶ μὲν σὺ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐγὼ δὲ σοὶ εἰς πόλιν ἐς τὴν Σκυθίαν ἀφίκοιο.

ΜΝΗΣ. Καὶ μὴν εὐ ἴσθι, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι καὶ πορρωτέρω εἰσελθῆναι, εἰ μέλλω τοιούτοις φίλοις ἐντευξέσθαι οἷός σου, ὦ Τόξαρι, διεφάνης ἡμῖν ἀπὸ τῶν λόγων.

ΛΟΥΚΙΟΣ Η ΟΝΟΣ.

1. Ἀπήειν ποτὲ ἐς Θετταλίαν· ἦν δέ μοι πατρικόν
 2. συμβόλαιον ἐκεῖ πρὸς ἄνθρωπον ἐπιχώριον· ἵππος δέ 568
 3. κατήγε καὶ τὰ σκεύη καὶ θεράπων ἠκολούθει εἰς. ἐπο-
 4. νόμην οὖν τὴν προκειμένην ὁδόν· καὶ πως ἔτυχον καὶ
 5. ἄλλοι ἀπίοντες ἐς Ἴπατα πόλιν τῆς Θετταλίας, ἐκέειθεν
 6. ἄλλοι· καὶ ἁλῶν ἐκοινωνοῦμεν, καὶ οὕτως ἐκείνην τὴν
 7. ὁδοῦ ἀνύσαντες πλησίον ἤδη τῆς πόλεως ἤμεν,
 8. ἠρόμην τοὺς Θετταλοὺς, εἰπερ ἐπίστανται ἄνδρα
 9. κοῦντα ἐς τὰ Ἴπατα, Ἴππαρχον τοῦνομα. γράμματα δὲ
 10. ἔδωκ' ἐκόμιζον οἰκοθεν, ὥστε οἰκῆσαι παρ' αὐτῶ. οἱ δὲ
 11. ἰδέναι τὸν Ἴππαρχον τοῦτον ἔλεγον καὶ ὅπη τῆς πόλεως
 12. ἦκε καὶ ὅτι ἀργύριον ἰκανὸν ἔχει καὶ ὅτι μίαν θεράπαι-
 13. σαν τρέφει καὶ τὴν αὐτοῦ γαμετὴν μόναν· ἔστι γὰρ φι-
 14. λαργυρώτατος θεινῶς. ἐπεὶ δὲ πλησίον τῆς πόλεως ἐγε-
 15. θνημεν, κῆπός τις ἦν καὶ ἔνδον οἰκίδιον ἀνεκτόν, ἔνθα 569
 16. Ἴππαρχος ᾤκει. 2. οἱ μὲν οὖν ἀσπασάμενοί με ᾤχοντο,
 17. ἠὲ δὲ κόπτω προσελθὼν τὴν θύραν, καὶ μόλις μὲν καὶ
 18. παδέως, ὑπήκουσε δ' οὖν ἡ γυνή, εἶτα καὶ προῆλθεν.
 19. ἠὲ μὲν ἠρόμην εἰ ἔνδον εἴη ὁ Ἴππαρχος· Ἐνδον, ἔφη·
 20. ἠὲ δὲ τίς ἢ τί βουλούμενος πυνθάνη; Γράμματα ἦκα κο-
 21. μίσαν αὐτῶ παρὰ Δεκριανοῦ τοῦ Πατρέως σοφιστοῦ.
 22. ἔειπόν με, ἔφη, αὐτοῦ, καὶ τὴν θύραν συγκλείσασα
 23. ἤπειτό με εἰσῶ πάλιν· καὶ ποτε ἐξελεθούσα κελεύει ἡμᾶς εἰσ-
 24. ἔλθειν. κἀγὼ δὲ παρελθὼν εἰσῶ ἀσπάζομαι αὐτὸν καὶ τὰ
 25. γράμματα ἐπέδωκα. ἔτυχε δὲ ἐν ἀρχῇ δειπνοῦ ὦν καὶ
 26. κατέκειτο ἐπὶ κλινιδίου στενοῦ, γυνὴ δὲ αὐτοῦ καθῆστο
 27. πλησίον, καὶ τράπεζα μηδὲν ἔχουσα παρέκειτο. ὁ δὲ
 28. κειδῆ τοῖς γράμμασιν ἐνέτυχεν, Ἄλλ' ὁ μὲν φίλτατος 570
 29. μοί, ἔφη, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐξοχώτατος Δεκριανὸς εὖ

ποιεῖ καὶ θαρρῶν πέμπει παρ' ἔμοι τοὺς ἑταῖροι
 ἑαυτοῦ· τὸ δὲ οἰκίδιον τὸ ἑμὸν ὄραξ, ᾧ Λούκιε,
 μικρὸν μὲν, ἀλλὰ εὐγνωμον τὸν οἰκοῦντα ἐνεργεῖν
 σεῖς δὲ αὐτὸ σὺ μεγάλην οἰκίαν ἀνεξικάκως οἰκήσι
 καλεῖ τὴν παιδίσκην, ὧ Παλαίστρα, δὸς τῷ ἑταίρῳ
 τῶνα καὶ κατάθες λαβοῦσα εἰ τι κομῆξει σκεῦος
 πέμπε αὐτὸν εἰς βαλανεῖον· οὐχὶ γὰρ μετρίαν ἔλι
 ὁδόν. 3. ταῦτα εἰπόντος τὸ παιδισκάριον ἡ Παλ
 ἄγει με καὶ δείκνυσί μοι κάλλιστον οἰκημάτιον· κ
 μὲν, ἔφη, ἐπὶ ταύτης τῆς κλίνης κοιμήσῃ, τῷ δ.
 σου σκιμπῶδιον αὐτοῦ παραθήσω καὶ προσκεφάλαι
 θήσω. ταῦτα εἰπούσης ἡμεῖς ἀπήγειμεν λουσόμενοι
 αὐτῇ κριθιδίων τιμὴν εἰς τὸν ἵππον· ἡ δὲ πάντε
 λαβοῦσα εἴσω καὶ κατέθηκεν. ἡμεῖς δὲ λουσάμενοι
 στρέψαντες εἴσω εὐθὺς παρήλθομεν, καὶ ὁ Ἴππαρ
 δεξιωσάμενος ἐκέλευε συνανακλίνεσθαι μετ' αὐτ
 ὸν δὲ δειπνον οὐ σφόδρα λιτόν· ὁ δὲ οἶνος ἤθὺς καὶ π
 ἦν. ἐπεὶ δὲ ἐδεδειπνήκειμεν, πότος ἦν καὶ λόγος
 δειπνου ξένου, καὶ οὕτω τὴν ἐσπέραν ἐκείνην πότ
 τες ἐκοιμήθημεν. τῇ δ' ὑστεραία ὁ Ἴππαρχος ἦρ
 571 τίς μὲν ἔσται ἡ νῦν μοι ὁδὸς καὶ εἰ πάσαις ταῖς ἡ
 αὐτοῦ προσμενῶ. Ἄπειμι μὲν, ἔφην, εἰς Λάρισσαν
 δὲ ἐνταῦθα διατρίψειν τριῶν ἢ πέντε ἡμερῶν. 4
 τοῦτο μὲν ἦν σκῆψις· ἐπεθύμουν δὲ σφόδρα μεί
 ταῦθα ἐξευρεῖν τινα τῶν μαγεύειν ἐπισταμένων
 κῶν καὶ θεάσασθαι τι παράδοξον, ἢ πετόμενον ἄ
 πον ἢ λιθούμενον. καὶ τῷ ἔρωτι τῆς θεᾶς ταύτη
 ἑμαντὸν περιήειν τὴν πόλιν, ἀπορῶν μὲν τῆς ἀρχ
 ζητήματος, ὅμως δὲ περιήειν· κὰν τούτῳ γυναιῖ
 προσιοῦσαν ἔτι νέαν, εὐπορουμένην, ὅσον ἦν ἐκ τῆ
 συμβαλεῖν· ἱμάτια γὰρ ἀνθινὰ καὶ παῖδες συχι
 χρυσίον περιετόν. ὡς δὲ πλησιαίτερον γίγνομαι,

εἶπε με ἡ γυνή, καὶ ἀμείβομαι αὐτῇ ὁμοίως, καὶ φη-
 σι· Ἐγὼ Ἀβροιά εἰμι, εἰ τινα τῆς σῆς μητρὸς φίλην
 εἶσιν, καὶ ὑμᾶς δὲ τοὺς ἐξ ἐκείνης γενομένους φιλῶ
 οὓς ἔτεκεν αὐτῇ· τί οὖν οὐχὶ παρ' ἐμοὶ καταλύεις,
 ἔκνον; Ἀλλὰ σοὶ μὲν, ἔφη, πολλὴ χάρις, αἰδοῦμαι
 οὐδὲν ἀνδρὶ φίλῳ ἐγκαλῶν ἔπειτα φεύγων τὴν ἐκείνου
 γυναῖκα· ἀλλὰ τῇ γνώμῃ, ὃ φιλάττη, κατάγομαι παρὰ σοί.
 Ἐπεὶ δὲ, ἔφη, καὶ κατάγη; Παρὰ Ἰππάρχῳ. Τῷ φιλαρ-
 χῳ; ἔφη. Μηδαμῶς, εἶπον, ὃ μητερ, τοῦτο εἰπης·
 παρὸς γὰρ καὶ πολυτελεῆς γέγονεν εἰς ἐμέ, ὥστε καὶ
 ἀλάσαι ἂν τις τῇ τρυφῇ. ἡ δὲ μειδιάσασα καὶ με τῆς
 ἑσθλαβομένη ἄγει ἀπατέρῳ καὶ λέγει πρὸς ἐμέ, Φυ- 572
 λήσου μοι, ἔφη, τὴν Ἰππάρχου γυναῖκα πάση μηχανῇ·
 ἡ γὰρ ἔστι δεινὴ καὶ μάχλος καὶ πᾶσι τοῖς νέοις ἐπι-
 λείπει τὸν ὀφθαλμόν· καὶ εἰ μὴ τις ὑπακούσῃ αὐτῇ,
 τὸν τῇ τέχνῃ ἀμύνεται, καὶ πολλοὺς μετεμόρφωσεν
 εἰς ἄλλα, τοὺς δὲ τέλειον ἀπώλεσε· σὺ δὲ καὶ νέος εἶ,
 καὶ καλός, ὥστε εὐθύς ἀρέσαι γυναικί, καὶ ξέ-
 νῳ πράγμα εὐκαταφρόνητον. 5. ἐγὼ δὲ πυθόμενος ὅτι
 εἶλαι μοι ζητούμενον οἶκοι παρ' ἐμοὶ κἀθηται, προσεῖ-
 πε οὐδὲν αὐτῇ ἔτι. ὡς δὲ ποτε ἀφείθην, ἀπήειν οἴκαδε
 ἔβην πρὸς ἑμαυτὸν ἐν τῇ ὁδῷ, ἄγε δὴ σὺ ὁ φάσκων ἐπι-
 πρῶν ταύτης τῆς παραδόξου θεᾶς, ἐγχειρέ μοι σεαυτὸν
 πύργῳ ἐνυρίσκε σοφῆν, ἣ τεύξῃ τούτων ὧν ἐροῦς, καὶ
 ἡ δὲ θεράπαιναν τὴν Παλαιστραὴν ἤδη ἀποδύου — τῆς 573
 ἑργασθῆναι γυναικὸς τοῦ ξένου καὶ φίλου πόρρω ἴστασο — κἀπὶ
 τῆς κυλιόμενος καὶ γυμναζόμενος καὶ ταύτη συμπλε-
 κτός εἰς ἴσθι ὡς ῥαδίως γνώσῃ· δοῦλοι γὰρ τὰ δεσπο-
 τικὰ ἐπίστανται καὶ καλὰ καὶ αἰσχροῖα. καὶ ταῦτα λέ-
 γων πρὸς ἑμαυτὸν εἰσήειν οἴκαδε. τὸν μὲν οὖν Ἰππαρχὸν
 κατέλαβον ἐν τῇ οἰκίᾳ οὐδὲ τὴν ἐκείνου γυναῖκα, ἡ
 Παλαιστρα τῇ ἐστία παρήδρευε δεῖπνον ἡμῖν εὐτρεπί-

ζῶσα. 6. πρὶν εὐθὺς ἐνθεν ἐλῶν, ὧς εὐρύθμως, ἢ
 ὡ καλῆ Παλαιστρα, τὴν πυγὴν τῇ χύτρα ὀμου σὺν
 φέρει, καὶ κλίνει. ἡ δὲ ὄσφυς ἡμῖν ὑγρῶς ἐκίνα
 μακρῶς ὅστις ἐνταῦθα ἐνεβάφατο. ἡ δὲ — σφόδρα
 ἦν ἱταμὸν καὶ χαρίτων μεστόν τὸ κοράσιον — φησὶ
 ἔν. εἶπεν. ὦ νεανίσκα, εἰ γε τοῦν ἔχοις καὶ ζῆν ἴδιον
 ὡς πολλοῦ πνεύς καὶ κνίσης μεστά· ἦν γὰρ αὐτοῦ
 αἰτη. τραῖμα ἔχων πυρίκαυτον αὐτοῦ μοι παρεδρα
 θεραπεύσει δέ σε οὐδεὶς ἄλλ' οὐδὲ θεὸς ἰατρός, ἐπεὶ
 κατακατῆσά σε μόνη ἐγώ, καὶ τὸ παραδοξότατον
 μὲν σε ποιήσω πλέον ποθεῖν, καὶ τῆς ἀπὸ τῆς θεοῦ
 ὀδύνης ἀρδόμενος αἰεὶ ἀνθέξῃ καὶ οὐδὲ λίθοις βαλλο
 νος τὴν γλυκείαν ὀδύνην φεύξῃ. τί γελᾷς; ἀκριβή
 πεις ἀνθρωπομαγειρον· οὐ γὰρ μόνα ταῦτα φαῦλα
 διμα σκευάζω, ἀλλ' ἤδη τὸ μέγα τοῦτο καὶ καλόν,
 ἀνθρώπον. οἶδα ἐγωγε καὶ σφάττειν καὶ δέρειν καὶ
 κόπτειν. ἤδιστα δὲ τῶν σπλάγχθων αὐτῶν καὶ τῆς καρ
 ᾶπτομαι. Τοῦτο μὲν ὀρθῶς, ἔφην, λέγεις· καὶ γὰρ
 πορρωθεὶν καὶ μὴδὲ ἐγγὺς ὄντα οὐ κατακαύματι μᾶ
 ἀλλὰ ὄλω ἐμπρησιῶ ἐπέθηκας, καὶ διὰ τῶν ὀμμάτων
 ἐμῶν τὸ σὺν μὴ φαινόμερον πῦρ κάτω ἐς τὰ σπλά
 15 τὰ μὰ ῥίψασα φρούγεις, καὶ ταῦτα οὐδὲν ἀδικοῦντα·
 πρὸς θεῶν ἰασαί με ταύταις αἰς λέγεις αὐτῇ ταῖς κα
 καὶ ἡδραῖαις θεραπεύειαι, καὶ με ἤδη ἀπεσφαγμένον
 βούσα δειρε, ὅπως αὐτῇ θέλεις. ἡ δὲ μέγα καὶ ἡδρα
 ἐκ τούτου ἀνακαγχάσασα ἐμὴ τὸ λοιπὸν ἦν, καὶ συνέει
 ἡμῖν, ὅπως, ἐπειδὴν κατακοιμίση τοὺς δεσπότας, ἢ
 εἶσω παρ' ἐμὲ καὶ καθευδήση. 7. κάπειδὴ ἀφίκετό μ
 ὁ Ἴππαρχος, λουσάμενοι ἐδειπνοῦμεν καὶ πότος ἦν συ
 ἡμῶν ὀμιλούντων· εἶτα τοῦ ὕπνου καταψευδάμενος ἐ
 σταμαι καὶ ἔργω ἀπήγειν ἐνθα ᾤκουν. πάντα δὲ τὰ ἐν
 εὐ παρεσκευάστο· τῷ μὲν παιδί ἔξω ὑπέστρωτο, τράπ

κλίνῃ παρεισθηκεὶ ποτήριον ἔχουσα· καὶ οἶνος ἀν-
 παρέκειτο καὶ ὕδωρ ἑτοιμον καὶ ψυχρὸν καὶ θερμόν.
 Ἡ δὲ ἦν αὕτη τῆς Παλαίστρας παρασκευή. τῶν δὲ
 παύτων βόδα πολλὰ κατεπέκαστο, τὰ μὲν οὕτω γυμνά-
 ζαντά, τὰ δὲ λελυμένα, τὰ δὲ στεφάνοις συμπε-
 κέκαστα. ἀγῶ τὸ συμπόσιον εὐρῶν ἑτοιμον ἔμενον
 ἐπιπότην. 8. ἡ δὲ ἐπειθὴ κατέκλινα τὴν δέσποιναν, 576
 ἡ δὲ παρ' ἐμὲ ἦκε, καὶ ἦν εὐφροσύνη τὸν οἶνον ἡμῶν
 ἐφιλήματα προκινόντων ἀλλήλοις. ὡς δὲ τῷ ποτῷ
 ἐκνεύσαμεν ἑαυτούς εὐὶ πρὸς τὴν νύκτα, λέγει πρὸς
 Παλαίστρα· Τοῦτο μὲν δὴ πάντως δεῖ σε μνημο-
 νεύειν, ὃ νσανίσκε, ὅτι εἰς Παλαίστραν ἐμπέπτωκας, καὶ
 ἔπειτα νῦν ἐπίδειξαι εἰ γέγονας ἐν τοῖς ἐφήβοις γοργὸς
 καλαίσματα πολλὰ ἔμαθές ποτε. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἴδοις
 ἄλλοτε μετὰ τὸν ἡλεγχον τοῦτον· ὥστε ἀποδύσαι, καὶ
 καλαίωμεν. ἡ δὲ, Οὕτως, ἔφη, ὡς ἐγὼ θέλω, πα-
 ρέσθαι μοι τὴν ἐπίδειξιν· ἐγὼ μὲν νόμφ διδασκάλου καὶ
 ἐπιτάτου τὰ ὀνόματα τῶν καλαισμάτων ὧν ἐθέλω εὐ-
 φραζέσθαι, σὺ δὲ ἑτοιμος γίνου ἐς τὸ ὑπακούειν καὶ
 ἔπειτα πᾶν τὸ κελευόμενον. Ἄλλ' ἐπιτάττε, ἔφη, καὶ
 εἰ ὅπως εὐχερῶς καὶ ὑγρῶς τὰ καλαίσματα καὶ εὐ-
 φραζέσθαι. 9. ἡ δὲ ἀποδυσάμενη τὴν ἐσθῆτα καὶ σταῖσα
 ἐγγυμνή ἐνθεν ἤρξατο ἐπιτάττειν, Ὡ μαιράκιον, ἐκ-
 κείνη καὶ ἀλειψάμενος ἐνθεν ἐκ τοῦ μύρου συμπλέκου
 ἀνταγωνιστῆ· δύο μηρῶν σπάσας κλίνον ὑπτιαν, 577
 καὶ ἀνώτερος ὑποβαλὼν διὰ μηρῶν καὶ διαστείλας
 ἔρει καὶ τεῖνε ἄνω τὰ σκέλη, καὶ χεῖρας καὶ στήσας
 ἄνω αὐτῷ καὶ παρεισελθὼν βάλε καὶ πρῶσας νύσσε
 πανταχοῦ ἕως πονέση, καὶ ἡ ὀσφὺς ἰσχυέτω, εἴτα
 ἀκύνσας κατὰ πλάτος διὰ βουβῶνος δῆξον, καὶ πάλιν
 εὐθεῖ εἰς τὸν τοῖχον, εἴτα τύπτε· ἐπειδὴν δὲ χεῖρας
 ἔρει, τότε ἤδη ἐπιβὰς ἄμμα κατ' ἰξύος δῆσας σύνεχε, καὶ

παρῶν καὶ σκεπτομένων, ἀλλ' ὀλίγον διασκεπτερόσας σύν-
 ἤδη ἐπιπέσομαι. Ἡ πῆγῶν ἀποδὴ ἐρπύλιος πάντα ἐ-
 ωπτομαι καὶ ὡς τέλος ἤντιο ἔλξει τὰ καλαίσματα, λέγων
 τὴν Πυλαίστραν ἄρα ἐπιπέσομαι, Ὡς διδάσκαλος, ἢ
 αὐτὸν ἴσως ἐκτρέφῃ καὶ αἰμαίως πεκαίλεισται μοι, ὡς
 δε. καὶ ὡς ἐν πύργῳ τὰ καλαίσματα ὑποβάλλῃ· ἢ
 ὡς ἐν ἄλλῳ ἀποπέσομαι. ἢ δὲ ἐπὶ πόρῃς κλέψῃ
 ὡς αἰμαίως. ἄρα, περὶ τὸν τὸν μαθητὴν. σκόπε
 ὡς πύργῳ ἐν κλίματι λέγει ἀλλὰ καὶ οὐ τὰ ἐπι-
 πέσομαι καλαίω. καὶ τὸν αἰμαίως ἐκπεπέσομαι καὶ
 περὶ τὸν αἰμαίως, Ἡν, ἄρα, δεξίς, εἰς τὸν νότον
 αἰμαίως καλαίω καὶ αἰμαίως καλαίω καὶ αἰμαίως
 καὶ ἐπὶ μαθητὴν. καὶ περὶ τὸν λόγους ἐς τὸ
 ἄρα δὲ οὐ ἢ καλαίω. ἔχει τὰ μέσα, ὥστε τὸ
 ἄρα δὲ ἀποπέσομαι καὶ βεβητοῦ. φίλον ὄρεσ ἀυτοῦ π
 καλαίω. τὸν καλαίω καλαίω καλαίω κατὰ λόγον, ὡς ἰ
 καλαίω. αἰμαίως καλαίω καὶ σύνεχε καὶ μὴ ἰ
 καλαίω. αἰμαίω δὲ καλαίω, θάπτον ἐκάρως ἀνώτεροι
 καλαίω καὶ καλαίω καλαίω καὶ σκόπε ὡς μὴ ἀναβα
 καλαίω ἢ καλαίω. ἀλλὰ δὲ καλαίω καλαίω καλαίω
 ὡς καλαίω καὶ ἐπιπέσομαι κατὰ ἀνδρῶν τὴν καλαίω
 καλαίω καὶ καλαίω. αἰμαίω αἰμαίω καλαίω γὰρ καὶ ἰ
 καλαίω καὶ καλαίω ὡς αἰμαίω αἰμαίω ἀνταγωνιστής. ἐγὼ δὲ
 καλαίω ἀνταγωνιστής. Ἐπὶ αἰμαίω, ἔφη, καὶ αἰμαίω, ὡς διδάσ
 καλαίω καλαίω ὡς αἰμαίω αἰμαίω, σὺ δὲ ὑκάουσον
 καλαίω καὶ καλαίω, αἰμαίω αἰμαίω κατὰ χειρὸς καλαίω
 καλαίω καλαίω καλαίω, καὶ με πρὸς τοῦ Ἡρακ
 καλαίω καλαίω καλαίω καλαίω.

11. Ἐν τοιαύταις ἡδοναῖς καὶ παιδιαῖς καλαίω
 ἀγωνιστοῦσιν ἀνταγωνιστοῦσιν ἀνταγωνιστοῦσιν ἀνταγωνιστοῦσιν
 ἢ πολλὴ μὲν ἐν τούτῳ τρυφή· ὥστε τῆς εἰς τὴν Δ
 σαν ὁδοῦ κατὰ πρὸς ἐπιπέσομαι. καὶ ποτε ἐπὶ

ἤλθε τὸ μαθεῖν ὧν ἕνεκα ἤθλου, καὶ φημι πρὸς
 αὐτήν, ὦ φιλιτάτη, δεῖξόν μοι μαγγανεύουσαν ἢ μετα-
 τροφουμένην τὴν δέσποιναν· πάλαι γὰρ τῆς παραδόξου
 αὐτῆς θεᾶς ἐπιθυμῶ. μᾶλλον δ' εἰ τι σὺ οἶδας, αὐτὴ
 μαγγάνευσσον, ὥστε φανῆναί μοι ἄλλην ἐξ ἄλλης ὄψιν.
 αὐτὴ δὲ καὶ σὲ οὐκ ἀπείρως τῆσδε τῆς τέχνης ἔχειν· τοῦτο
 τοῦ παρ' ἐτέρου μαθῶν, ἀλλὰ παρὰ τῆς ἑμαντοῦ ψυ-
 χῶν λαβῶν οἶδα, ἐπεὶ με τὸν πάλαι ἀδαμάντινον, ὡς ἔλε-
 γαν γυναῖκες, ἐς μηδεμίαν γυναῖκα τὰ ὄμματα ταῦτα
 ποτὲ ἐκτείναντα συλλαβοῦσα τῇ τέχνῃ ταύτῃ
 κάλιωτον ἔχεις ἐρωτικῶ πολέμῳ ψυχαγωγοῦσα. ἡ δὲ
 Παλαίστρα, Παιῦσαι, φησί, προσπαίζων. τίς γὰρ ᾤδη
 ἔσθαι μαγεῦσαι τὸν ἔρωτα, ὄντα τῆς τέχνης κύριον;
 εἰ δέ, ὡ φίλιτατε, τούτων μὲν οἶδα οὐδὲν μὰ τὴν κεφα-
 λὴν σὴν καὶ τήνδε τὴν μακαρίαν εὐνήν· οὐδὲ γὰρ
 ἴματ' ἔμαθον, καὶ ἡ δέσποινα βάσκανος οὕσα τυγχά-
 νει εἰς τὴν αὐτῆς τέχνην· εἰ δέ μοι καιρὸς ἐπιτρέψοι,
 ἰσάσομαι παρασχεῖν σοι τὸ ἰδεῖν μεταμορφουμένην τὴν 580
 αὐτήν. καὶ τότε μὲν ἐπὶ τούτοις ἐκοιμήθημεν.
 τῆς ἡμέρας δὲ ὕστερον οὐ πολλαῖς ἀγγέλλει πρὸς με ἡ
 Παλαίστρα ὡς ἡ δέσποινα αὐτῆς μέλλοι ὄρνις γενομένη
 ἔσθαι πρὸς τὸν ἐρώμενον. κἀγὼ, Νῦν, ἔφη, ὁ και-
 ρὸς, ὦ Παλαίστρα, τῆς εἰς ἐμὲ χάριτος, ἢ νῦν ἔχεις τὸν
 ἔρωτα ἰκέτην ἀναπαῦσαι πολυχρονίου ἐπιθυμίας. Θάρ-
 σος, ἔφη. κἀπειδὴ ἐσπέρα ἦν, ἄγει με λαβοῦσα πρὸς τὴν
 ἑσπέραν τοῦ δωματίου, ἐνθα ἐκείνοι ἐκάθευδον, καὶ κε-
 ῖναι με προσάγειν ὅπῃ τινι τῆς θύρας λεπτῇ καὶ σκο-
 τῇ τὰ γινόμενα ἐνδον. ὄρω οὖν τὴν μὲν γυναῖκα ἀπο-
 κρυφῶς ἐκείνην. εἶτα γυμνὴ τῷ λύχνῳ προσελθοῦσα καὶ χόν-
 δρους δύο λαβοῦσα τὸν μὲν λιβανωτὸν τῷ πυρὶ τοῦ λύχ-
 νου ἐπέθηκε καὶ σταῖσα πολλὰ τοῦ λύχνου κατελάλησεν·
 καὶ κινεῖται ἀνδρὸν ἀνοίξασα, πάνυ πολλὰς ἔχον πυξί-

δας ἐν αὐτῷ, ἐνθεν ἀναιρείται καὶ προσφέρει μία
 εἶχεν ἐμβεβλημένον ὃ τι μὲν οὐκ οἶδα, τῆς δὲ ὅφ
 τῆς ἔνεκα ἔλαιον αὐτὸ ἐδόκουν εἶναι. ἐκ τούτου λ
 χρίεται ὅλη, ἀπὸ τῶν ὀνύχων ἀρξαμένη τῶν κέ
 ἄφνω πτερὰ ἐκφύεται αὐτῇ, καὶ ἡ ῥιν κερατίνη κα
 581 ἐγένετο, καὶ τὰλλα δὲ ὅσα ὀρνίθων κτήματα καὶ
 πάντα εἶχε· καὶ ἦν ἄλλο οὐδὲν ἢ κόραξ νυκτεριν
 δὲ εἶδεν ἐαυτὴν ἐπτερωμένην, κρώξασα δεινὸν·
 ἐκείνο οἱ κόρακες, ἀναστᾶσα ᾤχετο πετομένη διὰ
 ῥιδος. 13. ἐγὼ δὲ ὄναρ ἐκεῖνο οἰόμενος ὄραν τοῖς
 λοις τῶν ἐαυτοῦ βλεφάρων ἠπτόμην, οὐ πιστεῖ
 ἔμαντοῦ ὀφθαλμοῖς οὐθ' ὅτι βλέπουσιν οὐθ' ὅτι
 γόρασιν. ὡς δὲ μόλις καὶ βραδέως ἐπέισθην ὅτι
 θεῦδα, ἐδόμην τότε τῆς Παλαιστρας πτερωσ
 καὶ χρίσασαν ἐξ ἐκείνου τοῦ φαρμάκου εἶσαι π
 με· ἠβουλόμην γὰρ πείρα μαθεῖν εἰ μεταμορφε
 τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ψυχὴν ὄρνις ἔσομαι. ἡ δὲ
 μάτιον ὑπανοίξασα κομίζει τὴν πυξίδα. ἐγὼ δὲ σ
 ἦδη ἀποδύσας χρίω ὅλον ἔμαυτόν, καὶ ὄρνις μὲι
 νομαὶ ὁ δυστυχῆς, ἀλλὰ μοι οὐρὰ ὀπισθεν ἐξῆλ
 οἱ δάκτυλοι πάντες ᾤχοντο οὐκ οἶδ' ὅποι· ὀνυχας
 πάντας τέσσαρας εἶχον, καὶ τούτους οὐδὲν ἄλλο
 καὶ μοι αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες κτήνους πόδες ἐγ
 καὶ τὰ ὄτα δὲ μακρὰ καὶ τὸ πρόσωπον μέγα.
 κύκλω περιεσκόπουν, αὐτὸν ἐώρων ὄνον, φωνή
 582 θρώπου ἐς τὸ μέμψασθαι τὴν Παλαιστραν οὐκέτι
 τὸ δὲ χεῖλος ἐκτείνας κάτω καὶ αὐτῷ δὴ τῷ σχή
 ὄνος ὑποβλέπων ἠτιώμην αὐτήν, ὅση δύναμις, οἱ
 ὀρνιθος γενόμενος. 14. ἡ δὲ ἀμφοτέραις ταῖς χερσ
 μένη τὸ πρόσωπον, Τάλαινα, εἶπεν, ἐγὼ, μέγα εἶς
 κακόν· σπεύσασα γὰρ ἤμαρτον ἐν τῇ ὁμοιότητι τ
 ξίδων καὶ ἄλλην ἔλαβον οὐχὶ τὴν τὰ πτερὰ φι

ἄθάρρει μοι, ὦ φίλτατε· ῥάστη γὰρ ἡ τούτου θερα-
 ῖν ῥόδα γὰρ μόνα εἰ φάγοις, ἀποδύση μὲν αὐτίκα τὸ
 φθος, τὸν δὲ ἐραστήν μοι τὸν ἐμὸν ἀνθις ἀποδώσεις.
 ἔμοι, φίλτατε, τὴν μίαν νύκτα ταύτην ὑπόμεινον ἐν
 ἔσθῃ, ὄρθρου δὲ δραμοῦσα οἴσω σοι ῥόδα καὶ φαγῶν
 ἔσθῃ. ταῦτα εἶπε καταψηλαφήσασά μου τὰ ἄτα καὶ τὸ
 ἴδιον δέρμα. 15. ἐγὼ δὲ τὰ μὲν ἄλλα ὄνος ἤμην, τὰς δὲ
 ῥάσας καὶ τὸν νοῦν ἀνθρώπος ἐκεῖνος ὁ Λούκιος, δίχα
 ἔμεινον. πολλὰ οὖν κατ' ἐμαυτὸν μεμψάμενος τὴν
 ἀίστην ἐπὶ τῇ ἀμαρτίᾳ θακῶν τὸ χεῖλος ἀπήγειν ἐνθα
 ἰαίμην ἐστῶτα τὸν ἐμαυτοῦ ἵππον καὶ ἄλλον ἀληθι-
 ῖνον τὸν Ἰππάρχου. οἱ δὲ αἰσθόμενοι με εἴσω παρ-
 ῖν, δείσαντες μὴ τοῦ χόρτου κοινωνοὺς αὐτοῖς ἐπεισέρ-
 ραι, τὰ ἄτα κατακλίναντες ἔτοιμοι ἦσαν τοῖς ποσίν 583
 ἵππῳ τῇ γαστρὶ· κἀγὼ συνελθὼν πορρωτέρω ποι τῆς
 ῥάσας ἀποχωρήσας ἐστῶς ἐγέλαν, ὁ δὲ μοι γέλως ὀγκηθ-
 ῖν. ταῦτα δ' ἄρ' ἐνεούουν πρὸς ἐμαυτόν· ὦ τῆς
 ῥάσας ταύτης περιεργίας. τί δέ, εἰ λύκος παρεισέλθοι
 ἴδιον τι θηρίον; κινδυνεύεται μοι μηδὲν κακὸν πεποιη-
 ῖν διαφθάρῃναι. ταῦτα ἐννοῶν ἠγνούουν ὁ δυστυχῆς τὸ
 ἴδιον κακόν. 16. ἐπεὶ γὰρ ἦν ἤδη νύξ βαθεῖα καὶ σιωπῆ
 ἤσθη καὶ ὕπνος ὁ γλυκύς, φοφει μὲν ἔξωθεν ὁ τοῖχος
 διορτυτόμενος, καὶ διωρύττετό γε, καὶ ὀπή ἤδη ἐγε-
 ῖν ἀνθρώπου δέξασθαι δυναμένη, καὶ εὐθύς ἀνθρω-
 ῖν ταύτην παρήει καὶ ἄλλος ὁμοίως, καὶ πολλοὶ ἐνδον
 ἵππῳ καὶ πάντες εἶχον ξίφη. εἶτα καταδήσαντες ἐνδον ἐν
 ἑσθραματίοις τὸν Ἰππάρχου καὶ τὴν Παλαιστραν καὶ τὸν
 ἵππον οἰκέτην ἀδεῶς ἤδη τὴν οἰκίαν ἐκέκονον τὰ τε χρή-
 ῖν καὶ τὰ ἱμάτια καὶ τὰ σκεύη κομίζοντες ἔξω. ὡς δὲ
 ἦν ἄλλο ἐνδον κατελείπετο, λαβόντες ἐμέ τε καὶ τὸν
 ἵππον ὄνον καὶ τὸν ἵππον ἐπέσαξαν, ἔπειτα ὅσα ἐβάστα-
 ῖν, ἐπικατέδησαν ἡμῖν. καὶ οὕτως μέγα ἄχθος φέροντας

ἡμᾶς ξύλοις παίοντες ἤλαυνον εἰς τὸ ὄρος ἀτρίαι
 14 φεύγειν κειρώμενοι. τὰ μὲν οὖν ἄλλα κτήνη οὐκ
 κείν ὃ τι ἐκασθεν, ἐγὼ δὲ ἀνυπόδητος ἀσυνήθης
 πέτραις ὀξείαις ἐπιβαίνων, τοσαῦτα σκευή φέρων
 λύμην. καὶ πολλὰκις προσέπτειον, καὶ οὐκ ἦν ἐξή
 κεισεν, καὶ εὐθύς ἄλλος ὄπισθεν κατὰ τῶν μηρῶν
 ξύλω. ἐκεῖ δὲ πολλὰκις ὡς Καίσαρ ἀναβοῆσαι ἐπέθ
 οῦδεν ἄλλο ἢ ἀγκυρῆν, καὶ τὸ μὲν ὡς μέγιστον
 φωνώτατον ἐβόων, τὸ δὲ Καίσαρ οὐκ ἐπηκολούθε
 μῆν καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο ἐτυπτόμην ὡς προδιδούς
 τῷ ἀγκυρῆν. μαθὼν οὖν ὅτι ἄλλως ἐβόων, ἐγγι
 προΐναι καὶ κερθαίνων τὸ μὴ καίεσθαι. 17. ἐπὶ
 ἡμέρα τε ἦδη ἦν, καὶ ἡμεῖς ὄρη πολλὰ ἀναβῆ
 καὶ στόματα δὲ ἡμῶν δεσμῶν ἐπέχετο, ὡς μὴ κερ
 μνοι τὴν ὁδὸν εἰς τὸ ἄριστον ἀναλίσκοιμεν· ὥστι
 τότε καὶ ἔμεινα ὄνος. ἐκεῖ δὲ ἦν αὐτὸ τὸ μέσον τ
 ρας, καταλύομεν εἰς τινα ἐκκυλιν συνήθων ἐκεῖ
 θρωσκῶν, ὅσον ἦν ἐκ τῶν γινομένων σκοπεῖν·
 15 φιλήμασιν ἠσκάζοντο ἀλλήλους καὶ καταλύειν ἐ
 αὐτοῦς οἱ ἐν τῇ ἐκαύλει καὶ παρεθήκαν ἄριστον
 κτήνεσιν ἡμῖν παρέβαλον κριθία. καὶ οἱ μὲν ἡ
 ἐγὼ δὲ ἐκείνων μὲν κακῶς· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐπω τι
 θὰς ὠμὰς ἠριστήκειν, ἐσχοπούμην ὅ τι καὶ κατα
 ὄρω δὲ κῆπον αὐτοῦ ὀπίσω τῆς αὐλῆς, καὶ εἶχε
 πολλὰ καὶ καλὰ καὶ ῥόδα ὑπὲρ αὐτῶν ἐφαίνετο
 λαθῶν πάντας τοὺς ἐνδον ἀσχολουμένους περι
 στον ἐρχομαι ἐπὶ τὸν κῆπον, τοῦτο μὲν ὠμῶν λ
 ἐμπλησθησόμενος, τοῦτο δὲ τῶν ῥόδων ἕνεκα·
 μῆν γὰρ ὅτι θῆθεν φαγῶν τῶν ἀνθέων πάλιν ἄν
 ἔσομαι. εἶτα ἐμβὰς εἰς τὸν κῆπον θριδάκων μὲν
 φανίδων καὶ σελίμων, ὅσα ὠμὰ ἐσθίει ἀνθρωπι
 κλήσθη, τὰ δὲ ῥόδα ἐκεῖνα οὐκ ἦν ῥόδα ἀληθιν

ἐκ τῆς ἀργίας δάφνης φυόμενα· ῥοδοδάφνην αὐτὰ
 νῦσιν οἱ ἄνθρωποι, κακὸν ἄριστον ὄνφ τοῦτο παντὶ
 ἵππῳ· φασὶ γὰρ τὸν φαγόντα ἀποθνήσκειν αὐτίκα.
 Ἐν τούτῳ ὁ κηπουρὸς αἰσθόμενος καὶ ξύλον ἀρπάσας, 586
 ἰθὺν εἰς τὸν κῆπον καὶ τὸν πολέμιον ἰδὼν καὶ τῶν
 ἄλλων τὸν ὄλεθρον, ὥσπερ τις δυνάστης μισοπόνηρος
 τὴν λαβὼν οὕτω με συνέκοψε τῷ ξύλῳ, μήτε πλευ-
 ρεισάμενος μήτε μηρῶν, καὶ μὴν καὶ τὰ ἄτά μου
 κλάσσε καὶ τὸ πρόσωπόν μου συνέτριψεν. ἐγὼ δὲ οὐ-
 ἀνεχόμενος ἀπολακτίσας ἀμφοτέροις καὶ καταβαλὼν
 οὐκ ἐπὶ τῶν λαχάνων ἐφρευγον ἄνω ἐς τὸ ὄρος. ὁ δὲ
 βῆ εἶδε δρόμῳ ἀπιόντα, ἀνέκραγε λύσαι τοὺς κύνας
 ἐμοί· οἱ δὲ κύνες πολλοὶ τε ἦσαν καὶ μεγάλοι καὶ
 οὐκ ἀνεχόμενοι ἱκανοί. ἔγνων ὅτι δὴ διασπᾶσονται με-
 τὰ λαβόντες, καὶ ὀλίγον ἐκπεριελθὼν ἔκρινα τοῦτο
 ἢ τοῦ λόγου, „παλινδρομῆσαι μᾶλλον ἢ κακῶς δρα-
 “ ὀπίσω οὐκ ἀπήγειν καὶ εἰσείμι αὐθις εἰς τὴν ἐπαν-
 οίῳ δὲ τοὺς μὲν κύνας δρόμῳ ἐπιφερομένους ἐδέξαντο
 ατέδησαν, ἐμὲ δὲ παίοντες οὐ πρότερον ἀφήκαν πρὶν
 ὁ τῆς ὁδύνης πάντα τὰ λάχανα κάτωθεν ἐξεμέσαι.
 καὶ μὴν ὅτε ὁδοιπορεῖν ὥρα ἦν, τὰ βαρύτερα τῶν
 μάτων καὶ τὰ πλεῖστα ἐμοὶ ἐπέθηκαν· κάκειθεν τότε
 οὐκ ἐξελαύνομεν. ἐπεὶ δὲ ἀπηγόρευον ἤδη παιόμενός
 κὶ τῷ φορτίῳ ἀχθόμενος καὶ τὰς ὀπλὰς ἐκ τῆς ὁδοῦ
 ἔριμμενος, ἔγνων αὐτοῦ καταπεσεῖν καὶ μὴδ' ἂν ἀπο-
 τωσὶ με ταῖς πληγαῖς, ἀναστῆναί ποτε, τοῦτο ἐλπὶς 587
 μέγα μοι ὄφελος ἔσεσθαι ἐκ τοῦ βουλευμάτος· φή-
 γὰρ ὅτι πάντως ἠττώμενοι τὰ μὲν ἐμὰ σκευὴ διανε-
 τι τῷ τε ἵππῳ καὶ τῷ ἡμίονῳ, ἐμὲ δὲ αὐτοῦ ἐάσουσι
 θαι τοῖς λύκοις. ἀλλὰ τις θαίμων βάσκανος συνεῖς
 ἐμῶν βουλευμάτων ἐς τούναντίον περιήνεγκεν· ὁ
 ἕτερος ὄνος ἴσως ἐμοὶ τὰ αὐτὰ νοήσας πίπτει ἐν τῇ

ὁδῷ. οἱ δὲ τα μὲν πρῶτα ξύλῳ κείοντες ἀναστῆναι ἐκ
 ἄθλιον ἐκέλευον, ὡς δὲ οὐδὲν ὑπήκουε ταῖς κληαῖς, ἐκ
 βόντες αὐτὸν οἱ μὲν τῶν ἄτων, οἱ δὲ τῆς οὐρᾶς ἐνημέ
 ρειν ἐπειρῶντο· ὡς δὲ οὐδὲν ἤθουον, ἕκαστο δὲ ἄλλο
 λίθος ἐν τῇ ὁδῷ ἀπηγορευκῶς, λογισάμενοι ἐν ἀλλή
 ὄτι θῆ μάτην κονοῦσι καὶ τὸν χρόνον τῆς φυγῆς ἐπι
 σκουσιν, ὄνῳ νεκρῷ παρεδρεύοντες, τὰ μὲν σκευῆ
 ὅσα ἐκόμιζεν ἐκεῖνος, διανέμουςιν ἐφοί τε καὶ τῶ
 τὸν δὲ ἄθλιον κοινωνὸν καὶ τῆς ἀιχμαλωσίας καὶ
 ἀχθοφορίας λαβόντες τῷ ξίφει ὑποτέμνουσιν ἐκ τῶν
 λῶν καὶ σκαίροντα ἐτι ᾤθοῦσιν ἐς τὸν κρημνόν. ὅ
 ἀπῆγε κάτω τὸν θάνατον ὀρχοῦμενος. 20. ἐγὼ δὲ ἐ
 ἐν τῷ συνοδοικόρῳ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων τὸ τί
 ἔργων φέρειν εὐγενῶς τὰ ἐν κοσί καὶ προθύμῳ
 πατεῖν, ἐλπιδας ἔχων πάντως ποτὲ ἐμπεισεῖσθαι εἰς
 ῥόδα κἂν τούτων εἰς ἐμαυτὸν ἀνασωθῆσεσθαι· καὶ
 188 ληστῶν δὲ ἤκουον ὡς οὐκ εἴη ἐτι πολὺ τῆς ὁδοῦ λοιπῆ
 καὶ ὅτι καταμενοῦσιν ἐνθα καταλύσουσιν· ὥστε ταῦ
 πάντα δρόμῳ ἐκομίζομεν, καὶ πρὸ τῆς ἐσπέρας ἤλθομεν
 εἰς τὰ οἰκεία. γραῦς δὲ γυνὴ ἐνδον καθῆστο, καὶ π
 πολὺ ἔκαίετο. οἱ δὲ πάντα ἐκεῖνα ἄπερ ἐτυγχάνομεν ἠμ
 κομίζοντες, εἰσω κατέβηκαν. εἶτα ἤρουντο τὴν γραῦν
 Διὰ τί οὕτως καθέβη καὶ οὐ παρασκευάζεις ἄριστον
 Ἄλλὰ πάντα, εἶπεν ἡ γραῦς, εὐτρεπῆ ὑμῖν, ἄρτοι καὶ
 λοί, οἴνου παλαιοῦ πλῆθοι, καὶ τὰ κρέα δὲ ὑμῖν τὰ ἀγ
 σκευάσασα ἔχω. οἱ δὲ τὴν γραῦν ἐπαινέσαντες, ἀποδο
 σάμενοι ἠλείφοντο πρὸς τὸ πῦρ καὶ λέβητος ἐνδον ὑδα
 θερμὸν ἔχοντος ἀρυσάμενοι ἐνθεν καὶ καταχεάμενοι α
 τοσχεδίῳ τῷ λουτρῷ ἐκρήσαντο. 21. εἶτα ὀλίγῳ ὕστερον
 ἤκουον νεανίσκοι πολλοὶ κομίζοντες πλεῖστα ὅσα χρυσᾶ καὶ
 ἀργυρᾶ καὶ ἱμάτια καὶ κόσμον γυναικεῖον καὶ ἀνδρῶν
 πολύν. ἐκοινωνοῦν δὲ οὗτοι ἀλλήλοις· καὶ ἐπειδὴ ταῦτα

κατέθεντο, ὁμοίως ἐλούσαντο καὶ οὗτοι. λοιπὸν τοῦτο ἦν ἄριστον δαψιλὲς καὶ λόγος πολὺς ἐν τῷ οσίῳ τῶν ἀνδροφόνων. ἡ δὲ γραῦς ἐμοὶ καὶ τῷ ἵππῳ ἔς παρήθημεν· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν σπουδῇ τὰς κριθὰς εἰνε δεδιῶς, οἷα εἰκός, ἐμὲ τὸν συνάριστον. ἐγὼ δὲ ἂν ἴδοιμι τὴν γραῦν ἐξιούσαν τῶν ἔνδον ἄρτων. τῇ δὲ ὑστεραία καταλιπόντες τῇ γραίᾳ νεανίσκον 589
 ἔλοιποὶ πάντες ἔξω ἐπὶ τὸ ἔργον ἀπήεσαν. ἐγὼ δὲ ἴον ἐμαυτὸν καὶ τὴν ἀκριβῆ φρουράν· τῆς μὲν γὰρ ἴκατα καταφρονῆσαι ἦν μοι καὶ φυγεῖν ἐκ τῶν ἐκείνης τῶν δυνατῶν, ὁ δὲ νεανίσκος μέγας τε ἦν καὶ φοβερὸς ἔβλεπε, καὶ τὸ ξίφος αἰεὶ ἔφερε καὶ τὴν θύραν αἰεὶ ἔκλειε. 22. τρισὶ δὲ ὑστερον ἡμέραις μεσουσῆς σχεδὸν τῆς ἡμέρας ἀναστρέφουσιν οἱ λησταί, χρυσίον μὲν οὐδὲ ἄρτων οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν κομιζόντες, μόνην δὲ παρθένον, σφόδρα καλὴν, κλάουσαν καὶ κατεσπαραγμένην σθῆτα καὶ τὴν κόμην· καὶ καταθέμενοι αὐτὴν ἐπὶ τῶν στιβάδων θαρρεῖν ἐκέλευον καὶ τὴν γραῦν ἴον αἰεὶ ἔνδον μένειν καὶ τὴν παῖδα ἐν φρουρᾷ ἔχειν. παῖς οὐτε ἐμπαγεῖν τι ἠθέληεν οὐτε πιεῖν, ἀλλὰ ἔκλαιε καὶ τὴν κόμην τὴν αὐτῆς ἐσπάραττεν· ὥστε ἵπτος πλησίον ἐστῶς παρὰ τῇ φάτιγῃ συνέκλαον ἐκείνην λῆ παρθένην. ἐν δὲ τούτῳ οἱ λησταὶ ἔξω ἐν τῷ προ-
 ἔδειπνον. πρὸς ἡμέραν δὲ τῶν σκοπῶν τις τῶν δοῦν φρουρεῖν εἰληχότων ἐρχεται ἀγγέλλων ὅτι ξέ-
 αὐτῇ παριέναι μέλλοι καὶ πολὺν πλοῦτον κομιζοί. οὕτως ὡς εἶχον ἀναστάντες καὶ ὀπλισάμενοι κἀμὲ ὄν ἵππον ἐπισάξαντες ἤλαυνον. ἐγὼ δὲ ὁ δυστυχεὶς ἀμενος ἐπὶ μάχην καὶ πόλεμον ἐξελαύνεσθαι ὀκνη-
 προήειν, ἐνθεν ἐπαιόμην τῷ ξύλῳ ἐπειγομένων ἀν- 590
 ἐπεὶ δὲ ἤκομεν ἐς τὴν ὁδὸν ἐνθα ὁ ξένος παρελά-
 ἔμελλε, συμπεσόντες οἱ λησταὶ τοῖς ὀχήμασιν αὐτόν

τε καὶ τοὺς ἐκείνου θεράποντας ἀπέκτειναν, καὶ ὅσα ἰ-
 τιμιώτατα ἐξελόντες τῷ Ἰππῳ κάρηι ἐπέθηκαν, τὰ
 ἕτερα τῶν σκευῶν αὐτοῦ ἐν τῇ ὕλῃ ἐκρυψαν. ἔπει-
 ἤλαυνον ἡμᾶς οὕτως ὀπίσω, κἀγὼ ἐπειγόμενος καὶ ἰ-
 ξύλῳ τυπτόμενος κρούω τὴν ὀπλὴν περὶ πτέραν ὄξεια
 καὶ μοι ἀπὸ τῆς πληγῆς γίνεται τραῦμα ἀλγιστόν· κ-
 χωλεύων ἐνθεν τὸ λοιπὸν τῆς ὁδοῦ ἐβάδιζον. οἱ δὲ περὶ
 ἀλλήλους ἔλεγον, Τί γὰρ ἡμῖν δοκεῖ τρέφειν τὸν ὄπ-
 κημιον πάντα κατακλιπτόντα; ῥίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ κ-
 ρημινοῦ οἰανὸν οὐκ ἀγαθόν. Ναί, φησί, ῥίψωμεν αὐτὸν
 καθαρισμόν τοῦ στρατοῦ ἐσόμενον. καὶ οἱ μὲν συνετεί-
 τοντο ἐκ' ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀκούων ταῦτα τῷ τραύματι λο-
 πὸν ὡς ἀλλοτρίῳ ἐπέβαινον· ὁ γὰρ τοῦ θανάτου με φ-
 βος ἀναίσθητον τῆς ὀδύνης ἔθηκεν. 23. ἐπεὶ δὲ ἤλθομι-
 εἶσα ἐνθα καταλύομεν, τὰ μὲν σκευὴ τῶν ἡμετέρων ὤμα
 ἀφελόντες εὐ κατέθηκαν, αὐτοὶ δὲ ἀναπεσόντες εἶδα
 591 πνον. καὶ ἐπειδὴ νύξ ἦν, ἀπήεσαν ὡς τὰ λοιπὰ τὰ
 σκευῶν ἀνασῶσαι. Τὸν δὲ ἄθλιον τοῦτον ὄνον, ἔφη κ-
 αὐτῶν, τί ἐπάγομεν ἄχρηστον ἐκ τῆς ὀπλῆς; τῶν ἰ-
 σκευῶν ἃ μὲν ἡμεῖς οἴσομεν, ἃ δὲ ὁ ἵππος. καὶ ἀπήεσα
 τὸν ἵππον ἄγοντες. νύξ δὲ ἦν λαμπροτάτη ἐκ τῆς σελή-
 νης. κἀγὼ τότε πρὸς ἑμαυτὸν εἶπον, Ἄθλιε, τί μένεις ἢ
 ἐνταῦθα; γυπές σε καὶ γυπῶν τέκνα δειπνήσουσιν. οὐ
 ἀκούεις οἷα περὶ σοῦ ἐβουλεύσαντο; θέλεις τῷ κρημη-
 περιπεσεῖν; νύξ μὲν αὕτη καὶ σελήνη πολλή· οἱ δὲ οἱ
 χονται ἀπίοντες· φυγὴ σῶξε σαυτὸν ἀπὸ δεσποτῶν ἀ-
 δροφόνων. ταῦτα πρὸς ἑμαυτὸν ἐννοούμενος ὀρῶ ὅτι
 οὐδὲ προσεδεδέμην οὐδενί, ἀλλὰ με ὁ σύρων ἐν ταῖς ὁδοῖ-
 ἰμᾶς παρεκρέματο. τοῦτό με καὶ παρῶξενεν ὡς μάλιστα
 ἐς τὴν φυγὴν, καὶ δρόμῳ ἐξιὼν ἀπήειν. ἡ δὲ γραῦς ἐκ-
 εἶδεν ἀποδιδράσκειν ετοιμον, λαμβάνεται με ἐκ τῆς οὐ-
 ρᾶς καὶ εἶχετο. ἐγὼ δὲ ἄξιον κρημινοῦ καὶ θανάτων ἄλ-

ὡν εἶναι τὸ ὑπὸ γραίας ἀλῶναι ἔσυρον αὐτήν, ἢ ἀνέκραγεν ἐνδοθεν τὴν παρθένον τὴν αἰχμὰ· ἢ δὲ προσελθοῦσα καὶ ἰδοῦσα γραῦν δίκην Δίφρου ἡμέμενην τολμᾷ τόλμημα γενναίου καὶ ἄξιον 592 ἡμέμου νεανίσκου· ἀναπηδᾷ γὰρ εἰς ἐμέ, καὶ τασά μοι ἤλαυνε· κἀγὼ τῷ τε ἔρωτι τῆς φυγῆς τῆς κόρης σπουδῇ ἔφυγον ἵππου δρόμῳ· ἢ δὲ πίσω ἀπελέλειπτο. ἢ δὲ παρθένος τοῖς μὲν θεοῖς ἰῶσαι αὐτὴν τῇ φυγῇ· πρὸς δὲ ἐμέ, Ἦν με, ἔφη, πρὸς τὸν πατέρα, ἃ καλὸ σὺ, ἐλεύθερον μὲν σε ἔργου ἀφήσω, κριθῶν δὲ μέδιμνος ἔσται σοι ἐφ' ἡμέρας τὸ ἄριστον. ἐγὼ δὲ καὶ τοὺς φονεῖς τοὺς φευξόμενος καὶ πολλὴν ἐπικουρίαν καὶ θερατῆς ἀνασωθείσης ἐμοὶ κόρης ἐπίλζων ἔθεον τοῦ ος ἀμελήσας. 24. ἐπεὶ δὲ ἤκομεν ἐνθα ἐσχίζετο ἰδός, οἱ πολέμιοι ἡμᾶς καταλαμβάνουσιν ἀνατες καὶ πόρρωθεν εὐθύς πρὸς τὴν σελήνην ἐγνωδυστυχεῖς αἰχμαλώτους καὶ προσδραμόντες λαμῖ μου καὶ λέγουσιν, ἼΩ καλὴ κἀγαθὴ σὺ παρθέν· βαδίξεις ἄωριᾶ ταλαίπωρε; οὐδὲ τὰ δαιμόνια; ἀλλὰ δεῦρο ἴθι πρὸς ἡμᾶς, ἡμεῖς σε τοῖς οἰτοδώσομεν, σαρδάνιον γελῶντες ἔλεγον, κἀμὲ ψαντες εἶλκον ὀπίσω. κἀγὼ περὶ τοῦ ποδὸς καὶ 593 ἵματος ἀναμνησθεῖς ἐχώλεον· οἱ δέ, Νῦν, ἐφαλὸς ὅτε ἀποδιδράσκων ἐάλωκας; ἀλλ' ὅτε φεύκει σοι, ὑγιαίνων ἵππου ἀκύτερος καὶ πετεινὸς οἷς δὲ λόγοις τούτοις τὸ ξύλον εἶπετο, καὶ ἤδη ἔληγητ' εἶχον νουθετούμενος. ἐπεὶ δὲ εἴσω πάλιν βαμεν, τὴν μὲν γραῦν εὔρομεν ἐκ τῆς πέτρας νην ἐν καλωδίῳ· δείσασα γάρ, οἷον εἰκός, τοὺς ε ἐπὶ τῇ τῆς παρθένου φυγῇ κρημνᾷ ἑαυτὴν ἀ ἐκ τοῦ τραχήλου. οἱ δὲ τὴν γραῦν θαυμάσαντες

τῆς εὐγνωμοσύνης τὴν μὲν ἀπολύσαντες ἐς τὸν κ
 κάτω ἔφηκαν ὡς ἦν ἐν τῷ δεσμῷ, τὴν δὲ παρθέ
 δον κατέδησαν, εἶτα ἐδείκνουν, καὶ πότος ἦν μ
 25. κὰν τούτῳ ἦδη περὶ τῆς κόρης διελέγοντο κ
 λήλους· τί ποιοῦμεν, ἔφη τις αὐτῶν, τὴν δρακί
 δὲ ἄλλο, εἶπεν ἕτερος, ἢ τῇ γοῦν ταύτῃ κάτω ἐπι
 μεν αὐτήν, ἀφελομένην μὲν ἡμᾶς χρήματα πολλ
 ἐπ' αὐτῇ, καὶ προδοῦσαν ἡμῖν ὄλον τὸ ἐργαστήρι
 594 ἴστε γάρ, ὦ φίλοι, ὅτι αὐτὴ εἰ τῶν οἴκοι ἐδράξατο
 εἰς ἂν ἡμῶν ζῶν ὑπελείπετο· πάντες γὰρ ἂν ἐά
 τῶν ἐχθρῶν ἐκ παρασκευῆς ἡμῖν ἐπιπεσόντων. ὥσι
 νόμειθα μὲν τὴν πολεμίαν· ἀλλὰ μὴ οὕτω φραδί
 θνησκέτω πεσοῦσα ἐπὶ τοῦ λίθου, θάνατον δὲ αἰ
 ἀλγεινότετον καὶ μακρότατον ἐξεύρωμεν καὶ ὅσ
 τὴν χρόνῳ καὶ βασάνῳ φυλάξας ὕστερον ἀπολι
 ἐξήτουν θάνατον, καὶ τις εἶπεν, Οἶδα ὅτι ἐπαί
 τὸ ἀρχιτεκτόνημα. τὸν ὄνον δεῖ ἀπολέσθαι ὀκνη
 τα, νῦν δὲ καὶ χωλὸν εἶναι ψευδόμενον, καὶ μὴν
 φυγῆς τῆς παρθένου γενόμενον ὑπηρέτην καὶ δι
 τούτου οὖν ἔωθεν ἀποσφάξαντες ἀνατέμωμεν
 γαστροῦ καὶ τὰ μὲν ἔγκατα πάντα ἔξω βάλωμεν,
 ἀγαθὴν ταύτην παρθένον τῷ ὄνῳ ἐγκατοικίσωμ
 μὲν κεφαλὴν ἔξω τοῦ ὄνου πρόχειρον, ὡς ἂν μ
 ἀποπνιγείη, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα πᾶν ἐνδον κρυπ
 ὡς ἂν αὐτὴν κατακειμένην εὐ μάλα συρράψαντε
 μεν ἔξω ἄμφω ταῦτα τοῖς γυνσί, καινῶς τοῦτο ἐσκ
 νον ἄριστον. σκοπεῖτε δέ, ὦ φίλοι, τῆς βασάνου
 νόον, πρῶτον μὲν τὸ νεκρῷ ὄνῳ συνοικεῖν, εἶτα
 ὦρα θερμοτάτῳ ἡλίῳ ἐν κτήνι καθεψείσθαι κ
 595 αἰεὶ κτείνοντι ἀποθνήσκειν καὶ μηδὲ ἑαυτὴν ἀ
 ἔχειν· τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' ὅσα πείσεται σηπομένου τ
 τῇ τε ὀδμῇ καὶ τοῖς σκώληξι πεφυρμένη ἐῷ λέγει

ἔοι γυῖπες διὰ τοῦ ὄνου παρεισιόντες εἰσω καὶ ταύτην
 ὁ ἐκεῖνον ἴσως καὶ ζῶσαν ἐτι διασπάσσονται. 26. πάντες
 νεβόησαν ὡς ἐπὶ ἀγαθῷ μεγάλῳ τῷ τερατώδει τούτῳ
 ἰσχυροῦ. ἐγὼ δὲ ἀνέστηνον ἑαυτὸν ὡς ἂν ἀποσφαγησόμε-
 νος καὶ μηδὲ νεκρὸς εὐτυχῆς κεισόμενος, ἀλλὰ παρ-
 εσον ἀθλίαν ἐπιδεξόμενος καὶ θήκη οὐδὲν ἀδικούσης
 ἔσθης ἐσόμενος. ὄρθρος δὲ ἦν ἐτι καὶ ἐξαίφνης ἐφίσταται
 λῆθος στρατιωτῶν ἐπὶ τοὺς μισροὺς τούτους ἀφιγμέ-
 θων, καὶ εὐθέως πάντας ἐδέσμων καὶ ἐπὶ τὸν τῆς χώρας
 ἠγεμόνα ἀπήγον. ἔτυχε δὲ καὶ ὁ τὴν κόρην μεμνηστει-
 κτος σὺν αὐτοῖς ἐλθῶν· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ καὶ τὸ κατα-
 στήριον τῶν ληστῶν μηνύσας. παραλαβὼν οὖν τὴν παρ-
 εσον καὶ καθίσας ἐπ' ἐμὲ οὕτως ἤγεν οἴκαδε. οἱ δὲ κω-
 ῆται ὡς εἶδον ἡμᾶς ἐτι πόρρωθεν, ἔγνωσαν εὐτυχοῦντας,
 Ἐγγέλιον αὐτοῖς ἐμοῦ προογκησαμένου, καὶ προσδρα-
 σάμενοι ἠσπάζοντο καὶ ἤγον ἔσω. 27. ἡ δὲ παρθένος πολὺν
 ἔργον εἶχεν ἐμοῦ δίκαιον ποιοῦσα τοῦ συναιχμαλώτου
 Ἐναποδράσαντος καὶ τὸν κοινὸν αὐτῇ ἐκεῖνον θάνατον 596
 Ἐγκινδυνεύσαντος. καὶ μοι παρὰ τῆς κεκτημένης ἄρι-
 στον παρέκειτο μέδιμνος κριθῶν καὶ χορτος ὅσος καὶ κα-
 λῶ ἰκανός. ἐγὼ δὲ τότε μάλιστα κατηρώμην τὴν Πα-
 ῖστραν ὡς ὄνον με καὶ οὐ κύνα τῇ τέχνῃ μεταθεῖσαν·
 ἔργον γὰρ τοὺς κύνας εἰς τούπτανελον παρεισιόντας καὶ
 ἐρύσσοντας πολλὰ καὶ ὅσα ἐν γάμοις πλουσίων νυμ-
 νων. ἡμέραις δὲ ὕστερον μετὰ τὸν γάμον οὐ πολλαῖς
 αἰδή χάριν μοι ἡ δέσποινα ἔφη ἔχειν παρὰ τῷ πατρὶ
 ἀμείψασθαι με ἀμοιβῇ τῇ δικαίᾳ θέλειν, ὁ πατὴρ ἐκέ-
 ῖσεν ἐλεύθερον ἀφιέναι ὑπαίθριον καὶ σὺν ταῖς ἀγε-
 ραῖς ἵπποις νέμεσθαι· καὶ γὰρ ὡς ἐλεύθερος, ἔφη, ζή-
 ηαι ἐν ἡδονῇ καὶ ταῖς ἵπποις ἐπιβήσεται. καὶ αὕτη δι-
 κιοτάτη ἀμοιβῇ ἐδόκει τότε, εἰ ἦν τὰ πράγματα ἐν ὄνω
 ἰαστῇ. καλέσας οὖν τῶν ἵπποφορβῶν τινα τούτῳ με

παραδίδωσιν, ἐγὼ δὲ ἐχαιρον ὡς οὐκέτι ἀχθοφοί
 ἐπεὶ δὲ ἤκομεν εἰς τὸν ἀγρόν, ταῖς ἵπποις με ὁ 1
 συνέμιξε καὶ ἤγεν ἡμᾶς τὴν ἀγέλην εἰς νομόν. 28.
 δὲ ἄρα κἀνταῦθα ὥσπερ Κανδαύλη κάμοι γενεσὶ
 γὰρ ἐπιστάτης τῶν ἵππων τῇ αὐτοῦ γυναικὶ Με
 597 ἔνδον με κατέλιπεν· ἡ δὲ τῇ μύλῃ με ὑπεξεύγνυε
 ἀλεῖν αὐτῇ καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς ὄλας. καὶ τοῦ
 ἦν μέτριον κακὸν εὐχαρίστη ὄνφ ἀλεῖν τοῖς ἐαντι
 στάταις· ἡ δὲ βελτίστη καὶ παρὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐ
 νοις τοῖς ἀγροῖς — πολλοὶ δὲ πάνυ ἦσαν — ἄλευ
 μισθὸν αἰτοῦσα ἐξεμίσθου τὸν ἐμὸν ἄθλιον τρά
 καὶ τὰς μὲν κριθὰς τοῦμόν ἄριστον φρύγουσα κάμ
 ἀλεῖν ἐπιβάλλουσα, μάξας ὄλας ποιοῦσα κατέπεινε
 δὲ πίτυρα τὸ ἄριστον ἦν. εἰ δὲ ποτε καὶ συνελά
 ταῖς ἵπποις ὁ νόμυς, παιόμενός τε καὶ θακνόμεν
 τῶν ἀρσένων ἀπαλλύμην· ἀεὶ γάρ με μοιχὸν ὑποπ
 τες εἶναι τῶν ἵππων τῶν αὐτῶν γυναικῶν ἐδίωκ
 φοτέροις εἰς ἐμὲ ὑπολακτίζοντες, ὥστε φέρειν οὐ
 νάμην ξηλοτυπίαν ἱππικήν. λεπτὸς οὖν καὶ ἄμορ
 οὐ πολλῶ χρόνῳ ἐγενόμην, οὔτε ἔνδον εὐφραιν
 πρὸς τῇ μύλῃ οὔτε ὑπαιθριος νεμόμενος, ὑπὸ τῶ
 νόμων πολεμούμενος. 29. καὶ μὴν καὶ τὰ πολλὰ
 ὄρος ἄνω ἐπεμπόμην καὶ ξύλα τοῖς ὤμοις ἐκόμιζον.
 δὲ ἦν τὸ κεφάλαιον τῶν ἐμῶν κακῶν· πρῶτον μὲ
 λὸν ὄρος ἀναβαίνειν ἔδει, ὀρθὴν δεινῶς ὀδόν, ε
 598 ἀνυπόδητος ἄρει ἐν λιθίνῳ. καὶ μοι συνεξέπεμπο
 λάτην, παιδάριον ἀκάθαρτον. τοῦτό με καινῶς ἐκ
 ἀπώλλυε· πρῶτον μὲν ἐπαιέ με καὶ τρέχοντα λ
 ξύλῳ ἀπλῶ, ἀλλὰ τῷ ὄζους πικνοὺς ἔχοντι καὶ ὄξ
 ἀεὶ ἐπαιεν εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ μηροῦ, ὥστε ἀνέφικτό μ
 ἐκεῖνο ὁ μηρὸς τῇ ῥάβδῳ· ὁ δὲ ἀεὶ τὸ τραῦμα
 εἰτά μοι ἐπετίθει φορτίον ὅσον χαλεπὸν εἶναι κα

τι ἐνεγκεῖν· καὶ ἄνωθεν ἡ κατάβασις ὄξεα ἦν· ὁ δὲ
ἐνταῦθα ἔπαιεν. εἰ δέ μοι περιπίπτον ἴδοι τὸ φορτίον
εἰς τὸ ἕτερον ἐπικλίνον, θεόν τῶν ξύλων ἀφαιρεῖν
τῷ κουφοτέρῳ προσβάλλειν καὶ τὸ ἴσον ποιεῖν, τοῦτο
οὐδέποτε εἰργάσατο, λίθους δὲ μεγάλους ἐκ τοῦ ὄρους
επιρούμενος εἰς τὸ κουφότερον καὶ ἄνω νεῦον τοῦ φορ-
τῷ προσετίθει· καὶ κατῆειν ἄθλιος τοῖς ξύλοις ὁμοῦ
λίθους ἀχρεῖους περιφέρων. καὶ ποταμὸς ἦν ἀέναος 589
ἢ ὄδῳ· ὁ δὲ τῶν ὑποδημάτων φειδόμενος ὀπίσω τῶν
ἄλλων ἐπ' ἐμοὶ καθίζων ἐπέρα τὸν ποταμόν. 30. εἰ δέ
μοι οἷα κάμων καὶ ἀχθοφορῶν καταπέσοιμι, τότε δὴ
καὶ τὸ δεινὸν ἀφόρητον ἦν· οὐ γὰρ ἦν καταβάντος τὴν
ἡμέραν μοι ἐπιδοῦναι κάμῃ χαμόθεν ἐπεγείρειν καὶ τοῦ
φορτίου ἀφελεῖν, ἂν ποτε καὶ θεοὶ, ὁ δὲ οὔτε κατῆλθεν
εἰς χεῖρά μοι ἐπέδωκεν, ἀλλ' ἄνωθεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
τῶν ἄτων ἀρξάμενος συνέκοπτε με τῷ ξύλῳ, ἕως
ἀφείρωσί με αἱ πληγαί. καὶ μὴν καὶ ἄλλο κακὸν εἰς ἐμὲ
ἐβλήθητον ἔπαιξε· συνενεγκῶν ἀκανθῶν ὄξυτάτων φορ-
τῷ καὶ τοῦτο δεσμῷ περισφίγγας ἀπεκρῆμα ὀπισθεν ἐκ
τοῦ ὄρους, αἱ δὲ οἷον εἰκὸς ἀπιόντος τὴν ὄδον ἀποκρε-
μεναὶ προσέπιπτόν μοι καὶ πάντα μοι τὰ ὀπισθεν νύτ-
ται ἐτίτρωσκον· καὶ ἦν μοι τὸ ἀμύνειν ἀδύνατον, 600
καὶ τιτρωσκόντων αἰεὶ μοι ἐπομένων κάμου ἡρτημένων.
ὅταν γὰρ ἀτρέμα προῖοιμι φυλαττόμενος τῶν ἀκανθῶν
προσβολὴν, ὑπὸ τῶν ξύλων ἀπωλλύμην, εἰ δὲ φεύ-
μι τὸ ξύλον, τότε ἤδη τὸ δεινὸν ὀπισθεν ὄξυ προσέ-
βη. καὶ ὅπως ἔργον ἦν τῷ ὀνηλάτῃ τῷ ἐμῷ ἀποκτενεῖν
31. ἐπεὶ δὲ ποτε ἄπαξ κακὰ πάσχων πολλὰ οὐκέτι
ἐβόησα πρὸς αὐτὸν λάξ ἐκίνησα, εἶχεν αἰεὶ τοῦτο τὸ λάξ
ἐπὶ τῆς ῥῆμης. καὶ ποτε κελεύεται στυππεῖον ἐξ ἑτέρου χω-
ρείου ἕτερον χωρίον μετενεγκεῖν· νομίσας οὖν με καὶ
στυππεῖον τὸ πολὺ συνενεγκῶν κατέδησεν ἐπ' ἐμὲ καὶ

δεσμῷ ἀργαλέῳ εὐ μάλα προσέδησέ με τῷ φορτί
 ἔμοι μέγα τυφεύων. ἐπεὶ δὲ προλεῖναι λοιπὸν ἔδε
 ἔστιας κλέψας θαλὸν ἔτι θερμόν, ἐπειδὴ πόρρω
 λῆς ἐγενόμεθα, τὸν θαλὸν ἐνέκρυψεν εἰς τὸ σπ
 τὸ δὲ — τί γὰρ ἄλλο ἐδύνατο; — εὐθύς ἀνάπτε
 λοιπὸν οὐδὲν ἔφερον ἄλλο ἢ πῦρ ἄπλετον. μὴ
 ὡς αὐτίκα ὀπτήσομαι, ἐν τῇ ὁδῷ τέλματι βαθεῖ
 ῥίπτω ἔμαντὸν τοῦ τέλματος ἐς τὸ ὑγρότατον· ε
 λιον ἐνταῦθα τὸ στυπκείον καὶ διναῶν καὶ στρέφα
 τὸν τῷ πηλῷ κατέσβεσα τὸ θερμόν ἐκείνο καὶ πι
 φορτίον, καὶ οὕτω λοιπὸν ἀκινδυνότερον ἐβίβ
 601 ὁδοῦ τὸ ἐπίλοιπον. οὐδὲ γὰρ ἔτι με ἀνάψαι τῷ π
 νατὸν ἦν τοῦ στυπκείου πηλῷ ὑγρῷ πεφυρμέν
 τοῦτό γε ὁ τολμηρὸς παῖς ἐλθὼν ἐμοῦ κατεψεύσ
 πὼν ὡς παριῶν ἐκὼν ἑαυτὸν ἐνσεῖσαιμι τῇ ἐσ
 τότε μὲν ἐκ τοῦ στυπκείου μηδὲ ἐλπίζων ὑπε
 32. ἀλλ' ἕτερον ὁ ἀκάθαρτος παῖς ἐξεῦρεν ἐπ' ἐμ
 κάκιον· κομίσας γάρ με ἐς τὸ ὄρος καὶ μοι φορτί
 ἐπιθεῖς ἐκ τῶν ξύλων, τοῦτο μὲν πιπράσκει γεωρ
 σίον οἰκοῦντι, ἐμὲ δὲ γυμνὸν καὶ ἄξυλον κομίσσ
 καταψεύδεταιί μου πρὸς τὸν αὐτοῦ δεσπότην ἔρη
 σιον· Τοῦτον, δέσποτα, τὸν ὄνον οὐκ οἶδ' ὅ τ
 μεν δεινῶς ἀργὸν ὄντα καὶ βραδύν. ἀλλὰ μὴν νῦ
 δεύει καὶ ἄλλο ἔργον· ἐπὶ γυναικῆ ἢ παρθένῳ
 καὶ ὥραϊαν ἰδη ἢ παιδα, ἀπολακτίσας ἴεται δε
 αὐτούς, ὡς εἰ τις ἐρᾷ ἄνθρωπος ἄρρην ἐπὶ ἐρω
 ναικῇ κινούμενος, καὶ δάκνει ἐν φιλήματος σχῆ
 πλησιάζειν βιάζεται, ἐκ δὲ τούτου σοὶ δίκας καὶ π
 παρεῖξει, πάντων ὑβριζομένων, πάντων ἀνατρεπ
 καὶ γὰρ νῦν ξύλα κομίζων γυναικῆ εἰς ἀργὸν ἀ
 ἰδὼν τὰ μὲν ξύλα πάντα χαμαὶ ἐσκόρπισεν ἀποσευ
 602 τὴν δὲ γυναικῆ ἐς τὴν ὁδὸν ἀνατρέψας γαμεῖν ἐί

ἄλλος ἄλλοθεν ἐκδραμόντες ἡμύναμεν τῇ γυναικὶ ἐς
 μὴ διασπασθῆναι ὑπὸ τοῦ καλοῦ τούτου ἔραστοῦ.
 ὁ δὲ ταῦτα πυθόμενος, Ἄλλ' εἰ μήτε βαδίξαι, ἔφη,
 ἄλλε μήτε φορηγεῖν καὶ ἔρωτας ἀνθρωπίνους ἐρᾷ ἐπὶ
 γαίτας καὶ παιδας οἰστρούμενος, ἀποσφάξατε αὐτόν,
 ἢ τὰ μὲν ἔγκατα τοῖς κυσὶ δότε, τὰ δὲ κρέα τοῖς ἐργά-
 ρας φυλάξατε· καὶ ἦν ἐρηται, πῶς οὗτος ἀπέθανε, λύ-
 πον τοῦτο καταψεύσασθε. ὁ μὲν οὖν ἀκάθαρτος παῖς ὁ
 ὄνηλάτης ἔχαιρε καὶ με αὐτίκα ἤθελεν ἀποσφάττειν.
 ἔτυχε γὰρ τις παρῶν τότε τῶν γειτόνων γεωργῶν·
 ἄσπετος ἐρρύσατό με ἐκ τοῦ θανάτου θεινὰ ἐπ' ἔμοι βου-
 λόμενος. Μηδαμῶς, ἔφη, ἀποσφάξῃς ὄνον καὶ ἀλεῖν
 ἀχθοφορεῖν δυνάμενον· καὶ οὐ μέγα. ἐπειδὴ γὰρ εἰς
 θρόνους ἔρω καὶ οἰστρον φέρεται, λαβῶν αὐτὸν ἔκτεμε·
 ἡ γὰρ ἐπαφροδίτου ταύτης ὀρμῆς ἀφαιρέθεις ἡμερῶς
 αὐτῆς καὶ πίων ἔσται καὶ οἰσει φορτίον μέγα οὐδὲν
 ἴσμενος. εἰ δὲ αὐτὸς ἀπείρως ἔχεις ταύτης τῆς λατρείας,
 ἔσομαι δεῦρο μεταξὺ τριῶν ἢ τεττάρων ἡμερῶν καὶ σοι
 ἴσον σωφρονέστερον προβατίου παρέξω τῇ τομῇ. οἱ
 οὖν ἔνδον ἅπαντες ἐπήνουν τὸν σύμβουλον, ὡς εὖ
 κεν, ἐγὼ δὲ ἤδη ἐδάκρυον ὡς ἀπολέσων αὐτίκα τὸν ἐν
 ἔνδρῳ ἄνδρα καὶ ζῆν οὐκέτι ἐθέλειν ἔφη, εἰ γενοίμην
 εὐχῆς· ὥστε καὶ ὅλως ἀποσιτῆσαι τοῦ λοιποῦ ἐργώ-
 νη ἢ ὄψαι ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ὄρους, ἔνθα ἐκπεσὼν θανάτῳ 603
 ἴστω ὀλόκληρος ἔτι καὶ ἀκέραιος νεκρὸς τεθνήξομαι.
 ἔπει δὲ ἦν νυξ βαθεῖα, ἄγγελός τις ἀπὸ τῆς κώμης
 εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ τὴν ἔπαυλιν, ταύτην λέγων τὴν
 νυμφον κόρην τὴν ὑπὸ τοῖς λησταῖς γενομένην καὶ
 ταύτης νυμφίον, περὶ δελίην ὄψιαν ἀμφοτέρους αὐ-
 τῶν ἐν τῷ αἰγιαλῷ περιπατοῦντας, ἐπιπολάσασαν ἄφρω
 θάλασσαν ἀρπάξαι αὐτούς καὶ ἀφανεῖς ποιῆσαι, καὶ
 ὅς αὐτοῖς τοῦτο τῆς συμφορᾶς καὶ θανάτου γενέσθαι.

οἱ δὲ οἶα δὴ κεκνωμένης τῆς οἰκίας νέων δεσποτῶν ἔσαν μηκέτι μένειν ἐν τῇ δουλείᾳ, ἀλλὰ πάντα διαρκάτες τὰ ἔνδον φυγῇ ἐσώζοντο. ὁ δὲ νομεὺς τῶν ἐκ κάμῃ παραλαβὼν καὶ πάνθ' ὅσα δυνατὸς συλλαβὼν κατέδησέ μοι καὶ τὰς ἵπκους ***. ἐγὼ δὲ ἠχθόμενος φέρων φορτίον ὄνου ἀληθινοῦ, ἀλλ' οὖν ἄσμενός ἐπιπόδιον τοῦτο τῆς ἐμῆς ἐδεξάμην ἐκτομῆς. καὶ τὴν νύκτιν ὄλην ἐλθόντες ὁδὸν ἀργαλέαν καὶ τριῶν ἄλλων ἡμερῶν τὴν ὁδὸν ἀνύσαντες ἐρχόμεθα εἰς πόλιν τῆς Μακεδονίας Βέροιαν μεγάλην καὶ πολυάνθρωπον. 35. ἐνταῦθα ἔβρισαν οἱ ἄγοντες ἡμᾶς ἰδρῦσαι καὶ θανάτους. καὶ τότε πρᾶσις ἦν ἡμῶν τῶν κτηνῶν καὶ κῆρυξ εὐφημος ἐν ἐπιμέσῃ ἐστῶς ἐκήρυττεν. οἱ δὲ προσιόντες ἰδεῖν ἠθέλησαν τὰ στόματα ἡμῶν ἀνοίγοντες καὶ τὴν ἡλικίαν ἐν τοῖς ὀπίσθιοις ἐκάστων ἐβλεπον, καὶ τοὺς μὲν ἀνήσαντο ἄλλοτερον, ἐμὲ δὲ ὕστατον ὑπολειμμένον ὁ κῆρυξ ἐκάλει 504 αὐτίς ἐπανάγειν εἰς οἶκον. Ὁρᾶς, ἔφη, οὗτος μόνος εὐρηκε κύριον. ἡ δὲ πολλὰ πολλάκις δινουμένη καὶ ταπίπτουσα Νέμεσις ἤγαγε κάμοι τὸν δεσπότην, οἶον ἂν εὐξάμην· κίναϊδος γὰρ καὶ γέρον ἦν τούτων εἰς τὴν θεὸν τὴν Συρίαν εἰς τὰς κάμας καὶ τοὺς ἀγροπεριφερόντων καὶ τὴν θεὸν ἐπαιτεῖν ἀναγκαζόντων. ἐγὼ πιπράσκομαι πολλῆς πάνυ τιμῆς, τριακόσια δραχμὰ καὶ στένων ἤδη τῷ δεσπότῃ εἰπόμεν ἄγοντι. 36. ἐκ τῆς ἠχομένης ἔνθα ἔκει Φίληβος — τοῦτο γὰρ εἶχεν ὄντως ἀνησάμενός με — μέγα εὐθύς πρὸ τῆς θύρας ἀνεκρότητος ὦ κοράσια, δοῦλον ὑμῶν ἐώνημαι καλὸν καὶ ἀδρόν. ὦ κοράσια, Καππαδόκην τὸ γένος. ἦσαν δὲ τὰ κοράσια ταῦτα ἀδελφὰ κίναϊδων συνεργῶν τοῦ Φιλήβου, καὶ πάντες πρὸς βοήθην ἀνεκρότησαν· ᾤοντο γὰρ ἀληθῶς ἀνθρώπον τὸν ἐωνημένον. ὡς δὲ εἶδον ὄνον ὄντα τὸν δοῦλον, ταῦτα εἰς τὸν Φιλήβον ἐσκώπτον, τοῦτον οὐ δοῦλον,

ριφίον σαυτῆ πόθεν ἄγεις λαβουσα; ὄναιο δὲ τούτων 605
 καλαῶν γάμων καὶ τέκοις ταχέως ἡμῖν πώλους τοιού-
 τος. 37. καὶ οἱ μὲν ἐγέλων. τῇ δὲ ὑστεραία συνεταιττοτο
 ἔργον, ὡσπερ αὐτοὶ ἔλεγον, καὶ τὴν θεὸν ἐνσκευα-
 ρισμένοι ἐμοὶ ἐπέθηκαν. εἶτα ἐκ τῆς πόλεως ἐξηλαύνομεν
 τὴν χώραν περιήειμεν. ἐπὰν δ' εἰς κώμην τινὰ εἰσέλ-
 ομεν, ἐγὼ μὲν ὁ θεοφόρητος Ἰστάμην, ὁ δὲ ἀύλητῆς
 ὄσα ὄμιλος ἐνθεον, οἱ δὲ τὰς μίτρας ἀπορρίψαντες τὴν
 κλήν κάτωθεν ἐκ τοῦ ἀυχένος εἰλίσσοντες τοῖς ξίφε-
 ρέτεμνοντο τοὺς πήχεις καὶ τὴν γλῶτταν τῶν ὀδόντων
 ὑββάλλων ἕκαστος ἔτεμνε καὶ ταύτην, ὥστε ἐν ἀκαρεῖ
 τα πεπλήσθαι μαλακοῦ αἵματος. ἐγὼ δὲ ταῦτα ὀρών
 κρῶτα ἔτρεμον ἕστῶς, μὴ ποτε χρεῖα τῇ θεῷ καὶ ὄνειου
 κτος γένοιτο. ἐπειδὰν δὲ κατακόψειαν οὕτως ἑαυτούς,
 τῶν περιεστηκότων θεατῶν συνέλεγον ὀβολοὺς καὶ
 κμάς· ἄλλος ἰσχάδας καὶ τυροὺς καὶ οἴνου κάδον ἐπέ- 606
 τε καὶ πυροῦ μέδιμνον καὶ κριθῶν τῷ ὄνω. οἱ δὲ ἐκ
 τῶν ἐτρέφοντο καὶ τὴν ἐπ' ἐμοὶ κομιζομένην θεὸν
 ἔαπευον. 38. καὶ ποτε εἰς κώμην τινὰ αὐτῶν εἰσβα-
 τῶν ἡμῶν νεανίσκον τῶν κωμητῶν μέγαν ἀργεύσαν-
 τισιάγουσιν εἰσῶ ἐνθα καταλύοντες ἔτυχον. ἔπειτα
 ἦγον ἐκ τοῦ κωμητοῦ ὄσα συνήθη καὶ φίλια τοιού-
 ἔνοσίοις κιναίδοις ἦν. ἐγὼ δὲ ὑπεραλγήσας ἐπὶ τῇ
 τοῦ μεταβολῆ, Καὶ μέχρι νῦν ἀνέχομαι κακῶν, ἀνα-
 ραι, ὦ Ζεῦ σχετίλιε, ἠθέλησα, ἀλλ' ἢ μὲν φωνὴ οὐκ
 ἦ μοι ἢ ἐμή, ἀλλ' ἢ τοῦ ὄνου ἐκ τοῦ φάρυγγος, καὶ
 ἄγκησάμην. τῶν δὲ κωμητῶν τινες ἔτυχον τότε ὄνον
 κωλεκότες, καὶ τὸν ἀπολωλότα ζητοῦντες ἀκούσαντές
 μέγα ἀναβοήσαντος παρέρχονται εἰσῶ οὐδενὶ οὐδὲν
 ἄντες ὡς ἐμοῦ τοῦ ἐκείνων ὄντος, καὶ καταλαμβάνουσι
 κιναίδους ἄρρητα ἐνδον ἐργαζομένους· καὶ γέλωσ
 τῶν ἐπεισελθόντων πολὺς γίνεται. ἔξω ἐκδραμόντες

ὀλη τῇ κώμῃ τῷ λόγῳ διέδωκαν τῶν λερέων τὴν ἀ-
 γειαν. οἱ δὲ αἰδούμενοι δεινῶς ταῦτα ἐληλεγμένα
 ἐπιούσης νυκτὸς ἐνθεν ἐξήλασαν, καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο
 τῇ ἐρήμῳ τῆς ὁδοῦ ἐχαλέπαινον καὶ ἀργύζοντο ἐμὰ
 μνηύσαντι τὰ ἐκείνων μυστήρια. καὶ τοῦτο μὲν ἀπὸ
 τοῦ δεινὸν ἦν, κακῶς τῷ λόγῳ ἀκούειν, ἀλλὰ τὸ
 τοῦτο οὐκέτ' ἀνεκτά· τὴν γὰρ θεὸν ἀφελόντες μοι
 χαμαὶ καταδέμενοι καὶ τὰ στροφάματά μου πάντα ἐ-
 σπάσαντες γυμνὸν ἤδη προσδέουσί με δένδρον με-
 εἶτα ἐκείνη τῇ ἐκ τῶν ἀστραγάλων μάλιστα καίοντι
 γον ἐδέησαν ἀποκτείνειν, κελεύοντές με τοῦ λοιποῦ
 607 νον εἶναι θεοφόρητον. καὶ μὴν καὶ ἀποσφάζει με
 μάλιστα ἐβουλεύσαντο ὡς ἐς ὕβριν αὐτοὺς βαλόντα
 λὴν καὶ τῆς κώμης οὐκ ἐργασαμένους ἐκβαλόντα·
 ὥστε με μὴ ἀποκτείνειν, δεινῶς αὐτοὺς ἡ θεὸς ἐδυσά-
 χαμαὶ καθημένη καὶ οὐκ ἔχουσα ὅπως ὀδεύοι. 39. ἐν-
 θεν οὖν μετὰ τὰς μάλιστα λαβὼν τὴν δέσποιναν ἐβ-
 ζου καὶ πρὸς ἐσπέραν ἤδη καταλύομεν εἰς ἀγρὸν πρὸ
 τοῦντος ἀνθρώπου· καὶ ἦν οὗτος ἐνδον καὶ τὴν
 μάλα ἄσμενος τῇ οἰκίᾳ ὑπεδέξατο καὶ θυσίας αὐτῇ προ-
 γαγεῖν. ἐνθάδε οἶδα μέγαν κίνδυνον αὐτὸς ὑπο-
 τῶν φίλων γὰρ τις τῷ δεσπότῃ τῶν ἀγρῶν ἐκεμψε-
 ρον ὄνου ἀγρίου μῆρῶν· τοῦτον ὁ μάγειρος σκεπ-
 λαβὼν φραθυμῖα ἀπώλεσε, κυνῶν πολλῶν λαθραίως
 παρελθόντων· ὃς δεδιὼς πληγὰς πολλὰς καὶ βάσανα
 τῆς ἀπωλείας τοῦ μῆρου ἐγνω κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ
 τραχήλου. ἡ δὲ γυνὴ ἢ τούτου, κακὸν ἐξαίσιον ἐ-
 Ἄλλὰ μῆτε ἀπόθνησκε, εἶπεν, ὦ φίλτατε, μῆτε ἀθ-
 τοιαυτῇ δῶς σεαυτὸν· πειθόμενος γάρ μοι πράξει
 πάντα. τῶν κιναιδῶν τὸν ὄνον λαβὼν ἔξω εἰς ἐρ-
 χωρίον κᾶπειτα σφάζας αὐτὸν τὸ μέρος μὲν ἐκείνο
 μῆρὸν ἀποτεμῶν κόμιξε δεῦρο καὶ κατασκευάσας

ἔποτη ἀπόδος καὶ τὸ ἄλλο τοῦ ὄνου κάτω που ἐς κρημ-
 αῖρες· δόξει γὰρ ἀποδρᾶς οἰχεσθαί ποι καὶ εἶναι ἀφα-
 ὄρᾳς δὲ ὡς ἐστὶν εὐσαρκος καὶ τοῦ ἀγρίου ἐκείνου
 τα ἀμείνων; ὁ δὲ μάγειρος τῆς γυναικὸς ἐπαινέσας
 βούλευμα, Ἄριστα, ἔφη, σοι, γύναι, ταῦτα, καὶ τούτῳ
 τῷ ἔργῳ τὰς μᾶστιγας φυγεῖν ἔχω, καὶ τοῦτό μοι
 πεπράξεται. ὁ μὲν οὖν ἀνόσιος οὗτος οὐμὸς μάγει- 608
 ἰμοῦ πλησίον ἐστὼς τῇ γυναικὶ ταῦτα συνεβουλεύετο.
 ἐγὼ δὲ τὸ μέλλον ἤδη προορῶμενος κράτιστον ἔργων
 κώξαι ἐμαυτὸν ἐκ τῆς κοπίδος καὶ ῥήξας τὸν ἱμάντα,
 ἠηγόμην, καὶ ἀνασκιρτήσας ἵεμαι δρόμῳ εἰσω ἔνθα
 κεν οἱ κίναϊδοι σὺν τῷ δεσπότη τῶν ἀγρῶν. ἐν-
 ῥα εἰσδραμῶν ἀνατρέπω πάντα τῷ σκιρτήματι καὶ
 ῥίαν καὶ τραπέζας· καὶ γὰρ μὲν ᾧμην κομψόν τι τοῦτο
 ἔστω σωτηρίαν ἐμὴν εὐρηκέναι, καὶ τὸν δεσπότην τῶν
 ῶν κελεύειν εὐθέως ὡς ἀγέρωχον ὄνου ἐμὲ κατακλει-
 ῖντα ποι φυλάττεσθαι ἀσφαλῶς· ἀλλὰ με τοῦτο τὸ
 κόν εἰς ἔσχατον ἤνεγκε κινδύνου. λυττᾶν δόξαντές
 ῖφη πολλὰ ἤδη καὶ λόγχας ἐπ' ἐμὲ ἐσπάσαντο καὶ ξύλα
 ῖρά, καὶ εἶχον οὕτως ὥστε ἀποκτενεῖν με. ἐγὼ δὲ ὄρων
 ῖδεινοῦ τὸ μέγεθος δρόμῳ εἰσω παρέρχομαι ἔνθα οἱ
 δεσπότηαι κοιμηθήσεσθαι ἔμελλον. οἱ δὲ θεασάμενοι
 πο συγκλείουσι τὰς θύρας εὐ μάλα ἔξωθεν. 41. ἐπειδὴ
 ῖδη ὄρθρος ἦν, ἀράμενος τὴν θεὸν αὐτίς ἀπῆειν ἅμα
 ῖ ἀγύρταις καὶ ἀφικόμεθα εἰς κώμην ἄλλην μεγάλην
 ῖ πολυάνθρωπον, ἐν ἣ καὶ καινότερόν τι ἕτερατεύ- 609
 ῖτο, τὴν θεὸν μὴ μεῖναι ἐν ἀνθρώπου οἰκίᾳ, τῆς δὲ
 ῖ ἐκείνοις μάλιστα τιμωμένης ἐπιχωρίου δαίμονος τὸν
 ῖ οἰκῆσαι. οἱ δὲ καὶ μάλα ἄσμενοι τὴν ξένην θεὸν
 ῖ δέξαντο τῇ σφῶν αὐτῶν θεῷ συνοικίσαντες, ἡμῖν δὲ
 ῖαν ἀπέδειξαν ἀνθρώπων πενήτων. ἐνταῦθα συχνὰς
 ῖρας οἱ δεσπότηαι διατρίψαντες ἀπιέναι ἤθελον εἰς τὴν

πλησίον πόλιν καὶ τὴν θεὸν ἀπήτουν τοὺς ἐπιχωροὺς
 καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ τέμενος παρελθόντες ἐκόμιζον αὐτῆν
 θέντες ἐκ' ἐμοὶ ἤλαυνον ἕξω. ἔταρον δὲ οἱ δυσσεβεῖς
 τὸ τέμενος ἐκείνο παρελθόντες ἀνάθημα φιάλην ἰση
 κλέφαντες, ἦν ὑπὸ τῆ θεῶ ἐφερον· οἱ δὲ χαμητὰ ἀ
 μνοι τοῦτο εὐθύς ἐδίωκον, εἶτα ὡς πλησίον ἔβησαν
 καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν ἰακῶν εἶχοντο αὐτῶν ἐ
 ὄδῳ καὶ δυσσεβεῖς καὶ ἱεροσύλους ἐμάλουν καὶ ἀπὸ
 τὸ κλαπὲν ἀνάθημα, καὶ ἐφενῶντες πάντα εὖρον
 ἐν τῷ κόλπῳ τῆς θεοῦ. δῆσαντες οὖν τοὺς γυνῆας
 ὀπίσω καὶ τοὺς μὲν εἰς τὴν εἰρκτὴν ἐμβάλλουσι, τὴν
 θεὸν τὴν ἐκ' ἐμοὶ κομιζομένην ἀράμενοι γὰρ ἄλλο
 καν, τὸ δὲ χρυσίον τῆ κολίτιδι θεῶ πάλιν ἀπέδω
 610 42. τῆ δὲ ὑστεραία τά τε σκεύη κάμῃ πιπράσκαι ἐ
 σαν, καὶ ἀπέδοντό με ξένῳ ἀνθρώπῳ τὴν πλησίον κα
 οἰκοῦντι, τέχνην ἔχοντι ἄρτους πέττειν· οὗτός με κα
 λαβὰν καὶ πυρῶν μεδίμνους δέκα ἀνησάμενος, ἐκ
 μοι τὸν πυρὸν οἴκαδε ἤλαυνεν ὡς ἑαυτὸν ὄδον ἀργαλῆ
 ὡς δὲ ἤκομεν, εἰσάγει με εἰς τὸν μυλῶνα, καὶ ὄρω
 πληθὸς ἔνδον ὀμοδοῦλων κτηνῶν, καὶ μύλαι πολλαὶ
 καὶ πᾶσαι τούτοις ἐστρέφοντο, καὶ πάντα ἐκεῖνα με
 ἦν ἀλεύρων. καὶ τότε μὲν με οἶα ξένον δοῦλον καὶ
 τῶν βαρύτερον ἀράμενον καὶ ὄδον ἀργαλέαν ἀφιγμ
 ἀναπαύεσθαι ἔνδον ἀφῆκαν, τῆ δὲ ὑστεραία ὀδόν
 ὄμματά μου σκεπάσαντες ὑπόξενγνύουσί με τῆ κώπῃ
 μύλης, εἶτα ἤλαυνον. ἐγὼ δὲ ἠπιστάμην ὅπως χρῆ
 πολλάκις παθῶν, προσεποιούμενη δὲ ἀγνοεῖν· ἄλλα
 τὴν ἤλιπισα. λαβόντες γὰρ πολλοὶ τῶν ἔνδον βακτη
 περισταναί με καὶ μὴ προσδοκήσαντα, ὡς οὐχ ὄρω
 παίουσιν ἀθρόα τῆ χειρὶ, ὥστε με ὑπὸ τῆς πληγῆς ὡ
 στρόμβον ἐξαπίνης στρέφεσθαι· καὶ πείρα ἔμαθον
 χρῆ τὸν δοῦλον εἰς τὸ τὰ δέοντα ποιεῖν μὴ περιμένειν

εἶρα τοῦ δεσπότου. 43. λεπτός οὖν πάνυ γίγνομαι καὶ
 σθενῆς τῷ σώματι, ὥστε ἔγνω με ὁ δεσπότης παλῆσαι,
 καὶ ἀποδίδοται με ἀνθρώπῳ κηπουρῷ τὴν τέχνην· οὗτος
 δὲ εἶχε κῆπον λαβὼν γεωργεῖν. καὶ τοῦτο εἶχομεν ἐρ- 611
 ὄν· ὁ δεσπότης ἔωθεν ἐπιθείς μοι τὰ λάχανα ἐκόμιξεν
 εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ παραδοὺς τοῖς ταῦτα πικράσκουσιν
 γέ με πάλιν εἰς τὸν κῆπον. εἶτα ἐκεῖνος μὲν καὶ ἔσκαπτε
 καὶ ἐφύτευε καὶ τὸ ὕδωρ τῷ φυτῷ ἐπήγευ, ἐγὼ δὲ ἐν
 τῷ ἔργῳ εἰστήκειν ἀργός. ἦν δέ μοι θεινῶς ἀλγεινός ὁ τότε
 ἔτος· πρῶτον μὲν ἐπεὶ χειμῶν ἤδη ἦν κάκεινος οὐδὲ αὐτῷ
 ἔργον εἶχεν ἀγοράσαι οὐχ ὅπως ἐμοί, καὶ ἀνυπόδητος
 ἦν ἄλλο ἄγρον καὶ πάλιν σκληρὸν καὶ ὄξυν ἐπάτου, καὶ
 ἔργον τοῦτο μόνον ἀμφοτέροις ἦν θριδάκας πικρὰς καὶ
 ἀληθάς. 44. καὶ ποτε ἐξιόντων ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν ἐν-
 τηγάνει ἀνὴρ γενναῖος στρατιώτου στολὴν ἡμφιεσμένος,
 καὶ τὰ μὲν πρῶτα λαλεῖ πρὸς ἡμᾶς τῇ Ἰταλῶν φωνῇ καὶ
 ἔπειτα τὸν κηπουρὸν ὅποι ἀπάγει τὸν ὄνον ἐμέ· ὁ δὲ, οἴ-
 μου, τῆς φωνῆς ἀνόητος ὢν οὐδὲν ἀπεκρίνατο· ὁ δὲ ὀρ-
 θόμενος, ὡς ὑπερορώμενος, παλεῖ τῇ μάστιγι τὸν κη-
 πουρὸν, κάκεινος συμπλέκεται αὐτῷ καὶ ἐκ τῶν ποδῶν
 εἰς τὴν ὁδὸν ὑποσπάσας ἐκτείνει, καὶ κείμενον ἔπαιεν
 ἔκαστω καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ λίθῳ τῷ ἐκ τῆς ὁδοῦ· ὁ δὲ
 πρῶτα καὶ ἀντεμάχετο καὶ ἠπεῖλει, εἰ ἀνασταθῆ, ἀπο-
 κτενεῖν τῇ μαχαίρᾳ· ὁ δὲ ὥσπερ ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου δι- 612
 ἤχθεις, τὸ ἀκινδυνότατον, σπᾶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ
 ἐπιβίβησεν ἐπὶ πόρρω, εἶτα αὐτίς ἔπαιε κείμενον. ὁ δὲ τὸ
 κὸν ὄρων ἤδη ἀφόρητον ψεύδεται ὡς τεθνηκῶς ἐν ταῖς
 ἡγᾶσι· ὁ δὲ δείσας ἐπὶ τούτῳ τὸν μὲν αὐτοῦ ὡς εἶχε
 κείμενον ἀπολείπει, τὴν δὲ μάχαιραν βαστάσας ἐπ' ἐμοὶ
 αὐθεν εἰς τὴν πόλιν. 45. ὡς δὲ ἦλθομεν, τὸν μὲν κῆπον
 τοῦ συνηργῷ τινὶ ἐπέδωκε γεωργεῖν, αὐτὸς δὲ τὸν κί-
 νησον τὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ δεδιῶς κρύπτεται ἅμα ἐμοὶ πρὸς

τινος τῶν ἐν ἄστει συνήθων. τῇ δὲ ὑστεραία, δόξα τοῖς, οὕτω ποιούσι· τὸν μὲν ἐμὸν δεσπότην κιβατῆ κρυψαν, ἐμὲ δὲ ἀράμενοι ἐκ τῶν ποδῶν κομίζουσι τῇ κλίμακι ἐς ὑπερφῶν κάκει με ἄνω συγκλείουσι. στρατιώτης ἐκ τῆς ὁδοῦ τότε μῦθις ξεναστάς, ὡς σαν, κερηβαρῶν ταῖς πληγαῖς ἤμεν εἰς τὴν πόλιν καὶ στρατιώταις τοῖς σὺν αὐτῷ ἐντυχὼν λέγει τὴν ἀπό τοῦ κηπουροῦ· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ ἐλθόντες μανθάνο ἔνθα ἤμεν κεκρυμμένοι, καὶ παραλαμβάνουσι τοὺς πόλεως ἄρχοντας. οἱ δὲ εἰσω τινὰ πέμπουσι τῶν ἑπὶ τῶν καὶ τοὺς ἔνδον ἄπαντας προσελθεῖν ἔξω κελεύοι ὡς δὲ προῆλθον, ὁ κηπουρὸς οὐδαμοῦ ἐφαίνετο. οὐκ ἔστρατιῶται ἔνδον ἔφασαν εἶναι τὸν κηπουρὸν
 613 τὸν ἐκείνου ὄνον· οἱ δὲ οὐδὲν ἄλλο ὑπολειφθαι γον οὔτε ἄνθρωπον οὔτε ὄνον. θυρήβου δὲ ἐν τῷ νωπῷ καὶ πολλῆς βοῆς ἐκ τούτων γενομένης ὁ ἀγέλι καὶ πάντα περιέρχων ἐγὼ βουλόμενος μαθεῖν τίνας οἱ βοῶντες, διακύπτω ἄνωθεν κάτω διὰ τῆς θυρῆος δὲ με ἰδόντες εὐθύς ἀνέκραγον· οἱ δὲ ἐαλώκεσαν ἰ λέγοντες· καὶ οἱ ἄρχοντες εἰσω παρελθόντες καὶ ἄνερευνῶντες εὐρίσκουσι τὸν ἐμὸν δεσπότην τῇ κηκουσίμῳ καὶ λαβόντες τὸν μὲν εἰς τὸ δεσμοφίον ἐπεμψαν λόγον τῶν τετολημμένων ὑπέξοντα, ἐμὲ δὲ βαστάσαντες τοῖς στρατιώταις παρέδωκαν. πάντες ἄσβεστον ἐγέλων ἐπὶ τῷ μνηύσαντι ἐκ τῶν ὑπερφῶν προδόντι τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην· καὶ τότε ἐξ ἐμοῦ του ἦλθεν εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος οὗτος, Ἐξ ὄνου κύψεως. 46. τῇ δὲ ὑστεραία τί μὲν ἔπαθεν ὁ κηκουσίμῳ δεσπότης, οὐκ οἶδα, ὁ δὲ στρατιώτης πωλῆς ἔγνω, καὶ πιπράσκει με πέντε καὶ εἰκοσιν Ἀττικῶν ὀνησάμενος θεράπων ἦν ἀνδρὸς σφόδρα πλουσίως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ τῆς μεγίστης Θεσσαλονικί,

νην εἶχε ταύτην, τὰ ὄψα τῷ δεσπότῃ ἐσκεύαζε,
 ν ἀδελφὸν σύνδουλον ἄρτους πέττειν καὶ μελί-
 ιρουᾶν ἐπιστάμενον. οὗτοι οἱ ἀδελφοὶ σύσκηνοί τε 614
 ν ἀλλήλοις καὶ κατέλυνον ἐν ταύτῳ καὶ τὰ σκευή
 ρῶν εἶχον ἀναμειγμένα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀμὲ
 ἔνθα κατέλυνον. καὶ οὗτοι μετὰ τὸ δεῖπνον τοῦ
 ν πολλὰ λείψανα ἄμφω εἶσω ἐκόμιζον ὁ μὲν κρεῶν
 ὄν, ὁ δὲ ἄρτων καὶ πλακούντων. οἱ δὲ κατακλει-
 ἔνδον ἐμὲ μετὰ τούτων καὶ φυλακὴν ἐμοὶ γλυκυ-
 εριστήσαντες ἀπήεσαν ὥστε ἀπολούσασθαι· κἀγὼ
 ρακειμένοις κριθιδίοις μακρὰ χαίρειν λέγων ταῖς
 καὶ τοῖς κέρδεσι τῶν δεσποτῶν ἐδίδουν ἐμαυτόν,
 μακροῦ πάνυ ἐγεμιζόμεν ἄνθρωπείου τροφῆς.
 αστρέψαντες εἶσω τὰ μὲν πρῶτα οὐδὲν ἡσθάνοντο
 φαγίας τῆς ἐμῆς ἐκ τοῦ πλήθους τῶν παρακειμέ-
 ἀμοῦ ἔτι ἐν φόβῳ καὶ φειδοὶ κλέπτοντος τὸ ἄρι-
 πεῖ δὲ καὶ τέλεον ἡμῶν αὐτῶν καταγνοῦς ἄγνοιαν,
 λίστας τῶν μερίδων καὶ ἄλλα πολλὰ κατέτρωγον.
 δὴ ἡσθοντο ἤδη τῆς ζημίας, τὰ μὲν πρῶτα ἄμφω
 ν ἐς ἀλλήλους ἐβλεπον καὶ κλέπτῃν ὁ ἕτερος τὸν
 καὶ ἄρπαγα τῶν κοινῶν καὶ ἀναίσχυντον ἔλεγον,
 ν ἀκριβεῖς λοιπὸν ἄμφω καὶ τῶν μερίδων ἀριθμὸς
 47. ἐγὼ δὲ τὸν βίον εἶχον ἐν ἡδονῇ καὶ τρυφῇ,
 ᾧμά μου ἐκ τῆς συνήθους τροφῆς ἀλίην καλὴν
 ι καὶ τὸ δέσμα ἐπανθούσῃ τῇ τριχὶ ἀπέστειλβεν.
 νναϊότατοι μέγαν τέ με καὶ πλοῖνα ὀρῶντες καὶ 615
 ἴδια μὴ δαπανώμενα, ἀλλ' ἐν ταύτῳ μέτρω ὄντα,
 νοιαν ἐρχονται τῶν τολμημάτων τῶν ἐμῶν, καὶ
 ἴντες ὡς εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιόντες, ἔπειτα τὰς
 νγκλείσαντες, προσβαλόντες ὁπῆ τινα τὰ ὄμματα
 ας ἐσκοποῦντο τᾶνδον. κἀγὼ τότε μηδὲν τοῦ δό-
 ῦς ἡρίστων προσελθῶν. οἱ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐγέ-

λων ὀρῶντες ἄριστον ἄπιστον· εἶτα δὲ τοὺς ὁμοὶ
ἐκάλουν ἐπὶ τὴν ἐμὴν θείαν, καὶ γέλωτος πολὺς ἦν
καὶ ὁ δεσπότης αὐτῶν ἤκουσε τοῦ γέλωτος, θυρού-
τος ἔβρωθεν, καὶ ἤρωτό τινα ἐφ' ᾧ τοσοῦτον οἱ ἰ-
λῶσιν. ἐπεὶ δὲ ἤκουσεν, ἐξανίσταται τοῦ συμποσι-
διακίψας εἰσω ὄρᾳ με σὺς ἀγρίου μερίδα καταπι-
καὶ μέγα ἐν γέλωτι ἀναβήσας εἰστρέχει εἰσω. κἀγ-
ὄρα ἡχθόμην ἐπὶ τοῦ δεσπότου κλέπτῃς ἅμα καὶ
ἐαλωκώς. ὁ δὲ πολὺν εἶχεν ἐπ' ἐμοὶ γέλωτα, καὶ
πρῶτα κελεύει με εἰσω ἄγασθαι εἰς τὸ ἐκείνου συμ-
ἔπειτα τράπεζάν μοι παραθεῖναι εἶπε καὶ εἶναι ἐν
πολλὰ τῶν ὅσα μὴ δυνατὸν ἄλλῃ ὄνῃ καταφαγεῖ
λοπάδας ζωμούς ἰχθῦς, τοῦτο μὲν ἐν γάρῃ καὶ ἐπι-
τακειμένους, τοῦτο δὲ νάπιε ἐπικεχυμένους. καὶ
616 ὅτι με τοῦτο μόνον τὸ κάλνιον ἀνασῶσει, καίτοι
πεπλησμένος ὄμως ἡρίστων τῇ τραπέζῃ παραστάς
συμπόσιον ἐκλονεῖτο τῷ γέλωτι. καὶ τις εἶπε, Κα-
οῖνον οὗτος ὁ ὄνος, ἦν τις αὐτῷ ἐγκερασάμενος
καὶ ὁ δεσπότης ἐκέλευσε κἀγὼ τὸ προσενεχθῆναι
48. ὁ δὲ οἶον εἰκὸς ὀρῶν με κτήμα παράδοξον·
τιμὴν τὴν ἐμὴν κελεύει τῶν διοικητῶν τινι κατ-
τῷ ἐμὲ ὠνησαμένῳ καὶ ἄλλο τοσοῦτον, ἐμὲ δὲ πάλιν
ἀπελευθέρῳ τῶν αὐτοῦ τινι νεανίσκῳ καὶ εἶπε καὶ
ὅσα ποιῶν μάλιστα ψυχαγωγεῖν αὐτὸν δυναίμην
γε ῥάδια ἦν πάντα· ὑπήκουον γὰρ εὐθὺς εἰς ἅπαν-
τα δασκόμενος. καὶ πρῶτον μὲν κατακλίνεσθαι με-
νης ὥσπερ ἄνθρωπον ἐπ' ἀγκῶνος ἐποίησεν,
προσπαλαίειν αὐτῷ, καὶ μὴν καὶ ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τῷ
ἐπανιστάμενον ὀρθὸν καὶ κατανεύειν καὶ ἀνανεῦναι
τὰς φωνάς, καὶ πάνθ' ὅσα ἐδυνάμην μὲν καὶ ἐπι-
μαυθάνειν, ποιεῖν· καὶ τὸ πρᾶγμα περιβόητον ἦν

τοῦ δεσπότου, οἰνοπότης, παλαίων, ὄνος ὀρχούμενος. ὁ δὲ μέγιστος, ὅτι πρὸς τὰς φωνὰς ἀνένευον ἐν καιρῷ κατένευον· καὶ κτείν δὲ ὁπότε θελήσαιμι, ἤτουν τοῖς ῥαλλμοῖς τὸν οἰνοχόον κινήσας. καὶ οἱ μὲν ἐθαύμαζον· πρᾶγμα ὡς παράδοξον ἀγνοοῦντες ἄνθρωπον ἐν τῷ ῥω κείμενον· ἐγὼ δὲ τρυφήν ἐποιούμην τὴν ἐκείνων νοϊαν. καὶ μὴν καὶ βαδίξειν ἐμάνθανον καὶ κομίζειν ἡ δεσπότην ἐπὶ νώτου καὶ τρέχειν δρόμον ἀλυπότατον· τῷ ἀναβάτη ἀναίσθητον. καὶ σκευὴ μοι ἦν πολυτελῆ, 617· στρώματα πορφυρᾶ ἐπιβάλλομαι, καὶ χαλινοὺς εἰσε-
 ῥόμην ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ πεποικιλέμενους, καὶ κώδω-
 ῖ· ἐξήπτοντό μου μέλος μουσικώτατον ἐκφωνοῦντες.
 ὁ δὲ Μενεκλῆς ὁ δεσπότης ἡμῶν, ὥσπερ ἔφη, ἐκ τῆς ῥσσαλονίκης δεῦρο ἐληλύθει ἐπ' αἰτία τοιαύτη· ὑπέ-
 ῖτο τῇ πατρίδι θέαν παρεῖχειν ἀνδρῶν ὄπλοις πρὸς ἄλ-
 λους μονομαχεῖν εἰδότεων· καὶ οἱ μὲν ἄνδρες τῆς μάχης ἡ ἦσαν ἐν παρασκευῇ, καὶ ἀφίκτο ἡ πορεία. ἐξελαύνον-
 ῖ ἔωθεν, καὶ γὰρ τὸν δεσπότην ἔφερον εἰ ποτε χωρίον τῆς ὁδοῦ τραχὺ καὶ τοῖς ὀχήμασιν ἐπιβαίνειν χαλεπόν.
 δὲ κατέβημεν ἐπὶ Θεσσαλονίκην, οὐκ ἦν ὅστις ἐπὶ θέαν κ ἡ πείγεται καὶ τὴν ὄψιν τὴν ἐμήν· ἡ γὰρ ἐμὴ δόξα θεληλύθει ἐκ μακροῦ καὶ τὸ πολυπρόσωπον καὶ τὸ ἀν-
 ὄπινον τῶν ἐμῶν ὀρχημάτων καὶ παλαισμάτων. ἀλλ' ἐν δεσπότης τοῖς ἐνδοξοτάτοις τῶν, αὐτοῦ πολιτῶν ῥὰ τὸν πότον ἐδείκνυέ με καὶ τὰ παράδοξα ἐκεῖνα τὰ ἐμοὶ παίγνια ἐν τῷ δειπνῷ παρετίθει. 50. ὁ δὲ ἐμός ῖστατης πρόσοδον εὔρεν ἐξ ἐμοῦ πολλῶν πάνυ δραχ-
 ῖν· κατακλείσας γὰρ με ἔνδον εἶχεν ἐστῶτα, καὶ τοῖς ῖλομένοις ἰδεῖν ἐμὲ καὶ τὰ μὰ παράδοξα ἔργα μισθοῦ ῖ θύραν ἡνοιγεν. οἱ δ' εἰσεκόμιζον ἄλλος ἄλλο τι τῶν ῖδόμενων, μάλιστα τὸ ἐχθρὸν εἶναι ὄνου γαστρὶ δοκοῦν· ὁ δὲ ἦσθιον. ὥστε ὀλίγων ἡμερῶν τῷ δεσπότῃ καὶ τοῖς

ἐν τῇ πόλει συναριστῶν μέγας τε καὶ πίων δει
 618 ἐγγόνοι. καὶ ποτε γυνὴ ξένη οὐ μέτρια κεκτημη
 ὄψιν ἰκανή, παρελθοῦσα ἔσω ἰδεῖν ἐμὲ ἀριστὰ
 ἔρωτά μου θερμὸν ἐμπίπτει, τοῦτο μὲν τὸ κάλλος
 τοῦ ὄνου, τοῦτο δὲ τῷ παραδόξῳ τῶν ἐμῶν ἐπιτη
 των εἰς ἐπιθυμίαν συνουσίας προσελθοῦσα· καὶ ὁ
 ται πρὸς τὸν ἐπιστάτην τὸν ἐμὸν καὶ μισθὸν αὐτῆ
 ὑπέσχετο, εἰ συγχωρήσειεν αὐτῇ σὺν ἐμοὶ τὴν νύκ
 παύσεσθαι· κάκεινος οὐδὲν φροντίσας, εἴτε αἰ
 ἐκείνη ἐξ ἐμοῦ εἴτε καὶ μὴ, λαμβάνει τὸν μισθόν.
 περὶ δὲ ἑσπέρα τε ἦν ἤδη κάκ τοῦ συμποσίου ἀφῆκ
 ὁ δεσπότης, ἀναστρέφομεν ἔνθα ἐκαθεύδομεν,
 γυναικα εὗρομεν πάλαι ἀφιγμένην ἐπὶ τὴν ἐμὴν
 κελόμιστο δὲ αὐτῇ προσκεφάλαια μαλακά καὶ σι
 εἰσω κατέθεντο καὶ χαμεῦνιον ἡμῖν εὐτρειπὲς ἦν.
 μὲν τῆς γυναικὸς θεράποντες αὐτοῦ που πλησι
 τοῦ ὄματιον ἐκάθευδον, ἡ δὲ λύχνον ἔνδον ἔ
 γαν τῷ πυρὶ λαμπόμενον· ἔπειτα ἀποδυσάμενη·
 τῷ λύχνῳ γυμνὴ ὄλη καὶ μύρον ἔκ τινος ἀλα
 προχεαμένη τούτῳ ἀλείφεται, κάμῃ δὲ μυρίζει ἐνέ
 λιστα τὴν ὄνιά μου μύρων ἐνέπλησεν, εἰτά με
 λησε καὶ οἶα πρὸς αὐτῆς ἐρώμενον καὶ ἄνθρωπο
 619 γετο καὶ με ἔκ τῆς φορβειᾶς ἐπιλαβομένη ἐπὶ τὸ
 νιον εἶλκε· κάγῳ οὐδὲν τι τοῦ παρακαλέσαντος ε
 θεόμενος καὶ ὄνῳ δὲ παλαιῷ πολλῶ ὑποβεβρεγγυ
 τῷ χρωτὶ τοῦ μύρου οἰστρημένος καὶ τὴν παιδι
 ὄρων πάντα καλὴν κλίνομαι, καὶ σφόδρα ἠπόρο
 ἀναβήσομαι τὴν ἄνθρωπον· καὶ γὰρ ἐξ ὄτου ἐ
 ὄνος, συνουσίας ἀλλ' οὐδὲ τῆς ὄνοις συνήθους
 ἀψάμενος, οὐδὲ γυναικὶ ἐχρησάμην ὄνῳ· καὶ
 τοῦτό μ' εἰς δέος οὐχὶ μέτριον ἦγε, μὴ οὐ χωρ
 γυνὴ διασπασθῆ, κάγῳ ὥσπερ ἀνδροφόνος καλῆ

ν. ἡγνόνου δὲ οὐκ εἰς δέον δεδιώς· ἡ γὰρ γυνή πολ-
 τοῖς φιλήμασι, καὶ τούτοις ἐρωτικοῖς, προκαλουμένη
 ἴδεν οὐ κατέχοντα, ὥσπερ ἀνδρὶ παρακειμένη περι-
 εταί με καὶ ἄρασα εἰσω ὄλον παρεδέξατο. κἀγὼ μὲν
 λὸς ἐδεδοίκειν ἔτι καὶ ὀπίσω ἀπῆγον ἔμαντὸν ἀτρέμα,
 τῆς τε ὀσφύος τῆς ἐμῆς εἴχετο, ὥστε μὴ ὑποχωρεῖν,
 ἐντὴ εἶπετο τὸ φεύγον. ἐπεὶ δὲ ἀκριβῶς ἐπέλσθην ἔτι
 καὶ προσδεῖν πρὸς τὴν τῆς γυναικὸς ἡδονὴν τε καὶ
 ἰν, ἀδεῶς λοιπὸν ὑπηρέτου ἐννοούμενος ὡς οὐδὲν
 κακίων τοῦ τῆς Πασιφάης μοιχοῦ. ἡ δὲ γυνή οὕτως
 ῥα ἐς τὰ ἀφροδίσια ἐτοίμη καὶ τῆς ἀπὸ τῆς συνου-
 ἡδονῆς ἀκόρεστος, ὥστε ὅλην τὴν νύκτα ἐν ἐμοὶ 620
 ἀνήσεν. 52. ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἢ μὲν ἀναστὰσα ἀπῆει
 ἑμὲν πρὸς τὸν ἐπιστάτην τὸν ἐμὸν οἴσειν ἐπὶ τοῖς
 ἴς τὸν μισθὸν τὸν αὐτὸν τῆς νυκτός. ὁ δὲ ἅμα μὲν
 σιώτερος ἐκ τῶν ἐμῶν γενόμενος καὶ τῷ δεσπότῃ
 ἕτερον ἐν ἐμοὶ ἐπιδειξόμενος συγκατακλείει με τῇ
 ἰκί· ἡ δὲ κατεχρήσατό μοι δεινῶς. καὶ ποτε ἐλθὼν
 στάτης ἀπαγγέλλει τῷ δεσπότῃ τὸ ἔργον, ὡς ἂν αὐ-
 λιδάξας, καὶ ἐμοῦ μὴ εἰδότος ἄγει αὐτὸν ἐσπέρας
 ἔνθα ἕκαθεύδομεν, καὶ διὰ τινος ὀπῆς τῆς θύρας
 ῥυσί με ἔνδον τῇ μείρακι συννευαζόμενον. ὁ δὲ ἡσθεὶς
 ἴα καὶ δημοσίᾳ με ταῦτα ποιοῦντα δεῖξαι ἐπεθύμησε,
 ἐλεύει πρὸς μηδένα ἔξω τοῦτο εἰπεῖν, Ἴνα, ἔφη, ἐν
 ἰέρα τῆς θεᾶς παραγάγωμεν τοῦτον εἰς τὸ θέατρον
 τινι τῶν καταδικασμένων γυναικῶν, κἀν πάντων
 ἰλοῖς ἐπὶ τὴν γυναῖκα ἀναβήσεται. καὶ τινι τῶν
 ἰκῶν, ἥτις κατεκέρκιτο θηρίοις ἀποθανεῖν, ἄγουσιν
 ἢ παρ' ἐμὲ καὶ προσιέναι τε ἐκέλευον καὶ ψαύειν ἐμοῦ.
 ἴτα τὸ τελευταῖον τῆς ἡμέρας ἐκελευθῆς ἐνστάσης, ἐν
 φιλοτιμίας ἦγεν ὁ ἐμὸς δεσπότης, εἰσάγειν ἔγνωσαν 621
 εἰς τὸ θέατρον. καὶ εἰσήειν οὕτω· κλίνη ἦν μεγάλη,

ἀπὸ χαλαίωνης Ἰνδικῆς πεπονημένη, χρυσῶ ἔσφη
ἐπὶ ταύτῃ με ἀνακλίνουσι κάκει μοι τὴν γυναῖκα
κατέκλιναν. εἶτα οὕτως ἡμᾶς ἐπέθηκαν ἐκί τινοι
νηματος καὶ εἴσω εἰς τὸ θέατρον παρενέγκαντες
καὶ ἐν τῷ μέσῳ, καὶ οἱ ἄνθρωποι μέγα ἀνεβόη
κρότος πάσης χειρὸς ἐξήλατο ἐπ' ἡμοί, καὶ τράπε
παρέκειτο καὶ πολλὰ ἐσκευασμένα ἐπ' αὐτῇ ἐπε
τρυφῶντες ἄνθρωποι ἐν δαίπνῳ ἔχουσι. καὶ κατὰ
παριστήκεισαν οἰνογόοι καλοὶ τὸν οἶνον ἡμῶν
διακονοῦμενοι. ὁ μὲν οὖν ἡμῶς ἐπιστάτης ἐστὼς ὁ
ἐκέλευε με ἀριστᾶν· ἐγὼ δὲ ἅμα μὲν ἠδοῦμαι ἐν τῷ
τροφ κατακείμενος, ἅμα δὲ ἐδεδίειν μή ποῦ ἄρκτος
ἀνακηθήσεται. 54. ἐν τούτῳ δὲ τιнос ἀνδρὸς φη
παροδευόντος ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνδρῶσιν ὄρω καὶ ῥόδα
ρῶν φύλλα, καὶ μηδὲν ἐπι ὀκνῶν ἀνακηθήσας τοῦ
ἐκπίπτω· καὶ οἱ μὲν φροντὸ με ἀνίστασθαι ὀρηξαι
ἐγὼ δὲ ἐν ἐξ ἐνὸς ἐπιτρέχων καὶ ἀπανδιζόμενος
τῶν τῶν ἀνδρῶν τὰ ῥόδα κατέκρινον. τῶν δὲ ἐπι
622 ζόντων ἐπ' ἡμοί ἀποπίπτει ἐξ ἡμοῦ ἐκείνη ἢ τοῦ
ὄψις καὶ ἀπόλλυται, καὶ ἀφανῆς ἐκεῖνος ὁ πάλαι
δὲ Λούκιος αὐτὸς ἐνθεν μοι γυμνὸς εἰστήκει. τῇ δ
δοῖξῳ ταύτῃ καὶ μηδέποτε ἐλπισθείσῃ θεᾶ πάντι
πληγμένοι δεινὸν ἐπεθοροῦβησαν καὶ τὸ θέατρον
γνώμας ἐσχίζετο· οἱ μὲν γὰρ ὥσπερ φάρμακα δε
στάμενον καὶ κακόν τι πολύμορφον ἠξίουν εὐθύ
πυρὶ με ἀποθανεῖν, οἱ δὲ περιμεῖναι καὶ τοὺς ἄ
λόγους ἔλεγον δεῖν καὶ πρότερον διαγνῶναι, εἰδ
δικάσαι περὶ τούτων. καὶ γὰρ δραμῶν πρὸς τὸν
τῆς ἐπαρχίας — ἔτυχε δὲ τῇ θεᾶ ταύτῃ παρῶν —
κάτωθεν ὅτι γυνή με Θετταλῇ γυναικὸς Θετταλῇ
χρῖσμι μεμαγευμένῳ ἐπαλείψασα ὄνον ποιήσει
ἰκέτευον αὐτὸν λαβόντα ἔχειν με ἐν φρουρᾷ ἔστ' ἂ

βαιμι, ὡς οὐ καταφύδομαι οὕτω γεγυνοῦς. 55. καὶ ὁ
 ἄλλος, λέγει, φησὶν, ἡμῖν ὄνομα τὸ σὸν καὶ γονέων τῶν
 ἡμετέρων καὶ συγγενῶν, εἰ τις φησὶ ἔχειν τῷ γένει προσή-
 κωντας, καὶ πόλιν. κἀγώ, Πάτηρ μὲν, ἔφη, * * * * ἔστι
 Δούκιος, τῷ δὲ ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ Γάτος· ἄμφω δὲ τὰ
 καὶ δύο ὀνόματα κοινὰ ἔχομεν. κἀγὼ μὲν ἱστοριῶν καὶ
 ἄλλων εἰμὶ συγγραφεύς, ὁ δὲ ποιητῆς ἐλεγείων ἔστι καὶ
 ἄλλοις ἀγαθός· πατὴρ δὲ ἡμῖν Πάτριαι τῆς Ἀχαΐας. ὁ δὲ 623
 ἄλλος ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσε, Φιλτάτων ἐμοί, ἔφη, λίαν
 ἄφρων υἱὸς εἰ καὶ ξένων οἰκίᾳ τέ με ὑποδεικνύμενων καὶ
 ἄλλοις τιμησάντων, καὶ ἐπίσταμαι ὅτι οὐδὲν ψεύδη παῖς
 ἄνθρωπων εἶμι· καὶ τοῦ δίφρου ἀνακηθίσας περιβάλλει τε
 καὶ πολλὰ ἐφίλει, καὶ με οἰκᾶδε ἤγεν ὡς ἐαυτόν. ἐν τούτῳ
 καὶ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς ἀφίκετο ἀργύριον καὶ ἄλλα μοι
 ἄλλα κομίζων, κἀν τούτῳ με ὁ ἄρχων δημοσίᾳ πάντων
 ἡμετέρων ἀκολύει. καὶ ἐλθόντες ἐπὶ θάλασσαν ναῦν
 μεσάμεθα καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐνεθέμεθα. 56. ἐγὼ δὲ
 πιστότατον εἶναι ἔγνω ἐλθεῖν παρὰ τὴν γυναικᾶ τὴν ἐρα-
 σθεῖάν μου τοῦ ὄνου, καλλίων αὐτῇ φανεσθαι λέγων
 ἐν ἀνθρώπῳ εἶναι. ἡ δὲ ἀσμένη τέ μ' εἰσεδέξατο τῷ
 ἡραδόξῳ, οἶμαι, τοῦ πράγματος ἐπιτερομένη, καὶ δεῖ-
 κτεν σὺν αὐτῇ καὶ καθεύδειν ἐκέλευε· κἀγὼ ἐπειθόμην
 μέσεως ἄξιον εἶναι νομίζων τὸν ὄνον τὸν ἀγαπηθέντα
 ἐν γενόμενον ἄνθρωπον ὑπερτροφᾶν καὶ τὴν ἐρασθεῖ-
 ναι ὑπεροφᾶν· καὶ δεῖκνῶ σὺν αὐτῇ καὶ πολὺ ἐκ τοῦ
 ἔφρου ἀλείφομαι καὶ στεφανοῦμαι τῷ φιλτάτῳ ἐς ἀνθρώ-
 πους με ἀνασώσαντι δόδω. ἐπεὶ δὲ ἦν νυξ βαθεῖα ἤδη 624
 καθεύδειν ἔδει, κἀγὼ δ' ἐκάνισταμαι καὶ ὡσπερ εἰ-
 ἴχα τι ἀραθὸν ποιῶν ἀποθύομαι καὶ ἴσταμαι γυμνός ὡς
 ἦθεν εἶτι μᾶλλον ἀρέσων ἐκ τῆς πρὸς τὸν ὄνον συγκρί-
 τως. ἡ δὲ ἐπειδὴ εἶδε με πάντα ἀνθρώπινα ἔχοντα, προσ-
 τύσασά μοι, Οὐ φθείρη ἀπ' ἐμοῦ, ἔφη, καὶ τῆς ἐμῆς

οίκιας και μακρὰν ἀπειθῶν κοιμήσῃ; ἐμοῦ δ' ἐροῦμί
 τί γὰρ και ἡμάρτηται μοι τοσοῦτο; Ἐγώ, ἔφη, μὴ
 οὐχὶ σοῦ, ἀλλὰ τοῦ ὄνου τοῦ σοῦ ἐρώσα τότε ἐκείνη
 οὐχὶ σοὶ συνεκάθειυθον, και ᾤμην σε και νῦν κἄν ἐ-
 γε μόνον τὸ μέγα τοῦ ὄνου σύμβολον διασώζειν και
 σίμου ζῆρου ἐς πείθηκον μεταμορφωθεῖς. και καλεῖται
 625 ἤδη τοὺς οἰκέτας και κελεύει με τῶν νῶτων μετὰ
 κομισθῆναι ἔξω τῆς οἰκίας, και ἐξωσθεῖς πρὸ τοῦ θε-
 τίου ἔξω γυμνὸς καλῶς ἐστειφανωμένος και μεμυρισθῆ-
 τὴν γῆν γυμνὴν περιλαβῶν ταύτη συνεκάθειυθον.
 δὲ τῷ ὄρωθρον γυμνὸς ὦν ἔθειον ἐπὶ ναῦν και λέγω·
 τὸν ἀδελφὸν τὴν ἐμαυτοῦ ἐν γέλωτι συμφορὰν. ἔ-
 ἐκ τῆς πόλεως δεξιὸν πνεύσαντος ἀνέμου πλέομεν ἐν
 και ὀλίγαις ἡμέραις ἔρχομαι εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα.
 ταῦθα θεοὶς σωτήρησιν ἔθειον και ἀναθήματα ἀνέθ-
 μὰ Δί' οὐκ ἐκ κυνὸς προκτεῦ, τὸ δὴ τοῦ λόγου,
 ἐξ ὄνου περιεργίας διὰ μακροῦ πάνυ, και οὕτω δὲ μ-
 οἰκαδε ἀνασωθεῖς.

ΖΕΥΣ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΣ.

626 1. ΚΤΝΙΣΚΟΣ. Ἐγώ δέ, ὦ Ζεῦ, τὰ μὲν τοι
 οὐκ ἐνοχλήσω σε πλοῦτον και χρυσίον και βασιλεία-
 τῶν, ἄπερ εὐκταυτότα τοῖς ἄλλοις, και σοὶ οὐ πᾶντι
 δια παρασχέιν· ὄρω γοῦν σε τὰ πολλὰ παρακούοντε
 χομένων αὐτῶν. Ἐν δέ, και τοῦτο ῥᾶστον, ἐβουλι-
 παρα σοῦ μοι γενέσθαι.

ΖΕΥΣ. Τί τοῦτό ἐστιν, ὦ Κυνίσκη; οὐ γὰρ ἀτι-
 σεῖς, και μάλιστα μετρίων, ὡς φῆς, δεόμενος.

ΚΤΝ. Ἀπόκριναί μοι πρός τινα οὐ χαλεπὴν ἔρω-

ΖΕΥΣ. Μικρά γε ὡς ἀληθῶς ἡ εὐχὴ καὶ πρόχειρος
ἔρωτα ὁπόσα ἂν ἐθέλῃς.

ΚΤΝ. Ἴδου ταῦτα, ὦ Ζεῦ· ἀνέγνωσ γὰρ δῆλον ὅτι
τὰ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου ποιήματα· εἶπε δ' οὖν μοι,
ἡθὴ ἐστὶ τὰ περὶ τῆς Εἰμαρμένης καὶ τῶν Μοιρῶν
ἄνοι ἔρραφθῆκασιν, ἄφικτα εἶναι ὁπόσα ἂν αὐταὶ 627
ἡμοσὶ γεινομένην ἐκάστω.

ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ ταῦτα· οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ὃ
αἱ Μοῖραι διατάττουσιν, ἀλλὰ πάντα ὁπόσα γίνε-
ται ἐκ τῶν αὐτῶν ἀτράκτω στρεφόμενα εὐθύς ἐξ ἀρ-
καστον ἐπικεκλωσμένην ἔχει τὴν ἀπόβασιν, καὶ οὐ
ἄλλως γενέσθαι.

ΚΤΝ. Οὐκοῦν ὁπόταν ὁ αὐτὸς Ὀμηρος ἐν ἑτέρῳ
τοῦτο ποιήσεως λέγῃ,

μη καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι,
καὶ τοιαῦτα, ληρεῖν δηλαδὴ φήσομεν τότε αὐτόν;

ΖΕΥΣ. Καὶ μάλα· οὐδὲν γὰρ ἂν οὕτω γένοιτο ἐξω-
κόμου τῶν Μοιρῶν, οὐδὲν ὑπὲρ τὸ λίνον. οἱ ποιη-
ταὶ ὁπόσα μὲν ἂν ἐκ τῶν Μουσῶν κατεχόμενοι ἄδω-
σιν ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν· ὁπόταν δὲ ἀφῶσιν αὐτοὺς αἱ
Μοῖραι κατ' αὐτοὺς ποιῶσι, τότε δὴ καὶ σφάλλονται
ἐπεναντία τοῖς πρότερον διεξίασιν· καὶ ξυγγνώμη, εἰ
ποιοὶ ὄντες ἀγνοοῦσι τὰ ληρῆς ἀπειθόντος ἐκείνου,
ὡς παρὸν ἔρραφθῆκε δι' αὐτῶν.

ΚΤΝ. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτω φήσομεν. ἔτι δὲ κἀκεῖνό 628
ἀπόκριναί· οὐ τρεῖς αἱ Μοῖραι εἰσὶ, Κλωθὴ καὶ Λά-
καια καὶ Ἄτροπος;

ΖΕΥΣ. Πάνυ μὲν οὖν.

δ. ΚΤΝ. Ἡ Εἰμαρμένη τοίνυν καὶ ἡ Τύχη — πολυ-
λήθοι γὰρ πάνυ καὶ αὐταὶ — τίνας πότ' εἰσὶ καὶ τί

δύναται αὐτῶν ἑκατέρω; πότερον τὰ Ἴσα τὰς Μ
τι καὶ ὑπὲρ ἐκείνας; ἀκούω γοῦν ἀπάντων λεγόν
μηδὲν εἶναι Τύχης καὶ Εἰμαρμένης δυνατώτερον

ΖΕΥΣ. Οὐ θέμις ἅπαντά σε εἰδέναι, ᾧ λ
τίνος δ' οὖν ἔνεκα ἠρώτησάς ποτε τὸ περὶ τῶν λ

4. ΚΤΝ. Ἦν μὴ πρότερόν μοι, ᾧ Ζεῦ, κά
πης, εἰ καὶ ὑμῶν αὐταὶ ἄρχουσι καὶ ἀνάγκη ὑμ
σθαι ἀπὸ τοῦ λίνου αὐτῶν.

ΖΕΥΣ. Ἀνάγκη, ᾧ Κυνίσκε. τί δ' οὖν ἔμε

ΚΤΝ. Ἀνεμνήσθην ἐκείνων τῶν Ὀμήρου
πεποίησαι αὐτῷ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν δημ
629 ὁπότε ἠπέλεις αὐτοῖς ὡς ἀπὸ σειρᾶς τίνος χρυσοῦ
τησόμενος τὰ πάντα· ἔφησθα γὰρ αὐτὸς μὲν τῇ
καθήσειν ἐξ οὐρανοῦ, τοὺς θεοὺς δὲ ἅμα πάντας
λοιπτο, ἐκκρεμαμένους κατασπᾶν βιάσσεσθαι,
κατασπάσειν γε, σὲ δέ, ὁπότεν ἐθελήσης, φραδίως
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαι αὐτῇ τε θαλάσση.
τότε μὲν δὴ θαυμάσιος ἐδόκει μοι τὴν βίαν καὶ ὑ
τον μεταξὺ ἀκούων τῶν ἐπῶν· νῦν δὲ αὐτόν σε
μετὰ τῆς σειρᾶς καὶ τῶν ἀπειλῶν ἀπὸ λεπτοῦ λ
ὡς φῆς, κρεμάμενον. δοκεῖ γοῦν μοι δικαιοτέρ
Κλωθῶ μεγαλαυχῆσασθαι, ὡς καὶ σὲ αὐτὸν ἀνά
αἰωροῦσα ἐκ τοῦ ἀτράκτου καθάπερ οἱ ἄλιεῖς ἐκ
λάμου τὰ ὀψάρια.

5. ΖΕΥΣ. Οὐκ οἶδα ὅ τι σοι βούλεται ταῦτα
τήματα.

ΚΤΝ. Ἐκεῖνο, ᾧ Ζεῦ· καὶ πρὸς τῶν Μοι
τῆς Εἰμαρμένης μὴ τραχέως μηδὲ πρὸς ὀργὴν
630 μου τάληθῇ μετὰ παρορησίας λέγοντος. εἰ γὰρ οἱ
ταῦτα καὶ πάντων αἱ Μοῖραι κρατοῦσι καὶ οὐδέι
οὐδενὸς ἀλλαγίῃ τῶν ἅπαξ δοξάντων αὐταῖς, τίν
ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι θύομεν καὶ ἐκατόμβας προ

μνοι γενέσθαι ἡμῖν παρ' ὑμῶν τάραθά; οὐχ ὀρῶ
 ἅ τι ἂν ἀπολαύσαιμεν τῆς ἐπιμελείας ταύτης, εἰ μήτε
 φαύλων ἀποτροπᾶς εὐρίσθαι δυνατόν ἡμῖν ἐκ τῶν
 μήτε ἀγαθοῦ τινος θεοσδότου ἐπιτυχεῖν.

ΖΕΥΣ. Οἶδα ὅθεν σοι τὰ κομψὰ ταῦτα ἐρωτήματα
 παρὰ τῶν καταράτων σοφιστῶν, οἱ μὴδὲ προνοεῖν
 τῶν ἀνθρώπων φασίν· ἐκεῖνοι γοῦν τὰ τοιαῦτα
 εἰσὶν ὑπ' ἀσεβείας, ἀποκρίποντες καὶ τοὺς ἄλλους
 καὶ εὐχεσθαι ὡς εἰκαλον ὄν· ἡμᾶς γὰρ οὐτ' ἐπι-
 σκεῖσθαι τῶν πρακτομένων παρ' ὑμῖν οὐδ' ὄλωσ τι δύ-
 ναται πρὸς τὰ ἐν τῇ γῆ πράγματα. κλήν οὐ χαιρήσουσί
 τοιαῦτα διεξιόντες.

ΚΤΝ. Οὐ μὰ τὸν τῆς Κλωθοῦς ἄτρακτον, ὦ Ζεῦ,
 τίνα' ἐκείνων ἀναπεισθεὶς ταῦτά σε ἠρώτησα, ὁ δὲ 631
 αὐτὸς οὐκ εἶδ' ὅπως ἡμῖν προτῶν ἐς τοῦτο ἀπέβη,
 ποταῖς εἶναι τὰς θυσίας. αὐθις δ', εἰ δοκεῖ, διὰ βρα-
 χύ ἐρήσομαι σε, σὺ δὲ μὴ ὀκνήσης ἀποκρίνασθαι, καὶ
 ἀσφαλίστερον ἀποκρίνη.

ΖΕΥΣ. Ἐρώτα, εἰ σοι σχολή τὰ τοιαῦτα ληρεῖν.

7. ΚΤΝ. Πάντα φῆς ἐκ τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι;

ΖΕΥΣ. Φημί γάρ.

ΚΤΝ. Ὑμῖν δὲ δυνατόν ἀλλάττειν ταῦτα καὶ ἀνα-
 θεῖν;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς.

ΚΤΝ. Βούλει οὖν ἐπαγάγω καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, ἢ
 ἄν, κἂν μὴ εἶπω αὐτό;

ΖΕΥΣ. Δῆλον μὲν. οἱ δὲ γε θύοντες οὐ τῆς χρείας
 ταύτης θύουσιν ἀντίθεσιν τινα ποιούμενοι καὶ ὥσπερ
 εὐχόμενοι τάραθὰ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ τιμῶντες ἄλλως τὸ
 κτήριον.

ΚΤΝ. Ἰκανὸν τοῦτο, εἰ καὶ σὺ φῆς ἐπὶ μηδενὶ χρη-
 σίμῳ γίνεσθαι τὰς θυσίας, εὐγνωμοσύνη δὲ τιμῶν τῶν

632 ἀνθρώπων τιμώντων τὸ βέλτιον. καίτοι εἴ τις τῶν
 στῶν ἐκείνων παρῆν, ἤρρετ' ἄν σε καθ' ὅ τι βελτίο
 τοὺς θεοὺς, καὶ ταῦτα ὁμοδούλους τῶν ἀνθρώπων
 καὶ ὑπὸ ταῖς ἀνταῖς δεσποίναις ταῖς Μοῖραις τα
 νους. οὐ γὰρ ἀποχρήσει αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶν
 δι' αὐτὸ ἀμείνους δοκεῖν· ἐπεὶ τοῦτό γε μακρῶ
 ἔστιν, εἶγε τοὺς μὲν κἄν ὁ θάνατος ἐς ἐλευθερίαν
 λητο, ὑμῖν δὲ ἐς ἄπειρον ἐκπίπτει τὸ πρᾶγμα καὶ
 ἡ δουλεία γίννεται ὑπὸ μακρῶ τῷ λίνῳ στρεφομένη
 8. ΖΕΥΣ. Ἄλλ', ὦ Κυνίσκε, τὸ αἰδίου τοῦ
 ἄπειρον εὐδαιμον ἡμῖν ἔστι καὶ ἐν ἅπασιν ἀγαθοῖ
 βιοῦμεν.

ΚΤΝ. Οὐχ ἅπαντες, ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ διώρισται κα
 ὑμῖν τὸ πρᾶγμα καὶ πολλή ταραχὴ ἔνεστι· σὺ μ
 εὐδαίμων, βασιλεὺς γὰρ καὶ δύνασαι ἀνασπᾶν τι
 καὶ τὴν θάλατταν ὥσπερ ἰμοιᾶν καθείς· ὁ Ἥρ
 δὲ χαλός ἐστι καὶ βάνανσός τις καὶ πυρίτης τὴν τ
 ὁ Προμηθεὺς δὲ καὶ ἀνεσκολοπίσθη ποτέ. τὸν γ
 τέρα σου τί ἄν λέγοιμι πεδήτην ἔτι ἐν τῷ Ταρτάρῳ
 καὶ ἐρᾶν δὲ ὑμᾶς φασὶ καὶ τιτρώσκεσθαι καὶ δοι
 633 ἐνίοτε παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ ἀμέλει καὶ τ
 ἀδελφὸν παρὰ τῷ Λαομέδοντι καὶ παρὰ τῷ Ἀδμή
 Ἀπόλλωνα. ταῦτα δέ μοι οὐ πάνυ εὐδαίμονα δοκε
 εοίκασιν ὑμῶν οἱ μὲν τινες εὐτυχεῖς τε καὶ εὐμοιρο
 οἱ δ' ἔμπαλιν· ἐγὼ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ ληστευέσθε
 ἡμεῖς καὶ περισυλᾶσθε ὑπὸ τῶν ἱεροσύλων καὶ ἐν
 σιωπᾶτων πενέστατοι ἐν ἀκαρεῖ γίννεσθε· πολλοὶ
 κατεχωνεύθησαν ἤδη χρυσοὶ ἢ ἀργυροὶ ὄντες, οἱ
 εἴμαρτο δηλαδὴ.

9. ΖΕΥΣ. Ὅρας; ταῦτα ἤδη ὑβριστικά, ὦ Κ
 φῆς· καὶ σοὶ ποτε μεταμελήσει αὐτῶν.

ΚΤΝ. Φείδου, ὦ Ζεῦ, τῶν ἀπειλῶν εἰδὼς

« πεισόμενον ὃ τι μὴ καὶ τῇ Μοίρᾳ πρὸ σοῦ ἔδοξεν·
 οὐδὲ αὐτοὺς ἐκείνους ὁρῶ τοὺς λεροσύλους κολαζο-
 ῦνους ἅπαντας, ἀλλ' οἳ γε πλεῖστοι διαφεύγουσιν ὑμᾶς·
 γὰρ εἴμαρτο, οἶμαι, ἀλῶναι αὐτούς.

ΖΕΥΣ. Οὐκ ἔλεγον, ὡς ἄρ' ἐκείνων τις εἰ τῶν ἀναι-
 ὤντων τὴν πρόνοιαν τῷ λόγῳ;

ΚΤΝ. Πάννυ, ὦ Ζεῦ, δέδιας αὐτούς, οὐκ οἶδα ὅτου
 καὶ πάντα γοῦν ὁπόσα ἂν εἴπω, ὑποπτεύεις ἐκείνων
 αἰετήματα εἶναι. 10. ἐγὼ δὲ — παρὰ τίνος γὰρ ἂν ἄλλου 634
 ληθὲς ἢ παρὰ σοῦ μάθοιμι; — ἠδέως δ' ἂν καὶ τοῦτο
 οἴμην σε, τίς ἢ Πρόνοια ὑμῖν αὕτη ἐστί, Μοῖρά τις ἢ
 ἢ ὑπὲρ ταύτην θεὸς ὥσπερ ἄρχουσα καὶ αὐτῶν ἐκείνων;

ΖΕΥΣ. Ἦδη σοὶ καὶ πρότερον ἔφην οὐ θεμιτὸν εἶναι
 ἴντα σε εἰδέναί. σὺ δὲ ἔν τι ἐν ἀρχῇ ἐρωτήσῃεν φήσας
 ἰ καὶ ὑψὲρ τὸσαῦτα πρὸς με λεπτολογούμενος· καὶ ὁρῶ ὅτι
 ἢ τὸ κεφάλαιόν ἐστι τοῦ λόγου, ἐπιδειξάμενος οὐδενὸς ἡμᾶς
 ἰονοοῦντας τῶν ἀνθρωπίνων.

ΚΤΝ. Οὐκ ἐμὸν τοῦτο, ἀλλὰ σὺ μικρὸν ἐμπροσθεν
 ἠσθὰ τὰς Μοῖρας εἶναι τὰς ἅπαντα ἐπιτελούσας, ἐκτὸς
 μὴ μεταμέλει σοὶ ἐκείνων καὶ μετατίθεσαι αὐτῶν τὰ
 ρημένα καὶ ἀμφισβητεῖτε τῆς ἐπιμελείας παρῶσάμενοι
 ν Εἴμαρμένην.

11. ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἢ Μοῖρα δι' ἡμῶν ἕκαστα
 ἰτελεῖ.

ΚΤΝ. Μανθάνω· ὑπηρέται καὶ διάκονοί τινες τῶν
 ἰοιρῶν εἶναι φατε. πλὴν ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐκείναι ἂν εἶεν
 ἰ προνοοῦσαι, ὑμεῖς δὲ ὥσπερ σκευὴ τινὰ καὶ ἐργαλειά
 ἰτε αὐτῶν.

ΖΕΥΣ. Πῶς λέγεις;

ΚΤΝ. Ὅσπερ, οἶμαι, καὶ τὸ σκέπαρνον τῷ τέκτονι
 ἰ τὸ τρύπανον συνεργεῖ μὲν τι πρὸς τὴν τέχνην, οὐδέ τις
 ἂν εἴποι ὡς ταῦτα ὁ τεχνίτης ἐστίν, οὐδὲ ἢ ναῦς ἔργον 635

τοῦ σκεπάρονου ἢ τοῦ τρυπάνου, ἀλλὰ τοῦ ναυπηγοῦ ἀνάλογον τοίνυν ἢ μὲν ναυπηγουμένη ἕκαστα ἢ Εἰμαρμένη ἐστίν, ἡμεῖς δὲ ἄρα τρύπανα καὶ σκέπαρνα ἐστε τῶν Μοιρῶν· καί, ὡς εἰσκειν, οἱ ἄνθρωποι δέον τῇ Εἰμαρμένῃ θύειν καὶ παρ' ἐκείνης αἰτεῖν τὰ γαθά, οἱ δὲ ἐφ' ἡμῶν ἰασι προσόδοις καὶ θυσίαις γεραίροντες· οἱ δ' οὐδὲ τῇ Εἰμαρμένῃ τιμῶντες ἂν ἐς δέον αὐτὸ ἐπραττον· οὐ γὰρ οἶμαι δυνατόν εἶναι οὐδὲ αὐταῖς ἐτι ταῖς Μοίραις ἀλλοῦ ξι τι καὶ μετατρέψαι τῶν ἐξ ἀρχῆς δοξάντων περὶ ἐπιπέδου· ἢ γοῦν Ἄτροπος οὐκ ἀνάσχοιτ' ἂν, εἴ τις ἐς τὸ ἐναντίον στρέψει τὸν ἄτρακτον ἀναλύων τῆς Κλωδοῦ τὸ ἔργον.

12. ΖΕΥΣ. Σὺ δ' ἤδη, ὦ Κυνίσκε, οὐδὲ τὰς Μοίρας τιμᾶσθαι πρὸς τῶν ἀνθρώπων ἀξίους; ἀλλ' εἰσκειν ἅπαντα συγγεῖν προαιρεῖσθαι. ἡμεῖς δὲ εἰ καὶ μηδενὸς ἄλλου ἔνεκα, τοῦ γε μαντεύεσθαι καὶ προμηνύειν ἕκαστα τῶν ὑπὸ τῆς Μοίρας κεκυρωμένων δικαίως τιμώμεθ' ἐπιπέδου.

ΚΤΝ. Τὸ μὲν ὅλον, ἄχρηστον, ὦ Ζεῦ, προειδέναι τὰ μέλλοντα οἷς γε τὸ φυλάξασθαι αὐτὰ πάντως ἀδύνατον· ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὡς ὁ προμαθῶν ὅτι ὑπὸ 36 αἰχμῆς σιδηρᾶς τεθνήξεται, δύναιτ' ἂν ἐκφυγεῖν τὸν θάνατον ἐγκλεισάμενος ἑαυτόν· ἀλλ' ἀδύνατον· ἐξάξει γὰρ αὐτόν ἢ Μοῖρα κυνηγητήσοντα καὶ παραδώσει τῇ αἰχμῇ· καὶ ὁ Ἄδραστος ἐπὶ τὸν σὺν ἀφείς τὴν λόγῃν ἐκείνου μὲν ἀμαρτήσεται, φονεύσει δὲ τὸν τοῦ Κροίσου παῖδα, ὡς ἂν ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς τῶν Μοιρῶν φερομένου τοῦ ἀκοντίου ἐπὶ τὸν νεανίσκον. 13. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Λαῖου καὶ γελοῖον, τό·

μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία·

εἰ γὰρ τεκνώσεις (φησί) παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς. περικτὴ γὰρ, οἶμαι, ἢ παραινέσεις πρὸς τὰ πάντως οὕτω γενησόμενα. τοιγάρτοι μετὰ τὸν χρησμὸν καὶ ἔσπειρε κα

ως ἀπέκτεινεν. ὥστε οὐχ ὀρῶ ἀνθ' ὅτου ἀπαιτεῖτε τὸν
 θὸν ἐπὶ τῇ μαντικῇ. 14. ἐγὼ γὰρ λέγειν, ὡς καὶ ἀμφί-
 κ και ἐπαμποτερίζοντα τοῖς πολλοῖς χρόν εἰώθαστε οὐ
 υ ἀποσαφoύντες, εἰ ὁ τὸν Ἄλυν διαβάς τὴν αὐτοῦ
 ἴν καταλύσει ἢ τὴν τοῦ Κύρου· ἄμφω γὰρ δύναται
 ησμός.

ΖΕΥΣ. Ἦν τις, ᾧ Κυνίσκε, τῷ Ἀπόλλωνι ὀργῆς 637
 ε κατὰ τοῦ Κροίσου, διότι ἐπέιρα ἐκείνος αὐτὸν ἄρ-
 κρέα καὶ χελώνην ἐς τὸ αὐτὸ ἔψων.

ΚΤΝ. Ἐχρῆν μὲν μηδὲ ὀργίζεσθαι θεὸν ὄντα· πλὴν
 : καὶ τὸ ἐξαπατηθῆναι τῷ Αὐδῷ ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ
 φωτο, οἶμαι, καὶ ἄλλως τὸ μὴ σαφῶς ἀκούσαι τὰ μέλ-
 α ἢ Εἰμαρμένη ἐπέκλωσεν. ὥστε καὶ ἡ μαντικὴ ὑμῶν
 νης ἔργον ἐστίν.

15. **ΖΕΥΣ.** Ἡμεῖν δὲ οὐδὲν ἀπολείπεις, ἀλλὰ μά-
 θεοὶ ἐσμεν οὔτε πρόνοιάν τινα ἐσπερόμενοι ἐς τὰ
 ρματα οὔτε τῶν θυσιῶν ἄξιοι καθάπερ τρύπανα ὡς
 λῶς καὶ σκέπαρνα; καὶ μοι δοκεῖς εἰκότως μου κατα-
 ναεῖν, ὅτι κεραυνόν, ὡς ὀρᾶς, διηγκυλωμένος ἀνέχο-
 σε τοσαῦτα καθ' ἡμῶν διεξιόντα.

ΚΤΝ. Βάλλε, ᾧ Ζεῦ, εἰ μοι καὶ κεραυνῷ πληγῆναι
 ρφται, καὶ σὲ οὐδὲν αἰτιάσομαι τῆς πληγῆς, ἀλλὰ τὴν
 ἰθὺ τὴν διὰ σοῦ τιτρώσκουσαν· οὐδὲ γὰρ τὸν κεραυ-
 αὐτὸν φαίην ἄν μοι αἴτιον γενέσθαι τοῦ τραύματος.
 ν ἐκεῖνό γε ὑμᾶς ἐρήσομαι καὶ σὲ καὶ τὴν Εἰμαρμένην· 638
 βέ μοι καὶ ὑπὲρ ἐκείνης ἀπόκριναι· ἀνέμνησας γὰρ
 ἰπειλήσας. 16. τί δήποτε τοὺς λεροσύλους καὶ ληστὰς
 ντες καὶ τοσοῦτους ὑβριστὰς καὶ βιαίους καὶ ἐπιόρ-
 ς δροῦν τινα πολλαῖς κεραυνουῖτε ἢ λίθον ἢ νεως
 ἰν οὐδὲν ἀδικούσης, ἐνίοτε δὲ χρηστόν τινα καὶ ὅσιον
 κόρον; τί σιωπᾶς, ᾧ Ζεῦ; ἢ οὐδὲ τοῦτο θέμις εἰδέ-
 με;

ZETΣ. Οὐ γάρ, ᾧ Κυνίσκε. σὺ δὲ πολυπράγμων τις εἶ καὶ οὐκ οἶδ' ὅθεν ταῦτα ἤκεις μοι συμπεφορημένως;

KTN. Οὐκοῦν μηδὲ ἐκεῖνο ὑμᾶς ἔρωμαι, σέ τι τὴν Πρόνοιαν καὶ τὴν Εἰμαρμένην, τί δῆποτε Φαίλιον ὁ χρηστός ἐν τῷσάντῃ πενία καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαστικῶν ἀπέθανε καὶ Ἀριστείδης πρὸ αὐτοῦ, Καλλίας δὲ καὶ Ἀκκιβιάδης, ἀκόλαστα μειράκια, ὑπερεκλούτου καὶ Ἰσίδας ὁ ὑβριστής καὶ Χάροψ ὁ Αἰγινήτης, κίναϊδος ἀνδρῶν ποσ, τὴν μητέρα λιμῶ ἀπεκτονάς, καὶ πάλιν Σαρδάνην μὲν παρεδόθη τοῖς ἑνδεκα, Μέλητος δὲ οὐ παρεδόθη.

639 Σαρδανάπαλλος μὲν ἐβασίλευε θῆλυς ὢν, Περσῶν τοσοῦτοι καλοὶ κάγαθοι ἄνδρες ἀνεσκολοπίζοντο πρὸς αὐτοῦ, διότι μὴ ἠρέσκοντο τοῖς γιγνομένοις; 17. ὕμνῳ μὴ τὰ νῦν λέγω καθ' ἕναστον ἐπεξιῶν, τοὺς πονηροὺς εὐδαιμονοῦντας καὶ τοὺς πλεονέκτας, ἀγνοοῦντας δὲ καὶ φερομένους τοὺς χρηστοὺς ἐν πενία καὶ τῶν σοῖς καὶ μυρλοῖς κακοῖς πιεζομένους.

ZETΣ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ᾧ Κυνίσκε, ἡλίκα μετὰ τὸν βίον οἱ πονηροὶ τὰς κολάσεις ὑπομένουσιν, ἢ ἐν ὄψει χρηστοῦ εὐδαιμονία διατρίβουσιν;

KTN. "Αἰδην μοι λέγεις καὶ Τιτυοὺς καὶ Ταντάλοιο. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν τι καὶ τοιοῦτόν ἐστιν, εἴσομαι τὸ σῆμα ἐπειδὴν ἀποθάνω· τὸ δὲ νῦν ἔχον ἐβουλόμην τὸν ἄλλοσονοῦν χρόνον τοῦτον εὐδαιμόνως διαβιώσας ὑπὸ ἑκατοῦ δεκα γυπῶν κείρεσθαι τὸ ἦπαρ ἀποθανών, ἀλλὰ μὴ ταῦτα διψήσας ὥσπερ ὁ Τάνταλος ἐν μακάρων νηὶ πίνειν μετὰ τῶν ἡρώων ἐν τῷ Ἡλυσίῳ λειμῶνι καὶ κείμενος.

640 18. **ZETΣ.** Τί φῆς; ἀπιστεῖς εἶναι τινὰς κολάσεις καὶ τιμὰς καὶ δικαστήριον, ἔνθα δὴ ἐξετάζεται ὁ ἕκαστος βίος;

KTN. Ἀκούω τινὰ Μίνωα Κρητὰ δικάζειν τὰ τοῦ

κα· καὶ μοι ἀπόκριναί τι καὶ ὑπὲρ ἐκείνου· σὸς γὰρ
 ἔστιν εἶναι λέγεται.

ΖΕΤΣ. Τί δ' αὐτὸν ἐρωτᾷς, ὦ Κυνίσκει;

ΚΤΝ. Τίνας κολάζει μάλιστα;

ΖΕΤΣ. Τοὺς πονηροὺς δηλαδὴ, οἷον ἀνδροφόνους
 ἢ Ἰεροσύλους.

ΚΤΝ. Τίνας δὲ παρὰ τοὺς ἥρωας ἀποπέμπει;

ΖΕΤΣ. Τοὺς ἀγαθοὺς τε καὶ ὀσίους καὶ κατ' ἀρε-
 ν βεβιωκότας.

ΚΤΝ. Τίνος ἔνεκα, ὦ Ζεῦ;

ΖΕΤΣ. Διότι οἱ μὲν τιμῆς, οἱ δὲ κολάσεως ἄξιοι.

ΚΤΝ. Εἰ δὲ τις ἀκούσιόν τι δεινὸν ἐργάσαιτο, κο-
 λῆσθαι καὶ τοῦτον δικαιοῖ;

ΖΕΤΣ. Οὐδαμῶς.

ΚΤΝ. Οὐδ' ἄρα εἰ τις ἄκων τι ἀγαθὸν ἔδρασεν,
 δὲ τοῦτον τιμᾶν ἀξιώσειεν ἄν;

ΖΕΤΣ. Οὐ γὰρ οὐν.

ΚΤΝ. Οὐδένα τοίνυν, ὦ Ζεῦ, οὔτε τιμᾶν οὔτε κο-
 λῆειν αὐτῷ προσήκει.

ΖΕΤΣ. Πῶς οὐδένα;

ΚΤΝ. Ὅτι οὐδὲν ἐκόντες οἱ ἄνθρωποι ποιοῦμεν,
 λά τιμι ἀνάγκη ἀφύκτω κεκελευσμένοι, εἰ γε ἀληθῆ
 εἶνά ἐστι τὰ ἐμπροσθεν ὠμολογημένα, ὡς ἡ Μοῖρα πάν-
 τῶν αἰτία· καὶ ἦν φονεὴ τις, ἐκείνη ἐστὶν ἡ φονεύουσα,
 ἢ ἦν Ἰεροσυλῆ, προστεταγμένον αὐτῷ δρᾶ. ὥστε εἰ γε 641
 δίκαια ὁ Μίνως δικάζειν μέλλοι, τὴν Εἰμαρμένην ἀντὶ
 τοῦ Σισύφου κολάσεται καὶ τὴν Μοῖραν ἀντὶ τοῦ Ταν-
 λου. τί γὰρ ἐκείνοι ἠδίκησαν πεισθέντες τοῖς ἐπιτάγ-
 σιν;

19. ΖΕΤΣ. Οὐκέτ' οὐδ' ἀποκρίνεσθαι σοι ἄξιον
 ἰαυτὰ ἐρωτῶντι· θρασὺς γὰρ εἰ καὶ σοφιστής. καὶ σε
 γειμι ἤδη καταλιπών.

ΚΤΝ. Ἐδεόμην μὲν εἶναι κἀν τοῦτο ἐρέσθαι σε, κοῦ
αἱ Μοῖραι διατρέβουσιν ἢ πῶς ἐφικνοῦνται τῇ ἐπιμελείᾳ
τῶν τοσοῦτων ἐς τὸ λεπτότατον, καὶ ταῦτα τρεῖς οὐσαι,
ἐπίκουρον γάρ τινα καὶ οὐκ εὐμοιρόν μοι δοκοῦσι βιοῦν
τὸν βίον τοσοῦτα ἔχουσαι πράγματα καὶ, ὡς εἰκεν, οὐ
πάνυ οὐδὲ αὐταὶ ὑπὸ χρηστῇ Εἰμαρμένῃ ἐγεννήθησαν.
ἐγὼ γοῦν, εἰ μοι αἴρεσις δοθείη, οὐκ ἂν ἀλλαξάμην
πρὸς αὐτάς τὸν ἔμαντοῦ βίον, ἀλλὰ ἐλοίμην ἂν εἶναι πε-
νέστερος διαβιῶναι ἢ περ καθῆσθαι κλάθων ἄτρακτος
τοσοῦτων πραγμάτων μεστόν, ἐπιτηρῶν ἕκαστα. εἰ δὲ μὴ
ῥάδιόν σοι ἀποκρίνασθαι πρὸς αὐτά, ὦ Ζεῦ, καὶ τούτοις
ἀγαπήσομεν οἷς ἀπεκρίνω· ἱκανὰ γὰρ ἐμφανίσαι τὸν περὶ
τῆς Εἰμαρμένης καὶ Προνοίας λόγον· τὰ λοιπὰ δὲ ἴσως
οὐχ εἴμαρτο ἀκοῦσαι μοι.

642

Ζ Ε Τ Σ Τ Ρ Α Γ Ω Δ Ο Σ.

1. ΕΡΜΗΣ. ὦ Ζεῦ, τί σύννοους κατὰ μόνας σαντῶ λαλεῖς,
ᾧχρός, περιπατῶν, φιλοσόφου τὸ χρῶμ' ἔχων;
ἔμοι προσανάθου, λαβέ με σύμβουλον πόνων,
μὴ καταφρονήσης οἰκέτου φλυαρίας.

ΑΘΗΝΗ. Ναὶ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
γουνουῦμαί σε θεὰ γλαυκῶπις, τριτογένεια,
ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόφ, ἵνα εἶδομεν ἤδη,
643 τίς μῆτις θάκνει σε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἢ τί βαρὺ στενάχεις ᾧχρός τέ σου εἶλε παρείας;

ΖΕΤΣ. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ᾧδ' εἰπεῖν ἔπος,
οὐδὲ πάθος οὐδὲ ξυμπορὰ τραγωδική,
ἧς οὐκ ἂν ἄραϊτ' ἄχθος ἢ θεῶν φύσις.

ΑΘΗΝ. Ἀπολλων, οἷσις φροίμοις ἄρχει λόγου;

ΖΕΥΣ. Ὡ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα,
 σύ τ', ὦ Προμηθεῦ, οἶά μ' εἰργασαι κακά.

ΘΗΝ. Τί δ' ἐστί; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς.

ΖΕΥΣ. Ὡ μεγαλοσμαράγου στεροπαῆς ροίζημα, τί (μοι)
 ῥέξεις;

ΗΡΑ. Κοίμισον ὄργάν, εἰ μὴ κωμωδίαν, ὦ Ζεῦ, δυ-
 μεθα ὑποκρίνεσθαι μηδὲ ραψῶδειν ὥσπερ οὔτοι μηδὲ
 ν Εὐριπίδην ὅλον καταπεπώκαμεν, ὥστε σοι ὑποδρα- 611
 τουργεῖν. 2. ἀγνοεῖν ἡμᾶς νομίζεις τὴν αἰτίαν τῆς λύ-
 σῆς ἣτις ἐστί σοι;

ΖΕΥΣ. Οὐκ οἶσθ', ἐπεὶ τοι κἂν ἐκώκυες μέγα.

ΗΡΑ. Οἶδα τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἂν πάσχεις ὅτι ἐρω-
 ῖόν ἐστιν· οὐ μὴν κωκύω γε ὑπὸ ἔθους ἤδη πολλῆς
 ἰρισθεῖσα ὑπὸ σοῦ τὰ τοιαῦτα. εἰκὸς γοῦν ἦτοι Δανάην
 νὰ ἦ Σεμέλην ἢ Εὐρώπην αὐθις εὐρόντα σε ἀνιάσθαι
 τὸ τοῦ ἐρωτος, εἶτα βουλευέσθαι ταῦρον ἢ σάτυρον ἢ
 υσὸν γενόμενον ῥυθῆναι διὰ τοῦ ὀρόφου εἰς τὸν κόλ-
 ν τῆς ἀγαπωμένης· τὰ σημεῖα γὰρ ταῦτα, οἱ στεναγμοὶ
 ἰ τὰ δάκρυα καὶ τὸ ἀχρὸν εἶναι, οὐκ ἄλλου τοῦ ἢ ἐρω-
 σῆς ἐστιν.

ΖΕΥΣ. Ὡ μακαρία, ἣτις ἐν ἐρωτι καὶ ταῖς τοιαύταις
 υδριαῖς οἶει τὰ πράγματα ἡμῖν εἶναι.

ΗΡΑ. Ἄλλὰ τί ἄλλο, εἰ μὴ τοῦτο, ἀνιᾶ σε Δία ὄντα;

3. ΖΕΥΣ. Ἐν ἐσχάτοις, ὦ Ἥρα, τὰ θεῶν πράγματα, 615
 ἰ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, ἐπὶ ξυροῦ νῦν ἐστηκεν, εἴτε
 ἢ τιμᾶσθαι ἡμᾶς ἔτι καὶ τὰ γέρα ἔχειν τὰν τῇ γῆ εἴτε
 ἰ ἡμελησθαι παντάπασι καὶ τὸ μηδὲν εἶναι δοκεῖν.

ΗΡΑ. Μῶν ἢ γίγαντάς τινας αὐθις ἢ γῆ ἐφυσεν,
 ἰ Τιτᾶνες διαρρήξαντες τὰ δεσμὰ καὶ τῆς φρουρᾶς ἐπι-
 ατήσαντες αὐθις ἡμῖν ἐναντία αἰρονται τὰ ὄπλα;

ΖΕΥΣ. Θάρσει, τὰ νέρθεν ἀσφαλῶς ἔχει θεοῖς.

ΗΡΑ. Τί οὖν ἄλλο δεινὸν ἂν γένοιτο; οὐχ ὀρῶ γάρ,

ὅτα μὴ τὰ τοιαῦτα παραλυκεῖ, ἐφ' ὅτῳ Πῶλος ἢ Ἀριστόδημος ἀντι Διὸς ἡμῖν ἀναπέφηνας.

4. ΖΕΥΣ. Τιμοκλῆς, ὦ Ἥρα, ὁ Στωϊκὸς καὶ Δᾶμις ὁ Ἐπικουρείος χθές, οὐκ οἶδ' ὅθεν σφίσις ἀρξαμένον τοῦ λόγου, προνοίας περὶ διελεγέσθην παρόντων μάλα
626 συγῶν καὶ δοκίμων ἀνθρώπων, ὅπερ μάλιστα ἡγιάσει με· καὶ ὁ μὲν Δᾶμις οὔτ' εἶναι θεοὺς ἔφασκεν οὔτε ὅλας τὰ γιγνόμενα ἐπισκοπεῖν ἢ διατάττειν, ὁ Τιμοκλῆς δὲ ὁ βέλτιστος ἐπιεικῶς συναγωνίζεσθαι ἡμῖν· εἶτα ὄχλου πολλοῦ ἐπιρροέντος οὐδὲν πέρας ἐγένετο τῆς ξυνουσίας· διελύθησαν γὰρ ἑαυῦθις ἐπισκέψασθαι τὰ λοιπὰ συνθέμενοι, καὶ νῦν μετέωροι πάντες εἰσι πρὸς ἀκρόασιν, ὁπότανος κρατήσῃ καὶ ἀληθέστερα δόξει λέγειν. ὁρᾷς τὸν κίνδυνον, ὡς ἐν στενῷ παντάπασιν τὰ ἡμέτερα, ἐν ἐπὶ ἀνδρῶν κινδυνεύοντα; καὶ θνοῖν θάτερον ἢ παρερωᾶσθαι ἀνάγκη ὀνόματα εἶναι μόνον δόξαντας ἢ τιμᾶσθαι ὡς πρὸ τοῦ, ἦν ὁ Τιμοκλῆς νικήσῃ λέγων.

5. ΗΡΑ. Δεινὰ ταῦτα ὡς ἀληθῶς, καὶ οὐ μάτην, ὦ Ζεῦ, ἐπετραγώδεις αὐτοῖς.

ΖΕΥΣ. Σὺ δ' ἔφου Δανάης τινὸς ἢ Ἀντιόπης εἶναι μοι λόγον ἐν ταράχῳ τοσοῦτον. τί δ' οὖν, ὦ Ἐρμῆ καὶ
627 Ἥρα καὶ Ἀθηναῖα, πράττομεν ἄν; ξυνευρίσκετε γὰρ καὶ αὐτοὶ τὸ μέρος.

ΕΡΜ. Ἐγὼ μὲν ἐπὶ τὸ κοινὸν φημι δεῖν τὴν σκέψιν ἐπενεγκεῖν ἐκκλησίαν συναγαγόντα.

ΗΡΑ. Κάμολ ταῦτα ξυνδοκεῖ ἄπερ καὶ τοῦτον.

ΑΘΗΝ. Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν τάναντία δοκεῖ, ὦ πάτερ, μὴ ξυνταράττειν τὸν οὐρανὸν μηδὲ δῆλον εἶναι θεορροβουμένον τῷ πράγματι, πράττειν δὲ ἰδίᾳ ταῦτα, ἐξ ὧν κρατήσῃ μὲν ὁ Τιμοκλῆς λέγων, ὁ Δᾶμις δὲ καταγελασθῆς ἄπεισιν ἐκ τῆς ξυνουσίας.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὔτε ἀγνοηθήσεται ταῦτα, ὦ Ζεῦ, ἐν

ἄρα γενομένης τῆς ἰριδος τοῖς φιλοσόφοις, καὶ σὺ
 κς τυραννικὸς εἶναι μὴ κοινοῦμενος περὶ τῶν οὕτω
 ἔξων καὶ κοινῶν ἄκασιν.

Θ. ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν ἤδη κήρυττε καὶ παρέστωσαν
 ἄρες· ὄρθῶς γὰρ λέγεις.

ΕΡΜ. Ἴδού δὴ ἐς ἐκκλησίαν ξυνέλθετε οἱ θεοί· μὴ
 ἔστε, ξυνέλθετε πάντες, ἦκατε, περὶ μεγάλων ἐκκλη-
 ῶν.

ΖΕΥΣ. Οὕτω φίλά, ὦ Ἐρμῆ, καὶ ἀπλοικὰ καὶ περὶ 648
 ἔσταις, καὶ ταῦτα ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ξυγκαλῶν;

ΕΡΜ. Ἄλλὰ πῶς γάρ, ὦ Ζεῦ, ἀξιοῖς;

ΖΕΥΣ. Ὅπως ἀξιῶ; ἀποσεμνῦναί φημι δεῖν τὸ κή-
 ρμα μέτροις τισὶ καὶ μεγαλοφωνίᾳ ποιητικῇ, ὡς μάλ-
 ῶν.

ΕΡΜ. Ναί. ἀλλ' ἐκοποιῶν, ὦ Ζεῦ, καὶ βαφφιδῶν
 θαῦτα, ἐγὼ δὲ ἦμιστα ποιητικὸς εἰμι· ὥστε διαφθερῶ
 κήρυγμα ἢ ὑπέμετρα ἢ ἐνδεᾶ ξυνείρων, καὶ γέλως
 κ παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῇ ἀμουσίᾳ τῶν ἐπῶν· ὄρῳ γοῦν
 τὸν Ἀπόλλω γελῶμενον ἐπ' ἐνίοις τῶν χρησμῶν, καί-
 κεικρυτούσης τὰ πολλὰ τῆς μαντικῆς, ὡς μὴ πάνυ
 ἦν ἄγειν τοὺς ἀκούοντας ἐξετάζειν τὰ μέτρα.

ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν, ὦ Ἐρμῆ, τῶν Ὀμήρου ἐπῶν ἐγκα- 649
 ἴγνυς τὰ πολλὰ τῷ κηρύγματι, ὡς ἐκεῖνος ἡμᾶς ξυνε-
 κ· μεμνήσθαι δέ σε εἰκός.

ΕΡΜ. Οὐ πάνυ μὲν οὕτω σαφῶς καὶ προχείρως·
 κέσομαι δὲ ὅπως.

Μῆτε τις οὖν θήλεια θεὸς . . μῆτε τις ἄρσην,
 κηδ' αὐτῶν ποταμῶν μενέτω νόσφ' Ὀκεανοῖο
 κηδέ τε νυμφῶν, ἀλλ' ἐς Διὸς εἰδότες πάντες
 κ εἰς ἀγορήν, ὅσοι τε κλυτὰς δαίτυσθ' ἐκατόμβας,
 ὅσοι τ' αὐ μέσατοι ἢ ὕστατοι ἢ μάλα πάγχυ
 πάννυμοι βωμοῖσι παρὰ κλίσησι κάθησθε.

650 7. ΖΕΥΣ. Εὐ γε, ὦ Ἑρμῆ, ἄριστα κεκήρυκται
 καὶ ξυνθίονσι γὰρ ἤδη ὥστε παραλαμβάνων καθίσει
 τοὺς κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον, ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης
 ἐν προεδρίᾳ μὲν τοὺς χρυσοῦς, εἶτα ἐπὶ τούτοις τοὺς
 γυροῦς, εἶτα ἐξῆς ὅποσοι ἐλεφάντινοι, εἶτα τοὺς χρυσοῦς
 ἢ λιθίνους, καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις οἱ Φειδίου ἢ Ἀλκαμέ-
 νους ἢ Μύρωνος ἢ Εὐφράνορος ἢ τῶν ὁμοίων τεχνι-
 προτετιμηθέντων, οἱ συρφετώδεις δὲ οὗτοι καὶ ἀ-
 πόρρω που ξυνωσθέντες σιωπῇ ἀνακλήρουνται
 τὴν ἐκκλησίαν.

ΕΡΜ. Ἔσται ταῦτα καὶ καθεδοῦνται ὡς προ-
 ἄλλ' ἐκείνο οὐ χειρὸν εἰδέναι, ἦν τις αὐτῶν χρυσοῦς
 ἢ καὶ πολυτάλαντος τὴν ὀλκήν, οὐκ ἀκριβὴς δὲ τὴν
 γασίαν, ἀλλὰ κομιδῇ ἰδιωτικὸς καὶ ἀσύμμετρος, πρὸς
 χαλκῶν τῶν Μύρωνος καὶ Πολυκλείτου καὶ τῶν Φει-
 651 καὶ Ἀλκαμένους τῶν λιθίνων καθεδεῖται ἢ προτιμω-
 ρῆ νομίζειν τὴν τέχνην;

ΖΕΥΣ. Ἐχρῆν μὲν οὕτως, ἀλλ' ὁ χρυσοῦς ὁμως
 τιμητέος.

ΕΡΜ. Μανθάνω ὅτι πλουτίνδην κελεύεις, ἀλλὰ
 ἀριστίνδην καθίζειν καὶ ἀπὸ τιμημάτων. ἦκετ' οὐκ
 τὴν προεδρίαν οἱ χρυσοὶ ὑμεῖς. 8. εἰοκασιν, ὦ Ζεῦ,
 βαρβαρικοὶ προεδρεύσειν μόνοι. ὡς τοὺς γε Ἑλλή-
 ὄρας ὅποιοί εἰσι, χαρίεντες μὲν καὶ εὐπρόσωποι καὶ
 τέχνην ἐσηματισμένοι, λίθινοι δὲ ἢ χαλκοὶ ὁμοίως ἀ-
 τες ἢ οἱ γε πολυτελέστατοι αὐτῶν ἐλεφάντινοι ὀλ-
 ὄσον τοῦ χρυσοῦ ἀποστίλβοντες, ὡς ἐπικεχρῶσθαι
 ἐπηλυγασθαι μόνον, τὰ δὲ ἔνδον ὑπόξυλοι καὶ οὐ
 μυῶν ἀγέλας ὄλας ἐμπολιτενομένας σκέποντες. ἢ Βα-
 δὲ αὕτη καὶ ὁ Ἄνουβις ἐκείνοσι καὶ παρ' αὐτὸν ὁ Ἄ-
 καὶ ὁ Μίδρης καὶ ὁ Μῆν ὄλοι ὀλόχρυσοι καὶ βαρεῖς
 πολυτίμητοι ὡς ἀληθῶς.

Ι. ΠΟΣ. Καὶ τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, δίκαιον, τὸν κυνο- 652
 ποῦν τοῦτον προκαθίζειν μου τὸν Αἰγύπτιον καὶ
 Ποσειδῶνος ὄντος;

ἸΡΜ. Ναί. ἀλλὰ σὲ μὲν, ὦ ἐνοσίγαιε, χαλκοῦν ὁ
 κριπὸς καὶ πένητα ἐποίησεν, οὐκ ἐχόντων τότε τῶν
 θεῶν χρυσόν· οὗτος δὲ ὅλοις μετάλλοις πλουσιώ-
 ἐστιν. ἀνέχεσθαι οὖν χρῆ παρεωσμένον καὶ μὴ ἀγα-
 τῆν, εἴ τις εἶνα τηλικαύτην χρυσοῦν ἔχων προτετίμη-
 ν.

Ο. ΑΦΡ. Οὐκοῦν, ὦ Ἑρμῆ, κάμῃ λαβῶν ἐν τοῖς
 ῥοῖς που κάθιξε· χρυσοῦ γὰρ εἰμι.

ἸΡΜ. Οὐχ ὅσα γε, ὦ Ἀφροδίτη, κάμῃ ὄραῖν, ἀλλ'
 πάντῃ λημῶ, λίθου τοῦ λευκοῦ Πεντέληθεν, οἶμαι,
 ῥηθηθεῖσα, εἶτα δόξαν οὕτω Πραξιτέλει Ἀφροδίτη
 ἐνή Κνιδίοις παρεδόθης.

ΙΦΡ. Καὶ μὴν ἀξιόπιστόν σοι μάρτυρα τὸν Ὅμηρον 653
 οἶμαι ἄνω καὶ κάτω τῶν βαρβαρῶν χρυσοῦν με τὴν
 δίτην εἶναι λέγοντα.

ἸΡΜ. Καὶ γὰρ τὸν Ἀπόλλω ὁ αὐτὸς πολὺχρυσον
 ἔφη καὶ πλούσιον· ἀλλὰ νῦν ὄψει κάκεινον ἐν τοῖς
 αἰσ που καθημένον, ἄπεστεφανωμένον γε ὑπὸ τῶν
 ἰν καὶ τοὺς κόλλοπας τῆς κιθάρας περισεσλημέ-
 ῃστε ἀγάπα καὶ σὺ μὴ πάντῃ ἐν τῷ θητικῷ ἐκκλη-
 ρσα.

1. ΚΟΛΟΣΣΟΣ. Ἐμοὶ δὲ τίς ἂν ἐρίσαι τολμήσειεν
 τε ὄντι καὶ τηλικούτῳ τὸ μέγεθος; εἴ γοῦν μὴ ὑπερ-
 μηδὲ ὑπέρμετρον οἱ Ῥόδιοι κατασκευάσασθαι με
 αν, ἀπὸ τοῦ Ἰσου τελέσματος ἐκκαίδεκα χρυσοῦς
 ἐπεποίητο ἄν· ὥστε ἀνάλογον πολυτελέστερος ἂν
 εἴμην. καὶ πρόσσεστιν ἡ τέχνη καὶ τῆς ἐργασίας τὸ 654
 ἔς ἐν μεγέθει τοσοῦτόν.

ἸΡΜ. Τί, ὦ Ζεῦ, χρῆ ποιεῖν; δύσκριτον ἐμοὶ γοῦν
 UCIAN. II.

καὶ τοῦτο· εἰ μὲν γὰρ ἐς τὴν ὕλην ἀποβλέπομι, χί ἐστιν, εἰ δὲ λογιζοίμην ἀφ' ὀπόσων ταλάντων κεχαίται, ὑπὲρ τοὺς πεντακοσιομεδίμνους ἂν εἶη.

ΖΕΥΣ. Τί γὰρ ἔδει παρεῖναι καὶ τοῦτον ἔλεγε τὴν τῶν ἄλλων σμικρότητα καὶ ἐνοχλήσοντα τῇ καθέ πλην ἄλλὰ, ὧς Ῥοδίων κράτιστε, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα τιμητέος εἰ τῶν χρυσῶν, πῶς ἂν καὶ προεδρεύεις, ἡ δεήσει ἀναστῆναι ἅπαντας, ὡς μόνος καθέξοιο τὴν Πῶλην θιατέρα τῶν πυγῶν ἐπιλαβῶν; ὥστε ἄμεινον ἰσεις ὀρθοστάθην ἐκκλησιάζων, ἐπικεκυφῶς τῷ συνή

555 12. ΕΡΜ. Ἴδου πάλιν ἄλλο δύσλυτον καὶ τι χαλκῶ μὲν γὰρ ἀμφοτέρω ἐστὸν καὶ τέχνης τῆς αὐτοῦ Λυσίππου ἐκάτερον τὸ ἔργον, καὶ τὸ μέγιστον, ὅμοια τὰ ἐς γένος, ἅτε δὴ Διὸς παῖδε, ὁ Διόνυσος οὗτος Ἡρακλῆς. πότερος οὖν αὐτῶν προκαθεδεῖται; φιλοκῶσι γὰρ, ὡς ὄρας.

ΖΕΥΣ. Διατρίβομεν, ὧς Ἐρμῆ, πάλαι δέον ἐστὶν ἐπιτάξαι· ὥστε νῦν μὲν ἀναμιξὸς καθιζόντων, ἐνθ' αὖτις ἵκετο, ἐθέλοι, ἐσαῦθις δὲ ἀποδοθήσεται περὶ τοῦτο κλησία, καὶ γὰρ εἰσομαι τότε ἤντινα χρῆ ποιήσασθα τάξιν ἐπ' αὐτοῖς.

13. ΕΡΜ. Ἄλλ', Ἡράκλεις, ὡς θορυβοῦσι τὰ καὶ τὰ καθ' ἡμέραν ταῦτα βοῶντες, Διανομάς, διανομάς ποῦ τὸ νέκταρ, ποῦ τὸ νέκταρ; ἢ ἀμβροσία ἐπέλιπε ἀμβροσία ἐπέλιπεν· ποῦ αἱ ἐκατόμβαι, ποῦ αἱ ἐκίμβαι; κοινὰς τὰς θυσίας.

ΖΕΥΣ. Κατασίγησον αὐτούς, ὧς Ἐρμῆ, ὡς μάταιον ἕνεκα ξυνελέγησαν τοὺς λήρους τούτους ἀφέναι.

ΕΡΜ. Οὐχ ἅπαντες, ὧς Ζεῦ, τὴν Ἑλλήνων φωνῆσιν· ἐγὼ δὲ οὐ πολὺ γλωττός εἰμι, ὥστε καὶ ἑταῖροι καὶ Πέρσαις καὶ Θραξὶ καὶ Κελτοῖς ξυνετὰ κ.

ἄμεινον οὖν, οἶμαι, τῇ χειρὶ σημαίνειν καὶ παρα-
εσθαι σιωπᾶν.

ΖΕΥΣ. Οὕτω ποίει.

Α. ΕΡΜ. Εὖ γε, ἀφανότεροι γέγνηνται σοι τῶν
τῶν. ὥστε ὦρα δημηγορεῖν. ὄρῃς; πάλαι πρὸς σὲ
λέκουσι περιμένοντες ὅ τι καὶ ἔρεις.

ΖΕΥΣ. Ἄλλ' ὃ γε πέπονθα, ὦ Ἐρμῆ, οὐκ ἂν ὀκνή-
πρὸς σὲ εἰπεῖν υἱὸν ὄντα. οἴσθα ὅπως θαρραλέος
κὶ μεγαληγόρος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἦν.

ΕΡΜ. Οἶδα καὶ ἐδεδίειν γε ἀκούων σου δημηγο-
ρος, καὶ μάλιστα ὅποτε ἀπειλοῖς ἀνασπάσειν ἐκ βᾶ-
την γῆν καὶ τὴν θάλατταν αὐτοῖς θεοῖς τὴν σειρὰν
τὴν χρυσοῦν καθεῖς.

657

ΖΕΥΣ. Ἄλλὰ νῦν, ὦ τέκνον, οὐκ οἶδα, εἴτε ὑπὸ
εγέθους τῶν ἐφρεστώτων δεινῶν εἴτε καὶ ὑπὸ τοῦ
ους τῶν παρόντων — πολυθιωτάτη γάρ, ὡς ὄρῃς,
λησία — διατετάραγμαί τὴν γνώμην καὶ ὑπότρομός
καὶ ἡ γλῶττά μου πεπεδημένη εἶοικε· τὸ δὲ ἀταπώ-
ἀπάντων, ἐπιλέλησμαι τό γε προοίμιον τῶν λόγων,
ἰσκευασάμην, ὡς εὐπροσσωποτάτη μοι ἡ ἀρχὴ γέ-
πρὸς αὐτοῦς.

ΕΡΜ. Ἀπολώλεκας, ὦ Ζεῦ, ἅπαντα· οἱ δὲ ὑπο-
νῶσι τὴν σιωπὴν καὶ τι ὑπέρομεγα κακὸν ἀκούσασθαι
δοκῶσιν, ἐφ' ὅτφ σὺ διαμέλλεις.

ΖΕΥΣ. Βούλει οὖν, ὦ Ἐρμῆ, τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο
ἴμιον ἀναραψφθῆσω πρὸς αὐτούς;

ΕΡΜ. Τὸ ποῖον;

ΖΕΥΣ. Κέκλυτε μεν πάντας τε θεοὶ πᾶσαι τε θείαι.

ΕΡΜ. Ἄπαγε, ἰανῶς καὶ πρὸς ἡμᾶς πεκαρφύνηται
ἰ πρῶτα. πλὴν εἰ δοκεῖ, τὸ μὲν φορτικὸν τῶν μέ- 658
ἄφες, σὺ δὲ τῶν Δημοσθένους δημηγοριῶν τῶν

κατὰ Φιλίππου ἦντινα ἂν ἐθέλης, ξύνειρε ὀλίγα ἐι
λάττων· οὕτω γοῦν οἱ πολλοὶ νῦν φηγορεύουσιν.

ΖΕΤΣ. Εὐ λέγεις ἐπίτομόν τινα φηγορείαν καὶ
διουργίαν ταύτην εὐπορον τοῖς ἀποφουμένοις.

15. ΕΡΜ. Ἄρξαι δ' οὖν ποτε.

ΖΕΤΣ. Ἄντι πολλῶν ἂν, ὧ ἄνδρες θεοί, χρημαί
ύμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, εἰ φανερόν γένοιτο ὑμῖν ὅ τι
ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ἐφ' ὅτῳ νῦν ξυνελέγητε. ὅτι
νυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἀκροῶσ
μου λέγοντος. ὁ μὲν οὖν παρῶν καιρός, ὧ θεοί, μου
ονηλ λέγει φωνῆν ἀφιεῖς, ὅτι τῶν παρόντων ἐρωμέ
ἀντιληπτέον ἡμῖν ἐστιν, ἡμεῖς δὲ πάνυ ὀλιγώως ἐ
659 μοι δοκοῦμεν πρὸς αὐτά. βούλομαι δὲ ἤδη — καὶ
ἐπιλείπει με ὁ Δημοσθένης — αὐτὰ ὑμῖν δηλώσαι σα
ἐφ' οἷς διαταραχθεὶς ξυνήγαγον τὴν ἐκκλησίαν·
γάρ, ὡς ἴστε, Μνησιθέου τοῦ ναυκλήρου θύσαντο
σωτήρια ἐπὶ τῇ νηϊ ὀλίγου δεῖν ἀπολομένη περὶ τὸν
φηρέα, εἰστιώμεθα ἐν Πειραιεῖ, ὁπόσους ἡμῶν ὁ ἡ
σίθρος ἐπὶ τὴν θυσίαν ἐκάλεσεν· εἶτα μετὰ τὰς σπο
ύμεῖς μὲν ἄλλος ἄλλη ἐτράπεσθε, ὡς ἐκάστῳ ἐδοξεν.
δὲ — οὐδέπω γὰρ πάνυ ὀψὲ ἦν — ἀνῆλθον ἐς τὸ ἄ
ὡς περιπατήσαιμι τὸ δειλινὸν ἐν Κεραμεικῷ ἐννοῶν
τοῦ Μνησιθέου τὴν σμικρολογίαν, ὃς ἐκκαίδεκα θ
ἐστιῶν ἀλεκτρούνα μόνον κατέθυσε, γέροντα κἀκι
ἤδη καὶ κορυζῶντα, καὶ λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρι
660 μάλα εὐρωτιῶντας, ὡς αὐτίκα ἐπισβεσθῆναι τῷ ἄνδι
μηδὲ ὅσον ἄκρα τῇ ρινὶ ὄσφρέσθαι τοῦ καπνοῦ π
σχόντας, καὶ ταῦτα ἐκατόμβας ὄλας ὑπισχνούμενος ὅ
ἡ ναῦς ἤδη προσεφέρετο τῷ σκοπέλῳ καὶ ἐντὸς ἦν
ἐρμάτων. 16. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐννοῶν γίγνομαι καὶ
τὴν Ποικίλην, ὄρω πλῆθος ἀνθρώπων πάμπολυ ἐ
σηκός, ἐνίους μὲν ἐνδον ἐν αὐτῇ τῇ στοᾷ, πολλο

ἰτῷ ὑπαιθρῶν, καὶ τινὰς βοῶντας καὶ διατεινομένους
 ἐπὶ τῶν θάκων καθημένους. εἰκάσας οὖν ὅπερ ἦν, φιλο-
 ῥόφους εἶναι τῶν ἐριστικῶν τούτων, ἐβουλήθη ἐπιστάς
 ποῦσαι αὐτῶν ὅτι καὶ λέγουσι· καὶ — ἔτυχον γὰρ νε-
 ῖην τῶν παχειῶν περιβεβλημένος — σχηματίσας ἔμαν-
 ῖν εἰς τὸν ἐκείνων τρόπον καὶ τὸν πάγονα ἐπισπασά-
 ντος εὐ μάλα ἐφικεὶν φιλοσόφῳ· καὶ δὴ παραγκωνισά-
 ντος τοὺς πολλοὺς εἰσέρχομαι ἀγνοούμενος ὅστις ἦν·
 φρίσσω δὲ τὸν Ἐπικουρείου Δάμιν, τὸν ἐπίτριπτον, καὶ
 μοκλέα τὸν Στωϊκόν, ἀνδρῶν βέλτιστον, ἐκθύμως πάνυ 661
 ζῶντας· ὁ γοῦν Τιμοκλῆς καὶ Ἰδρου καὶ τὴν φωνὴν
 ἠ ἐξεκέκοπτο ὑπὸ τῆς βοῆς, ὁ Δάμις δὲ τὸν σαρκώδιον
 μωκεύων ἐτι μᾶλλον παρώξυνε τὸν Τιμοκλέα. 17. ἦν
 ἄρα περὶ ἡμῶν ὁ πᾶς λόγος αὐτοῖς· ὁ μὲν γὰρ κατά-
 τος Δάμις οὔτε προνοεῖν ἡμᾶς ἔφασκε τῶν ἀνθρώπων
 τ' ἐπισκοπεῖν τὰ γινόμενα παρ' αὐτοῖς, οὐδὲν ἄλλο ἢ
 δεῖ ὅπως ἡμᾶς εἶναι λέγων· τοῦτο γὰρ αὐτῷ δηλαδὴ ὁ
 νόμος ἐδύνατο. καὶ ἦσαν τινες οἱ ἐπήνουν αὐτόν. ὁ δ'
 φος τὰ ἡμέτερα ὁ Τιμοκλῆς ἐφρόνει καὶ ὑπερμαχί-
 ῖ ἡγανάντει καὶ πάντα τρόπον ξυνηγωνίζετο τὴν ἐπι-
 λειαν ἡμῶν ἐπαινῶν καὶ διεξιῶν, ὡς ἐν κόσμῳ τε καὶ
 εἰ τῇ προσηκούσῃ ἐξηγούμεθα καὶ διατάττομεν ἕκα-
 ρ· καὶ εἶχε μὲν τινὰς καὶ αὐτὸς τοὺς ἐπαινοῦντας.
 ἦν ἐκεκμηκεὶ γὰρ ἤδη καὶ πονήρως ἐφώνει καὶ τὸ πλη-
 ρὸς εἰς τὸν Δάμιν ἀπέβλεπε. συνελθὲν δὲ ἐγὼ τὸ κινδυνευό- 662
 νον τὴν νύκτα ἐκέλευσα περιχυθεῖσαν τὴν ξυνοουσίαν
 εἰλῦσαι. ἀπῆλθον οὖν ἐς τὴν ὑστεραίαν ξυνοουμένοι ἐς
 λογὸς ἐπισκοπῆσαι τὸν λόγον, κἀγὼ παρομαρτῶν τοῖς
 ἄλλοις ἐπήκουον μεταξὺ ἀπιόντων οἰκάδα παρ' αὐτοῦς
 αἰνούντων τὰ τοῦ Δάμιδος καὶ ἤδη παρὰ πολὺ αἰρου-
 νων τὰ κείνου. ἦσαν δὲ καὶ οἱ μὴ ἀξιούντες προ-
 τεγνωκέναι τῶν ἐναντίων ἀλλὰ περιμένειν εἴ τι καὶ ὁ

Τιμοκλῆς αὐριον ἐρεῖ. 18. ταῦτ' ἔστιν ἐφ' οἷς ὑμᾶς ἐνω-
 κάλεσα, οὐ μικρά, ὧ θεοί, εἰ λογιεσθε ὡς ἡ πάσα μὴ-
 ἡμῖν τιμὴ καὶ πρόσοδος καὶ δόξα οἱ ἄνθρωποι εἰσιν· ἡ
 δ' οὐτοὶ πεισθεῖεν ἢ μηδὲ ὄλως ἡμᾶς εἶναι ἢ ὄντας ἀπα-
 νοήτους εἶναι σφῶν αὐτῶν, ἅθρυτα καὶ ἀγέραστα καὶ ἀ-
 μεθα λιμῶ ἐχόμενοι, ἐορτῶν ἐκείνων καὶ πανηγύρε-
 καὶ ἀγώνων καὶ θυσιῶν καὶ παννυχίδων καὶ πομπῶν
 3 στερόμενοι. ὡς οὖν ὑπὲρ τηλικούτων φημί δεῖν ἄκων
 ἐπινοεῖν τι σωτήριον τοῖς παροῦσι καὶ ἀφ' ὅτου κρατῆ-
 μὲν ὁ Τιμοκλῆς καὶ δόξει ἀληθέστερα λέγειν, ὁ Δάμω
 καταγελασθήσεται πρὸς τῶν ἀκούοντων· ὡς ἐγὼ γὰρ
 πάνυ τῷ Τιμοκλεῖ πέποιθα ὡς κρατήσῃ καθ' ἑαυτόν, ἢ
 μὴ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν αὐτῶ προσγένηται. κήρυττε οὖν
 ὧ Ἐρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τοῦ νόμου, ὡς ἀνιστάμενοι
 συμβουλευόιεν.

ΕΡΜ. Ἄκουε, σίγα, μὴ τάρτατε· τίς ἀγορεύειν βο-
 λεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστι; τί τοῦτο; οὐδέ
 ἀνίσταται, ἀλλ' ἡσυχάζετε πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐπηγγελ-
 μένων ἐκπεπληγμένοι;

19. ΜΩΜ. Ἄλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γὰρ
 γένοισθε.

ἐγὼ δέ, εἰ γέ μοι μετὰ παρρησίας δοθείη λέγειν, πολλοὶ
 ἄν, ὧ Ζεῦ, εἰπεῖν ἔχοιμι.

ΖΕΥΣ. Λέγε, ὧ Μῶμε, πάνυ θαρρῶν· δηλὸς γὰρ
 εἰ ἐπὶ τῷ συμφέροντι παρρησιασόμενος.

4 ΜΩΜ. Οὐκοῦν ἀκούετε, ὧ θεοί, τὰ γε ἀπὸ καρ-
 διάς, φασίν· ἐγὼ γὰρ καὶ πάνυ προσεδόκων ἐς τὸδε ἀμ-
 χαλίας περιστησέσθαι τὰ ἡμέτερα καὶ πολλοὺς τοιούτους
 ἀναφύσεσθαι ἡμῖν σοφιστάς, παρ' ἡμῶν αὐτῶν τὴν αἰ-
 τίαν τῆς τόλμης λαμβάνοντας· καὶ μὰ τὴν Θέμιν οὔτε τῷ
 Ἐπικουρῷ ὀργίζεσθαι ἄξιον οὔτε τοῖς ὀμιληταῖς αὐτοῦ

χδόχοις τῶν λόγων, εἰ τοιαῦτα περὶ ἡμῶν ὑπειλή-
 ῃ τί γὰρ ἂν αὐτοὺς ἀξιῶσειέ τις ἂν φρονεῖν, ὀπό-
 ρῶσι τοσαύτην ἐν τῷ βίῳ ταραχὴν, καὶ τοὺς μὲν
 νὺς αὐτῶν ἀμελουμένους, ἐν πενία καὶ νόσοις καὶ
 ἄ καταφθειρομένους, παμπονήρους δὲ καὶ μισαροὺς
 ἴπους προτιμωμένους καὶ ὑπερπλουτοῦντας καὶ
 τουτας τοῖς κρείττοσι, καὶ τοὺς μὲν ἱεροσύλους οὐ
 μένους, ἀλλὰ διαλανθάνοντας, ἀνασκολοπιζομέ-
 ῃ καὶ τυμπανιζομένους ἐνίοτε τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦν-
 ῃκότως τοίνυν ταῦτα ὀρῶντες οὕτως διαιροῦνται
 ἡμῶν ὡς οὐδὲ ὄλωσ ὄντων, 20. καὶ μάλιστα ὅταν
 ὦσι τῶν χρησμῶν λεγόντων, ὡς διαβάς τις τὸν
 μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει, οὐ μέντοι δηλούντων, 665
 ἦν αὐτοῦ εἶτε τὴν τῶν πολεμίων· καὶ πάλιν
 θεῖη Σαλαμίς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν.
 ἔρσαι γὰρ, οἶμαι, καὶ Ἕλληνες τέκνα γυναικῶν
 ὅταν μὲν γὰρ πάλιν τῶν φασφῶδων ἀκούσωσιν, ὅτι
 ὦμεν καὶ τιτρωσκόμεθα καὶ δεσμούμεθα καὶ δου-
 εν καὶ στασιάζομεν καὶ μυρία ὅσα πράγματα ἔχο-
 καὶ ταῦτα μακάριοι καὶ ἄφθαρτοι ἀξιοῦντες εἶναι,
 ο ἢ δικαίως καταγελαῶσι καὶ ἐν οὐδενὶ τίθενται τὰ
 ρα; ἡμεῖς δὲ ἀγανακτοῦμεν, εἰ τινες ἄνθρωποι ὄν-
 πάννυ ἀνόητοι διελέγχουσι ταῦτα καὶ τὴν πρόνοιαν
 παρωθοῦνται, δέον ἀγαπᾶν, εἰ τινες ἡμῖν θύου-
 τὰ τοιαῦτα ἐξαμαρτάνουσι. 21. καὶ μοι ἐνταῦθα,
 — μόνου γὰρ ἐσμεν καὶ οὐδεὶς ἄνθρωπος πάρεστι
 ἄλλόγῳ ἐξω Ἡρακλέους καὶ Διονύσου καὶ Γανυμή-
 αὶ Ἀσκληπιοῦ, τῶν παρεγγράπτων τούτων — ἀπό- 666
 μετ' ἀληθείας, εἰ ποτέ σοι ἐμέλησεν ἐς τοσοῦτον
 τῆ γῆ, ὡς ἐξετάσαι τινες αὐτῶν οἱ φαῦλοι ἢ οἴ-
 οἱ χρηστοὶ εἰσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν εἰποῖς. εἰ γοῦν μὴ ὁ
 ἰς ἐκ Τροίης ἦνος ἐς Ἀθήνας ἰὼν ὁδοῦ πάρεργον ἐξέ-

κοψε τοὺς κακούργους, ὅσον ἐπὶ σοὶ καὶ τῇ σῆ πρὶ οὐδὲν ἂν ἐκώλυεν ἐντροφῶντας ζῆν ταῖς τῶν παρ πορούντων σφαγαῖς τὸν Σκείρωνα καὶ τὸν Πιτυοκάμ καὶ Κερκυόνα καὶ τοὺς ἄλλους· ἢ εἰ γε μὴ ὁ Εὐρυσί ἀνὴρ ἀρχαῖος καὶ προνοητικός, ὑπὸ φιλανθρωπίας πυνθανόμενος τὰ παρ' ἐκάστοις ἐξέπεμπε τουτοὺς τὴ
 667 κέτην αὐτοῦ, ἐργατικὸν ἄνθρωπον καὶ πρόθυμον ἐς πόρους, ὁ Ζεὺς σὺ ὀλίγον ἐφρόντιζες ἂν τῆς Ἴθρα τῶν ἐν Στυμφάλῳ ὀρνέων καὶ Ἰππων τῶν Θρακικῶ τῆς Κενταύρων ὕβρεως καὶ παροινίας. 22. ἀλλ' εὐτάληθ' ἴδ' ἐλεγεῖν, καθήμεθα τοῦτο μόνον ἐπιτηροῦντις θύει καὶ κνισᾶ παρὰ τοὺς βωμούς· τὰ δ' ἄλλα φεοῦν φέρεται ὡς ἂν τύχη ἕκαστον παρασυρόμενα. γαροῦν εἰκότα νῦν πάσχομεν καὶ ἔτι πεισόμεθα, ἐπ κατ' ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι ἀνακύπτοντες εὐρίσκωσιν ὄφελος αὐτοῖς ὄν, εἰ θύοιεν ἡμῖν καὶ τὰς πομπὰς
 668 ποιεῖν. εἴτ' ἐν βραχεῖ ὄψει καταγελοῦντας μὲν τοὺς κούρους καὶ Μητροδώρους καὶ Δάμιδας, κρατοῦμ δὲ καὶ ἀποφραττομένους ὑπ' αὐτῶν τοὺς ἡμετέρους γόρους· ὥστε ὑμέτερον ἂν εἶη παύειν καὶ ἰᾶσθαι ἰ τῶν καὶ ἐς τόδε αὐτὰ προαγαγόντων. Μῶμ' δὲ οὐ ὁ κίνδυνος, εἰ ἄτιμος ἔσται· οὐδὲ γὰρ πάλαι τῶν μένων ἦν, ὑμῶν ἔτι τε εὐτυχούντων καὶ τὰς θυσιῶν ἐστιωμένων.

23. ΖΕΥΣ. Τοῦτον μὲν, ὦ θεοί, ληρεῖν ἐάσωμ τραχὺν ὄντα καὶ ἐπιτιμητικόν· ἔστι μὲν γὰρ, ὡς ὁ μαστὸς Δημοσθένους ἔφη, τὸ μὲν ἐγκαλέσαι καὶ μ σθαι καὶ ἐπιτιμῆσαι ῥάδιον καὶ τοῦ βουλομένου πρὶ τὸ δ' ὅπως τὰ παρόντα βελτίω γενήσεται ξυμβουλ
 669 τοῦτο ἔμφορον ὡς ἀληθῶς ξυμβούλου, ὅπερ οἱ ἄλλοι δ' ὅτι ποιήσετε καὶ τούτου σιωπῶντος.

24. ΠΟΣ. Ἐγὼ δὲ τὰ μὲν ἄλλα ὑποβρῦχίος εἰ

, και ἐν βυθῷ πολιτεύομαι κατ' ἑμαυτόν, ἐς ὅσον δυνατὸν σώζων τοὺς πλείοντας και παραπέμπων τὰ ἄκα και τοὺς ἀνέμους καταμαλάττων· ὅμως δ' οὖν — *μ* γάρ μοι και τῶν ἐνταῦθα — φημί δεῖν τὸν Δάμιον ἰον ἐκποδῶν ποιήσασθαι, πρὶν ἐπὶ τὴν ἔριν ἦκειν, κεραυνῷ ἢ τινι ἄλλῃ μηχανῇ, μὴ και ὑπέροσχη λέγων ρῆς γάρ, ὦ Ζεῦ, πιθανόν τινα εἶναι αὐτόν — ἅμα και δεῖξομεν αὐτοῖς ὡς μετερχόμεθα τοὺς τὰ τοιαῦτα ἡμῶν διεξιόντας.

25. ΖΕΥΣ. Παιζεις, ὦ Πόσειδον, ἢ τέλεον ἐπιλέ- 670
αι ὡς οὐδὲν ἐφ' ἡμῖν τῶν τοιούτων, ἀλλ' αἱ Μοῖραι 670
στροφῆ ἐπικλώθουσι, τὸν μὲν κεραυνῷ, τὸν δὲ ξίφει, τὸν 670
τυρετῷ ἢ φθόῃ ἀποθανεῖν; ἐπεὶ τοί γε εἰ μοι ἐπ' ἔξου-
; τὸ πράγμα ἦν, εἴσα ἄν, οἶει, τοὺς ἱεροσύλους
ἴην ἀπελθεῖν ἀκεραυνώτους ἐκ Πίσσης δύο μου τῶν
κάμων ἀποκείραντας ἕξ μνάς ἐκάτερον ἔλκοντα; ἢ σὺ
ὄς περιεΐδες ἄν ἐν Γεραιστῷ τὸν ἀλιέα τὸν ἐξ Ὀρρεοῦ
ιρούμενόν σου τὴν τριαιναν; ἄλλως τε και δόξομεν
νακτεῖν λελυπημένοι τῷ πράγματι και δεδιέναι τοὺς
ὰ τοῦ Δάμιδος λόγους και διὰ τοῦτο ἀποσκευάζεσθαι
ἄνδρα οὐ περιμείναντες ἀντεξετασθῆναι αὐτόν τῷ
οκλεῖ. ὥστε τί ἄλλο ἢ ἐξ ἐρήμης οὕτω κρατεῖν δό-
εν;

ΠΟΣ. Καὶ μὴν ἐπίτομόν τινα ταύτην ἔγωγε ὦμην
νενοημένα πρὸς τὴν νίκην.

ΖΕΥΣ. Ἄπαγε, θυννῶδες τὸ ἐνθύμημα, ὦ Πόσει- 671
, και κομιδῇ παχύ, προαναιρεῖν τὸν ἀνταγωνιστήν,
ἀποθάνῃ ἀήττητος ἀμφήριστον ἔτι και ἀδιάκριτον
αλιπῶν τὸν λόγον.

ΠΟΣ. Οὐκοῦν ἄμεινόν τι ὑμεῖς ἄλλο ἐπινοεῖτε, εἰ
ὰ οὕτως ὑμῖν ἀποτρεθύννισται.

26. ΑΠΟΔ. Εἰ και τοῖς νέοις ἔτι και ἀγενεῖοις ἡμῖν

ἐφείτο ἐκ τοῦ νόμου δημηγορεῖν, ἴσως ἂν εἰπὸν τι ἐφέρον ἐς τὴν διάσκεψιν.

ΜΩΜ. Ἡ μὲν σκέψις, ὧ Ἄπολλον, οὕτω περὶ γάλων, ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν, ἀλλὰ κοινὸν ἅπασιν κείσθαι τὸν λόγον· χάριεν γάρ, εἰ περὶ τῶν ἐσχέτων κινδυνεύοντες περὶ τῆς ἐν τοῖς νόμοις ἐξουσίας συμβουλοῦμεθα. σὺ δὲ καὶ πάνυ ἤδη ἔννομος εἶ δημηγοροῦν πρόκαλαι μὲν ἐξ ἐφήβων γεγωνῶς, ἐγγεγραμμένος δὲ τὸ τῶν δώδεκα ληξιαρχικόν, καὶ ὀλίγου δεῖν τῆς ἐπὶ Κρονου βουλῆς ὄν· ὥστε μὴ μειρακεύου πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' ἐπεὶ θαρρῶν ἤδη τὰ δοκοῦντα μηδὲν αἰδεσθείς, οὔτις νεῖος ἂν δημηγορήσεις, καὶ ταῦτα βαθυπύγωνα καὶ γένειον οὕτως υἷον ἔχων τὸν Ἀσκληπιόν. ἄλλως τε πρότερον ἂν εἴη σοὶ νῦν μάλιστα ἐκφαίνειν τὴν σοφίαν μὴ μάτην ἐν τῷ Ἐλικῶνι κάθησαι ταῖς Μούσαις συλλοσοφῶν.

ΑΠΟΛ. Ἄλλ' οὐ σέ, ὧ Μῶμε, χρὴ τὰ τοιαῦτα εἶπαι, τὸν Δία δέ· καὶ ἦν οὗτος κελεύη, τάχα ἂν τι ἄμουσον εἴποιμι ἀλλὰ τῆς ἐν τῷ Ἐλικῶνι μελέτης ἄξιον.

ΖΕΥΣ. Λέγε, ὧ τέκνον· ἐφίημι γάρ.

27. ΑΠΟΛ. Ὁ Τιμοκλῆς οὗτος ἔστι μὲν χρηστὸς εὐσεβὴς καὶ τοὺς τρόπους πάνυ ἠκριβῶκε τοὺς τῶν Σικωνῶν· ὥστε καὶ σύνεστιν ἐπὶ σοφίᾳ πολλοῖς τῶν νέων μισθούς οὐκ ὀλίγους ἐπὶ τούτῳ ἐκλέγει, σφόδρα πρὸς ἄνθρωπον, ὅποτε ἰδίᾳ τοῖς μαθηταῖς διαλέγοιτο· ἐν πλὴν δὲ εἰπεῖν ἀτολμώτατός ἐστι καὶ τὴν φωνὴν ἰδιωτικῆς μιξοβάθρατος, ὥστε γέλωτα ὀφλισκάνειν διὰ τοῦτο ταῖς συνουσίαις οὐ ξυνείρων, ἀλλὰ βατταρίζων καὶ τατόμενος, καὶ μάλιστα ὅποτε οὕτως ἔχων καὶ καλλιμοσύνην ἐπιδείκνυσθαι βούληται. ξυνεῖναι μὲν γὰρ ὑπερβολὴν ὀξύς ἐστι καὶ λεπτογνώμων, ὥς φασιν οἱ ἰσχυροὶ τὰ τῶν Στωϊκῶν εἰδότες, λέγων δὲ καὶ ἐρμη

ίας διαφθείρει αὐτὰ καὶ συγγεῖ οὐκ ἀποσα-
τι βούλεται, ἀλλὰ αἰνίγμασιν εἰκότα προτεί-
λιν αὐτὸν πολὺ ἀσαφέστερα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις
ενος· οἱ δὲ οὐ ξυνιέντες καταγελῶσιν αὐτοῦ.
αὐτὸν σαφῶς λέγειν καὶ τούτου μάλιστα πολλήν
ἤν πρόνοιαν, ὡς ξυνήσουσιν οἱ ἀκούοντες.

ΩΜ. Τοῦτο μὲν ὀρθῶς ἔλεξας, ὦ Ἄπολλον,
τούς σαφῶς λέγοντας, εἰ καὶ μὴ πάνυ ποιεῖς
ν τοῖς χρησμοῖς λογὸς ὦν καὶ γριφώδης καὶ ἐς 674
ιον ἀσφαλῶς ἀπορρίπτων τὰ πολλὰ, ὡς τοὺς
ἄλλου δεῖσθαι Πυθίου πρὸς τὴν ἐξήγησιν αὐ-
τὸ ἐπὶ τούτῳ ξυμβουλεύεις; τίνα ἴασιν ποιή-
Τιμοκλέους ἀδυναμίας ἐν τοῖς λόγοις;

ΤΟΛ. Ξυνήγορον, ὦ Μῶμε, εἰ πως δυναθῆι-
παρασχεῖν ἄλλον τῶν δεινῶν τούτων, ἐροῦντα
ἄπερ ἂν ἐκεῖνος ἐνθυμηθεῖς ὑποβάλλῃ.

Ι. Ἀγένοιον τοῦτο ὡς ἀληθῶς εἰρηκας, εἰ παι-
νος δεόμενον, ξυνήγορον ἐν ξυνουσίᾳ φιλοσό-
τηήσασθαι ἐρμηνεύσοντα πρὸς τοὺς παρόντας
κῆ Τιμοκλεῖ, καὶ τὸν μὲν Δάμιν αὐτοπρόσω-
αὐτοῦ λέγειν, τὸν δὲ ὑποκριτῆ προσχρώμε-
ρὸς τὸ οὗς ἐκείνῳ ὑποβάλλειν τὰ δοκούντα,
τὴν δὲ δητορεύειν, οὐδὲ αὐτὸν ἴσως ξυνιέντα
ειε. ταῦτα πῶς οὐ γέλως ἂν εἴῃ τῷ πλήθει;
μὲν ἄλλως ἐπινοήσωμεν. 30. σὺ δέ, ὦ θαν-
ῆς γὰρ καὶ μάντις εἶναι καὶ μισθῶν οὐκ ὀλί- 675
τῷ τοιούτῳ ἐξέλεξας ἄχρι καὶ τοῦ πλίνθους
τε εἰληφέναι — τί οὐκ ἐπεδειξῶ ἡμῖν κατὰ
ν τέχνην προειπῶν ὁπότερος τῶν σοφιστῶν
ἔργων; οἰσθα γὰρ δῆπου τὸ ἀποβησόμενον μάν-

4. Πῶς, ὦ Μῶμε, δυνατόν ποιεῖν ταῦτα μήτε

τρίποδος ἡμῖν παρόντος μήτε θυμιαμάτων ἢ πηγῆς μα-
τιχῆς, οἷα ἡ Κασταλία ἐστίν;

ΜΩΜ. Ὁρᾶς; ἀποδιδράσκεις τὸν ἔλεγχον ἐν σπι-
ἐχόμενος.

ΖΕΥΣ. Ὅμως, ὦ τέκνον, εἰπέ καὶ μὴ παράσῃς
συκοφάντη τούτῳ προφάσεις διαβάλλειν καὶ χλευάζειν
τὰ σά ὡς ἐπὶ τρίποδι καὶ ὕδατι καὶ λιβανωτῷ κείμε-
ῶς, εἰ μὴ ἔχεις ταῦτα, στερησόμενόν σε τῆς τέχνης.

ΑΠΟΛ. Ἄμεινον μὲν ἦν, ὦ πάτερ, ἐν Δελφοῖς ἢ
Ἐκκολοφῶνι τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ἀπάντων μοι τῶν χρη-
σίων παρόντων, ὡς ἔθος. ὁμως δὲ καὶ οὕτω γυμνὸς ἐπι-
νων καὶ ἄσκευος πειράσομαι προειπεῖν ὀποτέρου τὸ κ-
676 τος ἔσται· ἀνέξεσθε δέ, εἰ μὴ ἔκμετρα λέγοιμι.

ΜΩΜ. Λέγε, σαφῆ δὲ μόνον, ὦ Ἄπολλον, καὶ ἐ-
ξυνηγόρου καὶ αὐτὰ ἢ ἐρμηνέως δεόμενα· καὶ γὰρ οἱ
ἄρνητα κρέα καὶ χελώνη νῦν ἐν Λυδία ξυνέψεται· ἀλλ-
οἶσθα περὶ ὅτου ἢ σκέψις.

ΖΕΥΣ. Τί ποτ' ἐρεῖς, ὦ τέκνον; ὡς τὰ γε πρὸ τῆς
χρησιμοῦ, ταῦτα ἤδη φοβερά· ἢ χροῖα τετραμμένη καὶ
ὀφθαλμοὶ περιφερεῖς καὶ κόμη ἀνασοβουμένη καὶ κίνη-
κορυβαντῶδες καὶ ὄλωσ κατόχιμα πάντα καὶ φρικώδη
μυστικά.

677 31. ΑΠΟΛ. Κέκλυτε μαντιπόλου τόδε θέσφατα
Ἄπόλλωνος

ἀμφ' ἔριδος κρουεῖρης, τὴν ἀνέρες ἐστήσαντο
ὄξυβόαι μύθοισι κορυσσόμενοι πυκνιοῖσι.

πολλὰ γὰρ ἔνθα καὶ ἔνθα μόθου ἑτεραλκέϊ κλωγμῇ
ταρφέος ἄκρα κόρυμβά καταπλήσσουσιν ἐχέτης.

678 ἀλλ' ὅταν αἰγυπιὸς γαμφώνυχος ἀκρίδα μάρψῃ,
δὴ τότε λοίσθιον ὀμβροφόροι κλάγξουσι κορῶναι.
νίκη δ' ἡμιόνων, ὃ δ' ὄνος θοὰ τέκνα κορύψει.

ΖΕΥΣ. Τί τοῦτο ἀνεκάγχασας, ὦ Μῶμη; καὶ μὴ

ἴα τὰ ἐν κοσί· καῦσαι κακόδαιμον, ἀποπνιγήση
ἢ γέλωτος.

ΩΜ. Καὶ πῶς δυνατόν, ᾧ Ζεῦ, ἐφ' οὕτω σαφεῖ
ἰδῆλω τῷ χρησμῷ;

ΕΥΣ. Οὐκοῦν καὶ ἡμῖν ἤδη ἐρμηνεύοις ἂν αὐτὸν
λέγει.

ΩΜ. Πάνυ πρόδηλα, ὥστε οὐδὲν ἡμῖν Θεμιστο-
δεήσει· φησὶ γὰρ τὸ λόγιον οὕτως διαρρήδην
ἰὲν εἶναι τοῦτον, ἡμᾶς δὲ ὄνους κανθηλλοὺς νῆ-
λὶ ἡμιόνοὺς, τοὺς πιστεύοντας αὐτῷ, οὐδ' ὕσον
; τὸν νοῦν ἔχοντας.

. ΗΡΑΚ. Ἐγὼ δέ, ᾧ πάτερ, εἰ καὶ μέτοικός εἰμι,
νήσω ὅμως τὰ δοκοῦντά μοι εἰπεῖν· ὁπότεν γὰρ
νεληθόντες διαλέγονται, τηνικαῦτα, ἦν μὲν ὁ Τι-
ὑπέρσχη, ἐάσομεν προχωρεῖν τὴν ξυνουσίαν ὑπὲρ 679
ἦν δέ τι ἔτεροτον ἀποβαίνη, τότε ἤδη τὴν στοᾶν
ἔγωγε διασείσας, εἰ δοκεῖ, ἐμβαλῶ τῷ Δάμειδι, ὡς
χρατος ὦν ὑβρίξῃ ἐς ἡμᾶς.

ΕΥΣ. Ἡράκλεις, ᾧ Ἡράκλεις, ἄγροικον τοῦτ'
; καὶ δεινῶς Βοιωτίου, ξυναπολέσαι ἐνὶ πονηρῷ
ους καὶ προσέτι τὴν στοᾶν αὐτῷ Μαραθῶνι καὶ
δη καὶ Κυναιγείρῳ. καὶ πῶς ἂν τούτων ξυμπε-
οὶ φήτορες ἐτι φητορεύοιεν τὴν μεγίστην εἰς τοὺς
ὑπόθεσιν ἀφηρημένοι; ἄλλως τε ζῶντι μὲν σοι
ν ἦν ἴσως ἂν τι καὶ πρᾶξαι τοιοῦτον, ἀφ' οὗ δὲ
εγένησαι, μεμάθηκας, οἶμαι, ὡς αἱ Μοῖραι τὰ
μόναι δύνανται, ἡμεῖς δὲ ἄκυροι αὐτῶν ἔσμεν.

ΡΑΚ. Οὐκοῦν καὶ ὁπότε τὸν λέοντα ἢ τὴν ὕδραν
ον, αἱ Μοῖραι δι' ἐμοῦ ἐκεῖνα ἔκραττον;

ΕΥΣ. Καὶ μάλιστα.

ΡΑΚ. Καὶ νῦν ἦν τις ὑβρίξῃ εἰς ἐμὲ ἢ περισυλῶν

680 μου τὸν νεῶν ἢ ἀνατρέπων τὸ ἄγαλμα, ἦν μὴ ταῖς Μυρταῖς κάλαι δεδογμένον ἦ, οὐκ ἐπιτρέψω αὐτόν;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς.

ΗΡΑΚ. Οὐκοῦν ἄκουσον, ὦ Ζεῦ, μετὰ παρηγορίαν ἐγὼ γάρ, ὡς ὁ κωμφοδὸς ἔφη, ἄγροικός εἰμι τὴν διασκάφην λέγων· εἰ τοιαῦτά ἐστι τὰ ἡμέτερα, μακρὰ φρονεῖν φράσας ταῖς ἐν οὐρανῷ τιμαῖς καὶ κνίσῃ καὶ ἰερῶν αἵματι ἐς τὸν ἄδην ἄπειμι, ὅπου με γυμνὸν τὸ πείνητον κἄν τὰ εἰδῶλα φοβήσεται τῶν ὑπ' ἐμοῦ πεφωμένων θηρίων.

ΖΕΥΣ. Εὖ γε, οἰκοθεν ὁ μάρτυς, φησὶν· ἀπέσπευγ' ἂν οὖν τῷ Δάμιδι ταῦτα εἰπεῖν ὑποβάλλων. 33. ἂν τις ὁ σπουδῆ προσιῶν οὗτος, ὁ χαλκοῦς, ὁ εὐγραμμὸς καὶ εὐπερίγραπτος, ὁ ἀρχαῖος τὴν ἀνάδεσιν τῆς κομῆς μᾶλλον δὲ ὁ σός, ὦ Ἐρμῆ, ἀδελφός ἐστιν, ὁ ἀγοραῖος παρὰ τὴν Ποικίλην· πίττης γοῦν ἀναπέπλησται ὅσην ἔκματτόμενος ὑπὸ τῶν ἀγδριαντοποιῶν. τί, ὦ Ἰδρυομαῖος ἡμῖν ἀφίξει; ἦ πού τι ἐκ γῆς νεώτερον ἀπὸ γέλλεις;

ΕΡΜΑΓΟΡΑΣ. Ἐτέρμεγα, ὦ Ζεῦ, καὶ μυρίας σπουδῆς δεόμενον.

ΖΕΥΣ. Λέγε ἤδη, εἰ τι καὶ ἄλλο ἡμᾶς ἐπανιστάεινον λέληθεν.

ΕΡΜΑΓ. Ἐτύγχανον μὲν ἄρτι χαλκουργῶν ὑποπιττούμενος στέρνον τε καὶ μετάφρενον· 682 θώραξ δέ μοι γελοῖος ἀμφὶ σώματι πλασθεὶς παρηώρητο μιμητῆ τέχνῃ σφραγίδα χαλκοῦ πᾶσαν ἐκτυπούμενος· ὁρῶ δ' ὄχλον στείχοντα καὶ τινὰς δύο ἀχρούς κεκράκτας, πυγμαίους σοφισμάτων, Δάμιν τε καὶ —

ΖΕΥΣ. Παῦε, ὦ Ἐρμαγόρα βέλτιστε, λαμβίξ

γὰρ οὔστινας λέγεις. ἀλλ' ἐκεινό μοι φράσον, εἰ
ἔστι ξυγκροτεῖται αὐτοῖς ἡ ἔρις.

ΕΡΜΑΓ. Οὐδέπω, ἀλλ' ἐν ἀκροβολισμοῖς ἔτι ἦσαν
φενδουῶντες ἀλλήλοις πόρρωθέν ποθεν λοιδοροῦ-
ν.

ΖΕΥΣ. Τί οὖν ἔτι χροῖ ποιεῖν λοιπόν, ὧ θεοί, ἢ
ἄσθαι ἐπικύψαντας αὐτῶν; ὥστε ἀφαιρείτωσαν αἱ
τὸν μοχλὸν ἤδη καὶ ἀπάγουσαι τὰ νέφη ἀναπεταν-
σαν τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ. 34. Ἡράκλεις, ὅσον
ἦθος ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν ἀπηντήκασιν. ὁ δὲ Τιμοκλῆς 683
οὐ πάνυ μοι ἀρέσκει ὑποτρέμων καὶ ταραττόμε-
ἀπολεῖ ἅπαντα οὗτος τήμερον· δῆλος γοῦν ἔστιν
ὕδ' ἀντάρασθαι τῷ Δάμιδι δυνησόμενος. ἀλλ' ὅπερ
δυνατόν, εὐχώμεθα ὑπὲρ αὐτοῦ

σιγῇ ἐφ' ἡμείων, ἵνα μὴ Δάμις γε πύθηται.

35. ΤΙΜ. Τί φῆς, ὧ ἱεροσύλε Δάμι, θεοὺς μὴ εἶναι
προνοεῖν ἀνθρώπων;

ΔΑΜ. Οὐκ· ἀλλὰ σὺ πρότερον ἀπόκριναί μοι, ᾧτινι
ἐπέισθης εἶναι αὐτούς.

ΤΙΜ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σὺ, ὧ μιαρέ, ἀπόκριναί.

ΔΑΜ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σὺ.

ΖΕΥΣ. Ταυτὶ μὲν παρὰ πολὺ ὁ ἡμέτερος ἄμεινον
ὑφωνότερον τραχύνεται. εὐ γε, ὧ Τιμόκλεις, ἐπίχει
βλασφημιῶν· ἐν γὰρ τούτῳ σοι τὸ κράτος, ὡς τὰ γε
ἰχθύν σε ἀποφανεῖ ἐπιστομίζων.

ΤΙΜ. Ἀλλά, μὰ τὴν Ἀθηῶν, οὐκ ἂν ἀποκριναίμην
ρότερος. 684

ΔΑΜ. Οὐκοῦν ἐρώτα, ὧ Τιμόκλεις· ἐκράτησας γὰρ
ἴ γε ὁμομοκῶς· ἀλλ' ἄνευ τῶν βλασφημιῶν, εἰ δοκεῖ.

36. ΤΙΜ. Εὐ λέγεις· εἰπέ οὖν μοι, οὐ δοκοῦσί σοι,
τάρατε, προνοεῖν οἱ θεοί;

ΔΑΜ. Οὐδαμῶς.

TIM. Τί φής; ἀπρονόητα οὐ ταῦτα ἅπαντα;
ΔΑΜ. Ναί.

TIM. Οὐδ' ὑπό τινι ἄρα θεῷ τάττεται ἢ τῶν ὀλίγων ἐπιμέλεια;

ΔΑΜ. Οὐ.

TIM. Πάντα δὲ εἰκῆ φέρεται ἀλόγῳ φορᾷ;

ΔΑΜ. Ναί.

TIM. Εἴτ' ἄνθρωποι ταῦτα ἀκούοντες ἀνέχεσθαι οὐ καταλεύσετε τὸν ἀλιτήριον;

ΔΑΜ. Τί τοὺς ἀνθρώπους ἐπ' ἐμὲ παροξύνεις, Τιμόκλεις; ἢ τίς ὢν ἀγανακτεῖς ὑπὲρ τῶν θεῶν, ταῦτα ἐκείνων αὐτῶν οὐκ ἀγανακτούντων; οἷ γε οὐκ δεινὸν διατεθείκασί με πάλαι ἀκούοντες, εἰ γε ἀκούουσι.

TIM. Ἀκούουσι γάρ, ὦ Δᾶμι, ἀκούουσι, καὶ μετῴσι ποτε χρόνῳ ὕστερον.

37. *ΔΑΜ.* Καὶ πότε ἂν ἐκείνοι σχολὴν ἄγοιεν ἐμὲ, τοσαῦτα, ὡς φής, πράγματα ἔχοντες καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἄπειρα τὸ πλῆθος ὄντα οἰκονομούμενοι; ὥστε οὐ σέ πω ἡμύναντο ὢν ἐπιφορεῖς ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων, ἵνα καὶ αὐτὸς βλασφημῆν ἀναγκάζωμαι παρὰ τὰ ξυγκείμενα καίτοι οὐχ ὀρθῶ ἦντινα ἂν ἄλλην ἐπίδειξιν τῆς αὐτοῦ
 685 προνοίας μεῖζω ἐξευεγκεῖν ἠδύναντο ἢ σὲ κακὸν καὶ ἐπιτρίψαντες. ἀλλὰ δῆλοί εἰσιν ἀποδημοῦντες ὑπὲρ τὸ Ὠκεανὸν ἴσως μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπίας· ἔθος γούνα
 τοῖς συνεχῶς ἵεναι παρ' αὐτοὺς μετὰ δαῖτα καὶ αὐτεπαγγέλοις ἐνίοτε.

38. *TIM.* Τί πρὸς τοσαύτην ἀναισχυντίαν εἶποι ἂν, ὦ Δᾶμι;

ΔΑΜ. Ἐκεῖνο, ὦ Τιμόκλεις, ὃ πάλαι ἐγὼ ἐπόθομαι ἀκοῦσαί σου, ὅπως ἐπείσθης οἰεσθαι προνοεῖν τοὺς θεοὺς.

TIM. Ἡ τάξις μὲν πρῶτον τῶν γινομένων ἐπειδὴ

λιος αἰετὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰῶν καὶ σελήνην κατὰ ταῦτα ᾧραι τρεπόμεναι καὶ φυτὰ φνύμενα καὶ ξῶα γεννώ-
 x καὶ αὐτὰ ταῦτα οὕτως εὐμηγάνως κατεσκευασμένα,
 ῥέφεσθαι καὶ ἔννοεῖν καὶ κινεῖσθαι καὶ βαδίζειν καὶ
 αἰνεσθαι καὶ σκνυτοτομεῖν, καὶ ἄλλα· ταῦτα οὐ προ-
 ς ἔργα εἶναι σοὶ δοκεῖ;

ΔΑΜ. Αὐτό που τὸ ζητούμενον, ᾧ Τιμόκλεις, ξυν-
 ἀξεις· οὐδέπω γὰρ δῆλον εἰ προνοία τούτων ἕκαστον
 τελεῖται. ἀλλ' ὅτι μὲν τοιαῦτά ἐστι τὰ γινόμενα φαίην
 ἰαὶ αὐτός· οὐ μὴν αὐτίκα πεπεῖσθαι ἀνάγκη καὶ ὑπό
 ς προμηθείας αὐτὰ γίνεσθαι· ἐνὶ γὰρ καὶ ἄλλως
 ἴμενα νῦν ὁμοίως καὶ κατὰ ταῦτα ξυνίστασθαι. σὺ
 ἀξίν αὐτῶν ὀνομάξεις τὴν ἀνάγκην. εἶτα δηλαδὴ ἀγα- 686
 τήσεις, εἰ τίς σοὶ μὴ ἀκολουθίῃ τὰ γινόμενα μὲν,
 τὰ ἐστὶ, καταριθμομένῳ καὶ ἐπαινοῦντι, καὶ ολομένῳ
 ἰπόδειξιν ταῦτα εἶναι τοῦ καὶ προνοία διατάττεσθαι
 ᾧν ἕκαστον. ὥστε κατὰ τὸν κωμικόν·

τουτὶ μὲν ὑπομόχθηρον, ἄλλο μοι λέγε.

39. ΤΙΜ. Ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι καὶ ἄλλης ἐπὶ τούτοις
 ἀποδείξεως. ὅμως δ' οὖν ἐρῶ· ἀπόκριναι γάρ μοι.
 ἠρός σοὶ δοκεῖ ποιητῆς ἄριστος εἶναι;

ΔΑΜ. Καὶ μάλα.

ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἐκείνῳ ἐπέεισθην τὴν πρόνοιαν τῶν
 ἦν ἐμφανίζοντι.

ΔΑΜ. Ἄλλ', ᾧ θαυμάσις, ποιητὴν μὲν ἀγαθὸν
 ἠρον γεγενῆσθαι πάντες σοὶ ξυνομολογήσουσι, μάρ-
 α δὲ ἀληθῆ περὶ τῶν τοιούτων οὔτε ἐκείνου οὔτε ἄλ-
 ποιητὴν οὐδένα· οὐ γὰρ ἀληθείας μέλει αὐτοῖς, οἷ-
 , ἀλλὰ τοῦ κηλεῖν τοὺς ἀκούοντας, καὶ διὰ τοῦτο μέ-
 ς τε κατάδουσι καὶ μύθοις κατηγοῦσι καὶ ὅλως ἅπαντα
 ρ τοῦ τερπνοῦ μηχανῶνται. 40. ἀτὰρ ἡδέως ἂν καὶ
 ὕσαιμι, οἷσινσι μάλιστα ἐπέεισθης τῶν Ὀμήρου· ἄρα

οἷς περὶ τοῦ Διὸς λέγει, ὡς ἐπεβούλευον ξυνοῦσαι
 τὸν ἢ θυγάτηρ καὶ ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ γυνή; καὶ εἰ γὰρ
 τὸν Βριάρεων ἢ Θέτις ἐκάλεσεν ὡς νοήσασα τὸ γινώσκου-
 νον, ἐπεπέδητο ἂν ἡμῖν ὁ βέλτιστος Ζεὺς ξυναρπασθεῖν
 687 ἀνθ' ὧν καὶ ἀπομνημονεύων τῇ Θέτιδι τὴν χάριν ἀπα-
 πατᾶ τὸν Ἀγαμέμνονα ὄνειρόν τινα ψευδῆ ἐπιπέφασκεν
 ὡς πολλοὶ τῶν Ἀχαιῶν ἀποθάνοιεν. ὄρα; ἀδύνατον γὰρ
 ἦν αὐτῷ κεραινὸν ἐμβαλόντι καταφλέξαι τὸν Ἀγαμέμ-
 νονα αὐτὸν ἄνευ τοῦ ἀπατεῶνα δοκεῖν. ἢ ἐκεῖνά σε
 λιστα εἰς τὴν πίστιν ἐπεσπίασαντο ἀκούοντα, ὡς Διο-
 δος μὲν ἔτρωσε τὴν Ἀφροδίτην, εἶτα τὸν Ἄρην αὐτὴν
 Ἀθηναῖς παρακελεύσει, μετὰ μικρὸν δὲ αὐτοὶ ξυμπεσ-
 τες οἱ θεοὶ ἐμονομαχοῦντο ἀναμιξ οἱ ἄρρενές τε καὶ
 θήλεια, καὶ Ἀθηναῖ μὲν Ἄρην καταγωνίζεταί, ἅτε
 προπεπονηκότα, οἶμαι, ἐκ τοῦ τραύματος, ὃ κατὰ τὸν
 Διομήδους εἰλήφει,

Ἀητοὶ δ' ἀντίεστη σῶκος ἐριούριος Ἑρμῆς;
 ἢ τὰ περὶ τῆς Ἀρτέμιδος σοὶ πιθανά ἐδοξεν, ὡς ἐκεί-
 μεμψίμοιρος οὐσα ἡγανάκτησεν οὐ κληθεῖσα ἐφ' ἐστία
 ὑπὸ τοῦ Οἰνέως, καὶ διὰ τοῦτο σὺν τινα ὑπερφανῆ
 ἀνυπόστατον τὴν ἀλκὴν ἐπαφήκεν ἐπὶ τὴν χώραν αὐτῆς
 ἄρ' οὐκ τὰ τοιαῦτα λέγων σε Ὅμηρος πέπεικε;

41. ΖΕΥΣ. Βαβαῖ· ἠλίκον, ᾧ θεοί, ἀνεβόησε
 πληθός, ἐπαινοῦντες τὸν Δᾶμιν· ὃ δ' ἡμέτερος ἀπορο-
 μένω ἔοικε· δέδιδε γοῦν καὶ ὑποτρέμει καὶ δηλὸς ἐστὶ
 ἀπορορίφων τὴν ἀσπίδα, καὶ ἤδη περιβλέπει οἱ παρεκ-
 688 ἀποδράσεται.

ΤΙΜ. Οὐδ' Εὐριπίδης ἄρα σοὶ δοκεῖ λέγειν τι ἕνεκα
 ὁπότεν αὐτοὺς ἀναβιβασάμενος τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὴν σκηνήν
 νὴν δεικνύη σῶζοντας μὲν τοὺς χρηστοὺς τῶν ἡρώων
 τοὺς πονηροὺς δὲ καὶ κατὰ σὲ τὴν ἀσέβειαν ἐπιτρέβοντα

ΔΑΜ. Ἄλλ', ᾧ γενναϊότατε φιλοσόφων Τιμόκλει

τοιαῦτα ποιοῦντες οἱ τραγωδοποιοὶ πεπείκασί σε,
 ἔγκη δυοῖν θάτερον ἦτοι Πῶλον καὶ Ἀριστόδημον καὶ
 πυρον ἠγρεῖσθαι σε θεοὺς εἶναι τότε ἢ τὰ πρόσωπα τῶν
 ὄντων αὐτὰ καὶ τοὺς ἐμβάτας καὶ τοὺς ποδήρεις χιτῶνας
 γλαμύδας καὶ χειροῖδας καὶ προγαστριδία καὶ σωματία
 ἄλλα, οἷς ἐκεῖνοι σεμνύνουσι τὴν τραγωδίαν, ὅπερ 689
 οἰότατον οἶμαι· ἐπεὶ καθ' ἑαυτὸν ὁπότεν ὁ Εὐριπί-
 δης, μηδὲν ἐπειγούσης τῆς χρείας τῶν δραμάτων, τὰ δο-
 κητὰ οἱ λέγει, ἄκουσον αὐτοῦ τότε παρρησιαζομένου,
 ὄρῳ τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα
 καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;
 τοῦτον νόμιξε Ζῆνα, τόνδ' ἠγοῦ θεόν.

· πάλιν,

Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεὺς, οὐ γὰρ οἶδα, πλὴν λόγῳ
 κλύων.

· τὰ τοιαῦτα.

42. TIM. Οὐκοῦν ἅπαντες ἄνθρωποι καὶ τὰ ἔθνη 690

· πᾶνται θεοὺς νομίζοντες καὶ πανηγυρίζοντες;

· ΔΑΜ. Εὖ γε, ὦ Τιμόκλεις, ὅτι με ὑπέμνησας τῶν
 τὰ τὰ ἔθνη νομιζομένων, ἀφ' ὧν μάλιστα συνίδοι τις
 ὅτι οὐδὲν βέβαιον ὁ περὶ θεῶν λόγος ἔχει· πολλοὶ γὰρ
 πᾶραχοι καὶ ἄλλοι ἄλλα νομίζουσι, Σκύθαι μὲν ἀκι-
 νηθύνοντες καὶ Θραῖκες Ζαμόλξιδι, δραπέτη ἀνθρώπων
 Σάμου ὡς αὐτοὺς ἤκουτι, Φρύγες δὲ Μῆνη καὶ Αἰ-
 κες Ἡμέρα καὶ Κυλλήνιοι Φάλητι καὶ Ἀσσύριοι περι-
 ῶ καὶ Πέρσαι πυρὶ καὶ Αἰγύπτιοι ὕδατι. καίτοι τοῦτο
 ἅπασιν κοινὸν τοῖς Αἰγυπτίοις τὸ ὕδωρ, ἰδίᾳ δὲ Μεμ-
 φιδίαι μὲν ὁ βοῦς θεός, Πηλουσιώταις δὲ κρόμμυον, καὶ
 Αἰγυπτίοις ἴβις ἢ κροκόδειλος καὶ ἄλλοις κυνοκέφαλος ἢ αἰ-
 γυπτός ἢ πύθης· καὶ ἔτι κατὰ κόμας τοῖς μὲν ὁ δεξιὸς
 θεός, τοῖς δὲ κατ' ἀντιπέραν οἰκοῦσιν ἄτερος· καὶ
 Αἰγυπτιοῖς κεφαλῆς ἡμίτομον, καὶ ἄλλοις ποτήριον κερραμεοῦν

691 ἢ τρύβλιον. ταῦτα πῶς οὐ γέλωσ ἐστίν, ὧ ἰ
μόκλεις;

ΜΩΜ. Οὐκ ἔλεγον, ὦ θεοί, πάντα ταῦτα
τοῦμφανές καὶ ἀκριβῶς ἐξετασθήσεσθαι;

ΖΕΥΣ. Ἐλεγες, ὦ Μῶμε, καὶ ἐπετίμας ὄρ
ἔγωγε πειράσομαι ἐπανορθώσασθαι αὐτά, ἦν τὸ
τοῦτον κίνδυνον διαφύγωμεν.

43. *TIM.* Ἄλλ', ὦ θεοῖς ἐχθρὸν σὺ, τοὺς ἰ
καὶ προαγορεύσεις τῶν ἐσομένων τίνος ἔργον ἰ
ἢ θεῶν καὶ τῆς προνοίας τῆς ἐκείνων;

ΔΑΜ. Σιώπησον, ὦ ἄριστε, περὶ τῶν ἰ
ἐπεὶ ἐρήσομαι σε, τίνος αὐτῶν μάλιστα μεμνησθῆ
ἄρ' ἐκείνου, ὃν τῷ Λυδῷ ὁ Πύθιος ἔχρησεν, ὃς
ἀμφήκης ἦν καὶ διπρόσωπος, οἳοί εἰσι τῶν Ἑρμ
διττοὶ καὶ ἀμποτέρωθεν ὅμοιοι, πρὸς ὁπότερο
τῶν μέρος ἐπιστραφῆς; τί γάρ; μᾶλλον ὁ Κρο
βῶς τὸν Ἄλυν τὴν αὐτοῦ ἀρχὴν ἢ τὴν Κύρου κα
692 καίτοι οὐκ ὀλίγων ταλάντων ὁ Σαρδιανὸς ἐκείνος
τὸ ἀμφιδέξιον τοῦτο ἔπος ἐπράτατο.

ΜΩΜ. Αὐτά που, ὦ θεοί, ὁ ἀνὴρ διεξέρ
γων ἂ ἐγὼ ἐδεδίειν μάλιστα. ποῦ νῦν ὁ καλὸς
θαρωδός; ἀπολόγησαι αὐτῷ κατελθὼν πρὸς ται

ΖΕΥΣ. Σὺ ἡμᾶς ἐπισφάτεις, ὦ Μῶμε.
καιρῷ νῦν ἐπιτιμῶν.

44. *TIM.* Ὅρα οἷα ποιεῖς, ὦ ἀλιτήριε Δᾶμι
οὐχὶ τὰ ἔδη αὐτὰ τῶν θεῶν ἀνατρέπεις τῷ λόγῳ
μοῦς αὐτῶν.

ΔΑΜ. Οὐ πάντας ἔγωγε τοὺς βωμούς, ὦ Τ
τί γάρ καὶ δεινὸν ἀπ' αὐτῶν γίνεται, εἰ θυμιαμ
εὐωδίας εἰσὶ μεστοί; τοὺς δ' ἐν Ταύροις τῆς Ἄ
ἠδέως ἂν ἐπειδὸν ἐκ βάρθρων ἐπὶ κεφαλῆν ἀνα
νοῦς, ἐφ' ὧν τοιαῦτα ἢ παρθένος εὐωχομένη ἐ

ΖΕΥΣ. Τουτὶ πόθεν ἡμῖν τὰ ἄμαχον κακὸν ἐπῆλ-
 -; ὡς δαιμόνων οὐδενὸς ἀνήρ φεῖδεται, ἀλλ' ἐξ ἀμάξης
 -ρησιάζεται καὶ

μάρπτει ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.

ΜΩΜ. Καὶ μὴν ὀλίγους ἄν, ὦ Ζεῦ, τοὺς ἀναιτίους
 -ροῖς ἐν ἡμῖν· καὶ που τάχα προῶν ὁ ἄνθρωπος ἄψε-
 -καὶ τῶν κορυφαίων τινός.

45. **TIM.** Οὐδὲ βροντῶντος ἄρα τοῦ Διὸς ἀκούεις, 693
 -θεομάχε Δᾶμι;

ΔΑΜ. Καὶ πῶς οὐ μέλλω βροντῆς ἀκούειν, ὦ Τι-
 -κλεις; εἰ δ' ὁ Ζεὺς ὁ βροντῶν ἐστὶ, σὺ ἄμεινον ἄν εἰ-
 -λης ἐκεῖθ' ἐν ποθεν παρὰ τῶν θεῶν ἀφιγμένος· ἐπεὶ οἷ
 -Κρήτης ἤκουτες ἄλλα ἡμῖν διηγούνται, τάφου τινὰ
 -ιδι δεῖκνυσθαι καὶ στήλην ἐφεστάναι δηλοῦσαν ὡς
 -κεῖτι βροντῆσειεν ἄν ὁ Ζεὺς πάλαι τεθνεώς.

ΜΩΜ. Τοῦτ' ἐγὼ πρὸ πολλοῦ ἠπιστάμην ἐροῦντα
 -ἄνθρωπον. τί δ' οὖν, ὦ Ζεῦ, ὠχρίακας ἡμῖν καὶ
 -γκροτεῖς τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ τρόμου; θαρρεῖν χορῆ
 -τῶν τοιοῦτων ἀνθρωπίσκων καταφρονεῖν.

ΖΕΥΣ. Τί λέγεις, ὦ Μῶμε; καταφρονεῖν; οὐχ
 -ὅσοι ἀκούουσι καὶ ὡς ξυμπεπεισμένοι εἰσὶν ἤδη
 -ἡμῶν καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ἀναδησάμενος τῶν ᾄτων
 -Μᾶμις;

ΜΩΜ. Ἀλλὰ σύ, ὦ Ζεῦ, ὁπότεν ἐθελήσης, σειρὴν
 -πσειήν καθεῖς ἅπαντας αὐτοὺς

αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαις αὐτῇ τε θαλάσῃ.

46. **TIM.** Εἰπέ μοι, ὦ κατάρατε, πέπλευκας ἤδη ποτέ;

ΔΑΜ. Καὶ πολλὰ, ὦ Τιμόκλεις.

TIM. Οὐκουν ἔφερε μὲν ὑμᾶς τότε ὁ ἄνεμος ἐμπί-
 -πον τῇ ὀδόνη καὶ ἐμπιπλὰς τὰ ἀκάτια ἢ οἱ ἐρέττοντες, 694
 -υβέρινα δὲ εἰς τις ἐφεστῶς καὶ ἔσωζε τὴν ναῦν;

ΔΑΜ. Καὶ μάλα.

TIM. Εἴτα ἡ ναῦς μὲν οὐκ ἐπλει μὴ κυβερνητέα
τὸ δὲ ὄλον τοῦτο ἀκυβέρνητον οἰεῖ καὶ ἀνηγεμόνευτον
φέρεισθαι;

ZEPΣ. Εὖ γε, Τιμόκλεις, ταῦτα καὶ ἰσχυρῶς
παραδείγματι.

47. ΔΑΜ. Ἄλλ', ὦ θεοφιλέστατε Τιμόκλεις, τὸν
κυβερνήτην ἐκείνον εἶδες ἂν αἰεὶ τὰ ξυμφέροντα
οὕντα καὶ πρὸ καιροῦ παρασκευαζόμενον καὶ προστά-
τοντα τοῖς ναύταις, ἀλυσιτελεῆς δὲ οὐδὲ ἄλογον οὐδὲ
τι ἡ ναῦς, ὃ μὴ χρήσιμον πάντως καὶ ἀναγκαῖον ἦν
695 τὴν ναυτιλίαν αὐτοῖς· ὃ δὲ σὸς οὗτος κυβερνήτης, ὅτι
μεγάλῃ ταύτῃ νηϊ ἐπεστάναι ἀξιοῖς, καὶ οἱ ξυμναῖοι
αὐτοῦ ἐν οὐδὲν εὐλόγως οὐδὲ κατὰ τὴν ἀξίαν διατάτ-
σιν, ἀλλ' ὁ μὲν πρότερος, εἰ τύχοι, ἐς τὴν πρύμναν ἀ-
τέταται, οἱ πόδες δὲ ἐς τὴν πῶραν ἀμφοτέρω· καὶ
σαί μὲν αἰ ἄγκυραι ἐνίοτε, ὃ χηνίσκος δὲ μολυβδοῦς, καὶ
τὰ μὲν ὕφαλα κατὰγραφα, τὰ δ' ἕξαλα τῆς νεῶς ἄμορ-
48. καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ναυτῶν ἰδοὺς ἂν τὸν μὲν ἀργὸν καὶ
ἄτεχνον καὶ ἄτολμον πρὸς τὰ ἔργα διμοιρίτην ἢ τριμοι-
696 ρίτην, τὸν δὲ κατακολυμβῆσαι τε δεινὸν καὶ ἐπὶ τὴν π-
ραϊάν ἀναπηθῆσαι βράδιον καὶ εἰδότα τῶν χρησίμων ἐκ-
στα, μόνον τοῦτον ἀντλεῖν προστεταγμένον· τὰ δ' αὖ-
καὶ ἐν τοῖς ἐπιβάταις, μαστιγίαν μὲν τινα ἐν προεδρίᾳ
παρὰ τὸν κυβερνήτην καθήμενον καὶ θεραπευόμενον, καὶ
ἄλλον κιναιδὸν ἢ πατραλοῖαν ἢ ἱερόσυλον ὑπερτιμώμε-
νον καὶ τὰ ἄκρα τῆς νεῶς κατελιηφότα, χαρίεντας δὲ καὶ
λοῦς ἐν μυχῶ τοῦ σκάφους στενοχωρουμένους καὶ ὑπερ-
τῶν πρὸς ἀλήθειαν χειρόνων πατουμένους· ἐνόησε κα-
ροῦν ὅπως μὲν Σωκράτης καὶ Ἀριστείδης ἐπλευσε καὶ
Φωκίων, οὐδὲ τὰ ἄλφιστα διαρκῆ ἔχοντες οὐδὲ ἀποτειν-
697 τὸν ἄντλον, ἐν ὅσοις δὲ ἀγαθοῖς Καλλίας καὶ Μειδίας κα-

ῥοδανάπαλλος ὑπερτρυφῶντες καὶ τῶν ὑφ' αὐτοῖς κα-
 ττύνοντες. 49. τοιαῦτα ἐν τῇ νηϊ σου γίνεται, ὡ σοφώ-
 ρε Τιμόκλεις· διὰ τοῦτο αἱ ναυαγίαι μυρίαί. εἰ δέ τις
 βερονήτης ἐφεστῶς ἐώρα καὶ διέταπτεν ἕκαστα, πρῶτον
 οὐκ ἂν ἠγνόησεν οἷτινες οἱ χρηστοὶ καὶ οἷτινες οἱ
 ὕλοι τῶν ἐμπλεόντων, ἔπειτα ἕκαστῳ κατὰ τὴν ἀξίαν
 προσήκοντα ἀπένειμεν ἄν, χάρακον τε τὴν ἀμείνω τοῖς
 εἰνοσι παρ' αὐτὸν ἄνω, τὴν κάτω δὲ τοῖς χείροσι,
 ἡ συσσίτους ἔστιν οὓς ἀμείνους καὶ ξυμβούλους ἐποιή-
 ε' ἄν, καὶ τῶν ναυτῶν ὁ μὲν πρόθυμος ἢ πρῶτος ἐπι-
 λητῆς ἀπεδέδεικτ' ἄν ἢ τοίχου ἄρχων ἢ πάντως προ-
 ν ἄλλων, ὁ δὲ ὀκνηρὸς καὶ ῥάθυμος ἐπαίετ' ἄν τῷ κα- 698
 θίῳ πεντάκις τῆς ἡμέρας ἐς τὴν κεφαλὴν. ὥστε σοι,
 θαναμάσιε, τὸ τῆς νεῶς τοῦτο παράδειγμα κινδυνεύει
 ριτετραφῆθαι κακοῦ τοῦ κυβερνήτου τετυχηκός.

50. ΜΩΜ. Ταυτὶ μὲν ἤδη κατὰ φοῦν προχωρεῖ τῷ
 ἴμιδι καὶ πλησίστιος ἐπὶ τὴν νίκην φέρεται.

ΖΕΤΣ. Ὁρθῶς, ὦ Μῶμε, εἰκάξεις. ὁ δ' οὐδὲν ἰσχυ-
 ρὸ Τιμοκλῆς ἐπινοεῖ, ἀλλὰ τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ καθ'
 ἔραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις εὐπερίτρεπτα πάντα ἐπαντλεῖ.

51. ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἐπεὶ τῆς νεῶς τὸ παράδειγμα οὐ
 νυ σοι ἰσχυρὸν εἶναι ἔδοξεν, ἄκουσον ἤδη τὴν ἱεράν,
 σίν, ἄγκυραν καὶ ἦν οὐδεμιᾶ μηχανῇ ἀπορρήξεις. 699

ΖΕΤΣ. Τί ποτ' ἄρα καὶ ἔρει;

ΤΙΜ. Ἴδοις γὰρ εἰ ἀκόλουθα ταῦτα ξυλλογιζομαι,
 ἡ εἰ πῃ αὐτὰ δυνατόν σοι περιτρέψαι. εἰ γὰρ εἰσὶ βω-
 ῖ, εἰσὶ καὶ θεοί· ἀλλὰ μὴν εἰσὶ βωμοί, εἰσὶν ἄρα καὶ
 οἱ. τί πρὸς ταῦτα φῆς;

ΔΑΜ. Ἦν πρότερον γελάσω ἐς κόρον, ἀποκρινού-
 ῖ σοι.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ ζοικας οὐδὲ παύσεσθαι γελῶν· εἰπέ δὲ
 ως ὅπῃ σοι γελοῖον ἔδοξε τὸ εἰρημένον εἶναι.

ΔΑΜ. Ὅτι οὐκ αισθάνη ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ἐξ
 μενός σου τὴν ἄγκυραν, καὶ ταῦτα ἱερὰν οὖσαν· τι
 εἶναι θεοὺς τῷ βωμοῦς εἶναι ξυνδήσας οἷε ἰσχυρόν·
 700 σασθαι ἀπ' αὐτῶν τὸν ὄρμον. ὥστε ἐπεὶ μηδὲν ἄλλο
 του φῆς ἔχειν εἰπεῖν ἱερώτερον, ἀπίωμεν ἤδη.

52. *ΤΙΜ.* Ὁμολογεῖς τοίνυν ἠττήσθαι προαπ

ΔΑΜ. Ναί, ὦ Τιμόκλεις. σὺ γὰρ ὥσπερ οἱ ὑπό
 βιαζόμενοι ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἡμῶν καταπέφηνγας. ὥσ
 τὴν ἄγκυραν τὴν ἱερὰν, ἐθέλω σπείσασθαι ἤδη πρὸς
 αὐτῶν γε τῶν βωμῶν, ὡς μηκέτι περὶ τούτων ἐρίσι

ΤΙΜ. Εἰρωνεύη ταῦτα πρὸς ἐμέ, τυμβωρῆ
 μιὰρὲ καὶ κατάπτυστε καὶ μαστιγία καὶ κάθαγμα. ο
 ἴσμεν οὔτινος μὲν πατρός εἰ, πῶς δὲ ἡ μήτηρ σου
 νεύετο, καὶ ὡς τὸν ἀδελφὸν ἀπέπνιξας καὶ μοιχεύει
 τὰ μειράκια διαφθείρεις, λιγνότετε καὶ ἀναισχυντι
 μὴ φεῦγε δ' οὖν, ὡς καὶ πληγὰς παρ' ἐμοῦ λαβὼν
 θῆς· ἤδη γάρ σε τουτῶι τῷ ὀστράκῳ ἀποσφάξω πα
 ρον ὄντα.

701 53. *ΖΕΤΣ.* Ὁ μὲν γελῶν, ὃ θεοί, ἀποτρέχει
 ἀκολουθεῖ λοιδορούμενος οὐ φέρων κατατροφῶνι
 Δᾶμιν, καὶ ἔοικεν αὐτὸν πατάξειν τῷ κεράμῳ ἐς τ
 φαλήν. ἡμεῖς δὲ τί ποιοῦμεν ἐπὶ τούτοις;

ΕΡΜ. Ὁρθῶς ἐκεῖνό μοι ὁ κωμικὸς εἰρηκέναι
 οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῆ.
 τί γὰρ καὶ ὑπέρμεγα κακόν, εἰ ὀλίγοι ἄνθρωποι ταῦ
 πεισμένοι ἀπίασι; πολλοὶ γὰρ οἱ τάναντία γιγνώσκ
 πλείους Ἑλλήνων, ὁ πολὺς λεῶς [καὶ ὁ σύρφαξ] βάζ
 τε ἅπαντες.

ΖΕΤΣ. Ἀλλά, ὦ Ἑρμῆ, τὸ τοῦ Δαρείου πά
 λῶς ἔχον ἐστίν, ὃ εἶπεν ἐπὶ τοῦ Ζωπύρου· ὥστε κ
 τὸς ἐβουλόμην ἂν ἓνα τοιοῦτον ἔχειν οἶον τὸν Δᾶμι
 μαχον ἢ μυρίας μοι Βαβυλῶνας ὑπάρχειν.

ΟΝΕΙΡΟΣ Η ΑΛΕΚΤΡΩΝ.

702

1. ΜΙΚΤΡΑΛΟΣ. Ἄλλα σέ, κάκιστε ἀλεκτροῶν, ὁ
 αὐτὸς ἐπιτρίψεις φθονερόν οὔτω καὶ ὀξύφωνον
 α, ὅς με πλουτοῦντα καὶ ἠδίστω ὀνείρατι ξυνόντα
 θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν εὐδαιμονοῦντα διάτορόν τι
 γεγωνὸς ἀναβοήσας ἐπήγειρας, ὡς μὴδὲ νύκτωρ γούν
 πολὺ σοῦ μαρωτέραν πενίαν διαφύγοιμι. καίτοι εἰ
 προῆ τεκμαίρεσθαι τῆ τε ἡσυχίᾳ πολλῇ ἐτι οὔση καὶ τῷ 703
 εἰ μὴδέπω με τὸ ὄρθριον ὥσπερ εἶωθεν ἀποπηγνύντι
 κνάμων γὰρ οὔτος ἀψευδέστατός μοι προσελαυνούσης
 ἴρας — οὐδέπω μέσαι νύκτες εἰσίν, ὁ δὲ αὔπνος οὐ-
 ῶσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκείνο κώδιον φυλάττων ἀφ' ἐσπέ-
 ρεῦθός ἤδη κέκραγεν, ἀλλ' οὔτι χαιρών γε· ἀμνηοῦ-
 γὰρ ἀμέλει σε, ἦν μόνον ἡμέρα γένηται, συντρίβων
 βακτηρία, νῦν γάρ μοι πράγματα παρέξεις μεταπη-
 ῖν ἐν τῷ σκότῳ.

ΑΛΕΚΤΡΩΝ. Μικυλλε δέσποτα, ᾧμην τι χαριεῖ-
 αῖ σοι προλαμβάνων τῆς νυκτὸς ὀπόσον ἂν δυναίμην,
 ἔχοις ἐπορθρευόμενος ἀνύειν τὰ πολλὰ τῶν ἔργων·
 γούν πρὶν ἥλιον ἀνίσχειν μίαν κρηπίδα ἐργάση, πρὸ 704
 ῶ ἔση τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιστα κεπουνηκῶς. εἰ δέ σοι κα-
 ἰδεῖν ἦδιον, ἐγὼ μὲν ἡσυχάσομαι σοι καὶ πολὺ ἀφω-
 ιερὸς ἔσομαι τῶν ἰχθύων, σὺ δὲ ὄρα ὅπως μὴ ὄναρ
 οὐτῶν λιμώττης ἀνεγρόμενος.

2. ΜΙΚ. ὦ Ζεῦ τεράστιε καὶ Ἡράκλειε ἀλεξίκακε, τί
 κακὸν τοῦτ' ἐστίν; ἀνθρωπικῶς ἐλάλησεν ἀλεκτροῶν.

ΑΛΕΚ. Εἰτά σοι τέρας εἶναι δοκεῖ τὸ τοιοῦτον, εἰ
 ὄφρωνος ὑμῖν εἰμι;

ΜΙΚ. Πῶς γὰρ οὐ τέρας; ἀλλ' ἀποτρέποιτε, ᾧ θεοί,
 δεινὸν ἀφ' ἡμῶν.

ΑΛΕΚ. Σύ μοι δοκεῖς, ὦ Μίκυλλε, κομιδῇ ἀπὸ
 δευτος εἶναι μὴδὲ ἀνεγνωκέναι τὰ Ὀμήρου ποιήματα,
 οἷς καὶ ὁ τοῦ Ἀχιλλέως ἵππος ὁ Ξάνθος μακρὰ χαιρο
 φράσας τῷ χρεμετίζειν ἔστηκεν ἐν μέσῳ τῷ πολέμῳ
 05 λεγόμενος ἔπη ὅλα ραφωδῶν, οὐχ ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἐν
 τῶν μέτρων, ἀλλὰ καὶ ἐμαντεύτο ἐκεῖνος καὶ τὰ ρη
 λοντα προεθέσπιξε καὶ οὐδέν τι παράδοξον ἐδόκει ποιῆσαι
 οὐδὲ ὁ ἀκούων ἐπεκαλεῖτο ὥσπερ σὺ τὸν ἀλεξίκακον ἐπὶ
 τρόπαιον ἠγοούμενος τὸ ἄκουσμα. καίτοι τί ἂν ἐποίησεν
 εἰ σοὶ ἢ τῆς Ἀργούσας τρόπικις ἐλάλησεν ἢ Λωδῶνῃ ἀνι
 φωνος ἐμαντεύσατο, ἢ εἰ βύρσας εἶδες ἐρκούσας τῶν
 βοῶν κρέα μνκώμενα, ἠμέσθη, περιπεπαρμένα τοῖς ὀφθα
 10 λοῖς; ἐγὼ δὲ Ἐρμού πάρεδρος ὢν λαλιστάτου καὶ λυ
 γιστάτου θεῶν ἀπάντων καὶ τάλλα ὁμοδίατος ὑμῶν
 σύντροφος οὐ χαλεπῶς ἐμελλον ἐκμαθήσεσθαι τὴν
 θρώπων φωνήν. εἰ δὲ ἐχεμυθήσειν ὑπόσχοιό μοι, οὐκ
 16 ὀκνήσαιμι σοὶ τὴν ἀληθεστέραν αἰτίαν εἰπεῖν τῆς κρι
 ὑμᾶς ὁμοφωνίας καὶ ὅθεν ὑπάρχει μοι οὕτω λαλεῖν.

3. ΜΙΚ. Ἀλλὰ μὴ ὄνειρος καὶ ταῦτά ἐστιν, ἀλεκτρονύκτις
 οὕτω πρὸς με διαλεγόμενος; εἰπέ δ' οὖν πρὸς τοῦ Ἐρμού
 ὦ βέλτιστε, ὅ τι καὶ ἄλλο σοὶ τῆς φωνῆς αἰτίον. ὡς
 σιωπήσομαι καὶ πρὸς οὐδένα ἐρωῶ, τί σε χρηθ' δεδιέναι; τὴν
 γὰρ ἂν πιστεύσειέ μοι, εἰ τι διηγοίμην ὡς ἀλεκτρονύκτις
 αὐτὸ εἰπόντος ἀκηκῶς;

ΑΛΕΚ. Ἄκουε τοίνυν. παραδοξότατόν σοι λόγος
 εὖ οἶδ' ὅτι λέγω, ὦ Μίκυλλε· οὐτοσί γὰρ ὁ νῦν σοὶ
 ἀλεκτρονύκτις φαινόμενος οὐ πρὸ πολλοῦ ἀνθρώπος ἦν.

ΜΙΚ. Ἦκουσά τι καὶ πάλαι τοιοῦτον ἀμέλει περὶ
 ὑμῶν ὡς Ἀλεκτρονύκτις νεανίσκος φίλος γένοιτο τῷ Ἀφροδίτῃ
 καὶ ξυμπίνῳ τῷ θεῷ καὶ ξυγκωμάξῳ καὶ κοινωνοῖν τῶν
 ἐρωτικῶν· ὁπότε γοῦν ἀπίοι παρὰ τὴν Ἀφροδίτην μοι
 χεύσω ὁ Ἄρης, ἐπάγεσθαι καὶ τὸν Ἀλεκτρονύκτιν, καὶ

πειδήπερ τὸν Ἥλιον μάλιστα ὑφωρᾶτο, μὴ κατιδὼν
 εἰποι πρὸς τὸν Ἥφαιστον, ἔξω πρὸς ταῖς θύραις ἀπο-
 στείπειν ἀεὶ τὸν νεανίσκον μηνύσοντα ὁπότε ἀνίσχοι ὁ
 Ἥλιος. εἰτά ποτε κατακοιμηθῆναι μὲν τὸν Ἀλεκτρούνα 707
 καὶ προδοῦναι τὴν φρουρὰν ἄκοντα, τὸν δὲ Ἥλιον λα-
 βόντα ἐπιστῆναι τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ τῷ Ἄρει ἀφρόντιδι
 ἀνακαυομένῳ διὰ τὸ πιστεύειν τὸν Ἀλεκτρούνα μηνῦσαι
 ἔν, εἴ τις ἐπίοι· καὶ οὕτω τὸν Ἥφαιστον παρ' Ἥλιου μα-
 βόντα συλλαβεῖν αὐτοὺς περιβαλόντα καὶ σαγηνεύσαντα
 τοῖς δεσμοῖς, ἃ πάλαι πεποίητο ἐπ' αὐτούς· ἀφέντα
 δὲ ὡς ἀφείθη τὸν Ἄρη ἀγανακτῆσαι κατὰ τοῦ Ἀλεκτρού-
 νου καὶ μεταβαλεῖν αὐτὸν ἐς τουτὶ τὸ ὄρνεον αὐτοῖς
 ἔκλοις, ὡς ἔτι τῆς κόρυθος τὸν λόφον ἔχειν ἐπὶ τῇ κε-
 φαλῇ, καὶ διὰ τοῦτο ὑμᾶς ἀπολογουμένους τῷ Ἄρει,
 ἔτ' οὐδὲν ὄφελος, ἐπειδὴν αἰσθησθε ἀνελευσόμενον τὸν
 Ἥλιον, πρὸ πολλοῦ βοᾶν ἐπισημαινομένους τὴν ἀνατο-
 λὴν αὐτοῦ.

4. ΑΛΕΚ. Φασὶ μὲν καὶ ταῦτα, ὦ Μίκυλλε, τὸ δ'
 ἕτερον τι γέγονε καὶ πάνυ ἐναγχος ἐς ἀλεκτρούνα
 τοῖς μεταβέβηκα.

ΜΙΚ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ τοῦτο μάλιστα εἰδέναί.

ΑΛΕΚ. Ἀκούεις τινὰ Πυθαγόραν Μνησαρχίδην
 Σάμιον;

ΜΙΚ. Τὸν σοφιστὴν λέγεις, τὸν ἀλαζόνα, ὃς ἐνομο- 708
 θέτει μήτε κρεῶν γεύεσθαι μήτε κυάμους ἐσθίειν, ἥδι-
 στον ἐμοὶ γοῦν ὄψον ἐκτράπεζον ἀποφαίνων, ἔτι δὲ κεί-
 θων τοὺς ἀνθρώπους ἐς πέντε ἔτη μὴ διαλέγεσθαι;

ΑΛΕΚ. Ἰσθι δῆτα κάκεινο, ὡς πρὸ τοῦ Πυθαγόρου
 εὐφορβος γένοιτο.

ΜΙΚ. Γόητά φασὶ καὶ τερατουργὸν τὸν ἀνθρώπου,
 ὃ ἀλεκτροῦν.

ΑΛΕΚ. Ἐκεῖνος αὐτὸς ἐγὼ σοὶ εἰμι ὁ Πυθαγόρας,

ὥστε παῦ', ὦγαθέ, λουδορούμενός μοι καὶ ταῦτα
δὼς οἴός τις ἦν τὸν τρόπον.

ΜΙΚ. Τοῦτ' αὖ μακροῦ ἐκείνου τερατωδ.
ἀλεκτρωνῶν φιλόσοφος. εἰπὲ δὲ ὄμως, ὦ *Μνησάρ*
19 ὅπως ἡμῖν ἀντὶ μὲν ἀνθρώπου ὄρνις, ἀντὶ δὲ
Ταναγρακὸς ἀναπέφηνας: οὐ πιθανὰ γὰρ ταῦ
πάνυ πιστεῦσαι ῥάδια, ἐπεὶ καὶ δὴ ἤδη μοι τετη
δοκᾷ πάνυ ἐν σοὶ ἀλλότρια τοῦ *Πυθαγόρου*.

ΑΛΕΚ. Τὰ ποῖα;

ΜΙΚ. Ἐν μὲν ὅτι λάλος εἶ καὶ κρακτικός, ὁ
πᾶν ἐς πέντε ὄλα ἔτη οἶμαι παρῆναι, ἕτερον δὲ κ
τελῶς παράνομον· οὐ γὰρ ἔχων ὅ τι σοὶ παραί
κνάμους χθὲς ἤκον ὡς οἶσθα ἔχων, καὶ σὺ οὐδὲ
σας ἀνέλεξας αὐτούς· ὥστε ἢ ἐψεῦσθαί σοι ἀνά
ἄλλω εἶναι ἢ *Πυθαγόρα* ὄντι παρανενομηκένας
0 ἴσον ἡσεβηκένας κνάμους φαργόντα ὡς ἂν εἰ τὴν
τοῦ πατρὸς βεβρώκεις.

5. **ΑΛΕΚ.** Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ *Μίκυλλε*, ἦτι
τούτων οὐδὲ τὰ πρόσφορα ἐκάστῳ βίῳ. ἐγὼ δὲ τ
οὐκ ἤσθιον τῶν κνάμων, ἐφιλοσόφουν γάρ· νῦν
γοιμ' ἂν, ὀρνιθικὴ γὰρ καὶ οὐκ ἀπόρρητος ἡμῖν ἰ
πλὴν ἀλλὰ εἰ σοὶ φίλον, ἄκουε ὅπως ἐκ *Πυθαγόρου*
νῦν εἶμι καὶ ἐν οἴοις βίοις πρότερον ἐβιότευσα κ
τῆς μεταβολῆς ἐκάστης ἀπολέλαυκα.

ΜΙΚ. Λέγοις ἂν· ὡς ἔμοιγε ὑπερῆδιστοι
ἄκουσμα γένοιτο, ὥστε εἰ τις αἴρεσιν προθεῖη,
μᾶλλον ἐθέλω σοῦ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα διεξιόντι
πανευδαίμονα ὄνειρον ἐκείνου αὐτίς ὄραν τὸν
ἐμπροσθεν, οὐκ οἶδα ὁπότερον ἂν ἐλοιμήν· οὕτως
ἡγοῦμαι τὰ σὰ τοῖς ἡδίστοις φανείσει καὶ ἐν Ἰση ὑμ
1 ἄγω σέ τε καὶ τὸ πολυτίμητον ἐνύπνιον.

ΑΛΕΚ. Ἔτι γὰρ σὺ ἀναπεμπάξῃ τὸν ὄνει

φανείς σοι ἦν καὶ τινα ἰνθάλματα μάταια διαφυ-
 ρισσάντων, κενὴν καὶ ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος ἀμενηνὴν τινα
 οὐσίαν τῇ μνήμῃ μεταδιώκων;

MIK. Ἄλλ' οὐδὲ ἐπιλήσομαι ποτε, ᾧ ἀλεκτροῦν,
 τῆς ὄψεως ἐκείνης· οὕτω μοι πολὺ τὸ μέλι ἐν
 ὀφθαλμοῖς ὁ ὄνειρος καταλιπὼν ᾤχετο, ὡς μόγις
 ἐκ τῶν τὰ βλέφαρα ὑπ' αὐτοῦ ἐς ὕπνον αὐτίς κατα-
 ναύω. οἶον γοῦν ἐν τοῖς ὡσὶ τὰ πτερὰ ἐργάζεται στρε-
 φόμενον, τοιοῦτον γάργαλον παρεῖχε μοι τὰ ὀρώμενα.

AEK. Ἡράκλεις, δεινὸν τινα τὸν ἔρωτα φῆς τοῦ
 ὄντος, εἴ γε πτηνὸς ᾧν, ὡς φασί, καὶ ὄρον ἔχων τῆς
 οὐρανίας τὸν ὕπνον ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἤδη πηδᾶ καὶ ἐν- 71:
 ἵκει ἀνεωρόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς μελιχρὸς οὗτος καὶ
 ὡς φαινόμενος· ἐθέλω γοῦν ἀκοῦσαι οἷός τις ἐστίν
 οἱ τριπόθητος ᾧν.

IK. Ἔτοιμος λέγειν· ἡδὺ γοῦν μοι τὸ μεμνησθαι
 ξιναί τι περὶ αὐτοῦ. σὺ δὲ πηνίκα, ᾧ Πυθαγόρα,
 ἡ τὰ περὶ τῶν μεταβολῶν;

AEK. Ἐπειδὴν σύ, ᾧ Μίκυλλε, παύσῃ ὄνειρώτ-
 ῃ ἀποψῆσθαι ἀπὸ τῶν βλεφάρων τὸ μέλι· τὸ νῦν
 ἔτερος εἶπέ, ὡς μάθω εἶτε διὰ τῶν ἔλεφαντίνων
 εἶτε διὰ τῶν κερατίνων σοι ὁ ὄνειρος ἦκε πεμ-
 ψῆς.

IK. Οὐδὲ δι' ἑτέρας τούτων, ᾧ Πυθαγόρα.

AEK. Καὶ μὴν Ὅμηρος δύο μόνας ταύτας λέγει.

IK. Ἐὰ χαίρειν τὸν λήρον ἐκείνον ποιητὴν οὐδὲν
 ὄνειρων πέρι. οἱ πένητες ἴσως ὄνειροι διὰ τῶν
 ἐν ἐξέλασιν, οἷους ἐκείνος ἑώρα οὐδὲ πάνυ σαφῶς
 αὐτὸς ᾧν, ἐμοὶ δὲ διὰ χρυσῶν τινων πυλῶν ὁ
 ὄνειρος ἀφίκετο, χρυσοῦς καὶ αὐτός, χρυσᾶ πάντα περι-
 ἕνης καὶ πολὺ ἐπαγόμενος χρυσίου.

AEK. Παῦτε, ᾧ Μίδα βέλτιστε, χρυσολογῶν· 71:

ἀτεχνῶς γὰρ ἐκ τῆς ἐκείνου σοι εὐχῆς τὸ ἐνύπνιον καὶ μέταλλα ὅλα χρύσεια κεκοιμησθαι μοι δοκεῖς.

7. ΜΙΚ. Πολύ, ᾧ Πυθαγόρα, χρυσίον εἶδον, πολὺ, πῶς οἶει καλόν, οἶαν τὴν ἀνγὴν ἀπαστρέπτου; τί ποτε ὁ Πίνδαρός φησι περὶ αὐτοῦ ἐπαινῶν; ἀνάμνησον γάρ με, εἰ οἶσθα, ὅποτε ὕδωρ ἄριστον εἰπὼν εἶτα τὸ χρυσίον θαυμάζει, εὖ ποιῶν, ἐν ἀρχῇ εὐθύς τοῦ βιβλίου, κάλλιστόν τι ἁσμάτων ἀπάντων.

ΑΛΕΚ. Μῶν ἐκεῖνο ζητεῖς,

ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὃ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
ἄτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάλνορος ἔξοχα πλούτου;

ΜΙΚ. Νῆ Δία τοῦτ' αὐτό· ὥσπερ γὰρ τοῦμὸν ἐνύπνιον ἰδὼν ὁ Πίνδαρος οὕτως ἐπαινεῖ τὸ χρυσίον. ὥς δὲ ἤδη μάθης οἷόν τι ἦν, ἄκουσον, ᾧ σοφώτατε ἀλεκτρονῶν. ὅτι μὲν οὐκ οἰκίσσιτος ἦν χθές, οἶσθα· Εὐκράτης γάρ με ὁ πλούσιος ἐντυχῶν ἐν ἀγορᾷ λουσάμενον ἤκειν ἐκέλευε τὴν ὄραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον.

714 8. ΑΛΕΚ. Οἶδα πάνν τοῦτο πεινήσας παρ' ὄλην τὴν ἡμέραν, ἄχρι μοι βαθείας ἤδη ἐσπέρας ἤκες ὑποβεβρογμένος τοὺς πέντε κυάμους ἐκείνους κομίζων οὐ πάνν δαψιλὲς τὸ δεῖπνον ἀλεκτρονίου ἀθλητῆ ποτε γενομένῳ καὶ Ὀλύμπια οὐκ ἀφανῶς ἀγωνισαμένῳ.

ΜΙΚ. Ἐπεὶ δὲ δειπνήσας ἐπανῆλθον, ἐκάθευδον εὐθύς τοὺς κυάμους σοι παραβαλὼν, εἶτά μοι κατὰ τὸν Ὅμηρον ἀμβροσίην διὰ νύκτα θεῖός τις ὡς ἀληθῶς ὄνειρος ἐπιστᾶς . . .

ΑΛΕΚ. Τὰ παρὰ τῷ Εὐκράτει πρότερον, ᾧ Μίκυλλε, διήγησαι καὶ τὸ δεῖπνον οἷον ἐγένετο καὶ τὰ ἐν τῷ συμποσίῳ ἅπαντα· καλύει γὰρ οὐδὲν αὐθίς σε δειπνεῖν ὥσπερ ὄνειρόν τινα τοῦ δεῖπνου ἐκείνου ἀναπλάττοντα καὶ ἀναμαρνωμένον τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα.

9. ΜΙΚ. Ὡμιμν ἐνοχλήσειν καὶ ταῦτα διηγοῦμενος·

βί δὲ σὺ προθυμῆ, καὶ δὴ λέγω. οὐ πρότερον, ὃ Πυ- 715
 γόρα, παρὰ πλοσίῳ τινὶ δειπνήσας ἐν ἄπαντι τῷ βίῳ
 πη τινὶ ἀγαθῇ ἐντυγχάνω χθὲς τῷ Εὐκράτει, καὶ ἐγὼ
 π προσειπῶν αὐτὸν ὡσπερ εἰώθειν δεσπότην ἀπῆλλα-
 τειν, ὡς μὴ καταισχύνοιμι αὐτὸν σὺν τριβακῷ τῷ τρι-
 νι συμπαρομαρτῶν, ὁ δέ, Μίκυλλε, φησί, θυγατρὸς
 περον ἐστιῶ γενέθλια καὶ παρεκάλεσα τῶν φίλων μάλα
 λλους· ἐπεὶ δέ τινά φασιν αὐτῶν μαλακῶς ἔχοντα οὐχ
 ὦν τε εἶναι ξυνδειπνεῖν μεθ' ἡμῶν, σὺ ἀντ' ἐκείνου
 ε λουσάμενος, ἦν μὴ ὅ γε κληθεὶς αὐθις εἴπη ἀφίξε-
 ραι, ὡς νῦν γε ἀμφίβολός ἐστι. τοῦτο ἀκούσας ἐγὼ
 ποσκυνήσας ἀπήειν εὐχόμενος ἄπασι θεοῖς ἠπιάλον τινα
 πλευρίτιν ἢ ποδάγραν ἐπιπέμψαι τῷ μαλακιζομένῳ
 είνῳ, οὐ ἔφεδρος ἐγὼ καὶ ἀντίδειπνος καὶ διάδοχος
 κλήμην· καὶ τὸ ἄχρι τοῦ λουτροῦ αἰῶνα μέγιστον ἐτι- 716
 κμην, συνεχῆς ἐπισκοπῶν ὀποσάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη
 εὐ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δεοί. κἀπειδὴ ποτε ὁ καιρὸς
 πῆκετο, πρὸς τάχος ἐμαντὸν ἀπορρῦψας ἄπειμι κοσμίως
 εἶλα ἐσχηματισμένος, ἀναστρέψας τὸ τριβῶνιον ὡς ἐπὶ
 τῷ καθαρωτέρῳ γένοιτο ἢ ἀναβολή. 10. καταλαμβάνω
 πρὸς ταῖς θύραις ἄλλους τε πολλοὺς καὶ δὴ κἀκεῖνον
 ρράδην ὑπὸ τεττάρων κέκομισμένον, ὃ με ὑποδειπνεῖν
 κει, τὸν νοσεῖν λεγόμενον, καὶ ἐδήλου δὲ πονήρως ἔχων·
 ἐέστενε γοῦν καὶ ὑπέβητε καὶ ἐχρέμπετο μύχιόν τι καὶ
 οσπρόσοδον, ὡχρὸς ὄλος ὦν καὶ διωδηκῶς ἀμφὶ τὰ ἐξή-
 νητα ζῆν σχεδόν· ἐλέγετο δὲ φιλόσοφος τις εἶναι τῶν
 πρὸς τὰ μειράκια φλυαρούντων. ὁ γοῦν πάγων μάλα
 γαγκὸς ἦν ἐς ὑπερβολὴν κουριῶν. καὶ αἰτιωμένον γε
 λχιβίου τοῦ λατροῦ, διότι οὕτως ἔχων ἀφίκετο, Τὰ 717
 κθήκοντα, ἔφη, οὐ χροὴ προδιδόναι καὶ ταῦτα φιλόσο-
 ον ἄνδρα, κἄν μυρία νόσοι ἐμποδῶν ἰστώνται· ἡγή-
 ται γὰρ Εὐκράτης ὑπερεωρᾶσθαι πρὸς ἡμῶν. Οὐ μὲν

οὖν, εἶπον ἐγὼ, ἀλλ' ἐπαινέσεται σε, ἦν οἴκοι παρὰ σα
 μᾶλλον ἀποθανεῖν ἐθέλλῃς ἢ περ ἐν τῷ συμποσίῳ συνα
 χρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ φλέγματος. ἐκεῖνος
 οὖν ὑπὸ μεγαλοφροσύνης οὐ προσεποιεῖτο ἀκηκοέναι
 σκώμματος· ἐφίσταται δὲ μετὰ μικρὸν Εὐκράτης λεκ
 μένος καὶ ἰδὼν τὸν Θεσμόπολιν — τοῦτο γὰρ ὁ φιλό
 φος ἐκαλεῖτο — Διδάσκαλε, φησὶν, εὐ μὲν ἐποίησας
 τὸς ἡκῶν παρ' ἡμᾶς, οὐ μείον δ' ἂν τι ἐγένετο, καὶ ἀπὸ
 γὰρ ἅπαντα ἐξῆς ἀπέσταλτο ἂν· καὶ ἅμα λέγων ἐσήμ
 ραργῶν τὸν Θεσμόπολιν ἐπερειδόμενον καὶ τοῖς οἴ
 ταις. 11. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπιέναι παρεσκευαζόμενον, ὁ δὲ ἰ
 718 στραφείς καὶ ἐπὶ πολὺ ἐνδοιᾶσας, ἐπεὶ με πάννυ σκνθ
 πὸν εἶδε, Πάριθι, ἔφη, καὶ σύ, ὦ Μίκυλλε, καὶ σ
 δεῖπνει μεθ' ἡμῶν· τὸν υἱὸν γὰρ ἐγὼ κελεύσω εἰ
 γυναικωνίτιδι μετὰ τῆς μητρὸς ἐστιᾶσθαι, ὡς σὺ χαί
 ἔχοις. ἐσήμειν οὖν μάτην λύκος χανῶν παρὰ μικρὸν,
 σκνυόμενος ὅτι ἐδόκουν ἐξεληλακέναι τοῦ συμποσίου
 παιδίον τοῦ Εὐκράτους. κάπειδῆ κατακλίνεσθαι κα
 ἦν, πρῶτον μὲν ἀράμενοι ἀνέθεσαν τὸν Θεσμόπολιν
 ἀπραγμόνως μὰ Δία πέντε οἶμαι νεανίσκοι εὐμεγέ
 ὑπανχέμια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, ὡς διαμὲν
 τῷ στήματι καὶ ἐπὶ πολὺ καρτερεῖν δύναίτο. εἶτα μ
 νὸς ἀνεχομένου πλησίον κατακεισθαι αὐτοῦ ἐμὲ ὑποκ
 κλίνουσι φέροντες, ὡς ὁμοτράπεζοι εἴμεν. τὸν τε
 ἐδειπνοῦμεν, ὦ Πυθαγόρα, πολυόψον τι καὶ ποικ
 δεῖπνον ἐπὶ χρυσοῦ πολλοῦ καὶ ἀργύρου· καὶ ἐκπαί
 ῃν χρυσᾶ καὶ διάκονοι ὠραῖοι καὶ μουσουργοὶ καὶ γι
 τοποιοὶ μεταξὺ, καὶ ὅλως ἡδίστη τις ἦν ἡ διατριβή, ἢ
 ἀλλ' ἐμὲ ἐλύπει οὐ μετρίως ὁ Θεσμόπολις ἐνοχλῶν
 719 ἀρετὴν τινα πρὸς με διεξιῶν καὶ διδάσκων ὡς αἱ δύο ἰ
 φάσεις μίαν κατάφασιν ἀποτελοῦσι καὶ ὡς εἰ ἡμέρα
 νῦξ οὐκ ἔστιν, ἐνίοτε δὲ καὶ κέρατα ἔφασκεν εἶναι

διαῦτα πολλά οὐδὲν δεομένῳ προσφιλοσοφῶν συνείρει
 πλ ὑπετέμεντο τὴν εὐφροσύνην οὐκ ἔῶν ἀκούειν τῶν
 ἰθαριζόντων ἢ ἀδόντων. τοιοῦτο μὲν σοι, ὦ ἀλεκτρῶν,
 δαίχνον.

ΑΛΕΚ. Οὐχ ἦδιστον, ὦ Μίκυλλε, καὶ μάλιστα ἐπεὶ
 ἔνεκκληρώθης τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι.

12. ΜΙΚ. Ἄκουε δὲ ἦδη καὶ τὸ ἐνύπνιον· ὦμην γὰρ
 ἔν Εὐκράτην αὐτὸν ἄπαιδα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπο-
 ἤσκειν, εἶτα προσκαλέσαντά με καὶ διαθήκας θέμε-
 ρ, ἐν αἷς ὁ κληρονόμος ἦν ἀπάντων ἐγὼ, μικρὸν ἐπι-
 ὄντα ἀποθανεῖν· ἐμαυτὸν δὲ παρελθόντα ἐς τὴν οὐ-
 ραν τὸ μὲν χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐξαυτεῖν σκάφαις
 οἱ μεγάλας ἀέναόν τε καὶ πολὺ ἐπιρρέον, τὰ δ' ἄλλα,
 ἔσθῃτα καὶ τραπέζας καὶ ἐκπάματα καὶ διακόνους,
 πάντα ἐμὰ ὡς τὸ εἰκὸς εἶναι. εἶτα ἐξήλαννον ἐπὶ λευκοῦ
 ἄργου, ἐξυπτιάζων, περιβλεπτος ἅπασιν τοῖς ὀρφῶσι καὶ 720
 κίφθονος, καὶ προέθεον πολλοὶ καὶ προῖπκενον καὶ εἵ-
 ροντο πλείους. ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῃτα τὴν ἐκείνου ἔχων καὶ
 πετυλοῦς βαρεῖς ὅσον ἐκκαίδεκα ἐξημμέρος τῶν δακτύ-
 λων ἐκέλευον ἐστίασίν τινα λαμπρὰν εὐτρεπισθῆναι ἐς
 ἡμετέραν οδοχὴν τῶν φίλων· οἱ δὲ ὡς ἐν ὄνειρῳ εἰκὸς ἦδη παρῆ-
 ναι καὶ τὸ δαίχνον ἄρτι ἐσεκομίζετο καὶ ὁ πότος συνεκρο-
 ῖτο. ἐν τούτῳ ὄντα με καὶ φιλοτησίας προπίνοντα ἐν
 ἡμετέροις φιάλαις ἐκάστῳ τῶν παρόντων ἦδη τοῦ πλα-
 οῦτος ἐσκομιζομένου ἀναβοήσας ἀκαίρως συνετάραξας
 ἡμῖν τὸ συμπόσιον, ἀνέτρεψας δὲ τὰς τραπέζας, τὸν
 πλοῦτον ἐκείνον ὑπηνέμιον φέρεσθαι παρεσκευάσας
 πεκεδάσας. ἄρά σοι ἀλόγως ἀγανακτῆσαι κατὰ σοῦ
 καὶ; τριέσπερον ἂν ἠδέως ἔτι εἶδον τὸν ὄνειρόν μοι γε-
 μενον.

13. ΑΛΕΚ. Οὕτω φιλόχρυσος εἶ καὶ φιλόπλουτος, 721

ὦ Μίκυλλε, καὶ μόνον τοῦτο ἐξ ἅπαντος θαυμάζεις καὶ ἡγῆ ἑυδαιμον εἶναι πολὺ κεκτησθαι χρυσίον;

ΜΙΚ. Οὐκ ἐγὼ μόνος, ὦ Πυθαγόρα, τοῦτο, ἀλλὰ καὶ σὺ αὐτός, ὅποτε Εὐφορβος ἦσθα, χρυσὸν καὶ ἀργυρον τῶν βοστρύχων ἐξημέμενος ἦεις πολεμήσων τῶν Ἀχαιοῖς, οὕτω καὶ ἐν πολέμῳ, ἐνθα σιδηροφορεῖν μάλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν· σὺ δὲ καὶ τότε ἤϊστος χρυσῷ ἀναδεδεμένος τοὺς πλοκάμους διαγωνίζεσθαί μοι δοκεῖ ὁ Ὅμηρος διὰ τοῦτο Χαρίτεσσιν ὁμοίας εἰπέ σοι τὰς κόμας, ὅτι „χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκναι μακρῷ γὰρ ἀμείνους δηλαδὴ καὶ ἐρασιμώτεραι ἐφαίνονται συναναπεπλεγμένα τῷ χρυσῷ καὶ συναπολαμπουσα μετ' αὐτοῦ. καίτοι τὰ μὲν σά, ὦ χρυσοκόμη, μέτρια Πάνθου υἱὸς ἦν ἐτίμας τὸ χρυσίον· ὁ δὲ πατήρ ἀπάντων ἀνδρῶν καὶ θεῶν, ὁ Κρόνου καὶ Ρέας, ὅποτε ἠρέσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακος, οὐκ ἔχον ἐς τὸ ἐρασιμώτερον αὐτὸν μεταβάλαι οὐδὲ ὅπως ἂν διαφθέρει τοῦ Ἀκρισίου τὴν φρουρὰν — ἀκούεις δήπου ὦ χρυσίον ἐγένετο καὶ φρεῖς διὰ τοῦ τέργους συνῆν τῇ ἀγλαμῆνῃ. ὥστε τί ἂν σοι τὸ ἐπὶ τούτῳ ἐτι λέγοιμι, ὅσα μὲν χρεῖας παρέχεται ὁ χρυσός, ὡς δὲ οἷς ἂν παρῆ, καλοὺς τε αὐτοὺς καὶ σοφοὺς καὶ ἰσχυροὺς ἀπεργάζεται τιμὴν καὶ δόξαν προσάπτων καὶ ἐξ ἀφανῶν καὶ ἀδόξων ἐνίοτε περιβλέπτους καὶ ἀοιδίμους ἐν βραχεὶ τίθησι.

14. τὸν γείτονα γοῦν μοι τὸν ὁμότεχρον οἶσθα τὸν Σίμωνα, οὐ πρὸ πολλοῦ δεῖπνήσαντα παρ' ἐμοί, ὅτε τὸ ἔτνος ἤψησα τοῖς Κρονίοις δύο τεμάχη τοῦ ἀλλᾶντος ἐμβαλῶν.

ΑΛΕΚ. Οἶδα τὸν σιμὸν τὸν βραχύν, ὃς τὸ κεραμεῖον τρύβλιον ὑπελόμενος ᾤχετο ὑπὸ μάλην ἔχων μετὰ τὸ δεῖπνον, ὃ μόνον ἡμῖν ὑπῆρχεν· εἶδον γὰρ αὐτός, ὦ Μίκυλλε.

ΜΙΚ. Οὐκοῦν ἐκεῖνος αὐτὸ κλέψας εἶτα ἐπωμόσατο τοσοῦτους; ἀλλὰ τί οὐκ ἐβόας καὶ ἐμήνυες τότε, κτρυῶν, ληξομένους ἡμᾶς ὄρων;

ΙΔΕΚ. Ἐκόκκυζον, μόνον ὃ τότε δυνατὸν ἦν. τί δ' Σίμων; ἐφίκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ ἐρεῖν.

ΜΙΚ. Ἄνεψιὸς ἦν αὐτῷ πλούσιος ἐς ὑπερβολήν, ὕλος τοῦνομα. οὗτος ζῶν μὲν οὐδὲ ὀβολὸν ἔδωκε τῷ υἱ. πῶς γάρ, ὃς οὐδὲ αὐτὸς ἤπτετο τῶν χρημάτων; ἐπέθανε πρῶην, ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους νόος ἐστὶ, καὶ νῦν ἐκεῖνος ὃ τὰ θάκκια τὰ πιναρά, ὃ ὕβλιον περιλείχων ἄσμενος ἐξελαύνει ἀλουργῆ καὶ οβαφῆ ἀμπεχόμενος, οἰκέτας καὶ ζεύγη καὶ χρυσᾶ ἰατα καὶ ἔλεφαντόποδας τραπέζας ἔχων, ὑπ' ἀπάνροσκυνοῦμενος οὐδὲ προσβλέπων ἐτι ἡμᾶς· ἐναγχος ἐγὼ μὲν ἰδῶν προσιόντα, Χαῖρε, ἔφη, ὦ Σίμων, ἰγανακτήσας, Εἰπατε, ἔφη, τῷ πτωχῷ τούτῳ μὴ μικρύνειν μου τοῦνομα· οὐ γάρ Σίμων, ἀλλὰ Σιῆς ὀνομάζομαι. τὸ δὲ μέγιστον ἤδη καὶ ἐρωῶσιν αὐγυναῖκες, ὃ δὲ θρύπτεται πρὸς αὐτὰς καὶ ὑπερορᾷ ἰς μὲν προσίεται καὶ ἵλεως ἐστίν, αἱ δὲ ἀπειλοῦσιν ἦσειν ἑαυτὰς ἀμελούμεναι. ὄρᾳς ὄσων ἀγαθῶν ὃς αἴτιος, εἴ γε καὶ μεταποιεῖ τοὺς ἀμόρφους καὶ ἰους ἀπεργάζεται ὥσπερ ὃ ποιητικὸς ἐκεῖνος κεστός. 724
ἰς δὲ καὶ τῶν ποιητῶν λερόντων·

ὦ χρυσέ, δεξιῶμα κάλλιστον

χρυσὸς γάρ ἐστιν ὃς βροτῶν ἔχει κράτη.

τί μεταξὺ ἐγέλασας, ὦ ἀλεκτρυῶν;

5. ΑΔΕΚ. Ὅτι ὑπ' ἀγνοίας, ὦ Μίκυλλε, καὶ σὺ τὰ τοῖς πολλοῖς ἐξηπάτησαι περὶ τῶν πλουσιῶν· οἱ ἴσθι πολὺ ὑμῶν ἀθλιώτερον τὸν βίον βιοῦσι· λέγω καὶ πένης καὶ πλούσιος πολλάκις γενόμενος καὶ

παντὸς βίου πεπειραμένος· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ εἶση ἕκαστα.

ΜΙΚ. Νῆ Δία, καιρὸς γοῦν ἤδη καὶ σὲ εἶπει ἡλλάγῃ καὶ ἅ σύννοισθα τῷ βίῳ ἕκαστῳ.

ΑΛΕΚ. Ἄκουε τοσοῦτόν γε προειδῶς μηδένα εὐδαιμονέστερον βιοῦντα ἐωρακέναί.

ΜΙΚ. Ἐμοῦ, ὦ ἄλεκτρυάν; οὕτω σοὶ γένοιτο ἀγῆ γάρ με λουδορεῖσθαι σοι. ἀλλὰ εἶπέ ἀπὸ τοῦ βου ἀρξάμενος, ὅπως ἐς Πυθαγόραν μετεβλήθη ἐξῆς ἄχρι τοῦ ἀλεκτρυόνος· εἰκὸς γάρ σε ποικίδεν καὶ παθεῖν ἐν πολυειδέσι τοῖς βίοις.

16. ΑΛΕΚ. Ὡς μὲν ἐξ Ἀπόλλωνος τὸ πρῶτον μοι καταπταμένη ἐς τὴν γῆν ἐνέδου εἰς ἀνθρώπου ἦντινα τὴν καταδίκην ἐκτελοῦσα, μακρὸν ἂν εἴη ἄλλως τε οὐδὲ ὄσιον οὕτ' ἐμοὶ εἶπειν οὔτε σοὶ ἢ τὰ τοιαῦτα. ἔπειτ' Εὐφορβος ἐγενόμην . . .

ΜΙΚ. Τοῦτό μοι πρότερον εἶπέ, εἰ κάρῳ πλάγῃ ὥσπερ σύ.

ΑΛΕΚ. Καὶ μάλα.

ΜΙΚ. Τίς οὖν ἦν; εἴ τι ἔχεις εἶπειν. ἐθέλω γὰρ εἰδέναί.

ΑΛΕΚ. Σύ; μύρμηξ Ἰνδικὸς τῶν τὸ χρυσαί ρυττόντων.

ΜΙΚ. Εἶτα ὦκνον ὁ κακοδαίμων κἂν ὀλίγη ψηγμάτων ἦκειν ἐς τόνδε τὸν βίον ἐξ ἐκείνου ἐπιμενος; ἀλλὰ καὶ τί μετὰ τοῦτο ἔσομαι, εἶπέ· εἰκόδέναι σε. εἰ γάρ τι ἀγαθὸν εἴη, ἀπάγξομαι ἤδη ἀπὸ τοῦ παττάλου, ἐφ' οὗ σὺ ἔστηκας.

17. ΑΛΕΚ. Οὐκ ἂν μάθοις τοῦτο οὐδεμιᾶ μὴ πλὴν ἀλλὰ ἐπέπειρε Εὐφορβος ἐγενόμην — ἐπάνει ἐπ' ἐκεῖνα — ἐμαχόμεν ἐπ' Ἰλίῳ καὶ ἀποθανῶν ὑπὲρ νέλεω χρόνῳ ὕστερον ἐς Πυθαγόραν ἦκον. τέως δ

αοίκητος ἐστῶς, ἄχρι δὴ ὁ Μνήσαρχος ἐξειργά-
ι τὸν οἶκον.

IK. Ἄσιτος, ᾧ τάν, καὶ ἄποτος;

AEK. Καὶ μάλα· οὐδὲ γὰρ ἔδει τούτων ἢ μόνω
ατι.

IK. Οὐκοῦν τὰ ἐν Ἰλίῳ μοι πρῶτον εἶπέ· τοιαῦτα
φησιν Ὅμηρος γενέσθαι αὐτά;

AEK. Πόθεν ἐκεῖνος ἤπιστατο, ᾧ Μίκυλλε, ὅς
ων ἐκεῖνων κάμηλος ἐν Βάκτροις ἦν; ἐγὼ δὲ το- 728
σοί φημι ὑπερφνὲς μηδὲν γενέσθαι τότε μήτε τὸν
οὔτω μέγαν μήτε τὴν Ἑλένην αὐτὴν οὔτω καλὴν
ται. εἶδον γὰρ λευκὴν μὲν τινα καὶ ἐπιμήκη τὸν
ον, ὡς εἰκάξειν κύκνου θυγατέρα εἶναι, τὰ δὲ
άνυ πρεσβῦτιν ἠλικιωτίν σχεδὸν τῆς Ἐκάβης, ἣν
εὖς πρῶτον ἀρπάσας ἐν Ἀφίδναις εἶχε κατὰ τὸν
ἴα γενόμενος, ὁ δ' Ἡρακλῆς πρότερον εἶλε Τροίαν
ὕς πατέρας ἡμῶν τοὺς τότε μάλιστα. διηγεῖτο γὰρ
Τάνθους ταῦτα κομιδῇ μειράκιον ὦν ἑωρακέναι
τὸν Ἡρακλέα.

IK. Τί δαί; ὁ Ἀχιλλεὺς τοιοῦτος ἦν, ἄριστος τὰ
ἢ μῦθος ἄλλως καὶ ταῦτα;

AEK. Ἐκεῖνω μὲν οὐδὲν συνηρέχθην, ᾧ Μίκυλλε,
ἔχοιμί σοι ἀκριβῶς οὔτω τὰ παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς
πόθεν γὰρ, πολέμιος ὦν; τὸν μέντοι ἑταῖρον αὐ-
Πάτροκλον οὐ χαλεπῶς ἀπέκτεινα διελάσας τῷ
ν.

IK. Εἰτά σε ὁ Μενέλεως μακροῦ, εὐχερέστερον. 729
εὔτα μὲν ἱκανῶς, τὰ Πυθαγόρου δὲ ἤδη λέγε.

AAEK. Τὸ μὲν ὅλον, ᾧ Μίκυλλε, σοφιστῆς ἄν-
ἦν· χρὴ γὰρ, οἶμαι, τάληθες λέγειν· ἄλλως δὲ
αἰδεντος οὐδὲ ἀμελέτητος τῶν καλλίστων μαθη-
ἀπεδήμησα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον, ὡς συγγενοίμην

τοὺς προφήταις καὶ σοφίᾳ, καὶ ἐς τὰ ἄδυνα καταβάντων μαθόν τὰς βίβλους τὰς Ὁσίου καὶ Ἰσίδου, καὶ αὐτὸν Ἰταλίαν ἐκπελεύσας οὕτω διέδθηκα τοὺς κατ' ἐκείνην Πλάτωνα, ὥστε θεὸν ἤγόν με.

ΜΙΚ. Ἦκουσα ταῦτα καὶ ὡς δόξαις ἀναβεβηκότες ἀποθανῶν καὶ ὡς χρυσοῦν τὸν μηρὸν ἐκιδείξαι αὐτοῖς. ἐκείνο δέ μοι εἰπέ, τί σοι ἐπέλαθε νόμον κολασθαι μήτε κρεῶν μήτε κνάμων ἐσθίειν;

ΛΛΕΚ. Μὴ ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα, ὦ Μίκουλλε.

ΜΙΚ. Διὰ τί, ὦ ἀλεκτροῦν;

ΛΛΕΚ. Ὅτι αἰσχύνομαι λέγειν πρὸς σὲ τὴν ἄσθενειαν ὑπὲρ αὐτῶν.

730 ΜΙΚ. Καὶ μὴν οὐδὲν ἐγὼν ὀκνεῖν λέγειν πρὸς σὲ ὅρα σύνοικον καὶ φίλον· δεσπότην γὰρ οὐκ ἂν εἴποιμι.

ΛΛΕΚ. Οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ σοφὸν ἦν, ἀλλὰ ἐξ ὅτι εἰ μὲν τὰ συνήθη καὶ ταῦτ' οἱ πολλοὶ νομίζουσιν ἤμισα ἐπισκᾶσομαι τοὺς ἀνθρώπους ἐς τὸ θάνατον, εἰ δ' ἂν ξενίζοιμι, τοσοῦτον σεμνότερος εἶμην αὐτοῖς κολασθαι. διὰ τοῦτο καινοποιεῖν εἰλόμην ἀπόρρητον ποιησάμενος τὴν αἰτίαν, ὡς εἰκάζοντες ἄλλος ἄλλως ἀπεικονίζονται καθάπερ ἐπὶ τοῖς ἀσαφέσι τῶν χρησμάτων ὁρᾷς; καταγελάς μου καὶ σὺ ἐν τῷ μέρει.

ΜΙΚ. Οὐ τοσοῦτον ὅσον Κροτωνιατῶν καὶ Μιλιανῶν ποτινῶν καὶ Ταραντίνων καὶ τῶν ἄλλων ἀφάνων ἐπομένων καὶ προσκυνούντων τὰ ἔχνη ἢ σὺ κατῶν ἐπιλιμπάνεις. 19. ἀποδυσάμενος δὲ τὸν Πυθαγόραν τὸν

731 μετημφιάσω μετ' αὐτόν;

ΛΛΕΚ. Ἀσπασίαν τὴν ἐκ Μιλήτου ἑταίραν.

ΜΙΚ. Φεῦ τοῦ λόγου, καὶ γυνὴ γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις ὁ Πυθαγόρας ἐγένετο, καὶ ἦν ποτε χρόνος ὅτε καὶ ἄλλοι φυτόκευς, ὡς γενναιότατος ἀλεκτροῦνων, καὶ συνήθησαν ἰσχυροῦς Ἀσπασίαν οὐσα καὶ ἐκύεις ἀπ' αὐτοῦ καὶ

ἄνθρωποι καὶ κρόκην κατῆγες καὶ ἐγυναικίζου ἐς τὸ ἐται-
μόν;

ΑΛΕΚ. Πάντα ταῦτα ἐποίουν οὐ μόνος, ἀλλὰ καὶ
Μιρσεάς πρὸ ἐμοῦ καὶ ὁ Ἐλάτου παῖς ὁ Καινεύς, ὥστε
ἄνθρωποι ἂν ἀποσκώψης ἐς ἐμὲ καὶ ἐς ἐκείνους ἀποσκώ-
ψης ἔση.

ΜΙΚ. Τί οὖν; πότερος ὁ βίος ἡδίων σοι ἦν, ὅτε
ἦσθα ἢ ὅτε σε Περικλῆς ᾤπειεν;

ΑΛΕΚ. Ὅρας οἶον τοῦτο ἠρώτησας, οὐδὲ τῷ Τει-
σίᾳ συννεγκοῦσαν τὴν ἀπόκρισιν;

ΜΙΚ. Ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ εἴπης, ἱκανῶς ὁ Εὐριπίδης
ἔκρινε τὸ τοιοῦτον, εἰπὼν ὡς τρεῖς ἂν ἐθέλοι παρ' 732
παῖδα στήναι ἢ ἅπαξ τεκεῖν.

ΑΛΕΚ. Καὶ μὴν ἀναμνήσω σε, Μίκυλλε, οὐκ ἐς
παρὰν ᾧδινούσαν· ἔση γὰρ γυνὴ καὶ σὺ ἐν πολλῇ τῇ
ἠρόδῳ πολλάκις.

ΜΙΚ. Οὐκ ἀπάγξῃ, ᾧ ἀλεκτροῶν, ἅπαντας οἰόμε-
νος Μιλησίους ἢ Σαμίους εἶναι; σὲ γοῦν φασὶ καὶ Πυ-
ργόραν ὄντα τὴν ᾠραν λαμπρὸν πολλάκις Ἀσπασίαν
γέσθαι τῷ τυράνῳ. — 20. Τίς δὲ δὴ μετὰ τὴν Ἀσπα-
σαν ἀνὴρ ἢ γυνὴ αὐτίς ἀνεφάνης;

ΑΛΕΚ. Ὁ κυνίσκος Κράτης.

ΜΙΚ. Ὡς Διοσκόρω τῆς ἀνομοιότητος, ἐξ ἐταίρας
ἰσόσφορος.

ΑΛΕΚ. Εἶτα βασιλεύς, εἶτα πένης καὶ μετ' ὀλίγον
στράτης, εἶτα ἵππος καὶ κολοῖος καὶ βάτραχος καὶ ἄλλα
κρυφά· μακρὸν δ' ἂν γένοιτο καταριθμήσασθαι ἕκαστα·
καὶ τελευταία δὲ ἀλεκτροῶν πολλάκις, ἦσθην γὰρ τῷ
κρυφῷ βίῳ, καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις δουλεύσας βασι- 733
κῆσιν καὶ πένησιν καὶ πλουσίοις τὰ τελευταία καὶ σοὶ νῦν
ὄντιμι καταγελαῶν ὀσημέραι σου ποτνιαμένον καὶ οἰμώ-
ντος ἐπὶ τῇ πενίᾳ καὶ τοῖς πλουσίοις θαναμάζοντος ὑπ'

ἀγνοίας τῶν ἐκείνοις προσόντων κακῶν. εἰ γοῦν ἦν
τὰς φροντίδας αὐτῶν ἄς ἔχουσιν, ἐγέλας ἂν ἐπὶ σαυ
πρῶτον οἰηθέντι ὑπερευδαίμονα εἶναι τὸν πλοῦτον.

ΜΙΚ. Οὐκοῦν, ὦ Πυθαγόρα, καὶ εἰ τι μάλιστα π
ροῖς καλούμενος, ὡς μὴ ἐπιταράττοιμι τὸν λόγον ἄλλ
ἄλλον καλῶν

ΛΑΕΚ. Διοίσει μὲν οὐδὲν ἦν τ' Εὐφορβον ἦν
Πυθαγόραν ἢ Ἀσπασίαν καλῆς ἢ Κράττητα· πάντα μ
ταῦτα ἐγὼ εἰμι. κλῆν τὸ νῦν ὀφώμενον τοῦτο ἀλεκτροῦ
ὀνομάζων ἄμεινον ἂν ποιῶς, ὡς μὴ ἀτιμάζεις εὐτα
εἶναι δοκοῦν τὸ ὄρνεον, καὶ ταῦτα τοςαύτας ἐν αὐ
ψυχᾷς ἔχον.

734 **21. ΜΙΚ.** Οὐκοῦν, ὦ ἀλεκτροῦν, ἐπειδὴ πάν
σχεδὸν τῶν βίων ἐπειράθης καὶ πάντα ἤσθα, λέγοις
ἤδη σαφῶς ἰδίᾳ μὲν τὰ τῶν πλουσίων ὅπως βιοῦσιν, ἃ
δὲ τὰ πτωχικά, ὡς μάθω εἰ ἀληθῆ ταῦτα φῆς εὐδαίμων
στερον ἀποφαίνων με τῶν πλουσίων.

ΛΑΕΚ. Ἴδου δὴ οὕτως ἐπίσκεψαι, ὦ Μίκυλλε·
μὲν οὔτε πολέμου πολὺς λόγος, ἦν λέγεται ὡς οἱ πα
μοιοι προσελαύνουσιν, οὐδὲ φροντίζεις μὴ τὸν ἀγρὸν
μοῦσιν ἐμβαλόντες ἢ τὸν παράδεισον ξυμπατήσωσιν ἢ
ἀμπέλους δηλώσωσιν, ἀλλὰ τῆς σάλπιγγος ἀκούων μόν
εἶπερ ἄρα, περιβλέπεις τὸ κατὰ σεαυτὸν οἷ τραπόμε
χρῆ σωθῆναι καὶ τὸν κίνδυνον διαφυγεῖν· οἱ δ' εὐλί
βοῦνται μὲν καὶ ἀμφ' ἑαυτοῖς, ἀνιῶνται δὲ ὀφῶντες ἃ
τῶν τειχέων ἀγόμενα καὶ φερόμενα ὅσα εἶχον ἐν τ
ἀγροῖς. καὶ ἦν περ ἐσφέρειν δέη, μόνον καλοῦνται, ἦν
ἐπεξιέναι, προκινδυνεύουσι στρατηγοῦντες ἢ λα
735 χούντες· σὺ δὲ οἰσύνην ἀσπίδα ἔχων, εὐσταλῆς καὶ κ
φος ἐς σωτηρίαν, ἔτοιμος ἐστιᾶσθαι τὰ ἐπινίκια, ἐπει
θύη ὁ στρατηγὸς νευικηκῶς. **22.** ἐν εἰρήνῃ τε αὐτὸν
τοῦ δήμου ὦν ἀναβάς ἐς ἐκκλησίαν τυραννήσεις τ

-ουσίων, οἱ δὲ φρίττουσι καὶ ὑποπτήσσουσι καὶ διανο-
 εις λλάσκονται σε. λουτρά μὲν γὰρ ὡς ἔχουσι καὶ ἀγῶνας
 ἰ θεάματα καὶ τὰλλα διαρκῆ ἅπαντα, ἐκεῖνοι πονοῦσι,
 ἢ δὲ ἐξεταστῆς καὶ δοκιμαστῆς πικρὸς ὥσπερ δεσπότης
 ἢ δὲ λόγον μεταδιδούς ἐνίστε, κἄν σοι δοκῆ, κατεχαλά-
 στας αὐτῶν ἀφθόνοους τοὺς λίθους ἢ τὰς οὐσίας αὐτῶν
 ἡμευσας· οὔτε δὲ συκοφάντην δέδιας αὐτὸς οὔτε λη-
 πῆν μὴ ὑφέληται τὸ χρυσίον ὑπερβάς τὸ θριγκίον ἢ διο-
 ἕξας τὸν τοίχον, οὔτε πράγματα ἔχεις λογιζόμενος ἢ
 κραιτῶν ἢ τοῖς καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων καὶ
 ρὸς τοσαύτας φροντίδας διαμεριζόμενος, ἀλλὰ κρηπίδα
 νυτελέσας ἐπὶ ὀβολοὺς ἔχων τὸν μισθόν, ἀπαναστῆς
 ἐπὶ δειλῆν ὄψιαν λουσάμενος, ἦν δοκῆ, σαπέρδην τινα 736
 μαινίδας ἢ κρομμύων κεφαλίδας ὀλίγας πριάμενος εὐ-
 φαίνεις σεαυτὸν ἄδων τὰ πολλὰ καὶ τῇ βελτίστῃ πενία
 ροσφιλοσοφῶν. 23. ὥστε διὰ ταῦτα ὑγιαίνεις τε καὶ ἐρ-
 νσαι τὸ σῶμα καὶ διακαρτερεῖς πρὸς τὸ κρῦος· οἱ πό-
 νη γὰρ σε παραθήγοντες οὐκ εὐκαταφρόνητον ἀνταγω-
 στήν ἀποφαίνουσι πρὸς τὰ δοκοῦντα τοῖς ἄλλοις ἄμαχα
 ναι. ἀμέλει οὐδὲν σοι τῶν χαλεπῶν τούτων νοσημάτων
 ρόσεισιν, ἀλλ' ἦν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται,
 ρὸς ὀλίγον ὑπηρετήσας αὐτῷ ἀνεπήδησας εὐθὺς ἀπο-
 κτάμενος τὴν ἄσπην, ὃ δὲ φεύγει ἀντίκα φοβηθεῖς ψυ-
 ροῦ τε ὄρων ἐμφορούμενον καὶ μακρὰ οἰμῶξεν λέγοντα
 εἰς λατρικαῖς περιόδοις· οἱ δὲ ὑπ' ἀκρασίας ἄθλιοι τί
 ἔν κακῶν οὐκ ἔχουσι, ποδάγρας καὶ φθόσας καὶ περι-
 νευμονίας καὶ ὑδέρους; ταῦτα γὰρ τῶν πολυτελῶν ἐκεί-
 νων δειλῶν ἀπόγονα. τοιγαροῦν οἱ μὲν αὐτῶν ὥσπερ
 Ἴκαρος ἐπὶ πολὺ ἄραντες αὐτοὺς καὶ πλησιάζαντες τῷ 737
 ἕφρ οὐκ εἰδότες ὅτι κρηφῆ ἤρμωστο αὐτοῖς ἢ πτέρωσις,
 ἔγαν ἐνίστε τὸν πάταγον ἐποίησαν ἐπὶ κεφαλῆν ἐς πέ-
 γγος ἐμπεσόντες· ὅσοι δὲ κατὰ τὸν Δαίδαλον μὴ πάνυ

μετέωρα μηδὲ ὑψηλὰ ἐφρόνησαν, ἀλλὰ πρόσγεια, ὡς κείνοι
 τίξεσθαι ἐνόητε τῇ ἄλμῃ τὸν κηρόν, ὡς τὸ πολὺ οὐκ ἔλαττε
 ἀσφαλῶς διέπτησαν.

MIK. Ἐπιεικὲς τινας καὶ συνετοὺς λέγεις.

ΑΛΕΚ. Τῶν μέντοι γε ἄλλων, ὧ Μίκυλλε, τὰ νῦν ἔχοντα
 γὰρ πάνυ αἰσχροὶ ἴδοις ἄν, ὅταν ὁ Κροῖσος περιτεταρῆται
 νος τὰ περὰ γέλωτα παρέχη Πέρσαις ἀναβαίνων ἐπὶ τῆς
 πῦρ ἢ Διονύσιος καταδύσης τῆς τυραννίδος ἐν Κορίνθῳ
 γραμματιστῆς βλέπεται μετὰ τηλικαύτην ἀρχὴν καὶ
 συλλαβίζειν διδάσκων.

24. MIK. Εἰπέ μοι, ὦ ἀλεκτρυνών, σὺ δὲ ὅποτε βασιλεύ-
 σιλεύς ἦσθα — φῆς γὰρ καὶ βασιλεῦσαι ποτε — ποτὲ
 τότε ἐπειράθης τοῦ βίου ἐκείνου; ἢ που πανευδαίμων
 738 ἦσθα τὸ κεφάλαιον ὃ τι κέρ εἶσι τῶν ἀγαθῶν ἀκί-
 των ἔχων;

ΑΛΕΚ. Μηδὲ ἀναμνήσης με, ὦ Μίκυλλε, οὐκ
 τρισάθλιος ἦν τότε, τοῖς μὲν ἕξω πᾶσιν ὅπερ ἐφησθε
 πανευδαίμων εἶναι δοκῶν, ἐνδοθεν δὲ μυρίαὶ ἀνία-
 ξυνῶν.

MIK. Τίσι ταύταις; παράδοξα γὰρ καὶ οὐ πάν-
 πιστὰ φῆς.

ΑΛΕΚ. Ἦρχον μὲν οὐκ ὀλίγης χώρας, ὧ Μίκυλλε, ἐ-
 παμφόρου τινὸς καὶ πλήθει ἀνθρώπων καὶ κάλλει τῶν
 πόλεων ἐν ταῖς μάλιστα θαυμάζεσθαι ἀξίας ποταμοῖς καὶ
 ναυσιπόροις καταρροεμένης καὶ θαλάττης εὐόρου χρωμα-
 νης, καὶ στρατιὰ ἦν πολλή καὶ ἵππος συγκεκροτημένη
 καὶ δορυφορικὸν οὐκ ὀλίγον καὶ τριήρεις καὶ χρημάτων
 πλήθος ἀνήριθμον καὶ χρυσὸς ὁ κοῖλος κάμπολυς καὶ
 ἡ ἄλλη τῆς ἀρχῆς τραγωδία πᾶσα ἐς ὑπερβολὴν ἐξωγα-
 μένη, ὥστε ὅποτε προτοίμι, οἱ μὲν πολλοὶ προσεκύνου-
 739 καὶ θεόν τινα ὄραν ᾤοντο καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ξυνέθει-
 ὀψόμενοι με, οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τὰ τέγη ἀνιόντες ἐν μεγάλῃ

ἔθεντο ἀκριβῶς ἑωρακέναι τὸ ζεύγος, τὴν ἑφεστρίδα, διάδημα, τοὺς προπομπεύοντας, τοὺς ἐπομένους. ἐγὼ εἰδῶς ὅποσα με ἤνία καὶ ἔστρεφεν, ἐκείνους μὲν τῆς νοίας συνεγίνωσκον, ἑμαντὸν δὲ ἠλέουν ὅμοιον ὄντα πρὸς μεγάλοις τούτοις κολοσσοῖς, οἷους ἢ Φειδίας ἢ Μύρων ἢ Πραξιτέλης ἐποίησαν· κἀκείνων γὰρ ἕκαστος ἐκείθεν μὲν Ποσειδῶν τις ἢ Ζεὺς ἐστὶ πάγκαλος ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ξυνειργασμένος κεραννὸν ἢ ἀστράβην ἢ τριαινῶν ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ, ἣν δὲ ὑποκίψας ἰδῆς ἔγ' ἔνδον, ὅφει μοχλοὺς τινας καὶ γόμφους καὶ ἦλους ἑμπὰξ διαπεπερονημένους καὶ κορμούς καὶ σφῆνας καὶ ἄλλα καὶ πηλὸν καὶ πολλὴν τινα τοιαύτην ἀμορφίαν ποικουροῦσαν· ἔῷ λέγειν μυῶν πληθὺς ἢ μυγαλῶν ἐμ- 740 ἠλιτευόμενον ἀντοῖς ἐνίοτε. τοιοῦτόν τι καὶ βασιλεία στίλν.

25. ΜΙΚ. Οὐδέπω ἐφησθα τὸν πηλὸν καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ γόμφους οἵτινες τῆς ἀρχῆς οὐδὲ τὴν ἀμορφίαν κείνην τὴν πολλὴν ἣτις ἐστίν· ὡς τό γε ἐξελαύνειν ἀπολεπόμενον καὶ τοσοῦτων ἄρχοντα καὶ προσκυνούμενον ἑμμονίως ἔοικεν ὄντως τῷ κολοσσιαίῳ παραδείγματι· ἐσπέσιον γὰρ τι καὶ τοῦτο. σὺ δὲ τὰ ἔνδον ἤδη τοῦ κορμιοῦ λέγε.

ΑΛΕΚ. Τί πρῶτον εἶπω σοι, ὦ Μίκυλλε; τοὺς φόβους καὶ τὰ δειμάτα καὶ ὑποψίας καὶ μῆσος τὸ παρὰ τῶν κινόντων καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ διὰ ταῦτα ὕπνον τε ὀλίγον, κινεῖσθαι κἀκείνον, καὶ ταραχῆς μεστὰ ὄνειράτα καὶ νοίας πολυπλόκους καὶ ἐλπίδας αἰεὶ πονηράς, ἢ τὴν σχολίαν καὶ χρηματισμούς καὶ δίκας καὶ ἐκστρατείας καὶ φροστάγματα καὶ συνθήματα καὶ λογισμούς; ὅφ' ὧν εἰδὲ ὄναρ ἀπολαῦσαι τινος ἡδέος ἐγγίνεται, ἀλλ' ἀνάγκη κερὰ ἀπάντων μόνον διασκοπεῖσθαι καὶ μυρία ἔχειν πράγματα·

141. οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα, καὶ ταῦτα φεγκόντων Ἀχαιῶν ἀπάντων. λυπεὶ δὲ τὸν μὲν Ἀνδρὸν ὁ υἱὸς κωφὸς ὢν, τὸν Πέρσην δὲ Κλέαρχος Κύρην ξενολογῶν, ἄλλον δὲ Δίων πρὸς οὓς τισι τῶν Συρακοσίων κοινολογούμενος, καὶ ἄλλον Παρμενίων ἐπαινούμενος καὶ Περδίκκαν Πτολεμαῖος καὶ Πτολεμαῖον Σέλευκος· ἀλλὰ κἀκεῖνα λυπεὶ, ὁ ἐρώμενος πρὸς ἀνάγκη ξυνῶν καὶ παλλακίς ἄλλῃ χαίρουσα καὶ ἀποστήσεισθαι τινες λεγόμενοι καὶ δὴ ἢ τέτταρες τῶν δορυφόρων πρὸς ἀλλήλους διαψιθυρίζοντες. τὸ δὲ μέγιστον, ὑφορᾶσθαι δὲ μάλιστα τοὺς φιλτάτους κἀξ ἐκείνων ἀεὶ τι δεινὸν ἐλπίζειν ἤξειν. ὁ μὲν γοῦν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπέθανεν ἐφαρμάκων, ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου, τὸν δὲ ἄλλον ἰσως ὁμοίως τρόπος θανάτου κατέλαβεν.

26. ΜΙΚ. Ἄπαγε, δεινὰ ταῦτα φῆς, ὦ ἀλεκτρυῶν.

742 ἐμοὶ γοῦν πολὺ ἀσφαλέστερον σκυτοτομεῖν ἐπικεκυφῶτα πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης κωνεῖα ἢ ἀκονίτω συνανακραθεῖσθαι φιλοτησίαν· ὁ γοῦν κίνδυνος ἐμοὶ μὲν, εἰ παρολίσθοι τὸ σμιλλοῦν καὶ ἀμάρτοι τῆς τομῆς τῆς ἐπ' εὐθι ὀλίγον τι αἱμάξαι τοὺς θακτύλους ἐντεμόντα· οἱ δέ, ὡς φῆς, θανάσιμα εὐωχοῦνται, καὶ ταῦτα μυθίοις κακοῖς ξυνόντες. εἰτ' ἐπειδὴν πέσωσιν, ὁμοιοὶ μάλιστα φαίνονται τοῖς τραγικοῖς ὑποκριταῖς, ὧν πολλοὺς ἰδεῖν ἔστι τέως μὲν Κέκροπας δῆθεν ὄντας ἢ Σισύφους ἢ Τηλέφους, διαδήματα ἔχοντας καὶ ξίφη ἐλεφαντόκοπα καὶ ἐπίσειστον κόμην καὶ γλαμύδα χρυσόπαστον, ἣν δέ, οἷα πολλὰ γίνονται, κενεμβατήσας τις αὐτῶν ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ καταπέσει, γέλωτα δηλαδὴ παρέχει τοῖς θεαταῖς τοῦ προσωπείου μὲν συντριβέντος αὐτῷ διαδήματι, ἡμαγμένης δὲ τῆς ἀληθοῦς κεφαλῆς τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ τῶν σκελῶν ἐπὶ πολὺ γυμνομένων, ὡς τῆς τε ἐσθῆτος τὰ ἐνδοθεν φαίνεσθαι ῥάκια

ίστηνα ὄντα καὶ τῶν κοθόρων τὴν ὑπόδεισιν ἀμορφοίτην καὶ οὐ κατὰ λόγον τοῦ ποδός. ὄρῃς ὅπως με καὶ κάξειν ἐδιδάξω ἦδη, ᾧ βέλτιστε ἀλεκτροῦν; ἀλλὰ τυνηὺς μὲν τοιοῦτόν τι ᾤφθη οὔσα. ἵππος δὲ ἢ κύων ἢ θὺς ἢ βάτραχος ὁπότε γένοιο, πῶς ἔφερες ἐκείνην τὴν ατριβήν;

27. ΑΛΕΚ. Μακρὸν τοῦτον ἀνακινεῖς τὸν λόγον καὶ 744 ἵ τοῦ παρόντος καιροῦ· πλὴν τό γε κεφάλαιον, οὐδεὶς τις οὐκ ἀπραγμονέστερος τῶν βίων ἐθοξέ μοι τοῦ ἀνρωπείου μόναις ταῖς φυσικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ χρεῖαις ἡμμεμετρημένους· τελώνην δὲ ἵππον ἢ συκοφάντην βάρκαρον ἢ σοφιστὴν κολοιδὸν ἢ ὄψοποιὸν κώνωπα ἢ κίναιων ἀλεκτροῦνα ἢ ὅσα ὑμεῖς ἐννοεῖτε, οὐκ ἂν ἴδοις ἐν εἰνοις.

28. ΜΙΚ. Ἀληθῆ ἴσως ταῦτα, ᾧ ἀλεκτροῦν. ἐγὼ δὲ πέπονθα οὐκ αἰσχύνομαι πρὸς σὲ εἰπεῖν· οὐδέπω δύμαι ἀπομαθεῖν τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ἐκ παίδων εἶχον λούσιος γενέσθαι, ἀλλὰ μοι καὶ τὸ ἐνύπνιον ἐτι πρὸ ἴν ὀφθαλμῶν ἔστηκεν ἐπιδεικνύμενον τὸ χρυσοῦν, καὶ ἴλιστα ἐπὶ τῷ καταράτῳ Σίμωνι ἀποπνίγομαι τρυφῶντι ἀγαθοῖς τοσοῦτοις.

ΑΛΕΚ. Ἐγὼ σε ἰάσομαι, ᾧ Μίκυλλε· καὶ ἐπέπερ 745 ε νύξ ἐστιν, ἐξαναστὰς ἔπου μοι· ἀπάξω γάρ σε παρ' ἵπτον ἐκείνον τὸν Σίμωνα καὶ ἐς τὰς τῶν ἄλλων πλουθῶν οἰκίας, ὡς ἴδῃς οἷα τὰ παρ' αὐτοῖς ἐστι.

ΜΙΚ. Πῶς τοῦτο κεκλεισμένων τῶν θυρῶν; εἰ μὴ ἂ τοιχωρυχεῖν γε σύ με ἀναγκάσεις.

ΑΛΕΚ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ Ἐρμῆς, οὐκ ἐρῶς εἰμι, ἤντο ἐξαίρετον ἔδωκέ μοι, ἣν τις τὸ οὐραῖον πτερόν τὸ ἥμιστον ὁ δι' ἀπαλότητα ἐπικαμπές ἐστὶ μοι

ΜΙΚ. Δύο δ' ἐστὶ σοι τοιαῦτα.

ΑΛΕΚ. Τὸ δεξιὸν τοίνυν ὄτῳ ἂν ἐγὼ ἀποσπάσαι

παράσχω καὶ ἐχη, ἐς ὅσον ἂν βούλωμαι ἀνοίγει τοιοῦτος πᾶσαν θύραν δύναται καὶ ὄραν ἅπαντα ὀμνος αὐτός.

ΜΙΚ. Ἐλελήθεις με, ὦ ἀλεκτρυῶν, καὶ σὺ ἔμοι δ' οὖν ἦν τοῦτο ἅπαξ παράσχης, ὅψει τὰ πάντα ἐν βραχεῖ δεῦρο μετενηνεγμένα· μετοίσωγ παρεσελθῶν· ὁ δὲ αὐτίθις περιτρώζεται ἀποτείνων τύματα.

736 **ΑΛΕΚ.** Οὐ θέμις γενέσθαι τοῦτο· παρήγγι ὁ Ἐρμῆς, ἦν τινα τοιοῦτον ἐργάζηται ὁ ἔχων τὸ ἀναβοήσαντά με καταφωρᾶσαι αὐτόν.

ΜΙΚ. Ἀπίθανον λέγεις, κλέπτῃν τὸν Ἐρμῆ ὄντα τοῖς ἄλλοις φθονεῖν τοῦ τοιοῦτου. ἀπίστωμαι ἐ ἀφέξομαι γὰρ τοῦ χρυσίου, ἦν δύνωμαι.

ΑΛΕΚ. Ἀπότιλον, ὦ Μικυλλε, πρότερον λον . . . τί τοῦτο; ἄμφω ἀπέτιλας.

ΜΙΚ. Ἀσφαλέστερον οὕτως, ὦ ἀλεκτρυῶν, ἦττον ἂν ἄμορφον τὸ πρᾶγμα εἶη, ὡς μὴ χωλεῖ θάτερον τῆς οὐρᾶς μέρος.

29. **ΑΛΕΚ.** Εἶεν. ἐπὶ τὸν Σίμωνα πρῶτον ἅ παρ' ἄλλον τιὰ τῶν πλουσίων;

ΜΙΚ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ παρὰ τὸν Σίμωνα, δισυλλάβου τετρασύλλαβος ἤδη πλουτήσας εἶνα καὶ δὴ πάρεσμεν ἐπὶ τὰς θύρας. τί οὖν ποιῶ τ τοῦτο;

ΑΛΕΚ. Ἐπίθες τὸ πτερόν ἐπὶ τὸ κλειῖθρον.

747 **ΜΙΚ.** Ἴδου ἤδη. ὦ Ἡράκλεις, ἀναπεπέτασι περ κλειδί ἢ θύρα.

ΑΛΕΚ. Ἡγοῦ ἐς τὸ πρόσθεν. ὄρᾶς αὐτὸν πνουῦντα καὶ λογιζόμενον;

ΜΙΚ. Ὅρῶ νῆ Δία πρὸς ἀμαυράν τε καὶ δι τὴν θρυαλλίδα, καὶ ὠχρὸς δ' ἐστὶν οὐκ οἶδ' ὅθ

πυρῶν, καὶ κατέσκηκεν ὄλος ἐκτετηκώς, ὑπὸ φρονων δηλαδὴ· οὐ γὰρ νοσεῖν ἄλλως ἐλέγετο.

ΑΛΕΚ. Ἄκουσον ἄ φησιν· εἴση γὰρ ὄθεν οὕτως ἔχει.

ΣΙΜΩΝ. Οὐκοῦν τάλαντα μὲν ἑβδομήκοντα ἐκεῖνα νῦν ἀσφαλῶς ὑπὸ τῇ κλίῃ κατορώρυνται καὶ οὐδεὶς ἴς εἶδε, τὰ δὲ ἐκκαίδεκα εἶδεν, οἶμαι, Σωσύλος ὁ Ἰπώμιος ὑπὸ τῇ φάτῃ κατακρύπτοντά με· ὄλος γοῦν ἢ τὸν Ἰπῶνά ἐστιν οὐ πᾶν ἐπιμελῆς ἄλλως οὐδὲ φικωνος ὢν. εἰκὸς δὲ διηρπάσθαι πολλῶ πλείω τούτων, ὄθεν γὰρ ὁ Τίβιος ταρίχους οὕτω μεγάλους ἀψωνη- 748
αι χθὲς ἐλέγετο ἢ τῇ γυναικὶ ἐλλόβιον ἐωνῆσθαι πέντε ἡμῶν ὄλων; τὰ μὰ οὗτοι σπαθῶσι τοῦ κακοδαίμονος. οὐδὲ τὰ ἐκπώματα ἐν ἀσφαλεῖ μοι ἀπόκειται τσαῦτα α· δέδια γοῦν μή τις ὑπορούξας τὸν τοίχον ὑφέληται α· πολλοὶ φθονοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσί μοι, καὶ μάτα ὁ γείτων Μίκυλλος.

ΜΙΚ. Νῆ Δία· σοὶ γὰρ ὅμοιος ἐγὼ καὶ τὰ τρύβλια ἢ μάλης ἄπειμι ἔχων.

ΑΛΕΚ. Σιώπα, ὦ Μίκυλλε, μὴ καταφωράσῃ παρόνημάς.

ΣΙΜ. Ἄριστον γοῦν ἄγρυπνον αὐτὸν διαφυλάττειν ντα· περὶεμι διαναστὰς ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν. τίς ἴς; ὁρῶ σέ γε, ὦ τοιχωρύχε μὰ Δί', ἐπεὶ κίων ἦν τυγχάνεις, εὖ ἔχει. ἀριθμήσω αὐτὸς ἀνορούξας τὸ σίον, μή τί με πρόην διέλαθεν. ἰδοὺ πάλιν ἐσφόφηκέ ἐπ' ἐμὲ δηλαδὴ· πολιορκοῦμαι καὶ ἐπιβουλεύομαι ἴς ἀπάντων. ποῦ μοι τὸ ξιφίδιον; ἂν λάβω τινά . . . κτωμεν αὐτὸς τὸ ἄχρυσίον.

30. **ΑΛΕΚ.** Τοιαῦτα μὲν σοι, ὦ Μίκυλλε, τὰ Σίμων· ἀπίωμεν δὲ καὶ παρ' ἄλλον τινά, ἕως ἔτι ὄλιγον τῆς κτὸς λοιπὸν ἐστιν.

749

ΜΙΚ. ὦ κακοδαίμον, οἶον βιοτὸν τὸν βίον. ἐχθροῖς

οὕτω πλουτεῖν γένοιτο. κατα κόρης δ' οὖν ἵ
τὸν ἀπελθεῖν βούλομαι.

ΣΙΜ. Τίς ἐπάταξέ με; ληστεύομαι ὁ δι

ΜΙΚ. Οἴμωξε καὶ διαγρούπνει καὶ ὁμοῦ
χρῶμα τῷ χρυσῷ προστετηκῶς αὐτῷ. ἡμεῖς δ
φωνα, εἰ δοκεῖ, τὸν δανειστὴν ἴσμεν. οὐ μ
οὗτος οἶκε. ἀνέφερε καὶ αὕτη ἡμῖν ἡ θύρα.

31. ΑΛΕΚ. Ὅρῳς ἐπαγρουπνοῦντα καὶ
φροντίδων, ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους καὶ
λους ἤδη κατεσκληκῶτα, ὃν δεήσει μετ' ὅ
ταῦτα καταλιπόντα σίλφην ἢ ἐμπίδα ἢ κν
νέσθαι;

ΜΙΚ. Ὅρῳ κακοδαίμονα καὶ ἀνόητοι
οὐδὲ νῦν πολὺ τῆς σίλφης ἢ ἐμπίδος ἄμει
ὡς δὲ καὶ οὗτος ἐκτέτηκεν ὄλος ὑπὸ τῶν λο
ἄλλον ἀπίωμεν.

32. ΑΛΕΚ. Παρὰ τὸν σὸν Εὐκράτην, ἵ
ίδου γάρ, ἀνέφερε καὶ αὕτη ἡ θύρα· ὥστε ἐς

ΜΙΚ. Πάντα ταῦτα ἐμπροσθεν μικρὸν

750 **ΑΛΕΚ.** Ἔτι γὰρ σὺ ὄνειρώτεις τὸν πλ
δ' οὖν τὸν Εὐκράτην αὐτὸν μὲν ὑπὸ τοῦ οἰκέ
την ἄνθρωπον;

ΜΙΚ. Ὅρῳ νῆ Δία καταπυγοσύνην καὶ πι
τινα καὶ ἀσέλγειαν οὐκ ἀνθρωπίνην· τὴν γνι
ρωθι ὑπὸ τοῦ μαγείρου μοιχευομένην καὶ α

33. ΑΛΕΚ. Τί οὖν; ἐθέλοις ἄν καὶ τοι
νομεῖν, ὦ Μίκυλλε, καὶ πάντα ἔχειν τὰ Εὐρ

ΜΙΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἀλεκτρῶν· λιμῶ
πρότερον. χαιρέτω τὸ χρυσίον καὶ τὰ δειπνα
ἐμοί γε πλοῦτός ἐστι μᾶλλον ἢ τοιχωρυχεῖσθ
οἰκετῶν.

ΑΛΕΚ. Ἄλλὰ νῦν μὲν ἡμέρα γὰρ ἤδη ἵ

αγρὲς αὐτό, ἀπίωμεν οἰκαθε παρ' ἡμᾶς· τὰ λοιπὰ δὲ ἐς ἴθις ὄψει, ὦ Μίκυλλε.

ΙΚΑΡΟΜΕΝΙΠΠΟΣ Η ΤΠΕΡΝΕΦΕΛΟΣ.

1. ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Οὐκοῦν τρισχίλιοι μὲν ἦσαν ἀπὸ 751
 ἴς στάδιοι μέχρι πρὸς τὴν σελήνην, ὁ πρῶτος ἡμῖν
 κθμός· τούντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸν ἥλιον ἄνω παρασάγγαι
 ν πεντακόσιοι· τὸ δ' ἀπὸ τούτου ἐς αὐτὸν ἦδη τὸν
 φανὸν καὶ τὴν ἀκρόπολιν τὴν τοῦ Διὸς ἂν ὁδὸς καὶ
 ἅτα γένοιτο εὐζώνῳ ἀετῷ μιᾶς ἡμέρας.

ΕΤΑΙΡΟΣ. Τί ταῦτα πρὸς Χαρίτων, ὦ Μένιππε,
 κρονομεῖς καὶ ἡσυχῇ πως ἀναμετρεῖς; πάλαι γὰρ ἔπα- 752
 ῶμαι σου ἀκολουθῶν ἡλίους καὶ σελήνας, ἔτι δὲ τὰ
 ἰρτικὰ ταῦτα σταθμούς τινας καὶ παρασάγγας ὑπόξενί-
 ντος.

ΜΕΝ. Μὴ θαυμάσης, ὦ ἑταῖρε, εἰ μετέωρα καὶ δια-
 ια δοκῶ σοι λέγειν· τὸ κεφάλαιον γὰρ δὴ πρὸς ἔμαν-
 ν λογίζομαι τῆς ἔναγχος ἀποδημίας.

ΕΤΑΙΡ. Εἶτα, ὦγαθέ, καθάπερ οἱ Φοίνικες ἄστροις
 κμαίρου τὴν ὁδόν;

ΜΕΝ. Οὐ μὰ Δία, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς ἄστροις
 οιοῦμένην τὴν ἀποδημίαν.

ΕΤΑΙΡ. Ἡράκλεις, μακρὸν τινα τὸν ὄνειρον λέγεις,
 γε σαυτὸν ἔλαθες κατακοιμηθεὶς παρασάγγας ὄλους.

2. ΜΕΝ. Ὅνειρον γάρ, ὦ τάν, δοκῶ σοι λέγειν ὅς
 πῶς ἀφίγμαι παρὰ τοῦ Διὸς;

ΕΤΑΙΡ. Πῶς ἐφησθα; Μένιππος ἡμῖν διοπετηὲς
 ἴφιστιν ἐξ οὐρανοῦ;

ΜΕΝ. Καὶ μὴν ἐγὼ σοι παρ' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ πάνυ

753. Διὸς ἤκω τήμερον θαυμάσια καὶ ἀκούσας καὶ ἰδὼν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, καὶ αὐτὸ τοῦτο ὑπερφυραίνομαι τὸ πέρα πίστεως εὐτυχεῖν.

ΕΤΑΙΡ. Καὶ πῶς ἂν ἔγωγε, ὦ θεσπέσιε καὶ Ὀλύμπιε Μένιππε, γεννητὸς αὐτὸς καὶ ἐπίγειος ὢν ἀπιστεῖν δυναίμην ὑπερνεφέλω ἀνδρὶ καὶ ἵνα καθ' Ὀμηρον εἶπω τῶν Οὐρανιαίωνων ἐνί; ἀλλ' ἐκεῖνά μοι φράσον, εἰ δοκεῖ, τίνα τρόπον ἤρθης ἄνω καὶ ὁπόθεν ἐπορίσω κλίμακα τηλικαύτην τὸ μέγεθος; τὰ μὲν γὰρ ἀμφὶ τὴν ὄψιν οὐ πάνυ εἰκασ ἐκεῖνω τῷ Φρυγί, ὥστε καὶ ἡμᾶς εἰκάξειν καὶ σὲ οἰνοχοῆσοντά που ἀνάρπαστον γεγονέναι πρὸς τοῦ ἀετοῦ.

MEN. Σὺ μὲν πάλαι σκώπτων δηλὸς εἶ, καὶ θαυμαστόν οὐδὲν εἰ σοὶ τὸ παράδοξον τοῦ λόγου μῦθον δοκεῖ προσφερές. ἀτὰρ οὐδὲν ἐδέησέ μοι πρὸς τὴν ἀνοδὸν οὔτε
754 τῆς κλίμακος οὔτε παιδικὰ γενέσθαι τοῦ ἀετοῦ· οἰκεία γὰρ ἦν μοι τὰ πτερά.

ΕΤΑΙΡ. Τοῦτο μὲν ἤδη καὶ ὑπὲρ αὐτὸν Δαίδαλον ἔφησθα, εἰ γε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐλελήθεις ἡμᾶς ἰεραῆς τις ἢ κολοιοῦς ἐξ ἀνθρώπου γενόμενος.

MEN. Ὁρθῶς, ὦ ἑταῖρε, καὶ οὐκ ἄπο σκοποῦ εἰκασας· τὸ Δαίδαλειον γὰρ ἐκεῖνο σόφισμα τῶν πτερῶν καὶ αὐτὸς ἐμηχανησάμην.

3. ΕΤΑΙΡ. Εἶτα, ὦ τολμηρότατε πάντων, οὐκ ἔδεδοίκεῖς μὴ καὶ σύ που τῆς θαλάττης καταπεσῶν Μενίπειόν τι πέλαγος ἡμῖν ὥσπερ τὸ Ἰκάριον ἀποδείξῃς ἐκ τῷ σεαυτοῦ ὀνόματι;

MEN. Οὐδαμῶς· ὁ μὲν γὰρ Ἰκαρὸς ἄτε κηρῶ τῆς πτέρωσιν ἠρμωσμένος, ἐπειδὴ τάχιστα πρὸς τὸν ἥλιον ἐκεῖνος ἐτάκη, πτερορρυήσας εἰκότως κατέπεσεν· ἡμῖν δὲ ἀκήρωτα ἦν τὰ ὠκύπτερα.

ΕΤΑΙΡ. Πῶς λέγεις; ἤδη γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ἤρεμα προσάγεις πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς διηγήσεως.

ΜΕΝ. Ὡδέ πως· ἀετὸν εὐμεγέθη συλλαβῶν, ἔτι δὲ 755
 τῶν καρτερῶν ἀποτεμῶν αὐταῖς ὠλέναις τὰ περὰ
 μᾶλλον δὲ καὶ πᾶσαν ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐπίνοιαν, εἰ σοι
 λή, δίδειμι.

ΕΤΑΙΡ. Πάνυ μὲν οὖν· ὡς ἐγὼ σοι μετέωρός εἰμι
 τῶν λόγων καὶ πρὸς τὸ τέλος ἤδη κέχηνα τῆς ἀκροά-
 σης· μηδὲ πρὸς φιλίου με περιίδης ἄνω που τῆς διηγῆ-
 σης ἐκ τῶν ὧτων ἀπηρητημένον.

4. ΜΕΝ. Ἄκουε τοίνυν· οὐ γὰρ ἀστείον γε τὸ θέαμα
 ἤνота φίλον ἐγκαταλιπεῖν, καὶ ταῦτα ὡς σὺ φῆς ἐκ
 ὧτων ἀπηρητημένον. ἐγὼ γὰρ ἐπειδὴ τάχιστα ἐξετά-
 τα κατὰ τὸν βίον γελοῖα καὶ ταπεινὰ καὶ ἀβέβαια τὰ
 ῥῶπινα πάντα εὔρισκον, πλούτους λέγω καὶ ἀρχαίς
 δυναστείας, καταφρονήσας αὐτῶν καὶ τὴν περὶ ταῦτα
 κινδύνου ἀσχολίαν τῶν ἀληθῶς σπουδαίων ὑπολαβῶν
 κρύπτειν τε καὶ πρὸς τὸ πᾶν ἀναβλέπειν ἐπειρωμένην·
 μοι ἐνταῦθα πολλήν τινα παρῆχε τὴν ἀπορίαν πρῶτον 756
 αὐτὸς οὗτος ὁ ὑπὸ τῶν σοφῶν καλούμενος κόσμος·
 γὰρ εἶχον εὔρειν οὐθ' ὅπως ἐγένετο οὔτε τὸν δημιουργ-
 οὔτ' ἀρχὴν οὐθ' ὅ τι τὸ τέλος ἐστὶν αὐτοῦ. ἔπειτα
 κατὰ μέρος ἐπισκοπῶν πολὺ μᾶλλον ἀπορεῖν ἠναγκα-
 ῖον· τοὺς τε γὰρ ἀστέρας ἑώρων ὡς ἔτυχε τοῦ οὐρα-
 νίου διεσπασμένους καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν τίποτε ἦν ἄρα
 θοῦν εἰδέναι· μάλιστα δὲ τὰ κατὰ τὴν σελήνην ἀτοπὰ
 καὶ παντελῶς παράδοξα κατεφαίνετο, καὶ τὸ πολυ-
 ῖον αὐτῆς τῶν σχημάτων ἀπόρητον τινα τὴν αἰτίαν
 ἐδοκίμαζον. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ἀστραπὴ διάξασα καὶ
 κηλὴ καταρραγεῖσα καὶ ὑετὸς ἢ χιὼν ἢ χάλαια κατε-
 φεῖσα καὶ ταῦτα δυσείκαστα πάντα καὶ ἀτέκμαρτα ἦν.
 οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὕτω διεκείμην, ἄριστον εἶναι ὑπε-

λάμβανον παρὰ τῶν φιλοσόφων τούτων τα
 ἐκμάθειν· ᾧ μιν γὰρ ἐκείνους γε πᾶσαν ἔχει
 τὴν ἀλήθειαν. οὕτω δὴ τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξε
 τῶν, ὡς ἐνῆν τεκμήρασθαι προσώπου τε σκνί
 καὶ χροῆς ὠχρότητι καὶ γενείου βαθύτητι —
 ὑφαγόραι τινὲς καὶ οὐρανογνωόμενες οἱ ἄνδρ.
 μοι κατεφάνησαν — τούτοις ἐγγειρίσας ἔμα
 757 εἰσαυθίς ἀποδώσειν ἐπὶ κεφαλαίῳ τῆς σοφίας ἰ
 γησάμενος ἡξίου μετεωρολέσχης τε διδάσκεισθαι
 τῶν ὄλων διακόσμησιν καταμαθεῖν. οἱ δὲ τοσοῦ
 ἐδέησάν με τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἀγνοίας ἀπαλλάξαι
 καὶ εἰς μείζους ἀπορίας φέροντες ἐνέβαλον ἀρχά
 καὶ τέλη καὶ ἀτόμους καὶ κενὰ καὶ ὕλας καὶ ιδέας
 τοιαῦτα ὀσημέραι μου καταχέοντες. ὃ δὲ πάντω
 γοῦν ἐδόκει χαλεπώτατον, ὅτι μηδὲν ἄτερος θάτερ
 γοντες ἀκόλουθον, ἀλλὰ μαχόμενα πάντα καὶ ἕπεν
 ὅμως πείθεσθαι τέ με ἡξίου καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ λ
 ἕκαστος ὑπάγειν ἐπειρωῶντο.

ΕΤΑΙΡ. Ἄτοπον λέγεις, εἰ σοφοὶ ὄντες οἱ αἰ
 ἔστασίαζον πρὸς αὐτοὺς περὶ τῶν ὄντων καὶ οὐ τὰ
 περὶ τῶν αὐτῶν ἐδόξαζον.

6. ΜΕΝ. Καὶ μὴν, ᾧ ἑταῖρε, γελάσῃ ἀκούσας
 τε ἀλαξονείαν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τερατομη
 οἷ γε πρῶτα μὲν ἐπὶ γῆς βεβηκότες καὶ μηδὲν τῶν ἰ
 ἐρχομένων ἡμῶν ὑπερέχοντες, ἀλλ' οὐδὲ ὀξύτεροι
 πλησίον δεδορκότες, ἐνιοὶ δὲ ὑπὸ γῆρας ἢ ἀργίας
 βλυώττοντες, ὅμως οὐρανοῦ τε πέρατα διορᾶν ἔφα
 καὶ τὸν ἥλιον περιεμέτρουν καὶ τοῖς ὑπὲρ τὴν σελ
 ἐπεβάτευον καὶ ὡσπερ ἐκ τῶν ἀστέρων καταπεσόντε
 γέθη τε αὐτῶν καὶ σχήματα διεξήεσαν, καὶ πολλάκι
 τύχοι, μηδὲ ὀπόσοι στάδιοι Μεγαρόθεν Ἀθήναζε.

μβῶς ἐπιστάμενοι τὸ μεταξὺ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου 758
 ἴσθαι ὅπόσων εἴη πηχῶν τὸ μέγεθος ἐτόλμων λέγειν,
 ὅς τε ὕψη καὶ θαλάττης βάθη καὶ γῆς περιόδους ἀνα-
 φροῦντες, ἔτι δὲ κύκλους καταγράφοντες καὶ τρίγωνα
 τετραγῶνοις διασχηματίζοντες καὶ σφαίρας τινὰς ποι-
 οῦντες τὸν οὐρανὸν δῆθεν αὐτὸν ἐπιμετροῦντες. 7. ἔπειτα
 κάκεινο πῶς οὐκ ἄγνωμον αὐτῶν καὶ παντελῶς τετυ-
 μένον τὸ περὶ τῶν οὕτως ἀδήλων λέγοντας μηδὲν ὡς
 ἔχοντας ἀποφαίνεσθαι, ἀλλ' ὑπερδιατείνεσθαι τε καὶ
 θαυμάζοντες τοῖς ἄλλοις ὑπερβολὴν ἀπολιμπάνειν μονονουχλ
 ἠνυμένους μύθρον μὲν εἶναι τὸν ἥλιον, κατοικεῖσθαι
 ἐκτὴν σελήνην, ὑδατοποιτεῖν δὲ τοὺς ἀστέρας τοῦ ἡλίου
 ἰθάπερ ἱμονιᾶ τινι τὴν ἰκμάδα ἐκ τῆς θαλάττης ἀνα-
 ἰκνῶντος καὶ ἅπασιν αὐτοῖς τὸ ποτὸν ἐξ ἴσου διανέμου-
 ρ. 8. τὴν μὲν γὰρ ἐναντιότητα ὀπόση τῶν λόγων φάδιον
 ἵστασθαι. καὶ σκόπει πρὸς Διός, εἰ ἐν γειτόνων ἐστὶ
 ἰσόγμματα καὶ μὴ πάμπου διεστηκότα· πρῶτα μὲν γὰρ
 ἴσθαι ἢ περὶ τοῦ κόσμου γνώμη διάφορος, εἰ γε τοῖς 759
 ἐν ἀγέννητός τε καὶ ἀνώλεθρος εἶναι δοκεῖ· οἱ δὲ καὶ
 τὴν δημιουργὸν αὐτοῦ καὶ τῆς κατασκευῆς τὸν τρόπον
 ἴσθαι ἐτόλμησαν, οὓς καὶ μάλιστα ἐθαύμαζον θεὸν μὲν
 ἴσθαι τεχνίτην τῶν ὄλων ἐφιστάντας, οὐ προστιθέντας δὲ
 ἴσθαι ὅθεν ἦκων οὔτε ὅπου ἐστὼς ἕκαστα ἐτεκταίνετο,
 ἴσθαι πρό γε τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως ἀδύνατον καὶ
 ἴσθαι τὸν καὶ τόπον ἐννοεῖν.

ΕΤΑΙΡ. Μάλα τινὰς, ὦ Μένιππε, τολμητὰς καὶ
 κωματοποιοὺς ἄνδρας λέγεις.

ΜΕΝ. Τί δ', εἰ ἀκούσειας, ὦ θανμάσιε, περὶ τε
 ἴσθαι καὶ ἀσωμάτων ἃ διεξέρχονται ἢ τοὺς περὶ τοῦ πέ-
 κτός τε καὶ ἀπέφρου λόγους; καὶ γὰρ αὐ καὶ αὕτη νεα-
 κική αὐτοῖς ἢ μάχη, τοῖς μὲν τέλει τὸ πᾶν περιγράφουσι,
 οἷς δὲ ἀτελεῖς τοῦτο εἶναι ὑπολαμβάνουσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ

καὶ καμπόλλους τινὲς εἶναι τοὺς κόσμους ἅ-
 καὶ τῶν ὡς περὶ ἑνὸς αὐτῶν διαλεγομένων κατε-
 ἕτερος δὲ τις οὐκ εἰρηνικὸς ἀνὴρ πόλεμον τῶν
 τέρα εἶναι ἐδόξαζε. 9. περὶ μὲν γὰρ τῶν θεῶν
 λέγειν; ὅπου τοῖς μὲν ἀριθμὸς τις ὁ θεὸς ἦν, ἰ
 760 κυνῶν καὶ χηνῶν καὶ πλατάνων ἐπώμνυντο. ἰ
 τοὺς ἄλλους ἅπαντας θεοὺς ἀπελάσαντες ἐνὶ μ
 τῶν ὅλων ἀρχὴν ἀπένεμον, ὥστε ἡρέμα καὶ ἄχθ
 τοσαύτην ἀπορίαν θεῶν ἀκούοντα· οἱ δὲ ἔμπα-
 θαφιλευόμενοι πολλοὺς τε αὐτοὺς ἀπέφαινον κα-
 μεινοὶ τὸν μὲν τινα πρῶτον θεὸν ἐπεκάλουν, τοῖ
 δευτέρα καὶ τρίτα ἐνεμον τῆς θεότητος· ἔτι δὲ
 ἀσώματόν τι καὶ ἄμορφον ἡγοῦντο εἶναι τὸ θεῖον
 ὡς περὶ σώματος αὐτοῦ διανοοῦντο. εἶτα καὶ πρὶ
 τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων οὐ κᾶσιν ἐδόκουν οἱ
 ἄλλ' ἡσάν τινες οἱ τῆς συμπάσης ἐπιμελείας αὐτοὺς ἅ-
 τε, ὥσπερ ἡμεῖς εἰώθαμεν ἀπολύειν τῶν λειτουργη-
 τοὺς παρηγηκότας· οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ τοῖς κωμικοῖς
 ρυφορήμασιν εἰοικότας αὐτοὺς εἰσάγουσιν. ἔνιοι δὲ τα
 πάντα ὑπερβάντες οὐδὲ τὴν ἀρχὴν εἶναι θεοῦς τινος ἰ
 761 στευον, ἄλλ' ἀδέσποτον καὶ ἀνηγεμόνευτον φέρου-
 τὸν κόσμον ἀπελίμπανον. 10. τοιγάρτοι ταῦτα ἀκο-
 ἀπιστεῖν μὲν οὐκ ἐτόλμων ὑψιβρεμέταις τε καὶ ἡὔγεσι
 ἀνδράσιν· οὐ μὴν εἰχόν γε ὅπη τῶν λόγων τραπόμε-
 ἀνεπίληπτόν τι αὐτῶν εὔροισι καὶ ὑπὸ θατέρου μὴδ
 περιτρεπόμενον. ὥστε δὴ τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο ἀτεχ
 ἐπασχον· πολλάκις μὲν γὰρ ἂν ὠρμησα πιστεύειν
 αὐτῶν,

ἕτερος δέ με θυμὸς ἐρνευεν.

ἐφ' οἷς ἅπασιν ἀμηχανῶν ἐπὶ γῆς μὲν ἀκούσεσθαι τι
 τούτων ἀληθὲς ἀπερίγνωσκον, μίαν δὲ τῆς συμπι-
 ἀπορίας ἀπαλλαγὴν ᾧμην ἔσεσθαι, εἰ αὐτὸς πτερω

πως ἀνέλθοιμι ἐς τὸν οὐρανόν. τούτου δέ μοι παρεῖχε
 τὴν ἐλπίδα μάλιστα μὲν καὶ ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ λογοποιὸς
 Δῖσωπος ἀετοῖς καὶ κανθάροις, ἐνίοτε καὶ καμηλοῖς βιά- 76
 σιμον ἀποφαίνων τὸν οὐρανόν. αὐτὸν μὲν οὖν περο-
 φυῆσαι ποτε οὐδεμιᾶ μηχανῇ δυνατόν εἶναι μοι κατεφαί-
 νετο· εἰ δὲ γυπὸς ἢ ἀετοῦ περιθιέμην πτερά — ταῦτα
 γὰρ μόνα διαρκέσαι πρὸς μέγεθος ἀνθρωπίνου σώματος
 — τάχα ἄν μοι τὴν πείραν προχωρήσαι. καὶ δὴ συλλα-
 βῶν τὰ ὄρνεα θατέρον μὲν τὴν δεξιᾶν πτέρυγα, τοῦ γυπὸς
 δὲ τὴν ἑτέραν ἀπέτεμον εὐ μάλα· εἶτα διαδήσας καὶ κατὰ
 τοὺς ἄμους τελαμῶσι καρτεροῖς ἀρμολάμενός καὶ πρὸς
 ἄκροις τοῖς ἀκνυτέροις λαβῆς τινὰς ταῖς χερσὶ παρα-
 σκευάσας ἐπειρώμην ἔμαντοῦ τὸ πρῶτον ἀναπηδῶν καὶ
 ταῖς χερσὶν ὑψηροτέρων καὶ ὥσπερ οἱ χῆνες ἔτι χαμαιπε-
 τῶς ἐπαιρόμενος καὶ ἀκροβατῶν ἅμα μετὰ τῆς πτήσεως·
 ἐπεὶ δὲ ὑπήκουέ μοι τὸ κρᾶγμα, τολμηρότερον ἤδη τῆς
 κείρας ἠπτόμην, καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀφῆκα 76
 ἔμαντόν κατὰ τοῦ κρημνοῦ φέρων ἐς αὐτὸ τὸ θέατρον.
 11. ὡς δὲ ἀκινδύνως κατεπτόμην, ὑψηλὰ ἤδη καὶ μετέωρα
 ἐφρόνουν καὶ ἄρας ἀπὸ Πάρνηθος ἢ ἀπὸ Τμηττοῦ μέχρι
 Γερανείας ἐπετόμην, εἶτ' ἐκείθεν ἐπὶ τὸν Ἀκροκόρινθον
 ἄνω, εἶτα ὑπὲρ Φολόης καὶ Ἐρμυάνθου μέχρι πρὸς τὸ
 Ταῦργετον. ἤδη δ' οὖν μοι τοῦ τολμήματος ἐκμεμελετη-
 μένου τέλειός τε καὶ ὑψιπέτης γενόμενος οὐκέτι τὰ νεοτ-
 τῶν ἐφρόνουν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἀναβὰς καὶ ὡς
 ἐνῆν μάλιστα κούφως ἐπισιτισιάμενος τὸ λοιπὸν ἔτεινον
 εὐθύ τοῦ οὐρανοῦ, τὸ μὲν πρῶτον ἰλιγγιῶν ὑπὸ τοῦ βιά-
 θους, μετὰ δὲ ἔφερον καὶ τοῦτο εὐμαρῶς. ἐπεὶ δὲ κατ'
 αὐτὴν ἤδη τὴν σελήνην ἐγενόμην πάμπολυ τῶν νεφῶν
 ἀποσπάσας, ἡσθόμην κάμνοντος ἔμαντοῦ, καὶ μάλιστα 76
 κατὰ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τὴν γυπίνην. προσελάσας
 οὖν καὶ καθεξόμενος ἐπ' αὐτῆς διανεπαυόμην ἐς τὴν γῆν

ἄνωθεν ἀποβλέπων καὶ ὥσπερ ὁ τοῦ Ὀμήρου Ζεὺς
 νος ἄρτι μὲν τὴν τῶν ἱπποπόλων Θρηγκῶν καθορώρῃ
 ἄρτι δὲ τὴν Μυσῶν καὶ μετ' ὀλίγον, εἰ δόξειέ μοι
 Ἑλλάδα, τὴν Περσίδα καὶ τὴν Ἰνδικήν. ἐξ ὧν ἀπα
 ποιικίλης τινὸς ἡδονῆς ἐνεπιμπλάμην.

ΕΤΑΙΡ. Οὐκοῦν καὶ ταῦτα λέγοις ἄν, ὦ Μέ
 ἴνα μὴδὲ καθ' ἐν ἀπολειπώμεθα τῆς ἀποδημίας, ἀ
 τί σοι καὶ ὁδοῦ πάρεργον ἱστορήται, καὶ τοῦτο εἰδ
 ὡς ἔργωγε οὐκ ὀλίγα προσδοκῶ ἀκούσσεσθαι σχῆμα
 πέρι γῆς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀπάντων, οἷά σοι αἱ
 ἐπισκοποῦντι κατεφαίνετο.

ΜΕΝ. Καὶ ὀρθῶς γε, ὦ ἑταῖρε, εἰκάξεις· ἰ
 65 ὡς οἷόν τε ἀναβὰς ἐπὶ τὴν σελήνην τῷ λόγῳ συνα
 με τε καὶ συνεπισκόπει τὴν ὅλην τῶν ἐπὶ γῆς διά
 12. καὶ πρῶτόν γε μοι πάνυ μικρὰν δόκει τινα τῆ
 ὄρᾳν, πολὺ λέγω τῆς σελήνης βραχυτέραν, ὥστ
 ἄφρω κατακύψας ἐπὶ πολὺ ἠπόρουσ ποῦ εἴη τὰ τηλι
 ὄρη καὶ ἡ τοσαύτη θάλαττα· καὶ εἴ γε μὴ τὸν Ῥίδι
 λοσσὸν ἐθεασάμην καὶ τὸν ἐπὶ τῇ Φάρῳ πύργον, εἰ
 παντελῶς ἄν με ἡ γῆ διέλαθε. νῦν δὲ ταῦτα ὑψηλι
 καὶ ὑπερανεστηκότα καὶ Ὀκεανὸς ἠρέμα πρὸς τὸν
 ἀποστίλβων διεσήμαινέ μοι γῆν εἶναι τὸ ὀρώμενον
 δὲ ἄπαξ τὴν ὄψιν ἐς τὸ ἀτενεὲς ἀπηρευσάμην, ἅπας
 ἀνθρώπων βίος ἤδη μοι κατεφαίνετο, οὐ κατὰ ἔθι
 66 πολεμοῦντες, οἱ γεωργοῦντες, οἱ δικαζόμενοι, τ
 ναία, τὰ θηρία, καὶ πάνθ' ἀπλῶς ὁπόσα τρέφει ζεῖ
 ἄρουρα.

ΕΤΑΙΡ. Παντελῶς ἀπίθανα φῆς ταῦτα καὶ ἰ
 ὑπεναντία· ὅς γὰρ ἀρτίως, ὦ Μένιππε, τὴν γῆν ἐ
 ὑπὸ τοῦ μεταξὺ διαστήματος ἐς βραχὺν συνεσταλι
 καὶ εἴ γε μὴ ὁ κολοσσὸς ἐμήνυσέ σοι, τάχα ἂν ἄ.

ης ὄραῖν, πῶς νῦν καθάπερ *Ανγκεύς* τις ἄφνω γενό-
 ις ἅπαντα διαγινώσκεις τὰ ἐπὶ γῆς, τοὺς ἀνθρώπους,
 ἡρία, μικροῦ δεῖν τὰς τῶν ἐμπίδων νεοττίας;

13. *MEN.* Εὖ γε ὑπέμνησας· ὃ γὰρ μάλιστα ἐχοῖν
 ἔν, τοῦτο οὐκ οἶδ' ὅπως παρέλιπον. ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν
 ἐγνώρισα τὴν γῆν ἰδῶν, τὰ δ' ἄλλα οὐχ οἴός τε ἦν
 ὄραῖν ὑπὸ τοῦ βάθους ἅτε τῆς ὄψεως μηκέτι ἐφικνου-
 ρις, πάνυ μ' ἠνία τὸ χρῆμα καὶ πολλὴν παρεῖχε τὴν
 ρίαν. κατηφεῖ δὲ ὄντι μοι καὶ ὀλίγον δεῖν δεδακρυ-
 ο ἐφίσταται κατόπιν ὁ φυσικὸς Ἐμπεδοκλῆς, ἀνθρα-
 τισ ἰδεῖν καὶ σποδοῦ πλέως καὶ κατωπτημένος· κἀγὼ
 ὡς εἶδον, — εἰρήσεται γάρ — ὑπεταράχθην καὶ τινα
 ναῖον δαίμονα φῆθην ὄραῖν· ὃ δέ, Θάρρει, φησί, 767
 ἔνιππε;

οὔτις τοι θεὸς εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν εἶσκεις;
 σικὸς οὗτός εἰμι Ἐμπεδοκλῆς· ἐπεὶ γὰρ ἐς τοὺς κρα-
 ις ἐμαντὸν φέρων ἐνέβαλον, ὃ καπνὸς με ἀπὸ τῆς
 ης ἀρπάσας δεῦρ' ἀνήγαγε, καὶ νῦν ἐν τῇ σελήνῃ
 κῶ ἀεροβατῶν τὰ πολλὰ καὶ σιτοῦμαι δρόσον. ἦκω
 νυ σε ἀπολύσω τῆς παρουσίας ἀπορίας· ἀνιᾶ γάρ
 οἶμαι, καὶ στρέφει τὸ μὴ σαφῶς τὰ ἐπὶ γῆς ὄραῖν.
 ε ἐποίησας; ἦν δ' ἐγώ, βέλτιστε Ἐμπεδοκλεις, κἀ-
 ἂν τάχιστα κατάπτωμαι πάλιν ἐς τὴν Ἑλλάδα, μεμνή-
 υ σπένδειν τέ σοι ἐπὶ τῆς καπνοδόκης κὰν ταῖς νου-
 αῖς πρὸς τὴν σελήνην τοῖς ἐγγανῶν προσεύχεσθαι.
 ἔ μὰ τὸν Ἐνδυμίωνα, ἦ δ' ὅς, οὐχὶ τοῦ μισθοῦ χά-
 ἱφίγμαι, κέπονθα δέ τι τὴν ψυχὴν ἰδῶν σε λελυπη-
 ν. ἀτὰρ οἶσθα ὅ τι δράσας ὄξυδερκῆς γενήσῃ; 14. Μὰ
 ἦν δ' ἐγώ, ἦν μὴ σύ μοι τὴν ἀχλύν πως ἀφέλῃς ἀπὸ
 ὀμμάτων· νῦν γὰρ δὴ λημᾶν οὐ μετρίως δοκῶ. Καὶ 768
 οὐδέν γε, ἦ δ' ὅς, ἐμοῦ δεήσει· τὸ γὰρ ὄξυδερκῆς
 ε ἦθρ γῆθεν ἦκεις ἔχων. Τί οὖν τοῦτό ἐστιν; οὐ γὰρ

οἶδ', ἔφην. Οὐκ οἶσθα, ἦ δ' ὄς, ἀετοῦ τὴν πτέρυγα καὶ δεξιᾶν περικείμενος; Καὶ μάλα, ἦν δ' ἐγώ. τί δ' οὐ πτέρυγι καὶ ὀφθαλμῶ κοινόν ἐστιν; Ὅτι, ἦ δ' ὄς, πολλὸν τῶν ἄλλων ζώων ἀετός ἐστιν ὀξυσαπέστατος, ὡς μόνος ἀντίον δέδορκε τῷ ἡλίῳ, καὶ τοῦτό ἐστιν ὁ βασιλεὺς καὶ γνήσιος ἀετός, ἦν ἀσκαρδαμυκτὶ πρὸς τὰς ἀπύκνας βλέπη. Φασὶ ταῦτα, ἦν δ' ἐγώ, καὶ μοι ἤδη μετὰ τὸν λει, ὅτι δεῦρο ἀνιῶν οὐχὶ τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀετοῦ ἐκθέμην τοὺς ἐμούς ἐξελών· ὡς νῦν γε ἡμιτελής ἀφῆκε καὶ οὐ πάντα βασιλικῶς ἐνεσκευασμένος, ἀλλ' εἰκοσιπενήκοις νόθοις ἐκείνοις καὶ ἀποκηρύκτοις. Καὶ μὴν πάρα σοφὸν δ' ὄς, αὐτίκα μάλα τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν ἔχειν βασιλικόν· ἦν γὰρ ἐθελήσης μικρὸν ἀναστὰς ἐπισχῶν τοῦ γαλακτοῦ τὴν πτέρυγα θατέρα μόνη πτερούξασθαι, κατὰ λόγον τὸν 769 πτέρυγος τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ὀξυδερχῆς ἔση· τὸν γὰρ ἕτερον οὐδεμίᾳ μηχανῇ μὴ οὐκ ἀμβλύτερον δεδορκε τῆς μερίδος ὄντα τῆς χείρονος. Ἄλλως, ἦν δ' ἐγώ, εἰ δὲ ὁ δεξιὸς μόνος ἀετῶδες βλέποι· οὐδὲν γὰρ ἂν ἔλαττον γινούτο, ἐπεὶ καὶ τοὺς τέκτονας πολλάκις ἐωρακέναι μετὰ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμῶν ἀμεινον πρὸς τοὺς κανόνες ἀπευθύοντας τὰ ξύλα.

Ταῦτα εἰπὼν ἐποίουν ἅμα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμπεδοκλείου παρηγγελμένα· ὁ δὲ κατ' ὀλίγον ὑπαπιῶν ἐς καπνὸν ἠρέμα διελύετο. 15. κάπειδ' ἰσχυρὰ ἐπετεροῦξάμην, αὐτίκα με φῶς πάμπολυ περιέλαμψε καὶ τὰ τέως λανθάνοντα πάντα διεφαίνετο· κατακύψας γοῦν ἐς τὴν γῆν ἐώρων σαφῶς τὰς πόλεις, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ γινόμενα, καὶ οὐ τὰ ἐν ὑπαίθρῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅποσα οὐρανοὶ ἔπραττον οἰόμενοι λανθάνειν, Πτολεμαίου μὲν συνόντα τῇ ἀδελφῇ, Λυσιμάχῳ δὲ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύοντα τὸν Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον Στρατονίκη διανεύοντα 770 θρα τῇ μητρὶ, τὸν δὲ Θεταλὸν Ἀλέξανδρον ὑπὸ τῇ

γυναικὸς ἀναιρούμενον καὶ Ἀντίγονον μοιχεύοντα τοῦ υἱοῦ τὴν γυναῖκα καὶ Ἀττάλφ τὸν υἱὸν ἐγγέοντα τὸ φάρμακον, ἐτέρωθι δ' αὖ Ἀρσάκην φονεύοντα τὸ γύναιον καὶ τὸν εὐνούχον Ἀρβάκην ἔλκοντα τὸ ξίφος ἐπὶ τὸν Ἀρσάκην, Σπατίνος δὲ ὁ Μῆδος ἐκ τοῦ συμποσίου πρὸς τῶν δορυφορούντων ἔλλετο ἔξω τοῦ ποδὸς σκύφω χρυσῶ τὴν ὄφρυν κατηλοημένος. ὅμοια δὲ τούτοις ἐν τῇ Διβύῃ καὶ παρὰ Σκύθαις καὶ Θραξὶ γιγνόμενα ἐν τοῖς βασιλείοις ἦν ὄρα, μοιχεύοντας, φονεύοντας, ἐπιβουλεύοντας, ἀρπαζοντας, ἐπιπορκοῦντας, δεδιότας, ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων προδιδόμενους. 16. καὶ τὰ μὲν τῶν βασιλέων τοιαύτην παρέσχε μοι τὴν διατριβήν, τὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν πολὺ γελοιότερα· καὶ γὰρ αὐτὸν κἀκείνους εἴρων, Ἐρμόδωρον μὲν τὸν Ἐπικούρειον χιλίων ἕνεκα δραχμῶν ἐπιπορκοῦντα, τὸν Στωϊκὸν δὲ Ἀγαθοκλέα περὶ μισθοῦ τῷ μαθητῇ διακαζόμενον, Κλεινίαν δὲ τὸν ῥήτορα ἐκ τοῦ Ἀσκληπιείου φιάλην ὑφαίρουμενον, τὸν δὲ Κυνικὸν Ἡρόφιλον ἐν τῷ χαμαιτυπείῳ καθεύδοντα. τί γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λέγοιμι, τοὺς τοιχωρνοῦντας, τοὺς δικαζομένους, τοὺς δανεῖ- 771 ζοντας, τοὺς ἀπαιτοῦντας; ὅλως γὰρ ποικίλη καὶ παντοδαπή τις ἦν ἡ θέα.

ΕΤΑΙΡ. Καὶ μὴν καὶ ταῦτα, ᾧ Μένιππε, καλῶς εἶχε λέγειν· εἰσὶ γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν τεραφωλήν σοι παρεσχῆσθαι.

ΜΕΝ. Πάντα μὲν ἐξῆς διελθεῖν, ᾧ φιλότης, ἀδύνατον, ὅπου γε καὶ ὄρα, ἀνὰ τὰ ἔργον ἦν· τὰ μέντοι κεφάλαια τῶν πραγμάτων τοιαῦτα ἐφαίνετο οἷά φησιν Ὅμηρος τὰ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος· οὐ μὲν γὰρ ἦσαν εἰλαπίναι καὶ γάμοι, ἐτέρωθι δὲ δικαστήρια καὶ ἐκκλησίαι, καθ' ἕτερον δὲ μέρος ἔθνε τις, ἐν γειτόνων δὲ πενθῶν ἄλλος ἐφαίνετο· καὶ ὅτε μὲν ἐς τὴν Γετικὴν ἀποβλέψαιμι, πολεμοῦντας ἂν εἴρων τοὺς Γέτας· ὅτε δὲ μεταβαίην ἐπὶ τοὺς

Σκύθας, πλανωμένους ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ἦν ἰδεῖν· μικρὰ δὲ ἐπικλίνας τὸν ὀφθαλμὸν ἐπὶ θάτερα τοὺς Αἰγυπτίους γεωργοῦντας ἐπέβλεπον, καὶ ὁ Φοῖνιξ δὲ ἐνεπορεύετο καὶ ὁ Κίλιξ ἐλήστευε καὶ ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐδικάζετο. 17. ἀπάντων τούτων ὑπὸ τὸν αὐτὸν γ-
 772 νομένων χρόνον ᾧρα σοι ἤδη ἐπινοεῖν ὁποῖός τις ὁ κυκλῶν οὗτος ἐφαίνετο. ὥσπερ ἂν εἰ τις παραστησάμενος κολοὺς χορευτάς, μᾶλλον δὲ πολλοὺς χορούς, ἔπειτα προστάξειε τῶν ἄδόντων ἐκάστῳ τὴν συμφῶδιαν ἀφέντα ἴδιον ἄδειν μέλος, φιλοτιμουμένου δὲ ἐκάστου καὶ τὸ ἴδιον περαινόντος καὶ τὸν πλησίον ὑπερβαλέσθαι τῇ μεγαλοφωνίᾳ προθυμουμένου, ἄρα ἐνθυμῆ πρός Διὸς οἶα γένοιτ' ἂν ἡ ᾠδή;

ΕΤΑΙΡ. Παντάπασιν, ᾧ Μένικπε, παγγέλοιος καὶ τεταραγμένη.

ΜΕΝ. Καὶ μὴν, ᾧ ἑταῖρε, τοιοῦτοι πάντες εἰσὶν οἱ ἐπὶ γῆς χορευταὶ καὶ κοιανύτης ἀναρμοστίας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος συντέτακται, οὐ μόνον ἀπῶδὰ φθεγγόμενων, ἀλλὰ καὶ ἀνομοίων τὰ σχήματα καὶ τὰναντία κινουμένων καὶ ταῦτὸν οὐδὲν ἐπινοοῦντων, ἄχρι ἂν αὐτῶν ἕκαστος ὁ χορηγὸς ἀπελάσῃ τῆς σκηνῆς οὐκέτι δεῖσθαι λέγων· τούντεῦθεν δὲ ὅμοιοι πάντες ἤδη σιωπῶντες, οὐκέτι τὴν συμμιγῆ ἐκείνην καὶ ἄτακτον ᾠδὴν ἀπάδοντες. ἀλλ' ἐν
 773 αὐτῷ γε ποικίλῳ καὶ πολυειδεῖ τῷ θεάτρῳ πάντα μὲν γελοῖα δῆπουθεν ἦν τὰ γιγνόμενα· 18. μάλιστα δὲ ἐπ' ἐκείνοις ἐπῆει μοι γελᾶν τοῖς περὶ γῆς ὄρων ἐρίζουσι καὶ τοῖς μέγα φρονοῦσιν ἐπὶ τῷ τῷ Σικυῶνιον πεδίον γεωργεῖν ἢ Μαραθῶνος ἔχειν τὰ περὶ τὴν Οἰνόνην ἢ Ἀχαρνήσι πλῆθρα κερτῆσθαι χίλια· τῆς γοῦν Ἑλλάδος ὅλης, ὡς τότε μοι ἄνωθεν ἐφαίνετο, δακτύλων οὔσης τὸ μέγεθος τετάρων κατὰ λόγον, οἶμαι, ἢ Ἀττικῆ πολλοστημόριον ἦν. ὥστε ἐνενοοῦν ἐφ' ὀπόσῳ τοῖς πλουσίοις τούτοις μέγα

ρουεῖν κατελείπετο· σχεδὸν γὰρ ὁ πολυπλεθρότατος ἰτῶν μίαν τῶν Ἐπικουρείων ἀτόμων ἐδόκει μοι γεωρ-
 ῖν. ἀποβλέψας δὲ δὴ καὶ ἐς τὴν Πελοπόννησον, εἶτα
 ἢ Κυνοσουρίαν γῆν ἰδὼν ἀνεμνήσθη περὶ ὅσου χω-
 ου, κατ' οὐδὲν Ἀγυπτίου φακοῦ πλατυτέρου, τοσοῦ-
 ι ἔπεσον Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων μιᾶς ἡμέρας. καὶ
 ἦν εἴ τινα ἰδοίμι ἐπὶ χρυσῷ μέγα φρουροῦντα, ὅτι δακτυ-
 ους τε εἶχεν ὀκτῶ καὶ φιάλας τέτταρας, πάνυ καὶ ἐπὶ
 ὑτῷ ἂν ἐγέλων. τὸ γὰρ Πάργαιον ὄλον αὐτοῖς μετάλ- 774
 ις κεγχριαῖον ἦν τὸ μέγεθος.

19. *ΕΤΑΙΡ.* ὦ μακάριε Μένιππε τῆς παραδόξου
 ἱας. αἱ δὲ δὴ πόλεις πρὸς Διὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοὶ πη-
 κοι διεφαίνοντο ἄνω;

ΜΕΝ. Οἶμαι σε πολλάκις ἤδη μυρμῆκων ἀγορὰν
 ἰρακέναι, τοὺς μὲν εἰλουμένους, ἐνίους δὲ ἐξιόντας,
 ἔρους δὲ ἐπανιόντας αὐθις εἰς τὴν πόλιν· καὶ ὁ μὲν
 ε τὴν κόπρον ἐκφέρει, ὁ δὲ ἀρπάσας ποθὲν ἢ κυάμου
 πος ἢ πυροῦ ἡμίτομον θεῖ φέρων. εἰκὸς δὲ εἶναι παρ'
 ἰτοῖς κατὰ λόγον τοῦ μυρμῆκων βίου καὶ οἰκοδόμους
 γὰς καὶ δημαγωγούς καὶ πρυτάνεις καὶ μουσικούς καὶ
 λουσόφους. πλὴν αἶ γε πόλεις αὐτοῖς ἀνδράσι ταῖς μυρ-
 κιαῖς μάλιστα ἐώκεσαν. εἰ δέ σοι δοκεῖ μικρὸν τὸ πα-
 δειγμα, τὸ ἀνθρώπους εἰκάσαι τῇ μυρμῆκων πολιτείᾳ,
 ὕς παλαιούς μύθους ἐπίσκεψαι τῶν Θετταλῶν· εὐρή-
 ις γὰρ τοὺς Μυρμιδόνας, τὸ μαχιμώτατον φύλον, ἐκ
 ἰρμῆκων ἄνδρας γεγονότας. ἐπειδὴ δ' οὖν πάντα ἱκα-
 ῖς ἐώρωτο καὶ κατεγεγέλαστό μοι, διασεισάς ἐμαυτὸν
 ἐπτόμην

δῶματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
 οὐπω στάδιον ἀνεληλύθειν καὶ ἡ Σελήνη γυναικίαν
 νῆν προτεμένη, Μένιππε, φησίν, οὕτως ὄναιο, δια- 775
 νησαί μοι τι πρὸς τὸν Δία. Λέγοις ἄν, ἦν δ' ἐγὼ βαρὺ

γὰρ οὐδέν, ἦν μὴ τι φέρειν δέη. Πρῆσβειαν, οὐ χαλεπήν καὶ δέησιν ἀπένεγκαι παρ' ἔμο ἀκείρηκα γὰρ ἤδη, Μένιππε, πολλὰ καὶ δεινὰ φιλοσόφων ἀκούουσα, οἷς οὐδὲν ἕτερόν ἐστι τὰμὰ πολυπραγμονεῖν, τίς εἰμι καὶ πηλίκῃ ἢ τινα αἰτίαν διχότομος ἢ ἀμφίκυρτος γίνομαι. κατοικεῖσθαί μὲ φασιν, οἱ δὲ κατόπτρου δίκμασθαι τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ ὅτι ἂν ἕκαστος ἐπιμπμοὶ προσάπτουσι. τὰ τελευταῖα δὲ καὶ τὸ φῶς πιματόν τε καὶ νόθον εἶναι μοὶ φασιν ἄνωθεν τοῦ Ἥλιου, καὶ οὐ παύονται καὶ πρὸς τοῦτόφον ὄντα συγκροῦσαι καὶ στασιάσαι προαιροὶ γὰρ ἱκανὰ ἦν αὐτοῖς ἃ περὶ αὐτοῦ εἰρήκασι λίθον αὐτὸν εἶναι καὶ μύδρον διάπυρον.

21. Καίτοι πόσα ἐγὼ συνεπίσταμαι αὐτοτουσι τῶν νυκτῶν αἰσχρὰ καὶ κατάπτυστα οἱραν σκυθροποὶ καὶ ἀνδρῶδεις τὸ βλέμμα κασεμνοὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἀποβλεπόμενοι; ταῦτα ὀρῶσα ὁμῶς σιωπῶ· οὐ γὰρ ἠγοῦμαι πρ776 καλύψαι καὶ διαφωτίσαι τὰς νυκτερινὰς ἐκεῖβᾶς καὶ τὸν ἐπὶ σκηνῆς ἐκάστου βίον, ἀλλὰ κὶ αὐτῶν μοιχεύοντα ἢ κλέπτοντα ἢ ἄλλο τι νυκτερινώτατον, εὐθὺς ἐπισπασαμένη τὸ νέλυψάμην, ἵνα μὴ δείξω τοῖς πολλοῖς γέροντιβαθεῖ πάγωνι καὶ ἀρετῇ ἐνασχημονοῦντας. ἰἀνιᾶσι διασπαράττοντές με τῷ λόγῳ καὶ πᾶι ὑβρίζοντες, ὥστε νῆ τὴν Νύκτα πολλάκις ἐβμετοικῆσαι ὅτι πορρωτάτω, ἵν' αὐτῶν τὴν πεγλωῶτταν διέφυγον. μέμνησο τοίνυν ταῦτά τε τῷ Διὶ καὶ προσθεῖναι δ' ὅτι μὴ δυνατόν ἐστιχώραν μένειν, ἦν μὴ τοὺς φυσικοὺς ἐκείνοι καὶ τοὺς διαλεκτικοὺς ἐπιστομίση καὶ τὴν Σι

βη και τὴν Ἀκαδημίαν καταφλέξῃ καὶ παύσῃ τὰς ἐν περιπάτοις διατριβάς· οὕτω γὰρ ἂν εἰρήνην ἄγοιμι ἰέραι παρ' αὐτῶν γεωμετρουμένη. 22. Ἔσται ταῦτα, ἔγώ, καὶ ἅμα πρὸς τὸ ἄναντες ἔτεινον τὴν ἐπὶ τοῦ νοῦ,

ἐνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα· 777
 ὀλίγον γὰρ καὶ ἡ σελήνη βραχεῖά μοι καθεωρᾶτο καὶ νῆν ἤδη ἀπέκρυπτε. λαβῶν δὲ τὸν ἥλιον ἐν δεξιᾷ διὰ ἀστέρων πετόμενος τριταῖος ἐπλησίασα τῷ οὐρανῷ, ὃ μὲν πρῶτον ἐδόκει μοι ὡς εἶχον εὐθύς εἴσω παριέ-
 ραδίως γὰρ ὦμην διαλαθεῖν ἄτε ἐξ ἡμισείας ὦν 3, τὸν δὲ ἀετὸν ἠπιστάμην ἐκ παλαιοῦ συνήθη τῷ ὕστερον δὲ ἐλογισάμην ὡς τάχιστα καταφωράσουσί
 ὑπὸς τὴν ἐτέραν πτέρυγα περικείμενον. ἄριστον οὖν
 ας τὸ μὴ παρακινδυνεύειν ἔκοπτον προσελθὼν τὴν
 κν. ὑπακούσας δὲ ὁ Ἑρμῆς καὶ τοῦνομα ἐκπυθόμε-
 ἰπήει κατὰ σπουδὴν φράσων τῷ Διὶ, καὶ μετ' ὀλί-
 εἰσεκλήθη πᾶνυ δεδιῶς καὶ τρέμων, καταλαμβάνω
 ἴντας ἅμα συγκαθημένους οὐδὲ αὐτοὺς ἀφρόντιδας·
 ἀραττε γὰρ ἡσύχῃ τὸ παράδοξόν μου τῆς ἐπιδημίας,
 σον οὐδέπω πάντας ἀνθρώπους ἀφίξεσθαι προσεδό- 778
 τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπερωμένους. 23. ὁ δὲ Ζεὺς
 φοβερῶς δριμύ τε καὶ τιτανῶδες εἰς ἐμὲ ἀπιδῶν φησι
 ἴς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
 δὲ ὡς τοῦτ' ἤκουσα, μικροῦ μὲν ἐξέθانون ὑπὸ τοῦ
 3, εἰστήκειν δὲ ὄμως ἀχανῆς καὶ ὑπὸ τῆς μεγαλο-
 ἴας ἐμβεβροντημένος. χρόνῳ δ' ἔμαντὸν ἀναλαβὼν
 τα διηρούμην σαφῶς ἄνωθεν ἀρξάμενος, ὡς ἐπι-
 ἴσαιμι τὰ μετέωρα ἐκμαθεῖν, ὡς ἔλθοιμι παρὰ τοὺς
 τόφους, ὡς τὰναντία λερόντων ἀκούσαιμι, ὡς ἀπα-
 ὑσαιμι διασπῶμενος ὑπὸ τῶν λόγων, εἶτα ἐξῆς τὴν
 ναιν καὶ τὰ πτερὰ καὶ τὰλλα πάντα μέχρι πρὸς τὸν

779 οὐρανό· ἐπὶ πᾶσι δὲ προεβήθη τὰ ὑπὸ τῆς Σελ
 ἐκτεταμένα μειδιάσας δ' οὖν ὁ Ζεὺς καὶ μικρὸν ἐς
 τῶν ὀφρύων. Τί ἂν λέγοις, φησὶν, Ὤτου πέρι καὶ
 αἴτου, ὄκου καὶ Μίνικτος ἐτόλμησεν ἐς τὸν οὐρ
 ἀνελθεῖν; ἀλλὰ τῶν μὲν ἐπὶ ξενία σε καλοῦμεν, σὶ
 δέ, ἔφη, περὶ ὧν ἤκεις χρηματίσαντες ἀποπέμπομαι
 ἅμα ἕξαναστάς ἐβάδιξεν ἐς τὸ ἐκρησώτατον τοῦ οὐρι
 καιρὸς γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν εὐχῶν καθέζεσθαι. 24. μετ
 προῶν ἀνέκρινέ με περὶ τῶν ἐν τῇ γῆ πραγμάτων
 πρῶτα μὲν ἐκέλευε, πόσου νῦν ὁ πικρὸς ἐστὶν ὄμι
 τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰ σφόδρα ἡμῶν ὁ κέρυσι χ
 καθίκετο, καὶ εἰ τὰ λάχανα δεῖται πλείονος ἐπομ
 μετὰ δὲ ἡρώτα εἰ τις ἐτι λείπεται τῶν ἀπὸ Φειδίο
 780 δι' ἣν αἰτίαν ἔλλείπειεν Ἀθηναῖοι τὰ Διασία τοσι
 ἐτῶν, καὶ εἰ τὸ Ὀλύμπιον αὐτῷ ἐπιτελέσαι διανοοῖ
 καὶ εἰ συνελήφθησαν οἱ τὸν ἐν Λωδῶνῃ νεῶν σε
 κότες. ἐπεὶ δὲ περὶ τούτων ἀπεκρινάμην, Εἰπέ μοι
 νιππε, ἔφη, περὶ δὲ ἐμοῦ οἱ ἄνθρωποι τίνα γι
 ἐχουσι; Τίνα, ἔφην, δέσποτα, ἢ τὴν εὐσεβεστάτη
 σιλία σε εἶναι πάντων θεῶν; Παίξεις ἔχων, ἔφη.
 φιλόκαινον αὐτῶν ἀκριβῶς οἶδα, κἂν μὴ λέγῃς. ἢ
 ποτε χρόνος, ὅτε καὶ μάντις ἐδόκουν αὐτοῖς καὶ ἰ
 καὶ πάντα ὅλως ἦν ἐγώ,

μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγνισαί,

πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί·

καὶ ἡ Λωδῶνῃ τότε καὶ ἡ Πίσα λαμπραὶ καὶ περίβι
 πᾶσιν ἦσαν, ὑπὸ δὲ τοῦ καπνοῦ τῶν θυσιῶν οὐδὲ
 βλέπειν μοι δυνατόν· ἔξ οὗ δὲ ἐν Δελφοῖς μὲν Ἀπι
 τὸ μαντεῖον κατεστήσατο, ἐν Περγάμῳ δὲ τὸ ἱατρ
 781 Ἀσκληπιῶς καὶ τὸ Βενδίδειον ἐγένετο ἐν Θοράκῃ ἡ
 Ἀνουβίδειον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ἐν Ἐ
 ἐπὶ ταῦτα μὲν ἅπαντες θέουσι καὶ πανηγύρεις ἀνα

καὶ ἑκατόμβας παριστάσιν, ἐμὲ δὲ ὡσπερ παρηγηκότα
 ἱκανῶς τετιμηκέναι νομίζουσιν, ἂν διὰ πέντε ὄλων ἐτῶν
 θύσωσιν ἐν Ὀλυμπίᾳ. τοιγαροῦν ψυχροτέρους ἂν μου
 τοὺς βωμοὺς ἰδοῖς τῶν Πλάτωνος νόμων ἢ τῶν Χρυσίπ-
 που συλλογισμῶν.

25. Τοιαῦτ' ἄττα διεξιόντες ἀφικνούμεθα ἐς τὸ χω-
 ρίον, ἐνθα ἔδει αὐτὸν καθεζόμενον διακοῦσαι τῶν εὐχῶν.
 θυρίδες δὲ ἦσαν ἐξῆς τοῖς στομίοις τῶν φρεάτων ἰοικυται
 πάματα ἔχουσαι καὶ παρ' ἐκάστη θρόνος ἕκειτο χρυσοῦς.
 καθίσας οὖν ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς πρώτης ὁ Ζεὺς καὶ ἀφελῶν
 τὸ πῶμα παρεῖχε τοῖς εὐχομένοις ἑαυτόν· ἠϋχοντο δὲ 782
 πανταχόθεν τῆς γῆς διάφορα καὶ ποικίλα. συμπαρακύ-
 ψας γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπήκουον ἅμα τῶν εὐχῶν. ἦσαν δὲ
 τοιαῖδε, ὦ Ζεῦ, βασιλευσαί μοι γένοιτο· ὦ Ζεῦ, τὰ
 κρόμμυά μοι φῦναι καὶ τὰ σκόροδα· ὦ θεοί, τὸν πατέρα
 μοι ταχέως ἀποθανεῖν· ὁ δὲ τις ἔφη, εἶθε κληρονομή-
 σαιμι τῆς γυναικός, εἶθε λάθοιμι ἐπιβουλεύσας τῷ ἀδελ-
 φῷ, γένοιτό μοι νικῆσαι τὴν δίκην, στεφθῆναι τὰ Ὀλύμ-
 πια. τῶν πλεόντων δὲ ὁ μὲν βορέαν ἠϋχετο ἐπιπνεῦσαι,
 ὁ δὲ νότον, ὁ δὲ γεωργὸς ἦτει υἱετόν, ὁ δὲ κναφεὺς ἥλιον.
 ἐπακούων δὲ ὁ Ζεὺς καὶ τὴν εὐχὴν ἐκάστην ἀκριβῶς ἐξε-
 τάζων οὐ πάντα ὑπισχνεῖτο,

ἀλλ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
 τὰς μὲν γὰρ δικαίας τῶν εὐχῶν προσίετο ἄνω διὰ τοῦ
 στομίου καὶ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κατετίθει φέρων, τὰς δὲ ἀνο-
 σίους ἀπράκτους αὐτίς ἀπέπεμπεν ἀποφυσῶν κάτω, ἵνα
 μηδὲ πλησίον γένοιτο τοῦ οὐρανοῦ. ἐπὶ μᾶς δὲ τινος
 εὐχῆς καὶ ἀποροῦντα αὐτὸν ἐθυσάμην· δύο γὰρ ἀνδρῶν
 ταναυτία εὐχομένων καὶ τὰς ἰσας θυσίας ὑπισχνουμένων
 οὐκ εἶχεν ὀποτέρῳ μᾶλλον ἐπινεύσειεν αὐτῶν, ὥστε δὴ
 τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἕκεινο ἐπεπόνθει καὶ οὐδέν τι ἀποφή- 783
 νασθαί δυνατὸς ἦν, ἀλλ' ὡσπερ ὁ Πύρρων ἐπεῖχεν ἐτι

καὶ διεσκέπτετο. 26. ἐπεὶ δὲ Ἰκανῶς ἐχρημάτισε ταῖς εὐχαῖς, ἐπὶ τὸν ἐξῆς μεταβάς θρόνον καὶ τὴν δευτέραν θυρίδα κατακύψας τοῖς ὄρκοις ἐσχόλαξε καὶ τοῖς ὀμνύουσι. χρηματίσας δὲ καὶ τούτοις καὶ τὸν Ἐπικουρείον Ἐρμόδωρον ἐπιτρούψας μετεκαθέζετο ἐπὶ τὸν ἐξῆς θρόνον κληδῶσι καὶ φήμαις καὶ οἰωνοῖς προσέξων. εἶτ' ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν τῶν θυσιῶν θυρίδα μετῆει, δι' ἧς ὁ καπνὸς ἀνιῶν ἀπήγγελλε τῷ Διὶ τοῦ θύοντος ἐκάστου τοῦνομα. ἀποστάς δὲ τούτων προσέτατε τοῖς ἀνέμοις καὶ ταῖς ὥραις ἃ δεῖ ποιεῖν. Τήμερον παρὰ Σκύθαις ὑέτω, παρὰ Λίβυσιν ἀστραπτέτω, παρ' Ἑλλησι νιφέτω, σὺ δὲ ὁ Βορρᾶς πνεῦσον ἐν Αὐδία, σὺ δὲ ὁ Νότος ἡσυχίαν ἄγε, ὁ δὲ Ζέφυρος τὸν Ἀδρίαν διακυμαινέτω, καὶ τῆς χαλάξης ὅσον μέδιμνοι χίλιοι διασκεδασθήτωσαν ὑπὲρ Καππαδοκίας.

27. Ἀπάντων δὲ ἤδη σχεδὸν αὐτῷ διφικημένων ἀπήειμεν ἐς τὸ συμπόσιον· δεῖπνον γὰρ ἤδη καιρὸς ἦν· καὶ με ὁ Ἐρμῆς παραλαβὼν κατέκλιε παρὰ τὸν Πᾶνα καὶ τοὺς Κορύβαντας καὶ τὸν Ἄττην καὶ τὸν Σαβάξιον, τοὺς μετοίκους τούτους καὶ ἀμφιβόλους θεούς. καὶ ἄρτον δὲ 784 ἢ Δημήτηρ παρεῖχε καὶ ὁ Διόνυσος οἶνον καὶ ὁ Ἡρακλῆς κρέα καὶ μύρτα ἢ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ποσειδῶν μαινίδας. ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀμβροσίας ἡρέμα καὶ τοῦ νέκταρος παρεγενόμην· ὁ γὰρ βέλτιστος Γαννυμήδης ὑπὸ φιλάνθρωπίας εἰ θεάσαιο ἀποβλέποντά ποι τὸν Δία, κοτύλην ἂν ἦ καὶ δύο τοῦ νέκταρος ἐνέχει μοι φέρων. οἱ δὲ θεοί, ὡς Ὅμηρός που λέγει καὶ αὐτὸς οἶμαι καθάπερ ἐγὼ τάκει τεθεαμένος, οὔτε σίτον ἔδουσιν οὔτε πίνουσιν αἰθοπα οἶνον, ἀλλὰ τὴν ἀμβροσίην παρατίθενται καὶ τοῦ νέκταρος μεθύσκονται, μάλιστα δὲ ἡδονται σιτούμενοι τὸν ἐκ τῶν θυσιῶν καπνὸν αὐτῇ κνίσῃ ἀνενηνεγμένον καὶ το αἶμα δὲ τῶν λερείων, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέουσιν. ἐν δὲ τῷ δεῖπνῳ ὅτε Ἀπόλλων ἐκιδάρισε καὶ ὁ Σει-

ος κόρδακα ὠρχήσατο καὶ αἱ Μοῦσαι ἀναστᾶσαι τῆς 785
 Ησιόδου Θεογονίας ἦσαν ἡμῖν καὶ τὴν πρώτην ᾠδὴν
 ὕμνων τῶν Πινδάρου. κάπειδῆ κόρος ἦν, ἀνεπαυό-
 α ὡς εἶχεν ἕκαστος ἱκανῶς ὑποβεβρεγμένος.

8. ἄλλοι μὲν ἴα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ

εὐδον παννύχιοι, ἐμὲ δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·
 λογιζόμενη γὰρ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, μᾶλλον δὲ ἐκεῖνα,
 ἢ ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ ὃ Ἀπόλλων οὐ φύει πάγωνα ἢ
 ἢ γίνεται νύξ ἐν οὐρανῷ τοῦ ἡλίου παρόντος αἰὲ καὶ
 εὐαχουμένου. τότε μὲν οὖν μικρὸν τι κατέδαρθον.

ἔν δὲ διαναστάς ὁ Ζεὺς προσέτατε κηρύττειν ἐκκλη-
 ν. 29. κάπειδῆ παρήσαν ἅπαντες, ἄρχεται λέγειν· 786

ἢ μὲν αἰτίαν τοῦ ξυναγαγεῖν ὑμᾶς ὃ χθιζὸς οὗτος ξέ-
 παρέσχηται· πάλαι δὲ βουλόμενος ὑμῖν κοινώσασθαι
 ἢ τῶν φιλοσόφων, μάλιστα ὑπὸ τῆς Σελήνης καὶ ὦν
 ἢ νη μέμφεται προτραπείς ἔγνω μῆκέτ' ἐπὶ πλέον πα-
 εἶναι τὴν διάσκεψιν· γένος γάρ τι ἀνθρώπων ἐστὶν
 τρὸ πολλοῦ τῷ βίῳ ἐπιπολάζον ἀργὸν φιλόνηκον κε-
 οξον ὀξύχολον ὑπόλιχρον ὑπόμωρον τετυφωμένον
 εὖς ἀνάπλεων, καὶ ἵνα καθ' Ὅμηρον εἶπω „ἐτώσιον
 ος ἀρούρης.“ οὗτοι τοίνυν εἰς συστήματα διαιρεθέν-
 καὶ διαφόρους λόγων λαβυρίνθους ἐπινοήσαντες οἱ
 Σταϊκὸς ὠνομάκασιν, οἱ δὲ Ἀκαδημαϊκοὺς, οἱ δὲ
 κουρείους, οἱ δὲ Περιπατητικοὺς καὶ ἄλλα πολλῶ γε-
 ἴτερα τούτων· ἔπειτα δὲ ὄνομα σεμνὸν τὴν ἀρετὴν
 ἰθέμενοι καὶ τὰς ὀφρῦς ἐπάραντες καὶ πάγωνα ἐπι-
 σάμενοι περιέρχονται ἐπιπλάστῳ σχήματι κατάπτυστα
 περιστέλλοντες, ἐμφερεῖς μάλιστα τοῖς τραγικοῖς ἐκεῖ-
 ἢ ὑποκριταῖς, ὧν ἦν ἀφέλη τις τὰ προσωπεῖα καὶ τὴν 787
 σόπαστον ἐκείνην στολήν, τὸ καταλειπόμενόν ἐστι
 ἢ ἰον ἀνθρώπιον ἐπτὰ δραχμῶν ἐς τὸν ἀγῶνα μεμισθῶ-
 ν. 30. τοιοῦτοι δὲ ὄντες ἀνθρώπων μὲν ἀπάντων

καταφρονοῦσι, περὶ θεῶν δὲ ἀλλόκοτα διεξέρχονται καὶ
 συνάγοντες εὐεξαπάτητα μειράκια τὴν τε πολυθρόλητον
 ἀρετὴν τραγωδοῦσι καὶ τὰς τῶν λόγων ἀπορίας ἐκδι-
 δάσκουσι, καὶ πρὸς μὲν τοὺς μαθητὰς καρτερίαν ἀεὶ καὶ
 σωφροσύνην ἐπαινοῦσι καὶ πλούτου καὶ ἡδονῆς κατα-
 πτύουσι, μόνοι δὲ καὶ καθ' ἑαυτοὺς γενόμενοι τί ἂν λέ-
 γοι τις ὅσα μὲν ἐσθίουσιν, ὅσα δὲ ἀφροδισιάζουσιν, ὅπως
 δὲ περιλείχουσι τῶν ὀβολῶν τὸν ἔνυπον; τὸ δὲ πάντων
 δεινότατον, ὅτι μὴδὲν αὐτοὶ μῆτε κοινὸν μῆτε ἴδιον ἐπι-
 τελοῦντες, ἀλλ' ἀχρεῖοι καὶ περιττοὶ καθεστῶτες
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρθῆμιοι οὔτ' ἐν βουλῇ,
 ὅμως τῶν ἄλλων κατηγοροῦσι καὶ λόγους τινὰς πικροῦς
 συμφορήσαντες καὶ λοιδορίας τινὰς ἐκμεμελετηκότες ἐπι-
 788 τιμῶσι καὶ ὄνειδιζουσι τοῖς πλησίον, καὶ οὗτος αὐτῶν τῶν
 πρῶτα φέρεσθαι δοκεῖ ὅς ἂν μεγαλοφωνότατός τε ἢ καὶ
 ἰταμώτατος καὶ πρὸς τὰς βλασφημίας θρασύτατος. 31. καὶ
 τοὶ τὸν διατεινόμενον αὐτῶν καὶ βοῶντα καὶ κατηγοροῦν-
 τα τῶν ἄλλων ἦν ἔρη, σὺ δὲ δὴ τί πράττων τυγχάνεις
 τί φῶμεν πρὸς θεῶν σε πρὸς τὸν βίον συντελεῖν; φάσκει
 ἂν, εἰ τὰ δίκαια καὶ ἀληθῆ θέλοι λέγειν, ὅτι πλεῖν μὲν
 ἢ γεωργεῖν ἢ στρατεύεσθαι ἢ τινὰ τέχνην μετιέναι περι-
 τὸν εἶναι μοι δοκεῖ, κέκραγα δὲ καὶ ἀύχμῳ καὶ ψυχρο-
 λουτῶ καὶ ἀνυπόδητος τοῦ χειμῶνος περιέρομαι καὶ ὄσ-
 περ ὁ Μῶμος τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων γιγνόμενα συκοφαντῶ,
 καὶ εἰ μὲν τις ἀψώνηκε τῶν πλουσίων πολυτελεῶς ἢ ἑταί-
 ραν ἔχει, τοῦτο πολυπραγμονῶ καὶ ἀγανακτῶ, εἰ δὲ τῶν
 φίλων τις ἢ ἑταίρων κατάκειται νοσῶν ἐπικουρίας τε καὶ
 θεραπείας δεόμενος, ἀγνοῶ. τοιαῦτα μὲν ἐστὶν ἡμῖν, ὡ
 θεοί, ταῦτα τὰ θρέμματα. 32. οἱ δὲ δὴ Ἐπικούρειοι αὐ-
 τῶν λεγόμενοι μάλα δὴ καὶ ὕβρισται εἰσι καὶ οὐ μετρίως
 789 ἡμῶν καθάπτονται μῆτε ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀνθρώπων
 λέγοντες τοὺς θεοὺς μῆτε ὄλως τὰ γιγνόμενα ἐπισκοπεῖν

ἴστα ᾧρα ὑμῖν λογιζέσθαι, διότι ἦν ἅπαξ οὔτοι πεῖσαι ὄν βίον δυνηθῶσιν, οὐ μετρίως πεινήσετε. τίς γὰρ ἂν ἐθύσειεν ὑμῖν πλέον οὐδὲν ἔξειν προσδοκῶν; ἂ μὲν ἢ ἢ Σαλήνη αἰτιᾶται, πάντες ἠκούσατε τοῦ ξένου χθῆς ἠγγουμένου· πρὸς ταῦτα βουλευέσθε ἂ καὶ τοῖς ἀνθρώποις γένοιτ' ἂν ὠφελιμώτατα καὶ ἡμῖν ἀσφαλέςτατα.

33. Εἰπόντος ταῦτα τοῦ Διὸς ἡ ἐκκλησία διετεθρόνυτο, καὶ εὐθύς ἐβύων ἅπαντες, κεραύνωσον, κατάλεξον, ἐπίτριψον, ἐς τὸ βάραθρον, ἐς τὸν Τάρταρον ἢ τοὺς Γίγαντας. ἠσυχίαν δὲ ὁ Ζεὺς αὐθις παραγγείλας, Ἔσται ταῦτα ὡς βούλεσθε, ἔφη, καὶ πάντες ἐπιτρίονται αὐτῇ διαλεκτικῇ, πλὴν τό γε νῦν εἶναι οὐ θέμις ολασθῆναι τινα· Ἰερομηγία γάρ ἐστιν, ὡς ἴστε, μηνῶν νύτων τεττάρων, καὶ ἤδη τὴν ἐκχειρίαν περιηγγειλάην. ἐς νέεατα οὖν ἀρχομένου ἡρος κακοὶ κακῶς ἀπολοῦνται τῷ σμερδαλέῳ κεραυνῷ.

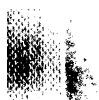
ἢ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων.

790

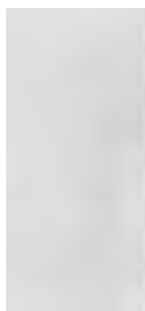
ἢ. περὶ δὲ Μενίππου ταῦτα, ἔφη, μοι δοκεῖ· περιαιρέντα αὐτὸν τὰ πτερά, ἵνα μὴ καὶ αὐθις ἔλθῃ ποτέ, ὑπὸ ὑ' Ἐρμού ἐς τὴν γῆν κατενεχθῆναι τήμερον. καὶ ὁ μὲν ὕτα εἰπὼν διέλυσε τὸν σύλλογον, ἐμὲ δὲ ὁ Κυλλήνιος ὑ δεξιῷ ᾧτὸς ἀποκρεμάσας περὶ ἐσπέραν χθῆς κατέλαβε φέρων ἐς τὸν Κεραμεικόν.

Ἄπαντα ἀκήκοας, ἅπαντα, ᾧ ἔταίρε, τὰ ἐξ οὐρανοῦ· εἰμι τοίνυν καὶ τοῖς ἐν τῇ Ποικίλῃ περιπατοῦσι τῶν λοσόφων ἀντὰ ταῦτα εὐαγγελιούμενος.

**Stanford University Libraries
Stanford, California**

Return this book on or before date due.

--	--

